ഒരാൾക്ക്
എത്ര മെത്രാൻ വേണം?

(മലയാളം)

ഒരാൾക്ക് എത്ര മെത്രാൻ വേണം?
(പഠനങ്ങൾ)
ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസ്

പ്രസാധകർ : വിശ്വസ്നേഹദർശനം
ഉളനാട് പി.ഒ., പന്തളം

ഒന്നാം പതിപ്പ് : മെയ് 2017

പ്രിന്റിംഗ് : റോയൽ ഓഫ്സെറ്റ് പ്രസ്സ്, കോട്ടയം

വില: 125.00

Oraalkku Ethra Metran Venam (Studies) ❑ Dr. M. Kurian Thomas ❑ © Dr. M. Kurian Thomas ❑ Published by *Viswasnehadarshanam*, Ulanadu, Pandalam, India ❑ Price Rs. 130 ❑ May 2017.

ഒരാൾക്ക്
എത്ര മെത്രാൻ വേണം?

ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസ്

വിശ്വസ്നേഹദർശനം
ഉളനാട് പി.ഒ., പന്തളം

ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസ്

1964 ഡിസംബർ 25-ന് ജനനം. കോട്ടയം ജില്ലയിൽ അരീപ്പറമ്പ് മേലേടത്ത് ഫാ. എം. റ്റി. കുര്യൻ കത്തനാരുടെയും മറിയാമ്മയുടെയും പുത്രൻ.

ഫിസിക്സിൽ ബിരുദവും, ബിസിനസ് അഡ്മിനിസ്ട്രേഷനിൽ ബിരുദാനന്തര ബിരുദവും, മാർക്കറ്റിംഗ് മാനേജ്മെന്റിൽ ബിരുദാനന്തര ഡിപ്ലോമായും.

മഹാത്മാഗാന്ധി സർവകലാശാലയുടെ സ്കൂൾ ഓഫ് സോഷ്യൽ സയൻസിൽ 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കേരള ക്രൈസ്തവരുടെ സ്വത്വബോധത്തെപ്പറ്റി ഡോ. എം. ആർ. രാഘവ വാര്യരുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ നടത്തിയ ഗവേഷണത്തിന് 2008-ൽ ഡോക്ടറേറ്റ്. 2014-ൽ കേരളാ കൗൺസിൽ ഫോർ ഹിസ്റ്റോറിക്കൽ റിസേർച്ചിന്റെ (KCHR) പോസ്റ്റ് ഡോക്ടറൽ റിസേർച്ച് ഫെലോഷിപ്പ്.

2000-ൽ മലയാളഭാഷയിലെ ആദ്യ ചരിത്രഗ്രന്ഥമായ *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി* എഡിറ്റു ചെയ്തു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. പ. പരുമല തിരുമേനിയുടെ *ഊർശ്ലേം യാത്രാവിവരണം*, കാരുചിറ ഗീവർഗീസ് ശെമ്മാശന്റെ *കൊളംബ് യാത്ര*, പ. പരുമല തിരുമേനിയുടെ *എഴുത്തുകൾ*, പ. ബസേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് പ്രഥമന്റെ *സഭാജീവിത നാൾവഴി* തുടങ്ങിയവയ്ക്ക് അടിക്കുറിപ്പുകൾ തയാറാക്കി. കേരള സംസ്ക്കാരത്തെപ്പറ്റി ഇരുനൂറോളം ഡോക്യുമെന്ററികളുടെ സംവിധായകൻ.

ഇതര കൃതികൾ: *നസ്രാണി പഠനങ്ങൾ* (2006), *മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് അബ്ദൽ ജലീദ്* (2008), *കർമ്മശേഷിയുടെ കാതൽ* (2008), *പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പരിഷ്കാരങ്ങൾ* (2011), *The Indian Way of Christanity* (2012), *കായംകുളം ഫീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ: വ്യക്തിയും സംഭാവനകളും* (2012), *കാതോലിക്കാ എന്നു ചൊല്ലി വാഴ്ത്തി ഞായം* (2012), *The Way of St. Thomas* (2012), *നസ്രാണി മാർഗ്ഗം* (2013), *നസ്രാണി സംസ്കാരം ദേശീയത* (2013), *തോമയാർ കോവിൽ* (2014), *കുറിച്ചിബാവായുടെ മൂന്നു പരദേശയാത്രകൾ* (2015) *പ. പാമ്പാടി തിരുമേനി: വിശുദ്ധിയുടെ വിരിക്കൂട്ടം* (2015), *അഞ്ചാം പാത്രിയർക്കീസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് അബ്ദൽ ജലീദ്* (2015), *ആബോ അലക്സിയോസ്: നദീതുല്യം ശാന്തം* (2015), *പരുമല മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്* (2015), *പാത്താമുട്ടം മാളികയിൽ എം. സി. കുറിയാക്കോസ് റമ്പാൻ: സ്മരണകൾ രചനകൾ* (2015) *വട്ടക്കുന്നേൽ മാത്യൂസ് റാബോ കാതോലിക്കാ* (അഞ്ചു വാല്യങ്ങൾ. 2016), *Eventual Annals of Nazranis* (2016)

ഭാര്യ: ജയ. *മക്കൾ:* കുറിയാക്കോസ്, യാക്കോബ്

വിലാസം:
PB No. 64, കോട്ടയം - 686001
drmkurianthomas@gmail.com

പ്രസാധക കുറിപ്പ്

മാറ്റം അനുപേക്ഷണീയം

ഡോ. ലെജു പി. തോമസ്

മാറ്റങ്ങൾ അനിവാര്യമാണ്. അത് സമൂഹത്തിലായാലും സഭയിലായാലും മറ്റ് ചലനാത്മകമായ ഏതു സമൂഹത്തിലായാലും പുരോഗമന പാതയിൽ സുപ്രധാനമായ ഒരു പടവാണ് എന്നത് നിസംശയമാണ്.

മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നത് പല രീതിയിലാവാം. മലങ്കരസഭയുടെ കാര്യത്തിൽ ഐതിഹാസികമായ 1653-ലെ കൂനൻകുരിശു സത്യം എന്ന സ്വാതന്ത്ര്യ പ്രഖ്യാപനം ഒരു ജനകീയ മുന്നേറ്റമായിരുന്നു. 1836-ലെ മാവേലിക്കര പടിയോല ജനപ്രതിനിധികളുടെ ധീരമായ തീരുമാനമായിരുന്നു. 1876-ൽ മലങ്കര അസോസിയേഷനും 1912-ൽ തദ്ദേശീയ കാതോലിക്കേറ്റും സ്ഥാപിച്ചത് കരുത്തുറ്റ നേതൃത്വത്തിന്റെ ദീർഘവീക്ഷണത്തോടെയുള്ള നടപടി ആയിരുന്നു. 1934-ൽ സഭാഭരണഘടനയ്ക്കു രൂപംകൊടുത്തത് ദീർഘമായ ചർച്ചകളിലൂടെയും സമവായത്തി ലൂടെയും ആയിരുന്നു.

കാലത്തിനനുസരിച്ച് ഭരണസംവിധാനം പുനഃക്രമീകരിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഏതൊരു പ്രസ്ഥാനവും ജീർണ്ണിക്കും. വരട്ടുതത്വശാസ്ത്രങ്ങളിൽ ഒട്ടിപ്പിടിച്ചുകിടന്നാൽ വളർച്ചയ്ക്കു പകരം തളർച്ചയാണ് ഉണ്ടാവുക. വികസിക്കുന്ന ചക്രവാളങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് ഭരണ സംവിധാനവും ഭരണഘടന പോലും പരിഷ്ക്കരിച്ചേ പറ്റൂ. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം അംഗീകരിക്കുന്നതിൽ പലരും വിമുഖരാണ്.

ഇന്ന് ലോകമെങ്ങും വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്ന മലങ്കരസഭയ്ക്ക് 1934-ൽ സഭാഭരണഘടന നടപ്പിലാക്കുമ്പോൾ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളായ തിരുവിതാംകൂറിലും കൊച്ചിയിലും മാത്രമായിരുന്നു പള്ളികൾ ഉണ്ടായിരുന്നത്. വികസനത്തിനനുസരിച്ച് ഭരണ സംവിധാനത്തിലും സഭാഭരണ ഘടനയിൽ പോലും കുറെയേറെ പരിഷ്ക്കാരങ്ങൾ ഉണ്ടായി. 1876-ൽ മെത്രാന്മാരൊഴികെ 24 അംഗങ്ങൾ മാത്രമുണ്ടായിരുന്ന അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ ഇന്ന് അതേ സ്ഥാനത്ത് 153 അംഗങ്ങൾ ഉണ്ട്. മാറ്റം സഭാഭരണത്തിലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു സാരം.

എന്നാൽ സമീപ വർഷങ്ങളിൽ മലങ്കരസഭാ ഭരണരംഗത്ത് ആശാസ്യമല്ലാത്ത പല പ്രവണതകളും ഉടലെടുത്തു. ഇത് മുഖ്യമായും ഭരണഘടനയിലെ പല വകുപ്പുകളുടേയും ബലഹീനതയും നിയമ നിർമ്മാതാക്കൾക്ക് സ്വന്തം നിയമത്തേയും അധികാരത്തേയും കുറിച്ചുള്ള അജ്ഞതയും കൊണ്ടാണ് എന്ന് ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു. സഭാഭരണഘടനയ്ക്കും ഭരണസംവിധാനത്തിനും പരിഷ്ക്കാരങ്ങൾ വേണമെന്നു ചിന്തിക്കുന്ന അനേകരുടെ കൂടെയാണ് ഞങ്ങളും. പക്ഷേ അത്തരം ചർച്ചകൾ ദിശാബോധത്തോടു കൂടിയതും യുക്തിഭദ്രവും നിയമമാധിഷ്ഠിതവും ആയിരിക്കണമെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ നിലപാട്. മലങ്കരസഭയുടെ നിയമ നിർമ്മാതാക്കൾക്ക് മാത്രമല്ല, ഏതു സഭാംഗത്തിനും മാറ്റങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കാനുള്ള അവകാശമുണ്ടെന്നും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് മലങ്കരസഭാചരിത്രത്തിലും ഭരണസംവിധാനത്തിലും വിശദവും സൂക്ഷ്മവുമായ ഗവേഷണപഠനം നടത്തിയിട്ടുള്ള ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസ് തദ്വിഷയപരമായി രചിച്ചിട്ടുള്ള ലേഖനങ്ങൾ ഒരു ഗ്രന്ഥമായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ ഞങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചത്. ഈ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ചർച്ചകൾക്ക് ഒരു അടിസ്ഥാന രേഖ എന്ന നിലയിലാണ് ഞങ്ങൾ ഇതു പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അവയെപ്പറ്റിയുള്ള വിവിധ കാഴ്ചപ്പാടുകളും അനുബന്ധമായി ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

നി.വ.ദി.ശ്രീ. യൂഹാനോൻ മാർ മിലിത്തോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പ്രൗഢഗംഭീരമായ അവതാരികയോടെ ആരംഭിക്കുന്ന *ഒരാൾക്ക് എത്ര മെത്രാൻ വേണം?* ഈ വിഷയത്തിലെ അവസാന വാക്കല്ല; ഒരു പഠനാരംഭം മാത്രമാണ്.

ഉളനാട്
15 മെയ് 2017

വാങ്മുഖം

നമുക്കു സംവദിക്കാം

ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസ്

സാഹചര്യങ്ങളുടെ സമ്മർദ്ദമാണ് ഈ ലേഖകന്റെ മിക്ക രചനകളുടെയും പിന്നിലെ ചാലകശക്തി. പ്രതികരണം അനിവാര്യമാകുന്ന സംഭവങ്ങളും വിശദീകരണങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടുള്ള നിർബന്ധവുമാണ് കാലികപ്രാധാന്യമുള്ള വിഷയങ്ങൾ ലേഖനരൂപത്തിലെത്തുന്നതിനു പിമ്പിൽ.

1934-ലാണ് മലങ്കരസഭാഭരണഘടന പാസാക്കി പ്രാബല്യത്തിൽ വരുത്തിയത്. അവയിൽ പല വകുപ്പുകളിലും കാലോചിതമായ ഭേദഗതികൾ വരുത്തി. ഇനിയും പലതും പരിഷ്ക്കരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 1934-നെക്കാൾ ലോകവും സഭയും വളർന്നതിനെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ ഭരണഘടനയിൽ മാത്രമല്ല, ഭരണസംവിധാനത്തിലും മാറ്റമുണ്ടാകണം എന്നത് നിസംശയമാണ്. ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും മികച്ചതും സമഗ്രവുമെന്നു കണക്കാക്കപ്പെടുന്ന ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയിൽ ഇതഃപര്യന്തം അനേകം ഭേദഗതികൾ ഉണ്ടായി എന്ന വസ്തുത പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, അതിനെക്കാൾ 16 വയസ്സു കൂടെ പ്രായമുള്ള മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടനയിലെ ഭേദഗതികൾ അത്ഭുതാവഹമൊന്നുമല്ല.

ഭരണഘടനയും അതിന്റെ നടപ്പാക്കലും ചർച്ചയ്ക്ക് വിധേയമാകുന്നത് കാലാകാലങ്ങളിൽ ഉരുത്തിരിയുന്ന സംഭവങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ്. പക്ഷേ അപ്രകാരം വ്യാഖ്യാനിക്കേണ്ട സമിതികളും സ്ഥാനങ്ങളും നിലവാരത്തകർച്ചയ്ക്കു വിധേയമായി വെറും *ബഹളസേന* (Shouting Brigade) മാത്രമായി അധഃപതിച്ചപ്പോൾ അവിടെ ഉരുത്തിരിഞ്ഞത് ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളും *ഗോഗോ വിളികളും* മാത്രമാണ്. ഇത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിലാണ് ഈ സമാഹാരത്തിലെ മിക്ക ലേഖനങ്ങളും എഴുതപ്പെട്ടത്.

ലോകത്തിലെ ഇതര പുരാതനസഭകൾക്ക് അപരിചിതമായ സമഗ്രമായ ഒരു ജനാധിപത്യ അടിസ്ഥാനം മലങ്കരസഭയ്ക്കുണ്ട്. അതേസമയം ഇതൊരു എപ്പിസ്കോപ്പൽ സഭയുമാണ്. ഇവ രണ്ടിന്റെയും അതിർവരമ്പുകൾ അറിയാതെയാണ് ചിലർ ഇവയെ പരസ്പരം പോരടിക്കുന്ന നിലയിലേയ്ക്ക് സമീപകാലത്ത് എത്തിച്ചത്. അത്തരമൊരു സംഘർഷം

സൃഷ്ടിക്കാൻ മലങ്കരസഭയുടെ സ്വഭാവം, ഭരണക്രമം, ചരിത്രം ഇവയിലുള്ള അജ്ഞത വിദഗ്ദ്ധമായി ചൂഷണം ചെയ്തു എന്നു പറയുന്നതിൽ തെറ്റില്ല.

ഇതിനിടയിലും ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ഗൗരവതരവും ക്രിയാത്മകവുമായ ചർച്ചകൾ ചില കോണുകളിൽ നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ചെങ്ങന്നൂർ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ മുഖപത്രമായ *ബഥേൽ പത്രിക*യാണ് ഇക്കാര്യത്തിൽ മുൻകൈയെടുത്തത്. *മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് ടി. വി., ജോർജിയൻ മിറർ* ഇവയും തങ്ങളുടേതായ പങ്ക് വഹിച്ചു. പ. എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ ലീഗൽ കമ്മീഷനും ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ മുമ്പോട്ടു വെച്ചു.

യാദൃച്ഛികതകളാണ് പലപ്പോഴും ചരിത്രഗതി നിർണ്ണയിക്കുന്നത്. അത്തരമൊരു നിമിഷമാണ് ഈ സമാഹാരം പിറവിയെടുത്തത്. 2017-ലെ അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി തിരഞ്ഞെടുപ്പിനു ശേഷം നടന്ന ഒരു ചർച്ചയിലാണ് ഈ ലേഖകന്റെ ഭരണസംവിധാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വർത്തമാനകാല ലേഖനങ്ങൾ ഗ്രന്ഥരൂപത്തിലാക്കി സംവദത്തിനു വിധേയമാക്കണമെന്ന അഭിപ്രായം ഉണ്ടായത്. *വിശ്വസ്നേഹദർശനം* ഈ കൃതിയുടെ പ്രസാധനം ഏറ്റെടുത്തു. വർഗീസ് ജോൺ തോട്ടപ്പുഴ അനുബന്ധ ലേഖനങ്ങൾ ശേഖരിച്ചുതന്നു. പി. തോമസ് പിറവം പ്രൂഫ് എഡിറ്ററായി. അങ്ങനെ ചുരുങ്ങിയ സമയംകൊണ്ട് *ഒരാൾക്ക് എത്ര മെത്രാൻ വേണം* നിങ്ങളുടെ കൈകളിൽ എത്തുന്നു.

ചുരുങ്ങിയ സമയംകൊണ്ട് ഈ സമാഹാരത്തിന് ഗഹനമായ ഒരു ആമുഖ പഠനം നടത്തിയ നി. വ. ദി. ശ്രീ. യൂഹാനോൻ മാർ മിലിത്തോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സഹായം തികച്ചും ശ്ലാഘനീയമാണ്.

മലങ്കരസഭാഭരണത്തിനു കൂടുതൽ കാര്യക്ഷമത വേണം എന്നതിൽ രണ്ടു പക്ഷമില്ല. നിലവിലുള്ള എപ്പിസ്കോപ്പൽ-ജനാധിപത്യ ഭരണക്രമത്തിന്റെ സന്തുലനത്തിനു ഭംഗം വരാതെ അത് എങ്ങനെ സാധിക്കും എന്നതാണ് ഇവിടെ പരിഗണനാവിഷയം. സമിതികളുടെ നിലവാരമുയർത്തൽ, തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളുടെ സുതാര്യത, ഭരണഘടനയുടെ സൂക്ഷ്മവും കൃത്യവുമായ വ്യാഖ്യാനം,.. ഇവയ്ക്കുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഇവയൊക്കെയാണ് ഇവിടെ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. അനുബന്ധത്തിൽ പറയുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ എല്ലാം ഈ ലേഖകൻ അംഗീകരിക്കുന്നു എന്നർത്ഥമില്ല. അവ ഒരു ക്രിയാത്മക ചർച്ചയ്ക്കുള്ള അടിസ്ഥാനം എന്ന നിലയിൽ ചേർത്തവയാണ്.

അത്തരത്തിലുള്ള ക്രിയാത്മകചർച്ചകൾക്ക് ഈ ഗ്രന്ഥം വഴിവെച്ചാൽ ഞങ്ങളുടെ ഈ ഉദ്യമം സഫലമായി.

❑

അവതാരിക

ചർച്ചകൾ അനിവാര്യം

യൂഹാനോൻ മാർ മിലിത്തോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത

ഒരു വ്യക്തി ആയാലും സമൂഹമായാലും ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട വിഷയം സ്വത്വബോധമാണ്. സ്വാമി വിവേകാനന്ദൻ പറയുന്നത് 'ഒരാളുടെ ജീവിതത്തിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട രണ്ട് ദിവസങ്ങളേ ഉള്ളു' എന്നാണ്: ഒന്നാമത് ജനിച്ച ദിവസം, രണ്ടാമത് സ്വയം അറിഞ്ഞ ദിവസം. ഇക്കാര്യത്തിൽ മലങ്കരയിലെ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്കും സഭാംഗങ്ങൾക്കും ചില്ലറ പ്രശ്നമുണ്ട്. കാലഗതിയും സാഹചര്യവും അനുസരിച്ച് ഒരാൾക്ക് തീർച്ചയായും മറ്റ് വ്യക്തികളുമായും, സമൂഹങ്ങളുമായും, സാഹചര്യങ്ങളുമായും ഇടപെടേണ്ടി വരികയും അവയുടെ സ്വാധീനം നേരിടേണ്ടി വരികയും ചെയ്യും. എന്നാൽ സ്വയം അറിയാത്ത ഒരാൾക്ക് ഏതെല്ലാം സ്വാധീനങ്ങളെ സ്വീകരിക്കാം ഏതെല്ലാം സ്വീകരിച്ചുകൂടാ എന്ന് നിർണ്ണയിക്കാൻ വിഷമം നേരിടും. ഈ അവസ്ഥയെ സ്വത്വപ്രതിസന്ധി എന്ന് വിളിക്കാം. ഇത് ഒഴിവാക്കാൻ നിരന്തരം സ്വത്വാന്വേഷകരും ഗവേഷകരുമായവർ ഉണ്ടാകേണ്ടതുണ്ട്. ഓരോ വ്യക്തിയും തന്റെ സ്വത്വത്തെ സംബന്ധിച്ചും തന്റെ സമൂഹത്തിന്റെ സ്വത്വത്തെ സംബന്ധിച്ചും അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടേ ഇരിക്കണം. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയെ സംബന്ധിച്ച് ശ്രീ. കുര്യൻ തോമസ് മേലേടത്ത് അപ്രകാരമുള്ള ഒരു വ്യക്തിയാണ്. ഇക്കാര്യം അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നും ഉണ്ടായ രചനകൾ പരിശോധിച്ചാൽ മനസ്സിലാകും. ഈ ഗണത്തിൽപെടുന്ന "ഒരാൾക്ക് എത്ര മെത്രാൻ വേണം?" എന്ന് തലവാചകം നൽകപ്പെട്ട ലേഖനസമാഹാരമാണ് എനിക്ക് അനുവാചകർക്കു മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കാനുള്ളത്. വ്യത്യസ്ത സന്ദർഭങ്ങളിൽ എഴുതിയ പതിനാറ് ലേഖനങ്ങളാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലുള്ളത്.

ഒന്നാമത്തെ ലേഖനത്തിന്റെ തലക്കെട്ട് തന്നെയാണ് സമാഹാരത്തിന്റെ തലക്കെട്ടായി നൽകിയിരിക്കുന്നത്. ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയിൽ ഒരു മെത്രാന്റെ സ്ഥാനം റോമൻ സഭയിലേതിൽ നിന്നും തുലോം വ്യത്യസ്തമാണ്. ഈ സമൂഹത്തിന്റെ സ്വാധീനം ഉണ്ടായിട്ടും മലങ്കരസഭ മെത്രാന്മാരുടെ സംഖ്യയിൽ തികഞ്ഞ മിതത്വമാണ് സ്വീകരിച്ചത്. പിന്നീട് അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് ഏഴ് ഭദ്രാസനങ്ങൾ

സൃഷ്ടിച്ചു എങ്കിലും കാലഗതിയിൽ പരിശുദ്ധ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി സ്വീകരിച്ച നിലപാട് മൂന്ന് ഭദ്രാസനങ്ങൾക്ക് ഒരു മെത്രാൻ എന്നതായിരുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ കാര്യനിർവ്വഹണത്തിനു മെത്രാന്മാരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന് പകരം ഉള്ളവയെ ഉപഘടകങ്ങളായി തിരിച്ച് കോർഎപ്പിസ്ക്കോപ്പേറ്റുകൾ സൃഷ്ടിച്ചാൽ മതിയാകും എന്നാണ് ലേഖകന്റെ നിലപാട്. എണ്ണം കൂടി എന്നുവച്ച് ഗുണം കൂടണം എന്നില്ല, കുറയാനാണ് സാധ്യത എന്ന് അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു.

2014-ൽ മലങ്കരസഭയിൽ ഗൗരവതരമായ ചർച്ചയ്ക്ക് കാരണമായ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്ക് പൊതു സ്ഥലംമാറ്റം വേണം എന്ന താല്പര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട പ്രമേയത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് “വരുവീൻ നമുക്ക് ഉണ്ടുപിരിയാം” എന്ന ലേഖനം എഴുതപ്പെട്ടത്. മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടന അടിസ്ഥാന നിയാമക തത്വമായി അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഹൂദായകാനോന്റെ നിർദ്ദിഷ്ട വകുപ്പുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമെ സഭയിലെ ജനായത്തപരമായ അവകാശങ്ങളെ വിലയിരുത്താൻ കഴിയൂ എന്നദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ ഈ പ്രമേയത്തിന്റെ ആവശ്യം നിലനിൽക്കുന്നതല്ല എന്നാണദ്ദേഹം സ്ഥാപിക്കുന്നത്. അനിയന്ത്രിതമായ ജനാധിപത്യ അധികാരങ്ങൾ ഓർത്തഡോക്സിക്ക് ഗുണകരമാവില്ല എന്നാണ് ലേഖകന്റെ നിലപാട്.

“മെത്രാനെ സ്മാർത്തവിചാരം ചെയ്താൽ” മുൻ ലേഖനത്തിലെ ചിന്താവിഷയം തന്നെയാണ് തുടരുന്നത്; പ്രത്യേകിച്ച് ആ പ്രമേയത്തിന്റെ രണ്ടാംവട്ട ചർച്ചയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ. ആക്ഷേപഹാസ്യ രൂപത്തിലാണ് ഈ ലേഖനത്തിൽ തന്റെ വാദഗതികൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. മലങ്കരസഭയുടെ ഭരണഘടനയിലോ, ഹൂദായകാനോനിലോ ഈ വിഷയം ചർച്ച ചെയ്യാൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിക്ക് അധികാരം നൽകുന്ന യാതൊരു വകുപ്പും ഇല്ല എന്നിരിക്കെ, പിന്നെ നമ്പൂതിരി സ്ത്രീകളുടെ ചാരിത്ര്യലംഘനം തെളിയിക്കുന്നതിനുള്ള സ്മാർത്തവിചാരമാർഗ്ഗമേ അവശേഷിക്കുന്നുള്ളു എന്നാണ് നിർദ്ദേശം. ഇല്ലാത്ത അധികാരം പ്രയോഗിക്കാൻ കമ്മിറ്റി തുനിഞ്ഞതിലെ അനുചിതത്വത്തെയും, സഭയിലെ സമിതികൾ അടിസ്ഥാന മാന്യതയും അച്ചടക്കവും പാലിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയുമാണ് ലേഖകൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ഭാരതം സ്വതന്ത്രമാകുന്നതിനും, സ്വന്തമായി ഒരു ഭരണഘടന ഉണ്ടാകുന്നതിനും മുമ്പ് സ്വതന്ത്ര സഭ എന്ന ആശയത്തോടൊപ്പം ജനാധിപത്യവും, എപ്പിസ്ക്കോപ്പസിയും സമന്വയിപ്പിച്ച് വ്യക്തമായ അടിസ്ഥാനങ്ങളെ ആധാരമാക്കിക്കൊണ്ട് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതാണ് മലങ്കര ഓർത്ത

ഡോക്സ് സഭയുടെ ഭരണഘടന എന്ന് "ഒരു പ്രമേയവും കുറെ മെത്രാന്മാരും" എന്ന ലേഖനം ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ ഘടന ക്രോഡീകരിക്കപ്പെട്ടത് നിരന്തരമായ ചർച്ചകൾക്ക് ശേഷമാണ്. രണ്ട് ധാരകളാണ് ഇതിൽ പങ്കാളികളായത്, ഒന്നാമത് ജനാധിപത്യ ശ്രേണിയും മറ്റേത് എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ ശ്രേണിയും. രണ്ടും പക്ഷെ പരസ്പര ആദരവോടെയാണ് ഇടപെടുകയും ഒരു അവസാന നിലപാടിലേക്ക് എത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഈ ഒരു വിശാല വീക്ഷണബോധം പക്ഷെ മെത്രാപ്പോലീത്തമാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റം എന്ന കാര്യം ചർച്ച ചെയ്യുന്നതിൽ ആ ഭരണഘടന രൂപംകൊടുത്ത മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി പ്രകടിപ്പിച്ചില്ല എന്ന അഭിപ്രായമാണ് ലേഖകനുള്ളത്. ഇതര ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളിൽ ഇല്ലാത്തതും, മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടന അനുവദിക്കാത്തതുമായ ഒരു വിഷയം തങ്ങളുടെ അധികാരപരിധിക്ക് അപ്പുറത്താണ് എന്ന തിരിച്ചറിവ് കമ്മിറ്റിക്ക് ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരുന്നു. മാനദണ്ഡങ്ങൾ പാലിച്ചുകൊണ്ട് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയും, വാഴിക്കപ്പെടുകയും, നിയമിക്കപ്പെടുകയും സുന്ത്രോണിസോ മൂലം അധികാരസ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായെ സ്ഥലംമാറ്റാൻ വിശ്വാസം, പട്ടത്വം, അച്ചടക്കം എന്നീ കാര്യങ്ങളിൽ ചുമതലപ്പെട്ട സുന്നഹദോസിന് മാത്രമെ സാധിക്കൂ എന്നിരിക്കെ ആ യാഥാർത്ഥ്യം അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടു മാത്രമേ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ സമിതികൾക്ക് പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയൂ എന്ന് ലേഖകൻ സംശയലേശമെന്യേ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു.

"വീണ്ടും ചില (ഹൂദായ) കാനോൻ കാര്യങ്ങൾ" എന്ന ലേഖനത്തിൽ മലങ്കരസഭയുടെ ഭരണഘടനയും ഹൂദായകാനോനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം വിശദമാക്കിക്കൊണ്ട്, മെത്രാപ്പോലീത്തമാരുടെ പൊതു സ്ഥലംമാറ്റം എന്ന വിഷയം വീണ്ടും പരിഗണിക്കുകയാണ്. തീർച്ചയായും മലങ്കര സഭ അതിന്റെ ഭരണഘടനാ നിർമ്മാണത്തിൽ ഹൂദായകാനോന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. "എന്നാൽ ഹൂദായ കാനോനെ മലങ്കരമേൽ സമഗ്രമായി ബാധിക്കുന്ന നിയമസംഹിതയായി അല്ല അതിനെ അംഗീകരിച്ച ഭരണഘടനാ ശില്പികൾ വിഭാവനം ചെയ്തതെന്ന് വ്യക്തമാണ്" എന്ന് ലേഖകൻ പറയുന്നു. അതിന്റെ സിവിൽ ഭരണമേഖല തികച്ചും സ്വതന്ത്രമായി പ്രാദേശിക സാഹചര്യങ്ങളെയും സഭയുടെ അതുവരെയുള്ള ചരിത്രത്തെയും അതിൽ പ്രകടമാകുന്ന ജനായത്ത ശൈലിയെയും പരിഗണിച്ചാണ് നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളത്. പക്ഷെ വിശ്വാസം, പട്ടത്വം, അച്ചടക്കം എന്നീ കാര്യങ്ങളിൽ എപ്പിസ്ക്കോപ്പസിയുടെ കാനോനിക മാനദണ്ഡങ്ങളെ ആധാരമാക്കിയിട്ടുമുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ നിയമനം, സ്ഥലംമാറ്റം എന്നിവ ഹൂദായ കാനോന്റെ നിലപാടുകളുടെ പരിധിയിലാണ് വരുന്നത്. ഈ ശൈലി

1995-ലെ ബ. സുപ്രീംകോടതി അതിന്റെ വിധിയിലൂടെ അംഗീകരിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ഇനി ചിലർ പറയുന്നതുപോലെ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ ഭരണപരാജയമാണ് സ്ഥലംമാറ്റം എന്ന ആവശ്യത്തിന് കാരണമായത് എങ്കിൽ അതിന് ഭദ്രാസന കൗൺസിലും പൊതുയോഗവും കൂടെ ഉത്തരവാദപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന ബോധ്യം ഉണ്ടാകേണ്ടതാണ്.

മലങ്കരസഭയുടെ ഭരണഘടന ഏറ്റം ശ്രേഷ്ഠമാണ്. അക്കാലത്ത് ഉണ്ടായിരുന്ന സഭയുടെ അവസ്ഥയെയും പിൽക്കാലത്ത് ഉണ്ടാകാവുന്ന, മുൻകൂട്ടി കാണാൻ കഴിഞ്ഞ, സാഹചര്യങ്ങളെയും പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടാണ് സഭാഭരണഘടനയുടെ ശില്പികൾ അതിന് രൂപംകൊടുത്തത്. എന്നാൽ അത് യാതൊരു ഭേദഗതിയും ആവശ്യമില്ലാത്ത സർവ്വകാലികവും സർവ്വസമ്പന്നവും ആണ് എന്ന് കരുതേണ്ടതില്ല എന്ന് "നിങ്ങളുടെ പൗരത്വം എവിടെയാകുന്നു?" എന്ന ലേഖനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. ജനകീയാടിത്തറ ഭദ്രമാക്കിക്കൊണ്ടാണ് ഭരണഘടന നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ അതിന്റെ അനുഭവത്തിന് ചില നിബന്ധനകൾ പാലിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. ഒരാൾ ഒരിടവകയിലെ അംഗമായിരുന്നാൽ പോരാ, ഇടവകയോഗാംഗവുമായിരിക്കണം, ആ വ്യക്തിക്ക് ഭരണഘടനയുടെ ജനകീയഭാവം നൽകുന്ന അവകാശങ്ങൾ അനുഭവിക്കാൻ. എന്നാൽ ഭരണഘടനയുടെ 71, 79 വകുപ്പുകൾ ഈ കാര്യത്തിൽ ചില പോരായ്മകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. അതോടൊപ്പം വൈദികരുടെ സമിതികളിലെ പ്രാതിനിധ്യം സംബന്ധിച്ചും ചില അപര്യാപ്തതകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ സാധിക്കും. ഈ വിഷയങ്ങളിൽ കാലാനുസൃതവും താത്വികവുമായ പരിശോധനയും തിരുത്തലുകളും ആവശ്യമാണ് എന്ന് ലേഖകൻ സമർത്ഥിക്കുന്നു.

ഭരണഘടനയുടെ കാലാനുസൃതമായ പരിഷ്കരണം വേണമെന്ന വിഷയം തന്നെയാണ് "സഭാ ഭരണഘടനയ്ക്കു പരിഷ്കാരം വേണം" എന്ന ലേഖനത്തിൽ തുടർന്നും ശ്രീ. കുര്യൻ തോമസ് ഉയർത്തികാണിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. ഈ ലേഖനത്തിലെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഗൗരവതരമായ പഠനത്തിന് വിധേയമാക്കേണ്ടതാണ് എന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു.

മലങ്കരസഭയുടെ ആദ്യകാല സ്വഭാവം തികച്ചും ദേശീയവും മെത്രാൻ കേന്ദ്രീകൃതമല്ലാത്തതും ജനകീയ സ്വഭാവമുള്ളതും ആയിരുന്നു എന്ന് ചരിത്രഗവേഷകനായ ലേഖകൻ "യജമാനൻ, ഉപദേശകൻ, സഹായി" എന്ന ലേഖനത്തിൽ സാക്ഷിക്കുന്നു. ഒരു തൊഴിൽക്കൂട്ടം എന്ന നിലയിൽ ജാതീയമായി സംഘടിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതാണിത്. പേർഷ്യൻ ബന്ധം വന്നശേഷവും ഈ അവസ്ഥ തന്നെയാണ് മിക്കവാറും തുടർന്നുപോന്നിരുന്നത്. ഇതാണ് 1599-ലെ ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ് ചോദ്യം

ചെയ്തത്. കൂനൻകുരിശിൽ ഇത് ചോദ്യം ചെയ്തു എങ്കിലും അതിന്റെ സ്വാധീനവലയത്തിൽ നിന്നും പൂർണ്ണമായി സ്വതന്ത്രമാകാൻ കഴിഞ്ഞു എന്ന് പറഞ്ഞു കൂടാ. തുടർന്ന് പാത്രിയർക്കീസും റോമാ ശൈലി തിരികെ കൊണ്ടുവരാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോളും ചില്ലറ ഭേദഗതികളോടെ ആണെങ്കിലും ആത്യന്തികമായി ജനാധിപത്യ സ്വഭാവം നിലനിർത്താൻ മലങ്കര സഭയ്ക്ക് സാധിച്ചു എന്നത് അഭിമാനിക്കാവുന്ന കാര്യമാണ്. അതുമൂലം, പരിശുദ്ധ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ, മലങ്കര സഭയുടെ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിക്ക് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ "യജമാനനും, സഹായിയും, ഉപദേശകനും" ആയി വർത്തിക്കാൻ കഴിയുന്നു.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ പൗരാണികമായ ക്രൈസ്തവ മൂല്യങ്ങളെ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് തികച്ചും ജനായത്ത സ്വഭാവത്തിൽ ശുശ്രൂഷ നിർവഹിക്കുന്ന സമൂഹമാണ്. ജനായത്ത ശൈലിയിലുള്ള അസോസിയേഷനാൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന, അവൈദികർക്ക് മേൽകൈ ഉള്ള മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയെ 325-ലെ നിഖ്യാ സുന്നഹദോസിന് തുല്യമായ കൂടിവരവായിട്ടാണ് വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത്. എന്നാൽ കാലഗതിയിൽ അതിൽ ആശാസ്യമല്ലാത്ത പ്രവണതകൾ കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ട്. ഈ അവസ്ഥ മാറ്റുന്നതിനുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങളാണ് "കൂടപ്പെടുന്നവരും നാമാകണം..." എന്ന ലേഖനത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം. ഇവയും മലങ്കരസഭയുടെ കാലികത്വത്തെക്കുറിച്ച് താല്പര്യമുള്ളവരുടെ ഗൗരവതരമായ പരിഗണനയ്ക്ക് വിധേയമാകേണ്ടതാണ്.

2012 മാർച്ച് 7-ാം തീയതി പത്തനംതിട്ട കാതോലിക്കേറ്റ് കോളജിൽ നടന്ന മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ യോഗത്തിൽ സംബന്ധിച്ച ലേഖകൻ തന്റെ അനുഭവങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ എഴുതിയതാണ് "ഞാനും ഒരു വോട്ടർ ആയിരുന്നു" എന്നത്. പള്ളിയിൽ നിന്നും പ്രതിനിധി ആകാനും, സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലേക്ക് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടാനും ആഗ്രഹിച്ച സ്ഥാനമോഹികൾ നടത്തിയ പ്രചരണത്തെ ശക്തമായ ഭാഷയിൽ അദ്ദേഹം വിമർശിക്കുന്നു. സ്ഥാനാർത്ഥികൾക്ക് ഒരു പെരുമാറ്റചട്ടം ഉണ്ടാകേണ്ട ആവശ്യകത ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

ക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തിന്റെ ആദികാലസ്വഭാവം വിശ്വാസികളുടെ ശുദ്ധവും കേവലവുമായ കൂടിവരവിന്റേതായിരുന്നു എങ്കിൽ, കുസ്തന്തീനോസ് ചക്രവർത്തിയുടെ സഭാനുകൂല നിലപാട് അതിന് വ്യതിയാനം വരുത്തി എന്നാണ് "മൂവാണ്ടിൽ കൂടിവരുമ്പോൾ മാറി കല്പിക്കുകയും.." എന്ന ലേഖനം കണ്ടെത്തുന്നത്. എന്നാൽ കേരളത്തിലും ലത്തീൻകാരുടെ നിലപാടൊഴിച്ചാൽ ജനായത്തശൈലി തന്നെയാണ് പ്രായേണ

നിലനിന്നു വരുന്നത്. ഇടയ്ക്കൊക്കെ കടന്നുവരുന്ന വ്യതിചലന പ്രവണതകളെ ചെറുത്താൽ ഈ അഭിലഷണീയമായ ശൈലി എക്കാലവും തുടരാൻ സാധിക്കും എന്ന് ലേഖകൻ കരുതുന്നു.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറിയുടെ അധികാരാവകാശങ്ങളെക്കുറിച്ചും പരിമിതികളെക്കുറിച്ചും വിശദീകരിക്കുകയാണ് "പെരുന്നയിലെ പോപ്പും സഭാ സെക്രട്ടറിയും" എന്ന ലേഖനത്തിൽ. അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറിയുടെ സ്ഥാനം മറ്റു ചില സമുദായങ്ങളിൽ കാണുന്നതുപോലെ അല്ല എന്നും മറ്റ് സ്ഥാനികളെപ്പോലെ, അസോസിയേഷൻ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ചുമതലയല്ല, ഏറെ പരിമിതികൾ ഉള്ളതാണ് എന്നും വിലയിരുത്തുന്ന ലേഖകൻ ഈ ചുമതലയുടെ കാര്യത്തിലും ഭരണഘടനയിൽ മറ്റുള്ളവർക്ക് എന്നതുപോലെ 5 വർഷം വീതമുള്ള രണ്ടു ഘട്ടം എന്ന കാലാവധി നിർണ്ണയിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നും നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

മലങ്കരസഭ, സാമ്പത്തിക തത്വശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പറയുന്ന വാണിജ്യ ചക്രത്തിലെ മാന്ദ്യം എന്ന അവസ്ഥയ്ക്ക് തുല്യമായ ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണ് ഇപ്പോൾ എന്നാണ് ലേഖകൻ "ദുഷ്ടുകിടക്കെ വരട്ടും വൃണമതു പൊട്ടും പിന്നെയുമൊരുസമയത്തിൽ...." എന്ന ലേഖനത്തിൽ വിലയിരുത്തുന്നത്. എങ്കിലും 2017 മാർച്ച് 1-ാം തീയതി മലങ്കര അസോസിയേഷൻ യോഗത്തിൽ നടന്ന മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെയും ഭാരവാഹികളുടെയും തെരഞ്ഞെടുപ്പ് തീർച്ചയായും പ്രത്യാശ നൽകുന്നതാണ് എന്ന ദ്ദേഹം കരുതുന്നു. ഈ പുതുസാഹചര്യം ഉപയോഗിച്ച് ഈ മാന്ദ്യത്തിൽ നിന്നും കരകയറാൻ ഇടയാകട്ടെ എന്നാണ് ലേഖകന്റെ പ്രാർത്ഥന.

"ഒരു പള്ളി ഉണ്ടാകുന്നത്" എന്ന ലേഖനത്തിൽ തോമാ ശ്ലീഹായ്ക്ക് ശേഷമുള്ള അങ്ങാടി-പള്ളി ബന്ധത്തിൽ വളർന്ന സഭയുടെ സ്വഭാവം വിവരിക്കുന്നു. പള്ളികൾ ഇടവകകളായി രൂപംകൊണ്ടു. അപ്പോഴും പക്ഷെ അവ റോമൻശൈലി അല്ല സ്വീകരിച്ചത്. തീർച്ചയായും സാംസ്കാരികവും, സാമ്പത്തികവും, സാമൂഹികവുമായ പരിണാമങ്ങളും ഉണ്ടായി. പിന്നീട് അർദ്ധ സ്വതന്ത്ര ചാപ്പലുകൾ ഉണ്ടായി, അവ വളർന്ന് ഇടവകകൾ ഉണ്ടായി. എന്നാൽ ഈ പരിണാമം കാര്യങ്ങളെ മെച്ചപ്പെടുത്തുകയാണോ ഉണ്ടായത് എന്നന്വേഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ചിലയിടങ്ങളിലെങ്കിലും സ്വതന്ത്ര ഇടവകകളുടെ രൂപീകരണം സാരമല്ലാത്ത പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് കാരണമായിട്ടുണ്ട്. ഈ വിഷയവും സഭാ ഭരണഘടനയുടെ കാലികമായ പരിഷ്കാരത്തിന് സാഹചര്യമൊരുക്കുന്നുണ്ട്.

"വളർന്നപ്പോൾ തളർന്നത് കാര്യക്ഷമത" എന്ന അല്പം ദൈർഘ്യമുള്ള ലേഖനത്തിൽ മലങ്കരസഭയുടെ ഭരണസംവിധാനത്തിൽ, ലേഖ

കൻ ആരോപിക്കുന്ന, കാര്യക്ഷമതയില്ലായ്മ ചരിത്രപശ്ചാത്തലത്തിൽ പരിശോധിക്കപ്പെടുന്നു. സഭയും മെത്രാസനങ്ങളും സ്വത്ത് ആർജ്ജിക്കുകയും കർത്തൃത്വം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ മാനദണ്ഡങ്ങൾ ഉണ്ടാകേണ്ടതാണ്. കുടിയേറ്റത്തിലൂടെ പെട്ടെന്ന് വന്നു ഭവിച്ച സാമ്പത്തിക ഉന്നമനം സുതാര്യതയെ കാര്യമായി ബാധിച്ചു. അതോടൊപ്പം തീരെ അഭിലഷണീയമല്ലാത്ത പല വൈദേശിക പ്രവണതകളും സഭാശുശ്രൂഷയിലും പ്രവർത്തനങ്ങളിലും കടന്നുകൂടുന്നുമുണ്ട്. അവയിൽ പലതിനെയും അക്കമിട്ടും ചിലതിനെ വിശദമായ പരാമർശനത്തിലൂടെയും ലേഖകൻ നിരത്തുന്നു. ഇവയെ തിരുത്താൻ തയാറാകുന്നു എങ്കിൽ മലങ്കരസഭ അതിന്റെ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠവും പൗരാണികവുമായ നന്മയെ പരിപാലിച്ചുകൊണ്ട് അതിന്റെ കർത്തൃശുശ്രൂഷ നിർവ്വഹിക്കാൻ സജ്ജമായിരിക്കും എന്നും ലേഖകൻ വിലയിരുത്തുന്നു.

സാമ്പത്തികാതിപ്രസരം, അതിന്റെ ഉപ ഉല്പ്പന്നമായ ആർത്തി, മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തെ നേരാംവണ്ണം അഭിമുഖീകരിക്കാൻ കഴിവു നേടേണ്ട വൈദികരുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ പരിമിതികൾ ഉള്ള ശൈലി, പാശ്ചാത്യരിൽ നിന്നും കടംകൊണ്ട ഗായകസംഘം തുടങ്ങിയ പുത്തൻ പ്രവണതകൾ, മറ്റ് ഭാഷകൾ മാതൃഭാഷയായി ഉപയോഗിക്കുന്നവരുടെ മേഖലയിലും ഇതര സാംസ്കാരിക പശ്ചാത്തലത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവരുടെ ഇടങ്ങളിലും ലഭിക്കേണ്ട ആത്മീയവും ആരാധനാപരവും ആയ സ്വാതന്ത്ര്യം, സഭയിൽ പൊതുവെയുള്ള തെറ്റായ വിധേയത്ത സങ്കല്പം, ഭരണവികേന്ദ്രീകരണ സാദ്ധ്യതകൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്താത്തത്, കാലത്തെ നേരാംവണ്ണം നോക്കി വിലയിരുത്താൻ കഴിവുള്ള അത്മായ നേതൃത്വത്തിന്റെ അഭാവം തുടങ്ങിയവ എല്ലാം സഭയുടെ ഗൗരവതരമായ പരിഗണനയ്ക്ക് വിധേയമാകേണ്ടതാണ് എന്ന് ലേഖകൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുമ്പോൾ സഭയുടെ കാലികത്വത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തയുള്ള യാതൊരാൾക്കും അതിനോട് യോജിക്കാതിരിക്കാൻ കഴിയില്ല.

പൊതുവെ പറഞ്ഞാൽ രണ്ട് ലക്ഷ്യങ്ങളാണ് ഈ ലേഖനസമാഹാരത്തിലൂടെ ഡോ. കുര്യൻ തോമസ് അവതരിപ്പിക്കുന്നതായി ഞാൻ കാണുന്നത്. മലങ്കരസഭ അടിസ്ഥാനപരമായി ജനായത്ത വ്യവസ്ഥയിൽ ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ട ഭരണസംവിധാനത്തോടെ നിലനിൽക്കുന്നതും പ്രവർത്തിക്കുന്നതുമാണ്. എന്നാൽ വിശ്വാസം, പട്ടത്വം, അച്ചടക്കം എന്നിവ എപ്പിസ്ക്കോപ്പസിയിൽ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടുമിരിക്കുന്നു. ഇത് ശ്രേഷ്ഠവും സംതുലിതമായതുമായ ഒരു ഗുണസ്വഭാവമായി ലേഖകൻ കാണുന്നു. അതുകൊണ്ട് പരസ്പരം കടന്നുകയറാതെ സംതുലിതത്വം പാലിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുക എന്നത് സഭയുടെ ക്രൈസ്തവമായ ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് ആവ

ശ്യമാണ്. ഈ സംതുലിതത്വത്തെ ഇല്ലാതാക്കാൻ റോമാ നേതൃത്വവും, പിന്നീട് അന്ത്യോഖ്യൻ നേതൃത്വവും ശ്രമിച്ചു എങ്കിലും ഇന്നും സഭ അതിന്റെ അടിസ്ഥാന സ്വഭാവം നിലനിർത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നു എന്ന് ലേഖകൻ ഒന്നാമതായി വിലയിരുത്തുന്നു. വീണ്ടും, സഭയുടെ പൗരാണികവും ശ്രേഷ്ഠവുമായ മൂല്യങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതോടൊപ്പം സഭയുടെ കാലികത്വത്തെ നിശ്ചയിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളെ ഗൗരവപൂർവ്വം അഭിസംബോധന ചെയ്യാൻ സഭയ്ക്ക് സാധിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്ന് ലേഖനകാരൻ വിലയിരുത്തുന്നു. ഇതിനായി ഒരേസമയം കടന്നുവരുന്ന അന്യമായ പ്രവണതകളെ നിയന്ത്രിക്കുകയും എന്നാൽ ആവശ്യമായവയെ ഉൾക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. ഈ രണ്ട് കാര്യങ്ങളും മറ്റേതൊരു സമൂഹത്തിലും എന്നതുപോലെ സഭയെ സംബന്ധിച്ചും നിർണ്ണായകമായ കാര്യമാണ് എന്നതിൽ തർക്കമില്ല.

ചരിത്രത്തിലെ പല സന്ദർഭങ്ങളും ഒന്നിൽ കൂടുതൽ ലേഖനങ്ങളിൽ ആവർത്തിക്കുന്നത് ചിലരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കാര്യം ഹൃദിസ്ഥമാക്കാൻ സഹായിക്കും എങ്കിലും പലർക്കും അത് വിരസത ഉണ്ടാക്കിയേക്കാം. ലേഖനങ്ങൾ അതേപടി പുസ്തകത്തിന്റെ ഭാഗമാക്കുന്നതിന് പകരം ഒരു ശ്രദ്ധേയമായ എഡിറ്റിംഗിന് വിധേയമാക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ ഈ പോരായ്മ പരിഹരിക്കാമായിരുന്നു. ഇത് അവഗണിക്കുന്നപക്ഷം, കാലത്തെ ഗൗരവമായി കാണുകയും, സഭയെ അതിരറ്റ് കരുതുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ചരിത്രാന്വേഷകന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ എല്ലാ ലേഖനങ്ങളിലും കാണാം. ഈ ഗുണങ്ങളുള്ള സഭാംഗങ്ങളെ നമുക്ക് കൂടുതലായും എല്ലാക്കാലത്തും ആവശ്യമുണ്ട്. അപ്രകാരമുള്ള മനുഷ്യർക്ക് ഉൾവിളി ഉണ്ടാകാൻ ഈ ഗ്രന്ഥം ഉതകട്ടെ എന്നും ഇനിയും തന്റെ സഭാസ്നേഹത്താൽ പ്രചോദിതമായ വിമർശനപരവും, വിലയിരുത്തലിന്റെയുമായ പുതുസൃഷ്ടികൾ ഉണ്ടാകട്ടെ എന്നും ഉള്ള എന്റെ പ്രാർത്ഥനയോടെ ഈ ലേഖന സമാഹാരം സഭാസ്നേഹികളും ചരിത്രാന്വേഷകരും ആയ അനുവാചകരുടെ മുമ്പാകെ സന്തോഷത്തോടെ സമർപ്പിക്കുന്നു; ഈ സത്ക്രിയ എന്നെ ഏല്പിച്ച എന്റെ സ്നേഹിതൻ ഡോ. കുര്യൻ തോമസിനോടുള്ള നന്ദി അറിയിച്ചുകൊണ്ടു തന്നെ,

മണ്ണുത്തി, തൃശൂർ
ഹേവോറൊ നാളുകൾ, 2017

❑

ഉള്ളടക്കം

പ്രസാധക കുറിപ്പ്: മാറ്റം അനുപേക്ഷണീയം 05

ഡോ. ലെജു പി. തോമസ്

വാങ്മുഖം: നമുക്കു സംവദിക്കാം 07

ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസ്

അവതാരിക: ചർച്ചകൾ അനിവാര്യം 09

യൂഹാനോൻ മാർ മിലിത്തോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ

1. **ഒരാൾക്ക് എത്ര മെത്രാൻ വേണം?** 20
2. **വരുവിൻ നമുക്ക് ഉണ്ടുപിരിയാം** 29
3. **മെത്രാനെ സ്മാർത്തവിചാരം ചെയ്താൽ?** 36
4. **ഒരു പ്രമേയവും കുറെ മെത്രാന്മാരും** 41
5. **വീണ്ടും ചില (ഹൂദായ) കാനോൻ കാര്യങ്ങൾ** 57
6. **നിങ്ങളുടെ പൗരത്വം എവിടെയാകുന്നു?** 68
7. **സഭാഭരണഘടനയ്ക്കു പരിഷ്കാരം വേണം** 74
8. **യജമാനൻ, ഉപദേശകൻ, സഹായി** 80
9. ***... കൂടപ്പെടുന്നവരും നാമാകണം...*** 93
10. **ഞാനും ഒരു വോട്ടർ ആയിരുന്നു** 100
11. ***മൂവാണ്ടിൽ കൂടിവിചാരം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ മാറി കൽപ്പിക്കുകയും...*** 105
12. **പെരുന്നയിലെ പോപ്പും സഭാസെക്രട്ടറിയും** 110
13. ***ദുഷ്ടു കിടക്കെ വരട്ടും വ്രണമതു പൊട്ടും പിന്നെയുമൊരു സമയത്തിൽ...*** 120
14. **നടപടിച്ചട്ടവും സൂക്ഷ്മപരിശോധനയും** 125
15. **ഒരു പള്ളി ഉണ്ടാകുന്നത്** 131
16. **വളർന്നപ്പോൾ തളർന്നത് കാര്യക്ഷമത** 139

അനുബന്ധം

മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്ക് സ്ഥലംമാറ്റം: ഒരു പഠനം 169

ഡോ. തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസ്

മലങ്കരസഭയുടെ ആത്മിക നവോത്ഥാനവും സമാധാനവും ഭരണഭദ്രതയും മറ്റും സംബന്ധിച്ച് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി നിയമിച്ച ഉപസമിതിയുടെ റിപ്പോർട്ട് (2005) 190

മലങ്കര അസോസിയേഷൻ പ്രതിനിധികൾ ശ്രദ്ധിക്കുക 205
തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ

മലങ്കര അസോസിയേഷൻ ഘടനയിൽ എങ്ങനെ വ്യത്യാസം വരുത്താം 207
അഡ്വ. പി. റ്റി. വറുഗീസ്

മലങ്കര അസോസിയേഷനും സഭയുടെ ഭാവിയും 210
ഫാ. ഡോ. കെ. എം. ജോർജ്

സഭാ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളിൽ ഉത്തരവാദിത്വത്തോടെ പങ്കുചേരുക 214
ഫാ. ഡോ. റെജി മാത്യു

മലങ്കരസഭാസമിതികളുടെ രൂപവും ഭാവവും ഭാവിയും 216
പി. തോമസ്, പിറവം

ആരെ ഞാൻ തെരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടു? 221
ഷാജൻ മാത്യു ചെങ്ങന്നൂർ

സാക്ഷ്യമുള്ള പുരുഷന്മാരെ തെരഞ്ഞെടുത്തു കൊൾവിൻ 224
ജേക്കബ് ഉമ്മൻ, മുളക്കുഴ

സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ സംവാദം നടത്തണം 228
ഡോ. ലെജു പി. തോമസ്

മലങ്കര അസോസിയേഷൻ: ഇനിയും ശ്രദ്ധിക്കാതെ പോകുന്ന ചില അപാകതകൾ 231
ഫാ. ഐപ്പ് പി. സാം, തോട്ടപ്പുഴ

സഭാ ഭരണ സംവിധാനങ്ങൾ മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള ചില നിർദേശങ്ങൾ 234
വർഗീസ് ജോൺ, തോട്ടപ്പുഴ

അസോസിയേഷൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പു നടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ: അല്പം ചരിത്രം 248
വർഗീസ് ജോൺ, തോട്ടപ്പുഴ

പരിഷ്കരിച്ച അസോസിയേഷൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പു നടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ 252
വർഗീസ് ജോൺ, തോട്ടപ്പുഴ

“കൺഫ്യൂഷൻ തീർക്കണമേ...” 256
വർഗീസ് ജോൺ, തോട്ടപ്പുഴ

ഈ കണക്കു ശരിയാണോ? 262
ജോസഫ് അലക്സാണ്ടർ

ഒരാൾക്ക് എത്ര മെത്രാൻ വേണം?

1

ഒരാൾക്ക് എത്ര മെത്രാൻ വേണം?

കഴിഞ്ഞ രണ്ടു വർഷത്തിനിടയിൽ മലങ്കരസഭയിലെ ഏതാനും മേല്പട്ടക്കാർ കാലം ചെയ്തതോടെ ഉടനൊരു മെത്രാൻ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് ഉണ്ടാകും എന്ന പ്രതീക്ഷ പലരും വെച്ചുപുലർത്തുന്നുണ്ട്. സ്ഥാന മോഹികൾക്ക് ആശാഭംഗം ഉണ്ടാക്കുമെങ്കിലും ഇനി ഉടനെ മെത്രാന്മാർ വേണ്ടാ എന്ന അഭിപ്രായം വച്ചുപുലർത്തുന്ന ഒരു നല്ല വിഭാഗവും ഉണ്ട്.

1653 മുതൽ 1877 വരെ നസ്രാണികൾക്ക് ഒരു മെത്രാൻ മാത്രമായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്. അതിനു മുമ്പ് 1599-1652 കാലത്തെ ലത്തീൻഭരണത്തിലും ഒരു മെത്രാൻ മാത്രമായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്. അതിനും മുമ്പുള്ള കാലത്ത് സ്ഥിരമായി ഒരു മെത്രാന്റെ ആവശ്യം നസ്രാണിക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. മ്ശംശോനേന്മാരേയും കത്തനാരുമാരെയും പട്ടം കെട്ടുവാൻ മാത്രമായിരുന്നു അന്നു മെത്രാന്മാരുടെ ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നത്. അത് വല്ലപ്പോഴും വരുന്ന പേർഷ്യൻമെത്രാനെക്കൊണ്ടു സാധിച്ചിരുന്നു. മെത്രാനെ കിട്ടുമ്പോൾ പട്ടം കൊടുപ്പിക്കുക എന്ന അക്കാലത്തെ പതിവു മൂലമാണ് വളരെ കുറഞ്ഞ പ്രായത്തിൽ പട്ടം കൊടുക്കുന്ന രീതി മലങ്കരയിൽ ഉണ്ടായതെന്ന് ഒരു അഭിപ്രായമുണ്ട്. അതു ശരിയാവാൻ സാദ്ധ്യതയുമുണ്ട്. വി. മൂറോൻ ഉപയോഗിക്കുമെങ്കിലും പേർഷ്യൻസഭയ്ക്ക് കാലാകാലങ്ങളിൽ മൂറോൻ കൂദാശ ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ല. കാരണം അവരുടെ പാരമ്പര്യപ്രകാരം ഒരിക്കലായി നിർമ്മിച്ച മൂറോൻ വർദ്ധിപ്പിക്കുക മാത്രമാണ് പിന്നീട് ചെയ്തുവരുന്നത്. അതാകട്ടെ കശ്ശീശ്ശായ്ക്കും അനുവദിക്കപ്പെട്ട കർമ്മമാണ്.

യഥാർത്ഥത്തിൽ 1500-1653 കാലത്തെ റോമൻകത്തോലിക്കാ സഹവാസമാണ് ഒരു മെത്രാന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം അനിവാര്യമാണെന്ന ബോധം നസ്രാണികളിൽ അങ്കുരിപ്പിച്ചത്. അവർ പ്രചരിപ്പിച്ച സഭാവിജ്ഞാനീയത്തിൽ (Ecclesiology) മെത്രാന് കൂടുതൽ പങ്കാളിത്വവും അധികാരങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. മെത്രാന്റെ നിരന്തര സാന്നിദ്ധ്യം അനിവാര്യമാക്കുന്ന പല ഘടകങ്ങളും അതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ സ്വാധീനഫല

മായിട്ടാണ് 1653-ലെ കൂനൻകുരിശുസത്യം എന്ന സ്വാതന്ത്ര്യപ്രഖ്യാപനത്തിനു ശേഷം മാർത്തോമ്മാ മെത്രാന്മാരുടെ പരമ്പരയ്ക്ക് രൂപംകൊടുക്കാൻ നസ്രാണികൾ പ്രേരിതരായത്.

എന്നാൽ മലങ്കരയിൽ ഒന്നിലധികം മെത്രാന്മാരുണ്ടായ 1877-ൽ പോലും ഭരിക്കുന്ന മെത്രാൻ ഒന്നിലധികമെന്നു നസ്രാണികൾ ചിന്തിച്ചിരുന്നില്ല. അതിനു മുമ്പുള്ള രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകാലം ഒന്നിലധികം മെത്രാന്മാർ ഉണ്ടായ (അതു നാടനായാലും ശീമയായാലും) അവസ്ഥയെ അസ്ഥിരതയും കലഹവുമുണ്ടാക്കുന്ന *അങ്ങുമിങ്ങും രണ്ടെജമാനന്മാർ ഉള്ള അവസ്ഥ* എന്ന നിലയിൽ ഭീതിയോടെയാണ് നസ്രാണികൾ കണ്ടിരുന്നത് എന്നതിനു രേഖകളുണ്ട്. അനുഭവത്തിൽ നിന്ന് ഉൾക്കൊണ്ട പാഠമായിരുന്നു അത്.

പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പ്രാരംഭത്തിൽ വട്ടിപ്പണപ്പലിശ ലഭിക്കാൻ തുടങ്ങുകയും പഴയസെമിനാരി സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ മലങ്കരമെത്രാന് ഭരിക്കുവാൻ പൊതുസ്വത്തായി ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നു ചിലർ വാദിച്ചേക്കും. പക്ഷേ പട്ടംകൊട, പരാതികളും വിധികളും എന്നിങ്ങനെ മെത്രാന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം അനിവാര്യമായ മറ്റനേകം ഘടകങ്ങൾ അന്നുമുണ്ടായിരുന്നു. ബഹുമുഖപ്രതിഭയായ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമനാണ് ഇടവകപ്പള്ളികളുടെ സ്വാധീനത്തിനതീതമായി പൊതുവിലേയ്ക്കു *വേർപെട്ടും മുതൽ ഉണ്ടാക്കി*ത്തുടങ്ങിയത്. 1934-ൽ മലങ്കരസഭാഭരണഘടന നിലവിൽ വരുന്നതുവരെ മെത്രാന്മാർക്ക് ഇടവകപ്പള്ളികളിന്മേലുള്ള അധികാരവും പരിമിതമായിരുന്നു.

നസ്രാണികളുടെ ആവശ്യപ്രകാരമല്ല 1877-ൽ അന്ന് കേരളത്തിലുണ്ടായിരുന്ന പ. പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കരയെ ഏഴു ഭദ്രാസനങ്ങളായി തിരിച്ചതും ആറു മെത്രാന്മാരെ വാഴിച്ചതും. തന്റെ സാമ്രാജ്യത്തേക്കാൾ അനേക മടങ്ങ് വിസ്തൃതവും ശക്തവും സമ്പന്നവുമായ മലങ്കരയുടെ മലങ്കരമെത്രാന്റെ കീഴിലുള്ള കേന്ദ്രീകൃത ഭരണസംവിധാനം തകർക്കുകയും അങ്ങനെ മലങ്കരയെ ദുർബലപ്പെടുത്തി പൂർണ്ണമായും തന്റെ ആത്മീയവും ലൗകികവുമായ അധികാരത്തിനു വിധേയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക എന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖ്യലക്ഷ്യം. തന്നോടു മാത്രം വിധേയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മെത്രാന്മാരുടെ എണ്ണം കൂടിയാൽ താൻ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന *റിശീശാ* എന്ന പ്രതിവർഷ നികുതിയുടെ പിരിവ് കൂടുതൽ കാര്യക്ഷമമാകുമെന്നും അദ്ദേഹം കണക്കുകൂട്ടി. എന്നാൽ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം മലങ്കരയെ ഏഴല്ല, പന്ത്രണ്ട് ഇടവകകളാക്കുക എന്നതായിരുന്നു എന്ന് മാർ ശെമവോൻ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ സ്ഥാത്തിക്കോനിൽ പാത്രിയർക്കീസ് വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്:

...ഇതു നിമിത്തമായിട്ടു നമ്മുടെ ജനങ്ങളുടെ പള്ളികളെ ഏഴു ഇടവകകളായിട്ടു നാം തിരിച്ചു. നമ്മുടെ കർത്താവു പന്ത്രണ്ടു ശ്ലീഹന്മാരെ നാലു ഭാഗത്തും പറഞ്ഞയച്ചു, ...അവരോടു അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്ന പ്രകാരം പന്ത്രണ്ടു ആയിരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ ബലഹീനത കൊയ്ത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനെലേക്കു ആശ്രയിച്ചു. ഏഴു ഇടവകകൾ ആയിട്ടു വിഭാഗിപ്പാൻ താൻ നമ്മുടെ ബൊധത്തെ ഉണർത്തുകയും ചെയ്തു...

യഥാർത്ഥത്തിൽ ഏഴു ഇടവകകളാക്കി വിഭജനം ചുരുക്കാൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ *ബോധത്തെ ഉണർത്തിയ കൊയ്ത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ* മലങ്കര അസോസിയേഷനാണ്. ഏകപക്ഷീയമായി പാത്രിയർക്കീസ് നടത്തിയ മെത്രാൻ വാഴ്ചകളെ എതിർത്ത് പുതുതായി രൂപീകരിച്ച മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ രാജിയും, 1877 ജനുവരി 27-30 തീയതികളിൽ വെളിയനാടു കൂടിയ മലങ്കര അസ്സോസിയേഷന്റെ ബഹിഷ്ക്കരണവും പാത്രിയർക്കീസിന് കൂടുതൽ മെത്രാന്മാരെ വേണ്ടാ എന്ന വ്യക്തമായ സന്ദേശമാണ് നൽകിയത്. വിഭജിച്ചു ഭരിക്കാനായി *...മജ്ജലീസ്സായി നാം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത* (അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി) *നീക്കം ചെയ്തിരിക്കകൊണ്ടു, ഇനിമേലാൽ അതുപ്രകാരം കൂടുകയും കൂട്ടുകയും നടക്കുകയും നടത്തിക്കുകയും ചെയ്തുപോകരുതെന്നും മറ്റും നടക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾക്കു ഏറിയ ഗുണദോഷങ്ങൾ ബുദ്ധിയോടും മറ്റും കല്പിച്ചതു കൂടാതെ... പുലിക്കോട്ടിൽ ദീവന്നാസ്യോസും... നമ്മുടെ കല്പനയ്ക്ക വിരോധികൾ ആകയാൽ അവരോടുകൂടെ നിങ്ങൾ യാതൊരു സംബന്ധവും ചെയ്തുപോകരുതെന്നും...* കർശന നിർദ്ദേശം നൽകി പാത്രിയർക്കീസ് വാഴിച്ച നവമെത്രാന്മാരെ തന്റെ സഹായികളും കീഴ്സ്ഥാനികളും ആക്കി മാറ്റാൻ സാധിച്ചത് പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അസാമാന്യ കഴിവുകൊണ്ടും മലങ്കരമെത്രാനോടുള്ള വിധേയത്വം അവസാനിപ്പിക്കാൻ നസ്രാണികൾ തയ്യാറല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടും മാത്രമാണ്.

എന്നാൽ മെത്രാന്മാരുടെ ബഹുത്വം അനാവശ്യമായ ഒന്നാണെന്ന ചിന്താഗതിയിൽനിന്നു നസ്രാണികൾ പിമ്പോട്ടു പോയില്ല. 1902-08 കാലത്ത് പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസ് വാഴിച്ച ആറു പേരിൽ നാലു പേർ കാലം ചെയ്യുകയും ഒരാൾ രോഗിയാകുകയും ചെയ്ത സാഹചര്യത്തിലും ഈ ചിന്താഗതിക്കു മാറ്റം വന്നില്ല. മലങ്കരയിൽ മൂന്നു മെത്രാന്മാർ മതി എന്നതായിരുന്നു ഇക്കാലത്ത് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ നിലപാട്. അതിനു മുമ്പ് മലങ്കരയുടെ ഏതാണ്ട് പകുതി - നിരണം, കൊല്ലം, തുമ്പമൺ - ഒരുമിച്ചു ഭരിച്ചിരുന്നത് പ. പരുമല തിരുമേനിയായിരുന്നു. ഇതിനെക്കാളുപരി, 1895 വൃശ്ചികം 10-ന് *പൊതുവിനടുത്ത കാര്യങ്ങ*

ളിൽ പ്രസിഡണ്ടെന്റു മെത്രാപ്പോലീത്തായെ സഹായിക്കുന്നതിനു മലങ്കരമെത്രാന്റെ അസിസ്റ്റന്റായി നിയമിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ പ. പരുമല തിരുമേനിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യം മലങ്കരയിലെങ്ങും സജീവമായിരുന്നു. കടവിൽ മാർ അത്താനാസ്യോസാകട്ടെ വിശാലമായ കോട്ടയം, അങ്കമാലി ഭദ്രാസനങ്ങളെ ഒരേ സമയം കാര്യക്ഷമമായി ഭരിച്ചിരുന്നു. യാത്രാ-വാർത്താവിനിമയസൗകര്യങ്ങൾ പരിമിതമായിരുന്ന കാലത്ത് തികച്ചും പ്രതികൂലമായ സാഹചര്യത്തിലും ദാരിദ്ര്യത്തിലും ഗുജറാത്തിലെ കച്ച് മുതൽ ശ്രീലങ്ക വരെ മിഷനറിസഭകൾ സ്ഥാപിച്ച അന്റോണിയോ ഫ്രാൻസിസ്കോ സേവ്യർ അൽവാറീസ് മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും ഭൂവിസ്തൃതി പ്രവർത്തനത്തിനു തടസ്സമല്ലെന്നു തെളിയിച്ചിരുന്നു.

ഈ മാതൃകകൾ മുമ്പിലുണ്ടായിരുന്ന സാഹചര്യത്തിലാണ് നസ്രാണികൾ തങ്ങൾക്ക് മെത്രാന്മാർ കുറച്ചു മതി എന്ന നിലപാട് ആവർത്തിച്ചത്. പാത്രിയർക്കീസ് വരച്ചിട്ട *ഏഴ്* എന്ന മാസ്മരികസംഖ്യയിൽ മെത്രാന്മാരുടെ എണ്ണം വീണ്ടും എത്തിക്കണമെന്ന് ചിലർ ആഗ്രഹിച്ചെങ്കിലും പുതുതായി രണ്ടിനപ്പുറം പോകാൻ അന്നു നസ്രാണികൾ തയ്യാറായില്ല. മലങ്കരയിൽ മലങ്കരമെത്രാനെ കൂടാതെ പരമാവധി മൂന്നു മെത്രാന്മാർ മതി എന്നായിരുന്നു നസ്രാണിയുടെ അക്കാലത്തെ മനോഭാവം. 1908-ൽ മേല്പട്ടസ്ഥാനമേൽക്കുവാൻ യേറുശലേമിന് അയയ്ക്കുന്നത് രണ്ടു പേരെയാണ്. അപ്പോൾ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായും അൽവാറീസ് മാർ യൂലിയോസും കൂടാതെ മെത്രാന്മാർ മൂന്ന്. 1912-ൽ വാഴിക്കപ്പെടുന്നത് മൂന്നു മെത്രാന്മാർ. അപ്പോഴും മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായും അതിവൃദ്ധനായ കാതോലിക്കായും കൂടാതെ മെത്രാന്മാർ മൂന്നു മാത്രം. മേല്പട്ട പിന്തുടർച്ച നിലനിർത്താൻ ഹൂദായ കാനോൻ അനുശാസിക്കുന്ന ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ എണ്ണമാണ് മൂന്നു മേല്പട്ടക്കാർ. അത്രയും മതി എന്നതായിരുന്നു സഭയുടെ ലക്ഷ്യം എന്നു വ്യക്തം. 1912-ൽ രൂപമെടുത്ത ബാവാക്കക്ഷിയിലും മെത്രാന്മാർ മൂന്നു മാത്രമായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്. തുടർന്ന് 1950 വരെയുള്ള കാലത്ത് വ്യവഹാരങ്ങൾ മൂലം തിരഞ്ഞെടുപ്പ് തടസ്സപ്പെടുന്ന സാഹചര്യം ഒഴിവാക്കാൻ സൗകര്യം കിട്ടുമ്പോൾ പലരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു വയ്ക്കുമെങ്കിലും മെത്രാനായി വാഴിക്കുന്നത് ആവശ്യാനുസൃതം മാത്രമായിരുന്നു.

മെത്രാന്മാരുടെ എണ്ണം പരിമിതപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും ഭദ്രാസനങ്ങളുടെ എണ്ണം കുറയ്ക്കാനുള്ള ശ്രമമൊന്നും നടത്തിയിരുന്നില്ല. പ. പരുമല തിരുമേനിക്ക് കൊടുത്തതുപോലെ ഒന്നിലധികം ഭദ്രാസനങ്ങളുടെ ചുമതല ഒരു മെത്രാനെ ഏല്പിക്കുക എന്നതായിരുന്നു അക്കാലത്ത് പതിവ്. 1912-ൽ കാരുചിറ മാർ പീലക്സീനോസിന് കോട്ടയം, അങ്കമാലി ഭദ്രാ

സനങ്ങളുടെയും കരവട്ടുവീട്ടിൽ മാർ ഈവാനിയോസിന് കണ്ടനാട്, തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനങ്ങളുടെയും ചുമതലയാണ് ഏല്പിച്ചത്.

പ. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി കുറച്ചുകൂടി വ്യവസ്ഥാപിതമായ ഒരു ഭരണസംവിധാനമാണ് വിഭാവനം ചെയ്തത്. അദ്ദേഹം തയ്യാറാക്കിയ നക്കൽഭരണഘടന ഇതിലേയ്ക്കു വെളിച്ചം വീശുന്നുണ്ട്. അതനുസരിച്ച് മലങ്കരയെ അങ്കമാലി, കോട്ടയം, നിരണം എന്നിങ്ങനെ മൂന്ന് അതി ഭദ്രാസനങ്ങളായി തിരിച്ചു. ഓരോ മൂന്നു അതിഭദ്രാസനത്തിലും മൂന്നു വീതം ഭദ്രാസനങ്ങളും ക്രമപ്പെടുത്തി. ഓരോ ഭദ്രാസനത്തിനും ഓരോ എപ്പിസ്കോപ്പാമാരെ നിയമിക്കുക. അതിഭദ്രാസനങ്ങളുടെ ഭരണം ഓരോ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്കായിരിക്കും. ഇവരിൽ കോട്ടയത്തിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്താ കാതോലിക്കാസ്ഥാനം കൂടി വഹിക്കണം. മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ തങ്ങളുടെ ഭദ്രാസനത്തിലെ എപ്പിസ്കോപ്പാമാരുടെ പ്രാദേശികസുന്നഹദോസ് വിളിച്ചുകൂട്ടണം. പൊതുസുന്നഹദോസ് കാതോലിക്കായും.

എന്നാൽ 1934-ലെ ഭരണഘടനാനിർമ്മാണക്കമ്മിറ്റി ഈ നിർദ്ദേശം തള്ളി. പകരം കാതോലിക്കാ-മലങ്കരമെത്രാനിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ച ദ്വിതല എപ്പിസ്കോപ്പൽ (two-tier Episcopacy) ഭരണവ്യവസ്ഥയാണ് 1934-ലെ ഭരണഘടന മൂലം നടപ്പിൽ വന്നത്. ഇതിനു വ്യക്തമായ പല കാരണങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നു നടപ്പിലിരിക്കുന്ന ഈ സംവിധാനമനുസരിച്ച് മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ മാത്രമാണ് യഥാർത്ഥ അധികാരമുള്ള (Virtual authority) മെത്രാപ്പോലീത്താ. ബാക്കിയുള്ളവരെല്ലാം നിയോഗിത അധികാരം (Delegated authority) മാത്രമുള്ള എപ്പിസ്കോപ്പാമാർ മാത്രമാണ്. അവർ മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന സ്ഥാനനാമം വഹിക്കുന്ന എപ്പിസ്കോപ്പാമാർ മാത്രമാണ് എന്നു സാരം. ഈ സംവിധാനത്തിനുള്ളിലാണ് ഇന്ന് മേല്പട്ടക്കാരുടേയും ഭദ്രാസനങ്ങളുടെയും സംഖ്യ ക്രമാതീതമായി വർദ്ധിച്ചത്.

അനേക ദോഷങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും പ. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി നിർദ്ദേശിച്ച ത്രിതല എപ്പിസ്കോപ്പൽ സംവിധാനം (three-tier Episcopacy) ഇന്നത്തെ സംവിധാനത്തെക്കാൾ വളരെ കാര്യക്ഷമമായിരുന്നേനെ എന്നതിൽ സംശയത്തിന് ഇടയില്ല. സഭയുടെ അത്യുന്നത കൂടിയാലോചനാവേദിയായ പ. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ കാര്യക്ഷമത തികച്ചും ഇല്ലാതാക്കും എന്നതാണ് അംഗസംഖ്യ കൂടുന്നതിന്റെ ദോഷവശം.

ഇത് ബാലിശമായ ഒരു വാദമല്ല. പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ അധികാരവും കാര്യക്ഷമതയുമടക്കമുള്ള ഭരണസംവിധാനങ്ങളെപ്പറ്റി പഠനം

നടത്തിയവർ ഗവേഷണം നടത്തിയ വിഷയമാണിത്. ഈ വിഷയത്തിൽ ആദ്യമായി ശാസ്ത്രീയപഠനം നടത്തിയ ഫ്രെഞ്ചുകാരനായ ഹെൻറി ഫായോൽ (Henri Fayol) ക്രമീകൃതമായ അധികാരവികേന്ദ്രീകരണ ത്തിന്റെ അഭാവം അധികാരത്തിന്റെ ഉന്നതശ്രേണികളെ വസ്തുതകളുടെ അധികഭാരത്താൽ (information overload) വിഷമവൃത്തത്തിലാക്കുമെന്നു കണ്ടെത്തി. ഇത് കൃത്യമായ തീരുമാനമെടുക്കാനും കാര്യക്ഷമമായി അത് നടപ്പിൽ വരുത്താനും ഉയർന്ന പ്രതിബന്ധമാണ് സൃഷ്ടിക്കുന്ന തെന്നും അദ്ദേഹം നിരീക്ഷിച്ചു. അതായത് മലങ്കരയിൽ ഭദ്രാസനങ്ങളോ ഇടവകമെത്രാന്മാരോ ഇല്ലെങ്കിൽ എല്ലാ ഇടവകപ്പള്ളികളെ സംബന്ധിച്ച പ്രശ്നങ്ങളും പരിഹാരത്തിനും തീരുമാനത്തിനുമായി മലങ്കരമെത്രാന്റെ മുമ്പിലെത്തും. അത് ഒരു വ്യക്തിക്ക് വഹിക്കാവുന്നതിലധികമാണ്. അതേസമയംതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മെത്രാനടുത്ത ദൈനംദിനകർമ്മ ങ്ങളും നടക്കണം. തികച്ചും അപ്രായോഗികമായ സ്ഥിതിവിശേഷം. തന്നോട് മത്സരിക്കാൻ വാഴിച്ച ഇടവകമെത്രാന്മാരെ തന്റെ കീഴ്സ്ഥാനി കളായ സഹായികൾ ആക്കിക്കൊണ്ട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ ഈ സ്ഥിതിവിശേഷം ഒഴിവാക്കുന്നതിൽ വിജയിച്ചു. അതുവഴി ഭരണം കാര്യക്ഷമമാക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചു.

അധികാരവികേന്ദ്രീകരണത്തിനായി (decentralization) ഒരു സ്ഥാനി യുടെ നേരേ കീഴിലുള്ള ഉപസ്ഥാനികളുടെ എണ്ണം ഒരു പരിധിയില ധികം വർദ്ധിപ്പിച്ചാൽ കാര്യക്ഷമത കുറയുമെന്നാണ് പിൽക്കാല ഗവേ ഷകർ കണ്ടെത്തിയത്. മാനേജ്മെന്റ് ശാസ്ത്രത്തിലെ *ഗ്രൈക്കൂണാസ് സിദ്ധാന്ത*മനുസരിച്ച് (Graicunas theory) ഒരേ തലത്തിലുള്ള ഉപഅധി കാരികളുടെ അംഗസംഖ്യ (Span of control) കൂടുന്നതിന് ആനുപാതിക മായി കാര്യക്ഷമത കുറയും. പക്ഷേ ഇങ്ങനെ കുറയുന്നത് ജ്യോമതീയ അനുപാതത്തിലാണ് (geometric proportion) എന്നു മാത്രം. അതായത്, മലങ്കരസഭയുടെ കാര്യമെടുത്താൽ, ഈ സിദ്ധാന്തപ്രകാരം മെത്രാന്റെ എണ്ണം കൂടുംതോറും കാര്യക്ഷമത പതിന്മടങ്ങു കുറയും. പരസ്പരമുള്ള ആശയവിനിമയ ശൃംഖലകളുടെ ബാഹുല്യമാണ് കാര്യക്ഷമത കുറ യ്ക്കുന്നതെന്നാണ് പണ്ഡിതമതം. ചുരുക്കത്തിൽ, 1877-ൽ പുലിക്കോ ട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ ഏഴു പേരുടെ സുന്നഹദോസിന്റെ കാര്യക്ഷമതയുടെ നൂറിലൊന്നു പോലും ഇന്നത്തെ പ. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന് ഇല്ലെന്ന് ഈ സിദ്ധാ ന്തത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആരെങ്കിലും വാദിച്ചാൽ അവരെ കുറ്റം പറഞ്ഞിട്ടു കാര്യമില്ല.

പ. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന് ഇത്തരമൊരു വിപരീതസാഹ ചര്യം ഒഴിവാക്കാൻ പല പുരാതനസഭകളും മാർഗ്ഗങ്ങൾ അവലംബിച്ചി

ട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് റഷ്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ നൂറിലധികം മെത്രാന്മാർ ഉണ്ടെങ്കിലും പാത്രിയർക്കീസ് വിളിച്ചുകൂട്ടുന്ന സുന്നഹദോസ് അംഗത്വം വിരലിലെണ്ണാവുന്ന ആർച്ച് ബിഷപ്പുമാർക്കും മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്കും മാത്രമാണ്. കോപ്റ്റിക് സഭയിൽ ഭദ്രാസനഭരണമുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്കു മാത്രമാണ് സുന്നഹദോസ് അംഗത്വമുള്ളത്. റോമൻകത്തോലിക്കാസഭയിലും ഇത്തരമൊരു സംവിധാനം നിലവിലില്ലായിരുന്നോ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കാരണം റോമാനഗരപ്രാന്തത്തിലെ ആറു രൂപതാദ്ധ്യക്ഷന്മാർക്കു മാത്രമാണ് *കർദ്ദിനാൾബിഷപ്പ്* സ്ഥാനം നൽകുന്നത്. അതായത് റോമിലെ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സുന്നഹദോസിൽ ഏഴ് അംഗങ്ങൾ മാത്രം. ഒരു സ്ഥാനിക്ക് ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായി സംവേദിക്കാവുന്ന കീഴ്സ്ഥാനികളുടെ എണ്ണം ആറാണെന്നാണ് ചില ചിന്തകരുടെ അഭിപ്രായമെന്ന വസ്തുത ഇവിടെ പരിഗണനാർഹമാണ്.

ഈ അർത്ഥത്തിലാണ് പ. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി നിർദ്ദേശിച്ച ത്രിതല എപ്പിസ്കോപ്പൽ സംവിധാനം (three-tier Episcopacy) ഇന്നത്തെ സംവിധാനത്തെക്കാൾ വളരെ കാര്യക്ഷമമായിരുന്നേനേ എന്നു മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. മലങ്കരയിലെ സാഹചര്യത്തിൽ അത്തരമൊരു സംവിധാനം പ്രായോഗികമല്ല. എന്നാൽ അധികാരവികേന്ദ്രീകരണം അനിവാര്യമാണു താനും. മലങ്കരമെത്രാൻ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന അതേ പ്രശ്നം കുറഞ്ഞ തോതിൽ ഇടവകമെത്രാന്മാരും അനുഭവിക്കുന്നുണ്ട്. നിസ്സാര കാര്യങ്ങളിൽ പോലും ഇടവകമെത്രാപ്പോലീത്താ ഇടപെടേണ്ട സാഹചര്യമാണ് ഇന്നുള്ളത്. അതായത് കൂടുതൽ കാര്യക്ഷമമായ ഭരണത്തിന് അധികാരവികേന്ദ്രീകരണം ഇനിയും ഫലപ്രദമായി നടപ്പാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഒരർത്ഥത്തിൽ 1900-ൽ ഉണ്ടായിരുന്നതിനെക്കാൾ വളരെയധികം അദ്ധ്വാനഭാരമാണ് ഇന്ന് ഇടവകമെത്രാന്മാർക്കുള്ളത്. അജപാലനദൗത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള (pastoral care) സങ്കൽപ്പത്തിൽ വന്ന വ്യതിയാനമാണ് ഇതിനു മുഖ്യകാരണം. യാത്രാസൗകര്യത്തിലും വിവരസാങ്കേതികവിദ്യയിലും വിപ്ലവകരമായ പുരോഗതി ഉണ്ടായില്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ ഇത് ഇന്ന് അതിഭീകരമായ ഒരവസ്ഥ ആയി മാറുമായിരുന്നു. മെത്രാന്മാരുടെ എണ്ണം ഇനി വർദ്ധിപ്പിക്കുക എന്നാൽ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കാര്യക്ഷമത ഇല്ലാതാക്കുകയാവും. ഇതു രണ്ടും തുലനം ചെയ്യുന്ന ഒരു അധികാരവികേന്ദ്രീകരണമാർഗ്ഗം കണ്ടെത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അധികാരശ്രേണിയിൽ (Scalar chain) കൂടുതൽ തലങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുക മാത്രമാണ് അതിനുള്ള മാർഗ്ഗം. എന്നാൽ ദ്വിതല എപ്പിസ്കോപ്പസിയെ (two-

tier Episcopacy) ഇനി ത്രിതല എപ്പിസ്കോപ്പൽ സംവിധാനം (three-tier Episcopacy) ആക്കുവാനും സാദ്ധ്യമല്ല താനും.

അധികാരശ്രേണിയുടെ ഉയർന്നതലങ്ങളിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന വിഷയങ്ങളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും താഴെ തലങ്ങളിൽ തീർക്കാവുന്ന നിസ്സാരമായ നിത്യനിദാനപ്രശ്നങ്ങളാണെന്നു പരിശോധിച്ചാലറിയാം. അവയെ ഒഴിവാക്കി കീഴ്ഘടകങ്ങളിൽത്തന്നെ പരിഹാരം കാണാനുള്ള മാർഗ്ഗം രൂപീകരിക്കുന്നതാണ് ഫലപ്രദമായ കാര്യനിർവഹണത്തിന് ഏറ്റവും അത്യന്താപേക്ഷിതം. അതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളാണ് ഇനി ആരായേണ്ടത്.

യഥാർത്ഥത്തിൽ അധികാരവികേന്ദ്രീകരണം ഇനി ഉണ്ടാകേണ്ടത് ഭദ്രാസനതലത്തിലാണ്. അത്തരമൊരു സാദ്ധ്യതയെപ്പറ്റി ഇന്നുവരെ ചിന്തിച്ചിട്ടു പോലുമില്ല. ഭദ്രാസനങ്ങളെ ഗ്രൂപ്പുകളായി വിഭജിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും യാതൊരുവിധത്തിലും കൂട്ടായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്താൻ ഇടയില്ലാത്തവിധമാണ് അവയെ ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവയ്ക്ക് ഒരു കേന്ദ്രീകൃതനേതൃത്വമോ ഉത്തരവാദിത്വപ്പെട്ട സ്ഥാനികളോ ഇല്ല. അതിലെ ഘടകങ്ങളായ ആദ്ധ്യാത്മികപ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും പരസ്പരബന്ധമില്ലാത്ത നേതൃത്വമാണുള്ളത്.

ഗ്രൂപ്പുകളെ ഭരണവികേന്ദ്രീകരണത്തിനുള്ള കാര്യക്ഷമമായ തലമാക്കി പുനർക്രമീകരിച്ചു കൂടേ? ഇതത്ര കഠിനമായ പ്രക്രിയയൊന്നുമല്ല. നിലവിലുള്ള ഗ്രൂപ്പുകൾ അതേപടിയോ ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായി പുനഃസംഘടിപ്പിച്ചോ നിയതമായ ഒരു ഭരണസംവിധാന ഘടകമാക്കുക. തൽക്കാലം അതിനു കോർ എപ്പിസ്കോപ്പേറ്റെന്നു പേരു കൊടുക്കാം. ഇടവകപ്പള്ളിഭരണവും തവണയും ഇല്ലാത്ത ഒരു സീനിയർ വൈദികനെ (അഥവാ കോർ എപ്പിസ്കോപ്പായെ) കോർ എപ്പിസ്കോപ്പേറ്റു വികാരിയാക്കണം. ശമ്പളവും സ്ഥലംമാറ്റവും റിട്ടയർമെന്റും അദ്ദേഹത്തിനും ബാധകമാക്കണം. കോർ എപ്പിസ്കോപ്പേറ്റിലെ എല്ലാ ആദ്ധ്യാത്മിക പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും പ്രസിഡന്റും അദ്ദേഹമായിരിക്കണം. പട്ടക്കാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റം, പട്ടത്വ അച്ചടക്ക ശിക്ഷണ നടപടികൾ എന്നിവ ഒഴികെ ഇടവകമെത്രാന്റെ എല്ലാ ആത്മീയ അധികാരങ്ങളും അതത് കോർ എപ്പിസ്കോപ്പേറ്റുകളിൽ അതിന്റെ വികാരിക്കായിരിക്കണം. അവയുടെ അപ്പീൽഅധികാരം മാത്രം ഇടവകമെത്രാപ്പോലീത്താ വഹിക്കണം.

കോർ എപ്പിസ്കോപ്പേറ്റു വികാരിമാർ നിശ്ചിത കാലയളവിൽ (കേരളത്തിൽ മാസത്തിൽ ഒന്ന്) അതിൽപ്പെട്ട വികാരിമാരുടെ യോഗം ചേർന്ന് അവലോകനം നടത്തണം. അതേപോലെ ഇടവകമെത്രാന്മാർ മൂന്നു മാസത്തിൽ ഒരിക്കൽ കോർ എപ്പിസ്കോപ്പേറ്റു വികാരിമാരുടെ യോഗം ചേർന്നും അവലോകനം നടത്തണം. ഇവയ്ക്കൊക്കെ ഭരണഘടനാപര

മായ പരിരക്ഷയും നൽകണം. ഇത്തരം ഒരു സംവിധാനം ഉണ്ടായാൽ ഒരു വൈദികൻ അപ്രതീക്ഷിതമായി അവധി എടുത്താൽപോലും ഇടവകമെത്രാന്റെ നെഞ്ചിടിക്കുന്ന സാഹചര്യം ഒഴിവാകും.

ഇത്തരമൊരു സംവിധാനത്തിൽ ഒരു മെത്രാന് ഒന്നിലധികം ഭദ്രാസനങ്ങൾ ഒരേ സമയം കൈകാര്യം ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കും. എങ്കിൽപ്പോലും അനാവശ്യ ജോലിഭാരം കുറയുകയും അവരുടെ കഴിവുകളെ ക്രിയാത്മകമായി വിനിയോഗിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയും ചെയ്യും. അടിസ്ഥാനപരമായി ഇവിടെ മനസ്സിലാക്കേണ്ട വസ്തുത, *ഭദ്രാസനമാണ് മെത്രാനല്ല അടിസ്ഥാനഭരണമാത്ര* (Administrative unit) എന്നതാണ്. ഇന്ന് ചിന്തിക്കുന്നത് മറിച്ചാണ്. ആ സമീപനം തികച്ചും മാറണം.

ആവശ്യമായ പഠനം നടത്തി ഇത്തരമൊരു ഭരണപുനർക്രമീകരണത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കേണ്ട സമയം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. റോമൻകത്തോലിക്കാസഭയുടെ ഫൊറോനാ സംവിധാനം ഇതിനായി പഠനവിധേയമാക്കാവുന്നതാണ്. ശക്തമായ ഇഛാശക്തിയുണ്ടെങ്കിൽ ഇതു നടപ്പാക്കുക പ്രയാസമുള്ളതല്ല. നിലവിലുള്ള ജനാധിപത്യ സംവിധാനമൊന്നും തൽക്കാലം മാറ്റി മറിക്കേണ്ടതില്ല. അടുത്ത മെത്രാൻ ഇലക്ഷനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കും മുമ്പ് ഇത് പരിഗണിച്ചാൽ യുക്തമായിരിക്കും.

(തലക്കെട്ടിനു കടപ്പാട് - ലിയോ ടോൾസ്റ്റോയ്)

(*പുരോഹിതൻ, മാർച്ച് 2014*)

2

വരുവിൻ നമുക്ക് ഉണ്ടുപിരിയാം

അങ്ങനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ആനയ്ക്ക് മദം പൊട്ടുന്നതുപോലെ മാപ്പിളയ്ക്ക് ഹാലിളകും. വേനൽ മൂക്കുമ്പോഴാണ് ഇത്തരം പരാക്രമങ്ങൾ സാധാരണ പടരുക. നസ്രാണിയുടെ ജനാധിപത്യ അവകാശസംരക്ഷണവേദിയും അത്യുന്നത നിയമനിർമ്മാണസഭയുമായ അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയോഗങ്ങളാണ് ഇത്തരം വൈകൃതങ്ങളുടെ വേദിയാകുന്നത് എന്നത് വിധിവൈപരീത്യം. ഇപ്പോഴത്തെ ഹാലിളക്കം മെത്രാന്മാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റത്തെപ്പറ്റിയാണ്.

ഈ വിഷയത്തിൽ ഈ ലേഖകനുള്ള അഭിപ്രായം ആദ്യമേ തന്നെ വ്യക്തമാക്കട്ടെ. മലങ്കരസഭയിൽ ഇടവകമെത്രാന്മാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റവും റിട്ടയർമെന്റും സാദ്ധ്യമാണ്. അതേസമയം നിലവിലുള്ള സഭാഭരണഘടനയനുസരിച്ച് ഇക്കാര്യത്തിൽ മലങ്കര അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയ്ക്ക് ഒരു പങ്കാളിത്തവുമില്ല. അവ ആവശ്യപ്പെടുവാൻ പോലും അവർക്ക് സാദ്ധ്യമല്ല. അതു മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ മലങ്കരയിലെ ഇടവകമെത്രാന്മാരുടെ ചരിത്രം, സഭാഭരണഘടന, സഭാവിജ്ഞാനീയം മുതലായവ പരിശോധിക്കണം.

മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായെ കൂടാതെ മലങ്കരസഭയിൽ ഇടവകകളും ഇടവകമെത്രാന്മാരും ഉണ്ടാകുന്നത് 1876-ലാണ്. അന്നു കേരളത്തിലുണ്ടായിരുന്ന പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ഇടവക തിരിച്ചതും മെത്രാന്മാരെ വാഴിച്ചതും മലങ്കരയുടെ ആവശ്യപ്രകാരമായിരുന്നില്ല. ഭിന്നിപ്പിച്ചു ഭരിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെയും തനിക്കുള്ള *റിശീസാ* എന്ന പ്രതിവർഷ നികുതിയുടെ സമാഹരണം സുഗമമാക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെയുമാണ് ഇപ്രകാരം ചെയ്തത്. മലങ്കരമെത്രാനെ അനുസരിക്കരുതെന്ന ഉഗ്രശാസനത്തോടെ തന്റെ മാത്രം അധികാരത്തിന്റെ കീഴെ വാഴിച്ച ആറ് നവ മെത്രാന്മാരെയും തന്റെ സഹായികൾ മാത്രമാക്കുന്നതിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ വിജയിച്ചു. അങ്ങനെ മലങ്കരയിൽ ഇടവകമെത്രാന്മാർ ജന്മംകൊണ്ടു.

യഥാർത്ഥത്തിൽ മലങ്കരമെത്രാനോട് സമസ്ഥാനീയരും അതത് ഇടവകകളിൽ സ്വതന്ത്ര അധികാരം ഉള്ളവരുമായ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരായിട്ടാണ് പാത്രിയർക്കീസ് നവ മെത്രാന്മാരെ വാഴിച്ചത്. പക്ഷേ മലങ്കരയിൽ അവർക്ക് അംഗീകാരം സിദ്ധിച്ചത് മലങ്കരമെത്രാന്റെ സഹായികളായി മാത്രമാണ്. ഈ വസ്തുത പ. പരുമല തിരുമേനി തന്റെ കോടതി മൊഴിയിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. ഇതേ നില തന്നെയാണ് ഇന്നും തുടരുന്നത്. മെത്രാപ്പോലീത്താമാരായി സ്ഥാനാഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെടുമെങ്കിലും മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്കുള്ള സ്വതന്ത്ര അധികാരം മലങ്കരയിലെ ഇടവകമെത്രാന്മാർക്ക് നൽകിയിട്ടില്ല.

ഇവിടെയാണ് സഭാവിജ്ഞാനീയം (Ecclesiology) പ്രസക്തമാകുന്നത്. മലങ്കരസഭ കൗദാശികമായ കാര്യങ്ങളിൽ പിന്തുടരുന്നത് അന്ത്യോഖ്യൻ സഭയുടെ സഭാവിജ്ഞാനീയമാണ്. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനം ഹൂദായ കാനോനും. ഇത് മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടന വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ള വസ്തുതയാണ്. അതിനാൽ ഭരണഘടന വ്യക്തമാക്കാത്തിടത്തോളം മേല്പട്ടക്കാരുടെ സ്ഥാനികനില പരിശോധിക്കുവാൻ ഹൂദായ കാനോൻ തന്നെ അടിസ്ഥാനമാക്കി എടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഹൂദായകാനോൻ തങ്ങളുടെ ഭരണാതിർത്തിക്കുള്ളിൽ ഏതാണ്ട് പൂർണ്ണ സ്വതന്ത്രാധികാരം മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്ക് നൽകുന്നുണ്ട്. ഇവയിൽ പ്രാദേശിക സുന്നഹദോസുകൾ വിളിച്ചുകൂട്ടുവാനും, അദ്ധ്യക്ഷത വഹിക്കുവാനും, പ്രാദേശിക നിയമങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാനും, എപ്പിസ്കോപ്പാമാരെ വാഴിക്കുവാനും, നിയമിക്കുവാനും, സ്ഥലംമാറ്റുവാനുമുള്ള അധികാരവും ഉൾപ്പെടുന്നു. തങ്ങളുടെ ഇടവകയ്ക്കു വേണ്ടി വി. മൂറോൻ കൂദാശ ചെയ്യുവാനും മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കാനോൻ അധികാരപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ അധികാരങ്ങൾ ഒന്നും ഏകപക്ഷീയമല്ല. പൗരസ്ത്യപാരമ്പര്യപ്രകാരം സുന്നഹദോസിൽ കൂടിയാണ് നിർവഹിക്കേണ്ടതെന്നു മാത്രം. കാനോൻപ്രകാരം ഒന്നിലധികം എപ്പിസ്കോപ്പാമാരുടെ മേലധികാരിയാണ് മെത്രാപ്പോലീത്താ.

മേൽപ്പട്ടനൽവരം ഒന്നാണെങ്കിലും ഭരണപരമായി ഏറ്റവും താഴ്ന്ന പടിയിലുള്ള എപ്പിസ്കോപ്പാമാർക്ക് സ്വതന്ത്രമായ യാതൊരു അധികാരവുമില്ല. മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ വ്യക്തമായ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് മാത്രം പ്രവർത്തിക്കേണ്ട വ്യക്തിയാണ് എപ്പിസ്കോപ്പായെന്ന് ഹൂദായ കാനോനും വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ ഹൂദായ കാനോൻ പ്രകാരം മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് *യഥാർത്ഥ അധികാരം* (Virtual authority) ഉണ്ട്. നൂറ്റാണ്ടുകളായി അന്ത്യോഖ്യൻസഭ ഇത് വകവെച്ചു കൊടുക്കുന്നില്ലെങ്കിലും നിയമം അങ്ങനെയാണ്. എന്നാൽ എപ്പിസ്കോപ്പാമാർക്ക് *നിയോഗിത അധികാരം* (Delegated authority) മാത്രമാണ് ഉള്ളത്. മലങ്കരയിൽ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്ക് മാത്രമാണ് *യഥാർത്ഥ*

അധികാരം (Virtual authority) ഉള്ളത്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ ഇടവക മെത്രാന്മാരെ പുനർനിർവചിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമായി വന്നു.

കാനോൻവിദഗ്ദ്ധനായ പ. വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആറാമൻ 1104 ചിങ്ങം 27-ലെ കോടതിമൊഴിയിൽ മലങ്കരയിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ *മെത്രാപ്പോലീത്താ* എന്ന സ്ഥാനനാമമുള്ള എപ്പിസ്കോപ്പാമാർ മാത്രമാണ് എന്നു വ്യാഖ്യാനിച്ച് ഈ പ്രശ്നത്തിന് കാനോനികമായ ഒരു വിശദീകരണം നൽകി. ഈ വ്യാഖ്യാനമാണ് ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നത്. അവർക്ക് ഇടവക തിരിച്ചു നൽകുമ്പോൾ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ *നിയോഗിത അധികാരം* (Delegated authority) മാത്രമാണ് നൽകുന്നതെന്ന് നിയമനകല്പനകളിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണ്.

നിലവിലുള്ള ഭരണഘടനപ്രകാരം മലങ്കരയിലെ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ ഒഴികെയുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്കും എപ്പിസ്കോപ്പാമാർക്കും ഭരണപരമായി വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല. മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ ചുമതലപ്പെടുത്തുന്നതനുസരിച്ചു മാത്രം ഭദ്രാസന ഇടവകകളെ ഭരിക്കുവാനുള്ള അധികാരമാണ് അവർക്കുള്ളത്. പ്രാദേശിക സുന്നഹദോസ് വിളിച്ചുകൂട്ടുവാനോ മേല്പട്ടസ്ഥാനം കൊടുക്കുവാനോ വി. മൂറോൻ കൂദാശ ചെയ്യുവാനോ അവരെ അധികാരപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. വിശ്വാസം, പട്ടത്വം, ഡിസിപ്ലിൻ ഈ കാര്യത്തിൽ സ്വന്തമായി തീരുമാനമെടുക്കുവാനും അധികാരമില്ല. ഇടവകഭരണംപോലും മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മേൽനോട്ടത്തിലാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ, ഇന്നും മലങ്കരയിൽ ഹൂദായ കാനോൻപ്രകാരമുള്ള ഏക മെത്രാപ്പോലീത്താ, മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ മാത്രമാണ്. കൊല്ലവർഷം 1104-ൽ പ. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആറാമൻ വ്യാഖ്യാനിച്ചതുപോലെ *മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന സ്ഥാനനാമമുള്ള എപ്പിസ്കോപ്പാമാർ* മാത്രമാണ് ഇന്ന് മലങ്കരയിലുള്ള മറ്റു മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ.

ഹൂദായ കാനോനിലെ പ്രസക്ത വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം (*ഏഴാം കെപ്പലയോൻ - ശ്ലീഹന്മാർ 13, 34, 35, അന്ത്യോഖ്യാ 13, 16, 17, 21, 22*) മെത്രാന്മാർക്ക് സ്ഥലംമാറ്റം അനുവദനീയമല്ല. എന്നാൽ സഭയ്ക്ക് പ്രയോജനമുണ്ടാകുമെങ്കിൽ സ്വന്തം ഇടവകയ്ക്കു പുറത്തു പ്രവർത്തിക്കാം. അതു മറ്റ് അനേകം എപ്പിസ്കോപ്പാമാരുടെ - അതായത് സുന്നഹദോസ് - ആവശ്യപ്രകാരം മാത്രമായിരിക്കണമെന്ന കർശനനിബന്ധനയും കാനോൻ അനുശാസിക്കുന്നുണ്ട്. ശ്ലീഹന്മാരുടെ 35-ാം കാനോനാ പ്രകാരം ഒരു മെത്രാന് തനിക്ക് ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ട ഇടവകയുടെ ഭരണം സ്വീകരിക്കാതിരിക്കാനോ ഉപേക്ഷിക്കാനോ അധികാരവുമില്ല. അന്ത്യോഖ്യൻസഭയിൽ മുൻകാലങ്ങളിൽ മെത്രാന്മാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റം നടത്തിയിരുന്നത് എപ്പിസ്കോപ്പാസ്ഥാനത്തുനിന്നു മെത്രാപ്പോലീത്തായായും

മറ്റും സ്ഥാനക്കയറ്റം നൽകിയായിരുന്നു. പലപ്പോഴും സ്ഥാനനാമവും അതോടെ മാറുമായിരുന്നു.

സൂക്ഷ്മമായി ചിന്തിച്ചാൽ ഈ കാനോൻ പരാമർശനം മലങ്കരയിലെ മെത്രാന്മാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റത്തിനു തടസ്സമാവുന്നില്ല എന്നു വ്യക്തമാവും. കാരണം മലങ്കരയിൽ മെത്രാന്മാരെ വാഴിക്കുന്നത് ഒരു പ്രത്യേക ഇടവകയ്ക്കു വേണ്ടിയല്ല, മറിച്ച് മലങ്കരസഭ മുഴുവനും വേണ്ടിയാണ്. ... *പൗരസ്ത്യ ദേശത്തുള്ള മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയ്ക്കു വേണ്ടി*... എന്നാണ് ഇവരുടെ പട്ടാഭിഷേകപ്രഖ്യാപനം. ഈ കാഴ്ചപ്പാടിൽ ചിന്തിച്ചാൽ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അധികാരപരിധിക്കു കീഴിൽ എവിടെ വേണമെങ്കിലും മെത്രാന്മാരെ നിയമിക്കുകയോ മാറ്റി നിയമിക്കുകയോ ചെയ്യാം.

എന്നാൽ ആദ്യം വാഴിക്കപ്പെട്ട ഭദ്രാസനം നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടു മറ്റു ഭദ്രാസനങ്ങളുടെ ചുമതല കൂടി ഏറ്റെടുക്കേണ്ട സാഹചര്യം മലങ്കരയിൽ ഭദ്രാസനങ്ങൾ ഉണ്ടായ കാലം മുതൽ നിലവിലുള്ള സമ്പ്രദായമാണ്. പ. പരുമല തിരുമേനി നിരണം നിലനിർത്തി കൊല്ലം, തുമ്പമൺ ഇവ കൂടി ഭരിച്ചതും കടവിൽ മാർ അത്താനാസ്യോസ് കോട്ടയത്തിനൊപ്പം അങ്കമാലി കൂടെ ഏറ്റെടുത്തതും ഉദാഹരണം. തുടർന്നും ഇത്തരം സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതിനെ കാനോൻ വിലക്കുന്നില്ല.

ഇതിനുപരി ഒരു പൂർണ്ണസ്ഥലംമാറ്റം മലങ്കരയിൽ ആദ്യം സംഭവിച്ചത് മാത്യൂസ് മാർ ബർണബാസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കാര്യത്തിലാണ്. പൂർണ്ണമായും ഹൂദായ കാനോൻ *ഏഴാം കെപ്പലയോൻ - ശ്ലീഹന്മാർ 13* അനുസരിച്ചാണ് ഇടുക്കിയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരുന്ന അദ്ദേഹത്തെ അമേരിക്കയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആക്കിയത്. അമേരിക്കയ്ക്ക് *ഉപദേശം മൂലം വലിയ പ്രയോജനം വരുത്തുവാൻ സാധിക്കുന്ന* ഒരു മെത്രാന്റെ അടിയന്തര ആവശ്യം അന്നുണ്ടായിരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ആ ഭദ്രാസനം നഷ്ടപ്പെടുന്ന സാഹചര്യം അന്നുണ്ടായിരുന്നു. സഭാദ്ധ്യക്ഷനും പ. സുന്നഹദോസും അദ്ദേഹത്തോട് അതിനു *നിർബന്ധപൂർവം അപേക്ഷിച്ചു*. അദ്ദേഹം അതു സ്വീകരിച്ചു. വഴിയകലം മൂലം അദ്ദേഹം ഇടുക്കിയുടെ ഭരണം സ്വമനസാലെ ഉപേക്ഷിച്ച് അമേരിക്കയ്ക്ക് യാത്രയായി. *ഏഴാം കെപ്പലയോൻ - അന്ത്യോഖ്യാ 16* അനുസരിച്ച് *മെത്രാപ്പോലീത്താ സംബന്ധിച്ച പൂർണ്ണ സുന്നഹദോസിന്റെ അനുമതിയോടെയാണ്* അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം ചെയ്തത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെയും സഭയുടെയും തീരുമാനം ശരിയായിരുന്നുവെന്ന് കാലം തെളിയിച്ചു. ഇപ്രകാരം മെത്രാന്മാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റം നടത്തുന്നതിന് ഇന്നും തടസ്സമില്ല.

അന്ത്യോക്യൻസഭയിൽ *സുന്നഹദോസ്* എന്നതിന്റെ വിവക്ഷയിൽ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് മാത്രമാണ് ഉൾപ്പെടുന്നത്. എന്നാൽ മലങ്കരയിൽ അതിൽ മലങ്കര അസോസിയേഷനും അതിന്റെ മാനേജിംഗ്

കമ്മിറ്റിയും ഉൾപ്പെടും. അതിനാൽ മലങ്കരയിൽ മെത്രാന്മാരുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിലും അവർക്ക് ഇടവക തിരിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിലും ഈ സമിതികൾക്കും പങ്കുണ്ട്. 2006-ൽ ഭേദഗതി ചെയ്ത ഭരണഘടനയുടെ 64-ാം വകുപ്പുപ്രകാരം *മലങ്കര അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ ആലോചനയോടും മലങ്കര എപ്പിസ്കോപ്പൽ സിനഡിന്റെ ശുപാർശ അനുസരിച്ചും കാതോലിക്കാ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്ക് ഇടവക തിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു* എന്നാണ് ഇത് നിർവചിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ വകുപ്പിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു മെത്രാനെ സ്ഥലംമാറ്റത്തിന് നിർബന്ധിക്കാനാവില്ല. മാത്രമല്ല, സ്ഥലംമാറ്റത്തിന് ശ്രമിക്കുന്നത് നിയമവിരുദ്ധവുമാണ്. കാരണം അവരെ ഒരു പ്രത്യേക ഭദ്രാസനത്തിനായി നിയമിക്കുകയും സുന്ത്രോണിസോ നടത്തുകയും ചെയ്തതാണ് എന്നതാണ്.

ഇത് വിശദീകരിക്കുവാൻ നിയമശാസ്ത്രത്തിലെ ഒരു സിദ്ധാന്തം (Idiom) കടമെടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതനുസരിച്ച് ഒരേ വിഷയത്തെപ്പറ്റി രണ്ടു നിയമങ്ങൾ വ്യത്യസ്ത കാലത്ത് നടപ്പിലാക്കുകയും, അവയിൽ ആദ്യ നിയമം റദ്ദു ചെയ്യാതിരിക്കുകയും, അവയിലെ ഏതെങ്കിലും വകുപ്പുകൾ പരസ്പര വിരുദ്ധമായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ രണ്ടാമത്തേതു പ്രാബല്യത്തിലിരിക്കും എന്നു വിശദീകരിക്കുന്നു. 1889-ലെ തിരുവിതാംകൂർ റോയൽ കോടതി വിധി മൂലം ഹൂദായ കാനോൻ മലങ്കരയുടെ നിയമസംഹിതയായി. 1934-ലെ മലങ്കരസഭാഭരണഘടന പുതുതായി ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു നിയമമാണ്. അത് ഹൂദായ കാനോൻ റദ്ദു ചെയ്തില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, 5-ാം വകുപ്പുപ്രകാരം അതു നിലനിർത്തുകയും ചെയ്തു. അതായത് 1934-ലെ ഭരണഘടന മറിച്ച് തീരുമാനിക്കാത്ത ഹൂദായ കാനോനിലെ വകുപ്പുകൾ എല്ലാം ഇന്നും നിലനിൽക്കുകയാണ്.

മലങ്കരയിലെ മെത്രാന്മാരെ എല്ലാം മലങ്കരസഭയ്ക്കായി ആണ് പട്ടം കെട്ടുന്നത് എന്നതു ശരി തന്നെ. പക്ഷേ അവരുടെ സുന്ത്രോണിസോ നടത്തുന്നത് മലങ്കരസഭയ്ക്കായിട്ടല്ല. അതു സാദ്ധ്യമല്ല താനും. ഓരോ ഇടവകയ്ക്കായി സ്ഥാനാരോഹണം നടത്തപ്പെട്ടവരെപ്പറ്റി മലങ്കരസഭാഭരണഘടന നിശബ്ദത പാലിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ അവയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഹൂദായ കാനോനിലെ നിയമങ്ങൾ പ്രബല്യത്തിൽ ഇരിക്കുകയാണ്. മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാനോൻ നിയമപ്രകാരം അപ്രകാരം സുന്ത്രോണിസോ നടന്നവർക്ക് സ്ഥലംമാറ്റം നിഷിദ്ധവുമാണ്.

ഒരിക്കൽക്കൂടി ആവർത്തിക്കട്ടെ, മലങ്കരയിലെ ഇടവകമെത്രാന്മാർക്ക് സ്ഥലംമാറ്റം സാദ്ധ്യമാണ്. പക്ഷേ അതിന് അനേകം കടമ്പകൾ കടക്കാനുണ്ട്. ഒന്നാമതായി ഹൂദായ കാനോനിലെ പ്രസക്ത വകുപ്പുകൾ റദ്ദു ചെയ്തും സ്ഥലംമാറ്റസാദ്ധ്യത നിലനിർത്തിയും മലങ്കരസഭാഭരണഘടന ഭേദഗതി ചെയ്യണം. രണ്ടാമതായി, ഇനിയും ഒരു ഇടവക മെത്രാനും സുന്ത്രോണിസോ നടത്തരുത്.

എങ്കിൽപ്പോലും ഇതുവരെ വാഴിക്കപ്പെട്ട് സുന്ത്രോണിസോ നടത്തിയവരുടെ നിർബന്ധിത സ്ഥലംമാറ്റം ഒരു കീറാമുട്ടി തന്നെയാണ്. നടന്നുപോയ അവരുടെ സുന്ത്രോണിസോ ഭരണഘടനയുടെ 107-ാം വകുപ്പുപ്രകാരം എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ മാത്രം അധികാരപരിധിക്കു കീഴിൽ വരുന്ന *വിശ്വാസം, പട്ടത്വം, അച്ചടക്കം* എന്ന ഗണത്തിൽപ്പെട്ടതാണ്. ഇതിനെപ്പറ്റി ഒരു തീരുമാനമെടുക്കാൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിക്ക് അധികാരമില്ല എന്നതാണ് വാസ്തവം. ഇനിയും അത് സഭയുടെ വിശ്വാസസംഹിതയിൽപ്പെട്ടതാണെങ്കിൽ അത് ഭേദഗതി ചെയ്യാൻ ഭരണഘടനയുടെ 108-ാം വകുപ്പുപ്രകാരം എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിനും അധികാരമില്ല.

ഇന്നത്തെ നിലയിൽ നിലവിലുള്ള മെത്രാന്മാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റം അവർക്ക് പൂർണ്ണമനസ്സും സഭയ്ക്ക് അത്തരമൊരു മാറ്റം അത്യാവശ്യവുമെങ്കിൽ മാത്രം നടത്താവുന്ന ഒന്നാണ്. നിർബന്ധിത റിട്ടയർമെന്റിന്റെ കാര്യവും വിഭിന്നമല്ല. കാരണം അത് ആചാര്യത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസത്തിനു കടകവിരുദ്ധമാണ്. എന്നാൽ സ്വമനസ്സാലെ മേല്പട്ടക്കാർ റിട്ടയർ ചെയ്യുന്നത് തികച്ചും സ്വാഗതാർഹമാണ്. മലങ്കരസഭയുടെ പല മഹാചാര്യന്മാരും ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസിനെപ്പോലുള്ള ഇടവകമെത്രാപ്പോലീത്താമാരും നല്ല മാതൃക കാട്ടിയവരാണ്. അതിനുമപ്പുറം സ്ഥാനം നിയമപരമായി ഒഴിയാതെ തന്നെ പിൻഗാമിക്ക് പൂർണ്ണ ഭരണചുമതല ഏൽപ്പിച്ചുകൊടുത്ത പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ, പ. പാമ്പാടി തിരുമേനി, അലക്സിയോസ് മാർ തേവോദോസ്യോസ്, ഡോ. പൗലൂസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്, മാത്യൂസ് മാർ ബർണബാസ് എന്നിവരും സ്വീകരിച്ചത് ഉദാത്ത മാതൃകയാണ്. അതല്ലാതെ നിർബന്ധിച്ചു സ്ഥലംമാറ്റുകയോ റിട്ടയർ ചെയ്യിക്കുകയോ ചെയ്യുക അസ്സാദ്ധ്യമായ ഒരു വൃഥാ യത്നം മാത്രമാണ്.

സ്വന്തം നിയമത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അജ്ഞത തെറ്റു ചെയ്യുന്നതിന് ഒരു ഒഴികഴിവല്ല എന്ന അർത്ഥത്തിൽ നിയമശാസ്ത്രത്തിൽ (juries prudence) ഒരു ചൊല്ലുണ്ട്. മലങ്കരസഭയുടെ നിയമങ്ങൾ എന്തെന്ന് മനസ്സിലാക്കാതെ വ്യക്തിവൈരാഗ്യം തീർക്കാനും താൽക്കാലിക സ്വാർത്ഥലാഭത്തിനുമായി നിയമനിർമ്മാണസഭകളെ വേദിയാക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അവ എന്തെന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് അവയിലെ അംഗങ്ങളുടെ ബാദ്ധ്യതയാണ്. നസ്രാണികളെ വാഗ്ദത്ത കനാനിലേയ്ക്കു നടത്തിയ സാക്ഷാൽ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ, തങ്ങളുടെ ജനാധിപത്യാവകാശങ്ങളിൽ കൈവയ്ക്കുന്നു എന്നു തോന്നിയപ്പോൾ അത് തിരുത്തിയ പാരമ്പര്യമുണ്ട് മലങ്കര അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിക്ക്. പ്രവർത്തനമേഖല അതിലും അതിവിപുലമായിട്ടും അതേ അസോസി

യേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി ആണ്ടിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം മാത്രം ഓരോ യോഗവും കൃത്യം രണ്ടു മണിക്കൂർ കൊണ്ട് *ഉണ്ടു പിരിയുമ്പോൾ* അതിന്റെ കാര്യക്ഷമത എവിടെ എത്തിനിൽക്കുന്നു എന്നു പരിശോധിക്കണം.

ഈ ലേഖകൻ മലങ്കരസഭയുടെ ജനാധിപത്യത്തിന് ഒരിക്കലും എതിരല്ല. അത് നസ്രാണിയുടെ തനതായ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെയും അപ്പോസ്തോലികപരാമ്പര്യത്തിന്റെയും ബഹിർസ്ഫുരണവും ജീവിക്കുന്ന തെളിവുമാണ്. 1653-ൽ ആദ്യത്തെ തദ്ദേശീയമെത്രാനെ വാഴിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചപ്പോൾത്തന്നെ നസ്രാണികളുടെ ജനാധിപത്യവാഴ്ചയും സംരക്ഷിക്കാൻ *മലങ്കരപള്ളിയോഗം* എന്ന ജനപ്രതിനിധിസഭ നിശ്ചയം ചെയ്തിരുന്നു. കീഴ്‌വഴക്കങ്ങളുടെ മാത്രം പിൻബലത്തിൽ നൂറ്റാണ്ടുകളോളം കാര്യക്ഷമമായി പ്രവർത്തിച്ച *മലങ്കരപള്ളിയോഗ*ത്തിന് നിയതമായ ചട്ടക്കൂടും രൂപരേഖയും തയ്യാറാക്കാൻ പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ ആരംഭിച്ച ശ്രമങ്ങളാണ് 1934-ൽ മലങ്കരസഭാഭരണഘടനയുടെ രൂപീകരണത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നത്.

പക്ഷേ എല്ലാ സംവിധാനത്തിലും ജനാധിപത്യത്തിന് അവ തന്നെ നിർദ്ധാരണം ചെയ്യുന്ന ചില അതിർവരമ്പുകളുണ്ട്. ബൃഹത്തും ശാസ്ത്രീയമായി തയ്യാറാക്കിയതുമായ ഇന്ത്യൻഭരണഘടനയും ജനാധിപത്യത്തിന് പരിമിതികൾ കൽപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിയമത്തിന്റെ പരിധിക്കുള്ളിൽ മാത്രം പ്രവർത്തിക്കുക എന്നതാണ് അവയിൽ മുഖ്യം. ജനലോക്പാലിനായി ഡൽഹിയിൽ കാണിച്ച കോപ്രായങ്ങൾ പരാജയപ്പെട്ടതും ഈ നിയമപരമായ പരിമിതികൾ മൂലമാണ്. മലങ്കരസഭാഭരണഘടനയ്ക്കും ഇതേ പരിമിതിയുണ്ട്. ആ യാഥാർത്ഥ്യം തിരിച്ചറിയാതെ എന്തു *ജനകീയമുന്നേറ്റം* നടത്തിയാലും ഫലം വിപരീതമാകും. നിയമവാഴ്ചയുള്ള ഏതു സമൂഹത്തിലും സംഭവിക്കുന്നത് അതാണ്. നിയമവാഴ്ചയുടെ നിലനിൽപ്പിന് അതു സംഭവിച്ചേ തീരൂ.

ജനാധിപത്യം മൂത്തുമൂത്ത് മെത്രാൻ ഏത് അനാഫുറാ ഉപയോഗിച്ച് കുർബാന ചൊല്ലണം എന്നു ജനപ്രതിനിധികൾ (അതായത് പ്രമാണിമാർ) തീരുമാനിക്കുന്നതിനു സമാനമായ ദുരവസ്ഥ നേരിടുന്ന സഭകൾ ഇന്നു കേരളത്തിലുണ്ട്. അത്തരം ഒരു ദുരന്തത്തിലേക്കു മലങ്കരസഭയെ വലിച്ചിഴച്ചു കൂടാ. അപ്പോൾ നഷ്ടമാവുന്നത് സഭയുടെ ഓർത്തഡോക്സിയാണ്. അതായത് സമ്പൂർണ്ണ നാശം. അതു സംഭവിച്ചു കൂടാ.

ഇതുകൊണ്ടൊന്നും ആരും ബേജാറാവേണ്ട. കാരണം, കൃത്യം ഒരു മണിക്ക് പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും ആശീർവാദത്തിനും ശേഷം മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി മുൻ പതിവനുസരിച്ച് ഉണ്ടു പിരിയും. ശുഭം. സ്വസ്ഥം.

(മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് ടി.വി., 13 മാർച്ച് 2014)

3

മെത്രാനെ സ്മാർത്തവിചാരം ചെയ്താൽ?

2014 മാർച്ച് 20 എന്ന് ഓർക്കുമ്പോൾ ഈ ലേഖകൻ രോമാഞ്ചം കൊള്ളുകയാണ്. എന്തൊക്കെയാണ് അന്നു സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നത്? സഭാപ്രസംഗി പറയുന്നതുപോലെ അന്ന് *ഹാ, പൊൻകിണ്ണം തകരും. വെള്ളിച്ചരട് അറ്റുപോകും.* മലങ്കരയുടെ *നാലു ഭാഗങ്ങളിലുമുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സഭകളെ മേയിച്ചു ഭരിക്കുന്ന* മെത്രാന്മാർ *അറക്കുവാൻ കൊണ്ടുവന്ന കുഞ്ഞാടിനെപ്പോലെയും രോമം കത്രിക്കുന്നവന്റെ മുമ്പിൽ ചെമ്മരിയാടിനെപ്പോലെയും* നിൽക്കും. ഏഴു വട്ടം ക്ഷമിക്കാനുള്ള ന്യായപ്രമാണം കർത്താവ് ഏഴെഴുപതു വട്ടമാക്കിയ മാതൃകയിൽ, അന്തിമ ന്യായവിധിയിൽ അപ്പോസ്തോലന്മാർ പന്ത്രണ്ടു സിംഹാസനങ്ങളിലിരുന്നു ന്യായം വിധിക്കുമെന്ന കർത്തൃകല്പന വിപുലമാക്കി പരാതിക്കിടയില്ലാത്തവിധം പന്ത്രണ്ടു പന്ത്രണ്ടിലുമുപരി 159 സിംഹാസനങ്ങളിലിരുന്ന് പരീശന്മാരും സാദൂക്യരും ന്യായം വിധിക്കും. അവരുടെ ഭാവിയെപ്പറ്റി തീരുമാനിക്കുന്നതിന് *ഭയങ്കരമേറിയ കണക്കുപുസ്തകങ്ങൾ തുറക്കപ്പെടുകയും പാപങ്ങൾ എണ്ണപ്പെടുകയും* ചെയ്യും. അയോഗ്യർ *പുറത്തെ അന്ധകാരത്തിലേയ്ക്കു തള്ളപ്പെടും.* വൃദ്ധന്മാരുടെ മേൽ *പ്രയത്നങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള വിശ്രമത്തിനും, യുദ്ധങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള സമാധാനത്തിനും, പരിശുദ്ധന്മാരോടു കൂടിയുള്ള ആനന്ദത്തിനും വേണ്ടി* തൈലം ഒഴിക്കപ്പെടും. *വ്യാപാരത്താൽ താലന്തുകൾ വർദ്ധിപ്പിച്ചവർ* കോട്ടയം, കൊല്ലം, തുമ്പമൺ, നിരണം ഭദ്രാസനങ്ങളിൽ നിയമിക്കപ്പെടും. മലങ്കരസഭയിൽ ശാന്തിയും സമാധാനവും കരകവിഞ്ഞൊഴുകും. രോമാഞ്ചം കൊള്ളാതിരിക്കാനൊക്കുമോ?

2014 മാർച്ച് 20-ന് എന്തു സംഭവിക്കുമെന്നോ? അന്നാണ് മലങ്കരസഭയിലെ മെത്രാന്മാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റവും റിട്ടയർമെന്റും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി പ്രാബല്യത്തിൽ വരുത്തുവാൻ പോകുന്നത്. എന്നു മാത്രമല്ല, അതിനുമപ്പുറം, കഴിവുള്ള മെത്രാന്മാരുടെ സേവനം എല്ലാ ഭദ്രാസനങ്ങൾക്കും

ലഭ്യമാകുന്നവിധത്തിലുള്ള സംവിധാനമാണത്രേ അന്ന് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി ഏർപ്പെടുത്താൻ പോകുന്നത്! (എന്നു കോ-ഓർഡിനേറ്ററുടെ പ്രസ് റിലീസ്) എത്ര നല്ല കാര്യം. അപ്രകാരം ചെയ്യണമെങ്കിൽ ആദ്യം നിലവിലുള്ള മെത്രാന്മാരുടെ കഴിവും കഴിവുകേടും തിരിച്ചറിയണം. നിശ്ചയമായും കഴിവുകെട്ടവരെ ഒഴിവാക്കണം. അതിനുള്ള (ഏക) മാർഗ്ഗം മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ശോധന ചെയ്യുക എന്നതാണ്. തീർച്ചയായും *കഴിവുകെട്ടവരുടെ* ശല്യം ഇനിയൊരു ഭദ്രാസനത്തിനും ഉണ്ടാകാതിരിക്കാനുള്ള സംവിധാനവും ഉൾപ്പെടുത്തണം. അത് സഭയ്ക്ക് ആവശ്യമാണ്. അതിനൊരു പരസ്യവിചാരണ കൂടിയേ തീരൂ. അല്ലാതെങ്ങനെ നന്മതിന്മകളെ തിരിച്ചറിയും? *കാരുണ്യം കണികാണാത്ത പന്തീരാറു വിധിജ്ഞർ വിസ്താരം ചെയ്തൊരുപോലെ...* മാർ ഗീവർഗീസ് സഹദായെ ശിക്ഷിച്ചതുപോലെ അതിന്റെ ഇരട്ടിയിലധികംപേർ നടത്തുന്ന വിസ്താരം തെറ്റാനിടയില്ല. മലങ്കരസഭയിലെ ഏക പ്രശ്നമായ മെത്രാന്മാരെ നേരെയാക്കി *കൂദോശ് ഈത്തോ* (സഭയുടെ ശുദ്ധീകരണം) നടക്കാൻ പോകുന്നു. രോമാഞ്ചം വരാൻ വേറെന്തു വേണം!

അടി മുതൽ മുടി വരെ രോമാഞ്ചംകൊണ്ടു ത്രസിച്ചു നിൽക്കുമ്പോഴും ഈ ലേഖകനൊരു സംശയം. (സംശയം വരാതിരിക്കുമോ? സംശയാലുവായ തോമ്മായുടെ വർഗ്ഗമല്ലേ?) ഏതു നിയമപ്രകാരം ഇവരെ ശോധന ചെയ്യും? അന്തിമ ന്യായവിധി നടത്തുന്ന അത്യുന്നത ന്യായാധിപൻ *മുഖപക്ഷം നോക്കാതെ* അതു നടപ്പാക്കുമെന്നു മുമ്പിനാലെ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്വർഗീയാധിപതിക്ക് നിയമപുസ്തകങ്ങളുടെ പിൻബലം വേണ്ട. *ബലഹീനരും പാപികളുമായ* മനുഷ്യർക്ക് അതു പോര. അങ്ങേരു പോലും *മുകളിൽ നിന്നു കിട്ടാത്ത ഒരധികാരവും നിനക്കില്ലെന്നു* പീലാത്തോസിനോട് കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ ഇതിനും നാലു പേരു കേട്ടാൽ കുറ്റം പറയാത്ത ഒരു നിയമത്തിന്റെ പിൻബലം വേണം. അല്ലെങ്കിൽ വല്ലവരും കോടതി കയറിയാലോ? മാപ്പിളയ്ക്കാണെങ്കിൽ വേണ്ടതിനും വേണ്ടാത്തതിനും കോടതി കയറി നല്ല തഴക്കവും പഴക്കവുമുണ്ട്. അതിനാൽ നിയമപരിരക്ഷ കൂടിയേ തീരൂ.

ഇവിടെയാണ് പ്രശ്നം തല പൊന്തിയത്? ഏതു നിയമം പ്രയോഗിക്കും? മലങ്കരസഭയ്ക്ക് നിലവിലുള്ള നിയമം *നശിച്ച ഘടന* എന്നൊരു ഭദ്രാസനസെക്രട്ടറി ഒരിക്കൽ വിശേഷിപ്പിച്ച 1934-ലെ മലങ്കരസഭാഭരണഘടനയാണ്. അതു നോക്കിയപ്പോൾ മാരണം, 118-ാം വകുപ്പുപ്രകാരം മെത്രാനെ വിസ്തരിക്കുവാൻ മെത്രാന്മാരുടെ സുന്നഹദോസിനേ അധികാരമുള്ളു. അയ്മേനിക്കോ കത്തനാർക്കോ അങ്ങോട്ട് എത്തി നോക്കണമെങ്കിൽ ക്ഷണിക്കപ്പെടണം. എന്നു മാത്രമല്ല, 119-ാം വകുപ്പുപ്രകാരം

അപ്രകാരം ക്ഷണിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ കാനോൻ, വേദശാസ്ത്രം, നിയമം ഇവയിൽ വിദഗ്ദ്ധനായിരിക്കുകയും വേണം. എന്തു ചെയ്യാം? 159 വിധികർത്താക്കളെപ്പറ്റി ഒന്നും അവിടെ പറയുന്നില്ല.

ലേശം കൂടി പുറകോട്ടു പോയി നോക്കിയപ്പോൾ കിട്ടിയത് ഹൂദായ കാനോനാണ്. അതാകട്ടെ ഭരണഘടനയിലും കേമം. ഏഴാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ശ്ലീഹന്മാരുടെ 77, 78 കാനോനാകൾ മെത്രാനെ വിസ്തരിക്കുവാനുള്ള അധികാരം മെത്രാന്മാരുടെ സുന്നഹദോസിനു മാത്രമാണെന്നു അസന്നിഗ്ദ്ധമാംവിധം വ്യക്തമാക്കുന്നു. പോരെങ്കിൽ അതേ അദ്ധ്യായത്തിലെ കുസ്തന്തിനോസ്പോലീസ് നിശ്ചയം, ചുമ്മാ ആരോപണം ഉന്നയിക്കുന്നതും തടയുന്നു. അവിടെയും രക്ഷയില്ല.

അങ്ങനെയങ്ങു തോൽക്കാൻ പറ്റില്ലല്ലോ. *കാദീശ്ല് ഈത്തോ* നടപ്പാക്കാതിരിക്കാൻ പറ്റുമോ? ഏതെങ്കിലും നിയമം കണ്ടുപിടിച്ചേ പറ്റൂ. *അന്വേഷിച്ചാൽ കണ്ടെത്തുമെന്ന*ല്ലേ പ്രമാണം. വീണ്ടും പുറകോട്ടു പോയി. കിട്ടി. കണിയാൻ പൊരുത്തത്തിനു പഴുതു കണ്ടെത്തുന്നതു പോലെ കിട്ടി. സ്മാർത്തവിചാരം.

സ്മാർത്തവിചാരം എന്തെന്നറിയില്ലേ? പണ്ട് നമ്പൂതിരി സ്ത്രീകൾക്ക് *അടുക്കളദോഷം* (ചാരിത്രശങ്ക) ഉണ്ടായാൽ നടത്തുന്ന വിചാരണയാണ് സ്മാർത്തവിചാരം. അതു പരീക്ഷിക്കാം. നസ്രാണി പണ്ടു നമ്പൂതിരി ആയിരുന്നെന്നല്ലേ ഊറ്റംകൊള്ളുന്നത്. പോരെങ്കിൽ നമ്പൂരാരെയും മെത്രാന്മാരെയും വിളിക്കുന്നത് *തിരുമേനി* എന്നും. സ്മാർത്തവിചാരം ആവാം. സംശയമില്ല.

സ്മാർത്തവിചാരത്തിന് സ്മാർത്തർ, ഓതിക്കോൻ, വാദ്ധ്യാൻ, അകക്കോയ്മ മുതലായ ഒരുപാടു സ്ഥാനികൾ വേണം. 159 വിധികർത്താക്കളെ ഇവയോരോന്നുമായി അഡ്ജസ്റ്റ് ചെയ്യാം. എങ്കിൽപ്പോലും ഒരുപാട് തയ്യാറെടുപ്പുകൾ സ്മാർത്തവിചാരത്തിന് ആവശ്യമുണ്ട്.

ഒന്നാമതായി സ്മാർത്തവിചാരം നടത്താൻ ഇല്ലത്തിനു മുമ്പിൽ ഒരു നെടുമ്പുര കെട്ടണം. പഴയസെമിനാരിയിൽ ബസേലിയോസ് മാർ ത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ഹാൾ ഉള്ളതിനാൽ നെടുമ്പുര ഒഴിവാക്കാം (ഈ ഹാൾ ഏതെന്നു മനസ്സിലായില്ലേ? അതിലാണ് കുറെ വർഷങ്ങളായി മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി കൂടുന്നത്). എങ്കിലും പഴയസെമിനാരി മാനേജർ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. പ്രതി കുറ്റം സമ്മതിക്കുന്നതു വരെ സ്മാർത്തവിചാരം നീളും. അതുവരെ സ്മാർത്തന്മാർക്ക് നാലു നേരം ചതുർവിഭവങ്ങളോടുകൂടി സദ്യ കൊടുക്കണം. അതിനുള്ള സാമഗ്രികൾ കരുതണം. ഒന്നിനും കുറവു വരാൻ പാടില്ല.

ഇവിടെ കുറ്റാരോപിതരായ മെത്രാന്മാർ നമ്പൂതിരിഭാഷയിൽ കുറ്റാരോപണസമയം മുതൽ *സാധനം* എന്നാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. അവർക്ക് സഭയോടു സ്നേഹമുണ്ടെങ്കിൽ ആദ്യമേതന്നെ കുറ്റം സമ്മതിക്കുകയാണ് നല്ലത്. കാരണം കുറ്റം സമ്മതിക്കാതെ സ്മാർത്തവിചാരം അവസാനിക്കില്ല. അതുവരെ സ്മാർത്തർക്ക് ചിലവിനു കൊടുക്കണം. സ്മാർത്തവിചാരത്തിനു സദ്യ നടത്തി മുടിഞ്ഞുപോയ ഇല്ലങ്ങൾ കേരളത്തിലുണ്ട്. കുറ്റം സമ്മതിച്ചാൽ പതിവുപോലെ കൃത്യം ഒരു മണിക്ക് *ഉണ്ടു പിരിയാം.*

സാധനവും സ്മാർത്തവിചാരത്തിനായി ചിലതൊക്കെ കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒന്നാമതായി അവർ നെടുമ്പുരയിൽ നേരിട്ടു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു കൂടാ. വെളുത്ത പുതപ്പുകൊണ്ട് ശരീരമാസകലം മൂടി ഓലക്കുടയും ചൂടി അഞ്ചാംപുരയിലിരിക്കണം. *സാധനം* മെത്രാനായതുകൊണ്ട് വെളുത്ത പുതപ്പിനു പകരം വലിയ ശോശപ്പായും ഓലക്കുടയ്ക്കു പകരം മുത്തുക്കുടയും മതിയാകുമായിരിക്കണം. സാധനത്തിനോടു നേരിട്ടു ചോദ്യോത്തരം പാടില്ല. *വൃഷളി* (വേലക്കാരി) വഴി മാത്രമാണ് അത് അനുവദനീയം. മെത്രാനാകുമ്പം വൃഷളിക്കു പകരം ശെമ്മാശൻ മതി എന്നു വെക്കാം. അതിനാൽ വലിയ ശോശപ്പാ, മുത്തുക്കുട, ശെമ്മാശൻ ഇവ നിശ്ചയമായും കരുതണം. മനോബലത്തിനായി 22-ാം സങ്കീർത്തനം മനഃപാഠമാക്കുന്നതും നല്ലതാണ്.

സാധനം കുറ്റം സമ്മതിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീട് ഭ്രഷ്ട് കൽപ്പിക്കലാണ്. തലമുറകളിൽപ്പോലും തീർത്താൽ തീരാത്ത ആ പാപം ചെയ്യാൻ ഒരു സ്മാർത്തനും തയ്യാറാവില്ല. പകരം ആ പാപഭാരം തന്റെ അരിവയ്പ്പുകാരൻ കുട്ടിപ്പട്ടരെ ഏൽപ്പിക്കും. പത്തു പണം കിട്ടിയാൽ ഏതു നീചകൃത്യവും ചെയ്യുന്ന പാണ്ടിപ്പട്ടർ ശിക്ഷാവിധി വിളിച്ചു പറയും. *വിളിച്ചു പറയാൻ പട്ടർ വേണം* എന്ന ചൊല്ലുണ്ടായതു തന്നെ ഇതിൽ നിന്നാണ്. ഭാഗ്യത്തിന് ഇവിടെ അതിനാളന്വേഷിക്കേണ്ടതില്ല. അത്തരക്കാർ ധാരാളം ആ ചുറ്റുവട്ടത്തു കാണും.

എന്നാൽ *മൃഗീയവും പൈശാചികവുമായ* സ്മാർത്തവിചാരത്തിൽ സാധനത്തിന് ഒരു പ്രത്യേക അവകാശമുണ്ട്. അവർ പറയുന്ന സഹകുറ്റവാളികളും ചോദ്യമില്ലാതെ ഭ്രഷ്ടരാകും. അത് വിചാരണ നടത്തുന്ന സ്മാർത്തൻ വേണമെങ്കിലും ആകാം. അവർക്ക് വാദിക്കാനോ എതിർക്കാനോ അവകാശമില്ല. നിരപരാധിത്വം തെളിയിക്കണമെങ്കിൽ ശുചീന്ദ്രത്തു പോയി തിളച്ച നെയ്യിൽ കൈ മുക്കണം. മാപ്പിള ആയതുകൊണ്ട് കൈമുക്കുപരീക്ഷ ശുചീന്ദ്രത്തിനു സമീപസ്ഥമായ തിരുവിതാംകോട്ടു പള്ളിയിൽ മതിയെന്നു വെയ്ക്കാം. എന്നാലും സ്മാർത്തവിചാരത്തിനും

കൈമുക്കിനും അതിന്റേതായ നിയമങ്ങളും നടപടിച്ചട്ടങ്ങളുമുണ്ട്. അവ പാലിച്ചേ തീരൂ. മെത്രാന്മാരുടെ സ്മാർത്തവിചാരത്തിലും ഈ സാമാന്യ നീതി അനുവദിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാം. അപ്രകാരം സഹകുറ്റവാളി കളാകുന്നവരെയും *പുറത്തെ അന്ധകാരത്തിലേയ്ക്കു* തള്ളണം. എന്നാലേ നിയമം പൂർണ്ണമായും നടപ്പിലാവൂ.

കൊച്ചീരാജ്യത്തു നടന്ന അവസാന സ്മാർത്തവിചാരത്തിൽ *സാധന മായ* കുറിയേടത്തു താത്രി ഈ വ്യവസ്ഥിതിയോടുള്ള വെല്ലുവിളിയായി അന്നത്തെ ഏറ്റവും പ്രമുഖരായ 64 നിരപരാധികളുടെ പേരു പറഞ്ഞു. അവരെല്ലാം ഭ്രഷ്ടരായി. പിന്നീടു പറയാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ സ്മാർത്തൻ *മതി* എന്നു പറഞ്ഞത്രേ. കാരണം അടുത്തത് കൊച്ചീരാജാവിന്റെ പേരാ യിരിക്കുമെന്ന് സ്മാർത്തന് അറിയാമായിരുന്നു.

ഓർക്കുക - മലങ്കരസഭയിൽ മെത്രാന്മാരുടെ സ്മാർത്തവിചാരം ഒരി ക്കൽ അനുവദിച്ചാൽ അത് സ്മാർത്തരിൽ മാത്രമല്ല ആസന്നഭാവിയിൽ *കൊച്ചീരാജാവി*ലും എത്തിച്ചേരും. അത് അനുവദിക്കാമോ? ഒരിക്കലും പാടില്ല. കാരണം ഇത് സഭയാണ്. പ്രസ്ഥാനമല്ല, 159 സ്മാർത്തന്മാരിൽ ചിലർ കരുതുന്നതുപോലെ സാമുദായികസംഘടനയുമല്ല.

1934-ൽ സഭാഭരണഘടനയ്ക്ക് രൂപംകൊടുത്ത വിവരമുള്ള ജനപ്രതി നിധികൾ തന്നെയാണ് *വിശ്വാസം, പട്ടത്വം, അച്ചടക്കം* ഇവ പ. എപ്പി സ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന് നിരുപാധികം വിട്ടുകൊടുത്തത്. മെത്രാ ന്മാരുടെ പേരിൽ പരാതിയുണ്ടെങ്കിൽ അതു പരിഹരിക്കേണ്ടത് വ്യവ സ്ഥാപിത മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയാണ്. അതിനാദ്യം സ്വന്തം നിയമം പഠിക്കു കയും കഴമ്പുള്ള പരാതി ഉന്നയിക്കുകയുമാണ് വേണ്ടത്. അല്ലാതെ കോഓർഡിനേഷൻ കമ്മിറ്റിയുണ്ടാക്കി അവരെ സ്മാർത്തവിചാരം നട ത്തിയല്ല.

(*അൽമായവേദി, ഓഗസ്റ്റ് 2014*)

4

ഒരു പ്രമേയവും കുറെ മെത്രാന്മാരും

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനാശില്പിയായ ഡോ. ബി. ആർ. അംബേദ്കർ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ഉറച്ച അടിത്തറയിൽ അതിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങളായ നിയമനിർമ്മാണസഭ, ഭരണനിർവഹണം, നീതിന്യായവ്യവസ്ഥ (legislature, executive & judiciary) എന്നിവ വ്യക്തമായി വേർതിരിച്ചു വിവക്ഷിച്ചു നിയമങ്ങളുണ്ടാക്കി. അവയുടെ സുഗമവും കാര്യക്ഷമവും പരസ്പരപൂരകവുമായ പ്രവർത്തനവും അതുവഴി ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ശക്തമായ അടിത്തറയും ഉറപ്പാക്കാനായിരുന്നു അത്. അതേ സമയംതന്നെ ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്ന് മറ്റ് രണ്ടിനെയും പിടിയിലമർത്തുന്നതും ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന ഫലപ്രദമായി തടഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ജുഡീഷൽ ആക്ടിവിസം, ബ്യൂറോക്രസി ഇവ അനുവദിക്കുന്നില്ല എന്നു മാത്രമല്ല, നിയമനിർമ്മാണസഭയുടെ അധികാരങ്ങൾ പോലും പരിമിതപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇവയൊന്നും ജനാധിപത്യവിരുദ്ധമല്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ഇന്ത്യ എന്നും ജനാധിപത്യരാഷ്ട്രമായി നിലനിൽക്കും എന്നുറപ്പാക്കാൻ ചെയ്തതാണെന്നതിൽ ആർക്കും എതിരഭിപ്രായമില്ല.

ഇന്ത്യൻഭരണഘടന നിലവിൽ വരുന്നതിന് പതിനാറു വർഷം മുമ്പ് 1934-ൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന മലങ്കരസഭാഭരണഘടനയും സമാനമാതൃകയിലാണ് രൂപപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. മലങ്കരസഭാഭരണത്തിന്റെ വിവിധ ഘടകങ്ങളായ കാതോലിക്കാ, മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ, പ. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ്, മലങ്കര അസോസിയേഷൻ/മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി എന്നിവയുടെ പരസ്പരബന്ധിതവും പരസ്പരപൂരകവുമായ പ്രവർത്തനം ഉറപ്പു വരത്തക്കവിധവും, ഒന്ന് ഒന്നിനെ മറികടക്കാത്തവിധവുമാണ് മലങ്കരസഭാഭരണഘടന രൂപപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. അതിനായി *മലങ്കരയുടെ അംബേദ്കർ* എന്നു തീർച്ചയായും വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന റാവുസാഹിബ് ഒ. എം. ചെറിയാൻ ഭരണഘടനയിലെ ഓരോ വാക്കും അളന്നും തൂക്കിയുമാണ് പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. മലങ്കരസഭ ഒരു പ്രസ്ഥാനമോ സാമുദായികസംഘടനയോ അല്ലാത്തതിനാൽ പട്ടത്വത്തിന് അതിന്റേതായ ബഹുമാനവും മേൽക്കൈയും ഭരണഘടനയിൽ

നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അതേസമയംതന്നെ *മെത്രാന്മാരുടെ ഏകനായകത്വം* ഫലപ്രദമായി തടഞ്ഞിട്ടുമുണ്ട്.

1934-ൽ മലങ്കരസഭാഭരണഘടന രൂപപ്പെടുത്തുക എന്നത് അതീവ സങ്കീർണ്ണമായ ഒരു പ്രക്രിയ ആയിരുന്നു. ഭരണഘടന നിർമ്മാണ കമ്മിറ്റിയിൽ വിരുദ്ധ ധ്രുവങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്ന രണ്ട് ആശയഗതികൾ ആദി മുതൽ തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഗ്രീക്കോ-റോമൻ ശൈലിയിൽ എപ്പിസ്ക്കോപ്പായിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ച പിരമിഡ് മാതൃകയിലുള്ള ഭരണസംവിധാനത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന *മെത്രാധിപത്യ*വാദികളും മലങ്കരനസ്രാണിയുടെ തനതായ *മലങ്കരപള്ളിയോഗ*ത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഭരണസംവിധാനത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന *ജനാധിപത്യ*വാദികളും തമ്മിൽ ഭരണഘടനാനിർമ്മാണ കമ്മിറ്റിയിൽ ഏറ്റുമുട്ടി. കമ്മിറ്റിയുടെ പ്രവർത്തനം തന്നെ പൂർണ്ണമായി സ്തംഭിക്കത്തക്കവിധം രൂക്ഷമായിരുന്നു ഈ ആശയസംഘട്ടനം. ജനാധിപത്യവാദികൾ സഭ, എപ്പിസ്കോപ്പസി എന്നിവയെ ഒരിക്കലും തള്ളിപ്പറഞ്ഞില്ല എന്ന ഒരൊറ്റ പിടിവള്ളി മാത്രമാണ് ആശ്വാസമായുണ്ടായിരുന്നത്.

*മെത്രാധിപത്യ*വും *ജനാധിപത്യ*വും തമ്മിലുള്ള ഏറ്റുമുട്ടൽ മലങ്കരയ്ക്ക് പൊതുസ്വത്തുക്കളുണ്ടായ പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യപാദത്തിൽ ആരംഭിച്ചതാണ്. പിന്നീട് പാലക്കുന്നത്ത് മാർ മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസിന്റെ തികച്ചും ഏകാധിപത്യപരമായ ഭരണകാലത്ത് അതിനോടുള്ള എതിർപ്പ് ശക്തമായി. അദ്ദേഹം സ്വപിതൃസഹോദരപുത്രനായ തോമസ് അത്താനാസ്യോസിനെ ഏകപക്ഷീയമായി പിൻഗാമിയായി വാഴിച്ചതോടെ മെത്രാന്റെ ഏകാധിപത്യത്തിനു തടയിടണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം ശക്തമായി. ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ മുൻകൈയെടുത്ത് 1873-ൽ പരുമലയിലും 1876-ൽ മുളന്തുരുത്തിയിലും മലങ്കരപള്ളിയോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി *മെത്രാന്മാരുടെ ഏകനായകത്വത്തിന് എതിർശക്തിയായി* മലങ്കര അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിക്ക് രൂപംകൊടുക്കുന്നത്.

ഇതിനു സമാന്തരമായി 1876-ൽത്തന്നെ അന്നു കേരളത്തിലുണ്ടായിരുന്ന പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ഏകപക്ഷീയമായി മലങ്കരയെ ഏഴ് ഇടവകകളായി തിരിക്കുകയും ആറ് പുതിയ മെത്രാന്മാരെ വാഴിക്കുകയും ചെയ്തു. തങ്ങളോടാലോചിക്കാതെ മെത്രാന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തതിൽ പുതുതായി രൂപംകൊണ്ട മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അന്നുതന്നെ പാത്രിയർക്കീസിനോട് പ്രതിഷേധം പ്രകടിപ്പിച്ചു. പാത്രിയർക്കീസ് വിളിച്ചുകൂട്ടിയ വെളിയനാട് സുന്നഹദോസിന്റെ ബഹിഷ്കരണവും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ കൂട്ടരാജിയും വരെയെത്തി കാര്യങ്ങൾ. ഏതായാലും

1889-ലെ തിരുവിതാംകൂർ റോയൽ കോടതി വിധിപ്രകാരം *ജനങ്ങളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ്* മെത്രാൻ വാഴ്ചയ്ക്ക് അത്യന്താപേക്ഷിതമായതോടെ ഇക്കാര്യത്തിൽ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ അവകാശം നിയമപരമായി സ്ഥാപിച്ചു കിട്ടി.

എന്നാൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ വളരെ വിശാലമായ കാഴ്ചപ്പാടാണ് അന്ന് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി സ്വീകരിച്ചത്. പ. പരുമല തിരുമേനിയുടെ മുപ്പതാം ദിവസ അടിയന്തിരശേഷം ചേർന്ന മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി, പുതിയ മെത്രാന്മാരുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനെപ്പറ്റിയുള്ള ചർച്ചയിൽ, ... *അക്കാര്യം തിരുമേനികൾ തീരുമാനിക്കട്ടെയെന്നു* ... പറഞ്ഞ് അവർക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കുകയാണുണ്ടായത് എന്ന് ദൃക്സാക്ഷിയായ കാരുചിറ ഗീവർഗീസ് റമ്പാന്റെ (രണ്ടാം കാതോലിക്കാ) ആത്മകഥയായ *സഭാജീവിത നാൾവഴി*യിൽ കാണുന്നു. 1934-നു മുമ്പുള്ള ഭരണഘടനാപൂർവകാലത്ത് വാഴിക്കപ്പെട്ട മെത്രാന്മാർക്ക് ഇടവക തിരിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിൽ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിക്ക് എന്തെങ്കിലും പങ്കുണ്ടായിരുന്നോ എന്ന് സംശയമാണ്.

എന്നാൽ 1889-1910 കാലഘട്ടത്തിൽ മറ്റൊരു സംഭവവികാസം വികസിച്ചു വരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അത് സഭാഭരണത്തിൽ (പ്രത്യേകിച്ചു ലൗകികവിഷയങ്ങളിൽ) മെത്രാധിപത്യം ക്രമേണ പിടി മുറുക്കുന്നു എന്നതായിരുന്നു. അത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമനെ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി തിരുത്തിയതായി അക്കാലത്തെ മിനിട്സിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ഈദൃശ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഊർജ്ജിതമാകുന്നതായി ജനങ്ങളുടെ സംശയവും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതായാണ് സമകാലികരേഖകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അതിന്റെ പാരമ്യത്തിൽ ഈ സംശയം മലങ്കരമെത്രാനോട് രേഖാമൂലം സമുദായപ്രമാണികൾ ഉന്നയിക്കുകയും അതു നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് മലങ്കരമെത്രാൻ പരസ്യകത്ത് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതു വരെയെത്തി കാര്യങ്ങൾ. 1912-30 കാലഘട്ടത്തിലെ വ്യവഹാര പരമ്പരകൾക്കിടയിൽ ഈ വിഷയം മരവിച്ചെങ്കിലും അതിനു ശേഷം ഭരണഘടന നിർമ്മാണ കമ്മിറ്റി രൂപീകരിച്ചതോടെ ഈ വിഷയം ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും രൂക്ഷമായ അഭിപ്രായഭിന്നതയിലേയ്ക്കു നീങ്ങുകയും ചെയ്തു.

മെത്രാധിപത്യം പിടിമുറുക്കിവന്നു എങ്കിലും 1876-1934 കാലത്ത് എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന് നൈയാമികമായ പിൻബലമൊന്നും ഇല്ലായിരുന്നു. ഇടവകമെത്രാന്മാർ എല്ലാം മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ ഉപാദ്ധ്യക്ഷന്മാരായിരുന്നുവെങ്കിലും, അവർ മാത്രം പലപ്പോഴും കൂടിയാലോചിച്ചിരുന്നെങ്കിലും അതിനു വ്യവസ്ഥാപിതമായ ചട്ടക്കൂടൊന്നുമില്ലായിരുന്നു. ഈ വസ്തുതയും ഭരണഘടന നിർമ്മാണ കമ്മിറ്റിയുടെ മുമ്പിലുണ്ടായിരുന്നു.

ഇതേ കാലഘട്ടത്തിൽ സംഭവിച്ച മറ്റൊരു പ്രധാന വഴിത്തിരിവാണ് 1912-ലെ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനം. മുഖ്യകാർമ്മികനായിരുന്ന പ. ഇഗ്നാത്തിയോസ് അബ്ദൽ മ്ശിഹാ ദ്വിതീയൻ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് നൽകിയ സ്ഥാത്തിക്കോൻ മാത്രമായിരുന്നു കാതോലിക്കേറ്റിനു പിൻബലമേകുന്ന ഏക രേഖ. 1912 കന്നി 2-ാം തീയതി നിരണം പള്ളിയിൽ വച്ച് എഴുതപ്പെട്ട സ്ഥാത്തിക്കോനിൽ ...*നിങ്ങളുടെ അപേക്ഷാനുസരണം നമ്മുടെ ആത്മിക വാത്സല്യവാനായ ഈവാനിയോസിനെ ബസ്സേലിയോസ് എന്ന നാമധേയത്തിൽ (മപ്രിയാനയായി) കിഴക്കിന്റെയും ഇന്ത്യയിലും മറ്റുമുള്ള മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിന്റെയും കാതോലിക്കായായി നാം പട്ടം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ... നമ്മുടെ കർത്താവേശുമിശിഹായാൽ പരിശുദ്ധ ശ്ലീഹന്മാർക്കു ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടതുപോലെ. ദീവന്നാസ്യോസ് അദ്ധ്യക്ഷനായിരിക്കുന്ന മലങ്കര അസ്സോസ്യേഷൻ അംഗങ്ങളുടെ ആലോചനയോടുകൂടി പരിശുദ്ധ സഭയുടെ ക്രമപാലനത്തിനാവശ്യമായ എല്ലാ ആത്മിക അംശങ്ങളും പൊതുവായി ശുശ്രൂഷിപ്പാൻ അദ്ദേഹത്തിനു പരിശുദ്ധ റൂഹായാൽ അധികാരം നൽകപ്പെട്ടു. അതായത്, മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരെയും എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരെയും പട്ടംകെട്ടുവാനും പരിശുദ്ധ മൂറോൻ കൂദാശ ചെയ്യുവാനും ആത്മികങ്ങളായ ശേഷമുള്ള എല്ലാ അംശങ്ങളെയും ശുശ്രൂഷിക്കുവാനും പ്രത്യേകിച്ചു ഇതുവരെയും ഭരിച്ചിരുന്നതുപോലെ കണ്ടനാട് ഇടവകയെ ഭരിപ്പാനും തന്നെ...* എന്നാണ് കാതോലിക്കേറ്റിനെ നിർവചിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ഈ സ്ഥാത്തിക്കോനിൽ ശ്രദ്ധേയമായ ചില വസ്തുതകളുണ്ട്. ഒന്നാമതായി മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ അദ്ധ്യക്ഷനായിരിക്കുന്ന *മലങ്കര അസ്സോസ്യേഷൻ അംഗങ്ങളുടെ ആലോചനയോടുകൂടി* ആത്മീയകർമ്മങ്ങളനുഷ്ഠിക്കാനാണ് *കാതോലിക്കായെ* അധികാരപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. രണ്ടാമതായി, അദ്ദേഹത്തിന് എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനം നൽകുന്നില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ *കാതോലിക്കാ* എന്ന ആത്മീയ അദ്ധ്യക്ഷനും *മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ* എന്ന ലൗകിക അധികാരിയും ഒരേ സമയം നിലനിൽക്കുന്ന ഒരവസ്ഥയാണ് അന്ന് സംജാതമായത്. ...*അദ്ദേഹം കാതോലിക്കാ എന്ന നിലയിൽ എന്റെ മേലധികാരിയും ഇടവകമെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന നിലയിൽ എന്റെ കീഴ്സ്ഥാനിയുമാണ്* ... എന്ന് പ. വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് കോടതിയിൽ വിശദീകരിച്ചെങ്കിലും *ഇരട്ട അധികാരകേന്ദ്രം* (duel authority centres) എന്ന പ്രശ്നം ഉടലെടുക്കുക തന്നെ ചെയ്തു.

ഭരണഘടന നിർമ്മാണ കമ്മിറ്റിയിൽ കാതോലിക്കായും മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായും യഥാക്രമം മെത്രാധിപത്യത്തിന്റെയും ജനാധിപത്യത്തിന്റെയും പ്രതീകങ്ങളായി. കാതോലിക്കായിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായ എപ്പി

സ്കോപ്പസി മെത്രാധിപത്യവാദികൾ മുമ്പോട്ടു വെച്ചപ്പോൾ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ച പരമ്പരാഗതമായ മലങ്കര അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി ഭരണമായിരുന്നു ജനാധിപത്യവാദികളുടെ ലക്ഷ്യം. എന്നാൽ കാതോലിക്കായെയും എപ്പിസ്കോപ്പസിയെയും തള്ളിപ്പറയാൻ ജനാധിപത്യവാദികൾ തയ്യാറായില്ല. ഇരുകൂട്ടരും അഭിപ്രായസമന്വയത്തിലെത്താതെ പിരിഞ്ഞതോടെ ഭരണഘടന രൂപീകരിക്കേണ്ട ഭാരം മുഖ്യമായും റാവുസാഹിബ് ഒ. എം. ചെറിയാനിലെത്തിച്ചേർന്നു.

സമഗ്രമായ ഒരു അടിത്തറയാണ് ഒ. എം. ചെറിയാന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ മലങ്കരസഭാഭരണഘടനയ്ക്കുണ്ടാക്കിയത്. അവയെ താഴെ പറയുംവിധം സംഗ്രഹിക്കാം.

1. മലങ്കരസഭയുടെ ജനാധിപത്യ-എപ്പിസ്കോപ്പൽ സ്വഭാവങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചു. എന്നാൽ *സഭ* എന്ന നിലയിൽ എപ്പിസ്കോപ്പസിക്ക് മേൽക്കൈ നൽകി.

2. സഭയുടെ അടിസ്ഥാന കാനോൻ സംഹിതയായി ഗ്രീഗോറിയോസ് ബാർ എബ്രായയുടെ ഹൂദായ കാനോൻ അംഗീകരിച്ചു.

3. ഇടവകമെത്രാന്മാർ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ വൈസ് പ്രസിഡന്റുമാരായി തുടരുമ്പോൾത്തന്നെ *എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ്* സ്വതന്ത്രമായ ഒരു അസ്തിത്വമായി (entity) നിർദ്ധാരണം ചെയ്തു.

4. പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായെ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനാക്കി.

5. *വിശ്വാസം, പട്ടത്വം, അച്ചടക്കം* എന്നിവ പൂർണ്ണമായും എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ മാത്രം അധികാരപരിധിക്കുള്ളിലാക്കി. *ഭേദപ്പെടുത്തരുത്* എന്ന നിബന്ധനയോടെ വിശ്വാസവ്യാഖ്യാനവും എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിനു പൂർണ്ണമായും വിട്ടുകൊടുത്തു.

6. കാതോലിക്കാ, മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനങ്ങളെ വ്യത്യസ്തമായി നിർദ്ധാരണം ചെയ്തെങ്കിലും രണ്ടു സ്ഥാനവും ഒരാൾ വഹിക്കണമെന്ന നിർദ്ദേശത്തിലൂടെ *ഇരട്ട അധികാരകേന്ദ്ര* പ്രശ്നം ഒഴിവാക്കി.

7. കാതോലിക്കാ/മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ, മെത്രാന്മാർ, കൂട്ടുട്രസ്റ്റിമാർ എന്നിവരുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ അസോസിയേഷന്റെ പ്രാധാന്യം ഉറപ്പുവരുത്തി.

ഈ അടിസ്ഥാന സിദ്ധാന്തങ്ങളിലൂന്നി മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടന വ്യാഖ്യാനിച്ചാൽ സഭയുടെ ആത്മിക-ലൗകികഭരണത്തെ വ്യക്തമായും

രണ്ടായി വേർതിരിക്കുന്നതായും, ആത്മീയകാര്യങ്ങൾ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ മാത്രം അധികാരപരിധിയിലേക്ക് പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതായും കാണാം. ഇതു മനസ്സിലാക്കാൻ കാതോലിക്കാ/മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ, മെത്രാന്മാർ, കൂട്ടുട്രസ്റ്റിമാർ, അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി എന്നിവരുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ്, പുറത്താക്കൽ ഇവയെപ്പറ്റിയുള്ള ഭരണഘടനാവകുപ്പുകൾ പരിശോധിച്ചാൽ മതി.

1. തിരഞ്ഞെടുപ്പ്

കാതോലിക്കാ - അസോസിയേഷൻ തിരഞ്ഞെടുക്കണം - എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് അംഗീകരിക്കണം (കാതോലിക്കാ തന്നെ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനം കൂടി വഹിക്കുന്നതിനാൽ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് പ്രത്യേക തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നിലവിൽ ആവശ്യമില്ല.)

2. മെത്രാന്മാർ - അസോസിയേഷൻ തിരഞ്ഞെടുക്കണം - എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് അംഗീകരിക്കണം (അസോസിയേഷനിൽ ഹാജരായ അംഗങ്ങളായ വൈദികരുടെയും അവൈദികരുടെയും കുറഞ്ഞത് 50% + 1 വീതം വോട്ടുകൾ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം - separate minimum - നേടണം.)

3. കൂട്ടുട്രസ്റ്റിമാർ - അസോസിയേഷൻ തിരഞ്ഞെടുക്കണം.

4. അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി - മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി തിരഞ്ഞെടുക്കണം - മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥിരപ്പെടുത്തണം.

ഇതിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്ന ചില വസ്തുതകളുണ്ട്. ഒന്നാമതായി, കാതോലിക്കാ/മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ, മെത്രാന്മാർ എന്നീ സ്ഥാനങ്ങളിലേയ്ക്കുള്ള അസോസിയേഷന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നിരാകരിക്കാനുള്ള അവകാശം എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിനുണ്ട്. മെത്രാൻ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മുമ്പ് അപ്രകാരം സംഭവിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. കേവല ഭൂരിപക്ഷവും മൃഗീയ ഭൂരിപക്ഷവും ഒഴിവാക്കാനും സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ വൈദിക-അവൈദിക പിന്തുണ വേർതിരിച്ച് അളക്കുവാനും മെത്രാൻതിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ separate minimum വോട്ടുകൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാമതായി, ലൗകികഭരണത്തിൽ മാത്രം പങ്കുള്ള കൂട്ടുട്രസ്റ്റിമാർ അസോസിയേഷന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൊണ്ടു മാത്രം സ്ഥാനം പ്രാപിക്കും. എന്നാൽ അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറിയെ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി തിരഞ്ഞെടുത്താലും അത് അംഗീകരിക്കാതിരിക്കാനുള്ള അവകാശം മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കുണ്ട്.

2. പുറത്താക്കൽ

1. അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറിയെ കാരണം കാണിക്കാതെ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിക്ക് നീക്കം ചെയ്യാം.

2. കൂട്ടുട്രസ്റ്റിമാരെ കാരണം കാണിക്കാതെ അസോസിയേഷന് നീക്കം ചെയ്യാം.

3. മെത്രാന്മാർ – പരാതി എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിൽ കൊണ്ടുവരണം. ഇരുകക്ഷികൾക്കും നോട്ടീസ് കൊടുത്ത് വാദം കേട്ട് ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായപ്രകാരം സുന്നഹദോസ് പ്രസിഡന്റ് വിധി പ്രസ്താവിക്കണം.

4. കാതോലിക്കാ/മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ – മെത്രാന്മാരുടേതു പോലെ തന്നെ – പക്ഷേ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട പാത്രിയർക്കീസുണ്ടെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷണിക്കണം. വേണമെങ്കിൽ ആലോചനയ്ക്കായി മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലെ ആവശ്യമുള്ളവരെ ക്ഷണിക്കാം.

ഇതു വ്യക്തമാക്കുന്ന വസ്തുത, കാതോലിക്കാ/മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായെപ്പറ്റിയുള്ള പരാതിയിലും വിധിയിലും ഉള്ള പരിമിതമായ പങ്കുപോലും മെത്രാന്മാരുടെ കാര്യത്തിൽ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിക്ക് ഇല്ല എന്നതാണ്. മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താസ്ഥാനം കാതോലിക്കാ വഹിക്കുന്നതിനാലാണ് അവിടെ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങൾക്ക് ക്ഷണിക്കപ്പെടാനുള്ള അവസരമെങ്കിലുമുള്ളത്. അതൊഴിവാക്കിയാൽ തികച്ചും ഹൂദായ കാനോനിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്കനുസരിച്ചാണ് മെത്രാന്മാരുടെ മേലുള്ള നടപടികൾ ഭരണഘടനയിൽ ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

മെത്രാന്മാരുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പും പുറത്താക്കലും സംബന്ധിച്ചുള്ള ഭരണഘടനാവകുപ്പുകൾ വിശകലനം ചെയ്താൽ മെത്രാൻതിരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ ആദ്യഘട്ടം കഴിഞ്ഞാൽ അതു സംബന്ധിച്ച നടപടികൾ പൂർണ്ണമായും എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലാകുന്നു എന്നു കാണാം.

ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വേണം മെത്രാന്മാർക്ക് ഇടവക തിരിച്ചുനൽകുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭരണഘടനാ പരാമർശനം പരിശോധിക്കുവാൻ. ഇവിടെ അടിസ്ഥാന വസ്തുത, മെത്രാൻ ലൗകികഭരണാധികാരി മാത്രമല്ല, അത്മീയപിതാവ് കൂടിയാണ് എന്നതാണ്. എന്നാൽ ഈ *പിതൃസ്ഥാനം* മലങ്കരസഭയുടെ വിശ്വാസമോ പാരമ്പര്യമോ ഭേദപ്പെടുത്താനോ വ്യക്തിപരമായ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾ അടിച്ചേൽപ്പിക്കാനോ നടപ്പാക്കാനോ ഉള്ള അനിയന്ത്രിതമായ അധികാരമൊന്നും മെത്രാന്മാർക്കു നൽകുന്നില്ല എന്ന വസ്തുതയും ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കട്ടെ. അത്തരം ഏകാധിപത്യപരമായ അധികാരം കാതോലിക്കാ/മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു പോലും ഭരണഘടന പ്രദാനം ചെയ്യുന്നില്ല. എന്നാൽ *ആത്മീയപിതൃസ്ഥാനം* പരി

ഗണിച്ചാണ് ഭരണഘടനയുടെ 64-ാം വകുപ്പിൽ മെത്രാന്മാരുടെ നിയമനത്തിൽ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന് മേൽക്കൈ നൽകിയിരിക്കുന്നത്.

ഓരോ വാക്കും അളന്നും തൂക്കിയും പ്രയോഗിച്ച റാവുസാഹിബ് ഒ. എം. ചെറിയാൻ, ഭരണഘടനയുടെ 64-ാം വകുപ്പിൽ കാതോലിക്കാ മെത്രാന്മാർക്ക് ഇടവക തിരിച്ച് കല്പന നൽകേണ്ടത് സുന്നഹദോസിന്റെ *ശുപാർശയോടും* മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ *ആലോചനയോടും* കൂടി എന്നു രണ്ടു വിധത്തിലാണ് പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഔദ്യോഗിക ഇംഗ്ലീഷ് പരിഭാഷപ്രകാരം ... *The Caholicos shall in consultation with the Malankara Association Managing Committee and according to the recommendation of the Malankara Episcopal Synod allocate Dioceses to the Metropolitans* ... എന്നാണ് പരാമർശിത വകുപ്പ്. ഇതു ബോധപൂർവമായിത്തന്നെ ചെയ്ത ഒന്നാണ്. ഈ വകുപ്പനുസരിച്ച് മെത്രാന്മാരുടെ നിയമനം കാതോലിക്കാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുമായി ആലോചിക്കണം. പക്ഷേ അത് *ശുപാർശ ചെയ്യാൻ* അവർക്ക് അധികാരമില്ല. സുന്നഹദോസാണ് ഇക്കാര്യം ശുപാർശ ചെയ്യേണ്ടത്. സുന്നഹദോസിന്റെ ശുപാർശ നിരാകരിക്കാൻ കാതോലിക്കാ/മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് ഭരണഘടനപ്രകാരം അധികാരവുമില്ല. ഫലത്തിൽ, മെത്രാന്മാരുടെ നിയമനകാര്യത്തിൽ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ ശുപാർശയാണ് പരമപ്രധാനം എന്നു കാണാം.

ഇത് പുതുതായി വാഴിക്കപ്പെട്ട ഒരു മെത്രാന്റെ നിയമനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള നിയമമാണെന്ന് നിസംശയമാണ്. ഇതിൽ പുനർനിയമനം ഉൾപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്ന് വാദിച്ചാൽ അതും ശരിയാണ്. കാരണം മെത്രാന്മാരുടെ സ്ഥലം മാറ്റം എന്നത് സഭയോ ഭരണഘടനാശിൽപ്പികളോ ചിന്തിച്ചിട്ടു കൂടിയില്ലാത്ത വസ്തുതയായിരുന്നു എന്നതാണ്. ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസപ്രകാരം അടിയന്തരഘട്ടങ്ങളിലൊഴികെ അസാദ്ധ്യമായ ഒന്നിനെപ്പറ്റി ചർച്ച ചെയ്യാത്തതിൽ അത്ഭുതമില്ല. ഇതിനായി ലോകക്രൈസ്തവ ചരിത്രം പരിശോധിക്കാം.

ഓർത്തഡോക്സ് ലോകത്ത് മെത്രാന്മാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റം എന്നത് അചിന്ത്യമായ ഒന്നാണ്. ഉദാഹരണമായി കോപ്റ്റിക് സഭയിൽ ഭദ്രാസന ഭരണമുള്ളവരും, ഇല്ലാത്തവരും എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു തരം മെത്രാന്മാരുണ്ട്. ഭദ്രാസനഭരണമുള്ള മെത്രാന്മാർക്ക് സ്ഥലംമാറ്റമില്ല. അവർക്ക് പോപ്പിന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ സ്ഥാനാർത്ഥിയാവാനും സാദ്ധ്യമല്ല. കോപ്റ്റിക് പോപ്പ് അലക്സന്ത്രിയായുടെ മെത്രാൻ കൂടെ ആയതിനാൽ ഭദ്രാസനഭരണമുള്ള മെത്രാന്മാർ പോപ്പ് ആയാൽ അതിൽ സ്ഥലംമാറ്റം കടന്നുവരും. അത് ഒഴിവാക്കാനാണത്രേ ഇത്തരമൊരു നിയന്ത്രണം

വെച്ചിരിക്കുന്നത്. അതേസമയം സ്ഥാനക്കയറ്റത്തോടു കൂടിയ സ്ഥലം മാറ്റം ഓർത്തഡോക്സ് സഭകൾ പരിമിതമായി അനുവദിക്കുന്നുമുണ്ട്.

ഒരു മെത്രാനെ വാഴിച്ച് സിംഹാസനാരോഹണം നടത്തുമ്പോൾ അദ്ദേഹം ആ ഇടവകയെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നു എന്നാണ് ക്രൈസ്തവ സങ്കല്പം. *സുന്ത്രോണിസോ* നടത്തുമ്പോൾ മെത്രാൻ നിർദ്ദിഷ്ട ഇടവകയെ വരിച്ചു എന്നാണ് വിശ്വാസം. വിവാഹമോചനം ക്രൈസ്തവപാരമ്പര്യത്തിൽ നിഷിദ്ധമായതിനാൽ മെത്രാന്മാർ തങ്ങൾ വിവാഹം ചെയ്ത ഇടവക വിടുന്നതും നിഷിദ്ധമായാണ് സഭ കണക്കാക്കുന്നത്. ഈ സാഹചര്യം മറികടക്കാനാണ് താൽക്കാലിക അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആവശ്യമായി വരുമ്പോൾ റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭ *പൊന്തിഫിക്കൽ ഡെലിഗേറ്റ്, വികാരി അപ്പോസ്തോലിക്കാ* തുടങ്ങിയ സ്ഥാനങ്ങളോടെ പല മെത്രാന്മാരെയും നിയമിക്കുന്നത്. അന്ത്യോക്യൻസഭ സമീപകാലത്ത് *പാത്രിയാർക്കൽ വികാരി*മാരെ നിയമിക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും മറ്റൊന്നല്ല.

കേരളത്തിലെ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സഭകളുടെ കാര്യമെടുത്താൽ പൗരസ്ത്യ കൽദായ സുറിയാനിസഭ, മലബാർ സ്വതന്ത്ര സുറിയാനിസഭ എന്നിവയിൽ മെത്രാന്മാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റം അപ്രസക്തമാണ്. മാർത്തോമ്മാസഭയിൽ മാത്രമാണ് ഇന്ന് ഏഴു വർഷത്തിലൊരിക്കൽ മെത്രാന്മാരുടെ നിർബന്ധിത സ്ഥലംമാറ്റം എന്നൊരു നിയമം പേരിനെങ്കിലുമുള്ളത്. പക്ഷേ ഇവിടെ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഒരു വസ്തുതയുണ്ട്. 1970-കളിലാണ് മാർത്തോമ്മാസഭയിൽ മാർത്തോമ്മാ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കും ഒന്നോ രണ്ടോ സഫ്രഗന്മാർക്കുമപ്പുറം കൂടുതൽ എപ്പിസ്ക്കോപ്പാമാർ ഉണ്ടായത്. മലങ്കരസഭയിൽ ഇടവകമെത്രാന്മാർ ഉണ്ടായ 1876 മുതൽ ഭരണഘടന പാസാക്കിയ 1934 വരെയുള്ള കാലത്ത് അവരുടെ സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ച് ഉണ്ടായിരുന്ന ആശയക്കുഴപ്പത്തിന് സമാനമായ സ്ഥിതിയാണ് മാർത്തോമ്മാസഭയിൽ ഈ വിഷയത്തിൽ ഇന്നുള്ളത്. ആ ബാലാരിഷ്ടത മാറി വ്യക്തത ഉണ്ടാകുമ്പോൾ മാർത്തോമ്മാസഭ എതു മാർഗ്ഗം പിന്തുടരും എന്നതിൽ ഒരു അഭിപ്രായം പറയാനുള്ള കാലം ഇനിയുമായിട്ടില്ല. അതിനാൽ അതു മാതൃകയാക്കാനുമാവില്ല.

ചർച്ച് ഓഫ് ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ നിയമാവലി അതേപടി പകർത്തിയ ചർച്ച് ഓഫ് സൗത്ത് ഇന്ത്യയിൽ മെത്രാന്മാർക്ക് സ്ഥലംമാറ്റം ഇല്ല. എന്നാൽ നിശ്ചിതപ്രായത്തിൽ റിട്ടയർമെന്റ് ഉണ്ടു താനും. ഭദ്രാസനതലത്തിലാണ് അവരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതും വാഴിക്കുന്നതും. പക്ഷേ ചർച്ച് ഓഫ് ഇംഗ്ലണ്ടിലേതുപോലെ സി.എസ്.ഐ. സഭയിലെ ബിഷപ്പുമാരും സഭയിൽ നിന്നു നിശ്ചിത പ്രതിമാസ ശമ്പളവും പെൻഷനും മറ്റാനുകൂല്യങ്ങളും കൈപ്പറ്റുന്നവരാണ് എന്ന വസ്തുതയും പരിഗണിക്കണം.

റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ഒരു നിശ്ചിത രൂപതയ്ക്കു വേണ്ടി മാത്രമാണ് മെത്രാന്മാരെ വാഴിക്കുക. അതേസമയം അവരുടെ റിട്ടയർമെന്റ് പ്രായം 75 ആയി നിജപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. സ്ഥാനക്കയറ്റം (ആർച്ച് ബിഷപ്പ്, മെത്രാപ്പോലീത്താ) കൊണ്ട് ഇവരുടെ രൂപതകളിൽ മാറ്റം വരുന്നതല്ലാതെയുള്ള മെത്രാന്മാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റം റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയിലില്ല. റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ വത്തിക്കാൻ നയതന്ത്രവകുപ്പടക്കമുള്ള അഖിലലോക ഭരണസംവിധാനത്തിൽ മെത്രാന്മാരെ പലയിടത്തും നിയമിക്കേണ്ടി വരും. *രൂപതയുടെ മെത്രാൻ* എന്ന കാനോൻ നിയമം മറികടക്കാതെ ഇപ്രകാരം ചെയ്യുവാൻ റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭ, ഒരിക്കൽ ആഫ്രിക്കയിലും മെഡിറ്ററേനിയൻപ്രദേശത്തും നിലനിന്നതും, ഇന്ന് നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയതുമായ മെത്രാസനങ്ങൾക്കായി അവരെ വാഴിക്കുകയും പേപ്പൽ പ്രതിനിധികളായി ആവശ്യമുള്ളടത്ത് നിയമിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്ന രീതിയാണ് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. സീറോ-മലബാർ രൂപതയുടെ സ്ഥാപകനായ പറമ്പിൽ ചാണ്ടിയെ 1663-ൽ വാഴിച്ചത് *മെഗറൻസിലെ സ്ഥാനികമെത്രാൻ* ആയിട്ടാണ്. നിയമനം മലബാറിന്റെ വികാരി അപ്പോസ്തോലിക്കാ ആയും. 1930-ൽ റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേർന്ന ബഥനിയുടെ മാർ ഈവാനിയോസിനെ ലിബിയയിലെ *പാസിസ്* എന്ന സ്ഥലത്തെ സ്ഥാനിക ആർച്ച് ബിഷപ്പായാണ് റോമാസഭയിൽ ആദ്യം സ്വീകരിച്ചത്. പിന്നീടാണ് തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപത സ്ഥാപിച്ചത്. തൊഴിയൂർ സഭയിൽനിന്ന് റീത്തിൽ ചേർന്ന പൗലൂസ് മാർ പീലക്സീനോസിന് *ചായലിന്റെ സ്ഥാനിക മെത്രാൻ* എന്ന പദവിയാണ് നൽകിയത്. 1996-ൽ *ആന്റിനോയിലെ സ്ഥാനിക ആർച്ച് ബിഷപ്പായി* പട്ടം കെട്ടപ്പെട്ട മാർ വർക്കി വിതയത്തിലിനെ എറണാകുളം-അങ്കമാലി അതിരൂപതയുടെ അപ്പോസ്തോലിക് അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്ററാക്കിയ വർത്തമാനകാല സംഭവം ഇക്കൂട്ടത്തിൽ പരിഗണിക്കാം. ഇങ്ങനെ എത്ര ഉദാഹരണം വേണമെങ്കിലും കേരളവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിത്തന്നെ റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

ചുരുക്കത്തിൽ, അഖിലലോകതലത്തിൽത്തന്നെ മെത്രാന്മാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റം നിയമവിരുദ്ധമാണ്. അതേസമയം അനിവാര്യമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ അത് പ്രാബല്യത്തിലാകുന്നുമുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് വത്തിക്കാൻ നയതന്ത്രവകുപ്പിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥനും പിന്നീട് സീറോ മലബാർ സഭയിലെ *പൊന്തിഫിക്കൽ ഡെലിഗേറ്റും* ആയിരുന്ന മാർ എബ്രഹാം കാട്ടുമന വാഴിക്കപ്പെട്ടത് *സിബാറാദസിലെ സ്ഥാനിക മെത്രാനാ*യാണ്. ഈ മാർഗ്ഗം മലങ്കരസഭയ്ക്കും പരീക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്. ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്നതുപോലെ മെത്രാന്മാരെ മലങ്കരസഭയ്ക്കായി തിരഞ്ഞെടുത്തു പട്ടം

കെട്ടുക. നിലവിൽ ഇല്ലാത്ത (*ഇനി ഉണ്ടാകാത്ത*) ഭദ്രാസനത്തിനായി മാത്രം അവർക്ക് സുന്ത്രോണിസോ നടത്തുക. ഉദാഹരണത്തിന് ഒരിക്കൽ മലങ്കരയുടെ ഭരണത്തിലായിരുന്ന സെക്കോട്രാ ദ്വീപ്. പിന്നീട് സഭാഭരണഘടന അനുസരിച്ച് അവരെ ഏതെങ്കിലും ഇടവകയ്ക്കായി നിയമിക്കുക. അപ്പോൾ കാനോൻനിയമം ലംഘിക്കാതെതന്നെ ആവശ്യാനുസൃതം അവരെ സ്ഥലംമാറ്റാൻ സാധിക്കും. പക്ഷേ ഇവയൊക്കെ ചെയ്യേണ്ടത് നിയമത്തിന്റെ പരിധിക്കുള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ടാവണമെന്നു മാത്രം. അതു ചെയ്യേണ്ടത് നിയമം അനുശാസിക്കുന്നവരും.

ഭരണശേഷി കുറഞ്ഞ (പലപ്പോഴും തികഞ്ഞ പരാജയമായ) മെത്രാന്മാർ ഉണ്ട് എന്നത് യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. പക്ഷേ അവരെ മറ്റൊരു ഭദ്രാസനത്തിലേയ്ക്ക് സ്ഥലംമാറ്റുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല. *ഇടത്തുകാലിലെ മന്ത് വലത്തുകാലിലേയ്ക്കു മാറ്റിയതിന്* തുല്യമായ നടപടി മാത്രമാണത്. അതൊരു ശാശ്വതപരിഹാരത്തിനുള്ള ചികിത്സ അല്ല. അവരിൽ മിക്കവരും ഭരണത്തിലൊഴികെ മറ്റു പല രംഗങ്ങളിലും ഉന്നതമായ പ്രാഗത്ഭ്യം ഉള്ളവരായിരിക്കും. അതു തിരിച്ചറിഞ്ഞ് അത്തരക്കാരെ ഭദ്രാസനഭരണത്തിൽ നിന്നു വിടർത്തി അവരുടെ സർഗശേഷിക്കനുസൃതമായ മേഖലകളിൽ മുഴുവൻസമയ ശ്രദ്ധ ചെലുത്താൻ അവസരമൊരുക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. എല്ലാ മെത്രാന്മാരും ഭദ്രാസനം ഭരിക്കണമെന്ന് ഒരു നിയമവും അനുശാസിക്കുന്നില്ല. റോമാപാപ്പാ പോലും സ്ഥാനമൊഴിഞ്ഞ വർത്തമാനകാല സാഹചര്യത്തിൽ ആരോഗ്യമില്ലാത്തവരെ സ്ഥാനമൊഴിയാനും അനുവദിക്കണം. *ഇപ്പോൾ ഇതാ അടിയനെ വിട്ടയയ്ക്കേണമേ* എന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നവരെയും ഭരണത്തിൽനിന്നു വിരമിക്കാൻ അനുവദിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് സഹായികളെ നിയമിച്ചുകൊടുക്കണം. അതിലൊന്നും ഒരു തെറ്റുമില്ല.

എന്നാൽ മെത്രാന്മാർക്ക് നിർബന്ധിതവും സമയബന്ധിതവുമായ സ്ഥലംമാറ്റം (statutory transfer) നൽകുന്നത് തികച്ചും ക്രൈസ്തവേതരമായ നടപടിയാണെന്നു പറയാതിരിക്കാൻ തരമില്ല. വിശ്വാസം മാത്രമല്ല അതിനു കാരണം. അവർ ആരുടെയും ശമ്പളം പറ്റുന്ന *തൊഴിലാളി*യല്ല എന്നതും ഇവിടെ പ്രസക്തമാണ്. വൈദികശമ്പളപദ്ധതി നടപ്പിൽ വന്ന ശേഷം മാത്രമാണ് മലങ്കരയിൽ കത്തനാർമാർക്കു പോലും പൊതുവായ സ്ഥലംമാറ്റം നടപ്പിൽ വന്നത്. അതുപോലും ഇടവകയ്ക്കായി പട്ടമേറ്റവർക്ക് ബാധകമല്ലായിരുന്നു. ഇടവകപ്പട്ടം നിർത്തൽ ചെയ്തിട്ട് ദശാബ്ദങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടും കോട്ടയം ഭദ്രാസനത്തിലെ അവസാനത്തെ ഇടവകപ്പട്ടക്കാരൻ അന്തരിച്ചത് 2013-ലാണ്. അനാരോഗ്യം ഹേതുവായി അദ്ദേഹത്തിന് അസിസ്റ്റന്റുമാരെ വളരെ മുമ്പു തന്നെ നിയമിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നു എങ്കിലും മരണംവരെ അദ്ദേഹം ആ പള്ളിവികാരിയായി തുടർന്നു.

മലങ്കരയിലെ ഇടവകമെത്രാന്മാരുടെ നില വളരെ സങ്കീർണ്ണമാണ്. അവർ വാഴിക്കപ്പെടുന്നത് പൊതുസഭയ്ക്കായി ആണ്. ആ അർത്ഥത്തിൽ അവർ പൊതു (*തീബേൽ*) മെത്രാന്മാരാണ്. അതിനാൽ അവരെ എവിടെയും നിയമിക്കാം. പക്ഷേ ഇപ്പോൾ അവരെ ഒരു ഇടവകയ്ക്കായി സുന്ത്രോണിസോ (സിംഹാസനാരോഹണം) നടത്തുന്നുണ്ട്. അതോടെ അവർ ഇടവകമെത്രാന്മാരായി മാറുന്നു. ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസമനുസരിച്ച് എല്ലാ ഇടവകമെത്രാന്മാർക്കും സിംഹാസനമുണ്ട്. അന്ത്യോഖ്യൻ സഭയിൽ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യ ദശകത്തിൽപ്പോലും *യേറുശലേം സിംഹാസനത്തിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്താ, ഉറഹാ സിംഹാസനത്തിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്താ* എന്നിങ്ങനെയുള്ള തലക്കെട്ടുകൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു എന്നതിന് തെളിവുണ്ട്. *സിംഹാസനം* മെത്രാന്റെ സ്ഥാന ചിഹ്നങ്ങളിൽ ഒന്നുമാണ്. മെത്രാന്മാരെ സിംഹാസനത്തിന്റെ പ്രതീകമായ കസേരയിൽ ഇരുത്തി കബറടക്കുന്ന പാരമ്പര്യംപോലും ഈ സിംഹാസനബന്ധത്തിൽനിന്ന് ഉടലെടുത്തതല്ലേയെന്നു സംശയിക്കണം.

പാശ്ചാത്യ സുറിയാനിപാരമ്പര്യത്തിൽ സുന്ത്രോണിസോ നടത്തണമെന്നു നിർബന്ധമുള്ള ഒന്നല്ല എന്നതാണ് രസകരമായ വസ്തുത. 1876-ൽ പ. പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസു വാഴിച്ച ആറു മെത്രാന്മാരിൽ കണ്ടനാടിന്റെ മാർ ഈവാനിയോസിന് (പിന്നീട് മലങ്കരയിലെ ഒന്നാം കാതോലിക്കാ) മാത്രമാണ് സുന്ത്രോണിസോ നടത്തിയത്. കാരുചിറ മാർ പീലക്സീനോസിന് (പിന്നീട് മലങ്കരയിലെ രണ്ടാം കാതോലിക്കാ) കോട്ടയത്തിനായോ, ഏറ്റവും ഒടുവിൽ തോമസ് മാർ തീമോത്തിയോസിന് (ഇപ്പോഴത്തെ പ. ദിദിമോസ് പ്രഥമൻ വലിയ ബാവാ) മലബാറിനായോ സുന്ത്രോണിസോ നടത്തിയിട്ടില്ല. 1970-കൾ മുതൽ വാഴിക്കപ്പെട്ട മെത്രാന്മാർക്കാണ് സുന്ത്രോണിസോ നിയമേന നടത്തിത്തുടങ്ങിയത്. അതിനാൽ നിലവിലുള്ള സഭാവിജ്ഞാനീയമനുസരിച്ച് (ecclesiology) അവരെ സ്ഥലംമാറ്റാനാവില്ല.

ഇത് ഒരു ഉദാഹരണം കൊണ്ട് വ്യക്തമാക്കാം. മലങ്കരസഭ അനുവർത്തിക്കുന്ന പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി പാരമ്പര്യപ്രകാരം മാമോദീസാ, വിവാഹം, പൗരോഹിത്യം ഇവ കൂദാശകളാണ്. ഒരുവന് ക്രിസ്ത്യാനി ആകണമെങ്കിൽ മാമോദീസാ എന്ന കൂദാശ സ്വീകരിക്കണമെന്ന് നിർബന്ധമാണ്. എന്നാൽ വിവാഹം, പൗരോഹിത്യം ഇവ സ്വമനസാലെ സ്വീകരിക്കുന്നവയും ക്രിസ്ത്യാനിയായി തുടരാൻ അത്യന്താപേക്ഷിതമല്ലാത്തതുമായ കൂദാശകളാണ്. ഇവ സ്വീകരിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ഒരുവനും ക്രിസ്ത്യാനി അല്ലാതാകുന്നില്ല. എന്നാൽ ഒരിക്കൽ വിവാഹം, പൗരോഹിത്യം എന്നീ കൂദാശകൾ സ്വീകരിച്ചാൽ പിന്നീട് അവ സംബന്ധിച്ച സഭാനിയമങ്ങൾ പാലിക്കുവാൻ ഓരോ ക്രിസ്ത്യാനിയും ബാദ്ധ്യസ്ഥ

നാണ്. ഇതുപോലെ മേല്പട്ടസ്ഥാനലബ്ധിക്ക് *പട്ടംകൊടശുശ്രൂഷ* അനിവാര്യമാണ്. എന്നാൽ സുന്ത്രോണിസോ അപ്രകാരം അല്ല താനും. എന്നാൽ ഒരിക്കൽ സുന്ത്രോണിസോ നടത്തിയാൽ അതു സംബന്ധിച്ച കാനോൻ നിയമങ്ങൾ പാലിക്കുവാൻ കൊടുത്തവരും ലഭിച്ചവരും ബാദ്ധ്യസ്ഥരാണ്.

സുന്ത്രോണിസോ *വിശ്വാസത്തിന്റെ* പരിധിയിൽ വരുന്ന വൈദികചടങ്ങാണ്. അതിനെക്കുറിച്ച് വ്യാഖ്യാനം നൽകാനോ അവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാനോ മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടനയുടെ 107-ാം വകുപ്പുപ്രകാരം പ. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിനു മാത്രമേ അധികാരമുള്ളു. ഈ നിയമത്തിനുള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ടാണ് മെത്രാന്മാരുടെ സ്ഥലം മാറ്റവും റിട്ടയർമെന്റും സംബന്ധിച്ച് പഠിച്ച് റിപ്പോർട്ടു നൽകാൻ 2003 ഓഗസ്റ്റിൽ പ. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് ഒരു സിനഡ് സബ് കമ്മിറ്റിയെ നിയോഗിച്ചത്. മാത്യൂസ് മാർ എപ്പിഫാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ പ്രസിഡന്റും, ഡോ. മാത്യൂസ് മാർ സേവേറിയോസ് കൺവീനറുമായ അഞ്ച് അംഗങ്ങളുള്ള കമ്മിറ്റി 2004 ഫെബ്രുവരി സുന്നഹദോസിൽ തങ്ങളുടെ വിശദമായ റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചു. ടി സുന്നഹദോസിന്റെ പന്ത്രണ്ടാം നിശ്ചയമായി ചില ഭേദഗതികളോടെ അംഗീകരിച്ച ആ റിപ്പോർട്ടിലെ മെത്രാന്മാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രസക്ത ഭാഗങ്ങൾ.

1. പുരാതനസഭകളിലൊന്നും സ്ഥാനക്കയറ്റത്തോടെയല്ലാതെ മെത്രാന്മാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റം നിലവിലില്ല.

2. പൗരാണികപാരമ്പര്യപ്രകാരം മെത്രാന്മാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റം അഭിലഷണീയമല്ല.

3. മലങ്കരസഭാഭരണഘടനയുടെ 63, 64 വകുപ്പുകൾ മെത്രാന്മാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റം വിവക്ഷിക്കുന്നില്ല.

4. *നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തിലും സാഹചര്യത്തിലും മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്ക് അവരവരുടെ ഭദ്രാസനത്തിലെ വൈദികരും ജനങ്ങളുമായുള്ള പിതൃപുത്രബന്ധം നിലനിർത്തുവാൻ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ സ്ഥലം മാറ്റം ഇല്ലാതിരിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്.*

5. *എന്നാൽ മലങ്കരസഭയിൽ പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിൽ ഒരു ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്തായെ മറ്റൊരു മെത്രാസനത്തിലേയ്ക്കു മാറ്റി നിയമിക്കുന്ന ഇപ്പോഴത്തെ രീതി തുടരാവുന്നതാണ്.*

വീണ്ടും 2009 ഓഗസ്റ്റ് സുന്നഹദോസ് മെത്രാന്മാരുടെ റിട്ടയർമെന്റിനെപ്പറ്റി അജണ്ടയിലെ 20-ാം നിശ്ചയമായി താഴെ പറയുന്ന നിശ്ചയം ചെയ്തു.

ശാരീരികമായ അസ്വസ്ഥതകൾ മൂലം ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് ഭദ്രാസനഭരണം നടത്തുവാൻ പ്രയാസമാണ് എന്നു സുന്നഹദോസിന് ബോദ്ധ്യമായാൽ, സുന്നഹദോസിന്റെ ശുപാർശപ്രകാരം, ആ മെത്രാപ്പോലീത്തായെപ്പറ്റിയുള്ള വിശദമായ മെഡിക്കൽ റിപ്പോർട്ടു വാങ്ങി, പരിശുദ്ധ ബാവാതിരുമേനി ആ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് റിട്ടയർമെന്റ് കല്പന കൊടുക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു അസിസ്റ്റന്റ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ നിയമിച്ചു കൊടുക്കുകയോ ചെയ്യാവുന്നതാണ്.

സൂക്ഷ്മമായി വിശകലനം ചെയ്താൽ മുകളിൽ പറഞ്ഞ 2009-ലെ സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയം *ഹൂദായ കാനോൻ ഏഴാം കെപ്പാലയോൻ - അന്ത്യോഖ്യാ 18* അനുസരിച്ചാണെന്നു കാണാം. അതേ മാനദണ്ഡത്തിൽ ചിന്തിച്ചാൽ *ഏഴാം കെപ്പാലയോൻ - ശ്ലീഹന്മാർ 13* അനുസരിച്ച് ഒരു മെത്രാനും തന്നെ മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേയ്ക്കു മാറ്റണമെന്ന് സ്വയം ആവശ്യപ്പെടാൻ അധികാരമില്ല. *ഏഴാം കെപ്പാലയോൻ - ശ്ലീഹന്മാർ 21* - ലെ *...ജനം കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയാലും... അരുത്* എന്ന കല്പന അനുസരിച്ച് മലങ്കരയിൽ ജനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിക്കും അത് ആവശ്യപ്പെടാനാവില്ല. സഭയ്ക്ക് ആവശ്യമെങ്കിൽ അപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തോട് ആവശ്യപ്പെടേണ്ടത് പ. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസാണ്.

വിശദമായി പഠിച്ചു തയ്യാറാക്കിയ മുകളിൽ പറഞ്ഞ റിപ്പോർട്ടും അതിന്മേലുള്ള തീരുമാനവും പ. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന് ഈ വിഷയത്തിലുള്ള മേൽക്കൈ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. മെത്രാന്മാരുടെ സമയബന്ധിത നിർബന്ധിത സ്ഥലംമാറ്റം പാരമ്പര്യവിരുദ്ധമാണെന്നും അത് അഭിലഷണീയമല്ലെന്നും പ. സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയിച്ചു. എന്നാൽ പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിൽ സ്ഥലംമാറ്റം നൽകാവുന്നതാണെന്നും തീരുമാനിച്ചു. ഇതനുസരിച്ച് 2009-ൽ കുറിയാക്കോസ് മാർ ക്ലിമ്മീസ്, സഖറിയാ മാർ അന്തോണിയോസ്, ഡോ. യാക്കോബ് മാർ ഐറേനിയോസ് എന്നീ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർക്ക് പ. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് സ്ഥലംമാറ്റം ശുപാർശ ചെയ്തു. മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ അത് നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്തു. അതേപോലെ ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ്, മാത്യൂസ് മാർ ബർണബാസ് എന്നിവർക്ക് റിട്ടയർമെന്റും അനുവദിച്ചു.

ഇവയൊക്കെയും മലങ്കരസഭാഭരണഘടനയുടെ 64-ാം വകുപ്പു പ്രകാരം മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ ആലോചിച്ചാണ് നടപ്പിൽ വരുത്തിയത്. അന്ന് ഈ നിശ്ചയങ്ങളേയോ, പ. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന് ഇപ്രകാരമുള്ള നിഗമനങ്ങളിൽ എത്താനുള്ള അധികാരത്തെയോ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി ചോദ്യം ചെയ്തില്ല. അതിനർത്ഥം പ. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ ഈ വിഷയത്തിലുള്ള അധികാരം അന്ന്

മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗീകരിച്ചു എന്നാണ്. അപ്രകാരം ഒരിക്കൽ അംഗീകരിച്ച അധികാരം നിഷേധിക്കാനോ തിരിച്ചെടുക്കാനോ ഇനി മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിക്ക് സാദ്ധ്യമല്ല. അതിന് *വാദതടസ്സം* (res judicata) ബാധകമാണ്. അന്നത്തെ സഭാസ്ഥാനികളിൽ ഭൂരിഭാഗവും ഇന്നും തൽസ്ഥാനത്ത് തുടരുന്നു എന്നതും പ്രത്യേകം പരിഗണിക്കണം.

ഈ നിയമവശം വ്യക്തമായി മനസ്സിലാകണമെങ്കിൽ മെത്രാന്മാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റം എന്ന പ്രക്രിയയെ *നിലവിലുള്ള ഭദ്രാസനത്തിൽ നിന്നുള്ള വിടുതൽ, പുനർനിയമനം* എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളായി തിരിക്കണം. നിലവിലുള്ള ഭദ്രാസനത്തിൽ നിന്നു വിടർത്തപ്പെട്ട് സ്വതന്ത്രനായ ഒരു മെത്രാന്റെ നിയമനം പുതുതായി വാഴിക്കപ്പെട്ട ഒരാളിന്റേതുപോലെ കണക്കാക്കണം. അവർക്ക് പുതിയ ഭദ്രാസനം നൽകുന്നത് ഭരണഘടനയുടെ 64-ാം വകുപ്പുപ്രകാരം *മലങ്കര അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ ആലോചനയോടും മലങ്കര എപ്പിസ്കോപ്പൽ സിനഡിന്റെ ശുപാർശ അനുസരിച്ചും കാതോലിക്കാ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്ക് ഇടവക തിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു* എന്ന നിയമമനുസരിച്ചായിരിക്കണമെന്നത് തികച്ചും വ്യക്തമാണ്. എന്നാൽ *നിലവിലുള്ള ഭദ്രാസനത്തിൽ നിന്നു വിടർത്തുക* എന്നത് ഈ വകുപ്പിന്റെ കീഴിൽ വരുന്നതല്ല. ഈ വസ്തുത 2004-ലെ സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയവും വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

അച്ചടക്കനടപടി അല്ലാതെ ഒരു മെത്രാനെ താൻ ഭരിക്കുന്ന ഭദ്രാസനത്തിൽനിന്നു വിടർത്തണമെങ്കിൽ നിലവിലുള്ള വ്യവസ്ഥിതിയിൽ ആദ്യം അത്തരമൊരു ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി പ. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന് ബോദ്ധ്യം വരണം. *ഹൂദായ കാനോൻ ഏഴാം കെപ്പാലയോൻ - ശ്ലീഹന്മാർ 13* പ്രകാരം *നിരവധി പിതാക്കന്മാർ* (പ. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ്) *അദ്ദേഹത്തോട് നിർബന്ധപൂർവം അപേക്ഷിക്കണം*. ഇത് *ഹൂദായ കാനോൻ ഏഴാം കെപ്പാലയോൻ - അന്ത്യോഖ്യാ 16* അനുസരിച്ച് *മെത്രാപ്പോലീത്താ സംബന്ധിച്ച പൂർണ്ണ സുന്നഹദോസ്* (സബ് കമ്മിറ്റി പോരെന്നർത്ഥം) ആയിരിക്കണം. അപ്രകാരം വിടർത്തപ്പെടുവാൻ പ്രസ്താവിത മെത്രാൻ സമ്മതിക്കണം എന്നത് ഈ നടപടിയിൽ അതീവ പ്രാധാന്യമുള്ള ഭാഗമാണ്. കാരണം സമ്മതം കൂടാതെ നിർബന്ധിച്ച് അയയ്ക്കുവാൻ കാനോൻ അനുശാസിക്കുന്നില്ല. ഇത്രയും പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ അദ്ദേഹത്തിനു വിടുതൽ നൽകണം. ഈ പ്രക്രിയയിൽ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിക്ക് യാതൊരു പങ്കുമില്ല. ഇത്രയും നടപടികൾക്കു ശേഷം മാത്രമാണ് ഭരണഘടനയുടെ 64-ാം വകുപ്പു ക്രമാനുസൃതം ഉപയോഗിച്ചു പുനർനിയമനം നൽകുവാൻ സാധിക്കുക. അച്ചടക്കനടപടി ആണെങ്കിൽ അതിനുള്ള അധികാരം പ. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിനു മാത്രമാണെന്ന് ഭരണഘടന വ്യക്ത

മാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അത്തരം സാഹചര്യത്തിൽ പുനർനിയമനം അപ്രസക്തവുമാണ്.

പക്ഷേ ഇത്തരം വിടർത്തൽ, പുനർ നിയമനപ്രക്രിയ ഒറ്റപ്പെട്ട സംഭവങ്ങൾ (individual case) മാത്രമായേ പരിഗണിക്കാനാവൂ. ഒരു പ്രത്യേക ഇടവകയുടെ സവിശേഷമായ സാഹചര്യത്തിൽ മാത്രമേ മറ്റൊരു ഇടവകമെത്രാനെ അവിടേയ്ക്കു നിയമിക്കാൻ കാനോൻനിയമവും, 2004-ലെ പ. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയവും അനുവദിക്കുന്നുള്ളു എന്നതാണ് കാരണം. കൂട്ട സ്ഥലംമാറ്റങ്ങൾ തികച്ചും കാനോൻവിരുദ്ധമാണ്. *മാറ്റപ്പെടുന്ന മെത്രാന്റെ സമ്മതം* എന്ന സുപ്രധാന ഘടകം അത്തരം അവസ്ഥയിൽ എല്ലായ്പ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കില്ല എന്നത് അതിലെ ഒരു പ്രധാന ഘടകവുമാണ്.

2004, 2009 വർഷങ്ങളിൽ പ. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് പാസാക്കി ഇന്നു നിലവിലിരിക്കുന്ന മെത്രാന്മാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റം, റിട്ടയർമെന്റ് എന്നീ വിഷയങ്ങളിലുള്ള നടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ ഭേദഗതി ചെയ്യുവാൻ പ. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിനു മാത്രമേ അധികാരമുള്ളു. എത്ര പ്രമേയം പാസാക്കിയാലും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിക്ക് ഇതിൽ പങ്കാളിത്തം ലഭിക്കില്ല. ഇതിനായി മലങ്കരസഭാഭരണഘടന ഭേദഗതി ചെയ്തിട്ടും വിശേഷമില്ല. കാരണം, ഒന്നാമതായി, അടിസ്ഥാനഭരണഘടനയിൽ 1934-ൽ പ. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന് മലങ്കര അസോസിയേഷൻ വിട്ടുകൊടുത്ത *വിശ്വാസം, പട്ടത്വം, അച്ചടക്കം* എന്നീ അധികാരങ്ങൾ അസോസിയേഷന് ഏകപക്ഷീയമായി തിരിച്ചെടുക്കാനാവില്ല. രണ്ടാമതായി, ഒരിക്കൽ ഉപചട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാൻ പ. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന് ഉണ്ടെന്നു സമ്മതിച്ച വിഷയങ്ങളിൽ തുടർന്ന് കൈകടത്തുവാൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിക്ക് അധികാരമില്ല. മൂന്നാമതായി, 2004-ൽ *പൗരാണിക പാരമ്പര്യപ്രകാരം മെത്രാന്മാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റം അഭിലഷണീയമല്ല* എന്നു കണ്ടെത്തി മെത്രാന്മാർക്ക് സമയബന്ധിതവും നിർബന്ധിതവുമായ സ്ഥലംമാറ്റം (statutory transfer) വേണ്ട എന്നു നിശ്ചയിച്ച പ. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിനുപോലും അതു ഭേദഗതി ചെയ്യുക ക്ഷിപ്രസാദ്ധ്യമല്ല. അന്നു മുതൽ കേവലം പത്തു വർഷത്തിനുള്ളിൽ സഭാവിജ്ഞാനീയത്തിൽ (ecclesiology) അത്തരമൊരു മൗലികമായ നയംമാറ്റത്തിനുണ്ടായ കാരണം ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുക അവർക്ക് എളുപ്പല്ല. അത്തരമൊരു നടപടി *പരിശുദ്ധ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ* വിശ്വാസ്യത തകർക്കും എന്നതു തന്നെ കാരണം.

(*മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് ടി.വി., 14 ഏപ്രിൽ 2014*)

5

വീണ്ടും ചില (ഹൂദായ) കാനോൻ കാര്യങ്ങൾ

മലങ്കരസഭയിലെ മെത്രാന്മാർക്ക് നിർബന്ധിത സ്ഥലംമാറ്റം നൽകുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഏറ്റവുമധികം വിമർശനവിധേയമായ സംഗതിയാണ് ഹൂദായ കാനോൻ. ക്രിസ്തുവർഷം പതിമൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മദ്ധ്യപൗരസ്ത്യദേശത്തുവെച്ച് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ബാർ എബ്രായ എന്ന മഫ്രിയാനാ ക്രോഡീകരിച്ച നിയമസംഹിത ആധുനികയുഗത്തിൽ അപ്രസക്തമാണ് എന്ന വാദമാണ് നിർബന്ധിത സ്ഥലംമാറ്റത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നവരുടെ വാദം. ഇതു ശരിയാണോ എന്നു പരിശോധിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് *കാനോൻ* എന്ത് എന്നു വ്യക്തമാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

എൻസൈക്ലോപീഡിയാ ബ്രിട്ടാനിക്ക ... *canon law, Latin jus canonicum, body of laws made within certain Christian churches (Roman Catholic, Eastern Orthodox, independent churches of Eastern Christianity, and the Anglican Communion) by lawful ecclesiastical authority for the government of both the whole church and parts thereof and of the behaviour and actions of individuals. In a wider sense the term includes precepts of divine law, natural or positive, incorporated in the canonical collections and codes.* ... എന്നാണ് കാനോൻനിയമത്തിന് നിർവചനം നൽകുന്നത്. ആദിമകാലഘട്ടം മുതൽ ക്രൈസ്തവസഭയിൽ അനുസ്യൂതം തുടരുന്ന ഒന്നാണ് *കാനോൻ* എങ്കിലും വേദവിപരീതങ്ങളും ഉൾപ്പിരിവുകളും മൂലം ഇന്ന് ഓരോ സഭാകുടുംബത്തിന്റെയും കാനോനുകൾ വ്യത്യസ്തമാണ്. പക്ഷേ ഇവയ്ക്കെല്ലാം ആദ്യത്തെ മൂന്നു പൊതു സുന്നഹദോസുകൾ വരെയുള്ള പൊതുവായ കാനോനുകളും ഉണ്ട്. വി. ഗ്രന്ഥത്തിലെ പുസ്തകങ്ങളുടെ എണ്ണം, ആചാര്യത്വം, കൂദാശകൾ തുടങ്ങിയ ആത്മീയവിഷയങ്ങളോടൊപ്പം പരാതികളും വിധികളും, വിവാഹനിരോധിത ചാർച്ചകൾ, പിന്തുടർച്ചാവകാശം മുതലായവയും കാനോനിന്റെ വിഷയങ്ങളാണ്.

പലരും തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നതുപോലെ *കാനോൻ* എന്നത് ക്രിസ്തുമതത്തിനു മാത്രമല്ല, ലോകത്തിലെ എല്ലാ മതങ്ങൾക്കുമുണ്ട്. യഹൂദരും മുസ്ലിങ്ങളും പാർസികളുമടക്കം എല്ലാ മതങ്ങൾക്കും ഇത്തരം നിയമസംഹിതകളുണ്ട്. അവയിൽ പലതും *കാനോൻ* എന്ന പേരിൽത്തന്നെയാണ് അറിയപ്പെടുന്നതും. *മതം* എന്ന സങ്കൽപ്പം ഇല്ലാതിരുന്ന ഇന്ത്യയിലെ *സംഹിത*കളും *സ്മൃതി*കളും കാനോനുകൾ തന്നെയാണ്.

കാനോൻ ഏതു മതത്തിന്റെ ആയാലും അതിൽ ആരാധനാപരം അഥവാ ആത്മീയം, സിവിൽ ഭരണപരം അഥവാ ലൗകികം എന്നു രണ്ടു ഭാഗങ്ങൾ പൊതുവായുണ്ട്. ഇതിൽ ലൗകികഭാഗം കാലചക്രത്തിന്റെ പ്രവാഹത്തിൽ പരിഷ്കരിക്കപ്പെടുകയോ പലതും അപ്രസക്തമാകുകയോ ചെയ്യും. ഉദാഹരണത്തിന് ഹൂദായ കാനോനിലെ സ്ത്രീധനം, കാത്തിരുപ്പുകാലം, ജീവനാംശം, പിന്തുടർച്ചാനിയമങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ ഇന്ന് അപ്രസക്തമാണ്. എന്നാൽ ആത്മീയവിഷയങ്ങളിൽ ഇത്തരം പരിണാമങ്ങൾ അതീവ വിരളമായി മാത്രമേ സംഭവിക്കൂ. അതും പരിമിതമായ തോതിൽ മാത്രം. ഉദാഹരണത്തിന് ബ്രാഹ്മണമതത്തിന്റെ യാഗാദി കർമ്മങ്ങൾക്ക് ഇന്നും *അരണി കടയുക* എന്ന ശ്രമകരമായ യത്നത്തിലൂടെയാണ് അഗ്നി ജ്വലിപ്പിക്കുക. പകരം തീപ്പെട്ടി ഉപയോഗിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ആരും ചിന്തിക്കുന്നു കൂടിയില്ല. അതേസമയംതന്നെ, യജ്ഞാചാര്യർ സമയം അറിയാൻ ആധുനികമായ വാച്ച് ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യും. ക്രിസ്തുമതത്തിലും നൂറ്റാണ്ടുകളായി ഭേദപ്പെടുത്താത്ത ഇത്തരം ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ദർശിക്കാം.

മലങ്കരനസ്രാണികളും കാനോനുകളുമായുള്ള ബന്ധം അതിസങ്കീർണ്ണമാണ്. ആദിമനസ്രാണികളുടെ കാനോൻസംഹിത എന്തായിരുന്നു എന്നറിയാൻ ഇന്നു യാതൊരു മാർഗ്ഗവുമില്ല. ഇതരസഭകളുമായി ബന്ധമോ വേദവിപരീതങ്ങളോ ഉണ്ടാകാതിരുന്നതിനാൽ പരസ്പരബന്ധിതവും വ്യാഖ്യാനപരവുമായ നിയമസംഹിത അവർക്ക് ഉണ്ടായില്ലാ എന്ന് ഉറപ്പിച്ചു പറയാം. എന്നാൽ നസ്രാണികളുടെ പേർഷ്യൻബന്ധം ആരംഭിച്ചതോടെ ആ സഭയുടെ കാനോനാകൾ അവർക്കിടയിൽ സ്വാഭാവികമായും പ്രാബല്യത്തിലായി. പക്ഷേ ഇത് പരിമിതമായ കൂദാശകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആത്മീയകാര്യങ്ങളിൽ മാത്രം വ്യാപരിക്കുന്ന ഒന്നായിരുന്നു. കാരണം കേരളത്തിൽ നമ്പൂതിരികേന്ദ്രീകൃത ജാതിവ്യവസ്ഥ ഉറയ്ക്കുകയും, നസ്രാണി വൈശ്യനായി അതിൽ സ്ഥാനമുറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തതോടെ ജാതിനിയമങ്ങളായി നസ്രാണിയുടെ ലൗകികവിഷയങ്ങളിലുള്ള *കാനോൻ. എടത്തിലെ മര്യാദ* എന്നാണ് പിൽക്കാലത്ത് ഇത് അറിയപ്പെട്ടത്. പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പോർട്ടുഗീസുകാർ കേരളത്തിലെത്തുമ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി ഇതായിരുന്നു.

നസ്രാണിയുടെ *എടത്തിലെ മര്യാദ*യും പേർഷ്യൻ കാനോനാകളും നീക്കി, പകരം റോമൻകത്തോലിക്കാസഭയുടെ ...*പഴെ സൂനഹദൊസുകടെ കല്പനകൾക്കു തക്കവണ്ണം നടപ്പാനും ത്രെന്തൊസ എന്ന സൂനഹദൊസിലെ കല്പനകൾക്ക തക്കവണ്ണം ഇരിപ്പാനും*... അവരെ നിർബന്ധിതരാക്കിയാണ് 1599-ലെ ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിന്റെ കാനോനാകൾ പാസാക്കിച്ചത്. പക്ഷേ ഇതിൽ *എടത്തിലെ മര്യാദ*യെ തൊട്ടുള്ള കളി പൂർണ്ണമായും, പേർഷ്യൻ കാനോനായുടെ കാര്യത്തിൽ ഭാഗികമായും പരാജയപ്പെട്ടു. അടിച്ചേൽപ്പിച്ച ഈ മാറ്റങ്ങളെല്ലാം 1653-ലെ കൂനൻകുരിശു വിപ്ലവത്തോടെ അപ്രസക്തമായി. കൂനൻകുരിശു സത്യത്തെ തുടർന്നുണ്ടായ വേദശാസ്ത്ര-സഭാവിജ്ഞാനീയ ശൂന്യതയുടെ കാലത്ത് റോമൻകത്തോലിക്കാ ഇതരമായി തങ്ങൾക്ക് അറിവുണ്ടായിരുന്ന എക സഭാനിയമം (പേർഷ്യൻ) നസ്രാണികൾ പിൻപറ്റിയത് സ്വാഭാവികമാണ്.

പാശ്ചാത്യസുറിയാനി (അന്ത്യോഖ്യൻ) സഭയുടെ നിയമസംഹിതയായ *ഹൂദായ കാനോൻ* നസ്രാണികൾക്കിടയിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത് 1686-ലാണ്. രണ്ടാം മാർത്തോമ്മാ അപ്രതീക്ഷിതമായി കാലം ചെയ്തതിനെ തുടർന്ന് അന്ന് കേരളത്തിലുണ്ടായിരുന്ന പാശ്ചാത്യസുറിയാനിമെത്രാൻ മാർ ഈവാനിയോസ് ഹദിയള്ള ചെങ്ങന്നൂരിൽ ഒരു *മലങ്കരപള്ളിയോഗം* വിളിച്ചുകൂട്ടി. ഈ യോഗം അലക്സാണ്ട്രിയൻ വേദശാസ്ത്രവും അന്ത്യോഖ്യൻ സഭാവിജ്ഞാനീയവും ആസ്പദമാക്കി അഞ്ച് അടിസ്ഥാന വേദശാസ്ത്രതത്ത്വങ്ങൾ മലങ്കരനസ്രാണികളുടെതായി അംഗീകരിച്ചു. 1663-ൽ രൂപംകൊണ്ട റോമാസുറിയാനിക്കാരുമായി അന്ന് കൊടുമ്പിരിക്കൊണ്ടു നിന്ന ബൗദ്ധികയുദ്ധത്തിന് ഇത്തരം ഒരു താത്ത്വിക അടിത്തറ അനിവാര്യമായിരുന്നു.

ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് മാർ ഈവാനിയോസ് ഹദിയള്ള മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച വേദശാസ്ത്ര തത്ത്വങ്ങളുടെ നൈയാമിക അടിത്തറയായി ഹൂദായ കാനോൻ മലങ്കരയിൽ അവതരിപ്പിച്ചത്. പക്ഷേ പണ്ഡിതനും സൗമ്യനും പ്രായോഗികബുദ്ധിയുമായ അദ്ദേഹം മുകളിൽ പറഞ്ഞ അഞ്ച് അടിസ്ഥാനതത്ത്വങ്ങളെ സാധൂകരിക്കുന്ന കാനോൻ നിയമങ്ങൾ മാത്രമാണ് അന്ന് പ്രചരിപ്പിച്ചത്. എന്നു മാത്രമല്ല, മറ്റെല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും *എടത്തിലെ മര്യാദ* അഥവാ നസ്രാണിയുടെ നാട്ടുനടപ്പ് തുടരാൻ അദ്ദേഹം അവരെ അനുവദിച്ചു എന്ന് സമകാലികരേഖകൾ സാക്ഷിക്കുന്നു. അവയിൽ നസ്രാണികളുടെ ലൗകികവിഷയങ്ങൾ മാത്രമല്ല, പരാമർശിത അഞ്ചിൽ പെടാത്ത ആത്മീയ-കൗദാശിക കാര്യങ്ങളും ഉൾപ്പെടും എന്നതാണ് ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയം.

1809-ലെ *കണ്ടനാടു പടിയോല* അന്ത്യോഖ്യൻ ഒഴികെയുള്ള എല്ലാ കൂദാശകളും വൈദികക്രമങ്ങളും നിരോധിച്ചതോടെ ഹൂദായ കാനോനിനു പ്രസക്തിയേറി. പക്ഷേ അപ്പോഴും *പരുഷമര്യാദ* എന്നു പേരു മാറിയ *എടത്തിലെ മര്യാദ* എന്ന ജാതിനിയമങ്ങൾക്കായിരുന്നു നസ്രാണികൾക്കിടയിൽ മുൻതൂക്കം. പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യപാദത്തിൽ കേരളത്തിലുണ്ടായ രാഷ്ട്രീയചലനങ്ങൾ നമ്പൂതിരികേന്ദ്രീകൃത ജാതിവ്യവസ്ഥയുടെ താത്ത്വിക അടിത്തറ നിലംപരിശാക്കുകയും, പൊതു കേരളസമൂഹത്തിൽ *ജാതി*ക്കുപകരം *മതം* ഇടംപിടിക്കുകയും ചെയ്തതോടെ നസ്രാണിക്കും *പരുഷമര്യാദ*യ്ക്കു പകരം *മതനിയമം* അഥവാ കാനോൻ സമൂഹത്തിന്റെ നിയമസംഹിതയായി പ്രതിഷ്ഠിക്കേണ്ടി വന്നു.

പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ *പരുഷമര്യാദ*യെ നിലനിർത്താൻ നസ്രാണികൾ തീവ്രമായി ശ്രമിച്ചെങ്കിലും അത് അസാദ്ധ്യമാക്കുന്ന പല ഘടകങ്ങൾ ഇതിനിടയിൽ ഉരുത്തിരിഞ്ഞു വന്നു. പാലക്കുന്നത്ത് മാർ മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസ് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ നിയമനകല്പന മലങ്കരമെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിനുള്ള അവകാശവാദമായി ഹാജരാക്കിയത്, 1875–77 കാലത്ത് പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ഹൂദായ കാനോനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ആത്മീയവും ലൗകികവും വേർതിരിക്കാതെ മലങ്കരമേൽ തനിക്ക് ഉണ്ടെന്നു ഭാവിച്ച സർവാധിപത്യം സ്ഥാപിക്കാനുള്ള ശ്രമം, 1889-ൽ തിരുവിതാംകൂർ റോയൽ കോർട്ട് ജഡ്ജുമെന്റിൽ അവസാനിച്ച കേസിൽ കാനോന്റെ സ്ഥാനം ഇവയൊക്കെ ഈ പ്രക്രിയയിൽ നിർണ്ണായക ഘടകങ്ങളായി.

അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസന്മാരുടെ സമഗ്രാധിപത്യപ്രവണതയും *പരുഷമര്യാദ*യുടെ പൂർണ്ണമായ തകർച്ചയും, 1889-ലെ റോയൽ കോർട്ട് ജഡ്ജുമെന്റും, മലങ്കരയുടെ അറിവോ സമ്മതമോ കൂടാതെയാണെങ്കിലും ഭദ്രാസനങ്ങളും ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും ഉണ്ടായ സാഹചര്യവും, മതാധിഷ്ഠിതമായ ഒരു പുതിയ നിയമസംഹിത ഉണ്ടാക്കേണ്ടത് നസ്രാണികൾക്ക് അനിവാര്യമാക്കി. 1889-ലെ റോയൽ കോർട്ട് ജഡ്ജുമെന്റു മൂലം ഇതിൽനിന്നും ഹൂദായ കാനോനെ ഒഴിവാക്കുക അസാദ്ധ്യമായിരുന്നു. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് 1912-ൽ മലങ്കരയിൽ ഒരു കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപിതമായതും, 1934-ൽ ഒരു സഭാഭരണഘടന ഉണ്ടായതും. നിലവിലുള്ള നിയമത്തിന്റെ പരിധിക്കുള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ടു മാത്രമേ പുതിയ ഒരു നിയമസംഹിതയുടെ രൂപീകരണം നിയമപരമായി സാദ്ധ്യമാവൂ എന്നതിനാൽ ഈ പ്രക്രിയയിൽനിന്നു ഹൂദായ കാനോനെ ഒഴിവാക്കുക അസാദ്ധ്യമായിരുന്നു. അതിനാൽ 1934-ലെ മലങ്കരസഭാഭരണഘടനയിൽ ഔദ്യോഗിക കാനോനായി *ഹൂദായ കാനോൻ* ഇടംപിടിച്ചു. ഒരു കാനോന്റെ പിൻബലം ഏത് അപ്പോസ്തോലികസഭയ്ക്കും അനിവാര്യമാണെന്ന വസ്തുതയും ഇവിടെ പ്രസക്തമാണ്.

എന്നാൽ *ഹൂദായ കാനോ*നെ മലങ്കരമേൽ സമഗ്രമായി ബാധിക്കുന്ന നിയമസംഹിതയായി അല്ല, അതിനെ അംഗീകരിച്ച ഭരണഘടനാശില്പികൾ വിഭാവനം ചെയ്തതെന്നു വ്യക്തമാണ്. മലങ്കരസഭയുടെ സിവിൽ ഭരണനിർവഹണത്തിനു വ്യത്യസ്തമായ നിയമങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു എന്നു മാത്രമല്ല, 1952-ൽ നാൽപ്പത് അദ്ധ്യായങ്ങളുള്ള *ഹൂദായ കാനോ*ന്റെ പ്രസക്തമായ കേവലം പത്ത് അദ്ധ്യായങ്ങൾ മാത്രമാണ് മലങ്കരമൽപ്പാൻ കോനാട്ട് അബ്രഹാം കത്തനാർ മലയാളത്തിലേക്കു പരിഭാഷപ്പെടുത്തി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത് എന്നതും ഇതിനു തെളിവാണ്. *ഹൂദായ കാനോ*ന്റെ ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും പഴയ (ബാർ എബ്രായ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തെ) കൈയെഴുത്തു പകർപ്പ് കോനാട്ടു കുടുംബത്തിന്റെ കൈവശമാണെന്നതും ഇവിടെ പരാമർശനയോഗ്യമാണ്.

1934-ലെ സഭാഭരണഘടനയുടെ ഒരു സവിശേഷത അത് മലങ്കര സഭയുടെ ആത്മീയവും ലൗകികവുമായ ഭരണത്തെ വ്യക്തമായും വേർതിരിച്ചു എന്നതാണ്. കാതോലിക്കായിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായി മലങ്കരയുടെ ആത്മീയഭരണത്തെ നിർദ്ധാരണം ചെയ്തപ്പോൾ ലൗകികഭരണത്തെ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്ന പുരാതനപാരമ്പര്യം വ്യക്തമാക്കി നിലനിർത്തി. ഈ ലൗകികഭരണത്തിൽ ഭരണഘടന ചരിത്രപരമായ ജനാധിപത്യം അതേപടി നിലനിർത്തി എങ്കിലും *വിശ്വാസം, പട്ടത്വം, അച്ചടക്കം* എന്നീ ആത്മീയവിഷയങ്ങൾ കാതോലിക്കാ അദ്ധ്യക്ഷനായ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന് നിരുപാധികം വിട്ടുകൊടുത്തു. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വേണം *...സഭ 1934-ലെ ഭരണഘടനയിൽ പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളത്ര എപ്പിസ്കോപ്പൽ ആണെന്നേ ഞങ്ങൾക്കു തീരുമാനിക്കേണ്ട ആവശ്യമുള്ളൂ...* എന്ന സമുദായക്കേസിലെ 1995-ലെ സുപ്രീംകോടതി വിധി പരിഗണിക്കാൻ. അതായത്, 1934-ലെ ഭരണഘടനയിൽ നിർദ്ധാരണം ചെയ്തിരിക്കുന്ന എപ്പിസ്കോപ്പൽ-ജനാധിപത്യ വിഭജനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനനിർവചനങ്ങൾ സുപ്രീംകോടതി അംഗീകരിച്ചു. അത് ഒരു ഭരണഘടനാ ഭേദഗതി വഴി ഇനി പുനർ നിർണ്ണയിക്കാനാവില്ല.

പല നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ഉണ്ടായ പല നിയമസംഹിതകൾ ക്രോഡീകരിച്ചുണ്ടാക്കിയ ഹൂദായ കാനോന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ പൂർവ്വാപരവിരുദ്ധമായ ചില്ലറ പൊരുത്തക്കേടുകൾ ഉണ്ടെന്നുള്ളത് യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. അതേപോലെതന്നെ എല്ലാ ചോദ്യങ്ങൾക്കും നേരിട്ടുള്ള മറുപടി അതിൽ കണ്ടില്ലെന്നും വരാം. പക്ഷേ അവധാനതയോടു കൂടിയുള്ള വിശകലനം ഇവയിൽ പലതും വിശദീകരിക്കുന്നു എന്നതാണ് വാസ്തവം. ഒരു ഉദാഹരണം കൊണ്ട് ഇതു വ്യക്തമാക്കാം. വി. മദ്ബഹായിൽ കശീശാമാർക്ക് ഇരിക്കാമോ എന്ന ചോദ്യത്തിന് നേരിട്ടുള്ള ഒരുത്തരം ഹൂദായ കാനോ

നിൽ ഇല്ല. എന്നാൽ വിശകലനത്തിലൂടെ അതേ കാനോനിൽ നിന്ന് ഇതിനു കൃത്യമായ ഉത്തരം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. ഹൂദായ 7:6–ൽ അർക്കദ്യക്കോനെപ്പറ്റിയുള്ള കാനോനാകളിൽ ...(*അർക്കദ്യക്കോൻ) കശീശന്മാരെ ഇരിപ്പിടങ്ങളിൽ ഇരുത്തുകയും* (*ചെയ്യുന്നവനാണ്*) ... എന്നും (*പൊർസായർ*), ...*മദ്ബഹായിലെ ഭരണം അർക്കദ്യക്കോനുള്ള താകുന്നു*... എന്നും (*കുറിയാക്കോ പാത്രിയർക്കീസ്*) കാണുന്നു. ഇവ കൂട്ടിവായിച്ചാൽ *വി. മദ്ബഹായിൽ വൈദികർക്ക് ഇരിക്കാം* എന്ന ഉത്തരമാണ് ലഭിക്കുക. ഇപ്രകാരമാണ് കാനോൻ വ്യാഖ്യാനിക്കേണ്ടതെന്ന് ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഏറ്റവും മികച്ച കാനോൻവിദഗ്ദ്ധരായ പ. വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആറാമൻ, പ. ബസേലിയോസ് മാർ ത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ എന്നിവർ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടനയിലും ഇപ്രകാരം പരസ്പരബന്ധിതമായി വ്യാഖ്യാനിക്കേണ്ട ചില വകുപ്പുകളുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് 2006–ൽ ഭേദഗതി വരുത്തിയ ഭരണഘടനയുടെ 36–ാം വകുപ്പുപ്രകാരം *ഓരോ പള്ളി ഇടവകയ്ക്കും ഒരു കൈക്കാരൻ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതും വികാരിയോടു കൂടി കൈക്കാരൻ പള്ളിവക സ്വത്തുക്കളുടെ കൈസ്ഥാനി അയിരിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു* എന്നു നിഷ്കർഷിക്കുന്നു. നാളിതുവരെയുള്ള കീഴ്വഴക്കം പള്ളിക്കൈക്കാരൻ ഒരു *അവൈദികൻ* ആയിരിക്കുക എന്നതാണ്. എന്നാൽ ഭരണഘടനയുടെ പ്രസ്തുതഭാഗത്ത് വൈദികർ കൈക്കാരനാകുന്നതിനെ തടഞ്ഞിട്ടില്ല. എന്നാൽ അതിനു പിന്നാലെ ...*പള്ളിക്കു വേണ്ടി വ്യവഹാരം നടത്തുന്നതിന് അത്മായകൈക്കാരൻ മാത്രം കക്ഷി ചേർന്നാൽ മതിയാകുന്നതാകുന്നു*... എന്നു വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ നിന്ന് ഭരണഘടന, കൈക്കാരൻ സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു വിവക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നത് അവൈദികരെ മാത്രമാണെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. അതിനാൽ വൈദികർക്ക് കൈക്കാരൻ സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു മത്സരിക്കാനാവില്ല.

ക്രൈസ്തവസഭാ നിയമമായ കാനോൻ മാത്രമല്ല, രാജ്യത്തിന്റെ ഭരണഘടനയും വിവിധ നിയമങ്ങളും വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരം പരസ്പരബന്ധിതമായി പരിഗണിച്ചാണ്. വിവിധ നിയമവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള സങ്കീർണ്ണമായ കോടതിവിധികൾ പരിശോധിച്ചാൽ ഈ പ്രക്രിയ വ്യക്തമാകും. അതിനായി കോടതികൾ സമാന സാഹചര്യത്തിൽ വിദേശ രാജ്യങ്ങളിലെ കോടതികൾ എടുത്ത തീരുമാനംപോലും പരിഗണിച്ചെന്നു വരും. ഹൂദായ കാനോന്റെ രൂപീകരണത്തിലും ഇത്തരമൊരു നയം മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ബാർ എബ്രായ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അന്നത്തെ രാജ്യനിയമങ്ങളും വേദവിപരീതികളായി ഗണിക്കുന്ന പലരുടെയും സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയങ്ങൾപോലും അവ വിഷയക്രമീകരണത്തിന് അനുയോജ്യമെന്നു കണ്ട് അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കാനോൻ എന്നത് ആദിമനൂറ്റാണ്ടുകളിലുണ്ടായതും പിന്നീട് പരിഷ്ക രിക്കാത്തതും, പരിഷ്കരിക്കാനോ, വിശദീകരിക്കാനോ, കൂട്ടിച്ചേർക്കാ നാവാത്തതോ ആയ ഒരു *വരട്ടു തത്ത്വശാസ്ത്ര*മായി ഇന്നു പലരും കണ ക്കാക്കുന്നുണ്ട്. ഇതു തികച്ചും തെറ്റായ ഒരു ധാരണയാണ്. എന്നു വേണ മെങ്കിലും പരിഷ്കരിക്കാനും, വിശദീകരിക്കാനും, കൂട്ടിച്ചേർക്കാനും മാത്ര മല്ല, കാലഹരണപ്പെട്ടവ ഒഴിവാക്കാനും സാധിക്കുന്ന ഒന്നാണ് *കാനോൻ*. എന്നാൽ ഇത്തരം മാറ്റങ്ങൾ കാനോന്റെ അടിസ്ഥാനതത്ത്വങ്ങൾക്ക് വിരു ദ്ധമാകരുതെന്നു മാത്രം. ഏതു പുരാതനസഭയിലും അനുസ്യൂതമായ ഈ പ്രക്രിയയ്ക്ക് ഉദാഹരണങ്ങൾ കണ്ടെത്താം. റോമൻകത്തോലിക്കാ നേതൃത്വത്തെയും ഒരു പരിധി വരെ വിശ്വാസത്തെയും വെല്ലുവിളിച്ചു കൊണ്ട് സ്ഥാപിച്ച ചർച്ച് ഓഫ് ഇംഗ്ലണ്ട് റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭ യുടെ പുരാതനകാനോൻ ഇന്നും നിരാകരിച്ചിട്ടില്ല എന്ന വസ്തുത ഭൂരി പക്ഷത്തിനും അജ്ഞാതമാണ്.

നസ്രാണികൾക്കിടയിൽ *മലങ്കരപള്ളിയോഗ* നിശ്ചയങ്ങൾ കാനോ നാകളായി ആണ് കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. 1599-ലെ *ഉദയംപേരൂർ സുന്ന ഹദോസിന്റെ കാനോനാകൾ*, 1873-ലെ *പരുമല സുന്നഹദോസിന്റെ കാനോനാകൾ*, 1876-ലെ മുളന്തുരുത്തി *സുന്നഹദോസിന്റെ കാനോനാ കൾ* തുടങ്ങിയ പ്രയോഗങ്ങൾ തന്നെ ഉദാഹരണം. ഈ അർത്ഥത്തിൽ 1934-ലെ മലങ്കരസഭാഭരണഘടനയും *കാനോനാ*കളാണ്. യഥാർത്ഥ ത്തിൽ ഹൂദായ കാനോന്റെ വികസനവും കാലികമായ പുനരാഖ്യാന വുമാണ് (extension and contemporary adaptation) മലങ്കരസഭാഭരണ ഘടന. മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടനയുടെ അഞ്ചാം വകുപ്പ് ഈ സഭ അംഗീ കരിക്കുന്ന കാനോൻ, *ഹൂദായ കാനോൻ* ആണെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. അതേസമയംതന്നെ 1889-ലെ തിരുവിതാംകൂർ റോയൽ കോർട്ട് ജഡ്ജ് മെന്റ്, മലങ്കരയുടെ ആത്മീയ-ലൗകിക ഭരണസംവിധാനങ്ങൾ വ്യത്യ സ്തമാണെന്നു നിരീക്ഷിക്കുകയും മലങ്കരമെത്രാനിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ച പൂർ വികമായ ജനാധിപത്യസംവിധാനമാണ് ലൗകികഭരണത്തിൽ ഇവിടെ നിലവിലിരിക്കുന്നത് എന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്ത സാഹചര്യത്തിൽ, സഭയുടെയും പള്ളികളുടെയും ലൗകികഭരണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള *ഹൂദായ കാനോൻ* വകുപ്പുകൾ ഒഴിവാക്കി പകരം കാലികവും പ്രാദേശികവു മായ ഭരണസംവിധാനമാണ് 1934-ലെ മലങ്കരസഭാഭരണഘടന നടപ്പിൽ വരുത്തിയത്. ആത്മീയഭരണവിഷയത്തിൽ ഭരണഘടന പ്രത്യേക ചട്ട മൊന്നും ഉണ്ടാക്കാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ *ഹൂദായ കാനോൻ* വ്യവസ്ഥ കൾ ഇപ്പോഴും നിലനിൽക്കുകയാണ്.

നിയമശാസ്ത്രത്തിൽ (juries prudence) ഇത് അനുവദനീയമായ ഒരു പ്രക്രിയയാണ്. ഒരു വിഷയത്തെപ്പറ്റി പുതുതായി ഒരു നിയമം ഉണ്ടാ

ക്കുമ്പോൾ മുൻനിയമങ്ങൾ റദ്ദാക്കിയതായി അതിൽ വ്യക്തമായി പരാമർശിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ പഴയ നിയമവും സമാന്തരമായി നിലനിൽക്കും. പക്ഷേ ഇവ തമ്മിൽ ഏതെങ്കിലും വിഷയത്തിൽ പരസ്പരവിരുദ്ധമാണെങ്കിൽ ഏറ്റവും അവസാനം പാസാക്കിയ നിയമമായിരിക്കും പ്രാബല്യത്തിൽ ഇരിക്കുക. പഴയ നിയമത്തിലുള്ള ഏതെങ്കിലും വിഷയത്തെപ്പറ്റി പുതിയ നിയമം നിശബ്ദത പാലിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവിടെ പഴയ നിയമം തുടർന്നും പ്രാബല്യത്തിൽ ഇരിക്കും. ഈ വസ്തുത മനസ്സിലാക്കിത്തന്നെയാണ് 1934-ൽ ഭരണഘടന പാസാക്കിയത്. സഭയുടെ ലൗകികഭരണം സംബന്ധിച്ച് *ഹൂദായ കാനോനിലെ* വകുപ്പുകൾക്കു പകരം പുതിയ നിയമസംഹിത ഏർപ്പെടുത്തിയ അതേ ഭരണഘടന തന്നെയാണ് അതിന്റെ പ്രഖ്യാപനത്തിൽ (preamble) *ഹൂദായ കാനോനെ* അംഗീകരിച്ചത്. അതേസമയം ആത്മികഭരണത്തെപ്പറ്റി പുതിയ ചട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തില്ല. ഒരു ഭരണഘടനയുടെയും *preamble* അതിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്ത്വങ്ങൾക്കു മാറ്റം വരത്തക്കവിധം ഒരിക്കലും ഭേദഗതി ചെയ്തു കൂടാത്തതിനാൽ, മലങ്കരസഭയുടെ ആത്മീയഭരണം *ഹൂദായ കാനോൻ* അനുസരിച്ചു നടക്കണമെന്നാണ് ഭരണഘടനാശില്പികൾ ആഗ്രഹിച്ചതെന്നു വ്യക്തം.

അടിസ്ഥാനതത്ത്വങ്ങൾക്കു മാറ്റം വരത്തക്കവിധം മലങ്കരസഭാഭരണഘടനയിലും ഭേദഗതി വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് 1934-ലെ ഭരണഘടനയിൽ വൈദികന്റെ അടിസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസയോഗ്യത ഇന്നത്തെ എസ്.എസ്.എൽ.സി. ക്കു സമമായ സ്കൂൾഫൈനൽ ആണെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നു. വൈദികർ വിദ്യാസമ്പന്നർ ആയിരിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയാണ് അന്നത്തെ മികച്ച നിലവാരം അടിസ്ഥാന യോഗ്യതയായി വേണമെന്ന ഈ നിബന്ധന ഏർപ്പെടുത്തിയതെന്നു വ്യക്തം. 1959-ൽ ഇത് ഇന്നത്തെ പ്ലസ് ടു-വിനു സമമായ ഇന്റർമീഡിയറ്റായി ഉയർത്തി. ഇന്ന് അത് ഡിഗ്രി ആയി ഉയർത്തിയിട്ടുണ്ട്. സമൂഹത്തിന്റെ പൊതുവിദ്യാഭ്യാസനിലവാരം ഉയരുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ വൈദികരുടെ അടിസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസയോഗ്യത ഉയർത്തിയത് അടിസ്ഥാന നിയമത്തിലുള്ള ഗുണപരമായ ഒരു ഭേദഗതിയാണ്. അതേസമയം ഏതെങ്കിലും കാലത്ത് അവരുടെ അടിസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസയോഗ്യത താഴ്ത്തിയാൽ അതു ഭരണഘടനയുടെ അന്തഃസത്തയ്ക്കു വിരുദ്ധമാവും. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അത് അസാധുവുമാകും.

മെത്രാന്മാരുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിലും നിയമനത്തിലും ഇതുപോലെ ഗുണപരമായ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അസോസിയേഷൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത് എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് അംഗീകരിച്ച വ്യക്തിക്ക് സുന്നഹദോസിന്റെ സഹകരണത്തോടുകൂടി *കാനോൻ നിബന്ധന അനുസ*

രിച്ച് കാതോലിക്കാ പട്ടം കൊടുക്കണം എന്ന 113-ാം വകുപ്പ് ഭേദഗതി ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിലും ഇന്ന് സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ ഉയർന്ന നിലവാരം ഉറപ്പാക്കാൻ അവരുടെ അടിസ്ഥാനയോഗ്യതയിൽ കർശനനിബന്ധനകൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ ഇതിനായി രൂപംകൊടുത്തിരിക്കുന്ന നടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ ഈ വകുപ്പിന്റെ അന്തഃസത്തയ്ക്കും നടപടിക്രമത്തിനും വിരുദ്ധമാകാത്തതിനാൽ അവ അസാധുവല്ല.

113-ാം വകുപ്പുപ്രകാരം *കാനോൻ നിബന്ധന അനുസരിച്ച്* പട്ടംകെട്ടപ്പെടുന്ന മെത്രാന്മാരുടെ നിയമനവും ഇപ്രകാരം വ്യാഖ്യാനിക്കണം. ഭരണഘടനയുടെ 64-ാം വകുപ്പ് *...മലങ്കര അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ ആലോചനയോടും മലങ്കര എപ്പിസ്കോപ്പൽ സിനഡിന്റെ ശുപാർശ അനുസരിച്ചും കാതോലിക്കാ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്ക് ഇടവക തിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു...* എന്നാണ്. ഇവിടെ ഇടവക തിരിക്കേണ്ടത് *കാതോലിക്കാ* ആണ് *മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ* അല്ല എന്നത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാണ്. 98-ാം വകുപ്പുപ്രകാരം മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ അസോസിയേഷന്റെയും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെയും പ്രസിഡന്റാണ്. ആ നിലയിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധികാരങ്ങളെ *മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ* എന്നുതന്നെയാണ് ഭരണഘടനയിലുടനീളം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്. കാതോലിക്കായും മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായും ഒരു വ്യക്തി തന്നെയാണെങ്കിലും കാതോലിക്കായുടെ അധികാരം *....സുന്നഹദോസിന്റെ നിശ്ചയങ്ങളെ പ്രഖ്യാപിക്കുകയും നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും ചെയ്യുക, സുന്നഹദോസിന്റെ പ്രതിപുരുഷനെന്ന നിലയിൽ ഭരണം നടത്തുക...* തുടങ്ങിയവയാണെന്നു ഭരണഘടനയുടെ 100-ാം വകുപ്പ് വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഇതു പരിഗണിച്ചാൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ നിയമനം എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ തീരുമാനപ്രകാരമാണ് *കാതോലിക്കാ* നടപ്പിലാക്കുന്നതെന്നു വ്യക്തമാണ്. അതായത്, സഭാഭരണഘടനപ്രകാരം ഫലത്തിൽ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസാണ് മെത്രാന്മാരുടെ നിയമനാധികാരി എന്നു സ്പഷ്ടം. അതായത്, മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ നിയമനം *ആത്മീയവിഷയമായി* ഭരണഘടന ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു വ്യക്തം. അതിനാൽ അതു സംബന്ധിച്ച് എന്തെങ്കിലും നടപടിച്ചട്ടം ഉണ്ടാക്കാനുള്ള അധികാരവും എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിനു മാത്രമാണ്.

ഹൂദായ കാനോൻ അടിയന്തര സാഹചര്യത്തിലൊഴികെ മെത്രാന്മാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റം നിരോധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ *കാനോൻ നിബന്ധന അനുസരിച്ച്* പട്ടംകെട്ടപ്പെടുന്ന മലങ്കരയിലെ മെത്രാന്മാരെ സ്ഥലംമാറ്റാനാവില്ല. ഈ വസ്തുതയാണ് 2004 ഫെബ്രുവരി സുന്നഹദോസിന്റെ 12-ാം നിശ്ചയമായി എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് രേഖപ്പെടുത്തിയി

രിക്കുന്നത്. എന്നാൽ *അനുലോപമായ ഒരു ഭേദഗതി* എന്ന നിലയിൽ കാനോൻ നിയമം അനുവദിക്കുന്ന പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിലുള്ള സ്ഥലംമാറ്റം, ബന്ധപ്പെട്ട മെത്രാന്റെ സമ്മതത്തോടെ സുന്നഹദോസ് നടപ്പാക്കുന്ന മലങ്കരയിലെ പാരമ്പര്യം തുടരാമെന്നും ഇതേ തീരുമാനം വ്യക്തമാക്കി. മെത്രാന്മാരുടെ നിർബന്ധിതവും സമയബന്ധിതവുമായ സ്ഥലംമാറ്റം അകാനോനികവും ക്രൈസ്തവേതരവുമാണെന്നും സുന്നഹദോസ് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഈ തീരുമാനം ഇനി പുനഃപരിശോധിക്കാനോ ഭേദപ്പെടുത്താനോ ഉള്ള അധികാരം എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിനു മാത്രമാണ്. അവർക്കുപോലും നിർബന്ധിതവും സമയബന്ധിതവുമായ സ്ഥലംമാറ്റം ഏർപ്പെടുത്താനാവില്ല. കാരണം *ഹൂദായ കാനോൻ*റ്റെയും സഭാഭരണഘടനയുടെയും അന്തഃസത്തയ്ക്ക് അതു വിരുദ്ധമാണെന്നതു തന്നെ.

ചില മെത്രാന്മാരുടെ ഭരണപരാജയമാണ് അവർക്ക് നിർബന്ധിതവും സമയബന്ധിതവുമായ സ്ഥലംമാറ്റം ആവശ്യമെന്ന് ചിന്തിക്കാൻ ചുരുക്കം ചിലരെയെങ്കിലും പ്രേരിപ്പിച്ചത്. അതിനു തടസ്സം നിൽക്കുന്ന മലങ്കര സഭാഭരണഘടന, അതിനടിസ്ഥാനമായ *ഹൂദായ കാനോൻ* എന്നിവയെ കുറ്റം പറഞ്ഞിട്ടോ തള്ളിപ്പറഞ്ഞിട്ടോ കാര്യമില്ല. ഭരണഘടന അത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തെ എങ്ങനെ നേരിടണമെന്ന് വിലയിരുത്തിയിട്ടില്ല. കാരണം, നിഷ്ഠയുള്ള ആത്മീയ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നിന്നും കർശനമായ പരിശോധനയ്ക്കു ശേഷം സ്ഥാനത്തു വരുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താമാരിൽ കാര്യക്ഷമത ഇല്ലാത്തവർ ഉണ്ടാകുമെന്നു ഭരണഘടനാശില്പികൾ സ്വപ്നംപോലും കണ്ടിരുന്നില്ല. പക്ഷേ *അറുപഴഞ്ചനും പിന്തിരിപ്പനുമായ ഹൂദായ കാനോൻ* ഇത്തരം സാഹചര്യത്തിനു പ്രതിവിധി കണ്ടിട്ടുണ്ട് എന്നതാണ് രസകരം. *ഹൂദായ കാനോൻ* ഏഴാം കെപ്പാലയോൻ രണ്ടാം പാസൂക്കോ മുഴുവൻതന്നെ ഇതു സംബന്ധിച്ചുള്ള വിശദീകരണങ്ങളാണ്. ചിലർ സമീപകാലത്ത് നിർദ്ദേശിച്ചതുപോലെ മെത്രാന്മാർക്ക് കർശനമായ പെരുമാറ്റച്ചട്ടം രൂപീകരിക്കുകയും, നിശ്ചിത കാലയളവിൽ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് ഈ മാനദണ്ഡത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഓരോ മെത്രാന്റെയും കാര്യക്ഷമത സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കുകയും വേണം. ആവശ്യമായിടത്ത് നിർബന്ധമായും തിരുത്തൽ വരുത്തുകയും ചെയ്യണം. ഇവിടെയാണ് മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാനോൻവ്യവസ്ഥകൾ പ്രസക്തമാകുന്നത്. ആണ്ടിൽ രണ്ടു തവണ കൂടുന്ന എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് വഴിപാടാക്കാതെ ഇത്തരത്തിൽ കാര്യക്ഷമമായി പ്രവർത്തിച്ചാൽ പരാതികളിൽ സിംഹഭാഗവും ഒഴിവാക്കാം.

ഖേദപൂർവം രേഖപ്പെടുത്തേണ്ട ഒരു സത്യമുണ്ട്. മെത്രാന്മാരുടെ ഭരണപരാജയത്തിനും ആരോപിതമായ *ദുർഭരണത്തിനും* വലിയൊരളവ്

ഉത്തരവാദികൾ ഭദ്രാസന കൗൺസിൽ, ഭദ്രാസനപൊതുയോഗം, വൈദികസംഘം മുതലായവയുടെ ഉത്തരവാദിത്വരാഹിത്യമാണ്. കേവലം *ഉണ്ടു പിരിയാൻ* മാത്രം ഇന്ന് സമ്മേളിക്കുന്ന ഇത്തരം സംഘങ്ങൾ തങ്ങളുടെ വലിയൊരു ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽ അലംഭാവം കാണിക്കുന്നതിനാലാണ് മെത്രാന്മാരുടെ ഭരണപരാജയത്തിനും ആരോപിതമായ *ദുർഭരണത്തിനും* കാരണമാകുന്നത്. *മെത്രാന്മാരുടെ ഏകനായകത്വത്തിന് എതിർശക്തി* എന്ന നിലയിലാണ് ഇത്തരം ഭരണഘടനാസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് സഭയിൽ രൂപംകൊടുത്തത്. അവർ മെത്രാനെ തിരുത്തണം. അവർക്ക് അതിന് അധികാരമുണ്ട്. നിയമാനുസൃതമായ അത്തരം തിരുത്തലുകൾ അംഗീകരിക്കാനും അനുസരിക്കാനും ഇടവകമെത്രാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥനാണ്. അതിനവരെ ബാദ്ധ്യസ്ഥരാക്കുന്നത് *അറുപഴഞ്ചനും പിന്തിരിപ്പനുമായ ഹൂദായ കാനോനാണ്* എന്നതാണ് കൗതുകകരം. *ഹൂദായ കാനോൻ* ഏഴാം കെപ്പാലയോൻ മൂന്നാം പാസൂക്കോ - ദിദസ്ക്കലിയ, ...*ദൈവജ്ഞാനത്തിന്റെ ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരായി നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ കശ്ശീശന്മാരുണ്ടായിരിക്കണം. അവർ നിങ്ങളെ അറിയിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസവും സ്വസ്ഥോപദേശവും അവരിൽനിന്നും കൈക്കൊൾവിൻ...* എന്ന് മെത്രാന്മാരോട് കല്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവിടെ *കശ്ശീശ* എന്നതിന് *മൂപ്പൻ* (elder) എന്ന് അർത്ഥമെടുത്താൽ മതി. പക്ഷേ അതിനു യോഗ്യതയുള്ള എത്ര *മൂപ്പന്മാർ* ഈ സമിതികളിൽ ഇന്നുണ്ട് എന്നത് പ്രസക്തമായ മറ്റൊരു ചോദ്യമാണ്.

(*മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് ടി.വി., 14 ഏപ്രിൽ 2014, ബേസിൽ പത്രിക, ഓഗസ്റ്റ് 2014*)

6

നിങ്ങളുടെ പൗരത്വം എവിടെയാകുന്നു?

ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും മികച്ചതും സമഗ്രവുമായ ഭരണഘടനകളിലൊന്നാണ് ഇന്ത്യയുടേത്. ഏതാണ്ട് എല്ലാ പഴുതുകളുമടച്ച്, ഉളവാകാവുന്ന ഭാവിപ്രതിസന്ധികളെ കൂടി മുമ്പിൽ കണ്ടാണ് അതിനു രൂപം കൊടുത്തത്. 1950-ൽ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന നിലവിൽ വരുന്നതിന് 16 വർഷം മുമ്പ് 1934-ൽ പാസാക്കിയ മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടനയ്ക്കും സമാനമായ സമഗ്രസ്വഭാവം ഉണ്ട്. സഭാഭരണഘടനയുടെ ജനാധിപത്യം, സമത്വം എന്നീ ആധാരങ്ങളുടെ ദൃഢതയാണ് 1935 മുതൽ 2002 വരെയുള്ള നിയമപോരാട്ടങ്ങളിലെല്ലാം അതു ശരിവയ്ക്കപ്പെടാൻ ഇടയാക്കിയത്.

ജനാധിപത്യ വ്യവസ്ഥിതിയുടെ അടിസ്ഥാനം പൗരത്വത്തിന്റെ നിർദ്ധാരണമാണ്. മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടനയുടെ നാലാം വകുപ്പ് സഭാംഗത്വം (അടിസ്ഥാന പൗരത്വം) നിർവചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആറാം വകുപ്പുപ്രകാരം സഭാംഗത്വമുള്ളവരെല്ലാം അതത് ഇടവകയുടെ ഇടവകരജിസ്റ്ററിൽ പേരുള്ളവരായിരിക്കും. പക്ഷേ അതുമാത്രം ഒരാൾക്ക് സഭയുടെ ഏതെങ്കിലും തലത്തിലുള്ള ഭരണസംവിധാനത്തിൽ ഭാഗഭാക്കാകുന്നതിനോ, തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മത്സരിക്കുന്നതിനോ ഉള്ള അവകാശം നൽകുന്നില്ല. അതിനുള്ള അടിസ്ഥാനയോഗ്യത വോട്ടർപട്ടികയിൽ പേരുണ്ടായിരിക്കുക എന്നതാണ്.

മലങ്കരസഭാ ഭരണസംവിധാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനഘടകം ഇടവകയോഗമാണ്. അതിനാൽ ഇടവകയോഗത്തിലെ അംഗത്വമാണ് ഇവിടെ വോട്ടർപട്ടിക. സഭാഭരണഘടനപ്രകാരം ഇടവകയോഗ അംഗത്വം ശാശ്വതമായ ഒന്നല്ല. അതിനു വ്യക്തമായ നിബന്ധനകളുണ്ട്. ഭരണഘടനയുടെ ഏഴാം വകുപ്പനുസരിച്ച് ...*ഇരുപത്തൊന്നു വയസ്സു പ്രായം തികഞ്ഞവരും ആണ്ടിൽ ഒരു തവണയെങ്കിലും കുമ്പസാരിച്ച് വി. കുർബാന കൈക്കൊള്ളുന്നവരും ആയ എല്ലാവരും ഇടവകയോഗത്തിൽ അംഗങ്ങ*

ളാകുന്നു... എന്നു വ്യവച്ഛേദിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ മുകളിൽ പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥകളിൽ വീഴ്ച വരുത്തുകയോ, നിയമപരമായ ഇനങ്ങളിൽ കുടിശിക വരുത്തുകയോ ചെയ്താൽ ഇടവകയോഗാംഗത്വം താൽക്കാലികമായോ ശാശ്വതമായോ നഷ്ടപ്പെടുമെന്ന് പത്താം വകുപ്പ് വ്യക്തമാക്കുന്നു. അപ്രകാരം അംഗത്വം നഷ്ടപ്പെട്ട ശേഷം പുനഃപ്രവേശിക്കുന്ന വ്യക്തിക്ക് നിശ്ചിത കാലയളവിലേയ്ക്ക് വോട്ടവകാശമില്ലെന്നു പതിനൊന്നാം വകുപ്പും വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ, ഇടവകയോഗത്തിലെ *സജീവ അംഗത്വം* മലങ്കരസഭാഭരണത്തിന്റെ ഏതു തലത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനും അനിവാര്യമാണ്. കാരണം, വോട്ടവകാശമില്ലാത്ത വ്യക്തിക്ക് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടാനും യോഗ്യതയില്ല എന്നത് ജനാധിപത്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന നിയമമാണ്.

മലങ്കരസഭാഭരണത്തിന്റെ ഇടവക, ഭദ്രാസനം, സഭ എന്നീ മൂന്നു തലങ്ങളിലേക്കും അടിസ്ഥാന തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നടക്കുന്നത് ഇടവകയോഗത്തിലാണ്. അതിനാൽ പള്ളി മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി, ഭദ്രാസന പൊതുയോഗം, മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ എന്നിവയിലേയ്ക്കു മത്സരിക്കുവാൻ നിശ്ചിത ദിവസം ഇടവകയോഗത്തിൽ സജീവാംഗത്വം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്. ഈ കാരണത്താലാണ് ഇടവകയോഗത്താൽ പ്രതിനിധിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടാതെ ഭദ്രാസന കൗൺസിൽ, മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി എന്നിവയിലേയ്ക്കു മത്സരിക്കുന്നവർ; നിശ്ചിതദിവസം ഇടവകയോഗത്തിലെ സക്രിയ അംഗമാണെന്ന സാക്ഷ്യപത്രം കൂടി നാമനിർദേശകപത്രികയോടൊപ്പം ഹാജരാക്കണമെന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുമ്പോൾ അംഗമായിരിക്കണം എന്നതിനാൽ ഭദ്രാസനപൊതുയോഗം/മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ എന്നിവയിലേയ്ക്ക് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അംഗങ്ങൾക്ക് ഈ നിബന്ധന ബാധകമല്ല.

ഏതൊരു ഇന്ത്യൻ പൗരനും ഇന്ത്യയിലെവിടെ നിന്നും ലോക്സഭയിലേയ്ക്കു മത്സരിക്കാം. പക്ഷേ ഇന്ത്യയിൽ എവിടെയെങ്കിലും വോട്ടർ പട്ടികയിൽ അയാളുടെ പേരുണ്ടാവണം. സംസ്ഥാന നിയമസഭയിലേക്കാകുമ്പോൾ ആ സംസ്ഥാനത്ത് ഏതെങ്കിലും മണ്ഡലത്തിലെ വോട്ടർപട്ടികയിൽ പേരു ചേർത്തിരിക്കണം. പഞ്ചായത്ത് തിരഞ്ഞെടുപ്പാകുമ്പോൾ പരിധി ആ നിലയിലേക്കു ചുരുങ്ങും. സമാനരീതിയിൽ മലങ്കരസഭയിലും സ്വന്തം ഇടവകയിലും, സ്വന്തം ഭദ്രാസനത്തിലും മാത്രമേ മത്സരിക്കാനാവൂ. ഒരേ സമയം ഒന്നിലധികം ഇടവകയോഗങ്ങളിൽ അംഗത്വം പാടില്ലെന്ന് ഭരണഘടനയുടെ ഒൻപതാം വകുപ്പ് അനുശാസിക്കുന്നുണ്ട്. മത്സരപരിധി നിർണ്ണയിക്കുന്ന അടിസ്ഥാനഘടകം ഇടവകയോഗാംഗത്വമാണെന്ന് ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം വ്യക്തമാണ്.

ഇത്രയുമൊക്കെ നിബന്ധനകളുണ്ടായിട്ടും അടിസ്ഥാനയോഗ്യതയെ പ്പറ്റിയുള്ള ഈ നിയമം നിർബാധം ലംഘിക്കപ്പെടുന്നു എന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. സഭാഭരണഘടനയുടെ 71-ാം വകുപ്പിന്റെ മറവിലാണ് ഇതു നടക്കുന്നത്. മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷനിൽ നിലവിലുള്ള മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുമെന്ന് ഈ വകുപ്പ് വ്യക്തമാക്കുന്നു. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പുതിയ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന അസോസിയേഷൻ യോഗത്തിൽ ഇവർക്കു പങ്കെടുക്കാം. ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വീണ്ടും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി മെമ്പറാകാം. അടിസ്ഥാനയോഗ്യതയായ ഇടവകയോഗത്തിലെ സജീവ അംഗത്വം ഇവിടെ പരിഗണിക്കുന്നില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ, ഒരിക്കൽ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി മെമ്പറായാൽ പള്ളിയുടെ മാസവരിപോലും കൊടുക്കാതെ ശിഷ്ടായുസ് സുഗമമായി സഭ ഭരിച്ചു കഴിയാം!

രണ്ടാമത്തെ കൂട്ടർ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലെ നോമിനേറ്റഡ് അംഗങ്ങളാണ്. 79-ാം വകുപ്പുപ്രകാരം ...*ആവശ്യമെന്നു തോന്നുന്നപക്ഷം മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക്...* നിശ്ചിതസംഖ്യ വൈദികരെയും അവൈദികരെയും 1:2 എന്ന അനുപാതത്തിൽ നോമിനേറ്റ് ചെയ്യാം. ഇപ്രകാരം കടന്നുകൂടുന്നവരുടെയും അടിസ്ഥാനയോഗ്യത പരിശോധിക്കുന്നില്ല. പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായ്ക്കുള്ള പ്രതിവർഷ റിശീസായായ അഞ്ചു രൂപാ എങ്കിലും ഇവരിൽ പലരും കൊടുക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് യാതൊരറിവുമില്ല! (120-ാം വകുപ്പുപ്രകാരം റിശീസാ നിയമപ്രകാരമുള്ള വിഹിതവും, അതിനാൽ കുടിശിക ആവുന്നതുമാണ്). ഇതു രണ്ടും വ്യക്തമായ ഭരണഘടനാ ലംഘനങ്ങളാണ്. ഇരു കൂട്ടരും നിശ്ചിത തീയതിയിൽ സ്വന്തം ഇടവകയിൽ സജീവ അംഗമാണെന്ന് സാക്ഷ്യപത്രം ഹാജരാക്കാൻ നിയമപ്രകാരം ബാദ്ധ്യസ്ഥരാണ്. രാജ്യസഭയിലെ നോമിനേറ്റഡ് അംഗങ്ങളും, ലോക്സഭയിലെയും സംസ്ഥാന നിയമസഭകളിലെയും ആംഗ്ലോ-ഇന്ത്യൻ അംഗങ്ങളും വോട്ടർപട്ടികയിൽ പേരുള്ളവരായിരിക്കണം എന്ന നിബന്ധനയുള്ള രാജ്യമാണ് ഇന്ത്യ.

സ്വൽപ്പം വ്യത്യസ്തമായാണെങ്കിലും വൈദികരുടെ കാര്യത്തിലും *ഇടവകയോഗ അംഗത്വം* എന്ന അടിസ്ഥാനയോഗ്യത ബാധകമാണ്. ഒരു വൈദികൻ വികാരിയായിരിക്കുന്ന പള്ളിയിലെ ഇടവകയോഗത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനാണെന്നു സഭാഭരണഘടന 15-ാം വകുപ്പു പറയുന്നു. പക്ഷേ സ്ഥാനന്യായേനയുള്ള ഈ പ്രസിഡന്റുസ്ഥാനം അദ്ദേഹത്തിന് അടിസ്ഥാന അംഗത്വം നൽകുന്നില്ല. അവർ ഇടവക രജിസ്റ്ററിൽ ചേർക്കപ്പെടുന്നില്ല എന്നതാണ് അതിന്റെ നിയമപരമായ കാരണം. സ്വന്തം ഇടവക വികാരിയുടെ സാക്ഷ്യപത്രം കൂടാതെ ഒരു പുരോഹിതന്റെയും മക്കളുടെ മാമോദീസാ, വിവാഹം മുതലായവ അന്യപള്ളികളിൽ നടത്തി

ക്കൊടുക്കില്ല എന്നത് അവരുടെ ഇടവകാംഗത്വവും, അതുവഴി ഇടവക യോഗാംഗത്വവും മാതൃഇടവകയിൽത്തന്നെ തുടരുകയാണെന്നു വ്യക്ത മാക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ നിയമപരമായ മാർഗ്ഗത്തിൽ ഇടവക മാറണം.

1934-ൽ പാസാക്കിയ മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടനപ്രകാരം മലങ്കര സുറി യാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ/ഭദ്രാസന പൊതുയോഗം ഇവ യിലേയ്ക്ക് ഓരോ ഇടവകയിൽ നിന്നും ഒരു പട്ടക്കാരനെയും രണ്ട് അവൈദികരെയും തിരഞ്ഞെടുക്കണം (വകുപ്പുകൾ 46, 68 - 1934). 1995-ലെ സുപ്രീംകോടതി വിധിപ്രകാരം അവൈദികരുടെ അംഗത്വം ആനുപാതികമാക്കി ഭരണഘടന ഭേദഗതി ചെയ്തെങ്കിലും വൈദികരുടെ കാര്യത്തിൽ മാറ്റം വരുത്തിയില്ല.

ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു വസ്തുതയുണ്ട്. *ഇടവകയോഗത്താൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന ഒരു പട്ടക്കാരൻ* എന്നു മാത്രമാണ് ഭരണഘടനാ പരാമർശനം. അത് വികാരി, സഹവികാരി, ദേശത്തുപട്ടക്കാർ എന്നിങ്ങ നെയൊന്നും പരിമിതപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. വികാരിക്കു സ്ഥാനന്യായേന ലഭി ക്കുമെന്നും വ്യവസ്ഥയില്ല. ഒരിടവകയിൽനിന്നു വികാരി, അസോസിയേ ഷൻ/ഭദ്രാസന പൊതുയോഗ പ്രതിനിധിയായ ശേഷം അവിടെ നിന്നു സ്ഥലംമാറി പോയാലും ആ അസോസിയേഷൻ/ഭദ്രാസന പൊതുയോഗ ത്തിന്റെ കാലാവധി അവസാനിക്കുന്നതുവരെ ആ ഇടവകയെത്തന്നെ യാണ് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത്. സ്ഥാനന്യായേന വികാരിക്കു ലഭിക്കു ന്നതല്ല പ്രാതിനിധ്യം എന്ന് ഇതു വ്യക്തമാക്കുന്നു. മലങ്കരസഭയിലെ/ ഭദ്രാസനത്തിലെ ഏതു വൈദികനെയും യഥാക്രമം അസോസിയേഷൻ/ ഭദ്രാസന പൊതുയോഗ പ്രതിനിധിയാക്കാൻ സഭയിലെ ഏതു ഇടവ കയ്ക്കും അവകാശമുണ്ട്. ബന്ധമില്ലാത്ത ഇടവകയിൽനിന്ന് അപ്രകാരം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട വൈദികരെ ഈ ലേഖകനറിയാം.

ഇവിടെ പ്രശ്നം അതല്ല. 1934-ൽ ഭരണഘടന പാസാക്കുമ്പോൾ ഭൂരി പക്ഷം പള്ളികളിലെയും വികാരിമാർ ഇടവകപട്ടക്കാർ തന്നെയായിരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ദേശത്തുപട്ടക്കാർ. എല്ലാവരും പരസ്പരം അറി യാവുന്നവർ. ഇന്നു സ്ഥിതി അതല്ല. ലോകമെങ്ങുമുള്ള ഇടവകകളിൽ മലങ്കരസഭയിലെ പുരോഹിതർ വികാരിമാരായി സേവനമനുഷ്ടിക്കു ന്നുണ്ട്. വികാരിത്വം ഒരുത്തർക്കും ഇടവകാംഗത്വം, ഇടവകയോഗാംഗത്വം ഇവ രണ്ടും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നുമില്ല. ഏതിടവകയിൽനിന്നും തിരഞ്ഞെ ടുക്കപ്പെടാം എന്നതൊഴിച്ചാൽ ഇടവകാംഗത്വം, ഇടവകയോഗാംഗത്വം ഇവയിൽ പുരോഹിതർക്ക് ഭരണഘടന ഇളവൊന്നും നൽകിയിട്ടുമില്ല. ആ സാഹചര്യത്തിൽ വൈദികരുടെ ഇടവകാംഗത്വം, ഇടവകയോഗാം ഗത്വം ഇവയിൽ കാലികമായ പരിശോധന ആവശ്യമാണ്. ഇടവകാം

ഗത്വം, ഇടവകയോഗാംഗത്വം ഇവ സജീവമാണെന്നു തെളിയിക്കാത്തവരെ അസോസിയേഷൻ/ഭദ്രാസന പൊതുയോഗ അംഗങ്ങളായി തിരഞ്ഞെടുക്കരുത്. അത് ഭരണഘടനാ വിരുദ്ധമാണ്.

ഇത് ഒരു സാമാന്യനീതിയാണ്. ബഥനിയിലെ ആബോ അലക്സിയോസ് മാർ തേവോദോസ്യോസ് മേല്പട്ടക്കാരനായി വാഴിക്കപ്പെട്ട ശേഷം അന്നു നടത്തിയ നന്ദിപ്രസംഗത്തിലെ *...നിങ്ങൾ തനിച്ചുപോയി ഇന്നതു ചെയ്ക എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുകയില്ല. വരിക, നമുക്കു ഒരുമിച്ചു ദൈവതിരുനാമത്തിനും നമ്മുടെ സഭയുടെ ഉന്നമനത്തിനും ആയി കഷ്ടപ്പെടുകയും, വേണ്ടിവന്നാൽ മരിക്കുകയും ചെയ്യാം...* എന്ന വ്യാഖ്യാനം ആവശ്യമില്ലാത്ത വാചകമാണ് ഇവിടെ പ്രസക്തം. ഭരണഘടന നടപ്പാക്കാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥരായവർ അതിനു വിധേയരായിരിക്കണം. സ്വന്തം *കാലണ മെമ്പർഷിപ്പ്* പോലും നിലനിർത്താൻ മിനക്കെടാത്തവർ എങ്ങനെ ഭരണഘടന മറ്റുള്ളവരുടെമേൽ നടപ്പാക്കും? ഇടവകയോഗാംഗത്വം നിലനിർത്തുക എന്നത് ക്ലേശകരമായ കാര്യമൊന്നുമല്ല. നിയമാനുസൃത വിഹിതങ്ങളിൽ കുടിശിക വരുത്താതിരിക്കുകയും, കുമ്പസാര സർട്ടിഫിക്കറ്റ് അയച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്താൽ അംഗത്വത്തിന് ഭംഗം വരികയില്ല. പൊതുയോഗത്തിൽ പങ്കെടുക്കണമെന്നു യാതൊരു നിബന്ധനയുമില്ല.

സഭാഭരണഘടന ഭേദഗതി ചെയ്തപ്പോൾ അസോസിയേഷൻ/ഭദ്രാസന പൊതുയോഗത്തിലേയ്ക്കുള്ള വൈദികപ്രാതിനിധ്യത്തെപ്പറ്റി *...എന്നാൽ ഏതെങ്കിലും പള്ളി ഇടവകയിൽ ഒരു വൈദികൻ മാത്രമേ ഉള്ളുവെങ്കിൽ അദ്ദേഹം തിരഞ്ഞെടുപ്പു കൂടാതെതന്നെ അസോസിയേഷനിൽ/മെത്രാസന ഇടവകയോഗത്തിൽ വൈദികപ്രതിനിധി ആയിരിക്കുന്നതാകുന്നു...* എന്ന ഒരു വിശദീകരണം കൂടുതലായി നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഇത് തികച്ചും യുക്തിരഹിതമായ ഒരു വിശദീകരണമാണ്. ചോദ്യം, പള്ളി ഇടവകയിൽ ഉള്ള ഒരു വൈദികൻ ആരാണ്? വികാരിയോ അതോ ഇടവകാംഗമായ വൈദികനോ? വാദത്തിനു വേണ്ടി ഇടവകാംഗമായ വൈദികൻ മറ്റേതെങ്കിലും പള്ളിയിലെ വികാരിയാണെന്നു പോലും വാദിക്കാനാവില്ല. റിട്ടയർ ചെയ്തവർ, ഇടവകയോഗമില്ലാത്ത പള്ളികൾ, ചാപ്പൽ, കോൺഗ്രിഗേഷൻ പോലുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നവർ... ഇടവകാംഗമായ വൈദികൻ ഇവയിലേതെങ്കിലും ആകാം. അവരെ പ്രതിനിധി ആകുന്നതിൽ നിന്ന് ഭരണഘടന വിലക്കിയിട്ടില്ല. അവൈദികരുടെ മണ്ഡലത്തിൽനിന്നും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടാൻ അവർക്കാവില്ല. വ്യക്തമായ ഒരു ഭരണഘടനാ വ്യവസ്ഥയെ തികച്ചും ക്ലിഷ്ടമാക്കുകയാണ് ഈ വിശദീകരണം. തികച്ചും അവ്യക്തമായ ഈ കൂട്ടിച്ചേർക്കലിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇടവകാംഗമായി ഒരു പട്ടക്കാരൻ

മാത്രമുള്ള ഒരു പള്ളിയിൽ അദ്ദേഹവും വികാരിയും തമ്മിൽ പ്രതിനിധിസ്ഥാനത്തിനു തർക്കമുണ്ടായാൽ? സാദ്ധ്യത തള്ളിക്കളയാനാവില്ല.

ഏതൊരു ഭരണഘടനയുടെയും സൂക്ഷ്മാംശങ്ങൾ വ്യക്തമാകുന്നത് അവയെക്കുറിച്ച് തർക്കങ്ങളുണ്ടാകുമ്പോഴാണ്. പക്ഷേ അവ നീണ്ട കോടതി വ്യവഹാരങ്ങൾക്കു വഴിയൊരുക്കും. അതിലും നല്ലത്, പാളിച്ചകളെ ഉൾക്കൊണ്ട് തിരുത്തൽ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുകയാണ്. ഇവിടെ വേണ്ടതും അതാണ്. കാരണം മുകളിൽ പ്രതിപാദിച്ച വിഷയങ്ങളെല്ലാം ഇന്നോ നാളയോ വിവാദങ്ങളാകാവുന്നതാണ്.

(കുറിപ്പ്: മറ്റു തരത്തിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഈ ലേഖനത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് 2006-ൽ ഭേദഗതി ചെയ്ത് 2007 ഏപ്രിലിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടനയാണ്.)

(ബഥേൽ പത്രിക - ഡിസംബർ 2015*)*

7

സഭാഭരണഘടനയ്ക്കു പരിഷ്കാരം വേണം

1950–ൽ ആണ് ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന പാസാക്കിയത്. ലോകത്തിലെ തന്നെ ഏറ്റവും മികച്ച ഭരണഘടനകളിലൊന്നായ അതിന് കഴിഞ്ഞ 65 വർഷങ്ങൾക്കിടയിൽ അനേക ഭേദഗതികൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പല വകുപ്പുകളും സുപ്രീംകോടതി വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. അവയും ജനപ്രാതിനിധ്യ നിയമമടക്കമുള്ളവയും ഭേദഗതി ചെയ്യേണ്ടി വന്നത് ഗുണപരമായ മാറ്റത്തിനും, ഭരണഘടനാ രൂപീകരണകാലത്തിനു ശേഷം ഉത്ഭൂതമായ വിഷയങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളാനുമാണ്. അവയൊന്നും ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അടിസ്ഥാനചട്ടക്കൂടിനു വിരുദ്ധമല്ല – വിരുദ്ധമായാൽ നിലനിൽക്കില്ല – മറിച്ച് അതിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയെക്കാൾ പതിനാറു വയസ്സു കൂടെ കൂടുതലുള്ള മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടനയുടെ കാര്യവും വ്യത്യസ്തമല്ല. പാസാക്കിയ കാലഘട്ടത്തിലെന്നല്ല, ഇന്നും വ്യക്തവും സമഗ്രവുമായ ഒന്നാണത്. പക്ഷേ അന്ന് സ്വപ്നം പോലും കാണാത്ത പല മാറ്റങ്ങളും സഭയിലുണ്ടായി. ഉദാഹരണത്തിന് ബാഹ്യകേരള ഭദ്രാസനങ്ങൾ, മെത്രാൻ തിരഞ്ഞെടുപ്പിലെ മത്സരം മുതലായവ. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ സഭയുടെ ഗുണപരമായ വളർച്ചയ്ക്കും കാര്യക്ഷമതാ വർദ്ധനയ്ക്കും അടിസ്ഥാന തത്ത്വങ്ങളിൽ നിന്നു വ്യതിചലിക്കാത്ത ഭരണഘടനാ/നടപടിച്ചട്ട പരിഷ്കാരങ്ങൾ അനിവാര്യമാണ്. ഈ വിഷയത്തിൽ ഈ ലേഖകനുള്ള എതാനും നിർദ്ദേശങ്ങളും അവയുടെ പശ്ചാത്തലവും ഇവിടെ കുറിക്കട്ടെ.

സഭാദ്ധ്യക്ഷൻ, മെത്രാന്മാർ എന്നിവരെ വരെ തിരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള അധികാരമുള്ളവരാണ് മലങ്കരസഭയിലെ ജനപ്രതിനിധികൾ. അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് പക്വതയും പാകതയും വിവരവും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു നിഷ്കർഷിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. *ആകാശത്തിലുള്ള ബാവാ...* എന്ന പ്രാർത്ഥന പോലും അറിയാത്തവർ ഈ സ്ഥാനത്തു വരുന്നത് സഭയ്ക്ക് മാനക്കേട് മാത്രമല്ല, അപകടവും കൂടിയാണ്. അതിനാൽ –

1. അസോസിയേഷൻ/ഭദ്രാസന പൊതുയോഗം ഇവയിലേയ്ക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന അംഗത്തിനു 25 വയസ്സ് പൂർത്തിയായിരിക്കണം.

2. സഭാ മാനേജിഗ് കമ്മിറ്റി/ഭദ്രാസന കൗൺസിൽ ഇവയിലേയ്ക്കു മത്സരിക്കുന്ന അവൈദികർക്ക് 30 വയസ്സ് പൂർത്തിയായിരിക്കണം. അവർക്ക് പ്രായം 75 വയസ്സിൽ കവിയാനും പാടില്ല.

3. സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി/ഭദ്രാസന കൗൺസിൽ ഇവയിലേയ്ക്കു മത്സരിക്കുന്ന അവൈദികർ സണ്ടേസ്കൂൾ പഠനം പൂർത്തിയാക്കി SSFC *പഠിച്ചു* പാസായവരോ, ദിവ്യബോധനം സർട്ടിഫിക്കേറ്റ് കോഴ്സ് പാസായവരോ ആയിരിക്കണം.

4. സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി/ഭദ്രാസന കൗൺസിൽ ഇവയിലേയ്ക്കു മത്സരിക്കുന്ന വൈദികർ അതേ ഭദ്രാസനത്തിൽ ചുരുങ്ങിയത് 15 വർഷത്തെ സേവനം പൂർത്തിയാക്കിയിരിക്കണം.

സഭയുടെ/ഭദ്രാസനത്തിന്റെ നിയമനിർമ്മാണ/ഭരണപ്രക്രിയയിൽ പങ്കാളികളാകുന്നവർ അതിനു മുമ്പ് മലങ്കരസഭാ ഭരണക്രമത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനഘടകമായ പള്ളിപ്പൊതുയോഗങ്ങളിൽ കുറഞ്ഞത് അഞ്ച് പ്രാവശ്യം പങ്കെടുക്കാൻ അവസരമുണ്ടായിരിക്കണം എന്നതാണ് ഈ ഭേദഗതിയുടെ ലക്ഷ്യം. ഇതിനു നിയമപരമായി സാധുത്വമുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന 18 വയസ്സിൽ പ്രായപൂർത്തി വോട്ടവകാശം അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ജനപ്രാതിനിധ്യനിയമം അനുസരിച്ച് തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മത്സരിക്കാൻ, തദ്ദേശ സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളിലേയ്ക്ക് 21, നിയമസഭ-ലോക്സഭകളിലേയ്ക്ക് 25 വയസ്സ് പൂർത്തിയാവണം. രാജ്യസഭയാകുമ്പോൾ അതിലും കൂടും. അടിസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസത്തെ പറ്റിയാണെങ്കിൽ, സമീപകാലത്ത് ഹരിയാനയിൽ തദ്ദേശ സ്വയംഭരണസ്ഥാപനങ്ങളിലെ സ്ഥാനാർത്ഥികൾക്ക് ചുരുങ്ങിയ വിദ്യാഭ്യാസ യോഗ്യത ഏർപ്പെടുത്തിയത് സുപ്രീംകോടതി ശരിവെച്ചു. അതിനാൽ ഇത്തരമൊരു നിബന്ധന നിയമപരമായി നിലനിൽക്കും. വൈദികർ സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പാളിന്റെ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ഉള്ളവർ ആയിരിക്കണം എന്നു ഭരണഘടന നിഷ്കർഷിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ അവർക്ക് പ്രത്യേക വിദ്യാഭ്യാസയോഗ്യത ഏർപ്പെടുത്തേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

ഈ കുറിപ്പിൽ എല്ലായിടത്തും *പ്രായം* എന്നു വിവക്ഷിക്കുന്നത് നിർദ്ദിഷ്ട അസോസിയേഷൻ/ഭദ്രാസന പൊതുയോഗം കൂടുന്ന ദിവസമാണ് എന്നതു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുക.

മലങ്കരസഭ ജനാധിപത്യത്തിൽ അടിസ്ഥാനം ഉറപ്പിച്ചതാണെങ്കിലും ഇതര ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളെപ്പോലെ വ്യക്തമായും എപ്പിസ്കോപ്പൽ

സ്വഭാവമുള്ളതാണ്. കേരളത്തിലെ ചില പ്രബല സമുദായ സംഘടന കളെപ്പോലെ സമുദായപ്രമാണിമാർ യാന്ത്രികമായി ഭരിക്കുന്ന ഒന്നല്ല. എപ്പിസ്കോപ്പസിയെ ബഹുമാനിക്കുന്ന, ഭരണഘടനയെ ആദരിക്കുന്ന പക്വമായ നേതൃത്വമാണ് സഭയ്ക്ക് ആവശ്യം. വേദപുസ്തക ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ, *ദൈവത്തെ ഭയവും മനുഷ്യനെ ശങ്കയും* ഉള്ള നേതൃത്വം. ഇതും, കാതോലിക്കാ/മെത്രാപ്പോലീത്താ, ഇടവകമെത്രാന്മാർ എന്നിവ രൊഴികെയുള്ള സ്ഥാനികളുടെ കാലാവധി അഞ്ചു വർഷമായി സുപ്രീം കോടതി നിജപ്പെടുത്തിയതും, വിവിധ സ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക് പ. എപ്പിസ്കോ പ്പൽ സുന്നഹദോസ് നിയമിക്കുന്ന മെത്രാന്മാർക്ക് അഞ്ചു വർഷം വീതം രണ്ടു തവണ മാത്രം എന്ന കാലാവധി ബാധകമാക്കിയിട്ടുണ്ട് എന്നതി നാലും, സാമാന്യനീതി പാലിക്കണം എന്നതിനാലും,

1. ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറി, അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി, വൈദിക-അവൈദിക ട്രസ്റ്റിമാർ ഇവർ പരമാവധി 2 ടേം (10 വർഷം) മാത്രമേ ആ സ്ഥാനത്ത് തുടരാവൂ.

2. ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറി സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു മത്സരിക്കുന്ന വൈദികർ അതേ ഭദ്രാസനത്തിൽ ചുരുങ്ങിയത് 25 വർഷത്തെ സേവനം പൂർത്തി യാക്കിയിരിക്കണം.

3. വൈദികട്രസ്റ്റി സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു മത്സരിക്കുന്ന വൈദികർ ചുരു ങ്ങിയത് 25 വർഷത്തെ സേവനം പൂർത്തിയാക്കിയിരിക്കണം. അവർ വിവാ ഹിതപട്ടക്കാർ ആയിരിക്കണം.

4. അവൈദികട്രസ്റ്റി സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു മത്സരിക്കുന്നവർക്ക് ചുരു ങ്ങിയത് 55 വയസ്സ് പ്രായം ഉണ്ടായിരിക്കണം.

5. അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു മത്സരിക്കുന്നവർ ചുരുങ്ങിയത് 45 വയസ്സ് പ്രായം ഉള്ള അവൈദികൻ ആയിരിക്കണം. അവർക്ക് സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലേയ്ക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുവാ നുള്ള കുറഞ്ഞ യോഗ്യതയും ഉണ്ടായിരിക്കണം.

6. വൈദികട്രസ്റ്റി പൗരസ്ത്യകാതോലിക്കായുടെ അർക്കദിയാക്കോൻ കൂടി ആയിരിക്കണം.

ഇവിടെ ചില വിശദീകരണങ്ങൾ ആവശ്യമുണ്ട്. വൈദികട്രസ്റ്റി, ഭദ്രാ സനസെക്രട്ടറി എന്നിവർ പ്രായവും പക്വതയും ഉള്ളവർ ആയിരിക്കണ മെന്നതിൽ രണ്ടു പക്ഷമില്ല. അവിഹിതസ്വാധീനങ്ങളിലൂടെയോ, വാഗ് വിലാസങ്ങൾ കൊണ്ടോ അനർഹർ ആ സ്ഥാനത്തു വരരുത് എന്നതിനാ ലാണ് ഈ നിർദ്ദേശം മുമ്പോട്ടു വയ്ക്കുന്നത്.

സഭാഭരണഘടനയിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ലെങ്കിലും അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി അവൈദികൻ ആയിരിക്കുക എന്നതാണ് കീഴ്‌വഴക്കം. എന്നാൽ പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിൽ വ. ദി. ശ്രീ പാത്താമുട്ടം എം. സി. കുറിയാക്കോസ് റമ്പാൻ രണ്ടു പ്രാവശ്യം അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി ആയിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ മറ പിടിച്ച് പിൽക്കാലത്ത് ഒരു വൈദികൻ അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി സ്ഥാനത്തേക്ക് മത്സരിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. അവൈദികൻ എന്നു ഭരണഘടനയിൽ വ്യക്തമാക്കിയില്ലെങ്കിൽ ആസന്നഭാവിയിൽ ഈ സ്ഥാനം എപ്പിസ്ക്കോപ്പസി വിഴുങ്ങാനുള്ള സാദ്ധ്യതയുണ്ട്.

കഴിഞ്ഞ ഏതാനും ദശവർഷങ്ങളായി മലങ്കരസഭയെ ഗ്രസിച്ചിരിക്കുന്ന ശാപമാണ് മെത്രാൻ തിരഞ്ഞെടുപ്പും അതിനോടനുബന്ധിച്ച വോട്ടുപിടിത്തവും. രാഷ്ട്രീയനേതാക്കളെപ്പോലും ലജ്ജിപ്പിക്കുന്ന കളികളാണ് ഇതിൽ നടക്കുന്നത്. പലരും വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പുതന്നെ ചുമന്ന കുപ്പായത്തിനുള്ള തന്ത്രങ്ങൾ ആരംഭിക്കും സഭയുടെ വിവിധ സ്ഥാനങ്ങൾ, സ്ഥാപനങ്ങൾ എന്നിവയുടെ സാരഥികളായി കയറിപ്പറ്റി അവയുടെ സ്വാധീനവും വിഭവങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചു വോട്ടു പിടിക്കുക, കൺവൻഷൻ പ്രസംഗങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനുള്ള ജനകീയാടിത്തറയാക്കുക തുടങ്ങിയ വൃത്തികെട്ട പ്രവണതകൾ ഇന്ന് സർവസാധാരണമാണ്.

അതേപോലെ പരക്കെ ഉയരുന്ന പരാതിയാണ് ദയറാംഗങ്ങൾ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തു വന്നാലും അവരുടെ താല്പര്യം സ്വന്തം ഭദ്രാസനങ്ങളെക്കാൾ താൻ ഉൾപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്ന ദയറായോടായിരിക്കും എന്നത്. അത് ഒട്ടും ആശാസ്യമല്ല. അതേപോലെ മെത്രാന്മാർ ആ മലയിലും ഈ മലയിലും തലങ്ങുംവിലങ്ങും ദയറാകൾ സ്ഥാപിച്ചു ഭാവിയിൽ സഭയ്ക്കു ബാദ്ധ്യത ഉണ്ടാക്കുന്ന പ്രവണതയും വർദ്ധിച്ചു വരുന്നുണ്ട്.

ദയറാംഗങ്ങളല്ലാത്ത റമ്പാന്മാരുടെയും ഒരു പരിധിവരെ അവിവാഹിത പട്ടക്കാരുടെയും വാർദ്ധക്യം ഇന്നൊരു ചോദ്യചിഹ്നമാണ്. ഈ ലേഖകന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ അവയ്ക്കുള്ള പൊതുപരിഹാരം മലങ്കരസഭയുടെ ആദ്യ സന്യാസപ്രസ്ഥാനമായ വെട്ടിക്കൽ ദയറ പുനർജ്ജീവിപ്പിക്കുക എന്നതാണ്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ താഴെ പറയുന്ന ഭേദഗതികൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

1. ആദ്ധ്യാത്മിക സംഘടനകളുടെ കേന്ദ്രഭാരവാഹികൾ, പ്രധാന സഭാ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ മേധാവികൾ എന്നീ സ്ഥാനങ്ങൾ വഹിക്കുന്നവർ അതത് സ്ഥാനം ഒഴിഞ്ഞ് ചുരുങ്ങിയത് 5 വർഷം കഴിയാതെ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു പരിഗണിക്കപ്പെട്ടു കൂടാ. അത്തരം സ്ഥാനങ്ങൾ, സ്ഥാപനങ്ങൾ എന്നിവ മുമ്പു കൂട്ടി വ്യക്തമായി നിർണ്ണയിക്കണം.

2. മെത്രാൻസ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ ചുരുങ്ങിയ വൈദികസേവന കാലാവധി *ഇടവകപ്പള്ളികളിലെ സേവനം* എന്നു വ്യക്തമാക്കണം. കൺവൻഷൻ പ്രസംഗങ്ങളും കടലാസ് വികാരിത്വവും യോഗ്യത ആയി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നത് ഒഴിവാക്കാനാണ്.

3. ഏതെങ്കിലും ദയറായിൽ അംഗമായിട്ടുള്ളവർ മെത്രാൻസ്ഥാനത്തേക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുമ്പോൾ, തിരഞ്ഞെടുപ്പു സ്ഥിരീകരിച്ചാലുടൻ അതത് ദയറാംഗത്വം രാജി വെക്കേണ്ടതും, പിന്നീട് അതത് ദയറാകളിലോ, ദയറാവക സ്ഥാപനങ്ങളിലോ താമസിച്ചു കൂടാത്തതുമാകുന്നു. പ്രസ്ഥാനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവർക്കും ഇതു ബാധകമാണ്.

4. ഏതെങ്കിലും ദയറായിൽ അംഗമായിട്ടുള്ളവർ മെത്രാൻസ്ഥാനത്തേക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടാൽ, അവർ വെട്ടിക്കൽ ദയറായിൽ അംഗമാകുന്നതാണ്. എന്നാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന ദയറാംഗങ്ങൾ അല്ലാത്തവർ അവിടെ അംഗമാകേണ്ടതില്ല. ചില ഓറിയന്റൽ സഭകളിൽ സംഭവിച്ചതുപോലെ ഏതെങ്കിലും ദയറാ സഭാഭരണത്തിൽ അവിഹിതമായ സ്വാധീനം ഉറപ്പിക്കുന്നത് തടയുവാനാണ് ഈ നിബന്ധന.

5. വെട്ടിക്കൽ ദയറായ്ക്ക് പ. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് നിയമാവലി ഉണ്ടാക്കേണ്ടതും, അംഗങ്ങൾ അവ പാലിക്കേണ്ടതുമാണ്. വെട്ടിക്കൽ റീശ് ദയറാ, പ. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് നിയമിക്കുന്ന ഒരു സീനിയർ റമ്പാൻ ആയിരിക്കും.

6. മലങ്കരസഭയിൽ ദയറാംഗമല്ലാതെ റമ്പാൻസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചവരും മെത്രാൻസ്ഥാനത്തിനു യോഗ്യത ഇല്ലാത്തവരും ആയവരെ മാത്രം വെട്ടിക്കൽ ദയറായിൽ അംഗമാക്കാവുന്നതാണ്. റിട്ടയർ ചെയ്ത അവിവാഹിത പട്ടക്കാരെയും അംഗമാക്കാവുന്നതാണ്. വെട്ടിക്കൽ ദയറായിൽ നിന്നു മെത്രാന്മാരെ തിരഞ്ഞടുക്കരുത്.

7. ഒരു മെത്രാൻ തിരഞ്ഞെടുപ്പിലും മൊത്തം ശുപാർശ ചെയ്യപ്പെടുന്നവരിൽ ദയറാംഗങ്ങൾ 33 ശതമാനത്തിൽ അധികമാകാൻ പാടില്ല. സാധാരണ ജനത്തിന്മേൽ അടിച്ചേൽപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന *ദയറായിസം* സന്തുലനം ചെയ്യാനും ആരോപിതമായ *വീതംവെപ്പ്* തടയാനും ഇത് ആവശ്യമാണ്.

8. ഒരു മെത്രാൻ തിരഞ്ഞെടുപ്പിലും 5-ൽ അധികം പേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു കൂടാത്തതാണ്. പക്ഷേ അവരെ ഒരുമിച്ചു വാഴിക്കണമെന്നില്ല.

9. അടിയന്തര സാഹചര്യത്തിലൊഴികെ 5 വർഷത്തെ ഇടവേള കൂടാതെ മെത്രാൻ തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്താൻ പാടില്ല. ഒരേ അസോസിയേഷൻ ഒന്നിലധികം തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തുന്നത് ഒഴിവാക്കാനാണ് ഈ നിബന്ധന.

10. പ. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ മുൻകൂർ അനുമതി ഇല്ലാതെ പുതിയ സന്യാസപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ആരംഭിക്കരുത്. പല ആശ്രമങ്ങളും ഇന്നു സഭയ്ക്ക് ബാദ്ധ്യതയാണ്. അത് ഒഴിവാക്കാൻ അനുമതി നൽകുന്നതിനു മുമ്പ് നിർബന്ധമായും സാദ്ധ്യതാപഠനം (Feacibility Study) നടത്തണം.

അത്യുന്നതമായ മെത്രാൻസ്ഥാനത്തേയ്ക്കുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ സുതാര്യമാക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ഇനിയും ബഹുദൂരം മുന്നേറേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. *ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യത്തിനു ഉപകാരസ്മരണ* എന്ന രീതിയിൽ ഉള്ള *പരസ്പരസഹായം* ഒഴിവാക്കാൻ മെത്രാൻനാമനിർദ്ദേശക കമ്മിറ്റിയിലെ അംഗങ്ങളുടെ കുറഞ്ഞ പ്രായം സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ ഉയർന്ന പ്രായപരിധിയ്ക്കു മുകളിലായിരിക്കണം എന്ന് നിഷ്കർഷിക്കുന്നത് അഭികാമ്യമായിരിക്കും.

ചിന്തിക്കുക, പ്രതികരിക്കുക.

(ഈ ലേഖകന്റെ *നിങ്ങളുടെ പൗരത്വം എവിടെയാകുന്നു?* എന്ന ലേഖനം ഇതിനോട് ചേർത്തു വായിക്കുക)

(*ബഥേൽ പത്രിക*, ജൂൺ 2016)

8

യജമാനൻ, ഉപദേശകൻ, സഹായി

പുരാതന സഭകളെല്ലാം പ്രാരംഭത്തിൽ *ശ്ലീഹന്മാരുടെ വിശുദ്ധ സഭക്കൂട്ടം* ആയിരുന്നു. പട്ടക്കാരും വിശ്വാസികളും അടങ്ങിയ പ്രാദേശിക സഭക്കൂട്ടങ്ങൾ. ക്രിസ്തുവർഷം 313-ലെ മിലാൻ വിളംബരത്തിനു ശേഷം റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിൽ ഉണ്ടായ അനുകൂല സാഹചര്യമാണ് ക്രിസ്തുമതത്തിനു സംഘടിതരൂപവും മെത്രാനിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായ പിരമിഡ് ഹൈയരാർക്കിയും പ്രദാനം ചെയ്തത്. ഇതു വളർന്നുവളർന്ന് റോമിലെ വി. ക്ലിമ്മീസിന്റെ *എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ ഇല്ലാതെ സഭയില്ല* എന്ന നിർവചനത്തെ ഇന്നു പല സഭകളും *മെത്രാനാണ് സഭ* എന്നു ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുന്ന നില വരെയെത്തി.

റോമാ സാമ്രാജ്യമോ ഇതര പശ്ചിമേഷ്യൻ ക്രൈസ്തവ കേന്ദ്രങ്ങളോ ആയി ബന്ധമില്ലാതെയാണ് കേരളത്തിൽ ക്രിസ്തുമാർഗ്ഗം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതും നൂറ്റാണ്ടുകളോളം നിലനിന്നതും. അന്നത്തെ പ്രമുഖ ദക്ഷിണേന്ത്യൻ തുറമുഖങ്ങളിൽ രൂപംകൊണ്ട നഗരസഭകൾക്ക് കേന്ദ്രീകൃതമായ ഒരു ചട്ടക്കൂട് പോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നു പറയുന്നതിൽ അതിശയോക്തിയില്ല. അവയെ സംയോജിപ്പിക്കുവാൻ ഒരു ഏകീകൃത രാഷ്ട്രീയ സംവിധാനവും അന്നു കേരളത്തിനന്യമായിരുന്നു. കേരളത്തിൽ നമ്പൂതിരി കേന്ദ്രീകൃത ജാതിവ്യവസ്ഥ ഉറച്ചതോടെയാണ് കേരളത്തിലെ നസ്രാണികളും ഏകീകരിക്കപ്പെടുന്നത്. പക്ഷേ ഈ ഏകീകരണം സഭാപരമായിരുന്നില്ല. ഒരു തൊഴിൽക്കൂട്ടം എന്ന നിലയിൽ ജാതീയമായിട്ടായിരുന്നു. അതേ ജാതിവ്യവസ്ഥ തന്നെയാണ് അവർക്കൊരു *ജാതിക്കു കത്തനാരെയും* സൃഷ്ടിച്ചത്.

പ്രാകൃത ഗോത്ര സംസ്കൃതിയുടെ കൂട്ടായ്മയും, പിന്നീട് നമ്പൂതിരി ഗ്രാമ-ദേശ വ്യവസ്ഥയും നസ്രാണി സമൂഹത്തിന്റെ ജനാധിപത്യ സ്വഭാവം നിലനിർത്തുന്നതിന് അനുകൂല ഘടകങ്ങളായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവർഷം നാലാം നൂറ്റാണ്ടിലോ അതിനു ശേഷമോ ആരംഭിച്ച നസ്രാണികളുടെ പേർഷ്യൻ സഭാബന്ധം പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി (നെസ്തോ

റിയൻ) മെത്രാന്മാരുടെ സന്ദർശനത്തിനു വഴിവെച്ചു എങ്കിലും വല്ലപ്പോഴും എത്തുന്ന അവർക്ക് നസ്രാണികളുടെ ഭരണത്തിൽ എന്തെങ്കിലും സ്വാധീനം ചെലുത്താൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ല. കുറച്ചുകൂടി വ്യക്തമാക്കിയാൽ, സന്ദർശക മെത്രാന്മാരെ കേന്ദ്രീകരിച്ച് ഒരു ഭരണസംവിധാനം മലങ്കരയിൽ വളർന്നില്ല. പ്രാദേശിക കൂട്ടായ്മകൾ *പള്ളിയോഗ*മായും, അവയുടെ പൊതു കൂട്ടായ്മ *മലങ്കര പള്ളിയോഗ*മായും കാര്യവിചാരണ നടത്തിവന്നു.

ക്രിസ്തുവർഷം 1500-ൽ ആരംഭിച്ച് 1599-ൽ ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിലൂടെ സമ്പൂർണ്ണ കീഴ്പ്പെടുത്തലിൽ അവസാനിച്ച മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ റോമൻ കത്തോലിക്കാ ബന്ധം പ്രചരിപ്പിച്ചത് മെത്രാൻ കേന്ദ്രീകൃതമായ ഗ്രീക്കോ-റോമൻ (ഹെലനിക്) ക്രിസ്തുമത ഭരണക്രമമായിരുന്നു. 1653-ലെ ഐതിഹാസികമായ കൂനൻകുരിശു സത്യത്തിലൂടെ റോമാ നുകം വലിച്ചെറിഞ്ഞു നസ്രാണികൾ സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ചെങ്കിലും അപ്പോഴേയ്ക്കും, ഒരു മെത്രാൻ അനിവാര്യമാണെന്ന ചിന്ത നസ്രാണികൾക്കിടയിൽ രൂഢമൂലമായി. അന്നത്തെ തങ്ങളുടെ ജാതിക്കു തലവനായ പകലോമറ്റത്തു തോമ്മാ അർക്കദ്യക്കോനെ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേക്കുയർത്തിയാണ് അന്നത്തെ പ്രതിസന്ധി തരണം ചെയ്തത്. അതോടെ നസ്രാണികളുടെ ജാതിക്കുകത്തനാരുടെ വൈദിക സ്ഥാനം, 'എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ' ആയി പരിവർത്തനം ചെയ്തു. ക്രിസ്തുവർഷം 1663 മുതൽ ബന്ധം കൂടിയ അന്ത്യോഖ്യൻ സഭയും ഹെലനിക്ക് ചട്ടക്കൂട് പിന്തുടർന്നതിനാൽ ഈ സംവിധാനം കൂടുതൽ ശക്തിയാർജ്ജിച്ചു.

ശ്രദ്ധേയമായ വസ്തുത, ഈ പ്രക്രിയയിൽ മലങ്കര പള്ളിയോഗം തളരുന്നതിനു പകരം കൂടുതൽ ശക്തിയാർജ്ജിക്കുകയായിരുന്നു എന്നതാണ്. റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭ നടപ്പിലാക്കിയ സഭാഘടന നസ്രാണികളെ പ്രാദേശിക യോഗങ്ങൾക്കുപരി ഒരു *കേന്ദ്രീകൃത സഭ* എന്ന നിലയിൽ സംഘടിപ്പിച്ചു. പക്ഷേ ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ് മുതൽ അര നൂറ്റാണ്ടു കാലം റോമൻ കത്തോലിക്കാ അധികൃതർ കിണഞ്ഞു ശ്രമിച്ചിട്ടും മലങ്കര പള്ളിയോഗത്തെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാൻ സാധിച്ചില്ല. കൂനൻകുരിശ് സ്വാതന്ത്ര്യ പ്രഖ്യാപനം ഉൾപ്പെടെ 17-18 നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ സുപ്രധാന തീരുമാനങ്ങൾ എല്ലാം കൈക്കൊണ്ടത് മലങ്കര പള്ളിയോഗമായിരുന്നു.

ഇക്കാലത്തൊന്നും ഒരു ലിഖിത ഭരണഘടനയുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല പള്ളിയോഗങ്ങളും മലങ്കര പള്ളിയോഗങ്ങളും നടന്നു വന്നിരുന്നത്. *എടത്തിലെ മര്യാദ* എന്ന കീഴ്വഴക്കങ്ങളായിരുന്നു പള്ളി ഭരണ

ത്തിന്റെ നിയമം. ഇടവകപ്പള്ളികളിൽ കത്തനാരുമാരും കൈക്കാരന്മാരും കൈകാര്യകർതൃത്വം നടത്തിവന്നത് പലയിടത്തും ദുഷിക്കാൻ തുടങ്ങി. തറവാട്ടുമൂപ്പന്മാരുടെ പള്ളിയോഗം പലയിടത്തും ദുർബലമായി. ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് 1809 ഓഗസ്റ്റ് 13-നു കൂടിയ മലങ്കര പള്ളിയോഗം *കണ്ടനാടു പടിയോല*യിലൂടെ ഇടവകപ്പള്ളി ഭരണത്തിന് ചില മാർഗ്ഗരേഖകൾ സൃഷ്ടിച്ചത്. അതനുസരിച്ച് പള്ളികളിലൊക്കെയും പള്ളിയോഗം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന *കൈക്കാര സമതി*കൾ നിലവിൽ വന്നു. *മാറാക്കൈസ്ഥാന*ത്തിനു പകരം കൈക്കാരന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന രീതിയായി. മാത്രമല്ല, കൈക്കാരന്മാർ പ്രതിവർഷം *യോഗത്തേയും മെത്രാനേയും* കണക്കു ബോധിപ്പിക്കണമെന്നും നിബന്ധനയായി. 1853-ലെ *ചട്ടവര്യോല* ഇടവകഭരണം കൂടുതൽ സുതാര്യമാക്കി.

ഇക്കാലത്തൊന്നും പൊതുസഭയുടെ ഭരണത്തിനു പ്രത്യേക നിയമങ്ങളൊന്നും നിർമ്മിച്ചില്ല. ഭരിക്കാൻ ഒന്നും ഇല്ലായിരുന്നു എന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. 1808-ൽ വട്ടിപ്പണം നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും പലിശ ലഭിച്ചു തുടങ്ങിയിരുന്നില്ല. 1815-ൽ കോട്ടയത്തു സെമിനാരി സ്ഥാപിതമായി. എങ്കിലും അവിടുത്തെ ദൈനംദിനഭരണം താമസിയാതെ ബ്രിട്ടീഷ് മിഷനറിമാരുടെ നിയന്ത്രണത്തിലായി. അവശ്യ സന്ദർഭങ്ങളിൽ മലങ്കര പള്ളിയോഗം കൂടി തീരുമാനങ്ങൾ എടുത്തു വന്നു. അതിനാൽ പൊതുഭരണ വ്യവസ്ഥകളൊന്നും രൂപപ്പെട്ടില്ല. എന്നാൽ, ഇതിനിടയിൽ അപകടകരമായ മറ്റൊരു പ്രവണത സംജാതമായി. പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി മെത്രാന്മാരുടെ ചുവടുപിടിച്ച് മലങ്കരമെത്രാന്മാരും *ഏകനായകത്വത്തിലേക്ക്* വഴുതിവീണു. ഈ പ്രക്രിയയ്ക്ക് നിയമപരമായ പിൻബലമൊന്നുമില്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും മലങ്കരനസ്രാണികളുടെ 17-19 നൂറ്റാണ്ടുകളിലെ അന്തഃഛിദ്രം മൂലം *മലങ്കര പള്ളിയോഗ*ത്തിന് ഇതിനെതിരെ ഫലപ്രദമായി പ്രതികരിക്കാനായില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ രണ്ടാം പകുതിയായപ്പോഴേക്കും *മലങ്കര പള്ളിയോഗം* അസ്തപ്രഭമായി.

പാലക്കുന്നത്ത് മാർ മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസ് മലങ്കര പള്ളിയോഗത്തിന്റെ യോഗസമ്മതം കൂടാതെ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്നും 1842-ൽ മേല്പട്ടസ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുകയും 1848-ലെ കൊല്ലം പഞ്ചായത്തു വിധിയിലൂടെ മലങ്കരമെത്രാൻ സ്ഥാനത്തു പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തതോടെ *മെത്രാധിപത്യ* പ്രവണത രൂക്ഷമായി. അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ എതിർപ്പിന്റെ കുന്തമുന ഉയർന്നുവരാനും പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ സ്ഥാനമേറ്റു വളരാനുമുള്ള പ്രധാന കാരണം, ദീർഘമായ തന്റെ ഭരണകാലത്ത് (1848-1877) രണ്ടു പ്രാവശ്യം മാത്രമാണ് മാർ മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസ് മലങ്കര പള്ളിയോഗം വിളിച്ചു കൂട്ടിയത് എന്നതാണ്.

പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ രണ്ടാം പകുതിയിലെ രേഖകളിൽ ആവർത്തിച്ചു വരുന്ന ഒരു പ്രയോഗമാണ് മെത്രാന്മാരുടെ *ഏകനായകത്വത്തിനു ഒരു എതിർ ശക്തി* ഉയർന്നുവരണമെന്ന ആവശ്യം. മലങ്കര പള്ളിയോഗത്തിന്റെ പുനരുജ്ജീവനമായിരുന്നു നസ്രാണികളുടെ ലക്ഷ്യം എന്ന് പിൽക്കാല നടപടികളിൽ നിന്നും വ്യക്തം. കാലത്തിന്റെ ഈ ചുവരെഴുത്ത് മാർ മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസും തിരിച്ചറിഞ്ഞു. പക്ഷേ തൊട്ടുമുമ്പിലെ അര നൂറ്റാണ്ടു കൊണ്ട് മലങ്കരയിലെ പള്ളികളുടെ എണ്ണം അഭൂതപൂർവം വർദ്ധിച്ചിരുന്നതിനാൽ മലങ്കര പള്ളിയോഗത്തിനു പഴയതുപോലുള്ള കാര്യക്ഷമത ഉണ്ടാവില്ല എന്നും വ്യക്തമായിരുന്നു. കുറേക്കൂടി ചെറിയ ഒരു സമൂഹമായിരുന്നു ആവശ്യം.

1869-ൽ വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ 33 വർഷത്തെ പലിശയും 1840-ലെ കൊച്ചി പഞ്ചായത്തു വിധിപ്രകാരം നസ്രാണികൾക്കു അവകാശപ്പെട്ട സംഖ്യയുമടക്കം അതി ഭീമമായ ഒരു തുക മാർ മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസിന്റെ കൈകളിലെത്തി. അതിന്റെ വിനിയോഗത്തെക്കുറിച്ച് അലോചിക്കുവാൻ മലങ്കര പള്ളിയോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടാൻ അദ്ദേഹം പല കാരണങ്ങളാൽ നിർബന്ധിതനായി. തുടർന്ന് 1869-നു കൊല്ലം 1045-മാണ്ട് ധനു മാസം 16-നു കോട്ടയത്തു സെമിനാരിയിൽ നിന്നും ... *എന്നാൽ നിങ്ങൾ അറിയാതെയും, നിങ്ങളൊടു ആലൊചിച്ചുറയ്ക്കാതെയും ചെയ്യുന്നതിന്നു നമുക്കു ഒട്ടും മനസ്സില്ലാ. എന്നുതന്നെയുമല്ല, സിമ്മനാരിയും നമ്മുടെ സമൂഹവും ഇടപെട്ടു, മെലിൽ ചെയ്യെണ്ടുന്ന സകലവും, സർക്കാരു മുഖാന്തിരം ലെഭിയ്ക്കപ്പെടെണ്ടുന്നവയും, നിങ്ങളുടെ ആലൊചന കൂടാതെ ആകരുതെന്നു നാം ആഗ്രഹിയ്ക്കുന്നു. ... നിങ്ങൾ യൊഗമായി കൂടി, നിങ്ങൾക്കു മനൊതൃപ്തി ഉള്ളവരും, യൊഗ്യന്മാരെന്നു നിങ്ങൾക്കു സമ്മതം വന്നിട്ടുള്ളവരുമായ, ഒരു കത്തനാരെയും, രണ്ടു മാപ്പിളമാരെയും, മകര മാസം 24-നു സിമ്മനാരിയിൽ എത്തുവാൻ തക്കവണ്ണം അയയ്ക്കുന്നതുമല്ലാതെ, ആ വിവരത്തിനു നിങ്ങളുടെ കുറിയും അവരുടെ കൈയിൽ കൊടുത്തയയ്ക്കണം.* ... എന്നു എല്ലാ പള്ളികൾക്കും കല്പന അയച്ചു.

ഈ കല്പന അനുസരിച്ചു 1870 ഫെബ്രുവരി ഏഴിനു കൂടിയ പള്ളിയോഗത്തിന്റെ രണ്ടാമതു നിശ്ചയമായി ... *സിമ്മനാരി ഇടപെട്ടും, സഭ ഇടപെട്ടും ഉള്ള കാർയ്യം വീഴ്ച കൂടാതെയും, ദീർഗമായും നടപ്പാക്കാൻ വെണ്ടി, ഈ സഭയ്ക്കു ഇനിമെൽ ഒരു ആലൊചനകൂട്ടം വെണ്ടിരിക്കുന്നു. ആ കൂട്ടം, മെല്പട്ടക്കാററും, പട്ടക്കാററും, ജെനങ്ങളുമായി ഇരിയ്ക്കണം.* ... എന്നു പാസാക്കി. പക്ഷേ ടി കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളെ പള്ളിയോഗം തിരഞ്ഞെടുത്തില്ല. അവരെ പിന്നീട് സ്വേഛാനുസൃതം മാർ മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസ് നിയമിക്കുകയായിരുന്നു. അവർ ... *ആലൊചനക്കാററുടെ തലവൻ മാർ അത്താനാസ്യൊസ മെത്രാപൌലീത്താ,*

മണർക്കാട്ട പള്ളിയിൽ വെങ്കിടത്തു മത്തായി കത്തനാരച്ചൻ, ചെപ്പാട്ടു പള്ളിയിൽ പുത്തൻവീട്ടിൽ പീലിപ്പൊസു കത്തനാര, കണ്ടനാട്ടു പള്ളിയിൽ കരവട്ടു കൊറി ശെമഓൻ കത്തനാര, കല്ലൂശെരി പള്ളിയിൽ കടവിൽ തൊമ്മാ കത്തനാര, പുതുപള്ളി പള്ളിയിൽ പടിഞ്ഞാറെകുറ്റു ഗിവറുഗീസു കത്തനാര, കരിങ്ങാശ്ര പള്ളിയിൽ കുറ്റിയ്ക്കാട്ടിൽ ഗിവറുഗീസു കത്തനാര, നിരണത്തു പള്ളിയിൽ കുറിച്ചിയത്തു മത്തായി കത്തനാര, കരിങ്ങാശ്രെ പള്ളിയിൽ കുറ്റിയ്ക്കാട്ടിൽ ഗിവറുഗീസ കത്തനാര, സിമ്മനാരിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നതിന്നു നിയമിച്ച ചെറുകരെ പീലിപ്പൊസു കത്തനാര, കൂരൻ പൗലുസു കത്തനാര, വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ ജാമ്യക്കാരനാകുന്ന പുന്നത്ര അലക്കുസന്ത്രയൊസു കത്തനാര, നിരണത്തു ഇലഞ്ഞിക്കൽ ചാക്കൊ, പുതിയകാവിൽ പൊളച്ചിറയ്ക്കൽ ഉമ്മൻ, കണ്ടനാട്ടു തുകലൻ പൌലൊസു, കൊട്ടയത്തു കൊച്ചുപുരയ്ക്കൽ ഉതുപ്പു മുതൽപിടിയ്ക്കാരൻ, മെല്പടിയിൽ പനപുന്നയിൽ ഇട്ടിച്ചെറിയ, ചെങ്ങന്നൂരു കൊട്ടൂരെടത്തു മാമ്മൻ, പുതുപള്ളിൽ വല്ല്യാഴത്തിൽ പീലിപ്പൊസ, സിമ്മനാരിൽ മുതൽപിടിയ്ക്കാററൻ കുന്നുംപുറത്തു ഉലഹന്നാൻ. ... എന്നിവർ ആയിരുന്നു.

ഇവിടെ പരാമർശിക്കുന്ന *മാർ അത്താനാസ്യൊസ മെത്രാപൌലീത്താ* മാർത്തോമ്മാ സഭാ സ്ഥാപകൻ പാലക്കുന്നത്ത് മാർ തോമസ് അത്താനാസ്യോസ് ആണ്. *കണ്ടനാട്ടു പള്ളിയിൽ കരവട്ടു കൊറി ശെമഓൻ കത്തനാര, കൂരൻ പൗലുസു കത്തനാര* എന്നിവർ പിന്നീട് പ. പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് മേല്പട്ടസ്ഥാനത്തേക്കുയർത്തിയ കരവട്ടുവീട്ടിൽ ശെമവോൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, കടവിൽ പൗലൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് എന്നിവരാണ്.

സെമിനാരി വിദ്യാഭ്യാസം പുനരാരംഭിക്കുന്നതിനേപ്പറ്റിയും വട്ടിപ്പണപലിശയുടെ വിനിയോഗത്തെപ്പറ്റിയും നിശ്ചയങ്ങൾ ചെയ്തു പിരിഞ്ഞ ഈ സമിതി പിന്നീട് 1871 മിഥുനം 10-നു കോട്ടയത്തു സെമിനാരിയിൽ കൂടി. ... *മുൻ 1045-മാണ്ട ഇടവ മാസം 1-നു മുതൽ 1046-ന്ന ഇടവമാസം വരെ...* യുള്ള കണക്കു പാസാക്കി. മറ്റു ചില നിശ്ചയങ്ങൾ കൂടിയെടുത്തു പിരിഞ്ഞ ഈ ആലോചനാക്കൂട്ടം അതോടെ അസ്തമിച്ചു.

മലങ്കര മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിനു അവകാശവാദം ഉന്നയിച്ചിരുന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ സ്ഥിതിഗതികൾ സൂക്ഷ്മമായി വീക്ഷിച്ചുവരികയായിരുന്നു. ജനങ്ങളെ കൂടെ നിർത്തേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റിയും മലങ്കരപള്ളിയോഗത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹത്തിനു നല്ല ബോദ്ധ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം *1873-മാണ്ടു ചിങ്ങ മാസം 25-നുക്കു, കൊല്ലം 1049-മാണ്ടു ചിങ്ങമാസം*

*27-നു, പരുമലെ വച്ചു സുറിയാനി കൃസ്ത്യാനി*കളുടെ ഒരു യോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി ഒരു അസോസിയേഷൻ രൂപീകരിച്ചു. ടി യോഗത്തിന്റെ അഞ്ചാമതു നിശ്ചയമായി ... *സുറിയാനി കൃസ്ത്യാനി അസൊസിയെഷനിൽ ചെർന്നവരെല്ലാവരും കൂടെ ഒന്നിച്ചു കുടുന്നതിന്നും, കാർയ്യാദികൾ നടത്തുന്നതിന്നും വളരെ പ്രയാസമുള്ളതാകയാൽ, അവരിൽനിന്നു തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരും, ഈ കാർയ്യാദികൾ നടത്തുന്നതിന്നു ശെഷിയുള്ളവരായി, നാലു പട്ടക്കാററെയും എട്ടയ്മെനികളെയും കമ്മിറ്റിക്കാററായി നിശ്ചയിയ്ക്കൊണ്ടതാകുന്നു* ... എന്നു നിശ്ചയിച്ചു.

1870-ൽ കോട്ടയത്തു സെമിനാരി, 1873-ൽ പരുമല സെമിനാരി എന്നിവിടങ്ങളിൽ കൂടിയ ആലോചനാക്കൂട്ടങ്ങളിൽ കാണുന്ന പ്രകടമായ വൈജാത്യം വൈദിക - അവൈദിക അനുപാതമാണ്. 11 വൈദികരും 8 അവൈദികരുമാണ് മാർ അത്താനാസ്യോസിന്റെ കമ്മിറ്റിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത്. അതേസമയം ഇവർ യഥാക്രമം നാലും എട്ടുമായാണ് പരുമല സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയിച്ചത്. 1995-ൽ ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നതുവരെ 1934-ലെ ഭരണഘടന അനുസരിച്ച് മലങ്കര അസോസിയേഷനിലെ വൈദിക - അവൈദിക അനുപാതം ഇതേ 1:2 എന്നതു തന്നെയാണ്. 1995-ൽ സുപ്രീംകോടതി വരുത്തിയ ഭേദഗതി അനുസരിച്ച് അവൈദിക അനുപാതം വീണ്ടും വർദ്ധിച്ചു. മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യപ്പെടുന്നവരടക്കം ഇന്നും ഈ 1:2 നിരക്ക് തുടരുകയാണ്.

ഈ യോഗ നിശ്ചയമനുസരിച്ച് പിറ്റേന്ന് ചിങ്ങമാസം 27-നു പരുമലെത്തന്നെ പുതിയ അസോസിയേഷൻ കൂടി. ... *കൊനാട്ടു ഗീവർഗീസുമല്പാൻ, പനയ്ക്കൽ യാക്കൊബ കത്തനാരാ, എളന്തുരുത്തിൽ പീലിപ്പൊസു കത്തനാരാ, വെളിയത്തു കൊറപ്പിസ്തൊപ്പാ, പനയ്ക്കൽ അയിപ്പൂരു, മല്കി മക്കദിശാ ഗബ്രിയെൽ, കല്ലറയ്ക്കൽ കൊരാ, കുന്നുംപുറത്തു കൊര കുർയ്യൻ, അറയ്ക്കൽപറമ്പിൽ യാക്കൊബ, ചിറക്കടവിൽ കൊച്ചുകൊരുള, കളപുരയ്ക്കൽ യാക്കൊബ, പുത്തുപ്പള്ളി ഗീവറുഗ്ഗീസ്സു, ഇവരെ കമ്മട്ടിക്കാരായി തിരിഞ്ഞെടുക്കെണമെന്നും, കുന്നുംപുറത്തു കൊര ഉലഹന്നനും, എലഞ്ഞിയ്ക്കന്ത്രെ കുർയ്യൻ തൊമ്മിയും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. കൂട്ടം ഏകമനസൊടെ സമ്മതിച്ചു.* ...

മാർ അത്താനാസ്യോസിന്റെ കമ്മിറ്റിയിൽ മൂന്നു പേർ - രണ്ടു സെമിനാരി അദ്ധ്യാപകരും സെമിനാരി മുതൽപ്പിടിയും - എത്തുന്നത് സ്ഥാനന്യായേനയാണ്. അത്തരം സ്ഥാനങ്ങളൊന്നും തന്റെ പക്ഷത്ത് നിലവിലില്ലാത്തതിനാൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ കമ്മിറ്റിയിൽ അങ്ങനെ ആരും ഉണ്ടായില്ല. 1873 സെപ്റ്റംബർ എട്ടിലെ പരുമല സുന്നഹദോസ് കമ്മിറ്റിക്കാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കണമെന്നും ഭരിക്കുന്ന മെത്രാൻ അദ്ധ്യക്ഷനായിരിക്കണമെന്നും നിശ്ചയിച്ചതും ശ്രദ്ധേയമാണ്.

പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ സഭയുടെ ജനായത്ത സംവിധാനത്തെപ്പറ്റി തികച്ചും ബോധവാനായിരുന്നു. റോമിലെ വി. ക്ലിമ്മീസിന്റെ *എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ ഇല്ലാതെ സഭയില്ല* എന്ന നിർവചനത്തിനു അദ്ദേഹം കൂട്ടിച്ചേർത്ത *സഭയില്ലാതെ മെത്രാനുമില്ല* എന്ന പൂരണം മാത്രം മതി അതു വ്യക്തമാക്കാൻ. എങ്കിലും പരുമല സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയങ്ങൾ നടപ്പായില്ല. അതിനു ചരിത്രപരവും നിയമ പരവുമായ പല കാരണങ്ങൾ ഉണ്ട്.

ഏതായാലും 1876-ലെ മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിൽ ഇതേ നിശ്ച യങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചു പാസാക്കിയെടുക്കുന്നതിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ വിജയിച്ചു. അതോടെ അസോസിയേഷനും അതിന്റെ മാനേ ജിംഗ് കമ്മിറ്റിയും നിലവിൽ വന്നു.

മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിന്റെ മൂന്നാം ദിവസം 1876 മിഥുനം 17-നു എടുത്ത *...മലയാളത്തിൽ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ ഏകനായകശക്തിക്കു എതിരായ ശക്തി ഇല്ലായ്ക നിമിത്തം സഭയ്ക്കു ദോഷം സംഭവിച്ചിരിക്കയാൽ മേല്പറഞ്ഞ സമൂഹം സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നതു എത്രയും ആവിശ്യവും അവരെല്ലാം കൂടി കാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനു പ്രയാസവും ആകയാൽ ഇതിൽ കൂടിയിരിക്കുന്ന പട്ടക്കാററിൽ നിന്നു എട്ടും ഒന്നാം ക്ലാസ്സിൽ നിന്ന് അയ്മേനികൾ പതിനാറും ഭരിക്കുന്ന മെത്രാപോലീത്താ പ്രസിഡന്റും - കൂടിയതായ ഒരു പ്രധാന കമ്മട്ടിയും അതിലേയ്ക്കു മാസപ്പടി കൊടുത്തു നിശ്ചയിക്കേണ്ട ഒരു സിക്രട്ടെറിയും - ജാമ്യം സ്തിരപ്പെടുത്തി വരുന്നതായ ഒരു സ്രാപ്പും വേണ്ടുന്നതും - ജാതിയുടെ പൊതുവിലേയ്ക്കു വേണ്ടുന്ന മതസംബന്ധമായും സമൂഹസംബന്ധമായും ഉള്ള സകല കാര്യങ്ങൾക്കും കൈകാര്യകർത്താക്കളും ഭാരവാഹികളും ആയി ഇവരെ ചുമതലപ്പെടുത്തേണ്ടതും അവരുടെ നടപടികൾക്കു വേണ്ടുന്ന ശട്ടവട്ടങ്ങളെ നിശ്ചയിച്ചു ഉറപ്പിക്കേണ്ടതും അങ്ങനെ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം എല്ലാവിധ ഗുണവും സഭയ്ക്കു പൊതുവെ സിദ്ധിക്കുന്നതും ആകയാൽ ആ വകക്കു കൊള്ളാകുന്നവരും - പൊതുകാര്യത്തിലേയ്ക്ക് താല്പര്യമുള്ളവരും ആയി മേല്പറഞ്ഞ പട്ടക്കാററെയും അയ്മേനികളെയും ഈ സുന്നഹദോസിൽ വെച്ചുതന്നെ സ്തിരപ്പെടുത്തുന്നതു ആവിശ്യമെന്നു യോഗം നിശ്ചയിച്ചുറപ്പിച്ചു...* എന്ന തീരുമാനമനുസരിച്ച് അന്നുതന്നെ കമ്മിറ്റിക്കാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. 1889-ലെ തിരുവിതാംകൂർ റോയൽ കോടതിയുടെ, അസോസിയേഷനും അതിന്റെ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയും സാധുവാണെന്ന വിധിപ്രഖ്യാപനത്തോടെ, മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിക്ക് നിയമ പരിരക്ഷയും ലഭിച്ചു.

...മേൽ നിശ്ചയിച്ചവക മുതൽ കൂടാതെ വേറിട്ടും മുതൽ ഉണ്ടാക്കുക. വർദ്ധിപ്പിക്കുക സബ്ബ കമ്മട്ടി ഉണ്ടാക്കുക മുതലായ സകല ഗുണീക

രണ പ്രവൃത്തിക്കും മേൽകമ്മട്ടിക്കാർക്കു സ്വാതന്ത്രീയാധികാരം കൊടുക്കേണ്ടതും കൊല്ലം തോറും സമൂഹം കൂടി കമ്മട്ടിക്കാരുടെ സകല വരവു ചെലവിന്റെയും മറ്റു നടത്തകളുടെയും വിവരം റെപ്പട്ടു അച്ചടിച്ചതും കണ്ടു ബോധിച്ചു ഒരു പ്രതി അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനത്തും കലെയ്ക്കും ഓരോ പ്രതി എല്ലാ പള്ളികളിലേയ്ക്കും അയയ്ക്കേണ്ടതും കമ്മട്ടി മെമ്പ്രന്മാരെ നീക്കി വേറെ ആളുകളെ ആക്കുകയൊ അവരെ തന്നെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയൊ ചെയ്യുന്നതിനു സമൂഹക്കാർക്കു സ്വാതന്ത്രീയം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിക്കയും ഉറപ്പിക്കയും ചെയ്തു... എന്നാണ് മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ അധികാരം വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

എന്നാൽ ഒരു കമ്മിറ്റിയുടെ കൂട്ടുഭരണം എല്ലാ അവസരങ്ങളിലും പ്രായോഗികമല്ല എന്ന തിരിച്ചറിവും യോഗത്തിനുണ്ടായി. അതിന്റെ ഫലമായി *...നമ്മുടെ സമൂഹം വക എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും കമ്മട്ടിക്കാററു കൈകാര്യകർത്താക്കളായിരിക്കണമെന്നു മേൽ വകുപ്പുകളിൽ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടങ്കിലും മതസംബന്ധമായും സാമൂഹ്യസംബന്ധമായും പൊതുവിൽ ഉണ്ടായിവരുന്ന സകല വ്യവഹാരങ്ങളും അവരു എല്ലാവരും കൂടി നടത്തുന്നതു പ്രയാസമാകയാൽ അതുകൾ ഒക്കെയും നടത്തുന്നതിനു ആവശ്യപ്പെടുന്ന മുതൽ ശെഖരിക്കുന്നതിനും ഉള്ള അധികാരം പ്രസിഡണ്ടു മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്സു മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകൾക്കായിരിക്കണമെന്നും അതിലേക്കു കമ്മട്ടി മെമ്പ്രന്മാരു സഹായികളായിരിക്കണമെന്നും നിശ്ചയിച്ചതിനെ യോഗം ഉറപ്പിച്ചു...* എന്നൊരു തീരുമാനവും മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് എടുത്തിരുന്നു.

ഇപ്രകാരം മുളന്തുരുത്തിയിൽ എല്ലാം മംഗളമായി പര്യവസാനിച്ചെങ്കിലും താൻ ആവശ്യപ്പെട്ട രജിസ്റ്റർ ഉടമ്പടികൾ നൽകാത്തതിൽ പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് തികച്ചും അസംതൃപ്തനായിരുന്നു. മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിനു ശേഷം പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് 1876 ആഗസ്റ്റ് 27-ന് മുളന്തുരുത്തി പള്ളിയിൽ വെച്ച് വി. മൂറോൻ കൂദാശ നടത്തി. ഇതിനെ തുടർന്ന് കോനാട്ടു ഗീവർഗീസ് റമ്പാൻ, കടവിൽ പൗലൂസ് റമ്പാൻ, അമ്പാട്ട് ഗീവർഗീസ് റമ്പാൻ, ചാത്തുരുത്തി ഗീവർഗീസ് റമ്പാൻ എന്നിവരോട് മേല്പട്ടസ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുന്നതിനായി രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത ഉടമ്പടികൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു. കൊച്ചിരാജ്യത്ത് ഇവ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിന് ചിങ്ങം 15-ന് രജിസ്ട്രാർ മുളന്തുരുത്തി പള്ളിയിലെത്തി. ഈ സമയത്ത് മുളന്തുരുത്തിയിലുണ്ടായിരുന്ന മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളെ ഈ നടപടി ക്ഷുഭിതരാക്കി. *...ജാതിയുടെ പൊതുവിലേയ്ക്കു വേണ്ട മതസംബന്ധമായും സമൂഹസംബന്ധമായും ഉള്ള സകല കാര്യങ്ങൾക്കും കൈകാര്യകർത്താക്കളും ഭാരവാഹികളുമായി തങ്ങളെ ചുമ*

തലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുമ്പോൾ തങ്ങളുടെ അറിവും ആലോചനയും കൂടാതെ തങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ രജിസ്റ്റർ പ്രമാണമാക്കുന്നതിൽ... പ്രതിഷേധിച്ച് ഇരുപത്തിനാല് അംഗങ്ങളുള്ള കമ്മിറ്റിയിൽ നിന്നും മാലിത്ര ഏലിയാസ് കത്തനാർ മുതൽ ആറ് പട്ടക്കാരും പനയ്ക്കൽ അയ്പ്പൂരു മുതൽ ഒൻപത് അയ്മേനികളും (അതായത് അന്നു മുളന്തുരുത്തിയിലുണ്ടായിരുന്ന പതിനഞ്ചു കമ്മിറ്റിക്കാരും) ചിങ്ങം 16-ന് രാജി എഴുതിക്കൊടുത്തു. ഇതു പാത്രിയർക്കീസിനെ ചൊടിപ്പിച്ചു. തുടർന്ന് പാത്രിയർക്കീസും കമ്മിറ്റിക്കാരും തമ്മിൽ ഇതേപ്പറ്റി സംവാദം നടന്നു. മെത്രാൻസ്ഥാനം നൽകുന്നത് തന്റെ അധികാരമാണെന്നും മറ്റാർക്കും അതിൽ കാര്യമില്ലെന്നുമായിരുന്നു പാത്രിയർക്കീസിന്റെ വാദം. അതിൽ തർക്കമില്ലെന്നും പക്ഷേ ഈ നാട്ടിൽ തങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നവർക്കേ പട്ടം കൊടുക്കാവൂ എന്നുമായിരുന്നു കമ്മിറ്റിക്കാരുടെ പക്ഷം. അങ്ങനെ തുടക്കത്തിൽത്തന്നെ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അതിന്റെ അധികാരവും നയവും വ്യക്തമാക്കി.

മുളന്തുരുത്തിയിലെ രാജി പാത്രിയർക്കീസിനെ ചൊടിപ്പിച്ചെങ്കിൽ പിന്നീട് 1877 മകരം 14-16 തീയതികളിൽ വെളിയനാട് നടന്ന അസോസിയേഷൻ യോഗത്തിലെ ബഹിഷ്കരണം പത്രോസ് തൃതീയനെ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ഞെട്ടിച്ചു. *...അതിന്റെ ശെഷം മലയാളം ഏഴു എടവകയായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും ഇപ്പോൾ അഞ്ചു മെത്രാന്മാരു മലയാളത്തിലുള്ളതിനോടു കൂടി ഇനി രണ്ടു പേർക്കു കൂടി പട്ടം കൊടുക്കണമെന്നും മറ്റും പിതാവു നിശ്ചയിച്ചു കൂട്ടത്തൊടു കല്പിച്ചു. രണ്ടു പേർക്കു കൂടെ പട്ടം കൊടുക്കണമെന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ ജനത്തിനു തീരുമാനം ഇഷ്ടം ഇല്ലന്നും ഇപ്പോൾ ഈ അഞ്ചു പേരുള്ളതു മതി എന്നും ഇതിൽ പൊതുകാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നതിനു പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദിവന്നാസിയോസു മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കമ്മറ്റിയിൽ തലവനായി കല്പിച്ച് ആക്കിത്തരണമെന്നു കൂട്ടമായി പിതാവിന്റെ തിരുമുമ്പാകെ ഒരു സങ്കടം എഴുതി വച്ചു ആയ്ത് അവിടത്തെ ഇഷ്ടത്തിനു വിരോധം ആയിരുന്നതിനാൽ കോപിച്ച ആത്മീയമായ നമ്മുടെ കാര്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്ക് എന്തു കാര്യമെന്നും മറ്റും കല്പിച്ച ആ കടലാസ കീറി കൂട്ടത്തിന്റെ മുമ്പാകെ ഇട്ടുകളഞ്ഞു. അതിനാൽ കൂട്ടത്തിന്ന് എത്രയും വ്യസിനവും ദുഃഖവും ആയിതീർന്നു. ഇതിന്റെ ശെഷം യാതൊരു ആലോചനയും നിവൃത്തിയും കൂടാതെ തീർന്നതു തന്നെ അല്ല വക്കീലായിട്ടു വന്നിരുന്ന മെസ്തർ ഓക്കർ സായ്പ്പും കൊച്ചിക്കു തിരിച്ചു പൊകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ ശെഷം വിശുദ്ധ പിതാവു ദീവന്നാസ്യോസു മെത്രാപൗലീത്തയുടെയും പനയ്ക്കൽ അയിപ്പൂരുവിന്റെയും കുര്യൻ റൈട്ടരുടെയും ആലോചനയിൽ കൂട്ടം മേൽപ്രകാരം നമ്മുടെ മുമ്പാകെ എഴുതി*

വെപ്പാൻ ഇടവന്നതാകുന്നു എന്നും മറ്റും കല്പിച്ച അവർ മൂവരുടെമേൽ കോപിച്ചു. ദീവന്നാസ്യോസു മെത്രാൻ മെലിൽ ഈ കൂട്ടത്തിൽ പ്രവേശിക്കരുതെന്നും കല്പിച്ചു. അതിനാൽ അദ്ദെഹവും തെക്കരിൽ ഏതാനും പള്ളിക്കാരും കൂടി അന്നുതന്നെ പോയി പരുമലെ താമസിച്ചു. അതിന്റെ ശെഷം അന്നു തന്നെ കുര്യൻ റൈട്ടറും ആയിപ്പൂരുവും മറ്റു ഏതാനും പെരു കൂടി പൊയി. അയിപ്പൂരു കൊച്ചിക്കും റൈട്ടരു ശെങ്ങനാശെരിക്കുമത്രെ പോയതു. വടക്കുനിന്നുള്ള പള്ളിക്കാററിൽ ആരുംതന്നെ പൊയില്ല. തെക്കരിൽ കൊട്ടയത്തുനിന്നും പുതുപ്പള്ളിയിൽ നിന്നും ഏതാനും പെരു മാത്രം താമസിച്ചു... ഇതായിരുന്നു വെളിയനാട്ട് സംഭവിച്ചത്.

അസോസിയേഷനും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയും തന്റെ വരുതിക്കു നിൽക്കുന്നില്ല എന്നും മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നു എന്നും ഈ സംഭവങ്ങളോടൊപ്പം രജിസ്റ്റർ ഉടമ്പടി നൽകാൻ വിസമ്മതിച്ചതും പത്രോസ് തൃതീയനെ കോപാകുലനാക്കി. അതിനാൽ ഇവ രണ്ടും പിരിച്ചുവിടുകയും താൻ വാഴിച്ച ആറു മെത്രാന്മാർക്ക് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ അനുസരിക്കരുതെന്ന് കർശനനിർദ്ദേശം നൽകുകയും ചെയ്ത ശേഷമാണ് അദ്ദേഹം ഇന്ത്യ വിട്ടത്. പക്ഷേ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ തെല്ലും കുലുങ്ങിയില്ല. ചുരുങ്ങിയ സമയത്തിനുള്ളിൽ മെത്രാന്മാരെ തന്റെ സഹായികളാക്കി. മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി മുമ്പോട്ടു പോവുകയും ചെയ്തു.

ഇടവകപ്പള്ളികളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ദേശത്തുപട്ടക്കാരും പ്രമാണിമാരുമായിരുന്നു മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളായി വിഭാവനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നത്. അതിനാൽ കോനാട്ട് ഗീവർഗീസ് റമ്പാൻ, ചാത്തുരുത്തി ഗീവർഗീസ് റമ്പാൻ തുടങ്ങിയ പ്രഗത്ഭരെപ്പോലും ആദ്യ കമ്മിറ്റിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നില്ല. പിന്നീട് റമ്പാൻസ്ഥാനം ഏറ്റവരെ കമ്മിറ്റിയിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കി പകരം ആളുകളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിന്റെ കാലത്ത് മലങ്കരമെത്രാനൊഴികെ മറ്റു മെത്രാന്മാരെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചിട്ടു കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പിന്നീട് ആവിർഭവിച്ച ഇടവകമെത്രാന്മാരെ കൂടി കമ്മിറ്റിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി. ഇതിനൊക്കെ *...ഏതെങ്കിലും സംഗതിവശാൽ കമ്മട്ടിമെമ്പ്രന്മാരുടെ തുക കൂട്ടുകയോ കുറയ്ക്കുകയൊ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അധികാരം സമൂഹക്കാർക്കായിരിക്കേണ്ടതും ഇങ്ങനെയുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും അധികം പേരുടെ അഭിപ്രായം സ്വീകരിച്ചു നടത്തണ്ടതും ആണെന്നു നിശ്ചയിച്ചതിനെ യോഗം ഉറപ്പിച്ചു...* എന്ന മുളന്തുരുത്തി കാനോനായുടെ പിൻബലവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

1875–77–ലെ മലങ്കരസന്ദർശനം മുതൽ ആരംഭിച്ച പാത്രിയർക്കീസ്–മലങ്കരമെത്രാൻ അധികാരവടംവലി രൂക്ഷമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അതിലൊക്കെയും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി മലങ്കരമെത്രാനോടൊപ്പം ഉറച്ചുനിൽക്കുകയും ആവർത്തിച്ചാവശ്യപ്പെട്ടിട്ടും പാത്രിയർക്കീസിനു രജിസ്റ്റർ ഉടമ്പടി കൊടുക്കുവാൻ വിസമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ മത്സരം മൂർദ്ധന്യത്തിലെത്തിയത് 1889 ജൂലൈ 12–ന് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന് അനുകൂലമായി അവസാനിച്ച സെമിനാരി കേസിന്റെ റോയൽ കോടതി വിധിയോടെയാണ്. ആ വിധിയിൽ പാത്രിയർക്കീസിനു മലങ്കരയിൽ ലൗകികാധികാരം ഇല്ലെന്നും, റിശീസാ പാത്രിയർക്കീസിനുള്ളതോ ഭരിക്കുന്ന മെത്രാനുള്ളതോ എന്നു പറയാനാവില്ലെന്നും ജനങ്ങളുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പു കൂടാതെ വാഴിക്കപ്പെടുന്ന മെത്രാന്മാർക്ക് ഭരണാധികാരം ഇല്ലെന്നും നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. ഇത് മലങ്കരയിലെ പള്ളികളും സ്വത്തുക്കളും തനതു വകയെന്നു വിശ്വസിച്ചിരുന്ന പാത്രിയർക്കീസിനെ ഞെട്ടിച്ചു. ഈ പരാമർശനങ്ങൾക്കു പിന്നിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസാണെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. ഇതിനെ തുടർന്ന് 1892 നവംബർ ഏഴിന് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് കൊല്ലം, കൊച്ചി ഇടവകകളിലൊഴികെ മറ്റൊരിടത്തും പ്രവേശിക്കരുതെന്ന് വിലക്കിക്കൊണ്ട് പാത്രിയർക്കീസ് കല്പന അയച്ചു. ഈ കല്പനയിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെതിരായി അനേകം ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുകയും അസോസിയേഷൻ പ്രസിഡന്റ് സ്ഥാനത്തു നിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ നീക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ കല്പനയെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാൻ കൊ.വ. 1068 (1892) വൃശ്ചികം 13–ന് കോട്ടയത്തു സെമിനാരിയിൽ കൂടിയ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി താഴെ പറയുന്ന തീരുമാനങ്ങൾ എടുത്തു:

1. മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെപ്പറ്റിയുള്ള ആരോപണങ്ങൾ വ്യാജമാണ്.
2. അദ്ദേഹത്തെ പ്രസിഡന്റ് സ്ഥാനത്തുനിന്നു നീക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല.
3. പാത്രിയർക്കീസ് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്രകാരം ലൗകികാധികാരം സമ്മതിച്ച് ഉടമ്പടി കൊടുക്കാൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി തയ്യാറല്ല.
4. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, അസോസിയേഷൻ പ്രസിഡന്റ് എന്ന നിലയിൽ പൊതു മേലധികാരിയായിരിക്കും.
5. മലങ്കരയിൽ നിന്നും പാത്രിയർക്കീസിന് എത്തുന്ന പരാതികൾ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ടുപ്രകാരം മാത്രമേ തീരുമാനിക്കാവൂ.

പാത്രിയർക്കീസ് ആവശ്യപ്പെട്ട ഒരു സംഗതിയും അംഗീകരിച്ചില്ല എന്നു മാത്രമല്ല, പാത്രിയർക്കീസിന് ഉണ്ടെന്ന് അംഗീകരിച്ചിരുന്ന അപ്പീൽ അധികാരവും കൂടി മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി ഇതോടെ തങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണത്തിലാക്കി. ചുരുക്കത്തിൽ മലങ്കരമെത്രാനെ സംരക്ഷിക്കുക എന്ന കടമ അക്കാലത്ത് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി ഭംഗിയായി ചെയ്തു.

റോയൽ കോടതിവിധിയിലൂടെ പഴയസെമിനാരിയും വട്ടിപ്പണവും കൈവശമെത്തുന്നതുവരെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ *തെണ്ടി പ്പിരിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന* പണം മാത്രമായിരുന്നു മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിക്കു ഭരിക്കാനുണ്ടായിരുന്ന മുതൽ. അതാകട്ടെ ഒരിക്കലും കേസുചിലവിനുപരി തികഞ്ഞിരുന്നുമില്ല. പിന്നീടുണ്ടായിരുന്നത് അദ്ദേഹംതന്നെ സ്ഥാപിച്ച സ്കൂളുകളായിരുന്നു. ഇവയുടെ ദൈനംദിനഭരണത്തിൽ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിക്ക് പ്രത്യേകിച്ചു പങ്കൊന്നുമില്ലായിരുന്നെങ്കിലും അവയുടെ കണക്കു കേട്ടു തീർച്ചപ്പെടുത്താനുള്ള അവകാശം മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി നിലനിർത്തി. ഇക്കാലയളവിൽ അവയിൽ ചിലത് മെത്രാപ്പോലീത്തൻ ട്രസ്റ്റ് ആക്കി മാറ്റാനുള്ള ശ്രമം തടഞ്ഞതായും രേഖകളുണ്ട്.

1912-ൽ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കേറ്റ് മലങ്കരയിൽ സ്ഥാപിച്ചതോടുകൂടി ഒരു അധികാരകേന്ദ്രം കൂടി നിലവിൽ വന്നു. പക്ഷേ കാതോലിക്കേറ്റിനെ സംബന്ധിച്ച ഏക നിയമനരേഖയായ അബ്ദൽ മ്ശിഹാ ദ്വിതീയന്റെ സ്ഥാത്തിക്കോൻ പ്രകാരം കാതോലിക്കായുടെ ആത്മീയാധികാരം *മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അദ്ധ്യക്ഷനായ സുന്നഹദോസ്* അഥവാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ നിയന്ത്രണത്തിനു വിധേയമായിരുന്നു. 1912-34 കാലഘട്ടത്തിലൊന്നും ഉണ്ടായില്ലെങ്കിലും ഭാവിയിൽ കാതോലിക്കാ-മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നീ ഇരട്ട അധികാരകേന്ദ്രങ്ങൾ തമ്മിൽ സംഘർഷം ഉണ്ടാകുമെന്നു അന്നത്തെ നേതാക്കൾ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു. 1876 മുതൽ മലങ്കരയിൽ ഇടവകമെത്രാന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും വ്യക്തമായ എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസൊന്നും രൂപപ്പെട്ടിരുന്നുമില്ല.

ഇക്കാലത്തൊന്നും നിശ്ചിതകാലയളവിൽ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലേയ്ക്ക് തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തുന്ന സംവിധാനം ഇല്ലായിരുന്നു. 1876-നു ശേഷം 1892, 1908, 1930 വർഷങ്ങളിലാണ് തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടന്നത്. 1934-ൽ ഭരണഘടന പാസായതിനു ശേഷവും കേസുകളുടെ നൂലാമാലകൾ കാരണം കൃത്യമായ ഇടവേളകളിൽ അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലേക്ക് തിരഞ്ഞെടുപ്പൊന്നും നടത്താൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ 2002-ലെ സുപ്രീംകോടതി വിധിയാണ് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ കാലാവധി 5 വർഷമായി ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തിയതും അതനുസരിച്ചു തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്താൻ ആരംഭിച്ചതും.

1930-ലെ അസോസിയേഷൻ യോഗമാണ് സഭാഭരണഘടനയുണ്ടാക്കാൻ ഒരു കമ്മിറ്റിയെ തിരഞ്ഞെടുത്തത്. മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിലെ ...*സുറിയാനിസമൂഹത്തിന്നു അവരുടെ പള്ളിവകയായും പൊതുവകയായും ഉള്ള മുതലിനെപ്പറ്റി ഇപ്പോൾ ഉള്ള ശട്ടങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതിനും പുതിയ ക്രമങ്ങളെ ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിനും ... മേൽ കമ്മട്ടിക്കാർ ചുമതലക്കാററായിരിക്കേണ്ടതാണെന്നു നിശ്ചയിച്ചതിനെ യോഗം*

ഉറപ്പിച്ചു... എന്ന കാനോനാപ്രകാരമുള്ള ഒരു നടപടിയായിരുന്നു അത്. ദീർഘമായ ആലോചനകൾക്കു ശേഷം 1934 ഡിസംബർ 26-നു സഭാ ഭരണഘടന പാസാക്കി നടപ്പിലാക്കി. മെത്രാധിപത്യവാദികളും ജനാധിപത്യവാദികളും തമ്മിലുണ്ടായ അഭിപ്രായഭിന്നതയായിരുന്നു ഭരണഘടനാനിർമ്മാണം നീണ്ടുപോകാനുള്ള കാരണം.

1934-ൽ റാവുസാഹിബ് ഒ. എം. ചെറിയാന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ രൂപം കൊടുത്ത മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടന ഇരുകൂട്ടരുടെയും അഭിപ്രായത്തെ മാനിച്ചു മലങ്കരസഭാ ഭരണത്തിൽ വരുത്തിയ പരിഷ്കാരങ്ങളെ താഴെ പറയുംവിധം സംഗ്രഹിക്കാം.

1. അസോസിയേഷൻ അംഗത്വം നിശ്ചിതഫീസ് നൽകുന്നവർക്കു പകരം ഇടവകപ്പള്ളികൾക്കാക്കി. അവയുടെ പ്രാതിനിധ്യം പ്രായപൂർത്തി വോട്ടവകാശത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുമാക്കി (21 വയസു തികഞ്ഞ പുരുഷന്മാർ മാത്രം. സ്ത്രീകൾക്കു വോട്ടവകാശം ലഭിക്കുന്നത് 2010-ൽ മാത്രമാണ്.). 2002-ൽ സുപ്രീംകോടതി ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നതു വരെ വലിപ്പച്ചെറുപ്പം കൂടാതെ ഓരോ ഇടവകപള്ളികളുടെയും അംഗത്വം ഒരു കത്തനാരും 2 അവൈദികരും ആയിരുന്നു.

2. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് രൂപീകരിച്ചു. കാതോലിക്കാ അതിന്റെ പ്രസിഡന്റായി.

3. സഭാഭരണത്തെ ആത്മീയം, ലൗകികം എന്നിങ്ങനെ വേർതിരിച്ചു. *വിശ്വാസം, പട്ടത്വം, അച്ചടക്കം* എന്നിവ പൂർണ്ണമായും എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലാക്കി. ഇടവകഭരണമുള്ള മെത്രാന്മാരെല്ലാം മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ വൈസ് പ്രസിഡന്റുമാരായി.

4. കാതോലിക്കാ-മലങ്കരമെത്രാൻ സ്ഥാനങ്ങൾ നിലനിർത്തി. പക്ഷേ രണ്ടും ഒരാൾ വഹിക്കണമെന്ന നിശ്ചയത്തിലൂടെ ഇരട്ട അധികാരകേന്ദ്രത്തിന്റെ ആശങ്ക ഒഴിവാക്കി.

1934-ലെ സഭാഭരണഘടന കാലോചിതമായ പരിഷ്കാരങ്ങളോടെ ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നു. ഈ പരിഷ്കാരങ്ങളൊന്നും സഭാഭരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനഘടനയെ ഭേദപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. പല പ്രാവശ്യം അംഗസംഖ്യ വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലെ 1:2 എന്ന കത്തനാർ-അവൈദിക അനുപാതത്തിനു പോലും മാറ്റം വരുത്തിയിട്ടില്ല. അതായത് മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിൽ സ്ഥാപിച്ച് അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ 1934-ൽ ഭരണഘടന പാസാക്കി അതിൻപ്രകാരം നിലനിൽക്കുന്ന ഭരണസംവിധാനമാണ് മലങ്കരസഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി. പ. വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവർഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആറാമന്റെ ഭാഷയിൽ തന്റെ *യജമാനനും സഹായിയും ഉപദേശകനും.*

(*കുവൈറ്റ് മഹാ ഇടവക യുവജനപ്രസ്ഥാനം സോവനീർ*, മാർച്ച് 2017)

9

... കൂടപ്പെടുന്നവരും നാമാകണം...

പ്രിയരെ,

നിഖ്യാ സുന്നഹദോസിൽ പങ്കെടുത്ത 318 പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ നിങ്ങൾ വർത്തിക്കണം എന്നു പ. ബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് കല്പിച്ച തിന്റെ സാരം നിങ്ങൾ അതർഹിക്കുന്ന ഗൗരവത്തോടെ മനസ്സിലാക്കിയി രിക്കുമെന്നു നാം വിശ്വസിക്കുന്നു. അവരെപ്പോലെ ഉയർന്ന നിലയിൽ നിങ്ങൾ പെരുമാറണം എന്നത്രെ തിരുമേനി കല്പിച്ചത്. മലങ്കരസഭയുടെ പള്ളിപ്രതിപുരുഷ യോഗമാണിത്. മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുക എന്ന ചുമതലയേറിയ കൃത്യമാണ് നിങ്ങൾക്കുള്ളത്. നിങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്തയച്ചവർ നിങ്ങൾ യോഗ്യമായി നിങ്ങളുടെ ചുമതല നിർവഹിച്ചു സന്തോഷപൂർവം തിരിച്ചു ചെല്ലണമെന്നാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അവർ നിങ്ങളിൽ അർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള വിശ്വാസത്തേയും അവരുടെ വാഞ്ചയേയും നിങ്ങൾ ആത്മാർത്ഥമായി ആദരിക്കുമെന്നു നാം വിശ്വസിക്കുന്നു...

1959 സെപ്റ്റംബർ 16–നു കോട്ടയം എം.ഡി. സെമിനാരിയിൽ ചേർന്ന മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷനിൽ സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പാൾ മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ (പിന്നീട് കിഴക്കിന്റെ മഹാനായ കാതോലിക്കാ മോറാൻ മാർ ബസേലി യോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ) നടത്തിയ പ്രസംഗത്തിന്റെ പ്രാരംഭമാണ് മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചത്. സാർവത്രിക സുന്നഹദോസുകളിൽ പ്രഥമമായ ക്രിസ്തുവർഷം 325–ലെ നിഖ്യാ സുന്നഹദോസുമായി മലങ്കര അസോസിയേഷനെ അദ്ദേഹവും, അതിനു മുമ്പ് അദ്ധ്യക്ഷനായ പ. ബസേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കായും താരമതമ്യപ്പെ ടുത്തിയത് അതിന്റെ ഉന്നതമായ സ്ഥാനത്തെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്താനാണ്. പ്രത്യേകിച്ചും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന പ്രക്രി യയുടെ.

അവൈദികർക്ക് ഭൂരിപക്ഷമുള്ള ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും ശക്തമായ പ്രതിനിധിസഭയാണ് മലങ്കര അസോസിയേഷൻ. സ്വന്തം സ്വാതന്ത്ര്യം

പ്രഖ്യാപിക്കാനും (1653 – മട്ടാഞ്ചേരി) വേദതലവനെ തിരഞ്ഞെടുക്കാനും (1653 – ഇടപ്പള്ളി) വിശ്വാസം നിശ്ചയിക്കാനും (1686 – ചെങ്ങന്നൂർ) ആരാധനക്രമം തിരഞ്ഞെടുക്കാനും (1769 – മാവേലിക്കര, 1809 – കണ്ടനാട്) പാരമ്പര്യവാഴ്ച അവസാനിപ്പിച്ചു മെത്രാന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനും ഭരണക്രമം നിശ്ചയിക്കാനും (1809 – കണ്ടനാട്, 1876 – മുളന്തുരുത്തി) ഒക്കെയുള്ള അധികാരം മലങ്കര അസോസിയേഷൻ കൈയാളിയിരുന്നു. ഇതൊക്കെ തന്നെയാണ് നിഖ്യാ അടക്കമുള്ള സാർവത്രിക സുന്നഹദോസുകൾ ചെയ്തതും.

മലങ്കരമെത്രാന്റെ കല്പനപ്രകാരം പള്ളിയോഗങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്ത് ദേശകുറി സഹിതം അയയ്ക്കുന്ന കത്തനാരുമാരും അവൈദികരും അടങ്ങുന്ന പ്രതിനിധികളാണ് മലങ്കരപള്ളിയോഗമായി നിർണ്ണായക തീരുമാനങ്ങൾ എടുത്തിരുന്നത്. ആലോചനാവിഷയം സൂചിപ്പിച്ച് അതിനെക്കുറിച്ച് ആലോചിച്ച് അഭിപ്രായം പറയുവാൻ പ്രതിനിധികളെ അയയ്ക്കുവാനായിരുന്നു മലങ്കരമെത്രാൻ പള്ളിയോഗങ്ങൾക്കു കല്പന അയച്ചിരുന്നത്. അതീവ പ്രാധാന്യമുള്ള അനിവാര്യമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ മാത്രമായിരുന്നു പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടു വരെ മലങ്കരപള്ളിയോഗം കൂടിയിരുന്നത്. അവ *സുന്നഹദോസ്* എന്നു തന്നെയാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്.

കാലം മുമ്പോട്ടു കടന്നതോടെ ഇടവകപ്പള്ളികളുടെ എണ്ണവും മലങ്കര പള്ളിയോഗം ആലോചിക്കേണ്ട വിഷയങ്ങളുടെ സംഖ്യയും വർദ്ധിച്ചു. തുടരെത്തുടരെ മലങ്കരപള്ളിയോഗം കൂടുക പ്രായോഗികമല്ലാത്തതിനാൽ ഒരു പകരം സംവിധാനത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കേണ്ടി വന്നു. ഈ ആലോചനകളാണ് 1876-ൽ മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് വ്യവസ്ഥാപിതമായ മലങ്കര അസോസിയേഷനും, അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയും രൂപീകരിക്കുന്നതിൽ കലാശിച്ചത്. അന്നു മുതൽ 1934-ൽ സഭാഭരണഘടനാ നിർമ്മാണത്തോടെ *വിശ്വാസം, പട്ടത്വം, അച്ചടക്കം* എന്നിവ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിനു വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതുവരെ മലങ്കര അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയായിരുന്നു പഴയ മലങ്കര പള്ളിയോഗത്തിന്റെ ഏതാണ്ട് എല്ലാ അധികാരങ്ങളും വഹിച്ചിരുന്നത്. മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ, കൂട്ടുട്രസ്റ്റിമാർ, മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങൾ, *വിശ്വാസം, പട്ടത്വം, അച്ചടക്കം* എന്നിവയിൽ അധികാരമുള്ള എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് അംഗങ്ങളായ മേല്പട്ടക്കാർ എന്നിവരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് മലങ്കര അസോസിയേഷൻ തന്നെയാണ്.

അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിക്കു സഭ കല്പിച്ചിരുന്ന വില എത്രയെന്ന് അറിയണമെങ്കിൽ 1906-ൽ കാരുചിറ ഗീവർഗീസ് റമ്പാൻ (പിന്നീട് പ. ബസേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ) പ്രസി

ദ്ധീകരിച്ച സഭാപഞ്ചാംഗത്തിൽ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയെ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നത് പരിശോധിച്ചാൽ മതി. കർത്താവിന്റെ സഹോദരനായ വി. യാക്കോബിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ യെറുശലേം സുന്നഹദോസിനെപ്പറ്റിയുള്ള അപ്പോസ്തോലപ്രവൃത്തികളിലെ ...*ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി വിചരിപ്പാൻ അപ്പോസ്തോലന്മാരും മൂപ്പന്മാരും വന്നുകൂടി...* (15.6) എന്ന വേദവാക്യത്തിനു കീഴിലാണ് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്.

സഭാഭരണഘടനയിലെ പ്രസക്ത വകുപ്പുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കാലാനുസരണമായി അസോസിയേഷൻ, മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾക്ക് നടപടിച്ചട്ടം നിലവിൽ വന്നു. അതിലും കാലാനുസൃതമായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ അനിവാര്യമായതിനാലാണ് 1970 മുതൽ നിലവിലുള്ളതും 2016-ൽ പരിഷ്കരിച്ചതുമായ 'മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ യോഗം കൂടി തെരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തുന്നതു സംബന്ധിച്ച നടപടി ചട്ടങ്ങൾ' ഭാഗം 6 x ജനറൽ 8-ാം വകുപ്പിൽ *അസോസിയേഷനും, മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയും തെരഞ്ഞെടുക്കേണ്ട എല്ലാ സ്ഥാനികളുടെയും അംഗങ്ങളുടെയും പ്രായം, യോഗ്യത, പെരുമാറ്റച്ചട്ടം, മേൽച്ചട്ടങ്ങളുടെ ഭേദഗതി എന്നിവ സംബന്ധിച്ച് യുക്തമായ തീരുമാനങ്ങളെടുക്കുന്നതിനും, പ്രഖ്യാപിച്ച് നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനും മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് അവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്* എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ എണ്ണവും വണ്ണവും വർദ്ധിച്ചതോടെ അനഭിമിതമായ പല ദുർനടപ്പുകളും അതിന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഉയർന്നുവന്നു. പ്രാദേശികമായ അസന്തുലിതാവസ്ഥയായിരുന്നു അതിൽ പ്രധാനം. ഈ കുറവു പരിഹരിക്കാനാണ് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ ഭദ്രാസനാടിസ്ഥാനത്തിൽ അംഗത്വം നിശ്ചയിച്ചതും, അവരെ അതത് ഭദ്രാസനത്തിലെ അസോസിയേഷൻ അംഗങ്ങൾ നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യുന്ന നടപടി ആവിഷ്കരിച്ചതും.

പക്ഷേ ഇതുകൊണ്ടൊന്നും ഉദ്ദേശിച്ച ഫലം കണ്ടില്ല എന്നതാണ് വാസ്തവം. കാലം കഴിയുന്തോറും കാര്യവിവരമുള്ള അംഗങ്ങളുടെ എണ്ണം സമിതികളിൽ കുറഞ്ഞു വരുന്നതായിയാണ് കാണുന്നത്. ഇതഃപര്യന്തമുള്ള മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളുടെ പട്ടിക പരിശോധിച്ചാൽ ഇതു പകൽ പോലെ വ്യക്തമാകും. മുൻ കാലങ്ങളിൽ ഇതിൽ അംഗങ്ങളായിരുന്നത് സ്വയപരിത്യാഗവും പ്രാഗത്ഭ്യവും സമൂഹമദ്ധ്യത്തിൽ അംഗീകാരവുമുള്ള നിഷ്കാമകർമ്മികളായ വ്യക്തിത്വങ്ങളുടെ ഉടമകളാണ്. അന്ന് ഈ സ്ഥാനത്തേക്ക് കടന്നുവരാൻ വിമുഖത കാട്ടിയിട്ടുള്ള

വരെ പലപ്പോഴും സഭ നിർബന്ധിച്ച് ഈ സ്ഥാനത്തേക്ക് കൊണ്ടുവരികയാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. ഇന്ന് ഇത്തരത്തിൽ ആത്മാർത്ഥതയും അറിവും അനുഭവസമ്പത്തും പ്രായവും പക്വതയും കഴിവുമുള്ളവർ രംഗത്തു വരാൻ മടിക്കുന്നു. അഥവാ അത്തരക്കാർ ആരെങ്കിലും വന്നാൽ അവർ നിശ്ചയമായും പരാജയപ്പെടും. ഇന്നു പ്രായേണ കണ്ടുവരുന്നത് ഇതാണ്. സഭയെ വർത്തമാനകാല സാഹചര്യങ്ങളിൽ കാലാനുസൃതമായും പുരോഗമനാത്മകമായും *മേയിച്ചുഭരിക്കാൻ* അനുയോജ്യ സ്ഥാനികളെ തെരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടത് അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരിക്കേ ഇന്ന് ആ സ്ഥാനത്ത് കടന്നു കൂടിയിരിക്കുന്നവരിൽ ഭൂരിഭാഗവും ഇതിനു തീർത്തും വിപരീതമായി സഭയെ *മേഞ്ഞുഭരിക്കുന്നവർ* ആണ്.

സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി തിരഞ്ഞെടുപ്പു പ്രക്രിയയിൽ കടന്നു കൂടിയ തികച്ചും അനഭിമതമായ നികൃഷ്ടപ്രവണതകൾ മാത്രമാണ് ഈ ദുര്യോഗത്തിനു കാരണം. സണ്ടേസ്കൂൾ പത്താം ക്ലാസു പോലും പാസാകാത്ത, ഒരു പള്ളിക്കമ്മിറ്റി പോലും കണ്ടിട്ടില്ലാത്തവരാണ് മെത്രാന്മാരെ വരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന പ്രക്രിയയുടെ ഭാഗമായ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലേയ്ക്ക് മത്സരിക്കുന്നത്! ആ മത്സരവും പ്രചരണവുമാകട്ടെ തികച്ചും ആഭാസകരവും! പലർക്കും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗത്വം വെറും അലങ്കാരം മാത്രം, ചിലർക്കതൊരു വരുമാനമാർഗ്ഗം, മറ്റു ചിലർ ആരുടെയൊക്കെയോ ബിനാമികൾ! പ്രഗൽഭർ ഇരുന്ന കസേരകളിൽ ഇന്ന് നിരന്നിരിക്കുന്നത് ഇത്തരക്കാരല്ലേ?

ഇന്ന് സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി തിരഞ്ഞെടുപ്പിനെ ഇന്ത്യയിലെ ലോക്‌സഭാ/നിയമസഭാ/തദ്ദേശ സ്വയംഭരണസ്ഥാപന തിരഞ്ഞെടുപ്പുമായി പോലും താരതമ്യപ്പെടുത്താനാവില്ല. തിരഞ്ഞെടുപ്പു കമ്മീഷനുകൾ കാലാകാലങ്ങളിൽ പരിഷ്കരിക്കുന്ന പെരുമാറ്റച്ചട്ടങ്ങൾ അവയെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ മാന്യമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി തിരഞ്ഞെടുപ്പിനെ ഇന്ന് കേരളത്തിലെ പ്രാഥമിക സഹകരണ സംഘ തിരഞ്ഞെടുപ്പുമായി മാത്രമാണ് താരതമ്യം ചെയ്യാവുന്നത്. എന്ത് തോന്ന്യാസവും കാണിക്കാം. വീടു കേറി വോട്ടു തെണ്ടാം. പണം വെള്ളം പോലെ ഒഴുക്കാം. കക്ഷിരാഷ്ട്രീയവും കുടുംബബന്ധങ്ങളും നിർബാധം ഉപയോഗിക്കാം. എതിർ സ്ഥാനാർത്ഥികളെ വ്യക്തിഹത്യ ചെയ്യാം. നോട്ടീസുകളും വാറോലകളും വാരി വിതറാം. വൈദികവൃന്ദത്തെ ക്യാൻവാസിംഗ് ഏജന്റുമാരാക്കാം. പണം നൽകി മാത്രമല്ല, അറ്റകൈയ്ക്കു *ഇടവക മെത്രാൻ* എന്ന തുറുപ്പുചീട്ട് ഇറക്കി പോലും വോട്ടു മറിച്ച സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇനി തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ എട്ടു നിലയിൽ പൊട്ടിയാലും ഒരു നോമിനേഷൻ തരപ്പെടുത്തി പുറകിലൂടെ വേലി പൊളിച്ചു കടക്കാം.

എന്തിനു വേണ്ടി? പത്തു പൈസ സിറ്റിംഗ് ഫീസ് പോലും കിട്ടുകില്ലാത്ത സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗത്വത്തിനു വേണ്ടി! അഞ്ചു വർഷ കാലാവധിയുള്ള സമിതിയിൽ ചിലർ തിരഞ്ഞെടുപ്പു കഴിഞ്ഞ് ആദ്യ യോഗത്തിൽ മാത്രമാണ് പങ്കെടുക്കുന്നത്! തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നതോ? ചുരുക്കത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, സഭാഭരണഘടന പോകട്ടെ, *ആകാശത്തിലുള്ള ഞങ്ങളുടെ ബാവാ...* പോലും നിശ്ചയമില്ലാത്തവർ....! ചിലർ ആകെ അവിടെ ചെയ്യുന്ന ജോലി എതിർശബ്ദം ഉയർത്തുന്നവരെ കണ്ഠബലം കൊണ്ട് നിശബ്ദരാക്കുക മാത്രം! കൂടാതെ കുറെ *ഭക്തി - അനുമോദന - അനുശോചന - പ്രമേയങ്ങൾ* പാസാക്കാനും! ചുമ്മാതല്ല മുമ്പ് രണ്ടും മൂന്നും ദിവസം സമ്മേളിച്ചിരുന്ന മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി ഇപ്പോൾ ശതകോടികളുടെ ബജറ്റ് പാസാക്കി കൃത്യം ഒരു മണിക്ക് *ഉണ്ടു പിരിയുന്നത്*!

തിരഞ്ഞെടുപ്പിലെ ഈ ദുഷിച്ച പ്രവണതകളും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ നിലവാരത്തകർച്ചയും കാരണമാണ് യോഗ്യരും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിക്കു ഭൂഷണവുമാകേണ്ട ആത്മാഭിമാനമുള്ള പലരും അതിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറി നിൽക്കുന്നത്. ഈ പ്രവണത അടിയന്തരമായി അവസാനിപ്പിച്ചേ തീരൂ. പ്രായപരിധി അടക്കമുള്ള നിബന്ധനകൾ നിലവിലുള്ള ഇന്ത്യയിലെ തദ്ദേശ സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളിലേക്കുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ പോലും അടിസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസയോഗ്യത നിർബന്ധിതമാക്കി വരുന്ന ഇക്കാലത്ത് സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗത്വത്തിനും അത് മാനദണ്ഡമാക്കേണ്ടത് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ് (മലങ്കരസഭയിലെ സ്ഥാനികളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനുള്ള കൂടുതൽ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കു ഈ ലേഖകന്റെ *നിങ്ങളുടെ പൗരത്വം എവിടെയാകുന്നു?, സഭാഭരണഘടനയ്ക്കു പരിഷ്കാരം വേണം* എന്നീ ലേഖനങ്ങൾ കാണുക). പക്ഷേ അതിനേക്കാൾ ഒക്കെ ഉപരി, ഭവനസന്ദർശനം നടത്തിയും, ഫോൺ, നോട്ടീസുകൾ മുതലായവ ഉപയോഗിച്ചും ഉള്ള വോട്ടുപിടിത്തം പൂർണ്ണമായും ഒഴിവാക്കണം.

ഇതിനു തൽക്കാലം നടപടിച്ചട്ട ഭേദഗതിയൊന്നും ആവശ്യമില്ല. നിശ്ചയദാർഢ്യമുള്ള ഇടവകമെത്രാപ്പോലീത്താമാർ വിചാരിച്ചാൽ അതത് ഭദ്രാസനങ്ങളിൽ വളരെ ലളിതമായി നടപ്പാക്കാവുന്നതേ ഉള്ളു. ഇതിന് മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ യോഗം വിളിച്ചു കൂട്ടുന്നതു സംബന്ധിച്ച് മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ നോട്ടീസ് കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചാലുടനെ ഭദ്രാസനതലത്തിലുള്ള തെരഞ്ഞെടുപ്പു പ്രക്രിയ അനൗപചാരികമായി ആരംഭിക്കണം. അതിന് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലേയ്ക്ക് മത്സരിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർ നിശ്ചിതരൂപത്തിലുള്ള അവരുടെ ബയോ-ഡേറ്റകൾ ഒരു ക്ലിപ്ത തീയതിക്കു മുമ്പ് ഇടവകമെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ട് ഇടവകമെത്രാപ്പോ

ലീത്താ കൽപ്പന അയയ്ക്കണം. ഇടവകപ്പള്ളികളിലെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് പൂർത്തിയായാലുടൻ മുഴുവൻ അംഗങ്ങൾക്കും ഈ ബയോഡേറ്റകൾ മെത്രാപ്പോലീത്താ അയച്ചുകൊടുക്കണം. ഒപ്പം സ്ഥാനാർത്ഥികൾ ഏതെങ്കിലുംവിധത്തിൽ വോട്ടഭ്യർത്ഥന നടത്തുന്നപക്ഷം അത് അയോഗ്യതയായി കണക്കാക്കണമെന്നും അവരെ ഒരുവിധത്തിലും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കരുതെന്നും അസോസിയേഷൻ അംഗങ്ങളെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കണം. ഇതിനുള്ള ചിലവിനായി നിശ്ചിതസംഖ്യ സ്ഥാനാർത്ഥികളിൽ നിന്ന് ഈടാക്കാവുന്നതാണ്.

തുടർന്ന് നിർദ്ദിഷ്ടരൂപത്തിലുള്ള നാമനിർദ്ദേശപത്രികകൾ ഭദ്രാസന തലത്തിൽ സ്വീകരിക്കണം. മെത്രാപ്പോലീത്താ അയച്ചുകൊടുക്കുന്ന ജീവചരിത്രക്കുറിപ്പുകൾ ഒഴികെ മറ്റൊരുതരത്തിലുള്ള അഭ്യർത്ഥനയും പാടില്ലെന്നും, അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം അത് അയോഗ്യതയായി സമ്മതിദായകരെ അറിയിക്കുമെന്നും സ്ഥാനാർത്ഥികളോട് കർശനമായി നിർദ്ദേശിക്കണം. ആരെങ്കിലും അത്തരം ശ്രമങ്ങൾ നടത്തുന്നപക്ഷം ആ വിവരം ഉടൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ അറിയിക്കണമെന്നു വോട്ടറന്മാരെയും അറിയിക്കണം.

അസോസ്യേഷൻ അംഗങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ട ഒരു വസ്തുതയുണ്ട്. ഇടവകയ്ക്കു വേണ്ടിയാണ്, വ്യക്തിപരമായല്ല അവർ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ വോട്ടു ചെയ്യുന്നത്. അസോസിയേഷൻ അംഗങ്ങൾക്ക് ഇടവകയിൽ നിന്നു നൽകുന്ന സമ്മതപത്രത്തിലെ ...*അസോസിയേഷൻ യോഗത്തിൽ ഹാജരായി ഇടവകയ്ക്കു വേണ്ടി അഭിപ്രായം പറയുന്നതിനും ആവശ്യമെങ്കിൽ വോട്ടു ചെയ്യുന്നതിനും വേണ്ടി...* എന്ന വാചകം വ്യക്തമാക്കുന്നത് അതാണ്. ഇടവകയോഗം കൂടി അഭിപ്രായരൂപീകരണം പ്രായോഗികമല്ലാത്തതിനാൽ ഇടവകയിൽ വോട്ടവകാശമുള്ള എല്ലാ വൈദിക -അവൈദിക പ്രതിനിധികളും ബയോഡേറ്റാ കിട്ടുന്ന മുറയ്ക്ക് നിർബന്ധമായി അവയെപ്പറ്റി കൂടിയാലോചന നടത്തേണ്ടതുണ്ട്.

ഭദ്രാസനതല വോട്ടെടുപ്പ് നടക്കുന്ന ദിവസം വോട്ടെടുപ്പിനു മുമ്പ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു *മീറ്റ്-ദ-കാൻഡിഡേറ്റ്* നടത്തണം. യോഗ്യരായ എല്ലാ സ്ഥാനാർത്ഥികൾക്കും 3 മിനിറ്റു വീതം സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്താൻ അവസരം കൊടുക്കുക. ഏതെങ്കിലും സ്ഥാനാർത്ഥി പെരുമാറ്റച്ചട്ടം ലംഘിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആ വിവരം മെത്രാപ്പോലീത്താ യോഗത്തെ ധരിപ്പിക്കുക. അതിനു ശേഷം 5 മിനിട്ട് സമയം ഓരോ ഇടവകയിൽ നിന്നുള്ള അംഗങ്ങൾക്കും ഒരു കൂടിയാലോചനയ്ക്കുള്ള സമയം കൂടി നൽകണം. അതിനു ശേഷം വോട്ടെടുപ്പ് നടത്തി തിരഞ്ഞെടുപ്പു പ്രക്രിയ പൂർത്തിയാക്കാം.

ഒരു ദശാബ്ദത്തിനുള്ളിൽ ചില ഭദ്രാസനങ്ങളിൽ ഒരു ദുഷിച്ച പ്രവണത കടന്നു കൂടിയിട്ടുണ്ട്. മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലേയ്ക്കുള്ള വൈദിക അംഗങ്ങളെ ഭദ്രാസന വൈദികഅംഗങ്ങൾ മാത്രം ചേർന്ന് തിരഞ്ഞെടുക്കുക. ആ പ്രക്രിയയിൽ അവൈദിക പ്രതിനിധികൾക്ക് പങ്കില്ല. അതേസമയം അവൈദിക പ്രതിനിധികളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ വൈദികർ വോട്ട് രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. ഇത് സ്വാഭാവികനീതിയുടെ നഗ്നമായ ലംഘനമാണ്. ഒന്നുകിൽ വൈദികപ്രതിനിധികളെ വൈദികരും അവൈദികപ്രതിനിധികളെ അവൈദികരും മാത്രം തിരഞ്ഞെടുക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ ഇരു കൂട്ടരെയും പൊതുവായി തിരഞ്ഞെടുക്കുക. ഈ രണ്ടു മാർഗ്ഗത്തിലും ഇടവകയിൽ നിന്നുള്ള പ്രതിപുരുഷന്മാരുടെ കൂടിയാലോചന അനിവാര്യമാണ്. അതിൽ ഉണ്ടാകുന്ന സമവായം അംഗീകരിക്കാൻ കത്തനാർ അംഗങ്ങളും ബാദ്ധ്യസ്ഥരുമാണ്.

കാര്യമായ പരിശ്രമം കൂടാതെ തന്നെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെയും അതുവഴി മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെയും നിലവാരം ഉയർത്താൻ ഇതു മൂലം സാധിക്കും. മലങ്കരസഭയിൽ ക്രിയാത്മകമായ പല ഭരണക്രമീകരണങ്ങൾക്കും മുൻകൈയെടുത്ത ചെങ്ങന്നൂർ ഭദ്രാസനത്തിൽ തന്നെ ഇക്കുറി ഈ പ്രക്രിയ ആരംഭിച്ചാൽ ഭദ്രാസനത്തിന് അതൊരു പൊൻതൂവൽ കൂടി ആയിരിക്കും.

കാര്യക്ഷമതയും സഭാസ്നേഹവും കാര്യഗൗരവവും ആത്മാർത്ഥതയുമുള്ള ഒരു മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി രൂപംകൊള്ളണം. അതിനായി യോഗ്യരായ അംഗങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്തയയ്ക്കണം. പഴയ പ്രാർത്ഥനാപുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നതുപോലെ *...അതിനായി കൂടപ്പെടുന്നവരും നാമാകണം...*

(*ബഥേൽ പത്രിക*, സെപ്റ്റംബർ 2016)

10

ഞാനും ഒരു വോട്ടർ ആയിരുന്നു

ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വിപുലമായ ക്രൈസ്തവ ജനാധിപത്യ സംവിധാനമാണ് മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി ആസോസിയേഷൻ. തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന നാലായിരത്തോളം അംഗങ്ങളുള്ള ഈ പാർലമെന്റിന് അനന്യമായ അധികാരാവകാശങ്ങളാണുള്ളത്. സഭാദ്ധ്യക്ഷനേയും മെത്രാന്മാരേയും കൂട്ടു ട്രസ്റ്റികളേയും തിരഞ്ഞെടുക്കുക, ഭരണഘടന ഭേദഗതി ചെയ്യുക മുതലായ വിപുലമായ അധികാരങ്ങളാണ് ഒരു നൂറ്റാണ്ടു മുമ്പുവരെ *സുന്നഹദോസ്* എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന മലങ്കര പള്ളിയോഗത്തിനുള്ളത്.

ഒരംഗം എന്ന നിലയിൽ വ്യക്തിപരമായ പങ്കാളിത്വം പരിമിതമാണെങ്കിലും ഈ ക്രൈസ്തവ ജനാധിപത്യ പ്രക്രിയയിൽ ഭാഗഭാക്കാകുക എന്ന അഭിമാനത്തോടെയാണ് കഴിഞ്ഞ അസോസിയേഷനിൽ അംഗമായത്. പക്ഷേ ഈ ലേഖകനും പല ഭദ്രാസനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള കുറെ സുഹൃത്തുക്കൾക്കും ഉണ്ടായത് മനംമടുപ്പിക്കുന്ന അനുഭവമാണ്. അവയെല്ലാം അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി തിരഞ്ഞെടുപ്പുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതുമാണ്. അത്തരം തിക്താനുഭവങ്ങളുടെ പരിച്ഛേദമാണ് ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നത്.

ഇടവകപള്ളികളിലെ തിരഞ്ഞെടുപ്പു കഴിയുന്നതോടെ സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ തള്ളിക്കയറ്റം തുടങ്ങും. ഒരു തവണയല്ല; നാലും അഞ്ചും അതിലധികവും തവണ *ഭൈമീകാമുകർ* അസോസിയേഷൻ അംഗങ്ങളുടെ വീട്/ജോലിസ്ഥലം കയറിയിറങ്ങും. ഇത് അരോചകമെന്നു മാത്രമല്ല പലപ്പോഴും ഉപദ്രവവും ആകും. ഓഫീസിലെ സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ തള്ളിക്കയറ്റം മൂലം മേലധികാരികളിൽനിന്നു താക്കീതു ലഭിച്ച ഹതഭാഗ്യനായ ഒരു അസോസിയേഷൻ അംഗത്തെ ഈ ലേഖകനറിയാം! ഇതൊന്നവസാനിപ്പിച്ചു കൂടേ?

ഇതിനു മുമ്പോ ഇതോടൊപ്പമോ അഭ്യർത്ഥനകൾ ലഭിച്ചു തുടങ്ങും. മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായിൽ ആരംഭിക്കുന്ന പാരമ്പര്യം മുതൽ സ്വന്തം

മാമോദീസാ അടക്കമുള്ള *സഭാസേവന*ങ്ങളാവും ഒരു ഭാഗം. പിന്നീട് സാമൂഹിക -രാഷ്ട്രീയ രംഗത്തെ സ്വന്തം സ്ഥാനം (അതുണ്ടാക്കാനാണ് പലരും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ കടന്നു കൂടുന്നത് എന്നത് വേറേ കാര്യം). വഹിച്ച സ്ഥാനങ്ങളുടെ നീണ്ട പട്ടിക ബയോഡേറ്റായിൽ കാണും. പക്ഷേ ആ സ്ഥാനത്തിരുന്ന് എന്തു ചെയ്തു എന്ന കാര്യത്തെ പ്പറ്റി തികഞ്ഞ മൗനമായിരിക്കും. പിന്നീടൊരു പ്രകടന പത്രികയാണ്. താൻ ജയിച്ചാൽ സഭയ്ക്കുണ്ടാക്കാൻ പോകുന്ന ആത്മീയ-ലൗകിക വികസനങ്ങൾ, വിപ്ലവകരമായ മാറ്റങ്ങൾ, മെത്രാന്മാരെ *നിലയ്ക്കു നിർ ത്തൽ*... ഇതങ്ങനെ പോകുന്നു. പലതും വാച്യാ ആയിരിക്കും പ്രകടിപ്പി ക്കുന്നത്. ആയകാലത്ത് ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചപോലും പള്ളിയിൽ പോയിട്ടി ല്ലാത്ത പല മഹാന്മാരും റിട്ടയർ ചെയ്തശേഷം തന്റെ സേവനം പൂർണ്ണ സമയം സഭയ്ക്ക് - *തികച്ചും സൗജന്യമായി* - വിട്ടുകൊടുക്കാൻ തയാ റായി മുമ്പോട്ടു വരുന്നുണ്ട്! മറ്റു പ്രവർത്തനരംഗങ്ങളിൽ നിന്നു പരി ത്യജിക്കപ്പെട്ട ചിലർ ശിഷ്ടകാലം ഒരല്പം *സഭാസേവനം* കൂടിയാകട്ടെ എന്നു കരുതി രംഗത്തിറങ്ങുന്നുണ്ട്. തെരഞ്ഞെടുപ്പു കാലത്തെ വോട്ടു പിടുത്തം മാത്രമാണ് മറ്റു പലരുടെയും സഭാസേവനം! രസകരമായ വസ്തുത, ഈ *വിപ്ലവം* നടത്താൻ പോകുന്ന മഹാന്മാരിൽ പലരും *മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടന* എന്ന വസ്തു കണ്ടിട്ടില്ലെന്നുള്ളതാണ്!

നാണം എന്ന സംഗതി ഇവർ ജനിച്ച കരയിൽ കൂടി പോലും പോയി ട്ടില്ലെന്നുള്ളതാണ് പരിതാപകരം. വീട്ടിൽ വന്നു കാണുവാൻ സമയം ചോദിച്ച ഒരു *സ്ഥാന ആർത്തി*യോട് ഈ ലേഖകന്റെ സുഹൃത്തായ ഒരു വോട്ടർ: *ബയോഡേറ്റാ അയച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ വരേണ്ടതില്ല; യോഗ്യന ല്ലെങ്കിൽ വന്നിട്ടു കാര്യമില്ല; ആണെങ്കിൽ വന്നില്ലെങ്കിലും തീർച്ചയായും വോട്ടു ചെയ്യും* എന്നു ഉറപ്പുകൊടുത്തു. എന്നിട്ടും ഉളുപ്പില്ലാതെ *സ്ഥാന ആർത്തി* കെട്ടിക്കയറിച്ചെന്നു. ഒരിക്കലല്ല; മൂന്നു പ്രാവശ്യം!

അടുത്തപടി വോട്ടുതെണ്ടൽ സ്തുതിഗീതങ്ങളാണ്. യുവതുർക്കി, പരിണിതപ്രജ്ഞൻ, പള്ളിയുടെ *വായും തൂണും മല്പാനും*, ഉദിച്ചുയ രുന്ന രാഷ്ട്രീയ നക്ഷത്രം അങ്ങിനെ വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന പലതും. സുഹൃത്തുക്കളുടെയോ സ്വാധീനമുള്ള ആദ്ധ്യാത്മിക സംഘടനകളു ടെയോ പേരിലാവും ഇത്തരം കായിതങ്ങൾ ഇറങ്ങുക. കാർഡുരൂപ ത്തിൽ മുതൽ മേനിക്കടലാസിൽ *ചിക്കുപായ* വലിപ്പത്തിൽ വരെ അച്ച ടിച്ച ബഹുവർണ്ണ സൃഷ്ടികളാവും ഇവ. ഇവയെല്ലാം വായിച്ചാൽ മലങ്കരസഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി സ്ഥാനാർത്ഥികൾ മുഴുവൻ *പുണ്യപ്പെ ട്ടവരും പരിശുദ്ധന്മാരും* ആണെന്നു തോന്നും!

ഇത്തരം ആത്മപ്രശംസാ ലേഖനങ്ങളും സ്തുതിഗീതങ്ങളും മാറ്റി വെച്ചു ഒരു സ്വതന്ത്ര അന്വേഷണം നടത്തിയാൽ ലഭിക്കുന്ന ചിത്രം പല

സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ കാര്യത്തിലും ഞെട്ടിപ്പിക്കുന്നതാണ്. ബഹുഭാര്യത്വം പരസ്യമായി വച്ചുപുലർത്തുന്നവർ, ക്രിമിനൽ പശ്ചാത്തലമുള്ളവർ, തട്ടിപ്പുകേസ് പ്രതികൾ... എന്താ പോരേ...? മലങ്കരസഭയെ *മേയിച്ചു ഭരിക്കേണ്ടവരുടെ* അടിസ്ഥാന യോഗ്യതകൾ! അർഹരായവരും യോഗ്യരായവരും ഈ രംഗത്തു വരാൻ വിമുഖത കാണിക്കുന്നതിനും ആരെങ്കിലും അബദ്ധത്തിൽ വന്നുപെട്ടാൽ പരാജയപ്പെടാനും വേറേ കാരണം തേടണോ?

പിന്നീടങ്ങോട്ട് വാറോലകളുടെ പ്രളയമാണ്. സ്ഥാനാർത്ഥിയെ മാത്രമല്ല, സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ പല തലമുറകൾ പിറകോട്ടും - *വകയിൽ അളിയന്മാരെ* വരെ അമേദ്ധ്യം പൂശി ഇറക്കുന്ന ഇത്തരം പിതൃശൂന്യ സൃഷ്ടികൾ തികഞ്ഞ അറപ്പാണുളവാക്കുക. വ്യക്തമായ ആരോപണം ഉണ്ടെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ടു സ്വന്തം പേരു വെച്ച് ഉന്നയിച്ചു കൂടാ? ഈ ചോദ്യത്തിനു മറുപടി ഇല്ല. അവസാന റൗണ്ടിൽ മദ്യമടക്കം സമ്മാനങ്ങൾ നൽകി വോട്ടു മറിക്കുന്ന പ്രവണത അതിലും ഭയാനകം.

അടുത്തപടി പട്ടക്കാരാണ്. ഫോൺദ്വാരായും മുഖദാവിലും അയ്മേനികൾക്കായി അവർ വോട്ടു തേടുന്നു. നേരിട്ടു കണ്ടാൽ മുഖംതിരിക്കുന്ന പല കത്തനാരുമാരും മുഖം നിറച്ചു ചിരിയുമായി തിരഞ്ഞെടുപ്പുകാലത്ത് സമീപിച്ചാൽ ഉറപ്പിക്കാം. ഏതോ സ്ഥാനാർത്ഥിക്കു വേണ്ടിയുള്ള ക്യാൻവാസിംഗ് ആണ്. ഇതിനു പുറമേയാണ് രാഷ്ട്രീയ - സമുദായ നേതാക്കന്മാരുടെ ശുപാർശകൾ. കുടുംബക്കാരോ ബന്ധുക്കളോ ആണ് ശുപാർശ ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ ഒരു പരിധി വരെ മനസിലാക്കാം. ഈ ലേഖകനെ സമീപിച്ചത് ക്രിസ്ത്യാനി പോലുമല്ലാത്ത ഒരു ഇതര സമുദായ നേതാവാണ്! അദ്ദേഹം ഈ ലേഖകന്റെ ഒരു അടുത്ത സുഹൃത്താണെന്നു ഒരു സ്ഥാനാർത്ഥി ഗവേഷണം നടത്തിയാണ് കണ്ടുപിടിച്ചത്! ഒരു സുഹൃത്തിനെ സമീപിച്ചത് ഇതര മതസ്ഥനായ പ്രമുഖ രാഷ്ട്രീയ നേതാവും!

മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി തിരഞ്ഞെടുപ്പിലെ ഏറ്റവും ബീഭത്സമായ കാഴ്ച പട്ടക്കാർ വോട്ടു തെണ്ടി വീടു കയറുന്നതാണ്. സ്വന്തം ഇടവകയിൽ ഭവനസന്ദർശനം നടത്താൻ മടിയുള്ള പട്ടക്കാർ പോലും വോട്ടു തെണ്ടി കുന്നും മലയും കയറുന്നു. എതിർസ്ഥാനാർത്ഥിയായ കത്തനാരെപ്പറ്റി അപവാദം പറയുന്നു. ഇത്രയൊക്കെ *ത്യാഗം സഹിക്കാൻ* മാത്രം ആകർഷകമാണോ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി മെമ്പർ സ്ഥാനം?

ഇന്ത്യയിൽ പാർലമെന്റ് മുതൽ പഞ്ചായത്തു വരെയുള്ള ജനപ്രാതിനിധ്യ സഭകളിലെ അംഗങ്ങൾക്ക് ശമ്പളം, അലവൻസ്, സിറ്റിംഗ് ഫീസ്, ബത്ത മുതലായ പേരിൽ സാമ്പത്തിക പ്രതിഫലമുണ്ട്. ഇപ്പോൾ പഞ്ചായത്ത് അംഗത്തിനു വരെ ശിഷ്ടജീവിതകാലം പെൻഷനുമുണ്ട്.

അത്തരം യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല മലങ്കര അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി മെമ്പർക്ക്. പിന്നെന്തിനാണ് ഈ കടിപിടി? സമീപ വർഷങ്ങളിൽ അപൂർവം ചില *പ്രമാണിമാർക്ക്* ഭീമമായ *വെട്ടുമേനി* കിട്ടിയതായി കേഴ്‌വിയുണ്ട്. പക്ഷേ ആരോപണം അനുസരിച്ചുപോലും അതിന്റെ ഗുണഭോക്താക്കൾ ഒന്നോ രണ്ടോ മിടുക്കന്മാർ മാത്രമാണ്. അതിന്റെ വീതാംശം പറ്റുകയോ *തൊട്ടുനക്കുക*യോ ചെയ്യാം എന്ന പ്രതീക്ഷയാണോ ഇവർക്കുള്ളത്? അതോ *യജമാനന്മാരുടെ മേശയിൽ നിന്നു വീഴുന്ന ഉഛിഷ്ടം കൊണ്ടു* ജീവിക്കാമെന്ന നായ്ക്കുട്ടിയുടെ പ്രതീക്ഷയോ?

പല ഭദ്രാസനങ്ങളിലും അവസാന റൗണ്ട് മെത്രാനെ ഇറക്കിയുള്ള കളിയാണ്. എങ്ങിനെയെങ്കിലും മെത്രാനെ ചാക്കിടുക. അവിടെനിന്നും *മേല്പട്ടക്കാർ പട്ടക്കാരൊടു ശെമ്മാശന്മാർ....* എന്ന മാർഗ്ഗേ *വിപ്പ്* താഴോട്ടു പറക്കുക, ജയിച്ചു കയറുക. ഇതാണ് പല ഭദ്രാസനങ്ങളിലും നടന്നു വരുന്നത്? പിന്നെന്തിനു ജനാധിപത്യം?

ഇത്രയൊക്കെ ചെയ്താലും ശരാശരി നസ്രാണികളെ മുഴുവൻ മണ്ടനാക്കാമെന്നു കരുതിയെങ്കിൽ തെറ്റി. ഇത്തരം മായിക പ്രകടനങ്ങളിലൊന്നും പലരും വീഴില്ല. സ്ഥാനാർത്ഥി അയക്കുന്ന *പായക്കടലാസും വാറോലകളും* വായിച്ചു മാത്രമല്ല, മറ്റുവിധത്തിലും സ്ഥാനാർത്ഥികളെ അസോസിയേഷൻ അംഗങ്ങൾ വിലയിരുത്താറുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് ഇക്കാലത്ത് അപൂർവമായെങ്കിലും യോഗ്യരായവർ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി കാണുന്നത്. കഴിഞ്ഞ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഈ ലേഖകൻ ഒരിക്കൽപ്പോലും വോട്ട് അഭ്യർത്ഥിക്കാത്ത ഒരാൾക്ക് ഉൾപ്പെടെയാണ് വോട്ടു ചെയ്തത്. ഒരു പടി കൂടെ കടന്ന് ഈ ലേഖകന്റെ ഒരു സുഹൃത്ത് നാലിന്റെ സ്ഥാനത്ത് മൂന്നു പേർക്കു മാത്രമാണ് വോട്ടു രേഖപ്പെടുത്തിയത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ ആ ഭദ്രാസനത്തിൽ മത്സരിച്ചവരിൽ മൂന്നു പേർ മാത്രമാണത്രെ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ പടി കയറുവാൻ യോഗ്യർ!

ഇത് മലങ്കരയുടെ ദുരന്തമാണ്. എന്തിനെന്നുപോലും അറിയാതെ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലേയ്ക്കു മൽസരിക്കുക; പണം വാരിയെറിയുക; വിജയത്തിനായി ഏതു നികൃഷ്ടമാർഗ്ഗവും സ്വീകരിക്കുക; വർത്തമാന കാല കേരള രാഷ്ട്രീയത്തിൽപോലും കാണാത്ത ഒരു പ്രവണതയാണിത്. ലോക്‌സഭ മുതൽ പഞ്ചായത്ത് വരെയുള്ള തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളിൽ തിരഞ്ഞെടുപ്പു കമ്മീഷൻ കർശനമായ പെരുമാറ്റചട്ടം നടപ്പിലാക്കിയതോടെ അവയ്ക്ക് കുറെയെങ്കിലും മാന്യത കൈവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മലങ്കര അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലേയ്ക്കുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പ്

അവയോടൊന്നും താരതമ്യപ്പെടുത്താനാവില്ല. ഒരു താരതമ്യം ആവശ്യമെങ്കിൽ വിദൂരബന്ധം എങ്കിലും ഉള്ളത് നമ്മുടെ നാട്ടിലെ പ്രാഥമിക സഹകരണസംഘം തിരഞ്ഞെടുപ്പിനോടു മാത്രം.

ഈ നാണംകെട്ട പ്രവണത അവസാനിപ്പിക്കാൻ വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടൊന്നുമില്ല. ഭരണഘടനാഭേദഗതിയും ആവശ്യമില്ല. നി.വ.ദി.ശ്രീ. തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് സീനിയർ മെത്രാപ്പോലീത്താ അഞ്ചു വർഷം മുമ്പ് നിർദ്ദേശിച്ച പെരുമാറ്റച്ചട്ടം (*ബഥേൽപത്രിക*, ജനുവരി 2012) നടപ്പിലാക്കിയാൽ മതി. അതു നടപ്പാക്കാൻ വേണ്ടത് ഇടവക മെത്രാന്മാരുടെ നിശ്ചയദാർഢ്യം മാത്രം. പക്ഷേ ഒരു പ്രശ്നം മാത്രം! *പൂച്ചയ്ക്കാരു മണി കെട്ടും?*

ഏതായാലും ഇത്തവണ ആരും വോട്ടു തെണ്ടി ഈ ലേഖകനെ സമീപിക്കില്ല. കാരണം ഇടവകപ്പള്ളിയിൽ നിന്നും മത്സരിച്ചു പോലുമില്ല. ഒന്നുമല്ലെങ്കിൽ ആരുടേയും മുഖത്തു നോക്കി *വോട്ടു ചെയ്യില്ല* എന്നു ആത്മാർത്ഥമായി പറയാമല്ലോ....!

വാൽകഷണം: ഇത്രയും എഴുതിയത് വായിച്ച ഒരു മുൻ അസോസിയേഷൻ അംഗത്തിന്റെ പ്രതികരണം സങ്കീർത്തനത്തിൽ നിന്നായിരുന്നു: *"നീ ഭാഗ്യവാൻ; നിനക്കു നന്മ വരും."* എന്തെന്ന ചോദ്യത്തിനു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി: *"ഞങ്ങളുടെ കാലത്ത് മെത്രാൻ ഇലക്ഷൻ കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു. അതൊന്നും കാണേണ്ട ഗതികേട് നിനക്ക് ഉണ്ടായില്ലല്ലോ?"* എന്തു മറുപടി പറയാൻ?

(ബഥേൽ പത്രിക, ജനുവരി 2017)

11

മൂവാണ്ടിൽ കൂടിവിചാരം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ മാറി കൽപ്പിക്കുകയും...

ക്രിസ്തുമതം ഒരു ജനാധിപത്യപ്രസ്ഥാനമായാണ് അതിന്റെ പ്രാരംഭ മിട്ടത്. അപ്പോസ്തോലിക കാലത്തുതന്നെ സഭയിലുടലെടുത്ത തർക്ക ങ്ങൾ പരിഹരിച്ചിരുന്നത് ജനാധിപത്യപരമായ സംവാദങ്ങളിലൂടെയാണ്. യെറുശലേം സുന്നഹദോസ് എന്നറിയപ്പെടുന്ന ആദ്യ യോഗത്തെപ്പറ്റി ... *ഈ സംഗതിയേക്കുറിച്ചു വിചാരിപ്പാൻ അപ്പോസ്തോലന്മാരും മൂപ്പ ന്മാരും വന്നുകൂടി...* എന്നാണ് അപ്പോസ്തോല പ്രവൃത്തികളിൽ (1:5–6) വിവരിക്കുന്നത്.

എന്നാൽ ക്രിസ്തുവർഷം 313–ലെ മിലാൻ വിളംബരത്തിലൂടെ കോൺ സ്റ്റന്റൈൻ ചക്രവർത്തി ക്രിസ്തുമതത്തെ റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഔദ്യോഗികമതമാക്കിയതോടെ ക്രൈസ്തവസഭയുടെ ഈ ജനാധിപത്യ സ്വഭാവത്തിനു മാറ്റം വന്നു തുടങ്ങി. ചക്രവർത്തിയിൽ നിന്നു താഴോട്ടൊ ഴുകുന്ന റോമാസാമ്രാജ്യ അധികാരശ്രേണി പോലെ സഭയുടെ ഭരണ ക്രമവും രൂപീകരിച്ചു. അതോടെ ജനാധിപത്യം വൈദികശ്രേണിയിലും ആത്യന്തികമായി മെത്രാന്മാരുടെ കൂട്ടമായ സുന്നഹദോസിലും മാത്ര മായി ചുരുങ്ങി. അവൈദികവിശ്വാസികൾ സഭാഭരണത്തിൽ നിന്നും നയരൂപീകരണത്തിൽ നിന്നും പാടേ നിഷ്കാസിതരായി.

എന്നാൽ റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെയോ അവിടത്തെ സഭാഘടനയു ടെയോ സ്വാധീനത്തിൽപെടാത്ത കേരളം പോലെയുള്ള വിദൂര ദേശങ്ങ ളിലെ ക്രൈസ്തവസമൂഹങ്ങൾ പൂർവികമായ ജനാധിപത്യഘടനയിൽ തന്നെ തുടർന്നു. കേരളത്തിലെ പൂർവിക ക്രൈസ്തവരായ മലങ്കരനസ്രാ ണികൾക്ക് മെത്രാൻ കേന്ദ്രീകൃത ഹെലനിക്ക് പിരമിഡ് ഹൈരാർക്കി പരിചയപ്പടുത്തിയത് കാലാകാലങ്ങളിൽ ഇവിടെത്തിയ പേർഷ്യൻ മെത്രാന്മാരാണ്. പക്ഷേ തറക്കൂട്ടങ്ങളുടെയും പിന്നീട് നമ്പൂതിരിഗ്രാമ

വ്യവസ്ഥയുടെയും ചുവടു പിടിച്ച് ഇടവകപള്ളിയോഗങ്ങളും മലങ്കര പള്ളിയോഗവും ജനാധിപത്യപരമായി ഇവിടെ നിലനിന്നു. ദേശത്തുകത്ത നാരുമാരും *ജാതിക്കു തലവനും* യഥാക്രമം അവയ്ക്കു നേതൃത്വം നൽകി. പേർഷ്യൻ മെത്രാന്മാർ ജാതിക്കു തലവനെ അർക്കദ്യക്കോൻ എന്ന പേർഷ്യൻ വൈദികസ്ഥാനിയാക്കി പിരമിഡ് ഹൈരാർക്കിയുടെ ഭാഗമാക്കിയെങ്കിലും അതുകൊണ്ട് നസ്രാണികളുടെ ജനാധിപത്യഘട നയ്ക്ക് മാറ്റമൊന്നും വന്നില്ല.

പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കേരളത്തിലെത്തിയ പോർട്ടുഗീസ് മിഷണറി മാർ നസ്രാണികളെ റോമൻകത്തോലിക്കാ സഭയിൽപ്പെടുത്തി റോമാ പാപ്പായ്ക്കു വിധേയരാക്കാനുള്ള ശ്രമമാരംഭിച്ചു. അതിന്റെ പാരമ്യത്തിൽ 1599-ലെ കുപ്രസിദ്ധമായ ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിലൂടെ വൈദിക പിരമിഡ് ഹൈരാർക്കി നസ്രാണികളുടെ മേൽ അടിച്ചേൽപ്പിച്ചു. റോമൻ സഭാഭരണസംവിധാനത്തിനു ഹിതമല്ലാത്ത നസ്രാണികളുടെ മലങ്കര പള്ളിയോഗവും ജാതിക്കു തലവനും ഉൾപ്പെടെയുള്ള ജനാധിപത്യസംവി ധാനങ്ങളെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുവാനായിരുന്നു പിന്നീടുള്ള അവരുടെ ശ്രമം.

പക്ഷേ ഈ ശ്രമം വിജയിച്ചില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അതോടെ മലങ്കര പള്ളിയോഗം കൂടുതൽ ശക്തമാവുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ പരിണത ഫലമായി 1653 ജനുവരി 3-ന് മട്ടാഞ്ചേരിയിൽ കൂടിയ മലങ്കരപള്ളിയോഗം റോമാനുകം പൊട്ടിച്ചെറിഞ്ഞ് സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഇന്ത്യയുടെ മണ്ണിൽ യൂറോപ്യൻ അധിനിവേശത്തിനെതിരായി നടന്ന ആദ്യ സ്വാതന്ത്ര്യസമരമായ കൂനൻകുരിശുസത്യം തികച്ചും ജനാധിപത്യപരമാ യിത്തന്നെ അന്നത്തെ ജാതിക്കു തലവനായ തോമ്മാ അർക്കദ്യക്കോനെ വേദതലവനായി അംഗീകരിച്ചു. നാലു കത്തനാരുമാരെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാര്യവിചാരകരായി നിയമിച്ചു. എന്നു മാത്രമല്ല, അവരെ ...*മൂവാണ്ടിൽ കൂടിവിചാരം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ മാറി കൽപ്പിക്കുകയും*... വേണം എന്നു നിശ്ചയിച്ചു. 1653-ലെ *മട്ടാഞ്ചേരി പടിയോല*യിലൂടെ തങ്ങളുടെ ജനാ ധിപത്യ അധികാരം മലങ്കരപള്ളിയോഗം നിലനിർത്തുകയും ചെയ്തു. പിൽക്കാലത്തും മലങ്കരപള്ളിയോഗം മലങ്കരമെത്രാനു കാര്യവിചാരകരെ നിയമിച്ചതായി രേഖകളുണ്ട്.

ഒന്നര നൂറ്റാണ്ടു കാലത്തെ റോമൻകത്തോലിക്കാ സഹവാസവും പിന്നീടുണ്ടായ അന്ത്യോഖ്യൻബന്ധവും മെത്രാൻകേന്ദ്രീകൃത ഹെല നിക്ക് പിരമിഡ് ഹൈരാർക്കി മലങ്കരനസ്രാണികൾക്കും അനിവാര്യ മാക്കി. അതിന്റെ ഫലമായി നൂറ്റാണ്ടുകളിലൂടെ മലങ്കരപള്ളിയോഗം അർക്കദ്യക്കോനെ മലങ്കരമെത്രാനായും, മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ യായും, മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ/കാതോലിക്കാ ആയും ഉയർത്തി.

ജാതിക്കു തലവന്റെ അധികാരം (ഇതു പ്രധാനമായും മലങ്കരപള്ളി യോഗം വിളിച്ചു കൂട്ടുവാനുള്ളതാണ്) മലങ്കരമെത്രാനിൽ ലയിപ്പിച്ചു. പക്ഷേ അപ്പോഴൊക്കെയും മലങ്കരപള്ളിയോഗം സർവശക്തമായി ത്തന്നെ തുടർന്നു. 17-20 നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ഹൈരാർക്കി, വിശ്വാസം, ആരാധനരീതി, ഭരണക്രമം തുടങ്ങിയ സുപ്രധാന വിഷയങ്ങളിലെല്ലാം തീരുമാനമെടുത്തത് മലങ്കരപള്ളിയോഗമാണ്. ഇന്നും ആത്യന്തികമായി ആ അധികാരങ്ങൾ മലങ്കരപള്ളിയോഗത്തിന്റെ സംസ്കൃതരൂപമായ മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷനിൽ നിക്ഷിപ്തമാണ്.

പ്രാകൃത കമ്യൂണിസത്തിൽ നിന്നു പാർലമെന്ററി ജനാധിപത്യത്തി ലേയ്ക്കുള്ള വളർച്ച പോലെ നസ്രാണികളുടെ ജനാധിപത്യവും പരി ണമിച്ചിട്ടുണ്ട്. 17-20 നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ഇടവകപ്പള്ളികളുടെ ഭരണം സുതാ ര്യവും കാര്യക്ഷമവും ആക്കാനും പരിമിത ജനാധിപത്യമെങ്കിലും ഉറപ്പു വരുത്താനും മലങ്കര പള്ളിയോഗം വിവിധ നിയമാവലികൾ രൂപീകരിച്ചു. പക്ഷേ പൊതുമുതൽ ഒന്നും ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ കേന്ദ്രഭരണത്തിൽ കാര്യമായ ക്രമീകരണമൊന്നും വരുത്തിയില്ല. പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാ ണ്ടിന്റെ പ്രാരംഭപാദത്തിൽ വട്ടിപ്പണപലിശയും പഴയസെമിനാരിയും പൊതുമുതലായി ഉണ്ടായതോടെ കേന്ദ്രഭരണത്തിനും ക്രമീകരണങ്ങൾ വരുത്തുന്നതിനു മലങ്കരനസ്രാണികൾ പ്രാരംഭമിട്ടു. പക്ഷേ അത് കാര്യ മായ ഫലം ചെയ്തില്ല. *മെത്രാന്മാരുടെ ഏകനായകത്വത്തിനെതിരായ* മുറവിളി പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ രണ്ടാം പാദത്തിൽ ഉയർന്നു തുടങ്ങി.

1841-ലെ കൊച്ചി പഞ്ചായത്തു കോടതിയുടെ *കൊച്ചിൻ അവാർഡ്* എന്ന വിധിപ്രകാരം പൊതുമുതലുകളുടെ ഭരണത്തിനായി മലങ്കര മെത്രാനോടൊപ്പം ഒരു കത്തനാരും ഒരു അവൈദികനും കൂട്ടുട്രസ്റ്റിക ളായി ആവശ്യമായി വന്നു. അതനുസരിച്ച് 1869-ൽ പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ കൂട്ടു ട്രസ്റ്റികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും കാര്യവിചാരണയ്ക്കു ഒരു കമ്മിറ്റി രൂപീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായ പുലി ക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ മലങ്കരമെത്രാ പ്പോലീത്താ 1873-ൽ പരുമലയിലും 1876-ൽ മുളന്തുരുത്തിയിലും കൂടിയ മലങ്കരപള്ളിയോഗങ്ങളിൽ വെച്ച് മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷനും അതിനൊരു മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയും രൂപീകരിച്ചു. അതോടെ മലങ്കരപള്ളിയോഗത്തിന്റെ ആധുനീകരണത്തിനു പ്രാരംഭമിട്ടു.

1934-ൽ മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ മലങ്കര സഭാഭരണഘടന പാസാക്കി നടപ്പിൽ വരുത്തി. അതനുസരിച്ച് 21 വയസ്

തികഞ്ഞ പുരുഷന്മാർക്കെല്ലാം ഇടവകപ്പള്ളിയോഗങ്ങളിൽ വോട്ടവകാശം ലഭിച്ചു. 2010-ൽ ഭരണഘടനാഭേദഗതിയിലൂടെ വനിതകൾക്കും വോട്ടവകാശം ലഭിച്ചു. ഭരണഘടനപ്രകാരം ഓരോ ഇടവകപ്പള്ളിക്കും വലിപ്പച്ചെറുപ്പം കൂടാതെ ഒരു വൈദികനും രണ്ട് അവൈദികരുമായിരുന്നു മലങ്കര അസോസിയേഷനിലെ പ്രാതിനിധ്യം. 1958-ൽ ഇന്ത്യൻ സുപ്രീം കോടതി ശരിവെച്ച ഭരണഘടന 1995-ൽ സുപ്രീംകോടതി തന്നെ ഭേദഗതി ചെയ്ത് ഇടവകയിൽ നിന്നുള്ള അവൈദികപ്രതിനിധികളുടെ എണ്ണം ജനസംഖ്യാനുസൃതമാക്കി. മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയെ മാത്രമല്ല, കാതോലിക്കാ/മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ, മെത്രാന്മാർ, കൂട്ടുട്രസ്റ്റികൾ ഇവരെ തിരഞ്ഞെടുക്കാനും ഭരണഘടന ഭേദഗതി ചെയ്യാനുമുള്ള അധികാരം ഇന്ന് മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷനാണ്.

1934-ല ഭരണഘടന മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയെയും കൂട്ടുട്രസ്റ്റികളെയും ഇതര സ്ഥാനികളെയും തിരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള അധികാരം നിലനിർത്തിയെങ്കിലും അവർക്ക് കാലപരിധിയൊന്നും നിശ്ചയിച്ചിരുന്നില്ല. 1995-ലെ സുപ്രീംകോടതി വിധി അസോസിയേഷന്റെയും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടേയും കാലപരിധി അഞ്ചു വർഷമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. അതനുസരിച്ച് 2002 മുതൽ 5 വർഷത്തിലൊരിക്കൽ ആറു മാസം നീളുന്ന പ്രക്രിയയിലൂടെ അസോസിയേഷനും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നു. ഇതിന്റെ ചുവടുപിടിച്ച് മെത്രാന്മാർ ഒഴികെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന സ്ഥാനികളുടെ കാലാവധി അഞ്ചു വർഷമായി പിന്നീട് പരിമിതപ്പെടുത്തി.

1934-ല ഭരണഘടന മലങ്കരസഭയ്ക്ക് ഒരു എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് രൂപീകരിക്കുകയും വിശ്വാസം, പട്ടത്വം, അച്ചടക്കം ഇവയ്ക്കുള്ള അധികാരം പൂർണ്ണമായും അവർക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. 2006-ൽ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് നടപടിച്ചട്ടം ഭേദഗതി ചെയ്തു. അതനുസരിച്ച് കാതോലിക്കാ/മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ, ഇടവകമെത്രാപ്പോലീത്താമാർ എന്നിവർ ഒഴികെ സുന്നഹദോസ് തിരഞ്ഞെടുത്തു നിയമിക്കുന്ന എല്ലാ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സ്ഥാനികളുടെയും കാലാവധി അഞ്ചു വർഷമെന്നും, രണ്ടു പ്രാവശ്യത്തിൽ കൂടുതൽ ഒരാൾ ഒരു സ്ഥാനത്തു തുടരാൻ പാടില്ലെന്നും തീരുമാനിച്ചു. ഈ ഭേദഗതിക്ക് മുൻകൈയെടുത്ത തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് സീനിയർ മെത്രാപ്പോലീത്താ 2007-ൽ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് സെക്രട്ടറിസ്ഥാനവും എം.ഡി. & കാതോലിക്കേറ്റ് സ്കൂളുകളുടെ മാനേജർസ്ഥാനവും ഒഴിഞ്ഞ് ഈ ഭേദഗതി നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനു പ്രാരംഭമിട്ടു. തുടർന്ന് 2012-ലും 2017-ലും എപ്പിസ്കോപ്പൽ സ്ഥാനികളെ *മാറിക്കൽപ്പിച്ചു*. ദൗർഭാഗ്യവശാൽ മെത്രാൻ ഇതര സ്ഥാനികളുടെ കാര്യത്തിൽ ഇന്നും ഇത്തരമൊരു കാലപരിമിതി നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല.

ഇന്ന് മലങ്കര അസോസിയേഷൻ കോട്ടയം എം.ഡി. സെമിനാരിയിൽ കൂടുന്നത് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയെയും കൂട്ടുട്രസ്റ്റികളെയും തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനാണ്. 2002 മുതൽ അഞ്ചു വർഷത്തിലൊരിക്കൽ മാർച്ച് മാസത്തിൽ ഈ സ്ഥാനങ്ങളിലേക്കു തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തേണ്ടത് സുപ്രീംകോടതി വിധിപ്രകാരം അനിവാര്യമാണ്. ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ മതപാർലമെന്റും ഏറ്റവും വിപുലമായ ക്രൈസ്തവ ജനാധിപത്യ പ്രക്രിയയ്ക്കും വീണ്ടും കോട്ടയം എം.ഡി. സെമിനാരി വേദിയാകുന്നു.

(*നാരദ മലയാളം*, 1 മാർച്ച് 2017)

12

പെരുന്നയിലെ പോപ്പും സഭാസെക്രട്ടറിയും

2017-22 കാലത്തെ മലങ്കര അസോസിയേഷൻ നിലവിൽ വന്നു. ആ കാലഘട്ടത്തിലേയ്ക്കുള്ള മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളെയും കൂട്ടുട്രസ്റ്റിമാരെയും തിരഞ്ഞെടുത്തു. ഇനി അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറിയുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് 2017 ഏപ്രിൽ 4-നു നടക്കും. മലങ്കരസഭയുടെ ഭരണസംവിധാനക്രമീകരണത്തിലെ ഒരു സുപ്രധാന കാലികപ്രക്രിയ ഒരു വട്ടം കൂടി അങ്ങനെ പൂർത്തിയാവും.

ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പൊതുവേ ഉയരുന്ന ഏതാനും ചോദ്യങ്ങളുണ്ട്. അവ,

1. കൂട്ടുട്രസ്റ്റിമാരെ തിരഞ്ഞടുക്കുന്നത് അസോസിയേഷനാണ്. സെക്രട്ടറിയെ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയും. എന്തുകൊണ്ട് സെക്രട്ടറിയെ അസോസിയേഷൻ തിരഞ്ഞടുത്തു കൂടാ?

2. സഭാസെക്രട്ടറിയാണോ അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി ആണോ?

3. മലങ്കരസഭയുടെ കാര്യനിർവാഹകൻ (Chief Executive Officer) സെക്രട്ടറി ആണോ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ ആണോ?

ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് പൊതുവായി മറുപടി പറയാം. പക്ഷേ അതിന് ഇവ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും നിർദ്ധാരണം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്ത ചരിത്രപശ്ചാത്തലം കൂടി മനസ്സിലാക്കണം. അത് മലങ്കരസഭയുടെ പൊതുസ്വത്തുക്കളുടെ ഉത്ഭവവും ഭരണസംവിധാനത്തിന്റെ ക്രമീകരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നു.

പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യപാദം വരെ മലങ്കരനസ്രാണികൾക്കു *ഭരിക്കാൻ* പൊതുസ്വത്ത് ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അക്കാലത്താണ് പൊതുസ്വത്തുക്കളായി വട്ടിപ്പണപലിശയും പഴയസെമിനാരിയും ജന്മമെടുക്കുന്നത്. *ഭരിക്കുന്ന മെത്രാൻ* അവ കൈകാര്യം ചെയ്യുക എന്നതാ

യിരുന്നു പതിവ്. മെത്രാന്റെ ഭരണത്തെപ്പറ്റി ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അതൊരു ഭരണക്രമീകരണത്തിലേക്കു നീങ്ങിയിരുന്നില്ല.

ഇതിനിടയിൽ 1836-ൽ *മാവേലിക്കര പടിയോല*യിലൂടെ മലങ്കരസഭ ആംഗ്ലിക്കൻ സഹവാസം വിച്ഛേദിച്ചു. തുടർന്ന് സി.എം.എസ്. മിഷനറിമാർ മലങ്കരസഭയുടെ പൂർവാർജ്ജിതമടക്കമുള്ള സ്വത്തുക്കളിന്മേൽ അവകാശവാദം ഉന്നയിച്ചു. ഈ വിഷയത്തിൽ തീർച്ച ചെയ്ത കൊച്ചി പഞ്ചായത്തു കോടതി, മലങ്കരസഭയുടെ പൂർവാർജ്ജിതസ്വത്തുക്കൾ - വട്ടിപ്പണം, പഴയസെമിനാരി - നസ്രാണികൾക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു. പക്ഷേ അവയുടെ കൈകാര്യകർത്തൃത്വത്തിന് ഒരു കത്തനാരും ഒരു മാപ്പിളയും മലങ്കരമെത്രാനോടൊപ്പം കൂട്ടുട്രസ്റ്റികളായി ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നും തീർച്ച ചെയ്തു. എന്നാൽ പഞ്ചായത്തുവിധി പക്ഷപാതപരമാണെന്നതിനാൽ തുക കൈപ്പറ്റാൻ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ ചേപ്പാട്ട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് നാലാമൻ വിസമ്മതിച്ചു.

തുടർന്നും അനേക വർഷങ്ങളിലേയ്ക്കു കൂട്ടുട്രസ്റ്റിമാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയോ വട്ടിപ്പണപ്പലിശ വാങ്ങുകയോ ചെയ്തില്ല. അക്കാലത്ത് സെമിനാരിയുടെ പ്രവർത്തനം നാമമാത്രമായിരുന്നു താനും. അവസാനം 1869-ൽ വട്ടിപ്പണപലിശ വാങ്ങാൻ നിർബന്ധിതനായ സ്ഥിതിയിൽ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ്, താഴത്തു ചാക്കോ ചാണ്ടപ്പിള്ള കത്തനാരെയും കുന്നുംപുറത്തു കോര ഉലഹന്നാനെയും കൂട്ടുട്രസ്റ്റികളായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. മലങ്കരപള്ളിയോഗം കൂടിയല്ല, പകരം പള്ളിപ്രതിനിധികളെ തിരുവനന്തപുരത്ത് റസിഡന്റിന്റെ മുമ്പിൽ ഹാജരാക്കി സമ്മതം അറിയിച്ചായിരുന്നു ഇവരെ തിരഞ്ഞെടുത്തത്.

എന്നാൽ ഇതിനു തൊട്ടുപിന്നാലെ 1870 മകരം 23-ലെ *സെമിനാരി പടിയോല*യിൽ ഇവരെപ്പറ്റി പരാമർശനമില്ല. എന്നാൽ ആ പടിയോലപ്രകാരം നിയമിക്കപ്പെട്ട ആലോചനാക്കൂട്ടത്തിന്റെ മിഥുനം 22-ലെ നിശ്ചയങ്ങളിൽ ഇവരെ കൂട്ടുട്രസ്റ്റികൾ എന്നല്ല, *ജാമ്യക്കാർ* എന്നു മാത്രമാണ് പരാമർശിക്കുന്നത്. അവൈദികട്രസ്റ്റിയായ കുന്നുംപുറത്തു കോര ഉലഹന്നാനെപ്പറ്റി *സെമിനാരി മുതൽപിടി* എന്നും പരാമർശനമുണ്ട്. ... *9-മത- സിമ്മനാരിയിൽ ഒരു മുതൽപിടിക്കാരനെയും, കണക്കെഴുതുന്നതിന്നു ഒരു പിള്ളയെയും, ഒരു ശിപായിയെയും, ഒരു വെളക്കുവെയ്പുകാരനെയും, ഒരു അടിച്ചു തൂക്കുന്നവനെയും, ശെമ്മാശന്മാർക്ക് വെയ്പിനു രണ്ടു കുശിനിക്കാരെയും, മിറ്റം അടിക്കുന്നതിന്നു ഒരാളിനെയും, ദീനത്തിൽ ശെമ്മാശന്മാർക്കു ശുശ്രൂഷയ്ക്കു ഒരുത്തനെയും നിയമിയ്ക്കേണ്ടതാകുന്നു...* എന്ന മിഥുനം 22-ലെ കമ്മിറ്റി നിശ്ചയ

പ്രകാരം *സെമിനാരി മുതൽപിടി* നിയമിക്കപ്പെടുന്ന ശമ്പളക്കാരനായ ഒരു ജീവനക്കാരൻ മാത്രമാണ്.

പൊതുമുതലുകളുടെ ധനവിനിയോഗരീതിയും അതേ യോഗം നിശ്ച യിക്കുന്നുണ്ട്. *...11-മത - സിമ്മനാരിയിൽ മെമ്പൂട്ടിന്ന ഒരു പൂട്ട, മാർ തൊമ്മാ അത്താനാസ്യൊസു മെത്രാപ്പൊലീത്തായ്ക്കും, ഒരു പൂട്ട ജാമ്മ്യക്കാരനാകുന്ന പുന്നത്രെ അലക്കുസന്ത്രയൊസു കത്തനാർക്കും, ഒരു പൂട്ട മുതൽപിടിയ്ക്കാരൻ കുന്നുംപുറത്തു ഉലഹന്നാനും. ഇപ്രകാരം സിമ്മനാരിവക മുതലുകൾ, മൂന്നു പൂട്ടിൽ വച്ചു പൂട്ടുകയും, ചിലവിന്നു വെണ്ടപെടുന്നത രെശീതു വാങ്ങി ഒരു മാസത്തെയ്ക്കുള്ളൊത മുതൽ പിടിക്കാരനെ ഏൾപ്പിയ്ക്കയും, മാസം തികയുംമ്പൊൾ, കണക്കെഴുതി അടയാളം വച്ച പൂട്ടുകാരെ ഏൾപ്പിക്കയും, ആവക കണക്കുകൾ ആലൊ ചനക്കാരു കൂടുമ്പൊൾ കെട്ടുതീർത്ത, അവരും അടയാളം വച്ച, മെലാ വിൽ ബൊധിപ്പിച്ച അടയാളം വായിപ്പിച്ച സൂക്ഷിയ്ക്കുന്നതു കൂടാതെ, ഒരു പ്രതി ആലൊചനയ്ക്കാറരുടെ കൈവശവും, ചുരുങ്ങിയ പ്രതി അച്ച ടിപ്പിച്ച പള്ളികളിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യെണ്ടതാകുന്നു...* ചുരുക്കത്തിൽ, അവൈദികട്രസ്റ്റിയായിരുന്ന കുന്നുംപുറത്തു കോര ഉലഹന്നാനെ ദൈനം ദിന കാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനും കണക്കു സൂക്ഷിക്കുന്നതിനുമായി *നിയ മിച്ചു*. ഒരർത്ഥത്തിൽ ഇന്നത്തെ അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറിയുടെ പ്രാഗ്‌രൂപം ഇതായിരുന്നു എന്നു പറയാം. പിന്നീട് *സെമിനാരി മുതൽപിടി* മാരായി നിയമിതരായ കാഞ്ഞിരത്തിൽ ചെറിയാൻ, കാരിക്കൽ കുരുവിള ഈപ്പൻ എന്നിവർ സെക്രട്ടറിമാരുടെ പട്ടികയിൽ ഇടംപിടിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്.

മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ വിളിച്ചുകൂട്ടിയ 1873-ലെ പരുമല സുന്നഹദോസിന്റെ ആറാം നിശ്ചയപ്രകാരം അസോസിയേഷൻ കമ്മി റ്റിക്ക് ഒരു സെക്രട്ടറിയും ഒരു മുതൽപിടിയും ഉണ്ടായിരിക്കണമായിരുന്നു. ആ നിശ്ചയപ്രകാരം സെക്രട്ടറി എഴുത്തുകുത്തുകൾ, ആധാരപ്രമാണ ങ്ങൾ, കണക്കുകൾ ഇവയും, മുതൽപിടി പണച്ചുമതലയും വഹിക്കണം. *... ആറാമത - കമ്മറ്റിക്കാർക്കു സമ്മതമുള്ള ഒരാളെ സിക്രട്ടരി ആയിട്ടും, മറ്റൊരാളെ മുതൽപിടി ആയിട്ടും നിശ്ചയിക്കുന്നതിന്നും, അസൊസ്യെ ഷൻ സമ്മന്ധമായ സകല എഴുത്തുകുത്തുകളും, ആധാരപ്രമാണങ്ങളും, കണക്കുകളും, സിക്രട്ടറി കൈവശം വച്ചുസൂക്ഷിപ്പാൻ തക്കവണ്ണവും, പണച്ചുമതലക്കു മുതൽപിടി ബാദ്ധ്യാസ്ഥാനി ആയിരിപ്പാൻ തക്കവ ണ്ണവും, ഒരു നിശ്ചയത്തെ ഉറപ്പിക്കുന്നതിന്നു യൊഗത്തിന്റെ ആലൊച നയ്ക്കായി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു...* എന്നാണ് ആ നിശ്ചയത്തിന്റെ പൂർ ണ്ണരൂപം.

അദ്ദേഹം തന്നെ മുൻകൈയെടുത്തു വിളിച്ചുകൂട്ടിയതും നിയമപ്രകാരമുള്ള അസോസിയേഷനും അതിന്റെ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയും രൂപീകരിച്ചതുമായ 1876–ലെ മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിന്റെ കാനോനാകളിൽ സെക്രട്ടറിയും മുതൽപിടിയും ഉണ്ട്. എന്നാൽ അവരുടെ ജോലി വ്യക്തമായി നിർവചിച്ചിട്ടില്ല. ...*മലയാളത്തിൽ മേലദ്ധ്യക്ഷമാരുടെ ഏകനായ കശക്തിക്കു എതിരായ ശക്തി ഇല്ലായ്ക നിമിത്തം സഭയ്ക്കു ദോഷം സംഭവിച്ചിരിക്കയാൽ മേല്പറഞ്ഞ സമൂഹം സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നതു എത്രയും ആവിശ്യവും അവരെല്ലാം കൂടി കാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനു പ്രയാസവും ആകയാൽ ഇതിൽ കൂടിയിരിക്കുന്ന പട്ടക്കാററിൽ നിന്നു എട്ടും ഒന്നാം ക്ലാസ്സിൽ നിന്ന് അയ്മേനികൾ പതിനാറും ഭരിക്കുന്ന മെത്രാപോലീത്താ പ്രസിഡന്റും – കൂടിയതായ ഒരു പ്രധാന കമ്മട്ടിയും അതിലേയ്ക്കു മാസപ്പടി കൊടുത്തു നിശ്ചയിക്കേണ്ട ഒരു സിക്രട്ടെറിയും – ജാമ്യം സ്തിരപ്പെടുത്തി വരുന്നതായ ഒരു സ്രാപ്പും വേണ്ടുന്നതും – ജാതിയുടെ പൊതുവിലേയ്ക്കു വേണ്ടുന്ന മതസംബന്ധമായും സമൂഹസംബന്ധമായും ഉള്ള സകല കാര്യങ്ങൾക്കും കൈകാരകർത്താക്കളും ഭാരവാഹികളും ആയി ഇവരെ ചുമതലപ്പെടുത്തേണ്ടതും അവരുടെ നടപടികൾക്കു വേണ്ടുന്ന ശട്ടവട്ടങ്ങളെ നിശ്ചയിച്ചു ഉറപ്പിക്കേണ്ടതും അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം എല്ലാവിധ ഗുണവും സഭയ്ക്കു പൊതുവെ സിദ്ധിക്കുന്നതും ആകയാൽ ആ വകക്കു കൊള്ളാകുന്നവരും – പൊതുകാര്യത്തിലേയ്ക്ക് താല്പര്യമുള്ളവരും ആയി മേല്പറഞ്ഞ പട്ടക്കാരെയും അയ്മേനികളെയും ഈ സുന്നഹദോസിൽ വെച്ചുതന്നെ സ്തിരപ്പെടുത്തുന്നതു ആവിശ്യമെന്നു യോഗം നിശ്ചയിച്ചുറപ്പിച്ചു...* എന്ന മുളന്തുരുത്തി കാനോനാപ്രകാരം സെക്രട്ടറി ശമ്പളക്കാരനും, *സ്രാപ്പ്* – ഖജാൻജി – മുതലുള്ള (താൻ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന പൊതുപണത്തിനു ജാമ്യം കൊടുക്കാൻ കഴിവുള്ള) വ്യക്തിയുമായിരിക്കണം. ചുരുക്കത്തിൽ സെക്രട്ടറിയെക്കാൾ ഉത്തരവാദിത്വം ഈ കാനോനാപ്രകാരം ഖജാൻജിക്കാണ്.

ഇപ്രകാരം നിയമിക്കപ്പെട്ട ആദ്യ സെക്രട്ടറിയാണ് ഇടവഴിക്കൽ ഇ. എം. ഫിലിപ്പ്. പക്ഷേ അദ്ദേഹം അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി എന്ന നിലയിൽ ധനവിനിയോഗം ഒന്നും നടത്തിയിരുന്നില്ല. ഖജാൻജിയായി ആരെയും നിയമിച്ചുമില്ല. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമന്റെ കാലം മുതൽ പൊതുമുതലുകൾ വർദ്ധിച്ചുവന്നു. അവയ്ക്കൊക്കെ മാനേജരന്മാരെ നിയമിച്ചാണ് ധനവിനിയോഗം നടത്തിയിരുന്നത്. എം.ഡി. സെമിനാരി ഷോടതി, കാതോലിക്കാനിധിസംഭരണം ഇവ പോലെയുള്ള ധനസമ്പാദനയജ്ഞങ്ങൾക്കും, മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പൗരോഹിത്യ സുവർണ്ണ ജൂബിലി പോലെയുള്ള മഹാമേളകൾക്കും, അവ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ പ്രത്യേക സംവിധാനം എർപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു പതിവ്.

1934 വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിലൊന്നും കൂട്ടുട്രസ്റ്റിമാരുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനെപ്പറ്റി പ്രത്യേക നിയമാവലി ഒന്നും ഉണ്ടാക്കിയില്ല. 1889-ലെ തിരുവിതാംകൂർ റോയൽ കോടതി വിധി ശരിവെച്ച കൊച്ചി പഞ്ചായത്തു വിധിപ്രകാരം മലങ്കരപള്ളിയോഗമായിരുന്നു ട്രസ്റ്റിമാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടിയിരുന്നത്. അതു ഭേദപ്പെടുത്തുക അസാദ്ധ്യമായിരുന്നു. അതാണ് സെമിനാരി, പരുമല, മുളന്തുരുത്തി കാനോനാകൾ അവരുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനെപ്പറ്റി നിശബ്ദത പാലിക്കുന്നത്. മരണം മൂലമോ, നിഷ്കാസനം മൂലമോ (ഉദാ. കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാൻ, അക്കര സി. ജെ. കുര്യൻ) സ്ഥാനത്യാഗം മൂലമോ (ഉദാ. മണലിൽ യാക്കോബ് കത്തനാർ, തെങ്ങുംതോട്ടത്തിൽ റ്റി. എസ്. ഏബ്രഹാം കോർഎപ്പിസ്ക്കോപ്പാ) മാത്രമായിരുന്നു പുതിയ കൂട്ടുട്രസ്റ്റി തിരഞ്ഞെടുപ്പ് ആവശ്യമായി വന്നിരുന്നത്. 1934-ൽ മലങ്കരസഭാഭരണഘടന നിലവിൽ വന്നിട്ടും ഈ നില തുടർന്നു. 2007 മുതലാണ് കൂട്ടുട്രസ്റ്റിമാരുടെ കാലാവധി അഞ്ചു വർഷമായി നിജപ്പെടുത്തി സമയബന്ധിത തിരഞ്ഞെടുപ്പ് ആരംഭിച്ചത്. സഭാഭരണഘടനയ്ക്കും കൂട്ടുട്രസ്റ്റിമാരുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് അസോസിയേഷൻ നേരിട്ടു നടത്തുന്ന രീതി അവസാനിപ്പിക്കാനാവുമായിരുന്നില്ല. അപ്പോഴേക്കും സമുദായസ്വത്തുക്കൾ 1889-നെക്കാൾ അനേകമടങ്ങ് വളർന്നെങ്കിലും അവയിൽ ഭൂരിഭാഗവും കൊച്ചി പഞ്ചായത്തുവിധിയുടെ വ്യാപ്തിയിൽ ഉൾപ്പെടാത്ത ട്രസ്റ്റുകളായിരുന്നു. അതിനാൽ കൂട്ടുട്രസ്റ്റിമാർക്ക് അതിൽ പങ്കുമില്ലായിരുന്നു.

1876-ലെ മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് അസോസിയേഷൻ രൂപീകരിച്ചെങ്കിലും കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നൽകിയത് അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിക്കായിരുന്നു. *...മേല്പറഞ്ഞ സമൂഹം ... അവരെല്ലാം കൂടി കാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനു പ്രയാസവും ആകയാൽ ഇതിൽ കൂടിയിരിക്കുന്ന പട്ടക്കാററിൽ നിന്നു എട്ടും ... അയ്മേനികൾ പതിനാറും ഭരിക്കുന്ന മെത്രാപോലീത്താ പ്രസിഡന്റും - കൂടിയതായ ഒരു പ്രധാന കമ്മട്ടിയും ... ജാതിയുടെ പൊതുവിലേയ്ക്കു വേണ്ടുന്ന മതസംബന്ധമായും സമൂഹസംബന്ധമായും ഉള്ള സകല കാര്യങ്ങൾക്കും കൈകാര്യകർത്താക്കളും ഭാരവാഹികളും ആയി ഇവരെ ചുമതലപ്പെടുത്തേണ്ടതും...* എന്ന മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാനോനാ വിവക്ഷിക്കുന്നത് ഇതാണ്. 1889-ലെ റോയൽ കോർട്ടുവിധി മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയങ്ങൾ സ്ഥിരപ്പെടുത്തിയതോടെ മലങ്കരമെത്രാന്റെയും കൂട്ടുട്രസ്റ്റിമാരുടെയും തിരഞ്ഞെടുപ്പ് ഒഴികെ *...ജാതിയുടെ പൊതുവിലേയ്ക്കു വേണ്ടുന്ന മതസംബന്ധമായും സമൂഹസംബന്ധമായും ഉള്ള സകല കാര്യങ്ങൾക്കും...* മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി മാത്രം ചുമതലക്കാരായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു നിയമസാധുത ലഭിച്ചു. അതനുസരിച്ച് സെക്രട്ടറിയുടെ

തിരഞ്ഞെടുപ്പ് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ ചുമതലയായി. 1934-ലെ സഭാ ഭരണഘടന, *മതസംബന്ധമായതും* (ആത്മികം) *സമൂഹസംബന്ധമായതും* (ലൗകികം) വിഷയങ്ങൾ വേർതിരിച്ച് യഥാക്രമം എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിനെയും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയെയും ചുമതലപ്പെടുത്തിയതോടെ സെക്രട്ടറിയുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ അധികാരമായി. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിലെ ഭദ്രാസനഭരണമുള്ള മെത്രാന്മാർ എല്ലാം മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ വൈസ് പ്രസിഡന്റുമാരാകയാൽ അവരും ഈ തിരഞ്ഞെടുപ്പു പ്രക്രിയയിൽ ഭാഗഭാക്കുകളാണ്.

1934-ലെ ഭരണഘടനപ്രകാരം അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറിയെ നിർവചിച്ചിരിക്കുന്നത് താഴെ പറയുംപ്രകാരമാണ്.

(വകുപ്പ് 72) അസോസിയേഷന് ഒരു സെക്രട്ടറി ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതും, ആ സെക്രട്ടറിയെ അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടതും, ടി തിരഞ്ഞെടുപ്പിനെ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നപക്ഷം ആയത് സാധുവായിരിക്കുന്നതും, ആകുന്നു. യാതൊരു കാരണവും പറയാതെ സെക്രട്ടറിയെ നീക്കം ചെയ്യുന്നതിന് അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിക്ക്, അവകാശമുള്ളതാകുന്നു.

(വകുപ്പ് 73) സമുദായംവക സ്ഥാവര ജംഗമങ്ങളുടെ ഒരു രജിസ്റ്റർ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതും, ആയത് ആണ്ടുതോറും നാളതുവരെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായെക്കൊണ്ടും കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളിൽ രണ്ടു പേരെക്കൊണ്ടും ഒപ്പിടുവിച്ചു സെക്രട്ടറി സൂക്ഷിക്കേണ്ടതും ആകുന്നു.

(വകുപ്പ് 74) സമുദായസ്വത്തുക്കളുടെ ആദായത്തിന്റെയും മലങ്കര ഇടവക വരുമാനത്തിന്റെയും വരവു ചെലവു കണക്കെഴുതി സൂക്ഷിക്കുക, മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി കൂടുന്ന അവസരത്തിൽ അതുവരെയുള്ള കണക്കിന്റെ തിരട്ടു തയ്യാറാക്കി കമ്മിറ്റിയിൽ ഹാജരാക്കുക, അസോസിയേഷന്റെയും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടേയും മിനിട്സ് എഴുതി സൂക്ഷിക്കുക, എന്നിതുകൾ - സെക്രട്ടറിയുടെ ചുമതലയിൽപ്പെട്ട ജോലികൾ ആകുന്നു.

(വകുപ്പ് 80) അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി കമ്മിറ്റി സെക്രട്ടറിയും ആയിരിക്കുന്നതാകുന്നു.

ഇതിനപ്പുറം കാര്യനിർവഹണാധികാരമൊന്നും അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറിക്കു ഭരണഘടന നൽകിയിട്ടില്ല. ധനവിനിയോഗത്തിൽ ഒരു പങ്കും അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറിക്കു ഇല്ല എന്ന് 82-ാം വകുപ്പു വ്യക്തമാക്കുന്നുമുണ്ട്.

(വകുപ്പ് 82) സമുദായംവക വരവിനും ചിലവിനും ആണ്ടിന്റെ ആരം ഭത്തിൽ ഒരു ബഡ്ജറ്റു കമ്മിറ്റിക്കാർ തയ്യാറാക്കേണ്ടതും, ടി ബഡ്ജറ്റിൻ പ്രകാരമുള്ള ചെലവുകൾ മാത്രം ചെയ്യേണ്ടതും, അതിൽ കൂടുതൽ എന്തെങ്കിലും ചെലവു ചെയ്യണമെന്നിരുന്നാൽ ആയതു കമ്മിറ്റിയുടെ അനുമതിയോടുകൂടി ആയിരിക്കേണ്ടതും, അത്യാവശ്യം നേരിട്ടാൽ ആണ്ടിൽ അഞ്ഞൂറു രൂപയിൽ കവിയാതെയുള്ള ഒരു സംഖ്യ അസോസി യേഷൻ പ്രസിഡന്റു മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു ചെലവു ചെയ്യാവുന്നതും, ഇങ്ങനെ ഉണ്ടാകുന്ന ചിലവിനെ സംബന്ധിച്ച് അടുത്ത കമ്മിറ്റിയിൽ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതും ആകുന്നു.

മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായാണ് മലങ്കരസഭയുടെ കാര്യനിർവഹ ണവും ധനവിനിയോഗവും നടത്തുന്നത് എന്ന് ഈ വകുപ്പ് വ്യക്തമാക്കു ന്നുണ്ട്. മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു ബഡ്ജറ്റിനുപരി ചിലവാക്കാ വുന്ന സംഖ്യ വർദ്ധിപ്പിച്ചതല്ലാതെ ഈ വകുപ്പുകളിൽ നാളിതുവരെ യാതൊരു മാറ്റവും വരുത്തിയിട്ടുമില്ല. എന്നു മാത്രമല്ല, 1934-ലെ ഭരണ ഘടനയുടെ 75-ാം വകുപ്പ് (*മലങ്കര ഇടവകപ്പണം മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീ ത്തായുടെയും സെക്രട്ടറിയുടെയും പേരിൽ നിക്ഷേപിക്കപ്പെടേണ്ട താകുന്നു*) എന്നത് പിൽക്കാലത്ത് എടുത്തുകളഞ്ഞ് ഇത് കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുമുണ്ട്.

ചുരുക്കത്തിൽ പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യപാദത്തിൽ വിഭാ വനം ചെയ്ത *മാസപ്പടി വാങ്ങുന്ന ജീവനക്കാരൻ* എന്നതിലപ്പുറം ഒരു അധികാരവും മലങ്കരസഭാഭരണഘടന അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ട റിക്കു നൽകുന്നില്ല. സഭാഭരണഘടന ശമ്പളം ഒഴിവാക്കിയെങ്കിലും സെക്രട്ടറിയുടെ നിലവാരം പഴയതിനെക്കാൾ വർദ്ധിപ്പിച്ചൊന്നുമില്ല. അസോസിയേഷനും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയും വിളിച്ചുകൂട്ടുവാനുള്ള അധികാരം മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അഭാവത്തിൽ പോലും അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറിക്കില്ല എന്ന് 1934-ലെ ഭരണഘടനയുടെ 71, 79 വകുപ്പുകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ സഭാസ്നേഹികളും പ്രഗത്ഭരുമായ മുൻകാല സെക്രട്ടറിമാർ ആ സ്ഥാനത്തിന് ഒരു ബഹു മാന്യത ഉണ്ടാക്കി ഉയർന്ന തലത്തിലേയ്ക്കുയർത്തി എന്നത് യാഥാ ർത്ഥ്യം. അതു നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന വർത്തമാനകാല ചോദ്യ ത്തിനു കാലമാണ് മറുപടി പറയേണ്ടത്.

മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് അസോസിയേഷനേക്കാൾ പ്രാധാന്യം മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിക്കു നൽകിയതുകൊണ്ടു മാത്രമല്ല അസോസിയേ ഷൻ സെക്രട്ടറിയുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ ഉത്തരവാ ദിത്തമായത്. 1876 മുതൽ കേസുകളും ഇതരപ്രശ്നങ്ങളും മൂലം ദീർ

ഘകാലത്തെ ഇടവേളകളിൽ മാത്രമാണ് അസോസിയേഷൻ കൂടാൻ സാധിച്ചിരുന്നത്. പക്ഷേ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി ആവശ്യാനുസൃതം കൂടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ അത്യന്താപേക്ഷിതമായ സെക്രട്ടറിയുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് താരതമ്യേന സുരക്ഷിതമായ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ നിക്ഷിപ്തമാക്കുന്നതാണ് അഭികാമ്യം എന്ന് അന്നത്തെ സഭാനേതാക്കൾ കരുതിയെങ്കിൽ അതിൽ അത്ഭുതത്തിന് അവകാശമില്ല. മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിക്കും സെക്രട്ടറിക്കും 1934-ലെ ഭരണഘടന പോലും കാലപരിധിയൊന്നും നിശ്ചയിച്ചില്ലെങ്കിലും പുതിയ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി നിലവിൽ വരുമ്പോൾ സെക്രട്ടറിയെ *മാറിക്കൽപ്പിക്കുകയായിരുന്നു* ഇക്കാലത്തൊക്കെയും പതിവ്. പലപ്പോഴും ഒരേ സെക്രട്ടറി തുടർന്നാലും ഈ പ്രക്രിയ ആവർത്തിച്ചിരുന്നു.

അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറിമാർ *സമുദായസെക്രട്ടറി* എന്നു മുൻകാലങ്ങളിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇതിൽ നിയമപരമായി തെറ്റൊന്നുമില്ല. കാരണം ലൗകിക വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു *സമുദായം* എന്നു സഭാഭരണഘടന ആവർത്തിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ *സഭാസെക്രട്ടറി* എന്നത് തികച്ചും തെറ്റും തെറ്റിദ്ധാരണ ഉളവാക്കുന്നതുമായ പ്രയോഗമാണ്. കേരളത്തിലെ ചില സമുദായസംഘടനകളെപ്പോലെ മലങ്കരസഭയുടെ *കൈകാര്യകർത്താവ്* എന്നു ധ്വനിപ്പിക്കുന്ന ഈ പ്രയോഗം പൊന്തിവന്നത് പരിശോധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒന്നു മാത്രം പറയാം. മലങ്കര*സഭയ്ക്ക്* സെക്രട്ടറി ഇല്ല. ഉണ്ടാവാൻ സാദ്ധ്യവുമല്ല.

ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഏറെ വിവാദമുണ്ടാക്കിയ ഒരു പ്രയോഗമാണ് *പെരുന്നയിലെ പോപ്പ്*. സാങ്കേതികമായ അർത്ഥത്തിൽ അതു പൂർണ്ണമായും ശരിയാണ്. കാരണം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികൾ, നായർ സർവീസ് സൊസൈറ്റി, SNDP യൂണിയൻ മുതലായവയുടെ മുഖ്യകാര്യവിചാരകർ (Chief Executive Officer) ജനറൽ സെക്രട്ടറിമാരാണ്. അവർക്കു സ്വതന്ത്രമായി അതതിന്റെ ഉന്നതാധികാരസമിതി വിളിച്ചുകൂട്ടാനുള്ള അധികാരവുമുണ്ട്. നാമമാത്രമായി ഇവയിൽ പലതിനും പ്രസിഡന്റ് ഉണ്ടാവാം. പക്ഷേ അവയൊക്കെ വെറും ആലങ്കാരികപദവി മാത്രമാണ്. പക്ഷേ ഒരു എപ്പിസ്കോപ്പൽ സഭയായ മലങ്കരസഭയുടെ സ്ഥിതി വിഭിന്നമാണ്. മലങ്കരസഭാഭരണഘടന മുകളിൽ പറഞ്ഞവർക്കു സമാനമായ സ്ഥാനമൊന്നും അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറിക്കു നൽകുന്നില്ല. മലങ്കരസഭയുടെ മുഖ്യകാര്യവിചാരകൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ മാത്രമാണ്. അതിൽനിന്നും അനേക പടി താഴെയുള്ള ഒരു വെറും *സേവകാത്മാവ്* മാത്രമാണ് അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി. സഭയിലെ അനേക പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ പാസാക്കി ഓഡിറ്റ് ചെയ്ത് നൽകുന്ന കണക്കും അവർ തയ്യാറാക്കുന്ന ബഡ്ജറ്റും വായിക്കുന്നതിനെ കോടി

കളുടെ ബഡ്ജറ്റ് അവതരണമായിട്ടാണ് ഇന്ന് പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ സഭയുടെ പൊതുഫണ്ടിന്റെ ബഡ്ജറ്റ് തയ്യാറാക്കേണ്ടത് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയാണെന്നു ഭരണഘടന തന്നെ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഇതരപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടേത് അവയുടെ ഭരണഘടനപ്രകാരമുള്ള ഭരണസമിതികളും.

മലങ്കരസഭയിൽ മെത്രാന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിലും അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറിക്ക് നിർണായപങ്കുണ്ടെന്നാണ് പലരും ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഒരു പടി കൂടി കടന്ന് സെക്രട്ടറിയാണ് മെത്രാന്മാരെ *ആക്കുകയും നീക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്* എന്നു പോലും വിശ്വസിക്കുന്ന നസ്രാണികൾ ഉണ്ട്. എന്നാൽ യാഥാർത്ഥ്യം നേരേ മറിച്ചാണ്. നിലവിലുള്ള നടപടിച്ചട്ടം അനുസരിച്ച് എപ്പിസ്കോപ്പൽ നോമിനേഷൻ കമ്മിറ്റിയിൽ പ. എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ പ്രതിനിധികളായ മൂന്നു മെത്രാന്മാർ, കത്തനാർ-അവൈദികട്രസ്റ്റിമാരും സെക്രട്ടറിയും എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു സ്ഥാനികൾ, രണ്ടു സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പൾമാർ, മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ഒരു കത്തനാരും രണ്ടു അവൈദികരും എന്നിവരാണ് ഉള്ളത്. ഈ സമിതിയിൽ *നേരായ മാർഗ്ഗത്തിൽ* അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറിയുടെ പങ്ക് നാമമാത്രമാണ്. പോരെങ്കിൽ തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് സീനിയർ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഉണ്ടാക്കി പാസാക്കി പ്രാബല്യത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന മെത്രാൻതിരഞ്ഞെടുപ്പിനുള്ള മാനദണ്ഡങ്ങൾ അനുസരിച്ചു മാത്രമേ ഇവർക്കു പ്രവർത്തിക്കാനാവൂ. ഈ കടമ്പ ഒക്കെ കടന്നാലും സ്ഥാനാർത്ഥികൾ മലങ്കര അസോസിയേഷനിൽ വൈദികരുടെയും അവൈദികരുടെയും 50% + 1 എന്ന വോട്ടും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായി നേടണം. മെത്രാന്മാർക്കു ഭദ്രാസനം തിരിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിലും സ്ഥലംമാറ്റം നടത്തുന്നതിലും മുഖ്യപങ്ക് എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിനാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ അവിടെയും സെക്രട്ടറിയുടെ പങ്ക് സ്വാഹ! അതു വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെയും.

കിഴക്കിന്റെ മഹാനായ കാതോലിക്കാ മോറാൻ മാർ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമനെ *കോട്ടയത്തിന്റെ പോപ്പ്* എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചത് ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ മാർപാപ്പായാണ്. പക്ഷേ ആ വലയിൽ കാനോൻ-ഭരണഘടനാ വിദഗ്ദ്ധനായ പ. വട്ടക്കുന്നേൽ ബാവാ വീണില്ല. കാരണം തന്റെ കാതോലിക്കാ-മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനങ്ങളെയും അവയുടെ അധികാരങ്ങളെപ്പറ്റിയും വ്യക്തമായ ഉൾക്കാഴ്ച ഉണ്ടായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിനു പക്ഷേ അവ മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടനാബന്ധിതങ്ങളാണെന്നു വ്യക്തമായി അറിയാമായിരുന്നു. അത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ അതിൽ അനേക കാതം താഴെ നിൽക്കുന്ന

മലങ്കര അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി *പെരുന്നയിലെ പോപ്പിനു* സമനാണെന്നു കരുതുന്നവരെപ്പറ്റി പരിതപിക്കാനേ തരമുള്ളു. *ഉണ്ടു പിരിയാൻ* മാത്രം സമ്മേളിക്കുന്ന നിലയിലേയ്ക്കു മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അധഃപതിച്ചതാണ് ഇത്തരമൊരു തെറ്റിദ്ധാരണ വളരാനുള്ള അവസരം സംജാതമാക്കിയത്.

2002-ലെ സുപ്രീംകോടതിവിധിയും അതിനു ശേഷം നടത്തിയ ഭരണഘടനാ - നടപടിച്ചട്ട ഭേദഗതികളും അസോസിയേഷന്റെയും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെയും സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയിക്കുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്തൻ സ്ഥാനികളുടെയും കൂട്ടുട്രസ്റ്റിമാരുടെയും അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറിയുടെയും കാലാവധി അഞ്ചു വർഷമായി നിജപ്പെടുത്തി. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇത് മലങ്കരനസ്രാണികളുടെ ജനാധിപത്യപ്രക്രിയയിലെ ചരിത്രപരമായ ഒരു മടക്കയാത്രയാണ്. 1653 ജനുവരി 3-ന് മലങ്കരമെത്രാന് നാലു കാര്യവിചാരകരെ നിയമിച്ച *മട്ടാഞ്ചേരി പടിയോലയിലെ* ... *മൂവാണ്ടിൽ കൂടിവിചാരം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അവരെ മാറിക്കൽപ്പിക്കയും...* എന്ന ധീരമായ ജനഹിതപ്രഖ്യാപനത്തിലേക്കുള്ള മടങ്ങിപ്പോക്ക്. അതിനിടയിൽ മൂന്ന് അഞ്ചായി എന്നു മാത്രം. സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയിക്കുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്തൻസ്ഥാനികളുടെ കാര്യത്തിലെന്നപോലെ കൂട്ടുട്രസ്റ്റിമാരുടെയും അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറിയുടെയും കാലാവധി പരമാവധി അഞ്ചു വർഷം വെച്ചുള്ള രണ്ടു തവണ എന്നു കൂടി നിശ്ചയിച്ചാൽ മാത്രമേ ഈ പ്രക്രിയ പരിപൂർണ്ണതയിൽ എത്തൂ.

(*മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് ടി. വി., 18 മാർച്ച് 2017*)

13

ദുഷ്ടു കിടക്കെ വരട്ടും വ്രണമതു പൊട്ടും പിന്നെയുമൊരു സമയത്തിൽ...

അങ്ങനെ മലങ്കരസഭയുടെ അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി തിരഞ്ഞെടുപ്പും കഴിഞ്ഞു. 2017-ലെ മലങ്കരസഭയിലെ തിരഞ്ഞെടുപ്പുപ്രക്രിയയും അതോടെ പൂർത്തിയായി. മാറ്റത്തിന്റെ കാറ്റ് ആഞ്ഞടിച്ചത് ഏതാണ്ട് അതിന്റെ ദൗത്യം പൂർത്തിയാക്കി. കലഹത്തിന്റെ ആത്മാവിനു പകരം അനുരഞ്ജനത്തിന്റെ ആത്മാവ് മലങ്കരസഭമേൽ വ്യാപരിക്കുമെന്ന ശുഭപ്രതീക്ഷ നസ്രാണികൾക്കിടയിൽ രൂഢമൂലമായി. *അന്ധകാരത്തിൽ ഇരുന്ന ജനം മഹത്തായ ഒരു പ്രകാശം കണ്ടു* എന്ന സ്ഥിതിയിലാണ് അസോസിയേഷനും അനുബന്ധ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളും പൂർത്തിയായ ഈ അവസരത്തെ ശരാശരി നസ്രാണി കണക്കാക്കുന്നത്.

മലങ്കരസഭ ശരിക്കും ജീർണ്ണതയുടെ കയത്തിലായിരുന്നു എന്ന വസ്തുത അംഗീകരിച്ചേ മതിയാവൂ. അതിന്റെ പാരമ്യതയാണ് കഴിഞ്ഞ വർഷങ്ങളിൽ ദൃശ്യമായത്. മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ ഇതഃപര്യന്തം ഉണ്ടാകാത്ത അനിഷ്ട സംഭവങ്ങൾ, വൈദികരുടെ തെരുവുനൃത്തം.... അച്ചടക്കരാഹിത്യം നടമാടുന്ന ദുരവസ്ഥ. ഇതൊരുപക്ഷേ ചരിത്രത്തിന്റെ അനിവാര്യത ആയിരിക്കാം. കാരണം മലങ്കരസഭയുടെ ഈ അവസ്ഥയെ താരതമ്യം ചെയ്യാവുന്നത് ധനശാസ്ത്രത്തിലെ *വാണിജ്യചക്ര*വുമായി (Trade Cycle) മാത്രമാണ്.

ഒരു സാമ്പത്തികവ്യവസ്ഥിതിയിൽ ഉയർച്ചകളും താഴ്ചകളും ചാക്രികമായി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നതാണ് വാണിജ്യചക്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനതത്ത്വം. ഉയർച്ചയുടെ (Prospirity) പാരമ്യതയിൽ നിന്നു മാന്ദ്യത്തിലേയ്ക്കുള്ള (Depression) വീഴ്ച ആരംഭിക്കും. ഇത്തരം ഗതിമാറ്റങ്ങൾക്ക് വിവിധ കാരണങ്ങൾ വിദഗ്ദ്ധർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നുണ്ട്. നിയന്ത്രിക്കപ്പെടാത്ത വളർച്ച പോലും അതിനൊരു കാരണമാണ്. ഭരണസംവിധാ

നത്തിന്റെ ദൗർബല്യം, ഘടനയുടെ ദ്രവീകരണം, ലക്ഷ്യബോധമില്ലായ്മ, അച്ചടക്കരാഹിത്യം, ധൂർത്ത് മുതലായവും ഈ ഗതിവ്യതിയാനത്തിനു ഹേതുവാകും.

അഭിവൃദ്ധിയുടെ കാലത്തു നിന്നു പിൻവലിയലിലേയ്ക്കു (Recession) ധനചക്രം ഗതി മാറുമ്പോൾ അതിനെ തിരിച്ചൊഴുക്കാൻ പല തിരുത്തൽ നടപടികളും സ്വീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. വ്യക്തവും കൃത്യവുമായ അത്തരം നടപടികളിലൂടെ പിൻവലിയൽ മാന്ദ്യത്തിലേക്കു മുന്നേറുന്നതിന്റെ വേഗത കുറയ്ക്കുകയോ പിടിച്ചു നിർത്തുകയോ മാത്രമല്ല, വീണ്ടും ധനചക്രത്തെ തിരിച്ചു അഭിവൃദ്ധിയുടെ പാതയിലേക്കു നയിക്കാനും സാധിക്കും. പലപ്പോഴും ഛേദനം (Amputation) തന്നെ തിരുത്തലിനായി വേണ്ടി വരും. എന്നാൽ ഇത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ എടുക്കുന്ന തെറ്റായ തീരുമാനങ്ങൾ മാന്ദ്യത്തിന് ആക്കം കൂട്ടുക മാത്രമല്ല, പലപ്പോഴും വ്യവസ്ഥിതിയെ പാടേ തകർക്കുക കൂടി ചെയ്യും.

ഈ സിദ്ധാന്തത്തിൽ *ധനകാര്യം* എന്നതിനു പകരം *സഭാകാര്യം* എന്നാക്കി മലങ്കരസഭ ഇന്ന് എവിടെ നിൽക്കുന്നു എന്നു പരിശോധിച്ചാൽ സമ്പൂർണ്ണ മാന്ദ്യത്തിന്റെ വക്കിൽ എന്നുതന്നെ പറയേണ്ടി വരും. 1980-കളിലെ സുവർണ്ണയുഗത്തിൽ നിന്നു പ്രതിലോമവികസനത്തിലേക്കു മലങ്കരസഭയ്ക്കു ദിഗ്ഭ്രംശം സംഭവിച്ചതിനു പല കാരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവയൊന്നും ഇവിടെ പരാമർശന വിധേയമാക്കേണ്ടതില്ല. 1970-80-കളെ അപേക്ഷിച്ച് കേസുകളും അനുബന്ധപ്രശ്നങ്ങളും നിയന്ത്രണവിധേയമായിട്ടും, സഭാംഗങ്ങളുടെയും തദ്വാരാ സഭയുടെയും സാമ്പത്തികനില മെച്ചപ്പെട്ടിട്ടും സഭാസംവിധാനം വളരുകയായിരുന്നില്ല, മറിച്ച് അനുദിനം തകരുകയായിരുന്നു. പ. ദിദിമോസ് പ്രഥമൻ ബാവായുടെ തപഃശക്തിക്കോ പ. പൗലൂസ് ദ്വിതീയൻ ബാവായുടെ ഊർജ്ജസ്വലതയ്ക്കോ ഒരു പരിധിയിലധികം ഈ വീഴ്ചയെ തടഞ്ഞു നിർത്താനായില്ല എന്നതാണ് സത്യം. ഇടയ്ക്കു കടന്നു കൂടിയ തെറ്റായ ഘടകങ്ങളും, നിഗമനങ്ങളും, നയങ്ങളും, വ്യക്തികളുമാണ് ഇത്തരമൊരു വിഷാദാത്മക സ്ഥിതിയിലേയ്ക്കു സഭയെ നയിച്ചതും, സഭാദ്ധ്യക്ഷന്മാർക്ക് മാന്ദ്യം തടയാനാവാതെ പോയതും.

മലങ്കരസഭയുടെ സ്ഥിതി ഗുരുതരമാണെന്നതിൽ രണ്ടു പക്ഷമില്ല. താരതമ്യേന ചെറുപ്രായത്തിൽ അത്യുന്നത മഹാപുരോഹിതസ്ഥാനത്തെത്തിയ പ. പൗലൂസ് ദ്വിതീയൻ ബാവായ്ക്ക് ഇനിയും പ. സഭയെ രക്ഷിക്കാൻ ധാരാളം അവസരങ്ങളുണ്ട്. അതിനുള്ള വേദിയൊരുക്കലായിരുന്നു 2017-ലെ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ. ചില്ലറ ചികിത്സകൊണ്ടും മരുന്നുകൊണ്ടും ഭേദമാവുന്ന ഒന്നല്ല മലങ്കരസഭയുടെ അസുഖം.

അങ്ങനെ ചെയ്തു താൽക്കാലികശമനം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടും കാര്യമില്ല. അവയൊക്കെ താമസമെന്യേ വീണ്ടും തല പൊക്കും. ധനശാസ്ത്രത്തിലെ പോലെ ദീർഘകാലപദ്ധതിയും നയവുമാണ് ആവശ്യം. കൂട്ടത്തിൽ അവയുടെ ഫലപ്രദമായ നടപ്പാക്കലും.

ആയുർവേദവിധിപ്രകാരം മലങ്കരസഭ ഇന്നു ചെന്നെത്തി നിൽക്കുന്ന ഈയൊരവസ്ഥയെപ്പറ്റിയും അതിന്റെ പ്രതിവിധിയെപ്പറ്റിയും *കിരാതം തുള്ളലിൽ* കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ പണ്ടേ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ഇത്തരമുള്ളൊരു ഗർവ്വു ശമിപ്പാൻ
ഇത്തിരപാകം വന്നേ തീരൂ
യുദ്ധം ചെയ്തു തളർച്ച വരുമ്പോൾ
ബുദ്ധിയിൽ നല്ല വിവേകവുമുണ്ടാം
പാരം വന്നു പഴുത്തോരകിടിനു
നീരും കെട്ടിയുറച്ചു ചമഞ്ഞാൽ
ക്ഷാരം വെച്ചു പഴുപ്പിച്ചവിടെ
ദ്വാരം വെച്ചു മൃദുത്വം വന്നാൽ
വ്യാധിയെടുത്തു കളഞ്ഞതിനകമേ
ശോധന വന്നാലുടനെ തന്നെ
വരളാനുള്ള കുഴമ്പുമതിന്മേൽ
പിരളും നേരം താനേ വരളും;
....
ദുഷ്ടു കിടക്കെ വരട്ടും വ്രണമതു
പൊട്ടും പിന്നെയുമൊരുസമയത്തിൽ;

ഇവിടെ *ഗർവ്വ്* എന്തെന്നോ ആരെന്നോ തിരക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. മലങ്കരസഭയ്ക്ക് പൊതുവായുണ്ടായ അപചയം എന്ന് അതിനെ കണക്കാക്കിയാൽ മതി. അതിനു ഹേതുവായ പല ഘടകങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവയെ *നീരും കെട്ടിയുറച്ചു ചമഞ്ഞ* ജീർണ്ണതയെ *പഴുപ്പിച്ചു* പുറത്തു കളയാനുള്ള *ക്ഷാരം* ആയി പരിഗണിച്ചാൽ മതി. ഇത്തവണത്തെ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി തിരഞ്ഞെടുപ്പു മുതൽ ഉള്ളിലെ പഴുപ്പു പുറത്തുവരുന്ന പ്രക്രിയയാണ് കണ്ടത്. ആരോപണ പ്രത്യാരോപണങ്ങളും വ്യക്തിഹത്യകളും പുറത്തുവന്ന *വ്യാധി*യുടെ ദുർഗ്ഗന്ധമാണ് പേറിയത്. അതോടൊപ്പം സഭയ്ക്ക് ഒരു ശസ്ത്രക്രിയയുടെ അടിയന്തര ആവശ്യവും അതു വെളിപ്പെടുത്തി. അതിന്റെ പരിസമാപ്തിയായി ആറുമാസം നീണ്ട *വ്യാധിയെടുത്തു കള*യുന്ന പ്രക്രിയയാണ് ഇന്നു പൂർത്തിയായത്. അതോടൊപ്പം അതിനു ഹേതുവായ *ക്ഷാരവും* പുറത്തുപോയി. സഭ ശുദ്ധമായി. അത് അനിവാര്യമായിരുന്നു. കാരണം ശസ്ത്രക്രിയ കൂടാതെ ഇനിയൊരു മുറിവുണക്കൽ തികച്ചും അപകടകരമായേനെ.

...ദുഷ്ടു കിടക്കെ വരട്ടും വ്രണമതു പൊട്ടും പിന്നെയുമൊരുസമയത്തിൽ... എന്നതു തികച്ചും വ്യക്തമായിരുന്നു. അങ്ങനെ സംഭവിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ സഭയുടെ ജീവൻ തന്നെ തുലാസിൽ ആടിയേനേ. അത്തരമൊരു അത്യാഹിതമാണ് - ഇസഡ്. എം. പാറേട്ടിന്റെ വാക്കുകളിൽ - രണ്ടു സഹസ്രാബ്ദമായി മലങ്കരസഭയെ കാത്തുപരിപാലിക്കുന്ന *പ്രതികാരപ്രേമി* ഇല്ലാതാക്കിയത്.

ഇതുകൊണ്ടു *കാദീശ്ല ഈത്തോ* (സഭയുടെ ശുദ്ധീകരണം) പൂർത്തിയായി എന്നാരും കരുതേണ്ട. ഇനിയും പല ചെറുവ്രണങ്ങളും പൊട്ടിയൊലിച്ചു പോകാനുണ്ട്. പലതും മുറിച്ചു മാറ്റാനുണ്ട്. പക്ഷേ വിദഗ്ദ്ധമായ ചികിത്സകൊണ്ട് അവയെ ഭേദപ്പെടുത്താവുന്നതേയുള്ളു. *മേശക്കു വെയ്ക്കുന്ന വെൺമണി വർക്കിയും രായസം കൊച്ചുവർക്കിയും* അരങ്ങു തകർക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത് അത്തരമൊരു കായകല്പചികിത്സ അനിവാര്യമാണ്. അക്കാര്യത്തിൽ പ. പിതാവും പുതിയ *അഷ്ടവൈദ്യന്മാരും* നടത്തുന്ന വിദഗ്ദ്ധചികിത്സയാണ് മലങ്കരസഭയുടെ ഭാവി നിർണ്ണയിക്കുന്നത്. ആ ചികിത്സാവിധിയിലേയ്ക്കാണ് ഇന്ന് നസ്രാണികൾ ഉറ്റുനോക്കുന്നത്.

ധനതത്ത്വശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തപ്രകാരം മാന്ദ്യത്തിന്റെ പരമകാഷ്ടയിൽ നിന്നു വാണിജ്യചക്രത്തിന്റെ തിരിച്ചുവരവിന് ഒരു ത്വരകം (Catalyst) പലപ്പോഴും ഉത്തേജകവും വഴിത്തിരിവുമാകും. ഇത് പലപ്പോഴും മനഃശാസ്ത്രപരമായ ഒരു പ്രതിഭാസം മാത്രമായിരിക്കും. അവ മിക്കവാറും നിസ്സാരവും അപ്രസക്തവുമായ ചെറിയ സംഭവങ്ങളായിരിക്കും. 1920-കളിലെ മഹാമാന്ദ്യത്തിൽനിന്ന് (The Great Depression) അമേരിക്ക കരകയറാൻ ആരംഭിച്ചത് അന്ന് ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും ഉയരം കൂടിയ കെട്ടിടമായി ന്യൂയോർക്കിലെ എമ്പയർ സ്റ്റേറ്റ് ബിൽഡിംഗ് പണി ആരംഭിക്കുന്നു എന്ന പ്രഖ്യാപനം മൂലമായിരുന്നു എന്ന് ചില ധനശാസ്ത്രവിദഗ്ദ്ധർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നുണ്ട്.

ഇത്തരമൊരവസ്ഥയെപ്പറ്റി യെശയ്യാ പ്രവചനവും ഘോഷിക്കുന്നുണ്ട്. ... *ദുഃഖത്തിലാണ്ടുപോയവരുടെ അന്ധകാരം നീങ്ങിപ്പോകും. സെബുലൂന്റെയും നഫ്താലിയുടെയും ദേശങ്ങളെ ദൈവം നിന്ദ്യമാക്കി. എന്നാൽ അവിടന്നു ശക്തിപ്പെട്ടു സമുദ്രത്തിലേക്കുള്ള പാതയെ, യോർദ്ദാൻ നദീതീരങ്ങളെ, ജാതികളുടെ ഗലീലായെ, താൻ ശക്തമാക്കും. അന്ധകാരത്തിൽ ഇരുന്ന ജനം മഹത്തായ ഒരു പ്രകാശം കണ്ടു. അന്ധകാരസ്ഥലത്ത് ഇരുന്നവരുടെ മേൽ പ്രകാശം ശോഭിച്ചു...* (യെശ. 9:1-2 പ്ശീത്താ).

മലങ്കരസഭയുടെ കാര്യത്തിലും ഇന്ന് മഹാമാന്ദ്യത്തിൽ നിന്നു കര

കയറാൻ അപ്രകാരം ഒരു ത്വരകം ഉണ്ടായിരുന്നു. ചരിത്രത്തിൽ ഒരിക്കലും രേഖപ്പെടുത്തുകയില്ലാത്ത ഒരു നിസ്സാര സംഭവം. 2016 മെയ് 24-നു കേവലം നാലു നസ്രാണിമാപ്പിളമാർ തമ്മിലുണ്ടായ ഒരു കൂടിക്കാഴ്ചയായിരുന്നു ആ ത്വരകം. ആ സമ്മേളനം തടയിട്ടത് മലങ്കരസഭയുടെ അധോഗതിയിലേയ്ക്കുള്ള പ്രയാണത്തിനായിരുന്നു. മലങ്കരസഭയെ വളർച്ചയുടെ പാതയിലേയ്ക്ക് - സുവർണ്ണ യുഗത്തിലേയ്ക്ക് - വീണ്ടും കൈപിടിച്ചുയർത്താൻ പ. പിതാവിനോടൊപ്പം ഒരു പുതിയ ഭരണസംവിധാനം ഉണ്ടായി എന്നതാണ് അതിന്റെ ത്വരിതഫലം. ഇനി അതിന്റെ ദീർഘകാലഫലങ്ങൾ മലങ്കരസഭയ്ക്ക് അനുഭവവേദ്യമാക്കേണ്ടത് ഈ ഭരണസംവിധാനത്തിന്റെ ബാദ്ധ്യതയും കഴിവും. *അന്ധകാരത്തിൽ ഇരുന്ന ജനം മഹത്തായ ഒരു പ്രകാശം കണ്ടു* എന്ന പ്രവചനം അന്വർത്ഥമാക്കാനുള്ള സുവർണ്ണാവസരം.

(മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് ടി. വി., 4 ഏപ്രിൽ 2017)

14
നടപടിച്ചട്ടവും സൂക്ഷ്മപരിശോധനയും

2008 സെപ്റ്റംബർ 11–ന് പാമ്പാക്കുടയിൽ നടന്ന മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസ്യേഷൻ ഏഴു മെത്രാന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു എന്നതിലുപരി മറ്റു ചില സുപ്രധാന പരിവർത്തനങ്ങൾക്കും വേദിയായി. മലങ്കരസഭയിൽ മെത്രാന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിന് ഏർപ്പെടുത്തിയ സൂക്ഷ്മപരിശോധനാ സമിതിയെ ഈ യോഗം പ്രമേയത്തിലൂടെ അംഗീ കരിച്ചതോടെ ഇത് മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടനയുടെ ഭാഗമായി. ഇനി പ. എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിനോ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിക്കോ ഈ പ്രക്രിയയെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുവാനാവില്ല.

അനേക ദശാബ്ദങ്ങളിലൂടെയാണ് മെത്രാൻ തിരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ നട പടിച്ചട്ടങ്ങൾ ഇന്നത്തെ രൂപത്തിലെത്തിയത്. ഓരോ തവണയും മുമ്പു ണ്ടായതായ പാകപ്പിഴകൾ തിരുത്തിയാണ് നടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ പരിഷ്ക്കരി ച്ചത്. ഇത്തവണ ഏർപ്പെടുത്തിയ സൂക്ഷ്മപരിശോധനാ സമിതിയാണ് ഏറ്റവുമധികം വിമർശനവിധേയമായത്. അതിനു കാരണമായത് നടപ ടിച്ചട്ടങ്ങൾ പരിഷ്ക്കരിച്ചപ്പോളുണ്ടായ ചില നോട്ടപ്പിശകുകളാണ്. ചില സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ മോഹഭംഗങ്ങളാണ് ഈ കോലാഹലങ്ങൾക്കും കോടതിക്കേസുകൾക്കും വിവാദങ്ങൾക്കും പിറകിലെങ്കിലും അവയ്ക്കു വഴിവെച്ചത് നിസ്സാരങ്ങളായ ചില നോട്ടപ്പിശകുകളാണ്. അവ തിരുത്തി നടപടിച്ചട്ടം പരിഷ്ക്കരിക്കുവാൻ അടുത്ത മെത്രാൻ തിരഞ്ഞെടുപ്പു വരെ കാത്തിരിക്കരുത്.

ഒന്നാമതായി ഒരൊറ്റ സ്ഥാനാർഥി മാത്രമേ ഉള്ളു എങ്കിലും വൈദിക രുടെയും അവൈദികരുടെയും 50% + 1 വോട്ടുകൾ പ്രത്യേകം ലഭിച്ചാൽ മാത്രമേ വിജയിക്കൂ എന്ന് തിരഞ്ഞെടുപ്പു വിജ്ഞാപനത്തിൽത്തന്നെ വ്യക്തമാക്കണം. ഇത് സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ എണ്ണം പരിമിതപ്പെടുത്തി മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസ്യേഷന്റെ ജനാധിപത്യാവ കാശം ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുന്നു എന്ന പരാതി ഒഴിവാക്കും.

സൂക്ഷ്മപരിശോധനാ സമിതിയെ സ്വാധീനിച്ച് ലിസ്റ്റിൽ കടന്നുകൂടി തിരഞ്ഞെടുപ്പു കൂടാതെ മെത്രാനാകും എന്ന പരാതിയും ഭാവിയിൽ ഒഴിവാക്കാം.

രണ്ടാമതായി ഇപ്പോഴുള്ള നടപടിച്ചട്ടങ്ങളിലെ സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ സംഖ്യയെ സംബന്ധിച്ച വിവാദ പരാമർശനമാണ്. നിലവിൽ ആവശ്യമായ മെത്രാന്മാരുടെ ഇരട്ടി സ്ഥാനാർത്ഥികളെ സൂക്ഷ്മപരിശോധനാ സമിതി നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യുകയും അത് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി ആവശ്യമായ മെത്രാന്മാരുടെ 150%-മായി കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നാണ് നിബന്ധന. ഇതു മൂലം ഈ സംഖ്യ തികയ്ക്കാൻ മാത്രം സ്ഥാനാർത്ഥികൾ ഇല്ലാതെ വരികയോ, സൂക്ഷ്മപരിശോധനയിൽ തള്ളപ്പെടുകയോ ചെയ്താൽ ഇത്തവണയുണ്ടായതുപോലെ കോലാഹലങ്ങൾ ഉണ്ടാകാനുള്ള സാദ്ധ്യതയുണ്ട്.

ഇതിനു പകരം എണ്ണം തികയ്ക്കാൻ സൂക്ഷ്മപരിശോധന ലാഘവപ്പെടുത്തിയാൽ ആ സമിതി തന്നെ പരിഹാസ്യവും അർത്ഥശൂന്യവും ആയി മാറും. ഇത്തരം ഒരവസ്ഥ ഒഴിവാക്കാൻ ഈ നിബന്ധന "ആവശ്യമായ മെത്രാന്മാരുടെ ഇരട്ടിയിൽ കൂടാതെ സ്ഥാനാർത്ഥികളെ സൂക്ഷ്മപരിശോധനാ സമിതി നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യുകയും, അതിൽനിന്ന് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി ആവശ്യമായ മെത്രാന്മാരുടെ 150%-ത്തിൽ കൂടാത്ത ഒരു സ്ഥാനാർത്ഥിപട്ടിക തയാറാക്കുകയും ചെയ്യുക" എന്നു ഭേദഗതി ചെയ്യുക.

ഇത്തവണത്തെ നടപടിച്ചട്ടങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വിമർശനങ്ങൾക്കിരയായത് കോൺഫിഡൻഷ്യൽ റിപ്പോർട്ട് എന്ന സാക്ഷ്യപത്രങ്ങളാണ്. അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനം കാക്ഷിക്കുന്നവന് വേണ്ട ഒരു ഗുണമായി വി. പൗലൂസ് ശ്ലീഹാ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത് *നല്ല സാക്ഷ്യം ഉള്ളവനായിരിക്കണം* എന്നതാണ് (2 തീമോത്തി 3:7). കോർപ്പറേറ്റ് സ്ഥാപനങ്ങൾപോലും തങ്ങൾ നിയമിക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്ന ജീവനക്കാരെപ്പറ്റി രഹസ്യാന്വേഷണ ഏജൻസികളെക്കൊണ്ട് അന്വേഷിപ്പിക്കുന്ന യുഗത്തിൽ മലങ്കരസഭയുടെ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തെത്തുന്നവരെപ്പറ്റി സാക്ഷ്യപത്രവും കോൺഫിഡൻഷ്യൽ റിപ്പോർട്ടും വേണ്ടെന്നു പറയുന്നത് തികച്ചും യുക്തിക്കു നിരക്കാത്ത വാദഗതിയാണ്. മലങ്കരസഭയിൽ മഹാനായ പ. മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവായുടെ കാലത്ത് കോൺഫിഡൻഷ്യൽ റിപ്പോർട്ട് വാങ്ങിച്ചിരുന്നതായി ഈ ലേഖകന് നേരിട്ടറിയാം.

കോൺഫിഡൻഷ്യൽ റിപ്പോർട്ടിനെപ്പറ്റി ഇത്തവണ ഉയർന്ന വിമർശനങ്ങളെ വിശദമായി പ്രതിപാദിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒന്നാമതായി, പുറത്തായ സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ പ്രതികൂലമായ കോൺഫിഡൻഷ്യൽ

റിപ്പോർട്ടുകൾ പരസ്യപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ളതാണ്. *കോൺഫിഡൻഷ്യൽ റിപ്പോർട്ട്* എന്ന പേരു തന്നെ ഈ ആവശ്യത്തെ നിരാകരിക്കുകയും നിയമസാധുതയില്ലാത്തതാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു കോൺഫിഡൻഷ്യൽ റിപ്പോർട്ടും പരസ്യപ്പെടുത്തണമെന്ന് ആരെയും നിർബന്ധിക്കാൻ പാടില്ല. മാത്രമല്ല, അത് പരസ്യപ്പെടുത്തിയാൽ പിന്നീടാരും അപ്രകാരമൊരു സത്യസന്ധമായ സാക്ഷ്യപത്രം നൽകുകയുമില്ല.

അമേരിക്കയിൽ സുപ്രീംകോടതി ജഡ്ജിമാരെ നിയമിക്കുന്നതിന് ഒരു ദീർഘകാല പ്രക്രിയയുണ്ട്. ആ സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു പരിഗണിക്കപ്പെടുന്ന വ്യക്തി വിവാദരഹിതനായിരിക്കാൻവേണ്ടി സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ പേര് മുമ്പുകൂട്ടി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തും. അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ ആരുയർത്തുന്ന ഏതാരോപണവും പരസ്യമായി നിയമസഭ മുമ്പാകെ സ്ഥാനാർത്ഥി തെറ്റെന്നു തെളിയിച്ചാൽ മാത്രമേ നിയമനം ലഭിക്കൂ. അനേകം വിഴുപ്പലക്കലുകളുടെ വേദിയാണ് ഇത്തരം നിയമനങ്ങൾ. ഇത്തരം തെളിവെടുപ്പിൽ നിർദ്ദിഷ്ട ആരോപണത്തിൽ താൻ നിരപരാധിയാണെന്നു തെളിയിക്കേണ്ട ബാദ്ധ്യത (Burden of proof) സ്ഥാനാർത്ഥിയുടേതാണ്. മലങ്കരസഭയുടെ മെത്രാൻ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ വിഴുപ്പലക്കൽ വേദിയായി തരംതാഴുകയാകും ഈദൃശ്യ നടപടികളുടെ അനന്തരഫലം.

രണ്ടാമതായി, പ്രതികൂലമായ കോൺഫിഡൻഷ്യൽ റിപ്പോർട്ടു മൂലം പുറത്തായവരെ പിന്നീട് വൈദികരായി തുടരാനനുവദിക്കുന്നത് അക്ഷന്തവ്യമായ ഒരപരാധമല്ലേയെന്ന ചോദ്യമാണ്. ഇത് തികച്ചും ബാലിശമായ ഒരു വാദമാണ്. കാരണം ഒരാൾ മെത്രാനാകാൻ യോഗ്യനല്ല എന്നു നിശ്ചയിച്ചതുകൊണ്ടു മാത്രം അയാൾ കത്തനാർ സ്ഥാനത്തു തുടരാൻ അർഹനല്ല എന്നു വരുന്നില്ല. ഉദാഹരണത്തിന് ഹൈക്കോടതി ജഡ്ജി സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു പരിഗണിക്കപ്പെടുന്ന ജില്ലാ ജഡ്ജിമാരിൽ ഒരു ന്യൂനപക്ഷം മാത്രമാണ് നിയമിക്കപ്പെടുക. അതുകൊണ്ട് പുറന്തള്ളപ്പെടുന്നവർ പിന്നീട് ജില്ലാ ജഡ്ജിമാരായി തുടരാൻ അർഹരല്ല എന്നു വാദിക്കുന്നതിൽ കഴമ്പില്ല. അവർക്ക് ഹൈക്കോടതി ജഡ്ജിയാവാൻ മാത്രം യോഗ്യതയില്ലെന്നു മാത്രമേ ഇപ്രകാരം പുറന്തള്ളപ്പെടുന്നതിന് അർത്ഥമുള്ളു.

മൂന്നാമതായി ആര് കോൺഫിഡൻഷ്യൽ റിപ്പോർട്ട് നൽകണമെന്ന ചോദ്യമാണ്. ദശാബ്ദങ്ങൾക്കു മുമ്പു പഠനം നടത്തിയ സ്കൂളിലെയും കോളജിലെയും ഇപ്പോഴത്തെ പ്രധാനാദ്ധ്യാപകർ നൽകുന്ന സ്വഭാവ സർട്ടിഫിക്കറ്റിന് യാതൊരു പ്രസക്തിയുമില്ല. അവരിൽ പലർക്കും സ്ഥാനാർത്ഥിയേക്കാൾ കുറഞ്ഞ പ്രായം മാത്രമേ കാണൂ. സ്വാഭാവികനീതിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പരിശോധിച്ചാൽ താഴെ പറയുന്നവരുടെ സാക്ഷ്യപത്രങ്ങൾക്ക് സുപ്രധാന സ്ഥാനമുണ്ടെന്നു കാണാം.

1. പഠിച്ച സെമിനാരിയിലെ പ്രിൻസിപ്പാൾ / പഠിപ്പിച്ച മല്പാന്മാർ.

2. സഹപാഠികൾ.

3. ദയറാ അംഗങ്ങളെങ്കിൽ റീശ് ദയറാ.

4. സ്വന്തവും പ്രവർത്തനമേഖലയുമായ ഭദ്രാസനങ്ങളിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താ.

5. ആദ്ധ്യാത്മിക പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവയുടെ അധിപരും സഹപ്രവർത്തകരും.

6. സ്വന്തം ഭദ്രാസനത്തിലെയും ഇടവകയിലെയും സീനിയർ വൈദികർ.

7. അദ്ധ്യാപകരെങ്കിൽ പ്രധാനാദ്ധ്യാപകരും സഹപ്രവർത്തകരും.

ഇവിടെ ന്യായമായ ഒരു സംശയം ഉയർന്നുവരാം. ഒരു സ്ഥാനാർത്ഥിയോടുള്ള വ്യക്തിവിരോധം മൂലം മുകളിൽ പറഞ്ഞവരിൽ ഒന്നോ അധിലധികമോ സ്ഥാനികൾ മനഃപൂർവം പ്രതികൂല റിപ്പോർട്ട് നല്കാനുള്ള സാദ്ധ്യത. ഇത് പരിഗണനനാർഹമായ ഒരു സാദ്ധ്യതയാണ്. ഒന്നര നൂറ്റാണ്ടു മുമ്പ് മലങ്കര നസ്രാണികൾ ഇപ്രകാരം ഒരു സാഹചര്യം ഉണ്ടായാൽ എന്തു ചെയ്യണമെന്നു ചിന്തിക്കുകയും പരിഹാരം നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മലങ്കരസഭയുടെ ആദ്യ സമ്പൂർണ്ണ ലിഖിത ഭരണഘടനയായ *കൊല്ലം 1028-മാണ്ട കുംഭ മാസം 2-നു കൊട്ടയത്തു സിമ്മനാരിയിൽ* കൂടിയ *മലങ്കരപള്ളിയോഗം* പാസാക്കിയ *ചട്ടവര്യോല*യിൽ പട്ടക്കാരെ വാഴിക്കാൻ ലഭിക്കേണ്ട *ദേശകുറി*യെപ്പറ്റിയുള്ള 15, 17, 18 വകുപ്പുകൾ മെത്രാൻ തിരഞ്ഞെടുപ്പിന് ഇന്നു പ്രസക്തമാണ്. ആ വകുപ്പുകൾ ഇപ്രകാരമാണ്:

.... 15-മത. ആദ്യം പട്ടം ഏൾക്കാൻ ഹാജരാകുന്ന ആളുകൾ, കുടുംബത്താലും അവസ്തയാലും പട്ടത്തിന്ന യൊഗ്യനാകുന്നു എന്നും, യൊഗ്യനല്ല എന്നുള്ള മനൊസാക്ഷിയൊടുകൂടെ യൊഗ്യനാകുന്നു എന്ന വ്യത്യാസമായിട്ട ഞങ്ങൾ എഴുതി ബൊധിപ്പിയ്ക്കുന്നതല്ലാ എന്ന ദൈവം സാക്ഷിയായിരിയ്ക്കുന്നു എന്നും, കണ്ടഴുതിവരുന്ന ദെശകുറിപ്രകാരം പട്ടം കൊടുക്കണം...

...17 മത. പട്ടത്തിന്ന ആവിശ്യവും യൊഗ്യതയും ഉള്ളപ്പോൾ ശത്രുതകൊണ്ട ദെശകുറി കൊടുക്കുന്നില്ലന്നു ആവലാധി വരികയും, രണ്ടു വികാരിമാരു മുഖാന്തിരം വിചാരണ കഴിച്ചാൽ, ആവിശ്യവും യോഗ്യതയും ഉണ്ടെന്ന തെളികയും ചൈതാൽ, ഇടവകയ്ക്കായിതന്നെ പട്ടം കൊടുക്കണം.

18-മത. ആരുടെപെരിൽ എങ്കിലും ആവലാധി വന്നാൽ, കാർയ്യ

ത്തിന്റെ വലിപ്പത്തിന്ന തക്കവണ്ണം, ഒന്നൊ രണ്ടൊ വിഗാരി മുഖാന്തിര മായി വിചാരണ ചെയ്ച, കുറ്റത്തിന്ന തക്കവണ്ണം വിധി കല്പിയ്ക്കണം. സങ്കടക്കാരൻ വിചാരണക്കാററുടെ പെരിൽ അക്ഷെപം ബൊധിപ്പിച്ചാൽ, മറ്റു വിഗാരിമാരെകൊണ്ട വിചാരണ കഴിപ്പിയ്ക്കണം. ൟ (ഈ) രണ്ടു വിചാരണയും ശരിയായിരുന്നാൽ പിന്നീട വിചാരണയ്ക്ക കല്പ്പിപ്പാൻ ആവശ്യംമില്ല. ൟ രണ്ടു വിചാരണയും രണ്ടായിരിക്കയും, സങ്കടക്കാ രന അടക്കംവരാതെ തീരുകയും ചെതാൽ, 3-ാം വിചാരണയ്ക്ക കല്പന കൊടുക്കണം. ഇതിന്മണ്ണം വിചാരണ ചെയുമ്പൊൾ, രണ്ടു വിചാരണ ശരിയായിട്ട വരുന്നതാകകൊണ്ട, അതിനെ അനുസരിച്ച വിധി കല്പിയ്ക്കണം. ൟ വിചാരണക്കാർക്ക വെണ്ടുന്ന ചിലവ ആവലാധി ക്കാരൻ കൊടുക്കണം....

ഇപ്രകാരം ചെയ്താൽ പരാതി ഒഴിവാക്കാം. ഈ സംവിധാനത്തിനു കാലികമായ പരിഷ്ക്കാരങ്ങൾ വരുത്തുകയുമാകാം. ദൈവകൽപ്പന തന്നെ *രണ്ടുപേരുടെ സാക്ഷ്യം സത്യം ആകുന്നുവെല്ലോ* എന്നാണല്ലോ. പതിനൊന്ന് അംഗങ്ങളുള്ള സൂക്ഷ്മപരിശോധനാ സമിതിക്കുള്ളിൽ ത്തന്നെ (പ. എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ മൂന്ന് പ്രതിനിധികൾ, കൂട്ടുട്രസ്റ്റിമാരും അസ്സോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറിയും, രണ്ട് സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പാൾമാർ, മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ പ്രതിനിധികളായ ഒരു കത്ത നാരും രണ്ട് അവൈദികരും) ഈ സംവിധാനം രൂപപ്പെടുത്തിയാൽ മതി യാകും.

ഇത് വിജയിക്കണമെങ്കിൽ തിരഞ്ഞെടുപ്പു പ്രക്രിയ മുൻകൂട്ടി തുട ങ്ങണം. സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ പ്രായം, വിദ്യാഭ്യാസം, ഇടവകസേവനം മുതലായ സാംഖികമായ (mesurable) യോഗ്യതകളുടെ അഭാവത്താൽ ആരെങ്കിലും പുറംതള്ളപ്പെട്ടാൽ ആ സ്ഥാനാർത്ഥിയെ വിവരം ധരിപ്പി യ്ക്കുകയും എവിടെയെങ്കിലും തെറ്റുപറ്റിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ രേഖകളുടെ പിൻബലത്തോടെ തിരുത്താൻ അവസരം നൽകുകയും ചെയ്യുക.

സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ പ്രായപരിധിയിൽ ഭേദഗതി വരുത്തണം എന്ന അഭിപ്രായവും പൊന്തിവരുന്നുണ്ട്. നിലവിലുള്ള 40-55 നു പകരം 35 -50 ആക്കണമെന്നാണ് പൊതുവെയുള്ള അഭിപ്രായം. മുകളിൽ പറഞ്ഞ പ്രായം, വിദ്യാഭ്യാസം, ഇടവകസേവനം മുതലായ സാംഖികമായ (mesurable) യോഗ്യതകളുടെ കാര്യത്തിൽ പോയിന്റ് അടിസ്ഥാനത്തിൽ പരമാവധി ഒരിളവുവരെ അനുവദിക്കുന്ന കാര്യം പരിഗണിക്കണം. ഉദാ ഹരണത്തിന് ദീർഘകാലത്തെ സജീവ ദയറാംഗത്വമുള്ള ഒരു സ്ഥാനാ ർത്ഥിക്ക് വൈദികസെമിനാരി വിദ്യാഭ്യാസം ഇളവു ചെയ്യുക, ബാക്കി എല്ലാ യോഗ്യതയും ഒത്തുവന്നിട്ടും നിശ്ചിതപ്രായം തികയാതിരിക്കുന്ന

യാൾക്ക് അതിൽ മാത്രം ഇളവനുവദിക്കുക മുതലായവ. പക്ഷേ അവയ്ക്കു വ്യക്തമായ മാനദണ്ഡങ്ങൾ മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിക്കണം. എന്നാൽ കോൺഫിഡൻഷ്യൽ റിപ്പോർട്ടുകളുടെ സൂക്ഷ്മപരിശോധന യിൽ യാതൊരു വിട്ടുവീഴ്ചയും ചെയ്യാൻ പാടില്ല.

ഇത്തവണത്തെ നടപടിച്ചട്ടങ്ങളിൽ യുക്തിരഹിതവും, ഗണിതപരമായി അശാസ്ത്രീയവും, നിയമദൃഷ്ട്യാ അസാധുവും, ജനാധിപത്യാവകാശ ധ്വംസകവുമായ ഒരു അസംബന്ധ വകുപ്പുണ്ട്. ഭാഗ്യവശാൽ 2008-ൽ ഉപയോഗിക്കേണ്ടി വരാതിരുന്ന ടൈബ്രേക്കർ ഒഴിവാക്കാനുള്ള ഗണന മാണത്. ഈ ചട്ടപ്രകാരം, ആവശ്യത്തിലധികം സ്ഥാനാർത്ഥികൾക്ക് മതിയായ വോട്ടു ലഭിച്ചാൽ ഏറ്റവും അവസാനം വരുന്ന സ്ഥാനാർത്ഥി കൾക്ക് ലഭിച്ച വൈദികരുടെയും അവൈദികരുടെയും വോട്ടുകളുടെ *ശതമാനം* തമ്മിൽകൂട്ടി വിജയിയെ നിശ്ചയിക്കുക. ഈ രീതി ഉപയോ ഗിക്കുമ്പോൾ ഒരു വൈദിക വോട്ടിന് രണ്ടിലധികം അവൈദിക വോട്ടിന്റെ മൂല്യം വരും. തികച്ചും അശാസ്ത്രീയമായ ഒരു വകുപ്പാണിത്.

ഇതിലും ലളിതവും സഭയ്ക്ക് പ്രയോജനകരവുമായ മറ്റൊരു മാർഗ്ഗ മുണ്ട്. നിശ്ചിത സംഖ്യ (വൈദികരുടെയും അവൈദികരുടെയും 50% + 1 വോട്ടുകൾ പ്രത്യേകം) വോട്ടുകൾ ലഭിച്ചവരെയെല്ലാം വിജയികളായി പ്രഖ്യാപിക്കുക. കാരണം ജനഹിതം അതാണല്ലോ. വിജ്ഞാപനത്തിൽ പറയുന്നത്ര പേരെ (ഏറ്റവും കൂടുതൽ വോട്ടു ലഭിച്ച ക്രമത്തിൽ) പ. എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് അംഗീകരിച്ച് വാഴിക്കുക. ശേഷിച്ച വിജ യികളെ സഭയ്ക്ക് ആവശ്യമാകുന്ന അവസരത്തിൽ പ. എപ്പിസ്ക്കോ പ്പൽ സുന്നഹദോസും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയും അംഗീകരിച്ച് വീണ്ടും തിരഞ്ഞെടുപ്പു കൂടാതെ വാഴിക്കുവാൻ സാധിക്കുംവിധം വേണ്ട നിയമ ഭേദഗതി വരുത്തുക. ഇപ്രകാരം സഭയ്ക്ക് ആവശ്യമാകുന്ന അവസര ത്തിൽ വാഴിക്കുവാൻവേണ്ടി മുൻകൂട്ടി തിരഞ്ഞെടുത്തു വയ്ക്കുന്ന പാര മ്പര്യം 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മലങ്കരസഭയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നു.

(ഓർത്തഡോക്സ് ഹെറാൾഡ് ഓൺലൈൻ, നവംബർ 11, 2008)

15

ഒരു പള്ളി ഉണ്ടാകുന്നത്

മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹാ കേരളത്തിലെ തുറമുഖങ്ങളിൽ സ്ഥാപിച്ച പരിമിതസംഖ്യ *സഭ* (പള്ളി) കൾ വികസിച്ചാണ് ഇന്നു കാണുന്ന നിലയിലേക്ക് നസ്രാണിദേവാലയങ്ങളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചത്. ആവാസമേഖലയുടെ വികസനം, സാമ്പത്തികോന്നമനം എന്നിവയാണ് എക്കാലത്തും പുതിയ നസ്രാണി ദേവാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുവാൻ കാരണമായിട്ടുള്ളത്. കൂറുപിണക്കങ്ങളും തീർത്തും അഗണ്യമല്ലാത്തവിധം നവദേവാലയ സ്ഥാപനത്തെ സ്വാധീനിച്ചിട്ടുള്ള ഘടകമാണ്.

കേരളത്തിലെ ജല-കര പാതാപ്രാന്തങ്ങളിലെ പുതിയ നസ്രാണി ആവാസകേന്ദ്രങ്ങളാണ് രണ്ടാം ഘട്ട ദേവാലയങ്ങളുടെ ആസ്ഥാനങ്ങളായത്. ഒരു നസ്രാണി ജനപഥം രൂപമെടുക്കുക, അത് *അങ്ങാടി* എന്ന നിയതമായ സംഘടിതരൂപം പ്രാപിക്കുക, അങ്ങാടിയിൽ ഒരു പള്ളി സ്ഥാപിക്കപ്പെടുക. ഇതായിരുന്നു ഈ പ്രക്രിയയിൽ പൊതുവെയുള്ള ഘട്ടങ്ങൾ. ഇവിടെയെല്ലാം *അങ്ങാടി* എന്ന വ്യക്തമായി നിർദ്ധാരണം ചെയ്യപ്പെട്ട അസ്തിത്വം (Entity) ആയിരുന്നു നസ്രാണിക്കൂട്ടത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന ഘടകം.

അങ്ങാടികളുടെ ഭൂമിശാസ്ത്രപരിമിതികൾക്കു പുറത്തേക്ക് അങ്ങാടിക്കൂട്ടം സംക്രമിക്കുന്നതിലൂടെയാണ് പുതിയ അങ്ങാടികൾ രൂപമെടുക്കുന്നത്. *കുടികൾ* എന്ന പേരിലാണ് പുതിയ അങ്ങാടികൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പുള്ള അവസ്ഥയിൽ അത്തരം അങ്ങാടി - ബാഹ്യ നിവാസികൾ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. പുതിയ അങ്ങാടി/പള്ളി രൂപീകരിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ അവർ പഴയ അങ്ങാടിയുടെ ഭാഗമായിരുന്നു. ഇന്നത്തെ ഗ്രീക്കോ-റോമൻ സഭാവിജ്ഞാനീയപ്രകാരമുള്ള ഗാഢ നിത്യബന്ധമൊന്നും നസ്രാണികളും പള്ളിയുമായി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു സാമൂഹ്യഘടന എന്നതായിരുന്നു അങ്ങാടി/പള്ളിയുടെ നില. പക്ഷേ ഇത് അനിവാര്യവും ബന്ധവിച്ഛേദനം അസാദ്ധ്യവുമായിരുന്നു. വീടിനടുത്തു പള്ളിയും, വൈദികരുടെ തുടർച്ചയായ അജപാലനവു

മൊന്നും കൊളോണിയൽ-പൂർവ നസ്രാണി പവിത്രതാസങ്കൽപ്പത്തിൽ പ്രസക്തമല്ലായിരുന്നു. പുതിയ അങ്ങാടി രൂപംകൊള്ളുമ്പോൾ പുതിയ പള്ളി എന്നത് ഒരു സ്വാഭാവിക പ്രക്രിയ ആയിരുന്നു.

എങ്കിലും വിവിധ കാരണങ്ങളാൽ സമീപസ്ഥങ്ങളായി ഒന്നിലധികം പള്ളികൾ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു. വിവിധ തരത്തിലുള്ള കൂറുമത്സരങ്ങളായിരുന്നു ഇതിനു കാരണം. കോട്ടക്കാവ്-വടക്കൻപറവൂർ, കോട്ടയം - വലിയ, ചെറിയ എന്നീ പള്ളികളുടെ ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ ഇതു വ്യക്തമാകും. പക്ഷേ അവിടെയും *അങ്ങാടി* എന്ന സ്വത്വം ഒരു നിർണ്ണായകഘടകമായിരുന്നു. കേരളത്തിലെ അസംഖ്യം നാടുവാഴികളുടെ അധികാരസീമയും ഇത്തരം പള്ളിസ്ഥാപനത്തെ സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുളന്തുരുത്തി-കണ്ടനാട്, കോഴഞ്ചേരി-മാരാമൺ തുടങ്ങിയവ സമീപസ്ഥമാണെങ്കിലും വ്യത്യസ്ത രാഷ്ട്രീയാധികാരത്തിനു കീഴിലായിരുന്നു. വിരുദ്ധങ്ങളായ രാഷ്ട്രീയ അധികാരങ്ങളും പള്ളികളും അക്കാലത്ത് പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നു. കോതമംഗലം വലിയ-ചെറിയ പള്ളികൾ രണ്ട് അങ്ങാടികളുടെ സംയുക്ത നിയന്ത്രണത്തിലായിരുന്നു. രണ്ടു നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലായിരുന്ന ഈ അങ്ങാടികളും പള്ളികളും കൂട്ടുഭരണത്തിൽ പ്രശ്നസങ്കീർണ്ണമായി. അതിനെ തുടർന്ന് പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജാതിക്കു തലവനായ ഇട്ടിക്കുര്യത് അർക്കദ്യക്കോന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ രണ്ടു പള്ളികളും അങ്ങാടികളും സ്വതന്ത്രമാക്കി ഓരോ പള്ളിയും അതത് അങ്ങാടിയുടെ മാത്രം ഭരണത്തിലാക്കിയാണ് പ്രശ്നം പരിഹരിച്ചത്. രാഷ്ട്രീയ ഭൂപടത്തിന്റെ പ്രസക്തി മനസ്സിലായതിനാലാണ് 1804-ൽ കുന്നംകുളം അങ്ങാടിയുടെ ഒരു ഭാഗം പണ്ടാരവക ജന്മമാക്കിയ ശക്തൻ തമ്പുരാൻ അതിനുള്ളിലെ അന്തിമഹാളൻകാവ് പള്ളിയാക്കാൻ ദാനം ചെയ്തത്.

നസ്രാണിസമൂഹത്തെ ഗ്രീക്കോ-റോമൻ സഭാവിജ്ഞാനീയപ്രകാരം പുനർ നിർണ്ണയിക്കുകയും അവരെ വൈദികഭരണത്തിനു വിധേയമാക്കുകയും ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ച ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസാണ് ഈ വിഷയത്തിൽ ഒരു നിയമനിർമ്മാണത്തിന് ശ്രമിച്ചത്. സുന്നഹദോസിന്റെ ഏഴാം മൌത്വാ, ഏഴാം കൂടിവിജാരം രണ്ടാം കാനോനാ പ്രകാരം ... *പള്ളികളെ എടവകയായി തിരിപ്പാനും അതത് എടവകയിൽ വേണ്ടുംപോൾ ഓരോരിത്തരെ നിർത്തുവാനും നീക്കുവാനും മേല്പട്ടക്കാരനെ ആവൂ...* യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇന്നത്തെ അർത്ഥത്തിലുള്ള *ഇടവക* അവതരിപ്പിച്ചതു പോലും ഇക്കാലത്താണ്. പക്ഷേ റോമൻ കത്തോലിക്കർ വിഭാവനം ചെയ്തതു പോലെ പൂർണ്ണമായും അത് നടപ്പാക്കാൻ സാധിച്ചില്ല.

പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ നസ്രാണിക്കുണ്ടായ സാമ്പത്തിക ഉന്നമനവും പുതിയ അങ്ങാടികളുടെ രൂപീകരണവും അനേകം പള്ളികളുടെ സ്ഥാപനത്തിനു കാരണമായെങ്കിലും അടുത്ത രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ഈ രംഗങ്ങളിൽ തികഞ്ഞ മുരടിപ്പാണ് കാണുന്നത്. ഇക്കാലത്ത് മാർ ഈവാനിയോസ് ഹദിയള്ള, വലിയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്നിവർ സ്വന്ത താത്പര്യപ്രകാരം സ്ഥാപിച്ച റാക്കാട്, പുത്തൻകാവ് എന്നീ പള്ളികൾ ഇടവകകളായി പരിണമിച്ചത് തികച്ചും ഒരു സ്വാഭാവിക പ്രക്രിയ മാത്രമായിരുന്നു. പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ നസ്രാണികളുടെ മുഖ്യ ജീവനോപാധി കൃഷി ആയി മാറിയതോടെ അങ്ങാടികൾക്കു പുറത്ത് പുതിയ ആവാസകേന്ദ്രങ്ങൾ രൂപമെടുത്തു. അതോടെ കൂടുതൽ പള്ളികളും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. രസകരമായ വസ്തുത, മാതൃഇടവകയിലേയ്ക്കുള്ള ദൂരത്തെക്കാൾ, നേരിട്ട അവഗണനയാണ് ഇവയിൽ പല പള്ളികളുടെയും സ്ഥാപനത്തിനു കാരണമായി അറിയപ്പെടുന്നത്. ഇക്കാലത്ത് പള്ളിയോടടുത്ത അങ്ങാടികൾ ദുർബലമാവുകയും കർഷകരായ നവ പ്രമാണിവർഗ്ഗം ഉയർന്നുവരികയും ചെയ്തു എന്നതാണ് ഇതിന്റെ സാമൂഹികപശ്ചാത്തലം.

പ്രദേശവാസികളുടെ സ്വതാത്പര്യത്തിനുപരി പുതിയ ഇടവകകളുടെ രൂപീകരണത്തിനു ഒരു മാനദണ്ഡം രൂപീകരിച്ചത് *1853-ലെ ചട്ടവര്യോലയാണ്*. അതിന്റെ പത്തൊമ്പതാം കാനോനാ പ്രകാരം ...*ഇടവകപള്ളി വിട്ട ധൂരത്ത ഇടവകക്കാററുണ്ടായിരിയ്ക്കയും, ഏകദെശം നൂറു വീട്ടുകാററുവരെ ഉണ്ടായിരിക്കയും ചെതാൽ, അങ്ങനെഉള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ പള്ളി വയ്പ്പിക്കണം*. അവിടെ ഇടവക തിരിക്കേണ്ടത് അരെന്നു പറയുന്നില്ല എങ്കിലും 56-ാം കാനോനായിലെ ...*ഒരിടവകയിൽ കൂടുന്ന യാതൊരുത്തനെ എംകിലും മറു ഇടവകയിൽ കൂടിനടക്കണമെന്നു അപെക്ഷയുണ്ടായിരുന്നാൽ, മെത്രാപൌലീത്തായെ ബൊധിപ്പിച്ച വിചാരണ കഴിച്ച, അതിന്മണ്ണം ദിഷ്ടതിപെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന തെളിഞ്ഞ, കല്പന വരുന്നതിന്മണ്ണമല്ലാതെ കൂട്ടിനടത്തിപൊകരുത...* എന്ന പരാമർശനത്തിൽ നിന്ന് അതിനുള്ള അധികാരം മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കാണെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. കൊല്ലവർഷം 1004 മകരം 23-ലെ തിരുവിതാംകൂർ രാജകീയ വിളംബരപ്രകാരം ആരാധനാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് മുൻകൂർ സർക്കാർ അനുവാദം നിർബന്ധമാക്കി. അതോടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അനുവാദ കല്പനയും പള്ളിസ്ഥാപനത്തിന് അനിവാര്യമായി.

ഈ പ്രക്രിയയിലൊന്നിലും മാതൃഇടവകയുടെ സ്ഥാവരസ്വത്ത് വീതം വയ്ക്കുന്ന സാഹചര്യം ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്നു പറയാം. പക്ഷേ ഇടവക പൊതുയോഗത്തിന്റെ നിയന്ത്രണം പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളുടെ സുഗമമായ പ്രവർത്തനത്തെപ്പോലും ബാധിക്കുമെന്ന ഭയം പൊതുവെ ഉണ്ടായി

രുന്നു. അതിനാലാണ് തെക്ക് ഒരു പൊതുസ്ഥലം എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ പണികഴിപ്പിച്ച തഴക്കര സെമിനാരി പൊതുവിലേയ്ക്കു പൂർണ്ണമായി വിട്ടുകൊടുക്കാൻ മാവേലിക്കരപള്ളിയോഗം തയ്യാറാകാതിരുന്നതിനെ തുടർന്ന് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ അതുപേക്ഷിച്ച് പരുമല സെമിനാരി സ്ഥാപിച്ചത്. വാകത്താനം കാരുചിറ ഗീവർഗീസ് റമ്പാൻ മെത്രാനായതോടെ വാകത്താനത്തുപള്ളിയുടെ കുരിശുപള്ളിയും, തന്റെ ആസ്ഥാനവുമായ വള്ളിക്കാട്ടുപള്ളി (ദയറാ) തന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ വിട്ടുതരണമെന്ന് വാകത്താനം പള്ളിയോഗത്തോട് ആവശ്യപ്പെട്ടതായി രേഖയുണ്ട്. മുളന്തുരുത്തി പള്ളിക്കാർ പൊതുവകയിലേക്കു വിട്ടു കൊടുത്ത വെട്ടിക്കൽ ദയറാ പിന്നീട് അവർ വീണ്ടും കൈവശപ്പെടുത്തി. അതിനെ തുടർന്ന് മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അവകാശം സ്ഥാപി ക്കുവാൻ കോടതിവ്യവഹാരം വരെ വേണ്ടിവന്നു. അത്രമാത്രം സങ്കീർ ണ്ണമായിരുന്നു ഇടവകപ്പള്ളിസ്വത്തുക്കളുടെ പുനർ വിന്യാസം.

എങ്കിലും അക്കാലത്തൊക്കെയും ഇടവകവിഭജനങ്ങൾ നടക്കുന്നുണ്ടാ യിരുന്നു. അപൂർവം സ്ഥാവരസ്വത്തുക്കളും വീതം വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവയൊ ക്കെയും ആത്യന്തികമായി വിവിധതരം ഒത്തുതീർപ്പുകളുടെ അടിസ്ഥാ നത്തിലായിരുന്നു. അവയിൽ ഇടവകമെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ നീതി യുക്തമായ മദ്ധ്യസ്ഥതയ്ക്ക് സുപ്രധാന പങ്കുണ്ടായിരുന്നു. ഇടവക വിഭജനങ്ങൾ പ്രശ്നസങ്കീർണ്ണങ്ങളാക്കുന്നതിൽ എക്കാലത്തും വൈദി കരുടെ പക്ഷപാതപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് പങ്കുണ്ടായിരുന്നു. പ്രദേ ശവാസികളുടെ പൂർണ്ണസഹകരണവും ഇടവകമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ധിഷണാശക്തിയും സമഞ്ജസിച്ചപ്പോൾ പുതിയ ഇടവകരൂപീകരണം സുഗമമായി നടന്ന ചരിത്രവുമുണ്ട്. കണ്ടനാട് ഭദ്രാസനത്തിൽപ്പെട്ട പിറവം പള്ളിയുടെ ചാപ്പലായിരുന്ന വടയാപ്പറമ്പ്, കൊച്ചി ഭദ്രാസന ത്തിലെ ഇടവകപ്പള്ളിയായത് മുളയിരിക്കൽ പൗലൂസ് മാർ സേവേറി യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ യുക്തിപൂർവമായ ഇടപെടലുകൾ കൊണ്ടാണ്.

ഇതിനിടയിൽ ഉണ്ടായ ഒരു പരിണാമമാണ് സ്വതന്ത്ര ചാപ്പലുകൾ. മാതൃ ഇടവകയിൽ അംഗങ്ങളായി തുടരുമ്പോൾതന്നെ പ്രാദേശികമായി സ്വതന്ത്ര (autonomus) ചാപ്പൽ സ്ഥാപിക്കുക എന്നതാണ്. ഇവയുടെ സ്വയംഭരണത്തിന് വിവിധ നിലകളുണ്ട്. സ്വന്തം കമ്മിറ്റിയും സാമ്പത്തിക ക്രമീകരണവും വരെയുള്ള സ്വതന്ത്ര ചാപ്പലുകളുണ്ട്. കോലഞ്ചേരിപ്പള്ളി യുടെ ചാപ്പലായ* കോട്ടൂർ പള്ളിക്ക് സ്വന്തം സെമിത്തേരി പോലുമുണ്ട്. പക്ഷേ ആത്യന്തികമായി അവ മാതൃ ഇടവകയുടെ ഭാഗം തന്നെയാണ്.

---

* കോലഞ്ചേരിപ്പള്ളി ആദ്യം കോട്ടൂർ പള്ളിയുടെ ചാപ്പലായിരുന്നു എന്നൊരു അഭിപ്രായവവും ഉണ്ട്.

ഏതാണ്ട് പൂർണ്ണമായും തന്നെ വിജയകരം എന്നു പറയാവുന്നവയാണ് സ്വതന്ത്ര ചാപ്പലുകൾ എന്നാണറിവ്.

കാലചക്രം തിരിയുമ്പോൾ *ഒരിടവക* എന്ന കെട്ടുറപ്പിനു ഭംഗം വരും. ഇതിനു പല കാരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. കുടുംബങ്ങളുടെ കൂറുമത്സരം ഇതിലെ ഒരു പ്രധാന ഘടകമായിരുന്നു. ഇന്ന് അതിനെക്കാൾ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നത് ഭരണപരവും സാമ്പത്തികവുമായ കാരണങ്ങളാണ്. പള്ളിയുടെ സമീപസ്ഥർ സ്ഥിരം ഭരണക്കാരായി വിദൂരസ്ഥ ഇടവകാംഗങ്ങളെ പാർശ്വവൽക്കരിക്കുന്നത് സാധാരണ സംഭവമാണ്. സാമൂഹ്യാവസ്ഥയിലുണ്ടാകുന്ന മാറ്റങ്ങൾ ചിലപ്പോർ വിദൂരപ്രാന്തങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികനില മെച്ചപ്പെടുത്തും. അപ്പോൾ സ്ഥിരംഭരണക്കാർ അവരെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്ന അവസ്ഥ സംജാതമാകും. പുതുതായി വളർന്നുവരുന്ന നവ പ്രമാണിവർഗ്ഗം ഈ ഏകപക്ഷീയമായ മേൽക്കോയ്മ അംഗീകരിക്കാതെ വരുന്നതോടെ അസ്വസ്ഥതകൾ ഉടലെടുക്കുകയും ആത്യന്തികമായി അത് ഇടവകവിഭജനത്തിലേയ്ക്കു നീങ്ങുകയും ചെയ്യും.

മറ്റൊരു ഘടകം സാമ്പത്തികവും ഗതാഗതസൗകര്യവുമാണ്. ഇടവകയുടെ വിദൂരഭാഗങ്ങളിൽ മിക്കപ്പോഴും പ്രാർത്ഥനായോഗം (സണ്ടേസ്കൂൾ) ചാപ്പൽ എന്ന നിലയിൽ വളരുന്ന ഉപ ഘടകങ്ങൾ കാലാന്തരത്തിൽ സ്വതന്ത്ര ഇടവകകളാകാനുള്ള സാദ്ധ്യത വളരെ ഉയർന്നതാണ്. മാതൃദേവാലയത്തിലെ പാർശ്വവൽക്കരണവും തൽപ്രദേശക്കാരുടെ സാമ്പത്തികഭദ്രതയും ഈ പ്രക്രിയയെ ത്വരിതപ്പെടുത്തും. പുതിയ സ്ഥലവും കെട്ടിടവും സെമിത്തേരിയുമാണെങ്കിൽ മിക്കപ്പോഴും നവഇടവകരൂപീകരണം വലിയ പ്രശ്നങ്ങളില്ലാതെ കടന്നുപോകും. പക്ഷേ സ്ഥാവരവസ്തു വിട്ടുകൊടുക്കുകയോ സെമിത്തേരി അവകാശം പങ്കുവയ്ക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടി വരുമ്പോൾ പ്രശ്നങ്ങൾ ഏതാണ്ട് ഉറപ്പാണ്.

സെമിത്തേരി സഹകരണം കാലഘട്ടത്തിന്റെ അനിവാര്യതയാണ്. ഇടവക രൂപീകരണം വരുമ്പോൾ അക്കാര്യത്തിൽ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്തേ പറ്റൂ. സമീപകാലത്ത് യാതൊരു മാതൃ-പുത്രി ബന്ധമില്ലാതിരുന്നിട്ടും മറ്റൊരിടവകയ്ക്ക് സ്വന്തം സെമിത്തേരിയിൽ ഇടം നൽകിയ ഒരു പള്ളിയെങ്കിലും മലങ്കരയിലുണ്ട്. കോട്ടയം ഭദ്രാസനത്തിലെ വടക്കൻമണ്ണൂർ പള്ളി പാലാ പള്ളിക്ക് വ്യക്തമായ ലിഖിത കരാറിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നടത്തിയ ഈ സഹകരണം ഇന്നും ഭംഗിയായി നടന്നുവരുന്നു. അത്രയും മാന്യതയെങ്കിലും മാതൃഇടവക കാട്ടണം.

സ്ഥാവരവസ്തുക്കൾ വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ട സാഹചര്യത്തിൽ മാതൃ ഇടവക അതിനെ സർവശക്തിയും ഉപയോഗിച്ച് എതിർക്കും. ടി വസ്തു/

കെട്ടിടത്തിനായി മാതൃഇടവക പൊതുവായി മുടക്കിയ പണമാകും പ്രധാനമായും ഉയർത്തിക്കാട്ടുക. അടിസ്ഥാനപരമായി ഒരു വിഭാഗം പിരിഞ്ഞുപോകുമ്പോൾ *ഇടവക* എന്ന നിലയിൽ തങ്ങൾക്കു വർദ്ധിക്കുന്ന ചിലവാണ് മുഖ്യ കാരണം. കൂടാതെ ഒരു പരിധി വരെ വാശിയും. മറുവശത്ത് ഇതഃപര്യന്തം ഇടവകയ്ക്ക് തങ്ങൾ നൽകിയ സംഭാവനകൾ പുത്രിഇടവക ഉയർത്തിപ്പിടിക്കും. നല്കിയ തുകയല്ല, അതിന്റെ ഇന്നത്തെ വിപണിമൂല്യമാണ് കണക്കാക്കേണ്ടതെന്നും അവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടും. പരസ്പരം തട്ടിക്കിഴിച്ചാൽ തങ്ങൾക്ക് ഇങ്ങോട്ട് പിന്നെയും തരാനുണ്ടാകുമെന്നും അവർ വാദിക്കും.

പ്രാദേശികമായി പുതിയൊരിടവക രൂപംകൊള്ളുമ്പോൾ അതിനു ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായി അതിർത്തി നിർണ്ണയിക്കാൻ ഇന്നു സാദ്ധ്യമല്ല. കാരണം ആ പരിധിക്കകത്തുള്ളവർ പൂർണ്ണമായും പുതിയ ഇടവകയെ അനുകൂലിച്ചില്ലെന്നു വരാം. പ്രാദേശിക സൗന്ദര്യപ്പിണക്കങ്ങളാണ് ഇതിനു മുഖ്യ കാരണം. അതിനുപരി, പഴയപള്ളി ഇടവകാംഗം എന്ന നിലയിൽ *മതിലേൽ കുരുത്ത* തന്റെ പൂർവികത്വം പ്രദർശിപ്പിക്കാനുള്ള ത്വരയും ഇതിനു കാരണമാകും. ഈ ന്യൂനപക്ഷത്തിന്റെ അസ്തിത്വവും, അവരുടെ *ആത്മീയ ദിഷ്ടതികളും* ആയിരിക്കും പിന്നീട് മാതൃഇടവകയുടെ എതിർവാദമുഖം. ശരിക്കും ഒരു കീറാമുട്ടി തന്നെയാണിത്.

ചരിത്രപരമായും കീഴ്വഴക്കങ്ങളനുസരിച്ചും പുതിയ ഇടവകകളുടെ രൂപീകരണവും ഇടവകവിഭജനവും പൂർണ്ണമായും ഇടവകമെത്രാപ്പോലീത്താ/മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അധികാരപരിധിയിൽ വരുന്നതാണ്. സഭാഭരണഘടനയിലെ ഒരു വകുപ്പും ഇതിനെതിരുമല്ല. പക്ഷേ മാതൃഇടവകയുടെ സ്വത്ത്/സെമിത്തേരി പങ്കുവയ്ക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ മാത്രമാണ് ഇടവക പൊതുയോഗം കടന്നുവരുന്നത്. ഇടവകപ്പള്ളികളുടെ ലൗകികഭരണം ഇടവകപൊതുയോഗത്തിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നിടത്തോളം അത് ഭരണഘടനാപരമായ ഒരു അനിവാര്യതയാണ്. പക്ഷേ സ്വതന്ത്ര ഇടവക എന്ന ഒരു പ്രാദേശികസമൂഹത്തിന്റെ ആഗ്രഹത്തെ മൃഗീയ ഭൂരിപക്ഷമുപയോഗിച്ചു പരാജയപ്പെടുത്തുന്നതും ജനാധിപത്യപരമല്ല. അവർ സഭ വിട്ടു പോകയല്ല, സഭയിലെ പുതിയൊരു ഘടകം (entity) ആയി മാറുകയാണ് ചെയ്യുന്നത് എന്നതിനാണ് ഇവിടെ പ്രാധാന്യം. സെമിത്തേരി പങ്കു വയ്ക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ പുതിയ ഇടവക സഭ വിട്ടുപോകാത്ത കാലത്തോളം അവരുടെ അവകാശം ഹനിക്കപ്പെട്ടു എന്നു പറയാനാവില്ല.

1934-ൽ ഭരണഘടന പാസാക്കുമ്പോൾ ഇത്തരം ഒരു സാദ്ധ്യത ഉരുത്തിരിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അതിനാൽ ഈദൃശ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ഭരണഘടന

പരിപൂർണ്ണ നിശബ്ദത പാലിക്കുകയാണ്. അത് സ്വാഭാവികവുമാണ്. ഇടവകരൂപീകരണവും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സ്വത്തുവിഭജനവും കുറഞ്ഞപക്ഷം 1970-കൾ മുതൽ എങ്കിലും നിരന്തര പ്രശ്നമായതാണ്. ഇടവകപൊതുയോഗങ്ങളുടെ നിലപാടിനെ പുനഃപരിശോധിച്ച് ഒരു നിശ്ചയം ചെയ്യാൻ ഇന്ന് നിലവിൽ നിയമം ഇല്ല എന്നതാണ് വാസ്തവം. ഏകപക്ഷീയമായ ഏതു നിലപാടും വ്യവഹാരത്തിൽ കൊണ്ടെത്തിക്കും.

സമീപകാലത്ത് ആന്ധ്രാ സംസ്ഥാന വിഭജനത്തിൽ കേന്ദ്രസർക്കാർ സ്വീകരിച്ച നിലപാടിനെക്കുറിച്ച് ഇവിടെ ചിന്തിക്കുന്നത് പ്രസക്തമാണ്. തെലുങ്കാനാ ഭാഗക്കാരുടെ ഏതാണ്ട് പൂർണ്ണമായ ആവശ്യമായിരുന്നിട്ടും സീമാന്ധ്രാ പ്രദേശികളുടെ എതിർപ്പു മൂലം ആന്ധ്രാ നിയമസഭ സംസ്ഥാന വിഭജനം അംഗീകരിക്കാൻ തയ്യാറാകാഞ്ഞ സാഹചര്യത്തിൽ അത് ഇന്ത്യൻ പാർലമെന്റ് പാസാക്കി നടപ്പിലാക്കി. ഇത്തരം ഒരു സംവിധാനത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുകൂടേ? *ഒരു ഇടവകയിൽ ഒരു പ്രദേശത്തു പാർക്കുന്നവരിൽ ഭൂരിപക്ഷം പുതിയ ഇടവക ആവശ്യപ്പെടുകയും, അതിനായി മാതൃഇടവകയുടെ ഏതെങ്കിലും സ്ഥാവരവസ്തുക്കൾ ആവശ്യമായി വരികയോ, സെമിത്തേരിയിൽ സഹകരണം ആവശ്യമായി വരികയോ ചെയ്യുകയും, മാതൃഇടവക അത് അംഗീകരിക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, ഈ വിഷയം ശരിയായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ (*proper channel*) സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ കൊണ്ടുവരേണ്ടതാണ്. സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി എല്ലാ വശങ്ങളും പഠിച്ച്, വാദമുഖങ്ങൾ കേട്ട് ഈ വിഷയത്തിൽ എടുക്കുന്ന തീരുമാനം ക്രമപ്രകാരം അംഗീകരിക്കുന്നതോടുകൂടി നിലവിൽ വരുന്നതാണ്. അത് അന്തിമമായിരിക്കും* എന്ന് ഭരണഘടനയിൽ പുതിയൊരു വകുപ്പ് നിയമപരമായി കൂട്ടിച്ചേർത്തു കൂടേ? ഓരോ വിഷയവും പഠിക്കാൻ സുന്നഹദോസും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയും സംയുക്തമായി ഒരു സബ് കമ്മിറ്റിയെ നിയോഗിക്കുന്നത് പരിഹാരം സുഗമമാക്കും.

1876-ലെ മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിന്റെ *...ജാതിയുടെ പൊതുവിലേയ്ക്കു വേണ്ടുന്ന മതസംബന്ധമായും സമൂഹസംബന്ധമായും ഉള്ള സകല കാര്യങ്ങൾക്കും കൈകാര്യകർത്താക്കളും ഭാരവാഹികളും ആയി ഇവരെ (മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയെ) ചുമതലപ്പെടുത്തേണ്ടതും അവരുടെ നടപടികൾക്കു വേണ്ടുന്ന ശട്ടവട്ടങ്ങളെ നിശ്ചയിച്ചു ഉറപ്പിക്കേണ്ടതും അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം എല്ലാവിധ ഗുണവും സഭയ്ക്കു പൊതുവെ സിദ്ധിക്കുന്നതും ആകയാൽ ആ വകക്കു കൊള്ളാകുന്നവരും - പൊതുകാര്യത്തിലേയ്ക്ക് താല്പര്യമുള്ളവരും ആയി മേല്പറഞ്ഞ പട്ടക്കാരെയും അയ്മേനികളെയും ഈ സുന്നഹദോസിൽ വെച്ചുതന്നെ സ്തിരപ്പെടുത്തുന്നതു ആവിശ്യമെന്നു യോഗം നിശ്ചയിച്ചുറപ്പിച്ചു...* എന്ന

കാനോനാപ്രകാരം ആത്യന്തികഅധികാരം അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ നിക്ഷിപ്തമാണ്. 1889-ൽ തിരുവിതാംകൂർ റോയൽ കോർട്ട് സ്ഥിരപ്പെടുത്തിയ ഈ നിശ്ചയപ്രകാരമാണ് 1934-ൽ സഭാഭരണഘടന പാസാക്കിയതും, ആത്മീയഅധികാരവും മൊത്തത്തിലുള്ള മേൽക്കൈയും എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിനു നൽകിയതും. അതിനാൽത്തന്നെ ഇടവകവിഭജനപ്രശ്നത്തിൽ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിക്ക് ഉപരി തീരുമാനം എടുക്കത്തക്കവിധമുള്ള ഒരു ഭരണഘടനാവകുപ്പ് നിയമപരമായി നിലനിൽക്കും. അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി പ്രാതിനിധ്യസ്വഭാവമുള്ള ഉപരിസഭയായതിനാലും, മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിന്റെ കാനോനാപ്രകാരം *പൊതുവിലേയ്ക്കു വേണ്ടുന്ന മതസംബന്ധമായും സമൂഹസംബന്ധമായും ഉള്ള സകല കാര്യങ്ങൾക്കും കൈകാര്യകർത്താക്കളും ഭാരവാഹികളും* ആയതിനാലും അത്തരമൊരു നീക്കം ഇടവകയുടെ ജനാധിപത്യാവകാശത്തെ ഹനിക്കുന്നതായി വാദിക്കാനാവില്ല.

ഇതൊക്കെയാണെങ്കിലും അനിവാര്യമായ സാഹചര്യത്തിലൊഴികെ പുതിയ ഇടവകകളുടെ രൂപീകരണം ദീർഘകാലാടിസ്ഥാനത്തിൽ ആശാസ്യമാണോ എന്നും ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരിക്കൽക്കൂടി വ്യക്തമാക്കട്ടെ, പുതിയ ഇടവക പ്രഖ്യാപിക്കാനുള്ള അധികാരം മെത്രാപ്പോലീത്തായുടേത് മാത്രമാണ്. അതിൽ ഇടവകപൊതുയോഗത്തിന് ഇടപെടാൻ അവകാശമില്ല. സ്വത്തു വീതം വയ്ക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ മാത്രമാണ് പൊതുയോഗം കടന്നുവരുന്നത്. അക്കാര്യത്തിൽ വ്യക്തമായ നിയമനിർമ്മാണം ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അത്തരം സാഹചര്യത്തിൽ സമവായം ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ സ്വതന്ത്ര ചാപ്പൽ (autonomus) എന്ന രീതി പരീക്ഷിച്ചു കൂടെ?

(*മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് ടി.വി., 1 ഓഗസ്റ്റ് 2015, ബഥേൽ പത്രിക, ഓഗസ്റ്റ് 2015*)

16

വളർന്നപ്പോൾ തളർന്നത് കാര്യക്ഷമത

കാരണങ്ങളെപ്പറ്റി തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും പരക്കെ സമ്മതിക്കുന്ന ഒരു വസ്തുതയുണ്ട്. മലങ്കരസഭയുടെ ഇന്നത്തെ ഭരണസംവിധാനം - ആത്മീയവും ലൗകികവും - കാര്യക്ഷമമല്ല. തികഞ്ഞ പരാജയമാണെന്നു വാദിക്കുന്നവരും കുറവല്ല. ഇതിനു ഹേതുവായി പല വസ്തുതകൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അവയോരോന്നിനേയും പിന്തുണയ്ക്കുന്ന വാദമുഖങ്ങൾ നിരത്തുന്നുവെങ്കിലും ഈ അപചയത്തിന്റെ പിമ്പിലെ യഥാർത്ഥ വസ്തുതകളെ സമഗ്രമായ അപഗ്രഥനത്തിന് ഇതഃപര്യന്തം വിധേയമാക്കിയിട്ടില്ല.

ചരിത്രപരമായ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വേണം ഇത്തരമൊരു പരിശോധന നടത്തുവാൻ. അതിന് ഭരണസംവിധാനത്തിന്റെ ഘടന (Organizational structure), ഭരണനിർവാഹകരുടെ നിലവാരം ഇവ പഠനവിധേയമാക്കണം. എങ്കിൽ മാത്രമേ യഥാർത്ഥ പ്രശ്നങ്ങൾ കണ്ടെത്തുവാനും അവയ്ക്ക് ശാശ്വത പരിഹാരം നിർദ്ദേശിച്ചു നടപ്പിലാക്കാനും സാധിക്കൂ. ഇപ്പോഴുയരുന്ന ആരോപണങ്ങളും അവയ്ക്കു നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രതിവിധികളും *ലക്ഷണാധിഷ്ഠിത* (Symptamatic) ചികിൽസയാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ വേണ്ടത് *ഹേതുബന്ധിത* ചികിൽസയും (Cause-oriented treatment). ഇതിന് മലങ്കരയിലെ ഭരണസംവിധാനത്തിന്റെ വികസന ചരിത്രം മനസിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

കൊളോണിയൽപൂർവ കാലം

കൊളോണിയൽപൂർവ കാലത്ത് നസ്രാണിക്കെന്നല്ല, കേരളത്തിൽ എല്ലാവർക്കും മതം എന്നത് അന്യമായ ഒരു സങ്കൽപ്പമായിരുന്നു. ജാതിയും ജാതിഘടനയുമായിരുന്നു സാമൂഹിക സംവിധാനത്തിന്റെ ആണിക്കല്ല്. അതുകൊണ്ട് *സഭ* എന്നൊരു സങ്കൽപ്പവും നസ്രാണിക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. നമ്പൂതിരി ഗ്രാമവ്യസ്ഥയുടെ മാതൃകയിൽ രൂപംകൊണ്ട ജനാധിപത്യ വ്യവസ്ഥയായ *പള്ളിയോഗ*ങ്ങളാണ് ഇടവകപ്പള്ളികളുടെ

ഭരണം നടത്തിയിരുന്നത്. അതിനുപരി, ജാതിക്കു കർത്തവ്യനായ അർക്കദ്യാക്കോനും പേർഷ്യൻ മെത്രാനും പട്ടത്വം, വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസം, പരാതികളും വിധികളും എന്നതിലുപരി, പൊതുസ്വത്തായി ഭരിക്കാൻ ഒന്നുമില്ലായിരുന്നു എന്നതാണ് വാസ്തവം. ഇടവകപ്പള്ളികളും അവയുടെ സ്വത്തുക്കളും അതത് പള്ളിയോഗത്തിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലായിരുന്നു.

ഇത് നസ്രാണിയുടെ ദാരിദ്ര്യത്തിൽ നിന്നുണ്ടായ പ്രതിഭാസമൊന്നുമായിരുന്നില്ല. ഒന്നാമതായി നസ്രാണികൾക്ക് ഇടവകപ്പള്ളി - *അങ്ങാടി*-ക്കപ്പുറം ഒത്തുകൂടേണ്ട ആവശ്യം തുലോം പരിമിതമായിരുന്നു. അത്തരം അപൂർവം അവസരങ്ങൾപോലും *മതപരം* എന്നതിനേക്കാൾ നസ്രാണിയുടെ ജാതീയമായ അവകാശ സംരക്ഷണാർത്ഥം സംഘടിക്കുന്നതായിരുന്നു. അത്തരം അയഞ്ഞ സാമൂഹ്യഘടനയിൽ പൊതുസ്വത്ത് ഉണ്ടാവുക അസാദ്ധ്യമായിരുന്നു. 12-ാം നൂറ്റാണ്ടോടെ കേരളം സ്വതന്ത്ര ഭരണമുള്ള അനേകം നാട്ടുരാജ്യങ്ങളായി ചിന്നിച്ചിതറി എന്നതും ഇത്തരമൊരവസ്ഥയ്ക്ക് കാരണമാണ്. എങ്കിലും നസ്രാണികളെ പൊതുവായി ബാധിക്കുന്ന വിഷയങ്ങൾക്ക് *മലങ്കര പള്ളിയോഗ*ത്തിന്റെ അനുമതി ആവശ്യമായിരുന്നു എന്ന് ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ് വിളിച്ചുകൂട്ടിയതിൽ നിന്നു തന്നെ വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്.

ഗ്രീക്കോ-റോമൻ ഭരണക്രമം

1599-ലെ ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ് തികച്ചു വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ഭരണ സംവിധാനമാണ് നസ്രാണികളുടെമേൽ അടിച്ചേൽപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചത്. അതിൽ അധികാരം മെത്രാനിലും മെത്രാൻ നിയമിക്കുന്ന വികാരിമാരിലും മാത്രം കേന്ദ്രീകരിച്ചു. പള്ളിയോഗങ്ങൾക്കോ അർക്കദ്യാക്കോനോ ഈ സംവിധാനത്തിൽ യതൊരു സ്ഥാനവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അധികാരം മുകളിൽനിന്നും താഴേയ്ക്ക് വൈദികശ്രേണിയിലൂടെ മാത്രം ഒഴുകുകയും, ജനങ്ങളെ അതിൽനിന്നും ഒഴിച്ചുനിർത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ഗ്രീക്കോ-റോമൻ പിരമിഡ് ഹൈരാർക്കിയാണ് അവർ അവതരിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചത്. നസ്രാണികൾ ഇതു വകവെച്ചുകൊടുക്കുകയോ അതിനാൽ അത് നടപ്പാകുകയോ ചെയ്തില്ല. പക്ഷേ മെത്രാനിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ച ഭരണക്രമം കുറഞ്ഞപക്ഷം ആത്മീയകാര്യങ്ങളിലെങ്കിലും അനിവാര്യമാണെന്ന ഒരു മനഃസ്ഥിതി നസ്രാണികൾക്കിടയിൽ സൃഷ്ടിക്കാൻ 54 വർഷത്തെ റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഹവാസത്തിനു സാധിച്ചു.

റോമൻ കത്തോലിക്കാ ഭരണത്തോടുള്ള പ്രതിരോധം *മലങ്കര പള്ളിയോഗ*ത്തെ കൂടുതൽ ശക്തമാക്കി എന്നതാണ് വാസ്തവം. ആത്മീയ-ഭരണ മേഖലകളിലും *മലങ്കര പള്ളിയോഗം* കൂടുതൽ ശക്തമായ ഇട

പെടലുകൾ തുടരെ നടത്തിത്തുടങ്ങി. ഇത്തരം ഇടപെടലുകളാണ് കൂനൻ കുരിശു സത്യത്തിലേയ്ക്കും തദ്ദേശീയമായ ഒരു മെത്രാൻ പരമ്പരയുടെ സ്ഥാപനത്തിലേയ്ക്കും വഴിതെളിച്ചത്. പക്ഷേ കൊളോണിയൽപൂർവ കാലത്തെ കൽദായ മെത്രാന്റെയും പകലോമറ്റം അർക്കദ്യാക്കോന്റെയും സ്ഥാനം മർത്തോമ്മാ മെത്രാനിൽ സമഞ്ജസിപ്പിച്ചെങ്കിലും തങ്ങളുടെ അധികാരം കൈയൊഴിയാൻ *മലങ്കര പള്ളിയോഗം* തയാറായിരുന്നില്ല. അതാണ് മാർത്തോമ്മാ മെത്രാന് നാലു കത്തനാരന്മാരെ ആലോചനക്കാരായി നിയമിക്കുകയും ... *ഈ വിചാരകറെ മൂവാണ്ടിൽ കൂടിവിചാരം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ മാറിക്കൽപിക്കയും.* ... ചെയ്യാൻ *മലങ്കര പള്ളിയോഗം* തീരുമാനിച്ചതിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നത്.

തുടർന്ന് പ്രശ്നസങ്കീർണ്ണമായ 17-18 നൂറ്റാണ്ടുകളിലെങ്ങും പൊതുവായതും അതീവ പ്രാധാന്യമുള്ളതുമായ അനേക നിശ്ചയങ്ങൾ ആവശ്യമായി വന്നു. അപ്പോഴൊക്കയും *മലങ്കര പള്ളിയോഗം* സമ്മേളിക്കുകയും തീരുമാനങ്ങളെടുക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. അപ്പോഴും മലങ്കരമെത്രാന് ഭരിക്കാൻ; പട്ടത്വം, പരാതികളും വിധികളും, അച്ചടക്കം എന്നിവ മാത്രമായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്. ഒരേ കുടുംബത്തിൽ പരമ്പരാഗതമായി മാർത്തോമ്മാ മെത്രാന്മാർ വാഴിക്കപ്പെട്ടു വന്നിരുന്നതിനാൽ സ്ഥാന-സ്വയാർജ്ജിത-കുടുംബ സ്വത്തുക്കളുടെ കൈമാറ്റം അയത്നലളിതവും സ്വാഭാവികവുമായ ഒരു പ്രക്രിയ ആയിരുന്നു.

എന്നാൽ പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ട് ആരംഭിച്ചതോടെ ഈ സ്ഥിതിക്ക് കാതലായ മാറ്റംവന്നു. വട്ടിപ്പണപ്പലിശയും പഴയസെമിനാരിയും അതിന്റെ സ്വത്തുക്കളും, ഇടവകകളിൽനിന്നും സെമിനാരിക്കുള്ള സംഭാവനകളും അടക്കം മലങ്കരമെത്രാനു *ഭരിക്കാൻ* പൊതുമുതൽ ഉണ്ടായി. അതേകാലത്തുതന്നെ പകലോമറ്റം പാരമ്പര്യവാഴ്ച അവസാനിക്കുകയും മലങ്കര മെത്രാന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന പതിവ് ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നതും സമഗ്രമായ ഒരു ഭരണ പുനഃക്രമീകരണത്തിന് ഹേതുവായി.

മലങ്കര മഹാ ഇടവകയും ഉപ ഇടവകകളും

1876-ൽ പ. പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കരയെ ഏഴു ഇടവകകളാക്കി വിഭജിച്ചതും ഏകപക്ഷീയമായി ആറു മെത്രാന്മാരെക്കൂടി വാഴിച്ചതും മലങ്കരയെ ഗുണപ്പെടുത്താനൊന്നും ആയിരുന്നില്ല. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനം ഇല്ലാതാക്കാനും, മലങ്കര എന്ന കെട്ടുറപ്പ് നശിപ്പിക്കാനും, തനിക്ക് റിശ്ശീസായുടെ ഒഴുക്ക് സുഗമമാക്കാനും മാത്രമായിരുന്നു. പക്ഷേ, നയകോവിദനായ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ നവമെത്രാന്മാരെ തന്റെ സഹായികളും സപ്ത

ഭദ്രാസനങ്ങളെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കീഴിലുള്ള ഭരണമാത്രകളായും (administrative unit) മാറ്റിയെടുത്തു. ഇക്കാലത്തെല്ലാം സഭയുടെ ലൗകിക ഭരണം മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മാത്രം നിയന്ത്രണത്തിലായിരുന്നു. 1934-ലെ മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടനയാണ് ഈ നിലയ്ക്ക് മാറ്റം വരുത്തിയത്.

1912-ലെ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനം ഒരു ഭരണകേന്ദ്രം കൂടി രൂപപ്പെടുത്തി. പക്ഷേ അധികാര വിഭജനമൊന്നും നടത്തിയുമില്ല. അക്കാലത്തൊന്നും കാതോലിക്കായ്ക്കു ഭരിക്കാൻ സ്വത്തുക്കൾ ഉണ്ടാകാഞ്ഞതിനാലും, പ. അബ്ദൽ മ്ശിഹാ ദ്വിതീയൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സ്ഥാത്തിക്കോൻ മൂലം കാതോലിക്കായുടെ ആത്മീയ അധികാരം നിയന്ത്രിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതിനാലും അതൊരു ചോദ്യ ചിഹ്നമായില്ല. 1934-ലെ മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടന, കാതോലിക്കാ - മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമായി നിലനിർത്തി. പക്ഷേ അവ ഒരു വ്യക്തി വഹിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ച് ഇരട്ട അധികാരകേന്ദ്രത്തിന്റെ പ്രശ്നം ഒഴിവാക്കി.

വേറിട്ടും മുതൽ ഉണ്ടാക്കണം ...

പഴയസെമിനാരി, വട്ടിപ്പണം ഇവയ്ക്കപ്പുറം *വേറിട്ടും മുതൽ ഉണ്ടാക്കി തുടങ്ങിയത്* പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ ആയിരുന്നു. പള്ളിക്കൂടങ്ങളും കായൽ നിലങ്ങളും ചേരിക്കൽ വസ്തുവും പീടികമുറികളും സെമിനാരികളും ഒക്കെയായി അദ്ദേഹം നസ്രാണി ഹൃദയഭൂമിയിലെങ്ങും പൊതു സ്വത്തുക്കൾ സമ്പാദിച്ചു. നസ്രാണി പാരമ്പര്യപ്രകാരം ഇവയുടെയെല്ലാം കൈകാര്യകർത്താവ് മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരുന്നെങ്കിലും അവയിൽ ഭൂരിഭാഗത്തിന്റെയും ഭരണം മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ കീഴിലായിരുന്നു. അന്നുമുതൽ മലങ്കരസഭയ്ക്ക് *ഭരിക്കുവാൻ* പൊതുസ്വത്തുക്കൾ അനുദിനം വർദ്ധിച്ചു വരികയാണ്.

1934-ൽ മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടന നടപ്പിലായതോടെ കാതോലിക്കാ, മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ, എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ്, കൂട്ടു ട്രസ്റ്റിമാർ, മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി എന്നിങ്ങനെ വിവിധ ഭരണകേന്ദ്രങ്ങൾ നിർവചിക്കപ്പെട്ടു. പിന്നീട് അവ ഓരോന്നും കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ട മുതലുകളും ഷെഡ്യൂളുകളായി വേർതിരിച്ചു. അത്തരമൊരു വേർതിരിവ് ആത്മീയം, കോടതിവിധികൾ ഇവ മൂലം അനിവാര്യമായിരുന്നു.

1950-കൾ വരെ ഭദ്രാസനങ്ങൾക്ക് സ്വത്തുക്കൾ പ്രായേണ ഇല്ലായിരുന്നു. അങ്കമാലി ഭദ്രാസനത്തിനായി അമ്പാട്ടു മാർ കൂറിലോസും തുടർന്ന് കടവിൽ മാർ അത്താനാസ്യോസും സമ്പാദിച്ച ആലുവാ തൃക്കുന്നത്തു

സെമിനാരിയും, കണ്ടനാടു ഭദ്രാസനത്തിനായി മുറിമറ്റത്തിൽ മാർ ഈവാനിയോസ് സമ്പാദിച്ച മൂവാറ്റുപുഴ വസ്തുവുമായിരുന്നു ഇതിനുള്ള അപവാദങ്ങൾ. 1950-കൾ മുതൽ ഭദ്രാസനങ്ങൾക്ക് സ്വത്തുക്കളും സ്ഥാപനങ്ങളും ഉണ്ടായി തുടങ്ങി.

പക്ഷേ മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടനാ ശില്പികൾ ദീർഘദർശനം ചെയ്യാതിരുന്ന ഒന്നു രണ്ടു പ്രതിസന്ധികൾ ഈ പ്രക്രിയയിൽ ഉണ്ടായി. ഒന്നാമത്, ഇത്ര വിപുലമാകുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാതിരുന്നതിനാലായിരിക്കാം ഭരണനിർവഹണത്തിനായി സ്ഥിരസ്വഭാവമുള്ള ഒരു കേന്ദ്ര സെക്രട്ടറിയേറ്റ് രൂപീകരിച്ചില്ല. കാര്യക്ഷമതയെ മാത്രമല്ല, ഭരണ സുതാര്യതയേയും (transparency) ഉത്തരവാദിത്വ ഭരണത്തേയും ഇത് പ്രതിലോമമായി ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നത് തികച്ചും യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. 1882-1911 കാലത്ത് ഇ. എം. ഫിലിപ്പ് എന്ന ഒരു മുഴുവൻസമയ കാര്യവിചാരകൻ ഉണ്ടായിരുന്ന സ്ഥാനത്താണ് ഈ പിന്നോക്കം പോകൽ ഉണ്ടായത് എന്നു ചിന്തിക്കണം.

രണ്ടാമതായി, പുതുതായി ആരംഭിക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങൾ ഏതു ഷെഡ്യൂളിൽപ്പെടുത്തി ആരുടെ നിയന്ത്രണത്തിലാക്കണമെന്ന് വ്യക്തമായ യാതൊരു മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശവും സഭ ഇതുവരെ നൽകിയിട്ടില്ല. മെത്രാന്മാരുടെ സ്വന്തം താൽപ്പര്യപ്രകാരം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്ന പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കു മുൻകൂർ അനുമതി വാങ്ങണമെന്ന ചട്ടമൊന്നും ഇന്ന് നിലവിലില്ല. അവയുടെ ഭരണ സംവിധാനം എപ്രകാരമായിരിക്കണമെന്ന നടപടിച്ചട്ടവും രൂപീകരിച്ചിട്ടില്ല. സ്വകാര്യ ട്രസ്റ്റുകളും നാമമാത്ര ട്രസ്റ്റുകളും രൂപമെടുക്കുന്നതിന്റെ മൂലകാരണം ഇതാണ്. ഈ അവസ്ഥയ്ക്ക് മാറ്റം വരാതെ ഇനി accountability ഉണ്ടാകുമെന്ന് പ്രതീക്ഷ പുലർത്തിയിട്ടു കാര്യമില്ല.

കുടിയേറ്റങ്ങളും മാറിയ സാമൂഹിക സമവാക്യങ്ങളും

പക്ഷേ മൂന്നു പതിറ്റാണ്ടു മുമ്പുവരെ ഇവയൊന്നും സാരമായ പ്രശ്നങ്ങൾ ആയിരുന്നില്ല. 1980-കളിൽ വിപുലമായ നസ്രാണിയുടെ വിദേശ കുടിയേറ്റങ്ങളും അതുണ്ടാക്കിയ സാമ്പത്തികോന്നമനവുമാണ് സ്ഥിതിഗതികളെ ആകെ തകിടം മറിച്ചത്. സഭയുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു മുമ്പിൽ നസ്രാണി മടിശ്ശീലയുടെ കെട്ട് അഴിയുമെന്ന നൂറ്റാണ്ടുകളായി നിലനിൽക്കുന്ന യാഥാർത്ഥ്യം പുതിയ പദ്ധതികൾ - ആവശ്യമായാലും അനാവശ്യമായാലും - തുടങ്ങാൻ പ്രചോദനമായി. കുടിയേറ്റ ഭൂമികകൾ മൂലധന സമാഹരണത്തിനുള്ള ലളിതസ്രോതസാണെന്ന തിരിച്ചറിവ് ഈ പ്രക്രിയയെ ത്വരിതപ്പെടുത്തി.

കുടിയേറ്റങ്ങൾ നസ്രാണിയുടെ സാമൂഹിക സമവാക്യങ്ങളിൽ കാതലായ മാറ്റം വരുത്തി. പരമ്പരാഗത ആഭിജാത്യത്തെ പിൻതള്ളി നവപ്രമാണിമാർ അരങ്ങ് കയ്യടക്കി. അതിൽ പുതുമയൊന്നുമില്ല. നസ്രാണി സാമൂഹിക ചരിത്രത്തിൽ മുമ്പ് പല നൂറ്റാണ്ടുകളിലും ഇത് സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. പക്ഷേ, അന്ന് അനേക ദശാബ്ദങ്ങൾ കൊണ്ടോ നൂറ്റാണ്ടു കൊണ്ടോ പൂർത്തിയാകുന്ന ഒരു സാമൂഹിക പരിവർത്തനചക്രം ഇവിടെ ദ്രുതഗതിയിൽ തിരിഞ്ഞു. നവവരേണ്യവർഗ്ഗം കാലപ്രവാഹത്തിൽ സ്വാഭാവികമായി ലഭിക്കേണ്ട ആഭിജാത്യം ഒറ്റയടിക്കു നേടിയെടുക്കാൻ ശ്രമമാരംഭിച്ചു. ഇതിനു വേദിയായത് ഇടവകപ്പള്ളിയും സഭയുമാണ്. ആഭിജാത്യം വിലയ്ക്കു വാങ്ങാൻ നസ്രാണിയും അപ്രകാരം നൽകാൻ നേതൃത്വത്തിൽ ചിലരും തയാറായത് സഭയുടെ അപചയത്തിന് ഹേതുവായി. ഇതും നസ്രാണികൾക്ക് പൊതുവായുണ്ടായ സാമ്പത്തികോന്നതിയും സമ്മാനിച്ച ജീർണ്ണത അവൈദികരെ മാത്രമല്ല, വൈദികഗണത്തേയും സാരമായി ബാധിച്ചു. വിലയ്ക്കു വാങ്ങാവുന്ന ഒന്നായി ഇന്ന് വൈദിക ഗണത്തെ പലരും കാണുന്നുണ്ട്. അവർ മാത്രമല്ല അത്തരമൊരു ദുരവസ്ഥയ്ക്ക് ഉത്തരവാദികൾ. സ്വയം വിൽക്കപ്പെടാൻ തയാറായ വൈദിക നേതൃത്വവും തുല്യ ബാദ്ധ്യസ്ഥരാണ്. ഒരു സമൂഹത്തിന് അവർ അർഹിക്കുന്ന നേതൃത്വത്തെ ലഭിക്കും എന്ന സാമാന്യതത്വമനുസരിച്ച് ഈ ജീർണ്ണത കൂടുതൽ പ്രകടമാകുന്നത് വൈദിക ശ്രേണിയിലാണെന്നു മാത്രം.

അവൻ നല്ല സാക്ഷ്യം ഉള്ളവനായിരിക്കണം

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ വൈദികർക്ക് വ്യവസ്ഥാപിതമായ സെമിനാരി വിദ്യാഭ്യാസം ഏർപ്പെടുത്തിയ കാലംമുതൽ കത്തനാരാകുന്നതിന് ഒരു ശൈലി സ്വാഭാവികമായി രൂപപ്പെട്ടു വന്നിരുന്നു. സണ്ടേസ്കൂൾ പഠിച്ച്, വി. മദ്ബഹായിൽ ശുശ്രൂഷകരായി, ആദ്ധ്യാത്മിക സംഘടനകളിൽ സജീവമായി പങ്കെടുത്തു വരുന്നവരിൽ വൈദികനാകാൻ താൽപ്പര്യമുള്ളവർ വികാരിയുടെ ശുപാർശയോടെ മെത്രാന്റെ അടുത്തെത്തും. മെത്രാനു സാക്ഷ്യം ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടാൽ സെമിനാരിയിൽ അയയ്ക്കും. പഠനം പൂർത്തിയാക്കിയാൽ ഒന്നുരണ്ടു വർഷം ശെമ്മാശനായി മെത്രാനോടൊപ്പം ജീവിക്കും. അതിനിടയിൽ പരിണതപ്രജ്ഞരായ ഏതെങ്കിലും വല്യച്ചന്മാരുടെ അടുക്കൽ നിന്നും തക്സായിലും കൂദാശകളിലും പ്രായോഗിക പരിശീലനം നേടും. അതിനു ശേഷം വിവാഹം ചെയ്തോ അല്ലാതെയോ വൈദികനായി ഇടവക സേവനത്തിൽ പ്രവേശിക്കും.

ഇന്ന് അതെല്ലാം മാറി. പെന്തക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള ഒരാഴ്ചയെപ്പറ്റി ... *തിങ്കളാഴ്ചയിൽ പള്ളി അവരു പണിതു. ചൊവ്വാഴ്ചയിൽ മൂറൊനും മദുബഹായും അവരു കൂദാശ ചെയ്തു. ബുധനാഴ്ചയിൽ*

നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ കൂടെപ്രപ്പു മാർ യാക്കൊയെ അപ്പസ്ക്കെപ്പാ യുടെ സ്ഥാനത്തിൽ അവിടെയവരു കൽപിച്ചു. ആ ദേഹം ശുദ്ധമാന കുറുവാന അവനണച്ചു. ... വ്യാഴാഴ്ചയിൽ മാർ പത്രൊസ് ശ്ലീഹാ കുറു വാന അവൻ അണച്ചു. മാർ യൊഹന്നാൻ ഏവൻഗെലിത്താ തംപുരാന പ്പെറ്റ മറിയത്തമ്മയെ അവൻ മാമോദിസാ മുക്കി. ... വെള്ളിയാഴ്ച 9–ാം നാഴികയിൽ മാർ ശിമഒനും മാർ യോഹന്നാനും നമസ്കരിപ്പാൻ ഹയി ക്കലായ്ക്കു അവരു കരെറി. ... ചനിയാഴ്ചയുടെ ദിവസത്തിൽ അവന്നടുത്തു എന്ന ദിക്കിനു ഓരോരുത്തനൊക്കെ അവരെ യാത്രാ ക്കപ്പെട്ടു. ... എന്നിങ്ങനെ *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി*യിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ ഒരു സുറിയാനി പാരമ്പര്യമുണ്ട്. അതുമാതിരിയാണ് ഇന്ന് സെമിനാരി വിദ്യാ ഭ്യാസത്തിനു ശേഷമുള്ള ശെമ്മാശന്റെ സ്ഥിതി എന്ന് ഉദാഹരിക്കാം. കൃംതാ ഞായറാഴ്ച സെമിനാരി *പിരിഞ്ഞാൽ*, ശെമ്മാശൻ തിങ്കളാഴ്ച വിവാഹം കഴിച്ച്, ബുധനാഴ്ച മ്ശംശോനോയും വെള്ളിയാഴ്ച കശീശ്ശ യുമായി പട്ടംകെട്ടപ്പെട്ട്, ശനിയാഴ്ച പുത്തൻ കുർബാന ചൊല്ലി, ഞായ റാഴ്ച വികാരിയായി ചുമതലയേറ്റെടുക്കുകയാണെന്നു ചുരുക്കത്തിൽ പറയാം. പഴയതുപോലെ *ഹൗസ് സർജൻസിയും അപ്രന്റീസ്ഷിപ്പു*മൊ ന്നുമില്ല.

മറ്റൊരു പ്രകടമായ വ്യത്യാസവും ഇന്നുണ്ട്. ഒരു വർഷം സെമിനാരി യിൽ നിന്നിറങ്ങുന്ന നാൽപ്പതോളം ശെമ്മാശന്മാരിൽ കേവലം പത്തു പേർ മാത്രമാണ് ഇന്നു കത്തനാർമാർ. ബാക്കിയുള്ളവരെല്ലാം *മല്പാ ന്മാരാണ്*. നിസ്സീമമായ അഹങ്കാരത്തോടെയാണ് അവർ ഇടവകകളിലെ ത്തുന്നത്. ആരാധന–സംഗീത–ക്രിയാസംഹിതകളിൽ തങ്ങൾ അദ്വിതീ യരാണെന്നും, മുമ്പു നൂറു വർഷം ആ പള്ളിയിൽ ഇരുന്ന വൈദിക രെല്ലാം അജ്ഞരും, അവർ ചെയ്തതെല്ലാം തെറ്റും ആണെന്നും, അവ യെല്ലാം താൻ തിരുത്തുമെന്നും, വീശുമുറം തന്റെ കയ്യിലുണ്ടെന്നും പ്രഖ്യാപിച്ചാണ് *എഴുന്നള്ളുന്നത്*. ഇതൊന്നും സെമിനാരിയിൽ പഠിച്ച തല്ല, പരിശീലിപ്പിച്ചതുമല്ല. പിന്നെന്തുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം സംഭവിക്കുന്നു?

കഴിഞ്ഞ മൂന്നു ദശാബ്ദങ്ങൾക്കിടയിൽ വൈദികവൃത്തിയേപ്പറ്റിയുള്ള കാഴ്ചപ്പാടിൽ വന്ന സമഗ്ര മാറ്റമാണ് ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാന കാരണങ്ങ ളിൽ പ്രഥമം. ഒരു സാധനയും സേവനവുമെന്ന നിലയിൽ നിന്നും *അങ്ങാ ടിയിൽ വന്ദനവും പന്തികളിൽ മുഖ്യാസനവും കിട്ടുന്ന സുരക്ഷയുള്ള ഒരു തൊഴിൽ* എന്ന നിലയിലേയ്ക്ക് വൈദികവൃത്തിയെപ്പറ്റിയുള്ള മനോ ഭാവം അധഃപതിച്ചു. മറ്റു മാന്യമായ തൊഴിലൊന്നും കിട്ടാൻ കഴിവി ല്ലാത്തതിനാൽ ഇനി കത്തനാരായേക്കാം എന്നു കരുതി സെമിനാരിയി ലെത്തുന്നവർ അനേകരുണ്ട്. വി. മദ്ബഹാ ശുശ്രൂഷയോ ആദ്ധ്യാത്മിക സംഘടനാപ്രവർത്തനമോ വികാരിയുടെ ശുപാർശയോ ഒന്നുമില്ല. എങ്ങ

നെയെങ്കിലും മെത്രാനെ സ്വാധീനിക്കുക, സെമിനാരിയിൽ കടന്നുകൂടുക, പട്ടമേൽക്കുക, അത്ര മാത്രം. സെമിനാരി വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ പോലും ഇത്തരക്കാർക്ക് ശ്രദ്ധയോ താൽപ്പര്യമോ ഇല്ല.

ഇതിനിടയിൽ കടന്നുവന്ന അതീവ ഗുരുതര പ്രത്യാഘാതമുണ്ടാക്കുന്ന മറ്റൊരു മാരണമാണ് *പ്രീസെമിനാരി.* മുൻകാലങ്ങളിൽ വിടവില്ലാതെ സെക്കുലർ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ തുടർച്ചയായി ആണ് സെമിനാരി വിദ്യാഭ്യാസം ആരംഭിച്ചിരുന്നത്. വിദ്യാഭ്യാസ പ്രക്രിയയുടെ അവിഛിന്നത (continuity of education process) ഇവിടെ വിദ്യാർത്ഥിക്ക് നഷ്ടമാകുന്നില്ല. ഇന്ന് സെക്കുലർ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ശേഷം രണ്ടോ അതിലധികമോ വർഷം *പ്രീസെമിനാരി* എന്ന പേരിൽ നിഷ്ക്രിയരാക്കിയിരുത്തിയ ശേഷമാണ് സെമിനാരിയിലയ്ക്കുന്നത്. പഠനശേഷിയുള്ള സുവർണ്ണ വർഷങ്ങൾ മാത്രമല്ല, പഠനപ്രക്രിയയുടെ തുടർച്ചയും ഇതുമൂലം നഷ്ടമാകുന്നു.

*പ്രീസെമിനാരി*ക്ക് അതിനേക്കാൾ വലിയ മറ്റൊരപകടമുണ്ട്. നിഷ്ക്രിയമായി ഏതെങ്കിലും ഭദ്രാസന കേന്ദ്രത്തിൽ ചിലവഴിക്കുന്ന വർഷങ്ങൾ ഭാവി വൈദികന്റെ മനസിൽ വിഷം കുത്തിവയ്ക്കുകയാണ്. അവിടുത്തെ ഉപാജാപങ്ങളും കുത്തിത്തിരുപ്പുകളും അപവാദ പ്രസംഗങ്ങളും മൂലം സർവ വൈദികസ്ഥാനികളോടും ബഹുമാനരാഹിത്യവും പുച്ഛവുമായാണ് ഇവർ സെമിനാരിയിലെത്തുന്നത്. ഇക്കൂട്ടത്തിൽ അവിടെ ചുറ്റിപ്പറ്റി നിൽക്കുന്ന ചില *സ്വയംപ്രഖ്യാപിത മല്പാന്മാരുടെ* അനൗദ്യോഗിക ശിക്ഷണം കൂടിയാകുമ്പോൾ ഇവർ *കളരിയിലിറങ്ങുന്നതിനുമുമ്പേ പണിക്കരാകും*. അഹങ്കാരത്തിനു വേറെ കാരണം വേണോ?

സെമിനാരിയിലെത്തുന്ന എല്ലാവരും ഇത്തരക്കാരാണെന്ന് അർത്ഥമില്ല. പക്ഷേ, ഇത്തരക്കാരുടെ സഹവാസം ആത്മാർത്ഥതയുള്ളവരേയും ദുഷിപ്പിക്കും. *പ്രീസെമിനാരി* അടിയന്തിരമായി അവസാനിപ്പിക്കണം. അതേ സമയം സെമിനാരി പഠനം പൂർത്തിയാക്കിയാൽ കുറഞ്ഞത് ഒരു വർഷം മെത്രാന്മാർ നിശ്ചയമായും ശെമ്മാശനെ കൂടെ നിർത്തി പ്രായോഗിക പരിശീലനം നൽകണം. ഭദ്രാസനത്തിലെ യോഗ്യനായ ഒരു മൂപ്പച്ചനെ ഇതേ കാലത്ത് ക്രിയാസംഹിതയിൽ പ്രായോഗിക പരിശീലനം നൽകാൻ ചുമതലപ്പെടുത്തണം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാക്ഷ്യം ലഭിച്ച് മെത്രാനു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടശേഷം മാത്രമേ കത്തനാരുപട്ടം കൊടുക്കാവൂ. എങ്കിൽ മാത്രമേ മലങ്കരയിലെ വൈദികവൃന്ദം പഴയ പാളത്തിലെത്തൂ.

മുഴങ്ങുന്ന ചെമ്പും ചിലമ്പുന്ന കൈത്താളവും

വൈദികശ്രേണിയുടെ രൂപീകരണത്തിൽ ഉണ്ടായ ഇത്തരം അപചയം അജപാലനദൗത്യത്തെ (pastoral care) കുറിച്ചുള്ള സങ്കൽപ്പങ്ങളിലും കാത

ലായ മാറ്റം വരുത്തി. *താൻ സേവിക്കുകയും ശുശ്രൂഷിക്കുകയും പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ട ഇടവക* എന്നതിനു പകരം തന്നെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയും പോഷിപ്പിക്കുകയും വളർത്തുകയും ചെയ്യാനുള്ള മേച്ചിൽപുറങ്ങളാണ് ഇടവകകൾ എന്ന് ഒരു പറ്റം വൈദികരെങ്കിലും ഇന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും തദനുസൃതമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സ്വപ്രശസ്തിക്കും ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞുമാറാനും അദ്ധ്വാനഭാരം ലഘൂകരിക്കാനുമായി നസ്രാണികൾക്കിടയിൽ കഴിഞ്ഞ ഏതാനും ദശാബ്ദങ്ങൾകൊണ്ട് വൈദികവൃന്ദം ബോധപൂർവം വളർത്തിയെടുത്ത ഒരു മിഥ്യാധാരണയുണ്ട്. ശ്രുതിമധുരമായി വി. കുർബാന ചൊല്ലുന്നതാണ് യഥാർത്ഥ അജപാലനദൗത്യം എന്നതാണ് അത്. ഇതിന്റെ ഫലമായി ഒരു ഗായകസംഘം തല്ലിക്കൂട്ടുക എന്നത് ആദ്ധ്യാത്മിക സംഘടനാ ശക്തീകരണത്തിലെ ഏറ്റവും അത്യന്താപേക്ഷിത ഘടകമായി ഇന്നു മാറി. സഭ കൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രത്യേക ഗീതങ്ങളും ആരാധനാവൽസരത്തിനനുസൃതമായ രീതിനിബന്ധനകളും *ഓർഗന്റെ സൗകര്യാർത്ഥം* ഇവിടെ കാറ്റിൽ പറത്തപ്പെടുന്നു. തന്റെ *പിച്ചു പോകാതിരിക്കാൻ* വി. കുർബാനയിൽ ആരാധനാ സമൂഹം നിശബ്ദമാക്കപ്പെടുന്നു. വി. കുർബാനയുടെ ഒരുക്ക ശുശ്രൂഷയേക്കാൾ കൂടുതൽ സമയം അതിനു മുമ്പ് മൈക്ക്സെറ്റ് ക്രമപ്പെടുത്താൻ ദിനംപ്രതി ചിലവഴിക്കുന്ന പുരോഹിതർ ഇന്നുണ്ട്. മാറിയിടാൻ ഒരു ചിത്തോല പോലുമില്ലാത്ത ഇടവകകൾ ഇവർ മൂലം സൗണ്ട്സിസ്റ്റത്തിനും ഓർഗനുമൊക്കെയായി ലക്ഷങ്ങൾ ചിലവിടാൻ ഇന്നു നിർബന്ധിതരാകുന്നു.

പാട്ടു കുർബാനയുടെ മാധുര്യമാണ് ഒരു വൈദികന്റെ മാറ്റ് നിശ്ചയിക്കുന്നത് എന്ന മിഥ്യാബോധം നസ്രാണികളുടെ ഇടയിൽ ബോധപൂർവം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതാണ്. അതുമൂലം ഇടയധർമ്മത്തിന്റെ ഇതരവശങ്ങൾ വിസ്മൃതിയിലായി. വി. കൂദാശകളെപ്പറ്റി ബോധവൽക്കരിക്കുകയും അതിൽ അവരെ സജീവ പങ്കാളികളാക്കുകയും, അജഗണങ്ങളെ പേരു ചൊല്ലി വിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന, തന്റെ ആടുകളെ അറിയുന്നവനാണ് യഥർത്ഥ ഇടയൻ. അല്ലാതെ അവയെ കൊന്നു തിന്നുന്നവനല്ല. കൈക്കാരൻ വല്ല പിരിവിനും നിർബന്ധിച്ചാലല്ലാതെ സമയബന്ധിതമായി ഇടവക സന്ദർശനം നടത്തുന്ന എത്ര വൈദികർ ഇന്നുണ്ട്?

സഭയെ ഇന്ന് ഗ്രസിച്ചിരിക്കുന്ന മറ്റൊരു ഇത്തിക്കണ്ണിയാണ് കൺവൻഷൻ പ്രസംഗകർ. 1889-ൽ നവീകരണ സുറിയാനി സഭയുടെ സ്ഥാപനവും അതേ കാലത്തുതന്നെയുണ്ടായ സിലോണിൽ നിന്നുള്ള പെന്തക്കോസ്ത് ഉപദേശിമാരുടെ തള്ളിക്കയറ്റവുമാണ് പിന്നീട് പ്രാർത്ഥനയോഗമായി മാറിയ *വേദവായനക്കൂട്ട*വും, കൺവൻഷനായി വികസിച്ച പ്രസംഗയോഗങ്ങളും മലങ്കരസഭയിൽ രൂപപ്പെടാൻ കാരണമായത്. നില

യ്ക്കൽ, മാക്കാംകുന്ന് തുടങ്ങിയ അപൂർവം പ്രതിവർഷ കൺവൻഷനുകൾ ഒഴിച്ചാൽ അനേക വർഷങ്ങളിലൊരിക്കലായിരുന്നു മുൻ കാലത്ത് ഒരു പ്രദേശത്ത് കൺവൻഷൻ പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തപ്പെടുക. കൺവൻഷനുകളുടെ സുവർണ്ണകാലത്ത് പുത്തൻകാവിൽ കൊച്ചുതിരുമേനി, ആരക്കുന്നം കെ. റ്റി. സഖറിയാ കത്തനാർ, ശെമ്മാശന്മാരായ എം. വി. ജോർജ്, പി. സി. സ്റ്റീഫൻ, റ്റി. ജെ. ജോഷ്വാ തുടങ്ങിയ അപൂർവം പ്രതിഭാധനന്മാർ മാത്രമായിരുന്നു അവിടെ പ്രസംഗിക്കാനെത്തിയിരുന്നത്. അത്തരം യോഗങ്ങൾ യഥാർത്ഥ ആത്മീയ അനുഭവവും സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നു.

ഇന്ന് സ്ഥിതി മാറി. ഇടവകതോറും കരതോറും മുറിതോറും പ്രതിവർഷം നടക്കുന്ന അഭ്യാസമായി കൺവൻഷനുകൾ മാറി. പ്രസംഗിക്കാനാകട്ടെ, വാളെടുത്തവൻ എല്ലാം വെളിച്ചപ്പാടായി. ഒരു പ്രസംഗം തന്നെ ഒരു സീസണിൽ വിളിക്കുന്നിടത്തെല്ലാം വിളമ്പിയും, ഒരു പ്രസംഗംതന്നെ തിരിച്ചും മറിച്ചും പറഞ്ഞ് മിടുക്കന്മാർ പണം വാരിക്കൂട്ടി. നിലവാരം കുറയുകയും നിത്യാഭ്യാസമാവുകയും ചെയ്തതോടെ ശ്രോതാക്കളുടെ എണ്ണവും കുറഞ്ഞു. ആത്മികാനുഭവം പോയിട്ട് ലൗകികാനുഭവം പോലുമില്ലാതായി. എന്നിട്ടും വിപണി വിപുലപ്പെടുത്താൻ പ്രാർത്ഥനാസംഗമം തുടങ്ങിയ പുതിയ വേദികൾ കണ്ടെത്തുകയാണ്.

ഒരു വസ്തുത തികച്ചും വ്യക്തമാണ്. പണം, പ്രശസ്തി ഇവയോടുള്ള ത്വരയല്ലാതെ യാതൊരു ആത്മീയതയും പാട്ടുകുർബാന, കൺവൻഷൻ പ്രസംഗം ഇവയുടെ വക്താക്കൾക്കില്ല. ഇത്തരക്കാരിൽ ഒരാൾ മെത്രാനെ മണിയടിച്ച് പത്തു കൊല്ലം വികാരിയായി ഒരേ പള്ളിയിലിരുന്നു. അതിനിടയിൽ ആ പള്ളിയിൽ വി. കുർബാന ചൊല്ലിയത് പത്തിലൊന്നു ഞായറാഴ്ചകളിൽ മാത്രം. ഒരൊറ്റ കഷ്ടാനുഭവ ആഴ്ച പോലും നടത്തിയുമില്ല. എവിടെ ആത്മീയത? ഇത്തരക്കാരെ *മുഴങ്ങുന്ന ചെമ്പും ചിലമ്പുന്ന കൈത്താളവും* എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുകയാകും ഏറ്റവും യുക്തം.

മറ്റൊരു സ്വയം പ്രദർശനോപാധി കപടഭക്തിയാണ്. ഇതിനെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ വിസ്തരിക്കുന്നില്ല. ഒന്നു മാത്രം വ്യക്തമാക്കട്ടെ, *അതിഭക്തിപ്രകടനം* കപടഭക്തിയുടെ ഏറ്റവും വലിയ ലക്ഷണമാണെന്ന് പ. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അത് ഇന്നും പ്രസക്തമാണ്.

ഇത്തരം കത്തനാരന്മാരിൽ നിന്നു ഉയർത്തപ്പെടുന്ന മെത്രാന്മാരും ഇതിൽ നിന്നൊന്നും വിമുക്തരല്ല. സോഷ്യൽ മീഡിയാകളിൽ നിത്യവും നിറഞ്ഞുനിൽക്കാൻ ഇവർ കാട്ടിക്കൂട്ടുന്ന കോപ്രായങ്ങൾ മാത്രം ഉദാഹരണമായി എടുത്താൽ മതി. ഇന്റർനെറ്റിന്റെ ചതിക്കുഴികളെക്കുറിച്ച് പള്ളികളിൽ ബോധവൽക്കരിക്കുന്ന അതേസമയം തന്നെ ചില മെത്രാന്മാർ ദിനംപ്രതി മണിക്കൂറുകളാണ് *ചാറ്റു*ന്നത്. ചിലരാകട്ടെ പുതിയ പേന

മേടിച്ചതുപോലും *ഫേസ്ബുക്ക്* വാർത്തയാക്കുന്നു. കപടഭക്തിയുടെ കാര്യത്തിലും ചിലർ പിന്നോക്കമല്ല.

വിവാഹാദി അടിയന്തിരങ്ങൾക്കു ക്ഷണിക്കുമ്പോഴല്ലാതെ കുറഞ്ഞത് മൂന്നു വർഷത്തിലൊരു ഞായറാഴ്ച വീതം തന്റെ ഭദ്രാസനത്തിലെ എല്ലാ പള്ളികളും സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു സധൈര്യം പറയാൻ എത്ര മെത്രാന്മാർക്കാവും? അത്തരക്കാർ ഉണ്ട് എന്ന് ഈ ലേഖകനറിയാം. പക്ഷേ അത്യപൂർവമാണ്. മറുവശത്ത്, പള്ളിയിലേയ്ക്കു ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ ഇന്നിന്ന ഭൗതിക സൗകര്യങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയാൽ മാത്രമേ താൻ വരൂ എന്നു പറഞ്ഞവരുമുണ്ട്.

വിധേയത്വം

വിധേയത്വ (*obedience*) ത്തെപ്പറ്റിയുള്ള കാഴ്ചപ്പാട് വികലമായതാണ് കഴിഞ്ഞ ദശകങ്ങളിൽ മലങ്കരയിലെ വൈദികശ്രേണിയെ ജീർണ്ണപ്രായമാക്കിയതിലെ ഒരു മുഖ്യ ഘടകം. ശെമ്മാശ് മുതൽ കാതോലിക്കാ വരെയുള്ള വൈദികസ്ഥാനികൾ അതത് സ്ഥാനം പ്രാപിക്കുമ്പോൾ വിധേയത്വത്തിന്റെ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യണം എന്ന് പട്ടംകൊടക്രമം അനുശാസിക്കുന്നു. അത് ഇന്നും പാലിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ ഈ വിധേയത്വം ആരോട് എന്ന വസ്തുതയാണ് വികലമാക്കപ്പെട്ടത്.

പട്ടം നൽകിയ മേല്പട്ടക്കാരനോടുള്ള വ്യക്തിപരമായ ഒന്നായി ആണ് മിക്ക വൈദികസ്ഥാനികളും ഇന്ന് ഈ വിധേയത്വത്തെ നിർവചിക്കുന്നത്. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്ഥാനദാതാക്കളുടെ ഏതു *വികൽപ്പവും* – അവ സഭാ നിയമങ്ങൾക്ക് തികച്ചും വിരുദ്ധമാണെങ്കിലും – അതേപടി അനുസരിക്കാനും അനുകരിക്കാനും അടിച്ചേൽപ്പിക്കാനും വൈദികർ തയാറും നിർബന്ധിതരുമാകുന്നു. ഈ വിധേയത്വ പ്രതിജ്ഞയുടെ ബലത്തിൽ മെത്രാന്മാർ അനുസരണത്തിന്റെ കരവാളുയർത്തി തങ്ങളുടെ സ്വകാര്യ താൽപ്പര്യങ്ങളുടെ സംരക്ഷകരും പ്രചാരകരുമായി കീഴിലുള്ള വൈദികരെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നു. വികൃതമായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട് ഉൾക്കൊണ്ട ഈ വിധേയത്വ നിർവചനത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഇതിനെതിരെ പ്രതികരിക്കുവാൻ കീഴ്സ്ഥാനികൾ അശക്തരായി തീരുന്നു. *മെത്രാനുവേണ്ടിയാണ് പള്ളിയും ജനവും* എന്ന രീതിയിൽ വരെ വിശ്വസിക്കുകയും തദനുസൃതമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വൈദികർ ഇന്നുണ്ട്. ചില മിടുക്കന്മാർ ഇത് ആരെയും വകവെയ്ക്കാതെ തൻകാര്യം നടത്താനുള്ള അവസരമായും ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. ഇടവകജനങ്ങളും വൈദികരുമായുള്ള നിരന്തര സംഘർഷത്തിലാണ് ഇത് കൊണ്ടെത്തിക്കുന്നത്. ഇന്ന് സഭ അനുഭവിക്കുന്ന ദുര്യോഗങ്ങളിലെ മുഖ്യമായ ഒന്നും ഈ വികലമായ വിധേയത്വ സങ്കൽപ്പമാണ്.

തനിക്കു പട്ടം - മേൽപ്പട്ടം - തന്ന മേൽപ്പട്ടക്കാരനോടു മാത്രമാണ് വിധേയത്വം എന്നു വ്യാഖ്യാനിച്ച് അവർ കാലം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞാൽ ആർക്കും വിധേയനല്ല എന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന മേല്പട്ടക്കാർ വരെയുണ്ട്. ഇത് തികച്ചും തെറ്റായ ഒരു കാഴ്ചപ്പാടാണ്. വൈദികമായ വിധേയത്വം - അതെത്ര ഉന്നതസ്ഥാനിയായാലും - അത് വ്യക്തിപരമല്ല. ആരും ഒരിക്കലും അതിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കപ്പെടുന്നുമില്ല.

യഥാർത്ഥത്തിൽ പട്ടംകൊടയിലെ വിധേയത്വ പ്രഖ്യാപനം ഏതു സ്ഥാനിയുടേതായാലും അതു സഭയോടാണ്. പട്ടം നൽകുന്ന മേല്പട്ടക്കാരൻ സിംഹാസനത്തിലിരുന്ന് (*ex-cathedra*) സഭയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ് സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ വിധേയത്വ പ്രഖ്യാപനം സ്വീകരിക്കുന്നത്. സഭയുടെ കൽപ്പനകൾ അനുസരിക്കുകയും സഭയുടെ താൽപ്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യാൻ മാത്രമാണ് ഈ പ്രതിജ്ഞയിലൂടെ സ്ഥാനാർത്ഥി കടപ്പെട്ടവനാകുന്നത്. അല്ലാതെ സ്ഥാനദാതാവ് *കിണറ്റിൽ ചാടുവാൻ കൽപ്പിച്ചാൽ* അത് അനുസരിക്കാൻ ഈ പ്രതിജ്ഞ മൂലം സ്ഥാനാർത്ഥി ബാദ്ധ്യസ്ഥനല്ല. മേൽസ്ഥാനിയാണെങ്കിലും സ്ഥാനദാതാവാണെങ്കിലും സഭയുടെ നിയമങ്ങൾക്കും പാരമ്പര്യങ്ങൾക്കുമെതിരായ കൽപ്പനകൾ പുറപ്പടുവിച്ചാൽ അവ അനുസരിക്കാൻ കീഴ്സ്ഥാനികൾ ബാദ്ധ്യസ്ഥരല്ല. തന്ത്രപൂർവം വളച്ചൊടിച്ച വിധേയത്വ പ്രഖ്യാപന വ്യാഖ്യാനം തിരുത്തി യാഥാർഥ്യം വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളെ ബോധവൽക്കരിക്കേണ്ടത് വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ചുമതലയാണ്.

അതിരില്ലാത്ത ആർത്തി

ആർത്തി (greed) ഭക്ഷണത്തോടും പണത്തോടും മാത്രമല്ല ഉണ്ടാകുന്നത്. അത് അധികാരം, പദവി, പ്രശസ്തി മുതലായ എന്തിനോടും ഉണ്ടാകാം. പലപ്പോഴും രണ്ടാമത്തെ വിഭാഗത്തിനാണ് മുൻതൂക്കം ലഭിക്കുക. കൂടുതൽ അപകടകരവും അതു തന്നെയാണ്. *Self esteem* എന്ന് അതിനെ ഉദാത്തവൽക്കരിച്ചിട്ടൊന്നും കാര്യമില്ല. ആർത്തി, ആർത്തി തന്നെയാണ്.

ഇന്ന് അടിതൊട്ട് മുടിവരെ മലങ്കരസഭയെ ഗ്രസിച്ചിരിക്കുന്ന ശാപം ആർത്തിയാണ്. മുമ്പ് അംഗമായിരുന്ന വെറും സാധാരണക്കാരനായ ഒരു ഗ്രാമീണവൃദ്ധന്റെ ഭാഷയിൽ, *ഒരു ബാഡ്ജും ഒരു ഊണും കുറെ വെയിലും* മാത്രം കിട്ടുന്ന മലങ്കര അസോസിയേഷൻ അംഗമാകാനോ, പള്ളി മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ കയറിപ്പറ്റാനോ ഭഗീരഥപ്രയത്നം നടത്തുന്ന സാദാ നസ്രാണിയേയും, പാട്ടു കുർബാനയും കൺവൻഷൻ പ്രസംഗവുമായി ഊരുചുറ്റുന്ന കത്തനാരന്മാരെയും നയിക്കുന്നത് *ആർത്തി* എന്ന പൊതുവികാരമാണ്. എന്തിനോടുള്ള *ആർത്തി* എന്ന

തിൽ മാത്രമാണ് വൈജാത്യമുണ്ടാവുക. അവൈദികരേക്കാൾ വൈദികരിലാണ് *ആർത്തി* എന്ന പ്രതിഭാസം കൂടുതൽ രൂക്ഷം.

വിവാഹിത പട്ടക്കാരനാണെങ്കിൽ സെമിനാരിയിൽ നിന്നിറങ്ങുമ്പോൾ മുതൽ വല്യപള്ളികളിലാവും കണ്ണ്. സാധിക്കുമെങ്കിൽ വിദേശത്തെ *പച്ചയായ മേച്ചിൽപുറങ്ങളിലേയ്ക്ക്* ചേക്കേറുവാനും നോക്കും. പാട്ടു കുർബാനയോ കൺവൻഷൻ പ്രസംഗമോ നടത്തി പേരെടുക്കുവാനും ശ്രമിക്കും. വല്ല ആദ്ധ്യാത്മിക സംഘടനയുടേയും ഭാരവാഹിത്വം കിട്ടിയാൽ കൺവൻഷൻ പ്രസംഗത്തിന്റെ മാർക്കറ്റും റേറ്റും ആ പേരിൽ കൂട്ടാം. ഒന്നും നടന്നില്ലേൽ ഇരിക്കുന്ന പള്ളി പൊളിച്ചുപണിതെങ്കിലും പേരെടുക്കും. പിന്നെ ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറി, മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗം... പറ്റിയാൽ ഒരു കോറി സ്ഥാനവും.

അവിവാഹിത പട്ടക്കാരനാണെങ്കിലും ആരംഭം മുകളിൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരം തന്നെയായിരിക്കും. പക്ഷേ ചുമന്നകുപ്പായമാവും എപ്പോഴും മനസിൽ. അതിനായുള്ള കോപ്പുകൂട്ടലാവും ഓരോ പ്രവർത്തനത്തിലും മുമ്പിട്ടു നിൽക്കുക. പഴയസെമിനാരി അദ്ധ്യാപകനായി കയറിപ്പറ്റാൻ ശ്രമിക്കുക. അതു സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ പരുമല പോലെ പ്രശസ്തമായ ഏതെങ്കിലും പൊതു സ്ഥാപനത്തിന്റെയോ, ആദ്ധ്യാത്മിക സംഘടനയുടെയോ തലപ്പത്തെത്തുക. ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ പേരിൽ പ്രശസ്തി ഉണ്ടാക്കുക. അതിന്റെതന്നെ വിഭവശേഷി ഉപയോഗിച്ച് മെത്രാൻ ഇലക്ഷനിൽ ആവശ്യത്തിനുള്ള വോട്ട് ഉറപ്പു വരുത്തുക. ബിരുദാനന്തര ബിരുദത്തിനോ ഗവേഷണ ബിരുദത്തിനോ മതിയായ യോഗ്യതയും കഴിവുമില്ലെങ്കിൽ എവിടെനിന്നെങ്കിലും ഒരു *ഡി. മിന്* (*D. Min*) സംഘടിപ്പിച്ച് *ഡോ.* ആവുക. ശുഭം. ഈ പരാക്രമത്തിൽ ഭരമേല്പിച്ച ആദ്ധ്യാത്മിക സംഘടന നശിച്ചാലും സാരമില്ല. തനിക്ക് മെത്രാന്റെ ചുവന്നകുപ്പായം കിട്ടിയല്ലോ.

മെത്രാനായാലും ഇതിനു ശമനമില്ല. നല്ല ഭദ്രാസനം, തുടരെയുള്ള വിദേശ പര്യടനം, കാപ്പിമേശ, ആഡംബര കാറുകൾ ഇവയൊക്കെ പോകട്ടെ, പലരും മേല്പട്ടസ്ഥാനം ലഭിക്കുന്ന നിമിഷം മുതൽ പ്രശസ്തിക്കും തനിക്കു മുകളിലുള്ള അത്യുന്നത മഹാപുരോഹിതന്റെ ഏക സ്ഥാനത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള നെട്ടോട്ടമാണ്. സോഷ്യൽ മീഡിയാകളുടെ വരവോടെ ചിലർക്ക് ഈ പ്രശസ്തിക്കമ്പം വർണ്ണനാതീതമായി വർദ്ധിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതിനു കൈത്താളമിടുന്ന സ്തുതിപാഠകരും. ഭദ്രാസനമെന്നത് തന്റെ മേൽഗതിക്കുള്ള വെറും ഉപകരണം മാത്രം. ഹൂദായ കാനോൻ ... *ഉപദേശം മൂലം വലിയ പ്രയോജനം വരുത്തുവാൻ സാധിക്കാത്തപക്ഷം ഒരു എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ സ്വന്ത ഇടവക വിട്ടു പോകരുത്* എന്ന് അനുശാസിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇവരിൽ മിക്കവരും മിക്ക സമയവും

സ്വന്തം ഇടവകയ്ക്കു പുറത്ത് കറങ്ങി നടപ്പാണ്. എന്തിനുവേണ്ടി? നഷ്ടപ്പെടുന്നത് സഭ.

മറ്റു ചിലരാകട്ടെ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം വരട്ടു തത്വശാസ്ത്രവും കെട്ടിപ്പിടിച്ചിരുപ്പാണ്. സഭ മറിച്ച് അനുശാസിച്ചാലും തങ്ങളുടെ സ്വന്തം അജണ്ടയിൽ അവർ ഇറുകെ പിടിക്കും എന്നു മാത്രമല്ല ഇടവകയുടെ മേൽ അതു അടിച്ചേൽപ്പിക്കാനും ശ്രമിക്കും. ഇവിടെയും പരിക്കു പറ്റുന്നത് സഭയ്ക്ക്. ഇന്നു പല മെത്രാന്മാരും പ്രവൃത്തികൾ *സഭയുടെ ഭിത്തിയ ബലവത്താക്കുകയല്ല*, മറിച്ച് പൊളിച്ച് അടുക്കുകയാണ്. *എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ ഇല്ലാതെ സഭ ഇല്ല* എന്നു റോമിലെ വി. ക്ലിമ്മീസ് പറയുന്നതിന് ഒരു മറുവശമുണ്ട്. അത് സഭ ഇല്ലെങ്കിൽ എപ്പിസ്ക്കോപ്പായ്ക്ക് പ്രസക്തിയില്ല എന്നതാണ്. ഇത് അവർ മനസിലാക്കുന്നില്ല.

ക്ലിപ്ത ശമ്പളമില്ലാതിരുന്ന കാലത്ത് കുറുബാനപ്പണവും കർമ്മപ്പണവും വല്ലപ്പോഴും കിട്ടുന്ന സാക്ഷിപസാരവും കൊണ്ടാണ് കത്തനാരന്മാർ ഉപജീവിച്ചിരുന്നത്. നസ്രാണി അറിഞ്ഞുകൊടുക്കുന്ന കൈമുത്തായിരുന്നു മെത്രാനെ നിലനിർത്തിയത്. ഇന്ന് കത്തനാരുമാർക്ക് വലുതല്ലെങ്കിലും നിശ്ചിത പ്രതിമാസ ശമ്പളമുണ്ട്. *ദക്ഷിണകൊണ്ടു മാത്രമേ വൈദികകർമ്മം പൂർത്തീകരിക്കയുള്ളു* എന്ന കേരളീയ പവിത്രതാ സങ്കല്പം ഇന്നും വെച്ചുപുലർത്തുന്ന നസ്രാണി അറിഞ്ഞു കൊടുക്കുന്നു. എങ്കിലും *മേനിപ്പൊന്ന്, ഏണിക്കാണം, തളക്കാണം, തുലാക്കൂലി, കുടനാഴി* എന്നിങ്ങനെ പഴയ കേരള നാടുവാഴികൾ ചുമത്തിയിരുന്ന അസംഖ്യം നികുതികൾ പോലെയാണ് ഇന്നു *പിരിവ്*. എന്തിനും ഏതിനും *കവർ*. പിന്നെ യാത്രയയപ്പ് വേറെയും. സ്വയം ചോദിക്കാതെ മറ്റുള്ളവരെക്കൊണ്ട് ഓരോ പള്ളിയിലും പുതിയ കീഴ്വഴക്കം ഇടുവിക്കുക എന്നതാണ് തന്ത്രം. രോഗിക്ക് തൈലാഭിഷേകം നടത്തിയ വൈദികനു *കൈമടക്കാൻ* സാധു നസ്രാണി കവർ അന്വേഷിക്കുന്ന നില വരെയെത്തി കാര്യങ്ങൾ.

വൈദികസ്ഥാനികൾ മനസിലാക്കേണ്ട ഒരു അടിസ്ഥാന വസ്തുതയുണ്ട്. നസ്രാണികൾ അവർക്ക് എന്തെങ്കിലും നൽകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് ആ വ്യക്തിക്കല്ല, അവരിൽ നിക്ഷിപ്തമായ പൗരോഹിത്യത്തിനാണ് നൽകുന്നത്. പുരോഹിതനടുത്ത ധർമ്മങ്ങൾ ഒരുവൻ പൂർത്തീകരിക്കുമ്പോഴാണ് അവൻ പ്രതിഫലത്തിന് അർഹനാകുന്നത്. അത് ചോദിച്ചു വാങ്ങാനോ കണക്കു പറയാനോ ഒരുവനും അർഹതയില്ല. കാരണം പൗരോഹിത്യം ഒരുവനും സ്വന്തമല്ല. മലങ്കരസഭ അതിന്റെ മക്കളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നിവർത്തിച്ചുകൊടുക്കാൻ ഓരോരുത്തരെ ഭരമേല്പിക്കുന്നതാണ് പൗരോഹിത്യം. ഈ തിരിച്ചറിവ് ഇന്ന് നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു.

പത്തും ഗുസ്തീം പള്ളീം

മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ പ്രാരംഭമിട്ട് കേരളത്തിലെങ്ങും വ്യാപിച്ച അടിസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസ വിപ്ലവം മലയാളത്തിനു സമ്മാനിച്ച പദപ്രയോഗമാണ് *പത്തും ഗുസ്തീം.* കുറഞ്ഞത് പത്താം ക്ലാസുവരെയെങ്കിലും പഠിക്കാത്തവൻ ജീവിതായോധനത്തിന് യോഗ്യനല്ല എന്നാണ് ഇതിന്റെ വ്യംഗ്യം. അടിസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റിയുള്ള കേരള സമൂഹത്തിന്റെ ഈ ഉയർന്ന നിലവാരത്തിലുള്ള കാഴ്ചപ്പാട് നസ്രാണിയുടെ സൃഷ്ടിയാണ്. ഈ നിലവാരം മുകളിലേയ്ക്കു പടിപടിയായി ഉയർത്തുകയാണ് കഴിഞ്ഞ ഒരു നൂറ്റാണ്ടിൽ നസ്രാണി ചെയ്തത്. രസകരമായ വസ്തുത, ഉയരാതെ പോയത് നസ്രാണികളുടെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട സമിതികളിലെ അംഗങ്ങളുടെ സഭാജ്ഞാന നിലവാരമാണ്. ഉയർന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, കഴിഞ്ഞ മുപ്പതു വർഷത്തിനിടയിൽ ഇതിന്റെ ശരാശരി നിലവാരം ക്രമാതീതമായി താഴ്ന്നുപോവുകയും ചെയ്തു.

അല്മായർക്കായി ഡിഗ്രിതലം വരെയുള്ള ദിവ്യബോധനവും പിൽക്കാലത്ത് ഏർപ്പെടുത്തിയ സണ്ടേസ്ക്കൂൾ പ്ലസ് ടുവും പോകട്ടെ, സാദാ സണ്ടേസ്ക്കൂൾ പത്താം ക്ലാസ് പാസായിട്ടുള്ള എത്രപേർ ഇന്ന് സഭാ സമിതികളിൽ അംഗങ്ങളായുണ്ട്? അന്വേഷിച്ചുപോയാൽ ഉത്തരം ഞെട്ടിക്കുന്നതായിരിക്കും. മറുബാസായ്ക്ക് *കമ്പേക്കുത്തി കുലുക്കുന്ന സാധനം* എന്നു പള്ളി മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ വിവരിച്ച അംഗത്തിന്റെയോ അതിലും താഴ്ന്നതോ ആയ സഭാജ്ഞാന നിലവാരമാണ് അത്യുന്നത സമിതികളിലെ അംഗങ്ങളിൽ പലരുടേതും എന്നത് രഹസ്യമൊന്നുമല്ല. ഈ നിലവാരത്തകർച്ചയാണ് അനുമോദന-അനുശോചന-പ്രതിഷേധ പ്രമേയങ്ങൾ പാസാക്കാൻ മാത്രം സമ്മേളിക്കുന്ന *ബഹളസേന* (Shouting brigade) ആയി മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയെ അധഃപതിപ്പിച്ചത്. അതേ നിലവാരത്തകർച്ചയാണ് മാന്യന്മാർ അവിടെനിന്നും അകന്നുനിൽക്കാൻ പ്രേരകമാകുന്നതും.

ഇന്ന് സഭയിലൂടെ സ്വയം *രാജ്യവും ശക്തിയും മഹത്വവും* ഉണ്ടാക്കാനാണ് മിക്കവരും സഭാ സമിതികളിൽ കയറിപ്പറ്റുന്നത്. പ്രശസ്തി, പണം, രാഷ്ട്രീയ സ്ഥാനങ്ങൾ... അങ്ങിനെ തികച്ചും ഭൗതികമായ നേട്ടങ്ങൾ മാത്രമാണ് ഇവരുടെ ലക്ഷ്യം. മറ്റു യാതൊരു മാർഗ്ഗത്തിലും ഇവ ലഭ്യമാകാനിടയില്ലാത്തവർ സഭാ സമിതികളെ ഇതിന് കളമാക്കുന്നു. ഈ ചവിട്ടുനാടകത്തിൽ നശിക്കുന്നത് സഭയും. പക്ഷേ മുൻകാലങ്ങളിൽ അങ്ങിനെ അല്ലായിരുന്നു. സ്വന്ത നിലയിൽ പേരും പ്രശസ്തിയുമുണ്ടാക്കിയ പ്രഗൽഭരാണ് സഭാ സമിതികളിൽ എത്തിയിരുന്നത്. ഉദാഹരണത്തിന് 1911 എടുക്കാം. ഇലഞ്ഞിക്കൽ ഇ. ജെ. ജോൺ വക്കീൽ, പത്രാധിപർ കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിള, കന്നുകുഴിയിൽ കുരുവിള എൻജിനിയർ,

മഴുവഞ്ചേരിപറമ്പത്ത് എം. എ. ചാക്കോ സൂപ്രണ്ട്, പ്രിൻസിപ്പാൾ എം. എ. വർക്കി, ചാലി കോര, പള്ളിക്കര സി. പി. തരകൻ, പള്ളിക്കൂടം ഇൻസ്പെക്ടർ റാവുസാഹിബ് ഒ. എം. ചെറിയാൻ... തുടങ്ങിയവരാണ് സഭയുടെ ആലോചനക്കാർ. ഇവരൊക്കെ സ്വന്തം നിലയിൽ പേരും പ്രശസ്തിയും നേടിയവരാണ്. സഭയുടെ ചിലവിൽ അവ സംഘടിപ്പിക്കാൻ കടന്നുവന്നവരല്ല. വീരരാഘവയ്യങ്കാരുടെ കുപ്രസിദ്ധമായ ഹൈക്കോടതി വിധിക്കെതിരെ കോർട്ടലക്ഷ്യത്തെ ഭയക്കാതെ തന്റെ ഭാവിയും, ജീവൻപോലും പണയംവെച്ച് *മലയാള മനോരമ*യിൽ മുഖപ്രസംഗമെഴുതിയ കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിള ഈ സമിതികളിലെ പുതിയ തലമുറയ്ക്ക് അജ്ഞാതനാണ്. *മോശയുടെ സിഹാസനത്തിൽ കയ്യാപ്പ ഇരിക്കുന്നു* എന്ന് ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിയെ ചുരുക്കി പറയാം.

സഭാസമിതികളിലേയ്ക്കുള്ള അടിസ്ഥാന യോഗ്യത സണ്ടേസ്ക്കൂൾ പത്താം ക്ലാസ് എന്നു നിശ്ചയിക്കേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. നിർബന്ധമായും ഉടൻതന്നെ നോമിനേറ്റഡ് അംഗങ്ങൾക്ക് ഇതു ബാധകമാക്കണം. അതിനു ഭരണഘടനാ ഭേദഗതിയൊന്നും ആവശ്യമില്ല.

ശൂന്യമാക്കുന്ന സ്ഥൂലത

കഴിഞ്ഞ ഏതാനും ദശകങ്ങൾക്കിടയിൽ മലങ്കരസഭയുടെ ഭരണ നിർവഹണ സമിതികളുടെ അംഗസംഖ്യ ക്രമാതീതം വർദ്ധിച്ചു എന്നതാണ് ഇന്നത്തെ പ്രതിസന്ധിക്കുള്ള മറ്റൊരു കാരണം. മാനേജ്മെന്റ് ശാസ്ത്രത്തിലെ *ഗ്രൈക്കൂണാസ് സിദ്ധാന്ത*മനുസരിച്ച് ഒരു സ്ഥാനിയുടെ നേരെ കീഴിലുള്ള ഉപസ്ഥാനികളുടെ എണ്ണം ഒരു പരിധിയിലധികം വർദ്ധിപ്പിച്ചാൽ കാര്യക്ഷമത ജ്യാമതീയ അനുപാതത്തിൽ കുറയും. പരസ്പരമുള്ള ആശയവിനിമയ ശൃംഖലകളുടെ ബാഹുല്യമാണ് കാര്യക്ഷമത കുറയ്ക്കുന്നത്. ചുരുക്കത്തിൽ, 1877-ൽ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ വെട്ടിക്കൽ ദയറായിൽ കൂടിയ ഏഴു പേരുടെ സുന്നഹദോസിന്റെ കാര്യക്ഷമതയുടെ നൂറിലൊന്നു പോലും ഇന്നത്തെ പ. എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന് ഇല്ല എന്ന് ഈ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കണ്ടെത്താനാവും. മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ കാര്യവും വിഭിന്നമല്ല. അതിനാലാണ് ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പ്രാരംഭത്തിൽ രണ്ടും അതിലധികവും ദിവസം സമ്മേളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അര ദിവസമായി ചുരുങ്ങിയതും കോടികളുടെ കണക്കും ബജറ്റും പോലും മിനിട്ടുകൾകൊണ്ട് പാസാകുന്നതും.

സമിതികൾ കാര്യക്ഷമമല്ലാതാകുന്നതോടെ ഒറ്റയ്ക്ക് തീരുമാനമെടുക്കാൻ ഭരണാധികാരി നിർബന്ധിതനാകും. കാലാന്തരത്തിൽ ഇത് ഏകാധിപത്യത്തിലേയ്ക്കു നയിക്കും. അതോടൊപ്പം വിശകലന പ്രമാദത്തി

നുള്ള (Error in judgement) സാദ്ധ്യതയും ഏറും. ഇത്തരമൊരു സാദ്ധ്യത 1934-ലെ സഭാ ഭരണഘടനാ നിർമ്മാതാക്കൾ മുമ്പുകൂട്ടി കണ്ടിരുന്നു. അതിനാലാണ് കാതോലിക്കായ്ക്ക് ആലോചനയ്ക്കായി സിനഡ് സബ്കമ്മിറ്റിയും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റിയും ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് ഭദ്രാസന കൗൺസിലും രൂപംകൊണ്ടത്. ഇന്ന് ഫലത്തിൽ ഇവ നാമമാത്ര സമിതികളായി മാറിയിട്ടുണ്ട്.

അറുപഴഞ്ചനും പിന്തിരിപ്പനുമായ ഹൂദായ കാനോൻ മെത്രാന്മാരുടെ ഏകാധിപത്യം അംഗീകരിക്കുന്നില്ല എന്നതാണ് കൗതുകകരം. ഹൂദായ കാനോൻ ഏഴാം കെപ്പാലയോൻ മൂന്നാം പെസൂക്കോ - ദിദസ്ക്കലിയ, ... *ദൈവജ്ഞാനത്തിന്റെ ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരായി നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ കശ്ശീശന്മാരുണ്ടായിരിക്കണം. അവർ നിങ്ങളെ അറിയിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസവും സ്വസ്ഥോപദേശവും അവരിൽനിന്നും കൈക്കൊൾവീൻ...* എന്ന് മെത്രാന്മാരോട് കല്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവിടെ കശ്ശീശ എന്നതിന് മൂപ്പൻ (elder) എന്ന് അർത്ഥമെടുത്താൽ മതി. ആലോചനാ സമിതികൾ മെത്രാനെ തിരുത്തണം. അവർക്ക് അതിന് അധികാരമുണ്ട്. നിയമാനുസൃതമായ അത്തരം തിരുത്തലുകൾ അംഗീകരിക്കാനും അനുസരിക്കാനും ഇടവക മെത്രാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥനാണ്. പക്ഷേ, അതിനു യോഗ്യതയുള്ള എത്ര *മൂപ്പന്മാർ* ഈ സമിതികളിൽ അംഗങ്ങളായി ഇന്നുണ്ട് എന്നത് പ്രസക്തമായ ഒരു ചോദ്യമാണ്.

സിനഡ് സബ്കമ്മിറ്റിയും വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റിയും ഭദ്രാസന കൗൺസിലും സമയബന്ധിതമായി - കുറഞ്ഞത് മാസത്തിലൊരിക്കൽ - സമ്മേളിക്കട്ടെ. യഥാക്രമം കാതോലിക്കാ, മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ, ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നിവർ തീർപ്പാക്കേണ്ട വിഷയങ്ങൾ ഈ സമിതികൾ ആലോചിച്ച് ശുപാർശ ചെയ്യട്ടെ. അവ നടപ്പാക്കട്ടെ. നിശ്ചയമായും സഭാഭരണത്തിൽ നാടകീയ മാറ്റങ്ങൾ വരും. പക്ഷേ ഇവയിലെ അംഗങ്ങൾ വെറും എറാൻമൂളികളും സ്ഥാനമോഹികളും ആയിരിക്കരുതെന്നു മാത്രം.

മെത്രാനും മെത്രാസനവും

1876-ൽ പ. പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് സൃഷ്ടിച്ച ഏഴു ഭദ്രാസനങ്ങൾ നൂറു വർഷത്തിലധികം മാറ്റമില്ലാതെ തുടർന്നു. ഇതിനിടയിൽ *ഇന്ത്യ, ഗോവ, സിലോൺ* എന്ന ലത്തീൻ ഭദ്രാസനവും, ക്നാനായ, മലബാർ, ബാഹ്യകേരള ഭദ്രാസനങ്ങൾ എന്നിവയും പുതുതായി രൂപംകൊണ്ടതു മാത്രമാണ് ഇതിനൊരപവാദം. പിന്നീട് അടിസ്ഥാന ഏഴു ഭദ്രാസനങ്ങളെ പുനഃക്രമീകരിച്ച് കോട്ടയം സെൻട്രൽ, ഇടുക്കി, കുന്നംകുളം, ചെങ്ങന്നൂർ, തിരുവനന്തപുരം ഭദ്രാസനങ്ങൾ കൂടി രൂപീകൃതമായി. അതിനുശേഷം മാനദണ്ഡങ്ങളൊന്നുമില്ലാതെയാണ്

തുടരെ പുനഃക്രമീകരണം നടത്തി പുതിയ ഭദ്രാസനങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു വരുന്നത്.

1876-ൽ ഏഴു ഭദ്രാസനങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു എങ്കിലും പിന്നീട് അര നൂറ്റാണ്ടു കാലം ഇവ ഭരിക്കാൻ അത്രയും മെത്രാന്മാർ ഇല്ലായിരുന്നു എന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയും മെത്രാന്മാരുടെ എണ്ണം കൂട്ടുന്നതിൽ ഇക്കാലത്ത് വിമുഖരായിരുന്നു. 1902 – 1908 കാലത്ത് പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസ് വാഴിച്ച ആറു പേരിൽ നാലു പേർ കാലം ചെയ്യുകയും ഒരാൾ രോഗിയാകുകയും ചെയ്തു. അതിനു മുമ്പ് ദീർഘ കാലം മലങ്കരയുടെ ഏതാണ്ട് പകുതി – നിരണം, കൊല്ലം, തുമ്പമൺ – ഒരുമിച്ച് ഭരിച്ചിരുന്നത് പ. പരുമല തിരുമേനിയായിരുന്നു. ഇതേ കാലത്ത് കടവിൽ മാർ അത്താനാസ്യോസാകട്ടെ വിശാലമായ കോട്ടയം, അങ്കമാലി ഭദ്രാസനങ്ങളെ ഒരേ സമയം കാര്യക്ഷമമായി ഭരിച്ചിരുന്നു. ഈ മാതൃകകൾ മുമ്പിലുണ്ടായിരുന്ന സാഹചര്യത്തിലാണ് നസ്രാണികൾ തങ്ങൾക്ക് മെത്രാന്മാർ കുറച്ചു മതി എന്ന നിലപാട് ആവർത്തിച്ചത്. പാത്രിയർക്കീസ് വരച്ചിട്ട *ഏഴ്* എന്ന മാസ്മരിക സംഖ്യയിൽ മെത്രാന്മാരുടെ എണ്ണം വീണ്ടും എത്തിക്കണമെന്ന് ചിലർ ആഗ്രഹിച്ചെങ്കിലും പുതുതായി രണ്ടിനപ്പുറം പോകാൻ അന്നു നസ്രാണികൾ തയാറായില്ല. മലങ്കരയിൽ, മലങ്കര മെത്രാനെ കൂടാതെ പരമാവധി മൂന്നു മെത്രാന്മാർ മതി എന്നായിരുന്നു നസ്രാണിയുടെ അക്കാലത്തെ മനോഭാവം. തുടർന്ന് 1950 വരെയുള്ള കാലത്ത് വ്യവഹാരങ്ങൾ മൂലം തിരഞ്ഞെടുപ്പ് തടസപ്പെടുന്ന സാഹചര്യം ഒഴിവാക്കാൻ സൗകര്യം കിട്ടുമ്പോൾ പലരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു വയ്ക്കുമെങ്കിലും മെത്രാനായി വാഴിക്കുന്നത് ആവശ്യാനുസൃതം മാത്രമായിരുന്നു.

മെത്രാന്മാരുടെ എണ്ണം പരിമിതപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും ഭദ്രാസനങ്ങളുടെ എണ്ണം കുറയ്ക്കാനുള്ള ശ്രമമൊന്നും നടത്തിയിരുന്നില്ല. പ. പരുമല തിരുമേനിക്ക് കൊടുത്തതുപോലെ ഒന്നിലധികം ഭദ്രാസനങ്ങളുടെ ചുമതല ഒരു മെത്രാനെ ഏല്പിക്കുക എന്നതായിരുന്നു അക്കാലത്ത് പതിവ്. 1912-ൽ കാരുചിറ മാർ പീലക്സിനോസിന് കോട്ടയം, അങ്കമാലി ഭദ്രാസനങ്ങളുടേയും കരവട്ടുവീട്ടിൽ മാർ ഈവാനിയോസിന് കണ്ടനാട്, തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനങ്ങളുടേയും ചുമതലയാണ് നൽകിയത്.

മലബാർ, ബാഹ്യകേരളം പോലെയുള്ള ഭദ്രാസനങ്ങൾ രൂപീകരിച്ചതും 1970-80 കളിലെ പുനഃക്രമീകരണവും നസ്രാണികളുടെ മാറിയ സാമൂഹിക സാഹചര്യങ്ങൾക്ക് അനുരൂപമായ നടപടിയായിരുന്നെങ്കിൽ പിന്നീട് അതിനു മാനദണ്ഡം നഷ്ടപ്പെട്ടു. ചിലരുടെ ഭാഷയിൽ ഇന്ന് ഇത് *പഞ്ചായത്തുതോറും ഭദ്രാസനം* എന്ന നിലയിലെത്തി. *അജപാലനത്തിന്റെ കാര്യക്ഷമത വർദ്ധിപ്പിക്കുക* എന്ന മോഹനസുന്ദര പ്രകടന പത്രിക ഇതിനാസ്പദമായി ഉയർത്തിക്കാട്ടുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഭദ്രാസനങ്ങ

ളിൽ മെത്രാന്മാർ എന്തു ചെയ്യണം എന്നതിന് നടപടിച്ചട്ടമോ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശമോ പോലും ഇതഃപര്യന്തം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. എന്തിന്, ഹൂദായകാനോൻ അനുശാസിക്കുന്ന മെത്രാനടുത്ത ധർമ്മങ്ങൾ പോലും പാലിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടോ എന്ന് ഇന്ന് പരിശോധിക്കപ്പെടുന്നില്ല. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ ഭദ്രാസനങ്ങൾ – ചിലതെങ്കിലും – മെത്രാന്റെ സാമ്രാജ്യമായെങ്കിൽ അത്ഭുതത്തിന് അവകാശമില്ല.

കഴിഞ്ഞ മൂന്നു ദശവൽസരങ്ങൾക്കിടയിൽ അപകടകരമായ മറ്റൊരു പ്രവണത വളർന്നു വന്നു. *സഭയ്ക്കും ഭദ്രാസനത്തിനും മെത്രാൻ* എന്ന പരമ്പരാഗത കാഴ്ചപ്പാട് പാടെ തകിടംമറിച്ച് *മെത്രാന്റെ ഭദ്രാസനം* എന്ന നൂതന തത്വശാസ്ത്രം സ്ഥാനംപിടിച്ചു. ഇതിന് ഉത്തരവാദി ആരായാലും ഇന്നത്തെ പ്രശ്നങ്ങളുടെ ഒന്നു പകുതി ഈ തത്വശാസ്ത്ര വ്യതിചലനത്തിൽ നിന്നുണ്ടായതാണ് എന്നു നിസംശയം പറയാം. *സഭ എന്തു നിശ്ചയിച്ചാലും എന്റെ ഭദ്രാസനത്തിൽ ഞാനാണ് നിയമം* എന്ന മനോഭാവം വളർത്തിയതും ഈ നവദർശനമാണ്. സ്ഥലംമാറ്റത്തിന്റെ പേരിൽ മെത്രാന്മാരെ പന്തടിച്ചതുകൊണ്ടൊന്നും ഈ പ്രശ്നത്തിനു പരിഹാരമാകില്ല. മെത്രാന്മാരുടെ എണ്ണത്തിൽ കുറവു വരുത്തുകയും – കുറഞ്ഞപക്ഷം വർദ്ധിപ്പിക്കാതിരുന്നും – പ. എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് കഠിനവും സമയബന്ധിതവും ആവർത്തിതവുമായ സ്വയംവിമർശനം നടത്തുകയും, കർശനമായ തിരുത്തൽ നടപടികൾ കാലാകാലങ്ങളിൽ എടുക്കുകയും ചെയ്താൽ മാത്രമേ ഇതിനൊരു പരിഹാരമുണ്ടാവൂ.

താഴോട്ടൊഴുകാത്ത അധികാരം

ഒരു വസ്തുത അംഗീകരിച്ചേ തീരൂ. മലങ്കരസഭാ ഭരണം ഇനിയും കാര്യക്ഷമമാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഭദ്രാസനങ്ങളുടേയും മെത്രാന്മാരുടേയും എണ്ണം കൂട്ടുന്നതും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ അംഗബലം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതും അതിനു പരിഹാരമല്ല. അത് പ്രശ്നം കൂടുതൽ വഷളാക്കുകയേ ഉള്ളൂ. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇന്നുള്ളതിന്റെ പകുതി മെത്രാന്മാരും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ ഓരോ ഭദ്രാസനത്തിനും 1:2 എന്ന അനുപാതത്തിൽ വൈദിക – അവൈദിക തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അംഗങ്ങളും അതിന് ആനുപാതികമായ നോമിനേറ്റഡ് അംഗങ്ങളും മതി സഭാ ഭരണം സുഗമമായി നടക്കാൻ. ഉണ്ടാകേണ്ടത് ഭരണ വികേന്ദ്രീകരണമാണ്.

അധികാരശ്രേണിയിൽ ഒരു തലം കൂടി സൃഷ്ടിക്കുക എന്നതാണ് ഇതിനുള്ള പോംവഴി. അതിനുള്ള അടിസ്ഥാന ഘടകം ഇന്നു പ്രാഗ്രൂപത്തിൽ ഭദ്രാസനങ്ങളിലെ ഗ്രൂപ്പുകളായി നിലവിലുണ്ട്. അവയെ ഭദ്രാസന ശൈലിയിൽ കോർഎപ്പിസ്ക്കോപ്പേറ്റുകളായി പുനർക്രമീകരിച്ചാൽ മതി. റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയിലെ ഫൊറോനാ രീതിയിൽ ഇവ ഭദ്രാസനത്തിനും ഇടവകപ്പള്ളികൾക്കുമിടയിൽ ഭരണതലമായി നിലവിൽ

വന്നാൽ പ്രാദേശിക കാര്യനിർവഹണം കൂടുതൽ ഫലപ്രദമാകുകയും മെത്രാന്മാരുടെ ജോലിഭാരം കുറയുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ അവർക്ക് ഒന്നിലധികം ഭദ്രാസനങ്ങളുടെ ചുമതല ഒരേസമയം കാര്യക്ഷമമായി വഹിക്കാനാവും. വൃഥാസ്തൂലത കുറയുന്നതോടെ പ. എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസും കൂടുതൽ സജീവവും പ്രവർത്തനോന്മുഖവുമാകും.

അരക്ഷിതബോധം

മനഃശാസ്ത്രപരമായി വിശകലനം ചെയ്താൽ ഇന്ന് പല മെത്രാന്മാരും അരക്ഷിതബോധത്തിന്റെ (insecurity complex) തടവിലാണെന്നു കാണാം. മിക്കവർക്കും അബോധമനസിലാണ് ഇതു പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്നു മാത്രം. ഈ അവസ്ഥ ഭംഗിയായി ചൂഷണം ചെയ്യാൻ അവരുടെ സ്തുതിപാഠകർക്കറിയാം. കുറഞ്ഞൊരു കാലംകൊണ്ട് തങ്ങളില്ലാതെ മെത്രാന് നിലനിൽപ്പോ ജീവിതംപോലുമോ ഇല്ലെന്ന് മെത്രാന്റെ അബോധമനസിൽ ഇവർ കോറിയിടും. അതോടെ മെത്രാൻ തികച്ചും അവരുടെ ആശ്രിതനായി മാറും. ഇതും ഇന്ന് സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്.

ഇത്തരത്തിലുള്ള അരക്ഷിതബോധം മറ്റൊരു അപകടകരമായ അവസ്ഥയിലേയ്ക്കു മേലധികാരികളെ നയിക്കും. തങ്ങളേക്കാൾ ഏതെങ്കിലുംവിധത്തിൽ മികച്ചവരെന്നു തോന്നുന്നവരെ മുഖ്യധാരയിൽ നിന്നും ഒഴിച്ചുനിർത്തും. അതിനുമപ്പുറം അവരെ ശാശ്വതമായി *ഒതുക്കാനുള്ള* ശ്രമവും അവരിൽ നിന്നും ഇതോടൊപ്പമുണ്ടാകും. ഭരണശാസ്ത്രം (Management) നിർദ്ധാരണം ചെയ്ത ഒരു മാനസികാവസ്ഥയാണിത്. ഇത്തരം അരക്ഷിതബോധം ബോധപൂർവം വളർത്തിയെടുക്കുന്ന സ്തുതിപാഠകരുടെ നിരന്തര പ്രേരണ കൂടിയാകുമ്പോൾ മേലധികാരിയുടെ ഈ മാനസികാവസ്ഥ രൂക്ഷമാകും എന്നത് നിസ്തർക്കമാണ്. അതോടെ അവർ പൂർണ്ണമായും *ആശ്രിതർ* (dependent) മാത്രമാകും. സ്തുതിപാഠകർക്കു വേണ്ടിയതും അതാണ്.

അരക്ഷിതബോധം സൃഷ്ടിക്കുന്ന മറ്റൊരു അപകടകരമായ മാനസികാവസ്ഥയാണ് എല്ലാം സ്വന്തം കൈപ്പിടിയിലൊതുക്കാനും ആരെയും വിശ്വസിക്കാതിരിക്കാനുമുള്ള പ്രവണത. പ്രകടമായും ഇത് നയിക്കുന്നത് ഏകാധിപത്യത്തിലേയ്ക്കാണ്. അധികാരം പങ്കുവെച്ചാൽ താൻ അട്ടിമറിക്കപ്പെടുമെന്ന വിശ്വാസമാണ് ഈ ഭയത്തിനു നിദാനം. തന്നാൽ മാത്രം ഭരിക്കപ്പെടുന്ന, തീരുമാനമെടുക്കാൻ മറ്റധികാരികളില്ലാത്ത, ഒരു സംവിധാനത്തിൽ താൻ സുരക്ഷിതനാണെന്ന മിഥ്യാബോധമാണ് ഇത്തരമൊരു മാനസികാവസ്ഥയ്ക്കു ഹേതു.

പരക്കെ അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്ന മറ്റൊരു ഭരണശാസ്ത്ര നിയമം (Principle of management) ഉണ്ട്. ഒരു മേലധികാരി തന്നേക്കാൾ കഴിവുള്ള പിൻഗാമികളേയും കീഴ്ജീവനക്കാരെയും സൃഷ്ടിക്കാത്തപക്ഷം

പ്രസ്ഥാനം (organization) – അതെന്തായാലും – ദീർഘകാലാടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇല്ലാതാവും. മുകളിൽ പരാമർശിച്ച അരക്ഷിത ബോധം മേലധികാരികളിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്ന തന്നേക്കാൾ കേമന്മാരായ രണ്ടാംനിര നേതൃത്വം ഉണ്ടായാൽ തന്റെ *കസേര തെറിക്കുമോ* എന്ന ഭീതി താഴ്ന്ന നിലവാരത്തിലുള്ളവരെ മാത്രം ആശ്രയിക്കാൻ അവരെ നിർബന്ധിതരാക്കും. കാലം മുമ്പോട്ടു ഗമിക്കുംതോറും രൂക്ഷമാകുന്ന ഈ നിലവാരത്തകർച്ച മൂലം വൃത്തം ചുരുങ്ങിചുരുങ്ങി പ്രസ്ഥാനം ഇല്ലാതാവും. മലങ്കരസഭ ഇന്നു നീങ്ങുന്നത് ഈ അപകടകരമായ അവസ്ഥയിലേയ്ക്കാണ്.

മേശയ്ക്കു വയ്ക്കുന്ന വെൺമണി വർക്കിയും രായസം എഴുത്തു കൊച്ചുവർക്കിയും

മെത്രാന്മാരുടെ ഏകനായകത്വത്തിന് എതിർശക്തിയായി രൂപംകൊടുത്ത അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ നിലവാരത്തകർച്ചയും അതുമൂലമുണ്ടായ കാര്യക്ഷമതയില്ലായ്മയും രണ്ടുവിധത്തിലാണ് സഭാ ഭരണയന്ത്രത്തെ ബാധിച്ചത്. ഒന്നാമതായി, എന്ത് ഇല്ലാതാക്കണമെന്ന് പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ നസ്രാണികൾ ആഗ്രഹിച്ചോ ആ ഏകാധിപത്യം മറ്റു രീതികളിൽ മടങ്ങിവന്നു. രണ്ടാമതായി മെത്രാന്മാരുടെ ഉപദേശകരുടേയും കാര്യവിചാരകരുടേയും സ്ഥാനത്ത് അനർഹരും കഴിവുകെട്ടവരും കടന്നുകൂടി.

ഇത് ബാലിശമായ വാദമല്ല. മലങ്കരയിൽ തദ്ദേശീയ മെത്രാനുണ്ടായ 1653 മുതൽ നസ്രാണികൾക്കിടയിലെ ഏറ്റവും പ്രഗൽഭരാണ് മെത്രാന്മാരുടെ കാര്യവിചാരകരായി ചരിത്രത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. 1653 –ൽ മാർത്തോമ്മാ ഒന്നാമന്റെ ആലോചനക്കാരായി *മലങ്കര പള്ളിയോഗം* നിയമിച്ചത് അക്കാലത്തെ ഏറ്റവും പ്രഗൽഭ പട്ടക്കാരായ ആഞ്ഞിലിമൂട്ടിൽ ഇട്ടിത്തൊമ്മൻ കത്തനാർ, പറമ്പിൽ ചാണ്ടി കത്തനാർ, പള്ളിവീട്ടിൽ ചാണ്ടി കത്തനാർ, വേങ്ങൂർ ഗീവർഗീസ് കത്തനാർ എന്നിവരെയാണ്. 1809–ലെ കണ്ടനാട് *മലങ്കര പള്ളിയോഗം* മാർത്തോമ്മാ എട്ടാമന്റെ കാര്യവിചാരകരായി നിയമിക്കുന്നത് മുഖവുര ആവശ്യമില്ലാത്ത കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ, പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ എന്നിവരെയാണ്. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ മേല്പട്ടസ്ഥാനമേറ്റു വന്ന് മാർ യൂയാക്കീം കൂറിലോസ്, മാർ മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസ് എന്നിവരോട് ശൂന്യഹസ്തനായി അങ്കം കുറിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം അതിൽ വിജയിക്കുമെന്ന് *നാളാഗമ* കർത്താവായ കരവട്ടുവീട്ടിൽ മാർ ശെമവോൻ ദീവന്നാസ്യോസ് ശുഭാപ്തി വിശ്വാസം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത് ... *വടക്കേദിക്കിലുള്ള പ്രമാണപ്പെട്ടവരാകുന്ന ചാലി, മാടപ്പറമ്പൻ, കല്ലറയ്ക്കൻ, മല്പാനച്ചൻ, മാമലശ്ശേരി അമ്പാട്ടിൽ, പള്ളിക്കരക്കാറർ മുതലായ ശെഷം*

പ്രമാണപ്പട്ടവരൊക്കെയും പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനു സ്വാധീനപ്പെട്ടും ... ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്.

പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ മലങ്കര മെത്രാനായി ഭരിക്കുന്ന പിൽക്കാലങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാര്യവിചാരകരായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത് ആറ്റുമാലിൽ സ്കറിയാ കത്തനാർ, മാലിത്ര ഏലിയാസ് കത്തനാർ, ഇടവഴിക്കൽ ഇ. എം. ഫിലിപ്പ് തുടങ്ങിയവരാണ്. പിന്നീട് അദ്ദേഹം പ. പരുമല തിരുമേനിയുടെ കാര്യവിചാരകനായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കല്പനകളിൽ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന മലങ്കര മൽപ്പാൻ വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവർഗീസ് കത്തനാരെ തന്റെ മുഖ്യകാര്യവിചാരകനും തുടർന്ന് പിൻഗാമിയുമാക്കി. അങ്കമാലിയിൽ യോഗ്യരായി ആരും ഇല്ലാത്തതിനാലാവാം കടവിൽ മാർ അത്താനാസ്യോസ് അവിടെ, കോട്ടയം ഭദ്രാസനത്തിൽപ്പെട്ട വാകത്താനം കാരുചിറ ഗീവറുഗീസ് റമ്പാനെ കാര്യവിചാരകനും കണ്ടനാട് ഭദ്രാസനത്തിൽപ്പെട്ട മലങ്കര മൽപ്പാൻ കോനാട്ട് മാത്തൻ കത്തനാരെ വികാരി ജനറാളുമാക്കിയത്.

പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ, വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആറാമൻ എന്നിവരുടെ കാലത്ത് പ്രഗൽഭരായ ആലോചനക്കാരുടെ ഒരു നീണ്ടനിര കാണാനാവും. പണിക്കരുവീട്ടിൽ പി. റ്റി. ഗീവർഗീസ് കത്തനാർ, വല്യപാറേട്ട് മാത്യൂസ് കത്തനാർ, മൽപ്പാൻ മട്ടയ്ക്കൽ അലക്സന്ത്രയോസ് കത്തനാർ, കണ്ടത്തിൽ വർഗീസ് മാപ്പിള, കന്നുകുഴിയിൽ കുരുവിള എൻജിനിയർ, മഴുവഞ്ചേരിപറമ്പത്ത് എം. എ. ചാക്കോ സൂപ്രണ്ട്, ഇലഞ്ഞിക്കൽ ഇ. ജെ. ജോൺ വക്കീൽ, റാവുസാഹിബ് ഒ. എം. ചെറിയാൻ... പട്ടിക ഇങ്ങനെ നീളുന്നു. ഇവർക്ക് പകരം വയ്ക്കാവുന്ന എത്രപേർ ഇന്ന് മെത്രാന്മാരുടെ ആലോചനക്കാരായി ഉണ്ട് എന്ന കണക്കെടുത്താൽ ഏതാണ്ട് ശൂന്യമായ ഒരു പട്ടികയാകും ലഭിക്കുക എന്നത് നിസ്തർക്കമാണ്.

ഇന്ന് മലങ്കരയിൽ പ്രഗൽഭരുടേയും സഭാസ്നേഹികളുടേയും ഉറവ വറ്റിപ്പോയതല്ല ഈ ദുര്യോഗത്തിനു കാരണം. അത്തരക്കാർക്ക് ഇന്നും കുറവൊന്നുമില്ല. പക്ഷേ അവരെ സഭാഭരണത്തിന്റെ മേൽത്തട്ടുകളിൽ നിന്നും ബോധപൂർവം അകറ്റി നിർത്തുന്നു. അതിനാൽത്തന്നെ അവരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും ഏതെങ്കിലും സ്ഥാനം സ്വീകരിക്കാൻ വിമുഖത പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന അവസ്ഥ സംജാതമാകുന്നു. ഈ ദുരവസ്ഥയ്ക്ക് *ഏകനായകത്വം* കാംക്ഷിക്കുന്ന മെത്രാന്മാരെ മാത്രം കുറ്റം പറഞ്ഞിട്ടു കാര്യമില്ല. അവർക്കു മാത്രമായി ഇത്തരമൊരു മസ്തിഷ്കചോർച്ച സൃഷ്ടിക്കാനാവില്ല.

ഇവിടെയാണ് *മേശയ്ക്കു വയ്ക്കുന്ന വെൺമണി വർക്കിയും രായസം എഴുത്തു കൊച്ചുവർക്കിയും* പ്രസക്തമാകുന്നത്. വലിയ മാർ ദീവന്നാ

സ്യോസിന്റെ ജീവനക്കാരായി ചരിത്രത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നവരാണ് ഇവർ ഇരുവരും. യഥാക്രമം മെത്രാനു ഭക്ഷണം ഒരുക്കുക, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കല്പനകൾ കേട്ടെഴുതുക എന്നതാണ് അവരുടെ ജോലി. സഭാഭരണത്തിലൊന്നും അവർക്ക് നാമമാത്രമായി പോലും പങ്കില്ല. വലിയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ ആലോചനക്കാരും കാര്യവിചാരകരും പ്രതിനിധികളുമായി ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് കായംകുളം ഫീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ, അങ്കമാലി ചക്കരയകത്തൂട്ട് ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാർ, മാവേലിക്കര വല്യപെരുമ്പിഴ കൊച്ചിട്ടി തരകൻ എന്നീ പ്രഗൽഭരെയാണ്. സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചാൽ ഇന്ന് മിക്ക മെത്രാന്മാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ *ത്രിമൂർത്തികളുടെ* സ്ഥാനം *മേശയ്ക്കു വയ്ക്കുന്ന വെൺമണി വർക്കിമാരും രായസം എഴുത്തു കൊച്ചുവർക്കിമാരും* അപഹരിച്ചിരിക്കുകയാണ് എന്ന് കാണാം. അപൂർവം ചിലർക്കു മാത്രമാണ് ഇന്ന് ഇതിൽ നിന്നും വിമുക്തരായി നിൽക്കാൻ സാധിക്കുന്നത്.

സ്ഥാപിതതാൽപര്യരഹിതരും ശേഷിമാന്മാരുമായ ഉപദേശകരുടെ സാന്നിദ്ധ്യം മെത്രാന്മാരെ ശക്തരും കാര്യപ്രാപ്തിയുള്ളവരുമായ ഭരണാധികാരികളാക്കും. ഇതഃപര്യന്തമുള്ള ചരിത്രം കാട്ടിത്തരുന്നത് അതാണ്. അവിടെ *മേശയ്ക്കു വയ്ക്കുന്ന വെൺമണി വർക്കിമാർക്കും രായസം എഴുത്തു കൊച്ചുവർക്കിമാർക്കും* സ്ഥാനമില്ല. അവരുടെ സ്ഥാപിത താൽപ്പര്യങ്ങൾ വിലപ്പോവുകയുമില്ല. സ്വകാര്യ സാദ്ധ്യത്തിനായി മെത്രാന്മാരോടൊട്ടിക്കൂടിയ ഇത്തരക്കാർ കർമ്മശേഷിയുള്ളവരെ കഴിവതും മെത്രാന്മാരിൽ നിന്നും ഭരണവൃത്തങ്ങളിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കി നിർത്താൻ ശ്രമിക്കും. പകരം തങ്ങളേയും തങ്ങളുടെ ആജ്ഞാനുവർത്തികളേയും അക്ഷരശൂന്യരേയും തൽസ്ഥാനത്ത് പ്രതിഷ്ഠിക്കും. അതോടെ മെത്രാൻ ദുർബലനാകും. ഭരണം സ്തുതിപാഠകരുടെ കൈപ്പിടിയിലൊതുങ്ങും. തുടർന്നുള്ള ഭരണ പരാജയത്തിന്റെ പാപഭാരം മെത്രാന്റെ തലയിൽ ഇരിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഇവിടെ ന്യായമായും ഒരു സംശയം ഉയരാം. എന്തുകൊണ്ട് മെത്രാന്മാർ ഇത് മനസിലാക്കുന്നില്ല? ഇതിനു രണ്ടു കാരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഒന്നാമതായി, വൈദികശ്രേണിയെ പൊതുവെ ബാധിച്ച അപചയം. മുകളിൽ വിശദീകരിച്ചതുപോലെ കഴിഞ്ഞ എതാനും ദശാബ്ദങ്ങളായി അധഃപതിച്ചു വരുന്ന മലങ്കരയിലെ വൈദികരുടെ നിലവാരം. ഈ അപചയം തീർച്ചയായും അവരിൽനിന്നും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന മെത്രാന്മാരെയും ബാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അജപാലനത്തിന്റെ നസ്രാണി-പൗരസ്ത്യ മൂല്യങ്ങളോ, പാശ്ചാത്യ മാതൃകയോ പരിഗണിക്കാതെ സ്വയംപ്രദർശനത്തിന്റെ ദുരാത്മാവ് ബാധിച്ച വൈദികശ്രേണിയുടെ *സഹപ്രവർത്തക സ്വാധീനം* (Peer group influence) തീർച്ചയായും മെത്രാന്മാരെയും ഗ്രസിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സ്തുതിപാഠകരായി അടുത്തു കൂടുന്നവർ ഇത്തരം *ഈഗോയെ* പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കും. രാജാവ് നഗ്നനാണെന്ന് ഇവരാരും ഒരിക്കലും ചൂണ്ടിക്കാട്ടില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ, കുറഞ്ഞകാലംകൊണ്ട് താൻ അതുല്യനാണെന്ന മിഥ്യാധാരണയിൽ മെത്രാന്മാർ എത്തിച്ചേരും. സ്തുതിപാഠകർ ഈ നിസഹായ അവസ്ഥയിൽ ഉപദേശകരും കാര്യവിചാരകരുമാകും. ഈ ചക്രത്തിന്റെ തനിയാവർത്തനം തുടർന്നും നടക്കുന്നു.

നടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ പരിഷ്ക്കരിച്ചിട്ടും പെരുമാറ്റച്ചട്ടം കർശനമാക്കിയിട്ടും ഇന്ന് മെത്രാൻ തിരഞ്ഞെടുപ്പിന് വോട്ടുപിടുത്തവും *കാക്കപിടുത്തവും* നിർബാധം നടക്കുന്നു എന്നത് ഒരു വസ്തുതയാണ്. മറിച്ച് സംഭവിക്കുന്നില്ലെന്നും യോഗ്യർ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നില്ലെന്നും ഇതിനർത്ഥമില്ല. പക്ഷേ ഇതൊരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. അപ്രകാരമുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പു പ്രചരണത്തിൽ ... *സഹകരിച്ച് സംബന്ധപ്പെടുന്നവരെ...* തൃപ്തിപ്പെടുത്തേണ്ട ബാദ്ധ്യത അത്തരം *ഉപകാരങ്ങൾ* കൈപ്പറ്റിയവർക്ക് ന്യായമായും ഉണ്ട്. അതോടൊപ്പം മറ്റുതരത്തിൽ കൈപ്പറ്റുന്ന *ഉപഹാരങ്ങളും* ഏതെങ്കിലുംവിധത്തിൽ തിരിച്ചടയ്ക്കേണ്ട ബാദ്ധ്യതയും സ്വീകർത്താക്കൾക്കുണ്ട്. ഇതെല്ലാം ആത്യന്തികമായി സഭാ ഭരണയന്ത്രത്തിലും സമിതികളിലും അനർഹരുടെ തള്ളിക്കയറ്റത്തിലാണ് അവസാനിക്കുക. ഇത്തരം ഏഴാംകിടക്കാരോടൊപ്പം വേദി പങ്കിടേണ്ടി വരുന്നതിലുള്ള മാനക്ഷയം ഒഴിവാക്കാനാണ് യോഗ്യരായ പലരും സഭാസമിതികളിൽ നിന്നും വിട്ടുനിൽക്കുന്നത് എന്നത് പരസ്യമായ രഹസ്യവും.

ഇവയെല്ലാംകൂടി ആത്യന്തികമായി മലങ്കരസഭയുടെ നയരൂപീകരണവും ഭരണനിർവഹണവും *മേശയ്ക്കു വയ്ക്കുന്ന വെൺമണി വർക്കിയുടേയും രായസം എഴുത്തു കൊച്ചുവർക്കിയുടേയും* മാത്രം കൈകളിലെത്തിക്കും. അവരിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ഫലം ചിന്ത്യം. അതിനെ ആശ്രയിക്കുന്ന മെത്രാന്റെ ഗതിയും തഥൈവ. ആത്യന്തികമായി സഭയുടെ ഭാവിയും അസ്തു.

ഉയരപ്പെട്ടവന്റെ മറവിൽ ...

മലങ്കരസഭയിലെ മെത്രാന്മാരിൽ ഇന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന കാര്യക്ഷമതാരാഹിത്യത്തിനു മെത്രാന്മാരുടെ സ്വവ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ബലഹീനതകളും മുകളിൽപ്പറഞ്ഞ കാരണങ്ങളും ഉണ്ട്. സ്തുതിപാഠകർ സൃഷ്ടിക്കുന്ന താൻ അനന്യനാണെന്ന മിഥ്യാധാരണ മേലധികാരികളെ നയിക്കുന്നത് മൂഢസ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കാണ്. ഇത് ആത്യന്തികമായി നയിക്കുന്നത് അധികാര കേന്ദ്രീകരണത്തിലേയ്ക്കും ഏകാധിപത്യത്തിലേയ്ക്കുമായിരിക്കും.

ഇത്തരമൊരവസ്ഥ ബോധപൂർവം സൃഷ്ടിച്ചെടുക്കുന്നതിൽ സ്തുതിപാഠകർക്ക് നിർണായകമായ പങ്കുണ്ട്. അവർ മൂലം പലപ്പോഴും തന്റെ

പ്രവർത്തനങ്ങൾ സ്വേഛാധിപത്യപരമാണെന്നു ഭരണാധികാരി അറിയുന്നുപോലുമില്ല എന്നു പറഞ്ഞാലും തെറ്റില്ല. അധികാരം ഒരു വ്യക്തിയിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കുക എന്നത് ആ വ്യക്തിയേക്കാൾ അവിടെ ചുറ്റിപ്പറ്റി നിൽക്കുന്ന ഉപാജാപകവൃന്ദത്തിന്റെ ആവശ്യമാണെന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. എത്ര പ്രഗൽഭനായാലും ഒരു വ്യക്തിക്ക് കൈകാര്യം ചെയ്യാവുന്ന സംഗതികൾക്ക് പരിമിതിയുണ്ടെന്ന ലളിതമായ സാമാന്യനിയമമാണ് ഇവിടെ പ്രസക്തമാകുന്നത്. അത്തരമൊരവസ്ഥയിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കപ്പെടുന്ന അധികാരങ്ങളുടെ നിർവഹണം അധികാരകേന്ദ്രത്തിന്റെ ഉപാജാപകവൃന്ദത്തിന്റെ കൈകളിലെത്തും. അവർക്ക് ആവശ്യവും അതാണ്.

സമീപകാലത്ത് മലങ്കരസഭയിൽ അപൂർവം ചിലർ ഉയർത്തുന്ന വൈദികരുടെ കേന്ദ്രീകൃത സ്ഥലംമാറ്റം എന്ന വിഷയം ഇവിടെ ഉദാഹരണമായി എടുക്കാം. ഇപ്പോൾ ഭദ്രാസനതലത്തിൽ നടക്കുന്ന സ്ഥലംമാറ്റങ്ങൾ പോലും അഴിമതിരഹിതമോ അരോപണാതീതമോ അല്ല. മിക്കയിടത്തും ഭദ്രാസനതല ഉപജാപകവൃന്ദമാണ് ഇത് നിയന്ത്രിക്കുന്നത് എന്ന് ശക്തമായ ആരോപണം നിലവിലുണ്ട്. ഇതിനെ കേന്ദ്രതലത്തിലാക്കണമെന്നാണ് ചില കേന്ദ്രങ്ങളുടെ ആവശ്യം. *മികച്ചവരുടെ സേവനം എല്ലായിടത്തും ലഭ്യമാക്കുക* എന്ന ആദർശ സുന്ദരമായ മുദ്രാവാക്യം മുഴക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ചില വിദേശ ഇടവകകളിലെ സ്വർണ്ണഖനികളിൽ മാത്രം നോട്ടമിട്ടാണ് ഈ നീക്കം നടത്തുന്നത്. ഈ ആവശ്യം ഉയർത്തുന്ന ഇവരിൽ ആരും കൽക്കട്ട, മലബാർ മുതലായ ഭദ്രാസനങ്ങളിലെ അവികസിത പള്ളികളിലോ മിഷനറി പുരോഹിതരായോ സേവനമനുഷ്ടിക്കാൻ തയാറല്ല എന്നതുതന്നെ ഈ നീക്കത്തിന്റെ കാപട്യം വെളിവാക്കുന്നു.

ഈ കപടനാടകം പരിഗണിക്കാതെ തന്നെ ഇതിന്റെ പ്രായോഗികത പരിശോധിക്കാം. വൈദിക സ്ഥലംമാറ്റങ്ങൾ കേന്ദ്രീകൃതമായാൽ സാങ്കേതികമായി അതിന്റെ അധികാരി മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആകും. മലങ്കരയിലെ രണ്ടായിരത്തോളം ഇടവകകളും അത്രതന്നെ വൈദികരേയും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ നേരിട്ടറിയണമെന്നില്ല. അറിയേണ്ട ആവശ്യവുമില്ല. ഓരോന്നിനും ഓരോരുത്തർക്കും അനുരൂപമാംവിധം അവയുടെയെല്ലാം സ്ഥലംമാറ്റ ചേരുവകൾ (combinations) നേരിട്ടു നിർമ്മിക്കുക എന്നത് ഏതു മനുഷ്യനും അസാദ്ധ്യമാണ്. സ്വാഭാവികമായും ഈ ചുമതല ഉപാജാപകവൃന്ദത്തിന്റെ കൈകളിലെത്തും. വമ്പൻ കുതിരക്കച്ചവടത്തിനുള്ള അനന്തമായ സാദ്ധ്യതകളാണ് അവർക്ക് തുറന്നു കിട്ടുന്നത്. ഭദ്രാസനതലത്തിലായാലും കേന്ദ്രതലത്തിലായാലും ഏതു തരത്തിലുള്ള അധികാര കേന്ദ്രീകരണത്തിന്റെയും ആത്യന്തിക ഫലം ഇതു തന്നെയാണ്.

സ്വന്തമായി മേൽവിലാസം ഇല്ലാതെ ഇങ്ങനെ *ഉയരപ്പെട്ടവന്റെ മറവിലിരുന്ന്* മലങ്കരസഭയെ കാർന്നുതിന്നുന്ന ഇത്തരക്കാർ സഭയുടെ ശാപമാണ്. അവരെ ഒഴിവാക്കിയേ പറ്റൂ. അല്ലെങ്കിൽ സഭ നശിക്കും.

മെത്രാന്റെ സാമ്രാജ്യം

സമീപകാലത്ത് സജീവമായ ഒരു ആരോപണമാണ് മെത്രാന്മാർ സ്വന്തം സാമ്രാജ്യം സൃഷ്ടിക്കുന്നു എന്നത്. മെത്രാന്മാർ സ്വന്തം പേരിലോ വേണ്ടപ്പെട്ടവരെ മാത്രം ചേർത്ത് ട്രസ്റ്റുകളുണ്ടാക്കിയോ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു എന്നും, അതു തടയപ്പെടേണ്ടതാണെന്നും, അതിനുള്ള മാർഗ്ഗം അവരെ അടിക്കടി സ്ഥലംമാറ്റുകയാണെന്നുമാണ് ഈ ആരോപണത്തിന്റെ വ്യംഗ്യം.

യഥാർത്ഥത്തിൽ ഓരോ ഭദ്രാസനവും അതത് മെത്രാന്മാരുടെ സാമ്രാജ്യമാണ്. അങ്ങിനെ ആയിരിക്കുകയുംവേണം. കാരണം അതിന്റെ അതിർത്തികൾ കാക്കേണ്ടതും ഭിത്തികൾ പണിയേണ്ടതും മെത്രാന്റെ ബാദ്ധ്യതയാണ്. അവിടെ അവർ നടത്തുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളെ എങ്ങിനെ സാമ്രാജ്യ സൃഷ്ടിയായി കണക്കാക്കാനാവും?

ഏതാനും ചെറിയ ഉദാഹരണങ്ങൾകൊണ്ട് ഇത് വ്യക്തമാക്കാം. പത്രോസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ്, പൗലൂസ് മാർ സേവേറിയോസ് എന്നിവരിട്ട അതീവ ലളിതമായ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഇന്ന് സ്വന്തം എസ്റ്റേറ്റ് വരെയുള്ള മലബാർ ഭദ്രാസനം പിന്നീട് മലങ്കരയുടെ *വലിയബാവാ* ആയ തോമസ് മാർ തീമോത്തിയോസ് പണിതുയർത്തിയത്. ഇത് സാമ്രാജ്യമാണോ? ബാഹ്യകേരളത്തിൽ ഏറ്റവും അധികം സ്ഥാപനങ്ങൾ ഉള്ള ഭദ്രാസനമായി കൽക്കട്ടയെ സ്തേപ്പാനോസ് മാർ തേവോദോസ്യോസ് മാറ്റിയെടുത്തു. ഇത് സാമ്രാജ്യമാണോ? *കല്ലിന്മേൽ കല്ലു ശേഷിക്കാതെ* തകർന്നടിഞ്ഞു കിടന്ന അമേരിക്കാ ഭദ്രമായ രണ്ടു ഭദ്രാസനങ്ങളായി മാത്യൂസ് മാർ ബർണബാസ് വളർത്തി. ഇത് സാമ്രാജ്യമാണോ?

മലങ്കരസഭയുടെ ക്രൈസ്തവ സാക്ഷ്യം പ്രഘോഷിക്കുന്ന അനേകം സ്ഥാപനങ്ങൾ മിഷൻ ബോർഡിനുവേണ്ടി ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് കെട്ടിപ്പടുത്തു. ഇത് സാമ്രാജ്യമാണോ? പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായുടെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ളതും അദ്ദേഹം തന്നെ ഏൽപ്പിച്ചതുമായ ചെറിയൊരു സ്ഥാപനം ഗീവർഗീസ് മാർ ഈവാനിയോസ് മികച്ച ഒരു ദയറായാക്കി വളർത്തി. ഇത് സാമ്രാജ്യമാണോ? തന്റെ ഭദ്രാസനത്തിലും, സഭ തന്നെ ഏൽപ്പിച്ച ഇതര കേന്ദ്രങ്ങളിലും ഡോ. മാത്യൂസ് മാർ സേവേറിയോസ് ഒരു പ്രത്യേകതരം സമൂഹ്യസേവന കേന്ദ്രങ്ങൾ ആരംഭിച്ച് ഭംഗിയായി നടത്തിവരുന്നു. ഇത് സാമ്രാജ്യമാണോ?

സാമ്രാജ്യവാദികൾ വെളിപ്പെടുത്താത്ത ഒന്നുണ്ട്. ഏതു മെത്രാനാണ് സാമ്രാജ്യം സൃഷ്ടിക്കുന്നത് എന്ന് അവർ വ്യക്തമാക്കുന്നില്ല. ഭദ്രാസന

ത്തിനുള്ളിൽ സ്വകാര്യ ട്രസ്റ്റുകൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് ഭദ്രാസന പൊതുയോഗത്തിന്റെ പിടിപ്പുകേടാണ്. ഭദ്രാസനത്തിനു പുറത്താണെങ്കിൽ അത് സുന്നഹദോസിന്റെയും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടേയും ശേഷിക്കുറവും. അത് മെത്രാനെ സ്ഥലംമാറ്റിയാലൊന്നും നേരെയാകാൻ പോകുന്നുമില്ല.

ഏതോ മെത്രാൻ സ്ഥാപിച്ചു ഭംഗിയായി നടത്തുന്ന സ്ഥാപനം കൈപ്പിടിയിലൊതുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ചിലരാണ് *സാമ്രാജ്യവാദികൾ* എന്ന് ഒരു പ്രത്യാരോപണവും ഉണ്ട്. എല്ലൊടിച്ചു പണിതും പട്ടിണി കിടന്നും തറവാട്ടിനു മുതലുണ്ടാക്കിയ കാരണവരോട് *വല്യമ്മാവന് വയസായി. ഇനി വല്ല രാമനാമോം ജപിച്ചോണ്ട് വീട്ടിലിരുന്നാ മതി. ഇനി കൃഷിയൊക്കെ കൊച്ചുരാമൻ നോക്കിക്കോളാം* എന്നു പറഞ്ഞ മരുമകന്റെ മനോഭാവം ഇന്ന് മലങ്കരസഭയിൽ ഏറിവരുന്നുണ്ട്.

സാമ്രാജ്യം സൃഷ്ടിക്കുന്ന മെത്രാന്മാരുണ്ട്. സ്ഥലം സൗജന്യമായി വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടും അതു നിരസിച്ച് ഇടവകയെ ഞെക്കിപ്പിഴിഞ്ഞ് മഹാനഗരമദ്ധ്യത്തിൽ സ്ഥലം വാങ്ങി പഞ്ചനക്ഷത്ര അരമന പണിയുന്നവർ. മേൽസ്ഥാനം മോഹിച്ച് അതിനുള്ള വിക്ഷേപിണിയായി സ്വന്തം ഭദ്രാസനത്തെ പാകപ്പെടുത്തുന്നവർ. സ്വയം പ്രദർശനത്തിന് പണവും ഊർജ്ജവും ചിലവാക്കുന്നവർ. മലങ്കരസഭയിലെ സാമാധാനത്തിനും വിഘടനവാദികളുടെ പുനരൈക്യ സാദ്ധ്യതയ്ക്കും തുരങ്കം വയ്ക്കുന്നവർ. ഇവരൊക്കെയാണ് സ്വന്തം സാമ്രാജ്യം സൃഷ്ടിക്കുന്നവർ. ഇവരെപ്പറ്റി *സാമ്രാജ്യവാദികൾ* ഉരിയാടില്ല.

സാമ്രാജ്യം സൃഷ്ടിക്ക് മറുമരുന്നായി സ്ഥലംമാറ്റം നിർദ്ദേശിച്ചവർ വിട്ടുപോയ ഒരു ധാർമ്മിക പ്രശ്നമുണ്ട്. അത് ഒരു ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന നിലയിൽ ഒരു മെത്രാനു ലഭിച്ച കൈമുത്തു പണത്തിന്റെ വിനിയോഗമാണ്. ഇത് മറ്റൊരു ഭദ്രാസനത്തിലേയ്ക്കു കടത്തുന്നത് ധാർമ്മികമായി ശരിയാണോ? ആ ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന നിലയിൽ ലഭിച്ച പണത്തിന്റെ നീക്കിബാക്കി അവർക്കവകാശപ്പെട്ടതല്ലേ? മാത്യൂസ് മാർ ബർണബാസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തന്റെ കൈമുത്തു പണം മുഴുവൻ അമേരിക്കയിലെ രണ്ടു ഭദ്രാസനങ്ങൾക്കു വീതിച്ചു നൽകിയശേഷം മടങ്ങിയ ഉദാത്തമായ ചരിത്രം മുമ്പിലുണ്ട്. അവർക്ക് പിതൃസ്വത്തായി ലഭിച്ചതോ മെത്രാനാകുന്നതിനു മുമ്പുള്ള സ്വയാർജ്ജിത സ്വത്തോ ഉൾപ്പെടുത്തിയല്ല ഇവിടെ പരാമർശിച്ചത്.

എന്തുകൊണ്ട് ഓരോ ഭദ്രാസനത്തിലേയും മെത്രാന്മാരുടെ കൈമുത്തു പണമടക്കം ഭദ്രാസനത്തിന്റെ വരുമാനം പിൻഗാമിക്ക് പിന്തുടർച്ചാവകാശത്തോടുകൂടിയ (Succession right) അക്കൗണ്ടുകൾ വഴി കൈകാര്യം ചെയ്തുകൂടാ? മലങ്കരയിലെ ഭൂരിപക്ഷം ഇടവകപ്പള്ളി

കളുടേയും ബാങ്ക് അക്കൗണ്ടുകൾ വികാരിയുടേയും കൈക്കാരന്റെയും പേരിലാണ്. ഇവയിൽ പലതിനും ഭദ്രാസനങ്ങളേക്കാൾ ഉയർന്ന പ്രതി വർഷ വരുമാനം (turnover) ഉണ്ട്. അവിടെയൊന്നും സാമ്രാജ്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നില്ല. ഭരണമാറ്റം സുഗമമായി നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വേണം മുകളിൽപറഞ്ഞ നിർദ്ദേശം പരിഗണി ക്കാൻ.

മെത്രാന്മാർ സ്വന്തം സാമ്രാജ്യം സൃഷ്ടിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു നസ്രാണിയുടെ പണംകൊണ്ടാണ്. അതിന്റെ ഉടമസ്ഥത സഭയ്ക്ക് അല്ലെങ്കിൽ ഭദ്രാസനത്തിന് ആയിരിക്കണമെന്നും, ഭരണവും കണക്കും സുതാര്യമായിരിക്കണമെന്നും കർശന നിലപാടെടുക്കാനുള്ള അധികാരം പണം നൽകുന്നവർക്കും അതത് ഭദ്രാസന കൗൺസിലിനുമുണ്ട്; പൊതു സഭയുടെ കാര്യത്തിൽ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിക്കും. അതു ചെയ്യാതെ വെറുതെ വിലപിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ല.

ഉപസംഹാരം

പാലക്കുന്നത്ത് മാർ മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസ് മലങ്കരമെത്രാപ്പോ ലീത്തായുടെ ഏകാധിപത്യ പ്രവണതയാണ് *മെത്രാന്മാരുടെ ഏകനാ യകത്വത്തിന് എതിർശക്തി* ആവശ്യമാണെന്ന ചിന്ത പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ നസ്രാണികളിൽ അങ്കുരിപ്പിച്ചത്. മാർ മാത്യൂസ് അത്താനാ സ്യോസിനേക്കാൾ അദ്ദേഹത്തോട് അടുത്തു നിന്നവരാണ് പ്രശ്നക്കാർ എന്ന് അന്നേ ആരോപണം ഉയർന്നിരുന്നു. ഇത്തരം സംഭവവികാസങ്ങൾ ആവർത്തിക്കാതിരിക്കാനാണ് 1873-ലും 1876-ലുമായി മലങ്കര അസോ സിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിക്ക് രൂപംകൊടുത്തത്. സ്ഥാപനകാല ത്തുതന്നെ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അതിന്റെ ശക്തി പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

1889-ൽ സെമിനാരിക്കേസ് വിധിക്കുകയും ഭരിക്കാൻ മുതൽ ഉണ്ടാ വുകയും ചെയ്തപ്പോൾ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി കൂടുതൽ ശക്തമായി. സമു ദായത്തിനു *വേറിട്ടും മുതൽ ഉണ്ടാക്കിയ* മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാ മൻ അവയിൽ ചിലത് *മെത്രാപ്പോലീത്തൻ ട്രസ്റ്റ്* ആക്കിയപ്പോൾ അദ്ദേ ഹത്തെ തിരുത്താൻ മാത്രം ധൈര്യം അന്നത്തെ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നു. 1934-ലെ ഭരണഘടന, മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയോടൊപ്പം പ. എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് കൂടി രൂപപ്പെടുത്തുകയും ഇരു സമിതികളുടെയും കീഴിലുള്ള സ്വത്തുക്കളുടെ ഭരണം ക്രമപ്പെടുത്തു കയും ചെയ്തു. അതേപോലെ ഭദ്രാസന ഭരണത്തിനും ഭരണഘടന ക്രമീകരണങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ഈ വ്യവസ്ഥകൾ എല്ലാം നിലവിലിരിക്കെ *ഭദ്രാസനങ്ങൾ മെത്രാ ന്മാരുടെ സാമ്രാജ്യമായി* എന്നു വിലപിക്കുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല. ഭദ്രാ

സന-കേന്ദ്ര തലങ്ങളിലെ പ്രാതിനിത്യ സമിതികളുടെ കഴിവില്ലായ്മ മാത്രമാണ് ഇത് വെളിവാക്കുന്നത്. *ഉണ്ടു പിരിയാൻ* മാത്രം സമ്മേളിക്കുന്ന അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിക്കും *ഉഴുന്നുവടയും ലമൺ ടീയും* കഴിക്കാൻ കൂടുന്ന ഭദ്രാസന കൗൺസിൽ/പൊതുയോഗത്തിനും, പ. സുന്നഹദോസ് കൂടുമ്പോൾ *ഐ-പാഡിൽ* ഗെയിം കളിക്കുന്നതിനും പകരം പഴയതുപോലെ കാര്യശേഷിയുള്ള സമിതികൾ നിലവിലുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഇത്തരം ഒരു പരാതി ഉണ്ടാവില്ലായിരുന്നു. നിലവിലുള്ള ഭരണഘടനയ്ക്കുള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ടു തന്നെ ഇന്നും ഭരണ സംവിധാനത്തിൽ തിരുത്തലും, സമഗ്രമായ അഴിച്ചുപണി പോലുമോ സാദ്ധ്യമാണ്. പക്ഷേ, തൽക്കാലം അതു നടക്കില്ല. കാരണം അത്തരം സമിതികളിലെ ഇന്നുള്ള അംഗങ്ങളുടെ നിലവാരം അതിനു തികച്ചും അപര്യാപ്തമാണ്.

മലങ്കരസഭാ ഭരണത്തിലെ ഇന്നുള്ള കെടുകാര്യസ്ഥതയ്ക്കും മെത്രാന്മാരുടെ *ഏകനായക* പ്രവണതയ്ക്കും കാരണമന്വേഷിച്ചു ചെന്നാൽ എത്തിനിൽക്കുന്നത് അൽമായ നേതൃത്വത്തിന്റെ നിലവാരത്തകർച്ചയിലാണ്. നിലവാരമുള്ള, ശക്തമായ, സ്വാർത്ഥമോഹമില്ലാത്ത ഒരു അൽമായ നേതൃത്വം ഉയർന്നുവന്നാൽ സഭാഭരണവും വൈദിക ശ്രേണിയും ശുദ്ധമാകും. നിയമത്തിന്റെ പരിധിക്കുള്ളിൽ മാത്രമാവും പിന്നീടവരുടെ പ്രവർത്തനം. അൽമായ നേതൃത്വത്തിന്റെ നിലവാരം ഉയരാതെ സഭാഭരണ ക്രമീകരണത്തിൽ - ആത്മീയമായാലും ലൗകികമായാലും - യാതൊരു ശുദ്ധീകരണവും സാദ്ധ്യമല്ല.

(*05-06-2014-ൽ പരുമലയിൽ നടന്ന അഖില മലങ്കര വൈദിക സംഗമത്തിൽ നടത്തിയ പ്രസംഗത്തിന്റെ വികസിത രൂപം*)

അനുബന്ധം

1

മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്ക് സ്ഥലംമാറ്റം: ഒരു പഠനം

ഡോ. തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ്

കഴിഞ്ഞ മലങ്കരസഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ (20-3-2014) മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ പൊതുവായ സ്ഥലംമാറ്റം സംബന്ധിച്ച് ഒരു അടിയന്തരപ്രമേയം പാസ്സാക്കി. അക്കാര്യം പിറ്റേ ദിവസം വാർത്താമാധ്യമങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. സഭാഭരണരംഗത്തെ ഈ പുതിയ നീക്കം സംബന്ധിച്ച് സഭാംഗങ്ങൾ വേണ്ടവിധം അറിയേണ്ടതുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് പ്രസ്തുത വിഷയത്തെപ്പറ്റി പഠനവും തുറന്ന ചർച്ചയും അനിവാര്യമായിത്തീർന്നു. ഈ വിഷയം ബിഷപ്പുമാരും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളും മാത്രം അറിഞ്ഞാൽ പോരല്ലോ. യഥാർത്ഥത്തിൽ ചർച്ച നിയമനിർമ്മാണത്തിന് മുമ്പുതന്നെ നടക്കേണ്ടിയിരുന്നു. എങ്കിലും ഇതിന്റെ തുടർ നടപടികൾക്ക് ഇനിയും സമയം എടുക്കേണ്ടി വരാം എന്നതുകൊണ്ട് പഠനാവസരം അവശേഷിക്കുന്നുണ്ട് എന്നു തോന്നുന്നു.

മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ തീരുമാനം നടപ്പിലാക്കുമ്പോൾ ഭദ്രാസന അദ്ധ്യക്ഷന്മാർ പൊതുവായ മെത്രാസനമാറ്റത്തിനു വിധേയരാകും. നിരവധി സഭാംഗങ്ങൾ ഇതൊരു നല്ല നടപടിയായി വിലയിരുത്തുന്നു. അതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ താഴെ കുറിക്കുന്നു.

1. ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് മരണം/റിട്ടയർമെന്റ് വരെ തന്റെ സേവനം ഒരു ഭദ്രാസനത്തിൽ പരിമിതപ്പെടുത്താതെ പലയിടങ്ങളിൽ പ്രവർത്തന സാധ്യത നൽകുന്നു. ഇത് അവർക്ക് ലഭിക്കുന്ന ഒരവസരമായി പരിഗണിക്കാവുന്നതാണ്.

2. സഭയുടെ ഭദ്രാസനങ്ങൾ വൈവിധ്യമാർന്നതാണ്. ചിലത് സംഘർഷം നിറഞ്ഞവയാണ്. മറ്റു ചിലവ ദരിദ്ര-ഗ്രാമീണ-പിന്നോക്കാവസ്ഥ ഉള്ളവയാണ്. താരതമ്യേന അംഗബലം കുറഞ്ഞ ഭദ്രാസനങ്ങളുണ്ട്. അതേസമയം ചില മെത്രാസനങ്ങൾ സമ്പന്നമാണ്. നഗര-കേന്ദ്രീകൃത

മായവയും ആണ്. കേരളത്തിനു പുറത്തും വിദേശത്തും ഉള്ളവ പൊതുവെ സ്വസ്ഥവും സ്വയംപര്യാപ്തവുമാണ്. ഈ വൈവിദ്ധ്യമാർന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ ശുശ്രൂഷിക്കാൻ ഓരോ ഭദ്രാസന അദ്ധ്യക്ഷനും അവസരം ലഭിക്കുന്നത് കേവല നീതിയാണ്. അതുകൊണ്ട് മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്ക് നീതിയും അവസരസമത്വവും പൊതുവായ സ്ഥലംമാറ്റം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു.

3. മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ എല്ലാവരും ഒരുപോലെയല്ല. അലസരും ധൂർത്തരും കാര്യക്ഷമത കുറഞ്ഞവരും സാമ്പത്തിക ക്രമക്കേടുള്ളവരും അവരിലുണ്ടാകാം. ചില ഭദ്രാസനങ്ങൾക്ക് അവരെ മരണം വരെ വഹിക്കേണ്ടതായി വരും. ഇത്തരത്തിൽ ചിന്തിച്ചാൽ പൊതു സ്ഥലംമാറ്റം ഈ ഭദ്രാസനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് മോചനാനുഭവമാണ്.

4. ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ലോകം ഭദ്രാസനം മാത്രം ആകാതെയും അടുപ്പം സ്വന്തം ഭദ്രാസനത്തോട് മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടാതെയും കൂറും സ്നേഹവും സഭയോടായിത്തീരുവാൻ സ്ഥലംമാറ്റം സഹായകമായിത്തീരും.

5. വൈദികരെ യഥേഷ്ടം സ്ഥലംമാറ്റുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്ക് നിർബന്ധിത ഭദ്രാസനമാറ്റം നല്ലതാണ് എന്ന് ധാരാളം വൈദികർക്ക് ചിന്തയുണ്ട്.

ഇത്തരത്തിൽ ജനത്തിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നു പൊതുവെ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റത്തിന് അനുകൂല പ്രതികരണമാണ് ഉള്ളത് എന്നു തോന്നുന്നു. അവരുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ ഇത് സഭയ്ക്കും, ഭദ്രാസനങ്ങൾക്കും, ഭദ്രാസന അദ്ധ്യക്ഷന്മാർക്കും ഏറെ സാധ്യത നൽകുന്നുവത്രേ.

എന്നാൽ പൊതു സ്ഥലംമാറ്റം അത്ര നല്ല നടപടിയല്ല എന്നു ചിന്തിക്കുന്നവരും ഉണ്ട്. അവർക്ക് അവരുടേതായ ന്യായങ്ങളുമുണ്ട്.

1. നിലനിൽക്കുന്ന സംവിധാനത്തിനു വിരുദ്ധമാണത്. സഭയുടെ ചരിത്രത്തിലും പാരമ്പര്യത്തിലും ഇത്തരം ഒരു കീഴ്വഴക്കമില്ല. ഒരു ഓർത്തഡോക്സ് സഭയും അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള നടപടിയല്ലിത്.

2. ഇതിന്റെ വരുംവരായ്കകളെക്കുറിച്ച് വേണ്ടത്ര പഠനവും ചർച്ചയും നടത്താതെയുള്ള കാൽവയ്പ്പാണിത്. പഠനത്തിന്റെയും ആലോചനയുടെയും ശേഷം സഭയ്ക്ക് ഉപകരിക്കുമെങ്കിൽ വ്യക്തമായ ധാരണയോടും നിയന്ത്രണങ്ങളോടും കൂടി ആയിരിക്കണം ഇത് നടക്കേണ്ടത്.

3. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ-കാതോലിക്കായിൽ അധികാരകേന്ദ്രീകരണ സാധ്യത നൽകുന്നതാണ് ഈ തീരുമാനം. അതായത് സഭയുടെ

പ്രധാന അദ്ധ്യക്ഷന് സ്വേഛാധിപത്യപ്രവണത ഉണ്ടാകുവാനും സഹ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ മേൽ നിയന്ത്രണസാധ്യത വർദ്ധിക്കുവാനും ഇടയുണ്ട്.

4. ചില ബിഷപ്പുമാരെ ലക്ഷ്യമിട്ടാണ് ഈ പദ്ധതിയുടെ ആവിഷ്കാരം എന്ന ചിന്ത പലർക്കുമുണ്ട്. സദുദ്ദേശ്യപരമായ ഒരു നടപടിയായി ഈ അടിയന്തരപ്രമേയത്തെ കാണുവാൻ സാധിക്കില്ലത്രേ.

ഉയർന്നുവന്നിട്ടുള്ള ഈ വിമർശനങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം പറയേണ്ടതുണ്ട്. സ്ഥലംമാറ്റം സംബന്ധിച്ച് നടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ നീതിപൂർവ്വം ആവിഷ്കരിക്കേണ്ടതും നിയന്ത്രിതമായി നടപ്പിലാക്കേണ്ടതുമുണ്ട് എന്ന് ചിന്തിക്കുന്നവരും ധാരാളമുണ്ട്.

എന്നാൽ ഈ വിഷയത്തിന്റെ വിശദാംശങ്ങളിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് വ്യക്തിപരമായ ചില പരാമർശങ്ങൾ നടത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നെപ്പറ്റി ഉണ്ടാകാവുന്ന തെറ്റിദ്ധാരണ ഒഴിവാക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് ഇത്. ഇതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഗത്ത് നിലയുറപ്പിച്ച് അതു സാധൂകരിക്കുവാനുള്ള ലക്ഷ്യമല്ല ഈ രചനയ്ക്കുള്ളത്. എന്നാൽ ഇവ രണ്ടിന്റെയും വരുംവരായ്കകൾ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടണം എന്ന താത്പര്യം എനിക്കുണ്ട്. ആവശ്യമായ ആലോചനകൾക്കു ശേഷം സഭ ഈ വിഷയത്തിൽ ഏതു തീരുമാനം എടുത്താലും എനിക്ക് പരാതിയില്ല. എന്റെ ശുശ്രൂഷ എവിടെ കൂടുതൽ ഫലപ്രദമായി നിർവഹിക്കുവാൻ എനിക്കു കഴിയും എന്നു സഭ വിലയിരുത്തി ഏതു ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ചുമതല എന്നെ ഏൽപ്പിച്ചാലും എനിക്കു വിരോധമില്ല. ശുശ്രൂഷയ്ക്കുള്ള പ്രത്യേക സ്ഥലമല്ല, പ്രത്യുത അവസരമാണ് പ്രധാനം. എന്നാൽ ശുശ്രൂഷയിൽ ഞാൻ തികഞ്ഞ പരാജയമായി സഭ കണ്ടെത്തുന്നുവെങ്കിൽ എന്നെ ഒഴിവാക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. കാര്യക്ഷമമായി പ്രവർത്തിക്കാത്ത ആർക്കും പ്രവർത്തനസ്ഥലം നൽകി അതു നശിപ്പിക്കുന്നതു തടയേണ്ട കാര്യമാണ്. സഭാശുശ്രൂഷ ഒരു വ്യക്തിക്കും സ്വന്തം ആഗ്രഹപൂർത്തിക്കുള്ള ഒരു സ്ഥാനമല്ല. ദൈവനിയോഗപ്രകാരം സഭയിൽ ഫലപ്രദമായി ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുകയാണ് വൈദികസേവനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. മറുഭാഗത്തിന്റെ അക്രമം ഏറ്റവും രൂക്ഷമായി അരങ്ങേറുന്ന ഈ ഭദ്രാസനത്തിൽ തന്നെ തുടർന്നു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യണമെന്നാണ് വിധിയെങ്കിൽ അതിലും എനിക്ക് അനിഷ്ടമില്ല. അതായത് റിട്ടയർമെന്റ്, ഭദ്രാസനമാറ്റം എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ, വ്യവസ്ഥാപിതമായി സഭ കൈക്കൊള്ളുന്ന തീരുമാനങ്ങളോട് യോജിച്ചായിരിക്കും എന്റെ നിലപാട്.

ഞാൻ വൈദികശുശ്രൂഷയിലേക്ക് ഇറങ്ങിയത് ദൈവവിളിയുടെ ബോധ്യത്തിലാണ് എന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. എന്നാൽ മേൽപ്പട്ട

സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചത് സഭയുടെ ആവശ്യത്തിനു വഴങ്ങിയുമാണ്. ശുശ്രൂഷയിൽ തുടരുന്നത് പിന്മാറാൻ വയ്യാത്ത സാഹചര്യം നിലനിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടും. സഭാഐക്യത്തിന് എന്നോടൊരുമിച്ചു നിലകൊണ്ട വിശ്വാസിസമൂഹത്തോട് വിശ്വസ്തത പുലർത്തേണ്ടത് എന്റെ ധർമ്മവും ബാദ്ധ്യതയുമായി ഞാനിപ്പോഴും പരിഗണിക്കുന്നു. അതു തന്നെയാണ് പലപ്പോഴും അക്രമത്തിന്റെയും നിസ്സഹായതയുടെയും നടുവിൽ പിന്മാറാതെ നിൽക്കുവാൻ പ്രേരണ നൽകുന്ന ഘടകവും. വ്യക്തിപരമായ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾ, അസൗകര്യങ്ങൾ ഒന്നും ഉയർന്ന ലക്ഷ്യത്തിനിടയിൽ തടസ്സമാകാറില്ല. അതുകൊണ്ട് സഭാശുശ്രൂഷ സംബന്ധിച്ച് സഭയുടെ തീരുമാനങ്ങൾക്ക് അതീതമായി എനിക്കു പ്രത്യേക താത്പര്യങ്ങൾ ഒന്നുമില്ല എന്നു പ്രസ്താവിക്കുവാനാണ് ഇവയെല്ലാം പറഞ്ഞുവച്ചത്.

ഓരോ സമയത്തും സഭാംഗങ്ങൾ ഉയർത്തുന്ന ചോദ്യങ്ങൾ, സൃഷ്ടിക്കുന്ന ആശയങ്ങൾ എന്നിവയോട് ക്രിയാത്മകമായി പ്രതികരിക്കുവാൻ സഭാനേതൃത്വത്തിന് സാധിക്കേണ്ടതാണ്. അത്തരത്തിലുള്ളൊരു വിഷയമാണ് ഭദ്രാസന അദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റവും റിട്ടയർമെന്റും. സിനഡിന്റെ സ്റ്റാൻഡിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ ഞാൻ അംഗമായിരുന്ന കാലത്ത് സുന്നഹദോസിന്റെ കാര്യപരിപാടിയിൽ ഈ വിഷയം ചർച്ചയ്ക്കും തീരുമാനത്തിനുമായി ഉൾക്കൊള്ളിക്കുവാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയും സുന്നഹദോസിൽ അതു സംബന്ധിച്ച് വിശദമായ ചർച്ച നടക്കുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് എഴുപത്തഞ്ചു വയസ്സിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്ക് റിട്ടയർമെന്റ് ആകാമെന്നും എൺപതു വയസ്സിൽ നിർബന്ധമായും പിരിയണമെന്നും തീരുമാനമുണ്ടായി. എന്നാൽ സ്ഥലംമാറ്റം ആവശ്യാനുസരണവും വ്യക്തിഗതവുമായി നടപ്പിലാക്കിയാൽ മതി എന്നായിരുന്നു സുന്നഹദോസിന്റെ കൂട്ടായ തീരുമാനം. ഈ തീരുമാനങ്ങൾക്ക് വ്യത്യാസം പാടില്ല എന്നർത്ഥമില്ല. ഇവയ്ക്ക് വ്യവസ്ഥാപിതവും കാലാനുസൃതവുമായ മാറ്റങ്ങൾ ആവശ്യമെങ്കിൽ ഉണ്ടാകേണ്ടതു തന്നെയാണ്.

സഭയിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റം സംബന്ധിച്ചുള്ള രീതി ഇന്നുവരെ ഒറ്റപ്പെട്ടതും ആവശ്യാധിഷ്ഠിതവുമാണ്. കൃത്യമായി പറഞ്ഞാൽ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ ആവശ്യം, സഭയുടെ താത്പര്യം, സാഹചര്യങ്ങളുടെ സമ്മർദ്ദം, പ്രശ്നങ്ങൾക്കു പോംവഴി എന്നിവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നടക്കുന്ന നീക്കുപോക്കുകളാണ് അവ. പൊതുവായ സ്ഥലംമാറ്റത്തിന്റെ ആവശ്യബോധം സുന്നഹദോസ് അംഗങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോഴും ബോദ്ധ്യമുള്ള കാര്യമാണ് എന്നു തോന്നുന്നില്ല. കൂടാതെ ഈ വിഷയം ഭരണഘടന വിഭാവനം ചെയ്യുന്നുമില്ല. കാരണം ഭരണഘടനയുടെ രൂപീകരണകാലത്ത് മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റം സംബന്ധിച്ച് ആരും ചിന്തിച്ചിരുന്നില്ല എന്നതാണ് കേവല സത്യം.

തീർച്ചയായും റിട്ടയർമെന്റിന്റെ കാര്യവും അതുപോലെ തന്നെ. വാഴിക്കപ്പെട്ട മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്ക് ഭദ്രാസനം നല്കുന്ന കാര്യം മാത്രമാണ് ഭരണഘടനയിലുള്ളത്. എന്നാൽ ഒരു പ്രാവശ്യം നിയമിതനായ ശേഷം ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് നിർബന്ധിതമായ ഒരു സ്ഥലംമാറ്റത്തിന് സാധ്യതയുണ്ടോ, പൊതുവായ സ്ഥലംമാറ്റം ആകാമോ, അതെങ്ങനെ, ഏതു മാനദണ്ഡം പാലിച്ചുകൊണ്ട്, ഇതൊന്നും ഭരണഘടന വിശദീകരിക്കുന്നില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റം ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയിൽ ഭരണഘടനയുടെ perview യിൽ വരുന്നില്ല എന്നു ചുരുക്കം.

എന്നിരുന്നാലും മാറിവരുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ ഈ വിഷയം പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ടെങ്കിൽ ഇതു സംബന്ധിച്ച് പഠനവും ചർച്ചയും ഉണ്ടാകണം. വ്യവസ്ഥാപിതമായ രീതിയിൽ നിയമനിർമ്മാണവും നടക്കണം. അതു പ്രയോഗത്തിൽ വരികയും വേണം.

എന്നാൽ ഈ വിഷയം അതിന്റെ സങ്കീർണ്ണതകളോടുകൂടി പഠിച്ചും, അതിന്റെ ഗുണദോഷങ്ങളും ഭവിഷ്യത്തുക്കളും വിലയിരുത്തിയും ആണ് ഈ പ്രക്രിയ നടക്കേണ്ടത്. കഴിഞ്ഞ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലെ ചർച്ച ഏറെ ആവേശകരമായിരുന്നെങ്കിലും വേണ്ടത്ര പഠനത്തിന്റെ അഭാവം അതിൽ പ്രകടമായിരുന്നു. നിലവിലിരിക്കുന്ന സംവിധാനത്തെ വിമർശനാത്മകമായി വിലയിരുത്തുകയാണ് പ്രാഥമികമായി ചെയ്യേണ്ടത്. ഇതിന്റെ ഭാഗമായി മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റത്തിനു പ്രേരകമായ ഘടകങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണെന്ന് അന്വേഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

1. സ്വന്തം മെത്രാപ്പോലീത്തായെപ്പറ്റിയുള്ള ജനത്തിന്റെ അതൃപ്തി. പൊതുസ്ഥലംമാറ്റത്തിലൂടെ ഭേദപ്പെട്ട ഒരാളെ കിട്ടുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷ.

2. ആധുനികമനുഷ്യൻ മാറ്റം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മെത്രാസനത്തിൽ പുതിയൊരു നേതൃത്വം വന്നാൽ അതിന് കൂടുതൽ പുരോഗതി കൈവരുമെന്ന ചിന്ത.

3. ചില മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ട ഭദ്രാസനങ്ങൾ കിട്ടുന്നതിനുള്ള ആസൂത്രിതശ്രമം.

4. തങ്ങൾക്കു കിട്ടിയ ഭദ്രാസനത്തിൽ ഏതെങ്കിലും കാരണത്താൽ സഭാശുശ്രൂഷ ഫലപ്രദമായി നടക്കുന്നില്ല എന്ന തിരിച്ചറിവുകൊണ്ട് ചില മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ മാറ്റം ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

5. ജനവികാരം മുതലെടുത്ത് ചിലരെ നീക്കാനുള്ള സഭാനേതൃത്വത്തിന്റെ ശ്രമം.

ഇതിൽ മൂന്നാമതു പറയുന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റി ആദ്യം ചിന്തിക്കാം. തങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച ഭദ്രാസനത്തേക്കാൾ സൗകര്യങ്ങൾ ഉള്ള മറ്റൊന്ന് അന്വേഷിക്കുന്നത് സ്വാർത്ഥതയാണ്. ഓരോ മെത്രാപ്പോലീത്തായും ലഭിച്ച ഭദ്രാസനാതിർത്തിയിൽ കഴിവുപോലെ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുകയാണ് വേണ്ടത്. നിയോഗത്തോടുള്ള പ്രതിബദ്ധതയെക്കാൾ സ്വന്തം സൗകര്യങ്ങൾക്ക് ഊന്നൽ കൊടുക്കുന്നവരെ ഈ സ്ഥാനത്തിന് അടിസ്ഥാന യോഗ്യത ഉള്ളവരായി പരിഗണിക്കാവുന്നതല്ല.

എന്നാൽ ചിലർക്ക് കിട്ടിയ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങൾ, സവിശേഷതകൾ, അവരുടെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ പ്രത്യേകത ഇവ കൊണ്ട് അവർക്കവിടെ ഫലപ്രദമായി ശുശ്രൂഷ നിർവഹിക്കുവാൻ ആവാതെ വരാം. ആ സാഹചര്യത്തിൽ അവിടെ തുടരുവാൻ അവരെ നിർബന്ധിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ല. വേണ്ടത്ര ആലോചനയില്ലാതെയും നിർദ്ദിഷ്ട മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കഴിവുകളും സ്വഭാവസവിശേഷതകളും ഭദ്രാസനത്തിന്റെ പ്രത്യേക പശ്ചാത്തലവും ഭദ്രാസനജനങ്ങളുടെയും മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും സാംസ്കാരികപ്രത്യേകതകൾ പരിഗണിക്കാതെയും ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ചുമതല കൊടുത്തതിന്റെ ഫലമാണിത്. ഓരോ ഭദ്രാസനത്തിനും അവിടത്തെ ചുറ്റുപാടുകളും വെല്ലുവിളിയും മനസ്സിലാക്കി അതിന് പറ്റിയ വ്യക്തിയെ വേണം ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്തായായി നിയമിക്കുവാൻ. എന്നിട്ടും ഫലം കാണാത്ത ചുറ്റുപാടിൽ കഴിവതും വേഗം അങ്ങനെയുള്ളവരെ വിടർത്തി യോജിക്കുന്ന പ്രവർത്തന മേഖല നൽകേണ്ടതാണ്.

എന്നാൽ ജനം മടുത്ത ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായെ തുടർന്നും അവിടെ നിലനിർത്തുന്നതിൽ യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല. ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപ് ഒരു മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ ഒരു മെമ്പർ പറഞ്ഞത് ഇപ്പോഴും ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. “ഭദ്രാസന അംഗങ്ങളിൽ ഇരുപതു ശതമാനത്തിന്റെയെങ്കിലും പിന്തുണ ഇല്ലാത്ത മെത്രാപ്പോലീത്തായെ ഒന്നു മാറ്റിക്കൂടെ.” ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്തായെപ്പറ്റിയുള്ള കടുത്ത നിരാശയാണ് ഇതിന്റെ പിന്നിലെ ചേതോവികാരം എന്ന് ആർക്കും വ്യക്തം. ഭദ്രാസനം ഭരിച്ചു മുടിക്കുന്ന അധിപന്മാരെ മാറ്റിക്കിട്ടണം എന്നു ജനം ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതിനവരെ കുറ്റം പറഞ്ഞിട്ടെന്തു കാര്യം? ഇതിനു വേണ്ടത് വ്യവസ്ഥാപിതമായ പരിഹാരമാണ്.

എന്നാൽ മാറ്റത്തിനു വേണ്ടി മാറ്റം ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ പ്രശ്നത്തിന്റെ സങ്കീർണ്ണത മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളവരല്ല. ചില സഭകളിൽ നില നിൽക്കുന്ന നടപടികൾ അതേപടി അനുകരിക്കുവാനുള്ള ശ്രമമാണിവിടെ കാണുന്നത്. കാര്യങ്ങൾ വിശദമായും ഗൗരവമായും പഠിക്കാൻ അവർ ശ്രമിക്കുകയാണ് ആദ്യം വേണ്ടത്.

സഭയ്ക്ക് സ്വയമായി അതിന്റെ ചരിത്ര-കാനോനിക-വേദശാസ്ത്ര പശ്ചാത്തലങ്ങളിൽ നിന്ന് പൊടുന്നനേ സ്വതന്ത്രമാകാനാവില്ല. ഒപ്പം തന്നെ വർത്തമാനകാല യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞു മാറി നിൽക്കുവാനും സാധിക്കില്ല. അതുകൊണ്ട് ഭൂതവർത്തമാനകാല പശ്ചാത്തലത്തിൽ പൊതുസഭാപാരമ്പര്യങ്ങൾ അപ്പാടെ നിഷേധിക്കാതെ വേണം പുതിയ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ.

അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ കാനോൻപ്രകാരം ഒരു എപ്പിസ്കോപ്പാ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മെത്രാസനത്തിൽ നിന്ന് മറ്റൊന്നിലേക്ക് സ്വന്ത താല്പര്യപ്രകാരമോ, ജനത്തിന്റെ സമ്മർദപ്രകാരമോ, മറ്റു എപ്പിസ്കോപ്പാമാരുടെ ഇടപെടൽപ്രകാരമോ സ്ഥലംമാറിക്കൂടാ. ദൈവം നിയോഗിച്ചിടത്തു തന്നെ അദ്ധ്യക്ഷനായി തുടരണം (അപ്പോസ്തോലിക കാനോൻ 15). അലക്സാണ്ട്രിയായിലെ അത്താനാസ്യോസിന്റെ നിർദ്ദേശം ഇതിനോട് പൊരുത്തപ്പെടുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ: എപ്പിസ്കോപ്പാ മെത്രാസനവുമായി വിവാഹസദൃശബന്ധത്തിലാണ്. എപ്പിസ്കോപ്പാ മണവാളനും ഭദ്രാസനം മണവാട്ടിയും. സ്വന്തം ഭദ്രാസനത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു വിവാഹമോചനവും മറ്റൊന്നിനെ സ്വീകരിക്കുന്നത് വ്യഭിചാരകുറ്റവുമാണ് (അത്താനാസ്യോസ് അപ്പോളജി 1.7). അദ്ദേഹം ഇവിടെ എപ്പിസ്കോപ്പാ -ഭദ്രാസനബന്ധത്തിന് ഒരു ആത്മീയ-കൗദാശിക അർത്ഥം നൽകുകയാണ്. നാസിയാൻസിലെ ഗ്രീഗോറിയോസിന് കുസ്തന്തീനോപോലീസിലെ സുന്നഹദോസിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തു നിന്ന് പിന്മാറേണ്ടി വന്നത് അദ്ദേഹം സ്വന്തം മെത്രാസനമായ സസീമയിൽ നിന്ന് സാമ്രാജ്യതലസ്ഥാനമായ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേക്ക് സ്ഥലംമാറിയതുകൊണ്ടാണ്. ഈ പരാമർശങ്ങളിൽ നിന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യം എപ്പിസ്കോപ്പാമാരുടെ വ്യക്തിഗതമായ സ്ഥലംമാറ്റം പോലും ആദിമസഭ അംഗീകരിച്ചിരുന്നില്ല എന്നതാണ്. പൊതുസ്ഥലംമാറ്റം എന്ന ആശയം അന്ന് അചിന്ത്യമായിരുന്നു. എന്നിരിക്കിലും ഒറ്റപ്പെട്ട സ്ഥലംമാറ്റങ്ങൾ പിന്നീട് സഭയിൽ നടന്നതായി കാണാം. അതു താഴെ പറയുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിലായിരുന്നു.

1. എപ്പിസ്കോപ്പായുടെ ഭരണപ്രാപ്തിയും പൊതു അംഗീകാരവും സേവനസന്നദ്ധതയും പരിഗണിച്ച് ഉയർന്ന സ്ഥാനത്തേക്കും പ്രമാണപ്പെട്ട ഭദ്രാസനത്തിലേക്കും നിയോഗിക്കപ്പെടാം. ഇത്തരത്തിലുള്ള മാറ്റത്തെ metathesis എന്നു വിളിക്കുന്നു. ഇത് സഭയുടെ ആവശ്യം പരിഗണിച്ചാണ് (for the good of souls and for the better administration of the church).

2. സഭാവിരുദ്ധവിഭാഗക്കാർ ബലം പ്രയോഗിച്ച് മെത്രാസനത്തിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കിയ എപ്പിസ്കോപ്പായ്ക്ക് ഒഴിവു വരുന്ന ഭദ്രാസന

ത്തിന്റെ ചുമതല നൽകുക. ഇത്തരത്തിലുള്ള നിയമനം metabasis എന്ന് അറിയപ്പെടുന്നു.

3. ഭദ്രാസനങ്ങളിൽ സ്ഥാനം ഒഴിവു വരുമ്പോൾ ബലം പ്രയോഗിച്ച് കയറിക്കൂടുന്ന പതിവുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിന് anabasis എന്നു പറയുന്നു.

സഭയുടെ ഉയർന്ന സേവനതലങ്ങളിൽ ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി നിയോഗിക്കപ്പെടുന്നവരും സഭാവിരുദ്ധരാൽ പുറത്താക്കപ്പെട്ടവരുമായ എപ്പിസ്കോപ്പാമാരെ ഒഴിവു വന്ന സഭാഭദ്രാസനങ്ങളിൽ പുനരധിവസിപ്പിക്കുന്നതും ന്യായമായ ക്രമീകരണമായിട്ടാണ് സഭ കാണുന്നത്. എന്നാൽ ഒഴിവു വന്ന ഭദ്രാസനങ്ങളിൽ ബലപ്രയോഗത്തിലൂടെയും കൗശലമാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയും സ്ഥാനം ഉറപ്പിക്കുന്ന പതിവിനെ അനുകൂലിക്കുന്നുമില്ല.

അതായത് പൊതുസ്ഥലംമാറ്റം കത്തോലിക്കാ-നവീകരണ-ഓർത്തഡോക്സ് സഭാപാരമ്പര്യങ്ങളിൽ ഒരിടത്തുംതന്നെ നിലവിലിരുന്നിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഒറ്റപ്പെട്ട സ്ഥലംമാറ്റങ്ങൾ ആകാവുന്നതുമാണ്. ഇതാണ് സഭയുടെ പൊതുപാരമ്പര്യം. ഇതിനുള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് പുതിയ വെല്ലുവിളികൾ, ആവശ്യങ്ങൾ എന്നിവ എങ്ങനെ നേരിടും എന്നതാണ് വിഷയം.

മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റം എന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ഒരു നിശ്ചിത കാലയളവ് സേവനം പൂർത്തിയാക്കുന്ന മുറയ്ക്ക് സഭയിലെ എല്ലാ മേൽപ്പട്ടക്കാരും ഭദ്രാസനമാറ്റത്തിന് വിധേയരായിക്കൊണ്ടിരിക്കും എന്നതാണ്. ഇത്തരം ഒരു സ്ഥലംമാറ്റത്തിന് ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിസഭയുടെ കാനോൻ, പാരമ്പര്യം, സഭാഭരണഘടന എന്നിവയുടെ പിൻബലമില്ല. കാനോൻ-സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയങ്ങൾ ആകട്ടെ ഇങ്ങനെ ഒരു ക്രമീകരണത്തെ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ സാഹചര്യത്തിൽ ഈ നടപടിക്ക് സഭയ്ക്കുള്ളിൽ നിന്ന് എതിർപ്പുണ്ടാകുവാനുള്ള സാധ്യത പ്രതീക്ഷിക്കണം. സ്ഥലംമാറാൻ ഏതെങ്കിലും മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ തയ്യാറാകാതിരിക്കുകയും അവരുടെ ഭദ്രാസനങ്ങൾ അവരുടെ സംരക്ഷണത്തിന് രംഗത്ത് വരികയും ചെയ്താൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന അരാജകത്വം സഭാനേതൃത്വം മുന്നിൽ കാണണം. അതുകൊണ്ട് സ്ഥലംമാറ്റം പ്രാവർത്തികമാക്കണം എന്നുണ്ടെങ്കിൽ പ്രാഥമികമായി ചെയ്യേണ്ടത് സുന്നഹദോസിന്റെ കാര്യപരിപാടിയിൽ അതുൾക്കൊള്ളിച്ച് അക്കാര്യം ചർച്ച ചെയ്ത് അഭിപ്രായസമന്വയത്തിൽ എത്തിച്ചേരുകയാണ്. അതിനു ശേഷം ഭരണഘടനയിൽ ആവശ്യമായ കൂട്ടിച്ചേർപ്പുകൾ നടത്തി നിയമനിർമ്മാണം നടത്തുവാൻ റൂൾസ് കമ്മിറ്റി നടപടികൾ സ്വീകരിക്കണം. ആവശ്യമായ സമിതികളിൽ അവതരിപ്പിച്ച് അത് ഭരണഘടനയുടെ ഭാഗമാക്കണം. അതല്ല, മേൽപ്പട്ടക്കാർ എല്ലാവർക്കും ഇക്കാര്യ

ത്തിൽ ഏകമനസ്സാണ് എങ്കിൽ ഈ പ്രക്രിയയുടെ ഒന്നും ആവശ്യമില്ല. അതല്ലാതെ ജനവികാരം മുതലാക്കി മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ അടിയന്തരപ്രമേയം പാസ്സാക്കി എളുപ്പവഴിയിൽ കാര്യസാധ്യത്തിനു ശ്രമിച്ചാൽ ആവശ്യമില്ലാതെ ഊരാക്കുടുക്കിൽ പെടുകയായിരിക്കും ഫലം. അതുകൊണ്ട് കുറുക്കുവഴികൾ അവലംബിച്ച് മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ ഭദ്രാസനമാറ്റം പ്രാവർത്തികമാക്കാൻ ശ്രമിക്കാതിരിക്കുകയായിരിക്കും വിവേകം.

എന്താണ് മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റത്തിന്റെ അനിവാര്യത? മേൽപ്പട്ടക്കാരിൽ ചിലർക്ക് ലക്ഷ്യ ഭദ്രാസനം ലഭിക്കുന്നതിനോ, സഭാകേന്ദ്രത്തിന് മെത്രാന്മാരുടെ മേലുള്ള അധികാര-നിയന്ത്രണങ്ങൾ മുറുക്കുന്നതിനോ, സഭാംഗങ്ങൾക്ക് തങ്ങളുടെ ഇടവകമെത്രാപ്പോലീത്തായെ പറ്റിയുള്ള നിരാശയ്ക്ക് പരിഹാരമുണ്ടാക്കുന്നതിനോ ഉള്ള മാർഗ്ഗമായി ഇതു പരിണമിക്കരുതല്ലോ. നേരെ മറിച്ച് സഭയുടെ കാര്യക്ഷമമായ പ്രവർത്തനത്തിനും നന്മയ്ക്കും പുരോഗതിക്കും സാക്ഷ്യത്തിനുമായി ഇതു ഭവിക്കണം. ഭദ്രാസനമാറ്റം വഴി ഇതെല്ലാം സംഭവിക്കുമോ എന്ന് പ്രാഥമികമായി അന്വേഷിക്കണം. മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ സ്ഥാനചലനം ഇക്കാര്യങ്ങൾക്ക് ഉതകുന്നില്ല എങ്കിൽ സ്ഥലംമാറ്റം അനാവശ്യമായി ഭവിക്കും. അതിനുവേണ്ടിയുള്ള അദ്ധ്വാനം വെറുതെയാകുകയും ചെയ്യും. മാത്രമല്ല, അത് പുതിയ പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുവാനും മതി. ഇതിന്റെയെല്ലാം അടിസ്ഥാനത്തിലാകണം ഇങ്ങനെ ഒരു നടപടിക്കാവശ്യമായ നിയമനിർമ്മാണപ്രക്രിയ തന്നെ ആരംഭിക്കുവാൻ. എന്നാൽ ഒരു കാര്യം പൂർണ്ണമായും ശരിയാണ്. നിലവിലിരിക്കുന്ന ക്രമീകരണം ന്യൂനതയുള്ളതും, ജനം മടുത്തതും, മാറ്റത്തിനും വിധേയമാകേണ്ടതുമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ജനരോഷം ഇതിനെതിരേ നിലനിൽക്കുന്നത്. മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റം നിലവിലിരിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കുമോ എന്നും ഏതു സാഹചര്യം അതു സൃഷ്ടിച്ചേക്കും എന്നും ആദ്യം വിലയിരുത്തേണ്ടതുണ്ട്.

1. മലങ്കരസഭയുടെ ഘടന എന്നത് അടിസ്ഥാനപരമായി ഫെഡറൽ സ്വഭാവം പുലർത്തുന്നതാണ്. ഓരോ ഭദ്രാസനവും ഭരണപരമായി വലിയ പരിധി വരെ സ്വതന്ത്രമാണ്. മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ വാഴ്ച, നിയമനം എന്നിവയൊഴിച്ച് എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അതിനുള്ളിൽതന്നെ നിർവ്വഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ. സാധാരണഗതിയിൽ കാതോലിക്കാ-മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഇടപെടൽ ഒരു ഭദ്രാസന അതിർത്തിയിൽ ആവശ്യമായി വരുന്നില്ല. ഭദ്രാസനഇടവകയുടെ ഭരണം, ആസൂത്രണം, അതിന്റെ നടപ്പിലാക്കൽ ഇവയെല്ലാം ഭദ്രാസനപൊതുയോഗം, കൗൺസിൽ എന്നിവയുടെ സഹകരണത്തോടെ ഭദ്രാസനമെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഭരണഘടന നൽകുന്നു.

അതുപോലെതന്നെ വൈദികസ്ഥാനികളുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ്, അഭ്യസനം, പട്ടംകൊടുക്കൽ, നിയമനം, സ്ഥലംമാറ്റം എന്നിവയെല്ലാം ഭദ്രാസനത്തിലെ ക്രമീകരണപ്രകാരം ഭദ്രാസനമെത്രാപ്പോലീത്തായാണ് ചെയ്യുന്നത്. ആ നിലയിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഭരണഘടനപ്രകാരം ഭദ്രാസനസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ്. ഭദ്രാസനമെത്രാപ്പോലീത്തായായി അവരോധിതനായിക്കഴിഞ്ഞാൽ സാധാരണഗതിയിൽ സ്ഥലംമാറ്റുന്നതിനോ നീക്കം ചെയ്യുന്നതിനോ (ഗൗരവമായ ആരോപണങ്ങൾ തെളിയിക്കപ്പെടുന്ന സാഹചര്യത്തിലൊഴിച്ച്) ഉള്ള അവകാശം ഭരണഘടന ആർക്കും നൽകുന്നില്ല. മെത്രാപ്പോലീത്തായെ നിശ്ചിതകാലയളവിനു ഉള്ളിൽ സ്ഥലംമാറ്റുന്ന ക്രമീകരണം വരുമ്പോൾ ഭദ്രാസനഇടവകയുടെ ഓട്ടോണോമിക്കും സഭയുടെ ഫെഡറൽ സംവിധാനത്തിനുമാണ് വെല്ലുവിളി ആകുന്നത്. മാത്രമല്ല, സ്ഥലംമാറ്റുന്ന അധികാരി എന്ന നിലയിൽ കാതോലിക്കാ-മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ സ്വേഛാധിപത്യപ്രവണതകൾ പ്രദർശിപ്പിക്കാനുള്ള സാധ്യതയും ഉണ്ട്. അന്ത്യോഖ്യൻ സുറിയാനിസഭയിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റം അനുവദനീയം അല്ലാത്തതുകൊണ്ട് കാലം ചെയ്ത പാത്രിയർക്കീസ് ഭദ്രാസനങ്ങളിൽ ആധിപത്യം നിലനിർത്തുവാനായി മെത്രാന്മാരെ 'പേട്രിയാർക്കൽ വികാരി' മാരായി നിയമിച്ച് യഥേഷ്ടം സ്ഥലംമാറ്റുന്നത് പതിവാക്കിയിരുന്നു. ശ്രേഷ്ഠ കാതോലിക്കാ പലപ്പോഴും മേൽപ്പട്ടക്കാരെ സഹായമെത്രാന്മാരായി നിയമിക്കുന്നതിന്റെ രഹസ്യവും ഇതു തന്നെ. കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ അധീശത്ത താല്പര്യങ്ങൾക്ക് വളം വച്ച് അധികാരകേന്ദ്രീകരണം നടപ്പിലാക്കി സഭയിൽ നിലനിൽക്കുന്ന ഫെഡറൽസംവിധാനം തകർക്കുന്നത് വളരെ അപകടകരമായ നീക്കമായിരിക്കും. ഓരോ സ്ഥലംമാറ്റത്തിലും ലക്ഷ്യ ഭദ്രാസനങ്ങൾ നേടിയെടുക്കുന്നതിനായി കേന്ദ്രാധികാരിയുടെ പാദസേവ നടത്താൻ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ മത്സരിക്കുന്ന ദയനീയകാഴ്ചയും ഉണ്ടാകാവുന്നതാണ്. ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ പാരമ്പര്യത്തിൽ സഭയ്ക്ക് പരമാധ്യക്ഷനില്ല, പ്രധാന മേലധ്യക്ഷൻ (primate) അതായത് സമന്മാരിൽ മുമ്പൻ മാത്രമേ ഉള്ളൂ. അതാണ് പാത്രിയർക്കാ – കാതോലിക്കായുടെ സ്ഥാനം സംബന്ധിച്ച് ഭരണഘടനാ പരാമർശം (സഭാഭരണഘടന ഖണ്ഡിക 1, 2 വായിക്കുക). പരമാധ്യക്ഷൻ, ഭദ്രാസനാധിപൻ തുടങ്ങിയ സംജ്ഞകൾ കേൾക്കുമ്പോൾ സഭാധികാരികൾക്ക് രോമഹർഷം ഉണ്ടാകുവാൻ സഹായിക്കും എന്നത് ശരിയാണ്. എന്നാൽ ഓർത്തഡോക്സ് പാരമ്പര്യത്തിന് ഈ വിശേഷണങ്ങൾ വിരുദ്ധമാണ് എന്ന് വിശ്വാസികൾ മനസ്സിലാക്കണം. പ്രധാന മേലധ്യക്ഷനെ പരമാധ്യക്ഷനായി ഉയർത്തി ഭദ്രാസനമെത്രാപ്പോലീത്തായെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആജ്ഞാനുവർത്തിയാക്കി സ്ഥലംമാറ്റത്തിന് വിധേയമാക്കുന്നതോടെ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാവിജ്ഞാനീയം മലങ്കരസഭയ്ക്ക് അന്യമാകും.

പഠനം ഇല്ലാതെയും ധൃതി വച്ചും സഭയിൽ പരിഷ്കാരങ്ങൾ കൊണ്ടു വരാൻ ശ്രമിച്ചാൽ അതു സൃഷ്ടിക്കുന്ന പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ വലുതായിരിക്കും.

രണ്ടാമതായി മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ പൊതുസ്ഥലംമാറ്റം ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ദീർഘകാല അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ആസൂത്രണത്തിനും അതിനോട് അനുബന്ധിച്ചുള്ള വികസനപ്രക്രിയയ്ക്കും തടയിടുവാൻ ഇടയാക്കിയേക്കും. ഭാവിചിന്ത ഉള്ള ഒരാൾ ഏതെങ്കിലും ഭദ്രാസനത്തിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി അവരോധിക്കപ്പെടുമ്പോൾ തന്റെ റിട്ടയർമെന്റ് വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിന്റെ ദൈർഘ്യം കണക്കു കൂട്ടി ഭാവിപദ്ധതികൾ ആവിഷ്കരിക്കുന്നു. അതിനായി അദ്ദേഹം ഒരു പഠനപ്രക്രിയയിൽ ഏർപ്പെടുന്നു. എന്തെല്ലാം ശേഷികൾ, വിഭവങ്ങൾ, സാധ്യതകൾ ഇവ ഭദ്രാസനത്തിനുണ്ട് എന്നും പ്രവർത്തനത്തിനുള്ള മേഖലകൾ, ആവശ്യങ്ങൾ, ഹ്രസ്വദീർഘകാല അടിസ്ഥാനത്തിൽ നടപ്പിലാക്കേണ്ട പദ്ധതികൾ ഇവ ഏതെല്ലാമെന്നും സംബന്ധിച്ച് അന്വേഷണം നടത്തുന്നു. ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കൃത്യമായ ആസൂത്രണവും (planning) അതു പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനുള്ള സമയക്രമീകരണവും (time schedule) ഉണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അതുപോലെതന്നെ വൈദികരുടെ പഠനം, തുടർ വിദ്യാഭ്യാസം, സാമ്പത്തികസുരക്ഷിതത്വം, മാറി വരുന്ന കാലഘട്ടത്തിലെ ശുശ്രൂഷകൾക്കായി അവരെ സജ്ജമാക്കൽ തുടങ്ങിയവയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വയം ഒരുക്കങ്ങളിൽ പെടും. ഇങ്ങനെ ദീർഘകാല വീക്ഷണത്തോടെ ഭദ്രാസനകാര്യങ്ങൾ നോക്കിക്കാണുന്ന ഒരു മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ നിശ്ചിതകാലയളവിൽ മാറ്റപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തിന് ഭദ്രാസനത്തിന്റെ വികസന-സാക്ഷ്യ-അജപാലന രംഗങ്ങളിൽ ആസൂത്രണം നടത്തുക സാധ്യമായി എന്നു വരികയില്ല. നേരെ മറിച്ച് സ്ഥലംമാറ്റത്തിന്റെ ഫലമായി മാറി എത്തുന്ന ഓരോ ഭദ്രാസന ആസ്ഥാനവും വഴിയമ്പലംപോലെ ഗണിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് പ്രേരണ നൽകുകയായിരിക്കും. മാർത്തോമ്മാ സഭയിൽ വളരെ കേന്ദ്രീകൃതമായ ഒരു ഭരണ-ആസൂത്രണ സംവിധാനം നിലനിൽക്കുന്നതിനാൽ മേൽപ്പട്ടക്കാർക്ക് സ്ഥലംമാറ്റം പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ല. ഓരോരുത്തർക്കും ഭദ്രാസനങ്ങളിൽ ദൈനംദിന ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ തന്റെ ശ്രദ്ധ പരിമിതപ്പെടുത്തിയാൽ മതിയാകും. എന്നാൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ സഭാവിജ്ഞാനീയം, ഭരണസംവിധാനം എന്നിവ മൗലികമായി വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ഭദ്രാസനഅധ്യക്ഷന്മാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റം സഭയുടെ വളർച്ചയ്ക്ക് സഹായകമാകാതെ വരുന്നു.

മൂന്നാമതായി മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ സേവനദൈർഘ്യം ഓരോ ഭദ്രാസനത്തിലും നിജപ്പെടുത്തുമ്പോൾ അവർ തങ്ങൾക്ക് പല സ്രോതസ്സുകളിൽ

നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന ധനം അവർ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്ന ഓരോ ഭദ്രാസന ത്തിലും നിക്ഷേപിക്കുവാൻ താല്പര്യം കാണിച്ചു എന്നു വരില്ല. തങ്ങ ളുടെ സേവനം ഏതാനും വർഷത്തേയ്ക്കു മാത്രമേ ഓരോ ഭദ്രാസന ത്തിലും ഉള്ളൂ എന്ന ചിന്ത ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്ന ഭദ്രാസനങ്ങളിൽ പണം മുടക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അവരെ പിന്തിരിപ്പിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ദീർഘകാല ഭരണം ഉണ്ടായിട്ടു പോലും ലഭിക്കുന്ന പണം ബ്ലേഡു ബാങ്കുകൾ, സ്വന്ത ക്കാർ, സിൽബന്ധികൾ എന്നിവിടങ്ങളിലേക്കു പ്രവഹിക്കുന്നതായി ആരോപണം നിലവിലുണ്ട്. ഇതു കൂടാതെയും ധാരാളം സ്വകാര്യ സാമ്പ ത്തിക ചോർച്ചകൾ നടക്കുന്നു. മുപ്പതും അതിലധികവും വർഷങ്ങൾ ഭദ്രാസനഭരണം നിർവ്വഹിച്ചിറങ്ങുമ്പോൾ സ്വന്തം ഭദ്രാസനത്തിൽ ഒന്നും ചെയ്യാതെ ഇരുന്നാൽ ജനമെന്തു പറയും എന്നു ചിന്തിച്ചെങ്കിലും കുറെ തുക മുടക്കിയെന്നിരിക്കും. എന്നാൽ സ്ഥലംമാറ്റം ഉണ്ടായാൽ സാമ്പ ത്തിക അഴിമതി രൂക്ഷമാകും. കൈയിലെത്തുന്ന പണം കീശയിലേക്കും പിന്നെ പലയിടങ്ങളിലേക്കും മാറും എന്നല്ലാതെ സഭയുടെ ക്ഷേമ ത്തിനും സാക്ഷ്യത്തിനും കെട്ടുപണിക്കും അതുതകാതെ പോകും. അതായത് മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ പൊതുസ്ഥലംമാറ്റം നിലവിൽ വരുന്നതോ ടുകൂടി സാമ്പത്തികക്രമക്കേടുകൾ വർദ്ധിക്കാനാണ് സാധ്യത.

നാലാമതായി ഭദ്രാസനമാറ്റം സമയാധിഷ്ഠിതമായി സംഭവിക്കുന്ന പ്രതിഭാസമാകയാൽ സ്ഥലംമാറുന്ന മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ ശുശ്രൂഷ ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്ന ഭദ്രാസനത്തിൽ ഏതെങ്കിലും പദ്ധതികൾ തുടങ്ങി വച്ചിട്ട് പൂർത്തിയാക്കാൻ കഴിയാതെ വന്നാൽ പിന്നാലെ വരുന്നയാൾ അതേ ശുഷ്കാന്തിയോടെ അത് ഏറ്റെടുത്തു പൂർത്തിയാക്കണം എന്നില്ല. പൂർ ത്തിയായത് തുടർന്നു നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിന് പ്രാപ്തി അഥവാ ആഗ്രഹം ഉണ്ടാകണമെന്നുമില്ല. അങ്ങനെ ഇവിടെ നയപരവും പ്രയോ ഗപരവുമായ ഒരു മുറിയലിന്റെ (discontinuity) പ്രശ്നമുണ്ട്. പിരിവു കിട്ടു ന്നതിനു വേണ്ടി എളുപ്പവഴിയായി അനാഥശാലയോ, വികലാംഗഭവനമോ, മന്ദബുദ്ധികേന്ദ്രമോ തുടങ്ങിവച്ചിട്ട് ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥലംമാറു ന്നതോടെ തുടർന്നു വരുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് പണപ്പിരിവിനു താല്പര്യം കുറവാണെങ്കിൽ അവയുടെയെല്ലാം ഭാവി അനിശ്ചിതത്വത്തി ലാവും. ഏതെങ്കിലും ബൃഹത്തായ പദ്ധതികൾ തുടങ്ങി പൂർത്തീകരിച്ച് നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ സമയം ലഭിക്കാത്തതുകൊണ്ട് അത്തരം സംരംഭങ്ങളൊന്നും നടക്കാതെയും വരുന്നു. അതുകൊണ്ട് സമർത്ഥരായ മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ അധ്വാനശീലം, ദീർഘദൃഷ്ടി, എന്റർപ്രണർഷിപ്പ് എന്നിവ ഭദ്രാസനത്തിനും സഭയ്ക്കും പ്രയോജനപ്പെടാതെ പോകുന്നു. ഇതു പൊതുവെ മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ ഇടയിൽ അലസതയും, ധൂർത്തും, അഴിമതിയും വളർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

കൂടാതെ ഓരോ ഭദ്രാസനത്തിലും നിലനിൽക്കുന്നത് പ്രത്യേകമായ സാഹചര്യമാണ്. മേൽപ്പട്ടക്കാരനെ സംബന്ധിച്ച് അതു പഠിക്കുകയും മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തിട്ട് പ്രവർത്തനം ആരംഭിക്കുന്നതിന് ന്യായമായ സമയം ആവശ്യമാണ്. ചുറ്റുപാടുകൾ മനസ്സിലാക്കി, വിലയിരുത്തി പ്രവർത്തനം ആരംഭിക്കുമ്പോഴേക്കും അടുത്ത സ്ഥലംമാറ്റം സംഭവിക്കാം. അവിടെ ലഭിച്ച അനുഭവസമ്പത്ത് പിന്നാലെ ലഭിക്കുന്ന ഭദ്രാസനത്തിൽ ഉപകരിക്കണം എന്നില്ല. ചിലപ്പോൾ അത് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത് പ്രതികൂലഫലം സൃഷ്ടിക്കാനും മതി. ഓരോ പ്രദേശത്തിന്റെയും സവിശേഷതയും പ്രാദേശികസംസ്കൃതിയും മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കുമ്പോഴാണ് ശുശ്രൂഷാവെല്ലുവിളി ഫലപ്രദവുമാകുന്നത്. എവിടെയാണെങ്കിലും തങ്ങൾക്ക് പരിചയമുള്ള തത്ത്വങ്ങൾ പ്രാവർത്തികമാക്കാനാണ് ശ്രമമെങ്കിൽ അത് പ്രശ്നം സൃഷ്ടിക്കും. അതുകൊണ്ട് സ്ഥിരമായ പൊതുസ്ഥലംമാറ്റങ്ങൾ പ്രാദേശികമായ പഠന-വിലയിരുത്തൽ പ്രക്രിയയെ സഹായിക്കില്ല. മുൻ ധാരണപ്രകാരമുള്ള കാര്യപരിപാടികൾ ഓരോ ഇടത്തും നടപ്പിലാക്കുക എന്നാൽ പ്രാദേശികമായ സംസ്കാരവും സാഹചര്യവും അവഗണിച്ചുള്ള ശുശ്രൂഷയായിരിക്കും. ഓരോ പ്രദേശത്തിന്റെയും പശ്ചാത്തല സാഹചര്യങ്ങളോട് നിസ്സംഗത പുലർത്തി സംവേദനത്വം ഇല്ലാതെ നിർവ്വഹിക്കുന്ന ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് വേണ്ടത്ര ഫലപ്രാപ്തി ഉണ്ടാകുകയുമില്ല. അതുകൊണ്ട് വെല്ലുവിളി ഉയർത്തുന്ന, അർത്ഥവത്തായ എപ്പിസ്കോപ്പൽ ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് ഭദ്രാസനവുമായി ദീർഘകാല പരിചയവും, പഠനവും, വിലയിരുത്തലും ഉണ്ടായേ തീരൂ. ഒരു വൈദികന്റെ ഇടവകയിലുള്ള ഹ്രസ്വകാല ശുശ്രൂഷയുമായി മേൽപ്പട്ടക്കാരന്റെ ഭദ്രാസനസേവനം താരതമ്യപ്പെടുത്തിക്കൂടാ. വൈദികന്റേത് പ്രധാനമായും അജപാലനശുശ്രൂഷയാണ്. ഭദ്രാസനമെത്രാപ്പോലീത്തായുടേത് കുറെക്കൂടി സമഗ്രസ്വഭാവമുള്ളതാണ്. സ്ഥലംമാറ്റത്തിലൂടെ ഓരോ ഭദ്രാസനത്തിലും കയറി ഇറങ്ങുന്നതു വഴി ഒരു ഭദ്രാസനത്തിനും സ്ഥായിയായ സംഭാവന നൽകുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിന് കഴിയാതെ വരുന്നു.

ഇടവകമെത്രാപ്പോലീത്തായെപ്പറ്റിയുള്ള ജനത്തിന്റെ അസംതൃപ്തി ആണല്ലോ സ്ഥലംമാറ്റ വിഷയം പൊതുവികാരമാക്കുന്നത്. സ്വന്തം ഉത്തരവാദിത്തം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന് പരാജയപ്പെടുന്ന ഒരു മേൽപ്പട്ടക്കാരനെ സ്ഥലംമാറ്റി മറ്റൊരു ഭദ്രാസനത്തിൽ വിടുക, ഉയർത്തി കാതോലിക്കാസ്ഥാനത്തേക്ക് അവരോധിക്കുക, എന്നീ രണ്ടു സാധ്യതകൾ മാത്രമേ ഉള്ളൂ. ഒരു കാലിലെ മന്ത് മറുകാലിലേക്ക് മാറ്റുക അല്ലെങ്കിൽ തലയിലേക്ക് നീക്കുക (ഈ പ്രയോഗത്തിന് പ. കാതോലിക്കാ ബാവായോട് കടപ്പാട്) എന്ന ഓപ്ഷൻ മാത്രമാണ് ഇവിടെയുള്ളത്. അതുകൊണ്ട്

അപ്രാപ്തനോ അലസനോ ആയ ഒരു മേൽപ്പട്ടക്കാരനെ മാറ്റി പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നതു വഴി മറ്റൊരു ഭദ്രാസനമോ, സഭ തന്നെയോ നഷ്ടം സഹിക്കേണ്ടിവരുമെന്നു മാത്രം. കൂടാതെ മാറി വരുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്ന് മെച്ചപ്പെട്ട സേവനം കിട്ടും എന്നതിനും ഉറപ്പൊന്നുമില്ല. അതായത് മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ പൊതുവായ സ്ഥലംമാറ്റം കൊണ്ട് ഭദ്രാസനത്തിനോ, സഭയ്ക്കു പൊതുവായോ എന്തെങ്കിലും പ്രയോജനം സിദ്ധിക്കും എന്നുള്ളത് വെറും ഒരു വ്യാമോഹമായി പരിണമിക്കാനാണ് സാധ്യത.

മേൽപ്പറഞ്ഞ ചർച്ചയിൽ ഉരുത്തിരിയുന്ന നിഗമനം: മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ പൊതുവായ സ്ഥലംമാറ്റം സഭയ്ക്കും ഭദ്രാസനങ്ങൾക്കും പ്രയോജനപ്പെടില്ല എന്നതാണ്. ജനത്തിന്റെ പ്രതീക്ഷയ്ക്ക് സാധൂകരണം നൽകുന്നതുമല്ല. അതുകൊണ്ട് അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു നടപടി ഒഴിവാക്കി സഭാംഗങ്ങളുടെ നിരാശയും അസ്വസ്ഥതയും പരിഹരിക്കുവാനാണ് വഴി അന്വേഷിക്കേണ്ടത്. അനഭിമതനായ ഒരു മേൽപ്പട്ടക്കാരന് ഒരിടത്തും ഫലപ്രദമായി ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാനാകില്ല എന്നത് ഒരു വസ്തുതയാണ്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ സ്ഥലംമാറ്റിയതുകൊണ്ട് എന്തു വിശേഷം? ഈ പ്രശ്നത്തിന് സ്ഥലംമാറ്റം പരിഹാരമല്ല. ഇവിടത്തെ അടിസ്ഥാനപ്രശ്നം നിലവിലിരിക്കുന്ന സംവിധാന (system) ത്തിന്റെ കുഴപ്പമാണ്. അതുകൊണ്ട് കുറേക്കൂടി മൗലികമായി സംവിധാനത്തെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തണം. അതിന് നിലവിലിരിക്കുന്ന ക്രമീകരണത്തിന്റെ അപ-പുനർ നിർമ്മിതികളിൽ കുറഞ്ഞൊന്നും പോരായെന്നാണ് എന്റെ നിരീക്ഷണം.

മേൽപ്പട്ടക്കാർ നിശ്ചിതകാലയളവ് ഒരിടത്ത് പൂർത്തിയാക്കുന്ന മുറയ്ക്ക് ഭദ്രാസനമാറ്റത്തിന് വിധേയരായിക്കൊണ്ടിരുന്നാൽ അതു വഴി നിർദ്ദിഷ്ടപ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം ഉണ്ടാകണം എന്നില്ല എന്ന നിഗമനത്തിലാണ് നാം എത്തിച്ചേർന്നത്. സ്വന്തം ഭദ്രാസനമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ശുശ്രൂഷാനിർവ്വഹണത്തിലുള്ള അതൃപ്തിയും നിരാശയും, സ്ഥലംമാറ്റത്തിലൂടെ മറ്റൊരു മേൽപ്പട്ടക്കാരന്റെ മെച്ചപ്പെട്ട സേവനം കിട്ടുമെന്ന പ്രതീക്ഷയുമാണല്ലോ സഭാംഗങ്ങളെ ഈ നടപടിക്ക് അനുകൂലമാക്കുന്ന ഘടകം. നിരാശയ്ക്കുള്ള അടിസ്ഥാനം ഒരു പക്ഷേ ശരിയാകാം. എന്നാൽ മാറി വരുന്ന മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ പ്രതീക്ഷ യാഥാർത്ഥ്യമാക്കും എന്നതിന് ഒരു ഉറപ്പും ഇല്ല. ഭദ്രാസനശുശ്രൂഷ വേണ്ടത്ര ഗൗരവമായി നടത്താത്ത മെത്രാപ്പോലീത്താമാരെ സ്ഥലംമാറ്റിയതുകൊണ്ടു മാത്രം അവരുടെ സേവനതാല്പര്യം വർദ്ധിക്കും എന്ന വാദത്തിനും കഴമ്പുള്ളതായി തോന്നുന്നില്ല. നീണ്ടകാല ആസൂത്രണ-പ്രവർത്തനസൗകര്യങ്ങൾ കിട്ടാത്തതു മൂലം ചുമതലാബോധമുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്കു പോലും സ്ഥലംമാറ്റംകൊണ്ട് വേണ്ടവിധം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കഴിയാതെ

വരുന്നു. ഇവ കൂടാതെ സ്ഥലംമാറ്റം നിലവിൽ വരുന്നതോടെ സഭാ ഭദ്രാസനതലങ്ങളിൽ പുതിയ പ്രശ്നസാഹചര്യങ്ങൾ രൂപപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് സ്ഥലംമാറ്റത്തിന് പ്രേരണ നൽകുന്ന സാഹചര്യങ്ങളാണ് മാറിവരേണ്ടത്. അതായത് ജനപ്രിയരല്ലാത്ത മേൽപ്പട്ടക്കാരെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന സഭാസംവിധാനത്തിന്റെ തകരാറുകളാണ് പരിഹരിക്കേണ്ടത് എന്ന് ചുരുക്കം.

തീർച്ചയായും തങ്ങളുടെ സ്വാർത്ഥതാല്പര്യങ്ങളോട് സഹകരിക്കാത്ത മേൽപ്പട്ടക്കാരെ സ്ഥലംമാറ്റി പക വീട്ടണം എന്ന് ചിന്തിക്കുന്ന ചില അൽമായപ്രമുഖരും ഈ നീക്കത്തിന് പിമ്പിൽ സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് അറിയുന്നു. ഇക്കൂട്ടർ ജനത്തിന്റെ അതൃപ്തി മുതലെടുത്ത് തങ്ങളുടെ നിഗൂഢലക്ഷ്യം യാഥാർത്ഥ്യമാക്കാൻ കിണഞ്ഞു പരിശ്രമിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റം എന്ന സാധാരണക്കാരുടെ നിഷ്കളങ്കമായ ഒരു നിർദ്ദേശം സ്വകാര്യ അജണ്ടകളുള്ള നേതാക്കന്മാർ തന്ത്രപൂർവ്വം തങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യസാധ്യത്തിനായി ചൂഷണം ചെയ്യുന്നു. വിഷയം സംബന്ധിച്ച് വേണ്ടത്ര പഠനം സിദ്ധിക്കാത്ത സാധാരണ സഭാംഗങ്ങളെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ച് സ്ഥലംമാറ്റം നടന്ന് കിട്ടുവാനായി അവരെ സംഘടിപ്പിച്ചു മുമ്പിൽ നിർത്തി ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യസാധ്യശ്രമം നടത്തുന്നു. അതായത് തങ്ങളുടെ താല്പര്യസംരക്ഷണത്തിന് പിന്തുണ നൽകാത്ത മേൽപ്പട്ടക്കാരെ പാഠം പഠിപ്പിക്കുവാൻ യത്നിക്കുന്നവരുടെ കൗശലവും തന്ത്രവും ഈ സംരംഭത്തിന്റെ പിമ്പിലുണ്ട് എന്ന വസ്തുത മറക്കേണ്ട. ഇത് നിലവിലിരിക്കുന്ന സംവിധാനത്തിന് തിരുത്തൽ അനിവാര്യമാക്കുന്ന മറ്റൊരു ഘടകമാണ്.

സംവിധാനത്തിന്റെ തകരാറുകൾ, തിരുത്തൽ, എന്നൊക്കെ പറയുമ്പോൾ എന്താണ് അവ കൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കുന്നത് എന്നതിന് വിശദീകരണം ആവശ്യമാണ്. സഭയിൽ ഒരു വ്യക്തിയും സ്വയമായി മേൽപ്പട്ടസ്ഥാനത്തേക്ക് വരുന്നില്ല. അടിസ്ഥാനയോഗ്യതകൾ നേടി നിർദ്ദിഷ്ട തെരഞ്ഞെടുപ്പ്-നിയമന പ്രക്രിയകളിലൂടെ ഒരു മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ അവരോധിക്കപ്പെടുകയാണ്. അതായത് ഒരു വ്യക്തിക്ക് പരിശീലനം നൽകി തെരഞ്ഞെടുത്ത് വാഴിച്ച് നിയോഗിച്ച് മേൽപ്പട്ടക്കാരനായി നിലനിർത്തുന്ന നിലവിലുള്ള ക്രമീകരണമാണ് സമഗ്രമായ അന്വേഷണത്തിനും തിരുത്തലിലും വിധേയമാകേണ്ടത്. കാരണം, ഈ പ്രക്രിയയിലുള്ള കുറവുകളാണ് പ്രാപ്തിയുള്ളവരും ശുശ്രൂഷാസന്നദ്ധരും ജനപ്രിയരുമായി മേൽപ്പട്ടക്കാർ നിയമിതരാകുന്നതിന് തടസ്സമായി വരുന്നത് എന്നു വ്യക്തം.

അതുകൊണ്ട് മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ ശുശ്രൂഷയുടെ പരാജയത്തിന് അവരെ പഴിചാരുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല. അവരെ ആ സ്ഥാനത്ത് എത്തിച്ച്

നിലനിർത്തുന്ന സംവിധാനത്തിന്റെ വൈകല്യമായി ഇതിനെ മനസ്സിലാക്കണം. അതുകൊണ്ട് സഭ ഈ വിഷയത്തിലുള്ള അതിന്റെ പരാജയം തിരിച്ചറിഞ്ഞ് ആവശ്യമായ പരിഹാരനടപടികൾ ആവിഷ്കരിക്കുകയാണ് ആവശ്യം. മെത്രാപ്പോലീത്തായായി അവരോധിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ അടിസ്ഥാനപരിശീലനം, തിരഞ്ഞെടുപ്പ്, നിയമനം എന്നിവയിലെല്ലാം ആവശ്യമായ തിരുത്തൽ നടത്തേണ്ടതായി വരുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്ന തെരഞ്ഞെടുപ്പ്-നിയമന പ്രക്രിയയ്ക്ക് മൗലികമായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ ആവശ്യമാണ് എന്ന് സൂചന.

മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ ശുശ്രൂഷാപരാജയത്തിന് അടിസ്ഥാന കാരണം അവർക്ക് ലഭിക്കുന്ന പരിശീലന (formation) ത്തിന്റെ വൈകല്യമാണ്. തങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നത് ദൈവജനത്തെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിനുള്ള നിയോഗമാണ് എന്ന ബോധ്യം വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ വൈദികപരിശീലനകേന്ദ്രങ്ങൾ വിജയിക്കുന്നില്ല എന്നത് ഒരു നിരീക്ഷണമാണ്. ദൈവജനത്തെ വിനയപൂർവ്വം ശുശ്രൂഷിക്കുകയാണ് തങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ദൈവനിയോഗം എന്നത് മനസ്സിലാക്കാതെ പട്ടത്വ-മേൽപ്പട്ടസ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നവർ വിശ്വാസ സമൂഹത്തിൽ നിന്ന് അന്യപ്പെടുന്നതിൽ അത്ഭുതമില്ല. ദൈവം ഏൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന സമൂഹത്തെ ശുശ്രൂഷിച്ച് നിയോഗബോധമുള്ള ദൈവജനമായി നിലനിർത്തുകയാണ് അജപാലനത്തിന്റെ പ്രാഥമികമായ വിളി എന്ന സത്യം പരിശീലനഘട്ടത്തിൽതന്നെ തിരിച്ചറിയേണ്ടതുണ്ട്. ഇതിന് പകരം പൗരോഹിത്യാധിപത്യസംസ്കൃതിക്ക് സ്ഥിര അംഗീകാരം ലഭിക്കുവാൻ ജനത്തെ പാകപ്പെടുത്തുകയാണ് ഇപ്പോഴത്തെ വൈദിക പരിശീലനത്തിന്റെ സ്വഭാവമായി കാണുന്നത്. അതുകൊണ്ട് വൈദികവിദ്യാർത്ഥികൾ പിന്നീട് ഇടവക അധികാരികളായും അതിൽ ചിലർ ഭദ്രാസനാധിപന്മാരായും മാറുന്നു. സ്വതന്ത്രബുദ്ധിയുള്ള സഭാംഗങ്ങൾ ഇവരിൽ നിന്ന് അകലം പാലിക്കുകയും പലരും സഭ വിട്ടുപോകുകയും ചെയ്യുന്നു. അജപാലനശുശ്രൂഷയുടെ പ്രാഥമിക സ്വഭാവവും ലക്ഷ്യവും ഗ്രഹിക്കാത്തവർ മേൽപ്പട്ടക്കാരായാൽ അവർ അധികാരികളായി പരിണമിക്കും. ഇപ്പോൾ അവരുടെ പേരിൽ ഉന്നയിക്കപ്പെടുന്ന ആരോപണങ്ങൾ തുടർന്നും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഇത് സംഭവിക്കാതിരിക്കാൻ കൃത്യമായ ലക്ഷ്യങ്ങളും ഊന്നലുകളും വൈദികപരിശീലനത്തിൽ ലഭ്യമാക്കണം.

രണ്ടാമതായി മേൽപ്പട്ടസ്ഥാനത്തേക്കുള്ള തെരഞ്ഞെടുപ്പു പ്രക്രിയയാണ് പരിവർത്തനവിധേയമാകേണ്ടത്. ഇപ്പോഴത്തെ ക്രമീകരണത്തിൽ സഭയിലുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്താസ്ഥാന ഒഴിവുകളും കുറച്ച് എക്സ്ട്രാകളും കണക്കു കൂട്ടി മേൽപ്പട്ടക്കാരെ തെരഞ്ഞെടുത്ത് വാഴിക്കുകയാണ് പതിവ്. സ്ഥാനാർത്ഥികളിൽ നിന്ന് നിശ്ചിത ശതമാനം വോട്ട് കിട്ടുന്നവരെ

മലങ്കര അസ്സോസിയേഷൻ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. അവരെ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് വാഴിച്ച് സുന്നഹദോസിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം പൗരസ്ത്യകാതോലിക്കാ നിയമിക്കുന്നു. പിന്നീട് ഓരോരുത്തരും ആജീവനാന്തം അവിടെ കഴിയുന്നു. ഭദ്രാസനത്തിന്റെ പൂർണ്ണ പിന്തുണ നഷ്ടമായാലും ഭദ്രാസന അധിപൻ കുലുക്കമില്ലാതെ സിംഹാസനത്തിൽ പിടിച്ചിരിക്കും. ഈ രീതി തിരുത്തപ്പെടേണ്ടതാണ്.

സഭാപാരമ്പര്യപ്രകാരം ഓരോ മേൽപ്പട്ടക്കാരനും ഒരു നിശ്ചിത ഭദ്രാസനത്തിലേക്കാണ് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയും വാഴിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യേണ്ടത്. ഇപ്പോഴത്തെ രീതിയിൽ യഥാർത്ഥ ഒഴിവുകളും ഭാവിയിൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന ഒഴിവുകളും കൂട്ടി ഒരു ശുഭ നമ്പർ കണക്കാക്കി കൂട്ടത്തോടെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് വാഴിച്ച് അവരെ ഭദ്രാസനങ്ങളിൽ നിയമിക്കുന്നു. ഒഴിവുള്ള ഭദ്രാസനങ്ങൾക്ക് ഇവരുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ്-നിയമന പ്രക്രിയയിൽ യാതൊരു നിർണ്ണായകപങ്കും ഇല്ല. ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്തായെ ഭദ്രാസനം തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന സാഹചര്യമുണ്ടെങ്കിൽ അവിടത്തെ പള്ളിപ്രതിനിധികൾ സ്ഥാനാർത്ഥികളെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ച് വിലയിരുത്തി തങ്ങൾക്ക് യോജിക്കുന്ന ഒരാളെ തിരഞ്ഞെടുക്കും. എന്നാൽ പൊതുവായി മേൽപ്പട്ടക്കാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന സംവിധാനത്തിൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള കർശനമായ ജാഗ്രത ഇടവകപ്രതിനിധികൾ പുലർത്തുകയില്ല. അവിടെ വ്യക്തിപരമായ താൽപര്യം, അടുപ്പം, ആരെങ്കിലുമൊക്കെ രക്ഷപ്പെട്ടോട്ടെ എന്ന മനോഭാവം തുടങ്ങിയവ വോട്ട് നൽകുന്നതിന്റെ മാനദണ്ഡമാകും. കൂടാതെ ക്ലിക്കുകൾ, ആശ്രമങ്ങൾ, നെറ്റ്‌വർക്കിംഗ്, കാര്യസാധ്യത്തിനുള്ള കൂട്ടുകെട്ടുകൾ, പ്രാദേശിക താല്പര്യങ്ങൾ എന്നിവ, പണവും, സ്വാധീനവും, പ്രചാരണവും എല്ലാം പ്രധാനമായ എപ്പിസ്കോപ്പൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പു മത്സരത്തിൽ നിർണ്ണായകമാകുന്നു. നേരെ മറിച്ച് ഒഴിവുള്ള ഭദ്രാസനം സ്വന്തം മെത്രാപ്പോലീത്തായെ തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ഭാവി പരിഗണിച്ച് ഏറ്റവും യോജിച്ച വ്യക്തിയെ കണ്ടെത്തുന്നു. അതോടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാവി ഉത്തരവാദിത്തം കൂടിയാണ് ഭദ്രാസനം ഏറ്റെടുക്കുന്നത്. തങ്ങൾതന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്ത മേൽപ്പട്ടക്കാരനെ മാറ്റിക്കിട്ടണം എന്ന ആവശ്യവുമായി വരുവാൻ അവർക്ക് അർഹത നഷ്ടപ്പെടുന്നു. ഭദ്രാസനം മാറണമെന്ന ആവശ്യം മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്നും ഉണ്ടാവുകയില്ല. അതായത് മേൽപ്പട്ടക്കാരനെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന പ്രക്രിയയിൽ ഭദ്രാസനത്തിന് നിർണ്ണായകപങ്കുള്ള സംവിധാനം നിലവിൽ വന്നാൽ ഇടവകമെത്രാപ്പോലീത്താ ഭദ്രാസനത്തിൽ ഉത്തരവാദിത്തത്തോടെ ശുശ്രൂഷിക്കും. അദ്ദേഹത്തെ മാറ്റണമെന്നുള്ള ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങളും നിലയ്ക്കും. തന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തു എന്ന നിലയിൽ മേൽപ്പട്ടക്കാരന് ഭദ്രാസനത്തോട് മാനസികഅടു

പ്പവും കടപ്പാടും കൂറും നിലനിൽക്കും. ഭദ്രാസനമാകട്ടെ തങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്ത മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന നിലയിൽ ഉത്തരവാദിത്തത്തോടെ ശുശ്രൂഷയിൽ സഹകരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ പാരസ്പര്യത സാധാരണഗതിയിൽ അർത്ഥവത്തായ ഭദ്രാസനശുശ്രൂഷയ്ക്ക് സാധ്യത ഒരുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

എന്നാൽ ഇപ്പോൾ കൂട്ടമായി തെരഞ്ഞെടുത്ത് വാഴിക്കുന്ന മേൽപ്പട്ടക്കാരെ സുന്നഹദോസിന്റെ തീരുമാനപ്രകാരം മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ സമ്മതം വാങ്ങി ഏതെങ്കിലുമൊക്കെ ഭദ്രാസനങ്ങളിലേക്ക് നിയോഗിക്കുന്നു. ഇത് ഒരുതരം അടിച്ചേൽപ്പിക്കലാണ്. ഭദ്രാസനത്തിന്റെ താല്പര്യം പരിഗണിക്കാതെ തെരഞ്ഞെടുത്ത് നിയോഗിക്കപ്പെടുന്ന മേൽപ്പട്ടക്കാരന് പൂർണ്ണമായ സ്വാഗതവും സഹകരണവും ലഭിക്കണമെന്നില്ല. ലഭിച്ച ഭദ്രാസനത്തെപ്പറ്റി മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് തികഞ്ഞ തൃപ്തിയുണ്ടാകണമെന്നുമില്ല. അതുകൊണ്ട് നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ഭദ്രാസനത്തിൽ നിന്ന് മെച്ചപ്പെട്ട ഒന്നിലേക്ക് കയറിപ്പറ്റാൻ ചില മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ, നിയമിതരായ അന്നു മുതൽ, പഴുതു നോക്കി ഇരിക്കുകയാകും. അതുകൊണ്ട് ഫലപ്രദമായി ഭദ്രാസനശുശ്രൂഷ നടക്കുവാനുള്ള താല്പര്യം താരതമ്യേന കുറവായിരിക്കും. ഇത്തരം ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായെ വേണ്ടവിധം ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ ഭദ്രാസനവും തയ്യാറായെന്ന് വരികയില്ല. സാവകാശം ഭദ്രാസനവും മെത്രാപ്പോലീത്തായും തമ്മിലുള്ള അകൽച്ച ആരംഭിക്കുന്നു. സ്ഥലംമാറ്റത്തിന് മുറവിളി ശക്തമാകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ കാര്യങ്ങൾക്ക് വ്യത്യാസം വരണമെങ്കിൽ ഓരോ ഭദ്രാസനവും അതിന് അനുയോജ്യനായ മേൽപ്പട്ടക്കാരനെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന രീതി നിലവിൽ വരണം. തെരഞ്ഞെടുപ്പിന് ശേഷം മലങ്കര അസ്സോസിയേഷൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് അംഗീകരിക്കുകയും സുന്നഹദോസ് അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിർദ്ദിഷ്ട ഭദ്രാസനത്തിൽ വച്ച് വാഴിക്കുകയും ചെയ്താൽ പ്രക്രിയ പൂർത്തിയാവും.

ഈ നടപടിക്ക് ഭരണഘടനപ്രകാരം തടസ്സമുണ്ടോ എന്ന് സംശയമുണ്ടാകാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ നിലവിലിരിക്കുന്ന രീതിപ്രകാരം ഇതിന് നിയമപ്രശ്നം ഇല്ല എന്നതാണ് വസ്തുത. മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് മലങ്കര അസ്സോസിയേഷനാണ് എന്നതാണ് ഭരണഘടനാപ്രകാരമുള്ള വിവക്ഷ. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഭദ്രാസനങ്ങളിൽ തിരഞ്ഞെടുത്തവരെ മലങ്കര അസോസ്സിയേഷൻ അംഗീകരിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്. അവരുടെ അംഗീകാരം നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന് വോട്ടെടുപ്പും ഇല്ല. ആ ക്രമപ്രകാരം ഭദ്രാസനം തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന മേൽപ്പട്ട സ്ഥാനാർത്ഥിക്ക് അംഗീകാരം നൽകുന്നത് ഭരണഘടനാ വിരുദ്ധമല്ല. അതുകൊണ്ട് ഒഴിവുള്ള ഭദ്രാസനം ഐഡന്റിഫൈ ചെയ്ത് ആ ഭദ്രാ

സനത്തിന്റെ പങ്കാളിത്ത-ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളോടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തി മലങ്കര അസ്സോസിയേഷനും സുന്നഹദോസും അംഗീകരിക്കുന്ന മുറയ്ക്ക് വാഴിച്ച് നിയോഗിക്കുന്ന ക്രമീകരണം വന്നാൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പു പ്രക്രിയയിൽ സ്ഥായിയായ മാറ്റം വരും. ഇതോടെ ഭദ്രാസനങ്ങളുടെയും മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെയും പ്രശ്നങ്ങളും പരിഹരിക്കപ്പെടും.

തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന വ്യക്തികളുടെ ഫിറ്റ്നസ്സ് ഉറപ്പാക്കേണ്ടതുണ്ട്. അവരുടെ ശാരീരിക-മാനസിക-ആരോഗ്യം ഉത്തരവാദിത്തപ്പെട്ട അജ പാലനശുശ്രൂഷയ്ക്ക് അനിവാര്യമാണ്. കുറ്റകൃത്യവാസന, പണപരമായ തിരിമറി, പെരുമാറ്റ-സ്വഭാവ വൈകൃതങ്ങൾ എന്നിവകളിൽ നിന്നെല്ലാം സ്വതന്ത്രരാണോ എന്നത് സഭയിൽ നിന്ന് നിയോഗിക്കപ്പെടുന്ന-എക്സ് പെർട്ട് കമ്മിറ്റി വിലയിരുത്തി വേണം സ്ഥാനാർത്ഥിത്വം അംഗീകരിക്കു വാൻ. കൂടാതെ സുന്നഹദോസിന്റെ അനുമതി നേടിയവർക്ക് മാത്രമേ മേൽപ്പട്ടസ്ഥാനത്തേക്ക് സ്ഥാനാർത്ഥിയാകുവാൻ അനുവാദം നൽകാവൂ. സത്യസന്ധരും (integrity) മാനസികാരോഗ്യമുള്ളവരും പൊതു അംഗീ കാരമുള്ളവരും ആയ സ്ഥാനാർത്ഥികളിൽ നിന്ന് യോഗ്യതയുള്ളവർ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട് വാഴിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അവർക്ക് സുഗമമായ ഭദ്രാ സനശുശ്രൂഷാ സാഹചര്യം ഒരുങ്ങിക്കിട്ടും.

തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട സ്ഥാനാർത്ഥികൾക്ക് ആവശ്യമായ പ്രത്യേക മായ പരിശീലനം ലഭ്യമാക്കണം. മേൽപ്പട്ടക്കാർക്ക് നിർവ്വഹിക്കേണ്ടി വരുന്ന സവിശേഷ കൗദാശികശുശ്രൂഷകൾ, കാനോൻ, ഭരണഘടന എന്നിവയിൽ മാത്രമായി പരിശീലനം പരിമിതപ്പെടുത്താവുന്നതല്ല. അഡ് മിനിസ്ട്രേഷൻ, ധനകാര്യം, നിയമം വിവിധ സമിതികളിൽ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിക്കുന്നതിനാവശ്യമായ സാങ്കേതിക-പ്രായോഗിക അറിവുകൾ ഇവ യിലെല്ലാം പരിശീലനം സിദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇതു കൂടാതെ കാര്യക്ഷ മമായി ഭദ്രാസനശുശ്രൂഷ നടത്തുന്ന രണ്ടു മൂന്നു മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ കൂടെ നിശ്ചിതകാലം പരിശീലനം നേടിയ ശേഷം ആകണം ആ സ്ഥാനമേൽ ക്കുന്നത്. നല്ലവണ്ണം ഒരുക്കി ഒരു വ്യക്തിയെ മേൽപ്പട്ടസ്ഥാനത്തേക്ക് പ്രവേശിപ്പിക്കുക എന്നത് സഭയുടെ കർത്തവ്യമായി കാണണം.

നിയമിതനായ ശേഷം നിശ്ചിതസമയങ്ങളിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ശുശ്രൂഷാ നിർവഹണം വിലയിരുത്തി അതിന്റെ റിപ്പോർട്ട് മെത്രാപ്പോ ലീത്തായ്ക്കും കാതോലിക്കോസിനും കിട്ടുവാനുള്ള ക്രമീകരണം ഉണ്ടാ വണം. അതുവഴി പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വരുന്ന പാകപ്പിഴകൾ തിരുത്തു വാനും പ്രത്യേക വിഷയങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിക്കുവാനും മെത്രാപ്പോലീ ത്തായ്ക്ക് അവസരം ലഭിക്കുന്നു. തന്റെ ശുശ്രൂഷയുടെ ഫലപ്രാപ്തി യെപ്പറ്റിയും കുറവുകളെപ്പറ്റിയും അറിവ് ലഭിക്കുന്നത് ശുശ്രൂഷ കാര്യ

ക്ഷമമാക്കുന്നതിന് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് ഏറെ സഹായകമാകുകയും ചെയ്യും.

അവസാനമായി മെത്രാപ്പോലീത്താ ഭദ്രാസനശുശ്രൂഷ പത്തു വർഷം പൂർത്തിയാക്കുന്ന മുറയ്ക്ക് ഭദ്രാസന പള്ളിപ്രതിനിധി യോഗം വിളിച്ച് ചേർത്ത് 75 ശതമാനം പ്രതിനിധികളുടെ പിന്തുണ നേടിയിരിക്കണം എന്ന നിബന്ധന ഉണ്ടാകണം. പത്തു വർഷമായിട്ടും ഭദ്രാസനത്തിന്റെ പിന്തുണ നിലനിർത്തുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവിടെ തുടരുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല. പത്തു വർഷത്തെ ശുശ്രൂഷകൊണ്ട് ഭദ്രാസനത്തിൽ ന്യായമായ അംഗീകാരം കിട്ടുന്നില്ലെങ്കിൽ സ്ഥലംമാറ്റം അല്ല ഭദ്രാസന ഭരണശുശ്രൂഷയിൽ നിന്ന് വിടർത്തുകയാണ് പരിഹാരം. ഇത് സഭയ്ക്ക് സഭാംഗങ്ങളോട് ചെയ്യാവുന്ന വലിയ ഉപകാരമായിരിക്കും. ഇതിനെ മേൽപ്പട്ടക്കാരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതായി കാണേണ്ടതില്ല. നേരെമറിച്ച് സഭാശുശ്രൂഷ കൂടുതൽ സമർപ്പണത്തോടെ നിർവഹിക്കുവാൻ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്ക് പ്രേരണ നൽകുന്ന നടപടിയായി കണ്ടാൽ മതി. പത്തു വർഷത്തെ സേവനത്തിനു ശേഷം എഴുപത്തഞ്ച് ശതമാനം എങ്കിലും വൈദികരുടെയും പള്ളി പ്രതിനിധികളുടെയും പിന്തുണ ഇല്ലെങ്കിൽ ഫലപ്രദമായ ശുശ്രൂഷ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം പരാജയപ്പെട്ടതായി പരിഗണിക്കാം. എങ്കിലും ഭദ്രാസനത്തിന്റെ പിന്തുണ നഷ്ടപ്പെട്ട മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ സേവനം ചില രംഗങ്ങളിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്.

1. സഭയുടെ ആത്മികപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ, സ്ലീബാദാസസമൂഹം തുടങ്ങിയവയുടെ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനം പത്തു വർഷത്തേയ്ക്ക് നൽകുക.

2. സ്വന്തം ഭദ്രാസനത്തിൽ ചുരുക്കമായി മാത്രം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് വിദേശപര്യടന-പിരിവുകാര്യങ്ങളിൽ വ്യാപൃതരായി കഴിയുന്ന മേൽപ്പട്ടക്കാർ നാട്ടിലില്ലാത്ത സന്ദർഭങ്ങളിൽ അവരുടെ ഭദ്രാസനങ്ങളിൽ എപ്പിസ്കോപ്പൽശുശ്രൂഷകൾക്ക് താല്ക്കാലികമായി നിയമിക്കുക.

3. ഏതെങ്കിലും ഭദ്രാസനത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മരണം/ റിട്ടയർമെന്റ് വഴി ഒഴിവു വരുമ്പോൾ ഭദ്രാസനച്ചുമതലയുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു-വാഴിക്കപ്പെടുന്നതു വരെയുള്ള കാലത്തെ ചുമതല നൽകുക.

4. ഏതെങ്കിലും ഭദ്രാസനത്തിന് അത്തരം മേൽപ്പട്ടക്കാരെ ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താമാരായി ലഭിക്കണമെങ്കിൽ നിയമാനുസൃതമായി നിയമിക്കുക.

മറ്റു സാധ്യതകളും അന്വേഷിക്കാവുന്നതാണ്.

ഇതു കൂടാതെ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്കും കാതോലിക്കായ്ക്കും റിട്ട യർമെന്റ് പ്രായം ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തുന്നതും അത് കൃത്യമായി നടപ്പാക്കു ന്നതും ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ച് അവശേഷിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരമാകും. ആരും സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്യേണ്ടതില്ല. റിട്ടയർമെന്റ് പ്രായം കഴിഞ്ഞവരെ വഹിക്കേണ്ടി വരുന്നത് സഭയുടെ ത്യാഗമാണ്; പലപ്പോഴും ബാദ്ധ്യതയുമാണ്. സ്വയമായി ഇതിന് തയ്യാറാകാത്തതു കൊണ്ട് ഇത് നിയമമാക്കി റിട്ടയർ ചെയ്യിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ജാഗ്രത പുലർത്തേണ്ടതുണ്ട്.

ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ച് എന്റെ ചിന്തയിൽ വന്ന കാര്യങ്ങളുടെ ആത്മാർത്ഥമായ അവതരണമാണ് ഈ രചന. ഇത് സംബന്ധിച്ച് പ്രതി കരണങ്ങൾ, തുടർ പഠനങ്ങൾ നിരീക്ഷണങ്ങൾ എന്നിവ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു.

അനുബന്ധം:

സഭ അനേകം മേഖലകളിൽ ഗൗരവമായി ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കേണ്ട സന്ദർ ഭത്തിൽ അടിയന്തരസ്വഭാവമില്ലാത്ത ഇതുപോലുള്ള വിഷയങ്ങൾ സഭ യുടെ ശ്രദ്ധയെല്ലാം പിടിച്ചുപറ്റുന്ന സാഹചര്യം സൃഷ്ടിക്കുന്നത് വിവേ കമായിരിക്കില്ല എന്ന അഭിപ്രായം ഉണ്ട്. വരുന്ന സുന്നഹദോസിൽ വിഷയം ഒരിക്കൽ കൂടി പഠിച്ച് ധാരണയുണ്ടാക്കി പരിഹാരം കണ്ടെ ത്തുന്നതിനു പകരം ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രകടമാകുന്ന ധൃതി, ക്ഷമയി ല്ലായ്ക, അസഹിഷ്ണുത ഇവയെല്ലാം ദുരൂഹത സൃഷ്ടിക്കുന്നുണ്ട് എന്നത് ഒരു വസ്തുതയാണ്.

(കണ്ടനാട് ഡയോസിഷൻ ബുള്ളറ്റിൻ, ഏപ്രിൽ, മെയ്, ജൂൺ 2014)

2

മലങ്കരസഭയുടെ ആത്മിക നവോത്ഥാനവും സമാധാനവും ഭരണഭദ്രതയും മറ്റും സംബന്ധിച്ച് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി നിയമിച്ച ഉപസമിതിയുടെ റിപ്പോർട്ട്

മുഖവുര

മലങ്കരസഭയുടെ ആത്മിക നവോത്ഥാനവും സഭാസമാധാനവും ഭരണപരമായ കെട്ടുറപ്പും സാമൂഹ്യമായ പുരോഗതിയും ലക്ഷ്യമാക്കി അവയോട് ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യാൻ 2004 ഡിസംബർ 7-ന് കൂടിയ മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി തീരുമാനിച്ചതനുസരിച്ച്, പ്രത്യേകം നിയോഗിക്കപ്പെട്ട സബ് കമ്മിറ്റിയുടെ ഏകകണ്ഠമായ റിപ്പോർട്ട് അവതരിപ്പിക്കുന്നതിൽ സന്തോഷമുണ്ട്. അഞ്ചു ഗ്രൂപ്പുകളായി വിവിധ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയംഗങ്ങൾ നടത്തിയ വിശദമായ ചർച്ചകളിൽ ഉരുത്തിരിഞ്ഞ കാര്യമാത്ര പ്രസക്തങ്ങളായ ആശയങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും പഠിച്ച്, പരസ്പരം വൈരുദ്ധ്യം കൂടാതെ ക്രോഡീകരിച്ച്, കഴിഞ്ഞ സമ്മേളനത്തിൽ സബ് കമ്മിറ്റി അവതരിപ്പിച്ച കരടു റിപ്പോർട്ടുമായി സമന്വയിപ്പിച്ച്, പുതിയ റിപ്പോർട്ട് ആണ് ഇവിടെ സമർപ്പിക്കുന്നത്.

പ്രധാനപ്പെട്ട നിർദ്ദേശങ്ങളും ആശയങ്ങളും മുഖ്യമായും മൂന്ന് വിഭാഗങ്ങളിൽ പെടുത്താവുന്നതാണ്.

1) പ. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ പരിഗണനയും തീരുമാനവും ആവശ്യമുള്ളവ.

2) മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പരിഗണനയും തീരുമാനവും ആവശ്യമുള്ളവ.

3) മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ പരിഗണനയും തീരുമാനവും ആവശ്യമുള്ളവ.

ഓരോ നിർദ്ദേശവും ഏതു വകുപ്പിൽപ്പെടുന്നവയാണെന്ന് മിക്കവാറും വ്യക്തമായതുകൊണ്ട് അത് റിപ്പോർട്ടിൽ പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയുന്നില്ല. പ. സുന്നഹദോസിന്റെയും കാതോലിക്കായുടെയും, മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും അധികാരപരിധിയിൽപ്പെടുന്നവയും ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നവയുമായ കാര്യങ്ങൾ നടപ്പിലാകുന്നത് സഭയുടെ വലിയ അഭ്യുന്നതിക്ക് കാരണമാകും എന്ന ഉത്തമ വിശ്വാസത്തോടെയാണ് അത്തരം നിർദ്ദേശങ്ങൾ ശുപാർശയായും അപേക്ഷയായും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി സമർപ്പിക്കുന്നത്. ആത്യന്തികമായി ജനങ്ങളുടെ ആത്മികപുരോഗതിയും സഭയുടെ കെട്ടുറപ്പുമാണ് ഈ പ്രക്രിയയുടെ ഏക ലക്ഷ്യം.

അതുപോലെ തന്നെ, ദീർഘകാലാടിസ്ഥാനത്തിൽ നടപ്പിലാക്കേണ്ടതും ഉടനടി പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തേണ്ടതുമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഒരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ എല്ലാം അടിയന്തിര സ്വഭാവമുള്ളതാണെങ്കിലും, സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി, പെട്ടെന്നു നടപ്പിലാക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് സൂചനകൾ റിപ്പോർട്ടിൽ നൽകുന്നുണ്ട്.

ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കുന്ന മിക്കവാറും എല്ലാ നിർദ്ദേശങ്ങളും ഇവിടെ ദീർഘമായ ചർച്ചയ്ക്കും പൊതുവായ അംഗീകാരത്തിനും വിധേയമായതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇനിയും വീണ്ടും അവയുടെ ചർച്ചയിലേക്ക് കടക്കുന്നത് അപ്രസക്തവും നിഷ്പ്രയോജനവുമായിരിക്കും. കുറെ നിർദ്ദേശങ്ങളുടെയെങ്കിലും മുൻഗണനാക്രമം (Order of priority) രൂപപ്പെടുത്തി, അവയുടെ Implementation എങ്ങനെ നടത്താമെന്ന് ചിന്തിക്കുകയാണ് ഇനി വേണ്ടത്.

I. ആദ്ധ്യാത്മിക നവോത്ഥാനവും സഭവുടെ കെട്ടുപണിയും (Spiritual Renewal and Building up of the Church)

സഭയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ മുഖ്യ പ്രശ്നം അതിന്റെ ആത്മീയ പ്രതിസന്ധിയാണെന്ന് മിക്കവരും കരുതുന്നു. നമ്മുടെ ജനങ്ങൾക്ക് ന്യായമായി ലഭിക്കേണ്ട ഇടയസേവനവും കുരതലും (Pastoral Service and Care) വളരെയേറെ ശക്തിപ്പെടുത്താനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ നാം ആരായണം. ജനങ്ങളെ ആത്മീയമായി പ്രചോദിപ്പിച്ച് സഭാജീവിതത്തിൽ നിഷ്ഠയും തീക്ഷ്ണതയുള്ളവരുമാക്കിയെങ്കിലേ നമുക്ക് സാമൂഹ്യമായും ശക്തി ലഭിക്കുകയുള്ളു. ഇടയ ശുശ്രൂഷയിൽ വളരെയേറെ അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ധാരാളം വൈദികർ നമുക്കുണ്ട്. നല്ല അടിസ്ഥാന പരിശീലനവും അവർക്ക് ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അവരുടെ പ്രവർത്തന സന്നദ്ധതയും

ആത്മീയ ദർശനത്തെയും നിരന്തരമായി ജ്വലിപ്പിക്കുകയും സമന്വയിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പൊതു നേതൃത്വത്തിന്റെ അഭാവം മിക്കവർക്കും അനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ട്. ക്രിസ്തീയ സഭയുടെ വലിയ പ്രത്യേകതകളിലൊന്ന് അതിന്റെ സാമൂഹിക സ്വഭാവമാണ്. സഭ എന്ന വാക്കു തന്നെ അത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കൂട്ടായി ആരാധിക്കുകയും കൂട്ടായി പ്രവർത്തിക്കുകയും കൂട്ടായി നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സഭയുടെ കൂട്ടാളിത്തശേഷിയെ നിരന്തരം ശക്തീകരിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ സഭയ്ക്ക് അതിന്റെ ശരിയായ ദൗത്യം നിറവേറ്റാനാവുകയുള്ളു. വൈദിക നേതൃത്വത്തിന്റെ സുപ്രധാന ചുമതലകളിലൊന്ന് സഭയുടെ ഈ കൂട്ടാളിത്തത്തെ പരിപോഷിപ്പിക്കുക എന്നതാണ്.

ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ

1. സഭയുടെ പ്രതിസന്ധിയെ കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യാൻ മാത്രമായി ഒരു മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി കൂടിയതുപോലെ, പ. എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് മറ്റു വിഷയങ്ങളെല്ലാം മാറ്റിവച്ച് ഒരാഴ്ചയെങ്കിലും ഒരുമിച്ച് കൂടി, വൈദികരുടെയും അത്മായക്കാരുടെയും പ്രതിനിധികളെ വിളിച്ചുവരുത്തി, അവരോടും ആലോചിച്ച് നമ്മുടെ സഭയുടെ ഇടയശുശ്രൂഷയെ കൂടുതൽ മേന്മയുള്ളതും പ്രസക്തവുമാക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകണം.

2. സഭയുടെ ആത്മിക നവോത്ഥാനം മുൻനിർത്തി 2001-ൽ പരുമല നടന്ന വൈദിക സമ്മേളനം ആവിഷ്ക്കരിക്കുകയും പ. സുന്നഹദോസ് അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്ത ആത്മീയ നവോത്ഥാന ദശകം (Decade for spiritual Renewal) പദ്ധതിയിൽ ഊന്നിപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും അതിന്റെ അവസാനം 2012-ൽ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ നൂറാം വാർഷിക ജൂബിലി ആഘോഷപൂർവ്വം സഭ ഒന്നായി നടത്തുവാൻ ഒരുങ്ങുകയും വേണം.

3. സഭയുടെ മുഴുവൻ തലത്തിൽ ജനങ്ങളെ സംഘടിപ്പിക്കാനും സഭയുടെ സുവിശേഷപരവും സാമൂഹികവുമായ ദൗത്യത്തിനുവേണ്ടി അവരെ ആവേശഭരിതരാക്കാനും സഹായിക്കുന്ന ഊർജ്ജ സ്രോതസ്സുകളും കേന്ദ്രങ്ങളും നമുക്ക് ആവശ്യമാണ്. ഭരണഘടനയ്ക്കും കോടതിവിധികൾക്കും അതീതമായി ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശക്തിയിൽ ആശ്രയിക്കാൻ ജനങ്ങളെ ഒരുക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ ഉദ്ദേശ്യം മുൻനിർത്തി സഭയുടെ ഒരു കേന്ദ്ര കൺവൻഷൻ കോട്ടയത്ത് നടത്തുകയും അത് സഭയിലെ വിവിധ ആത്മീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും മറ്റും ഒരു വാർഷിക സംഗമവേദിയാക്കുകയും ചെയ്യണം. അതുപോലെ തന്നെ വടക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ എറണാകുളം, ആലുവാ, മുവാറ്റുപുഴ എന്നീ

സ്ഥലങ്ങളിലും പൊതു കൺവൻഷനുകൾ ആരംഭിച്ച്, അവിടെ സുവിശേഷ പ്രസംഗങ്ങളോടൊപ്പം സഭാനിലപാടുകളും വിശദീകരിക്കുവാൻ അവസരമുണ്ടാകണം. സഭയുടെ മുഴുവൻ തലത്തിൽ കൺവെൻഷനുകൾ നടത്തുന്നതിനു മുമ്പായി ഭദ്രാസനതലത്തിൽ കൺവെൻഷനുകൾ നടത്തണം.

4. നമ്മുടെ ഭദ്രാസനങ്ങളുടെയും വൈദികരുടെയും ചുമതലയിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന പ്രാർത്ഥനാ സംഗമങ്ങൾ, കൗൺസലിംഗ് കേന്ദ്രങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതോടൊപ്പം, സഭയ്ക്കുള്ളിൽ ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസത്തിന് ഭീഷണിയായിത്തീരുന്ന കൂട്ടായ്മകളെ കർശനമായ അച്ചടക്കത്തിന് വിധേയമാക്കേണ്ടതാണ്. ഏതൊക്കെ കൂട്ടായ്മകളാണ് സഭാ പാരമ്പര്യത്തിന് സ്വീകാര്യമല്ലാത്തത് എന്ന് പ. സുന്നഹദോസ് വ്യക്തമായി ജനങ്ങളെ അറിയിക്കണം. സഭയ്ക്ക് ഭീഷണിയായിത്തീരുന്ന കൂട്ടായ്മകൾ, Charismatic Group കളെക്കുറിച്ച് ശക്തമായ തീരുമാനങ്ങൾ ഉണ്ടാകണം.

5. ആത്മിക നവോത്ഥാനം കൈവരിക്കുന്നതിന് വൈദികരുടെ തുടർപരിശീലനത്തിന് പ്രാധാന്യം നല്കി ഭദ്രാസനതലത്തിൽ ആവശ്യമായ ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്യണം. മെത്രാപ്പോലീത്തായും വൈദികരും ഒരുമിച്ചു കൂടി ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് ധ്യാനിക്കുന്നതിനും പരസ്പരം ആശയങ്ങൾ പങ്കുവയ്ക്കുന്നതിനും വേദികൾ ഒരുക്കണം.

6. സൺഡേസ്കൂൾ പരിശീലനം സഭയുടെ ഭാവിക്ക് നിർണ്ണായകമായതിനാൽ അതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കുറെക്കൂടി ഊർജ്ജസ്വലമാക്കണം. പള്ളിയിൽ നടക്കുന്ന കൂദാശകളുടെയും, പട്ടക്കാർ നടത്തേണ്ട കർമ്മങ്ങളുടെയും കാരണത്താൽ സൺഡേസ്കൂൾ മുടങ്ങുവാൻ ഇടയാകരുത്. സൺഡേസ്കൂൾ പഠനം നിർബന്ധമാക്കണം. വിവാഹങ്ങളും മറ്റും ശനിയാഴ്ച പോലുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ അനുവദനീയമാണോ എന്നു പരിശോധിച്ച് അനുമതി നല്കിയാൽ, ഞായറാഴ്ച ആത്മിക കാര്യങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ നല്കുവാൻ സാധിക്കും. വിവാഹം നടത്താവുന്ന ദിവസങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കണം. നോമ്പു കാലങ്ങളിൽ വിവാഹം സാദ്ധ്യമല്ലെങ്കിൽ സ്പെഷ്യൽ അനുവാദം നൽകരുത്.

7. സഭയുടെ വിശ്വാസം വേണ്ടതുപോലെ ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ പ്രാപ്തിയുള്ള പ്രബോധന സംഘങ്ങൾ (teaching mission) ഭദ്രാസനതലത്തിൽ രൂപീകരിക്കുന്നത് അഭികാമ്യമാണ്. മുഴുവൻ സമയവും ചുമതലയുള്ള വൈദികരെയും 'ദിവ്യബോധനം' പരിശീലനം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അത്മായരെയും ഉൾപ്പെടുത്തി രൂപീകരിക്കുന്ന ഈ സംഘങ്ങൾ ഇടവകകൾ സന്ദർശിച്ച് ആത്മീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക്

നേതൃത്വം നൽകണം. ആദ്ധ്യാത്മിക നവോത്ഥാനത്തെ സഹായിക്കുന്നതിന് Lay Ministry & Lay Leadership ശക്തിപ്പെടുത്തണം.

8. സൺഡേസ്കൂൾ ഡയറക്ടർ ജനറലിനെയും, വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനം, യൂത്ത്ലീഗ്, വനിതാസമാജം, വൈദികസംഘം എന്നിവയുടെ കേന്ദ്രസെക്രട്ടറിമാരെയും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലേക്ക് നോമിനേറ്റ് ചെയ്യണം.

9. സഭയുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതത്തിലും പരിശീലനത്തിലും സ്ത്രീകൾ വഹിക്കുന്ന നിർണ്ണായകമായ പങ്ക് കണക്കിലെടുത്ത് അവർക്ക് സഭയുടെ ഭരണസമിതികളിൽ പ്രാതിനിധ്യം നൽകണം.

10. വൈദികർ പാഴ്സനേജുകളിൽ താമസിച്ച് വീടുകൾ സന്ദർശിക്കാനും ജനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുവാനും ക്രമീകരണം ഉണ്ടാവണം. ഞായറാഴ്ച കുർബാനയ്ക്കും ഇടയ്ക്ക് എന്തെങ്കിലും കൗദാശിക ആവശ്യങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവയ്ക്കും മാത്രം വൈദികർ ഇടവകയിൽ വരുന്ന പതിവ് അഭികാമ്യമല്ല. എല്ലാ ഇടവകകളിലും സ്വന്തമായി പാഴ്സനേജ് ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമം ആരംഭിക്കണം.

11. ഇടവകകളിൽ പുതുതായി അധികം വൈദികരെ ആവശ്യമില്ലാതിരിക്കുകയും അനേകം സമർത്ഥരായ യുവാക്കൾ വൈദിക സേവനത്തിന് തയ്യാറായി വരികയും ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, ഇടവകാധിഷ്ഠിതമല്ലാത്ത വിവിധ സഭാസേവന സരണികളിലേക്ക് (Special Ministries) വൈദികരെ പരിശീലിപ്പിച്ച് നിയോഗിക്കുന്നതിന് വൈദിക സെമിനാരികൾ ഒരുമിച്ച് തയ്യാറാക്കി സുന്നഹദോസിന് സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ പരിഗണിച്ച് നടപ്പിലാക്കണം.

12. സഭയിലെ വൈദികർക്ക് സഭയാകമാനം ട്രാൻസ്ഫറും ശമ്പളവും ലഭിക്കത്തക്കവിധം കേന്ദ്രത്തിൽ ഒറ്റ Cadre ആക്കി നടപ്പാക്കണം.

13. മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് സഭ കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നൽകണം.

അടിയന്തിര പ്രാധാന്യം കൊടുത്ത് നടപ്പാക്കേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ

14. ഡിസംബർ 21 മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ പ്രധാന പെരുനാളായി പരിഗണിച്ച് സഭ മുഴുവനും ആഘോഷിക്കുക. മാറാനായ പെരുനാൾ പോലെ ആഘോഷിക്കുന്ന ഒന്നാക്കി ഇതിനെ ഉയർത്തുക.

15. ക്രിസ്തുമസ്, പെസഹാ, ഈസ്റ്റർ എന്നീ പെരുന്നാളുകളുടെ ആരാധനാ സമയത്തെ കുറിച്ച് സഭയ്ക്ക് പൊതുവായ ക്രമീകരണം ഉണ്ടാവണം. ചില ഭദ്രാസനങ്ങളുടെയും, പള്ളികളുടെയും സ്വതന്ത്രമായ തീരു

മാനങ്ങൾ രൂക്ഷമായ, ആശയക്കുഴപ്പങ്ങൾക്കും ജനങ്ങൾക്ക് പ്രയാസത്തിനും ഇടയാക്കുന്നുണ്ട്. ആരാധനാ പരിഷ്കരണത്തെക്കുറിച്ച് വിശദമായി പഠിച്ച് ആവശ്യമെങ്കിൽ നടപ്പാക്കണം.

16. ഇടവകപള്ളികളിലെ പെരുനാളുകളുടെ റാസാ മുതലായവ ബാഹ്യചടങ്ങുകളിൽ നമ്മുടെ മാന്യമായ പരമ്പരാഗത സാംസ്ക്കാരിക കലാരൂപങ്ങൾ, വാദ്യമേളങ്ങൾ എന്നിവ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചു വ്യക്തമായ തീരുമാനങ്ങൾ പ. സുന്നഹദോസ് എടുക്കുകയും അവ സഭയിൽ ഒരേപോലെ നടപ്പാക്കുകയും ചെയ്യണം.

II. സഭയുടെ ഭരണസംവിധാനവും നയങ്ങളും നടത്തിപ്പും (Administrative set-up, Policies and Implementation)

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്ക് പൂർണ്ണമായും അനുകൂലമായി ലഭിച്ച 1995-ലെ സുപ്രീംകോടതി വിധിക്കുശേഷം, വിധി നടത്തിയെടുക്കുന്നതിനോ അഥവാ മറു വിഭാഗവുമായി അനുരഞ്ജകപൂർവമായ ക്രമീകരണങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനോ ലഭിച്ച സുവർണ്ണാവസരങ്ങൾ നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി എന്നു പൊതുവെ അഭിപ്രായമുണ്ട്. രാജ്യത്തിന്റെ നീതി വ്യവസ്ഥയിലും സർക്കാരിന്റെ നിയമബാദ്ധ്യതയിലും നാം അതിരുകവിഞ്ഞ വിശ്വാസം പുലർത്തിയെന്നത് വാസ്തവമാണ്. എന്നാൽ ഉറച്ച തീരുമാനങ്ങളും വ്യക്തമായ നയങ്ങളും കൈക്കൊള്ളാൻ നമുക്കു കഴിയാഞ്ഞതും എടുത്ത തീരുമാനങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കാനുള്ള സംവിധാനം ഇല്ലാതിരുന്നതും ഒരു കാരണമായിരുന്നിരിക്കാം. ഏതായിരുന്നാലും നാം എല്ലാവരും അംഗങ്ങളായിരിക്കുന്ന മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി ഉൾപ്പെടെ നാം ഇതിന്റെ കൂട്ടുത്തരവാദിത്തം ഏറ്റെടുക്കുകയും കാര്യക്ഷമവും സംഘടിതവുമായ ഒരു ഭരണക്രമം സഭയിൽ ഉരുത്തിരിച്ചെടുക്കുകയും വേണം. ഭരണപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ കഴിയുന്നിടത്തോളം വികേന്ദ്രീകരണം (decentralization) സാമ്പത്തിക കാര്യങ്ങളിൽ പൂർണ്ണമായ സുതാര്യത (transparency) എന്നിവ അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങളായി സ്വീകരിക്കണം. മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി ഉന്നതമായ സഭാസമിതിയാകയാൽ അതിന്റെ അന്തസ്സും ക്രിസ്തീയവും ജനായത്തപരവുമായ പ്രവർത്തനശൈലിയും ഉയർത്തിപ്പിടിക്കാൻ നാം ബാദ്ധ്യസ്ഥരാണ്.

ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ

1. പ്രത്യേക മേഖലകളിൽ വൈദഗ്ധ്യമുള്ള നാലുപേരെ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അംഗങ്ങളിൽ നിന്നും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലേക്ക് നോമിനേറ്റ് ചെയ്യുക. ഇവരെ കൂടാതെ സുന്നഹദോസ് സെക്രട്ടറിക്കും, സുന്നഹദോസ് തിരഞ്ഞെടു

ക്കുന്ന ഒരു മേല്പ്പട്ടക്കാരനും കൂടി വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ അംഗത്വം നൽകേണ്ടതാണ്.

2. ധനവിനിയോഗത്തിന് ഫലപ്രദമായ നിയന്ത്രണം ഉണ്ടാകുവാൻ ഒരു Financial Controller റെ നിയമിക്കണം. ധനവിനിയോഗത്തിൽ ഇരു ട്രസ്റ്റിമാരെയും, ബന്ധപ്പെടുത്തണം. ഭദ്രാസനതലത്തിൽ ഒരു "ഭദ്രാസന ട്രഷറർ" ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ധനവിനിയോഗത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കും ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറിക്കും, ട്രഷററിനും കൂട്ടുത്തരവാദിത്തം ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യണം.

3. മേൽപട്ടക്കാരുടെ റിട്ടയർമെന്റ്, സ്ഥലംമാറ്റം തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ മുൻ തീരുമാനങ്ങൾ നടപ്പാക്കേണ്ടതാണ്.

മേൽപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾക്ക് അടിയന്തിര പ്രാധാന്യം നൽകണം

4. പ. കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ Personal Staff-ന്റെ തലവനായി Principal Secretary എന്ന പദവിയിൽ പൊതുസമ്മതനായ, ഉന്നത യോഗ്യതകളുള്ള ഒരു വൈദികനെ വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ അറിവോടെ പ. ബാവാ നിയമിക്കണം.

5. ഭരണസമിതികൾ എടുക്കുന്ന തീരുമാനങ്ങൾ നടപ്പാക്കുന്നതിനും ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ സഭാ സെക്രട്ടറിയേറ്റ് കാര്യക്ഷമമാക്കുന്നതിനും അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറിക്ക് കൂടുതൽ വിപുലമായ അധികാരവും ഉത്തരവാദിത്തവും നൽകി, ആ സ്ഥാനം full time Chief Executive എന്ന നിലയിൽ കരുതണം.

6. താഴെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന പ്രത്യേക മേഖലകളിൽ പ്രാഗൽഭ്യമുള്ള ചിലരെ കാതോലിക്കാബാവായുടെ ഉപദേഷ്ടാക്കളായി മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ നിന്നോ പുറത്തു നിന്നോ ആലോചനാ സമിതിയുടെ ആലോചനയോടെ പ. ബാവായ്ക്ക് നിയമിക്കാവുന്നതാണ്.

a) Advisor for social, educational, and political affairs
b) Advisor for Inter - Church Relations
c) Advisor for Finance
d) Advisor for Media
e) Advisor for Legal Matter

ഇവർ യഥാവസരങ്ങളിൽ അതാത് വിഷയങ്ങളിൽ കാതോലിക്കാ ബാവായെ brief ചെയ്യുകയും പൊതു പ്രസംഗങ്ങൾ Press കോൺഫറൻസുകൾ, സർക്കാരുമായുള്ള ബന്ധങ്ങൾ എന്നിവയിൽ ഉത്തരവാദി

ത്തത്തോടെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യണം. മലങ്കര അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറിയും കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ Principal Secretary-യും മേൽപറഞ്ഞവരുമായി ക്രമമായി കൺസൾട്ട് ചെയ്യുകയും വേണം. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ആലോചനാ സമിതിയിലും വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലും ഇവരെ ആവശ്യാനുസരണം പ്രത്യേക ക്ഷണിതാക്കളായി വിളിക്കാവുന്നതാണ്.

7. മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ സാധാരണ സമ്മേളനങ്ങളിൽ, പ. കാതോലിക്കാ ബാവാ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തിരുന്നുകൊണ്ട് Session നടത്തുവാൻ "മോഡറേറ്ററായി", നിയുക്ത കാതോലിക്കാ ബാവായെയോ വൈസ് പ്രസിഡന്റുമാരായ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരിൽ ആരെയെങ്കിലുമോ ചുമതലപ്പെടുത്തുക. കാതോലിക്കാ ബാവാ ഒരു Appellate Authority എന്ന നിലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് കമ്മിറ്റിയുടെ നടത്തിപ്പിന് സഹായകമാകും.

8. മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ ആരംഭത്തിൽ ഇപ്പോൾ നാം തുടങ്ങി വച്ചിരിക്കുന്ന ബൈബിൾ പഠനത്തോടൊപ്പം വർഷത്തിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും പൊതുസമൂഹത്തെയും സഭയെയും ബാധിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരു ആനുകാലിക പ്രശ്നം ആ വിഷയത്തിൽ അഭിജ്ഞനായ ഒരു വ്യക്തി അവതരിപ്പിക്കണം. അതെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ ചർച്ചയ്ക്ക് സമയം കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ പോലും, മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ പിന്നീടുള്ള ചർച്ചയിലും വിചിന്തനത്തിലും, നമ്മുടെ ക്രിസ്തീയ സാക്ഷ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അന്വേഷണത്തിലും അത് പശ്ചാത്തലമായി നിലകൊള്ളും.

9. കേരളത്തിനു പുറത്തുള്ളവരുടെ കൂടി സൗകര്യം നോക്കിയും ഗൗരവമായ ആലോചനകൾക്കും തീരുമാനങ്ങൾക്കും സമയം ലഭിക്കത്തക്ക വിധവും, മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി രണ്ടു ദിവസം തുടർച്ചയായി കൂടണം. ഓരോ വർഷത്തെയും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ തീയതികൾ മുൻകൂട്ടി നിർണ്ണയിച്ച് അറിയിക്കുന്നത് അംഗങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ സൗകര്യപ്രദമാണ്.

10. വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റി/ആലോചനാ സമിതിയിലേക്ക് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അംഗങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകുന്നത് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ നോമിനേഷൻ വഴി ആയിരിക്കരുത്. മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ തന്നെ നാമനിർദ്ദേശം വഴി ആയിരിക്കണമെന്ന നിർദ്ദേശം ഉയർന്നു കേട്ടു.

11. സഭാനേതൃത്വം വഹിക്കുന്ന പിതാക്കന്മാരും മറ്റും പ്രായാധിക്യത്തിലും ക്ഷീണത്തിലുമാകുമ്പോൾ തീരുമാനങ്ങളിൽ പിഴവു പറ്റാതിരിക്കാൻ ശക്തമായ ഉപദേശക സംവിധാനം വേണം.

12. സഭയുടെയും സഭാ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെയും ധനവിനിയോഗ കാര്യങ്ങളിൽ കൂടുതൽ Accountability & Transparency ആവശ്യമാണ് എന്ന നിർദ്ദേശം ഉയർന്നുവന്നു. സഭാ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർക്ക് സ്വകാര്യ സ്വത്തുക്കൾ പാടില്ല എന്നും സ്വത്തു വിവരങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് നന്നായിരിക്കും എന്നും നിർദ്ദേശമുണ്ടായി.

13. മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മറ്റും അടിക്കടി സ്ഥലം വിട്ടു പോകുന്നത് അഭിലഷണീയമല്ല എന്ന് വിലയിരുത്തപ്പെട്ടു. ഇത്തരം സന്ദർശനങ്ങളുടെ എണ്ണം കുറയ്ക്കുന്ന കാര്യം പരിഗണിക്കപ്പെടണം.

III. വ്യവഹാരവും സഭയുടെ സമാധാനവും
(Litigation and Peace in the Church)

മലങ്കരസഭ നീതിയോടു കൂടിയ സമാധാനവും അനുരഞ്ജനവുമാണ് എക്കാലവും ആഗ്രഹിച്ചത്. ചില പ്രത്യേക ചരിത്രഘട്ടങ്ങളിലും സാഹചര്യങ്ങളിലും ലോകകോടതികളെ സഭയിൽ നീതിയും സമാധാനവും കൈവരുത്താനുള്ള ഉപകരണങ്ങളായി ദൈവം ഉപയോഗിച്ചേക്കാം എന്നു നമുക്കറിയാം. എന്നാൽ ആത്യന്തികമായി നമ്മുടെ ആശ്രയം ലോകപ്രകാരമുള്ള വ്യവഹാരങ്ങളിലും ലോകത്തിലെ ഭരണകൂടങ്ങൾ നൽകുന്ന സംരക്ഷണത്തിലുമല്ല, ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ നീതിയിലും സമാധാനത്തിലുമാണ് എന്ന് വേദപുസ്തകവും സഭാപിതാക്കന്മാരും നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. സഭയുടെ വ്യവഹാരങ്ങളെയും നിയമപ്രകാരം നീതി നേടാനുള്ള ശ്രമത്തെയും ഈ ഒരു കാഴ്ചപ്പാടിലാണ് നാം കാണേണ്ടത്. മലങ്കര സഭ ഒന്നാണെന്ന് നാം വിശ്വസിക്കുന്നു. അതിന്റെ ഐക്യത്തെ തകർക്കുന്ന നടപടികൾ ക്രിസ്തീയമായി നമുക്ക് സ്വീകരിക്കാനാവില്ല.

അടിയന്തിര പ്രാധാന്യം കൊടുക്കേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ

1. ഇപ്പോൾ സുപ്രീംകോടതിയുടെ പരിഗണനയ്ക്കായി സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന SLP യോടു ബന്ധപ്പെട്ട വ്യവഹാരത്തെ എത്രയുംവേഗം അതിന്റെ നിയമപരമായ പരിസമാപ്തിയിലെത്തിക്കാൻ ശ്രമിക്കുക. അതിനുവേണ്ടി ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഇപ്പോഴത്തെ ക്രമീകരണത്തെ ഏതെല്ലാംവിധത്തിൽ ശക്തിപ്പെടുത്താമോ അങ്ങനെയൊക്കെ ശക്തിപ്പെടുത്തുക. ഡൽഹിയിലെ കേസ് നടത്തിപ്പിന് ഡൽഹി ഭദ്രാസനമെത്രാപ്പോലീത്തായെ സജീവമായി ബന്ധപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്.

2. ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്ക് അനുകൂലമായി വ്യക്തമായി വിധി കിട്ടിയിട്ടുള്ള പള്ളികളിൽ ആ വിധി നടത്തിച്ചെടുക്കാൻ ജുഡീഷ്യറിയുടെയും എക്സിക്യൂട്ടീവിന്റെയും സഹായം തേടുക.

3. വിധി നടത്തിപ്പിൽ റവന്യൂ, പോലീസ് അധികാരികളുടെ സ്വാധീനം പ്രധാനമാകയാൽ പ്രശ്നബാധിത മേഖലകളിൽ നീതിപൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥരെ നിയമിക്കുന്നതിന് സഭാകേന്ദ്രത്തിൽ നിന്ന് വേണ്ട സമ്മർദ്ദം സർക്കാരിൽ ചെലുത്തണം.

4. പൂട്ടിക്കിടക്കുന്ന പള്ളികൾ എത്രയുംവേഗം തുറന്ന് ആരാധന നടത്തുവാൻ ആവശ്യമായ നിയമ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കണം.

5. നിലവിൽ ഒരു ലീഗൽ സെൽ രൂപീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും കാര്യക്ഷമമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ ദീർഘകാല അടിസ്ഥാനത്തിൽ മുഴുവൻസമയ പ്രവർത്തകരുൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു ലീഗൽ സെൽ ഭദ്രാസനതലത്തിലും 5 അംഗങ്ങളിൽ കൂടാത്ത ഒരെണ്ണം സഭാതലത്തിലും രൂപീകരിക്കേണ്ടതാണ്.

IV. ഭരണഘടനാ ഭേദഗതികൾ, നടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ, പുതിയ കാനോൻ പുസ്തകം (Amendment to the Constitution, Codes of Procedure/Bye laws, Book of Canon Law)

1. 70 വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പുണ്ടാക്കിയ ഭരണഘടനയിലും നടപടിക്രമങ്ങളിലും മാറ്റങ്ങൾ അത്യാവശ്യമാണ്. അതിനായി ഭരണഘടനാ ഭേദഗതികളും നടപടിക്രമങ്ങളുടെ ഭേദഗതികളും തയ്യാറാക്കണം. കാലികവും സമഗ്രവുമായ മാറ്റങ്ങൾ 13-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ എഴുതപ്പെട്ട ഹൂദായ കാനോനിലും ഉണ്ടാകേണ്ടതാണ്.

2. ഭരണഘടനയിലെ 1, 2 Clause കളിലെ ആശയക്കുഴപ്പം ഒഴിവാക്കണം. പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയെന്നു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയെന്നു വ്യക്തമാക്കണം. ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ കുടുംബത്തിലെ സ്വതന്ത്രസഭയാണ് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ. കൂടാതെ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായാൽ സ്ഥാപിതമായ സഭയെന്നു വ്യക്തമാക്കണം.

3. ഈ സഭ ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയെന്നും അറിയപ്പെടുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ അംഗങ്ങളായി ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്ന എല്ലാവരുടെയും പ്രധാന മേലദ്ധ്യക്ഷൻ കാതോലിക്കോസ് ആകുന്നു.

4. ഭരണഘടനയ്ക്കു ഒരു മുഖവുര (Preamble) ഉണ്ടാകണം. ഭരണഘടനയിലെ പ്രയോഗങ്ങളുടെ നിർവ്വചനങ്ങൾ അതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണം. സഭയുടെ ചരിത്രവും, വിശ്വാസവും സംക്ഷിപ്തമായി മുഖവുരയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണം.

5. അവിവാഹിതരായ പട്ടക്കാർ സഭയിലെ ഏതെങ്കിലും ആശ്രമത്തിലെ അംഗങ്ങളായിരിക്കുകയോ, അഥവാ സഭയുടെ അധികാര പരിധിയിലുള്ള ഏതെങ്കിലും ആത്മീയ സംഘത്തിന്റെയോ സ്ഥാപനത്തിന്റെയോ ശിക്ഷണത്തിന് വിധേയപ്പെട്ടു ജീവിക്കുന്നവരോ ആയിരിക്കണം ആശ്രമങ്ങളിൽ/സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്നും പുറത്താക്കപ്പെട്ടവരെ പുനരധിവസിപ്പിക്കുന്നതിന് സംവിധാനം ഉണ്ടാകണം.

6. മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലേക്കുള്ള വീണ്ടും തെരഞ്ഞെടുപ്പിന് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങൾക്ക് യാതൊരു വിലക്കും ആവശ്യമില്ലെന്ന അഭിപ്രായം മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചു.

7. സഭയുടെ പൊതുസ്വത്തുക്കളിൽ, ആവശ്യമെന്നു തോന്നിയാൽ ഇടവകകൾ അനുവദിക്കുവാൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു അധികാരം നൽകേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ സാധാരണ ഇടവകപള്ളികളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി, അവയ്ക്ക് പ്രത്യേകമായ ഭരണവ്യവസ്ഥയുണ്ടാകാൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് അധികാരമുണ്ടായിരിക്കും. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് ഇടവകഭരണം ഏറ്റെടുക്കാൻ അധികാരം ഉണ്ടായിരിക്കും.

8. ഭരണഘടനയുടെ താഴെ പറയുന്ന ക്ലോസുകൾ നവീകരിക്കണം.

Clause 4, താഴെപറയുന്ന ഭാഗം ഈ ഖണ്ഡികയുടെ അവസാനത്തിൽ ചേർക്കണം – "അംഗങ്ങൾ ആകുന്നു" എന്നതിനുശേഷം "ഇവ ലംഘിക്കുന്നവർ സഭയ്ക്കു ഇതരരാകുന്നു."

Clause 5, പതിമൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ബാർ എബ്രായ ക്രോഡീകരിച്ച കാനോനാണ് നാം ഇന്നും ഉപയോഗിക്കുന്നത്. കാലവും ദേശവും സാഹചര്യങ്ങളും ജനങ്ങളുടെ ആത്മീയാവശ്യങ്ങളും വളരെ മാറിയിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ യോജ്യമായ ഒരു കാനോൻ പുസ്തകം ക്രോഡീകരിക്കണം. പൊതു ആരാധന, നോമ്പാചരണം, വിവാഹം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളിൽ ഏകീകൃതവും പ്രസക്തവുമായ കാനോനുകൾ സഭയ്ക്കുണ്ടാകണം.

പള്ളി ഇടവക, ഇടവകയോഗം

Clause 7, ഇരുപത്തൊന്ന് വയസ്സ് പ്രായം, 18 വയസ്സായി മാറ്റണം.

കൂടുതലായി ഒരു Clause ഇടവക എന്ന തലക്കെട്ടിൽ ചേർക്കണം.

a. ഇടവകയുടെ നിർവ്വചനം.

b. ഇടവക അംഗ രജിസ്റ്ററും ഇടവകയോഗ രജിസ്റ്ററും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം.

c. പുരുഷന്മാരില്ലാത്ത ഭവനങ്ങളിലെ സ്ത്രീകളെ ഇടവകയോഗത്തിൽ എങ്ങനെ പങ്കാളികളാക്കാം? അങ്ങനെ ആ സ്ത്രീകൾക്കു ഇടവകയോഗത്തിൽ അംഗങ്ങളാകാമെങ്കിൽ മറ്റുള്ള എല്ലാ സ്ത്രീകൾക്കും ഇടവകയോഗത്തിൽ പങ്കാളികളാകാൻ അവസരമുണ്ടാക്കണം.

d. സ്ഥിരാംഗത്വവും താൽക്കാലിക അംഗത്വവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം വ്യക്തമാക്കണം. കാര്യക്ഷമതയോടെ നടപ്പാക്കേണ്ട ഒരു Clause ആണ് ഇത്.

e. ഇടവകകൾ മലങ്കരസഭയുടെ അവിഭാജ്യഘടകങ്ങളാണെന്ന് ഭരണഘടനയിൽ വ്യക്തമാക്കണം.

ഇടവകയോഗത്തെക്കുറിച്ചു ഇപ്പോൾ ഭരണഘടനയിൽ Financial Administration-നെ കുറിച്ചുള്ള ഭരണവ്യവസ്ഥകൾ മാത്രമേയുള്ളു. അത് കൂടാതെ ഇടവകയുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക ഭരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ ഉണ്ടാകണം. ഇപ്പോൾ ഇടവക വികാരിയും ട്രസ്റ്റിയും കൂട്ടു ട്രസ്റ്റികളാണ്. ഇവരുടെ Joint accountabillity and responsibility മെച്ചമാകുവാൻ rules of procedure bye laws ഉണ്ടാകണം

മെത്രാസന ഇടവക

Clause 47 ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറി ഒരു വൈദികനായിരിക്കണം എന്ന് വ്യക്തമാക്കണം. ഭദ്രാസന ട്രഷറാർ എന്ന ഒരു പുതിയ തസ്തിക സൃഷ്ടിക്കണം. അത് ഒരു അത്മായക്കാരനാകണം.

Clause 57, ഭദ്രാസന കൗൺസിലിന്റെ കാലാവധി 5 വർഷമായിരിക്കണം.

Clause 61, 200 രൂപ എന്നത് 5000 രൂപയാക്കണം.

Clause 91, 92, 93 ട്രസ്റ്റിമാരുടെ കാലാവധി 5 വർഷമായി ഭരണഘടനയിൽ രേഖപ്പെടുത്തണം, അവരുടെ ചുമതലകൾ പുനർ നിർണയിക്കേണ്ടതാണ്.

Clause 78 മുതൽ 90 വരെ. മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ അധികാരം. സഭാജീവിതത്തിലുള്ള പങ്കാളിത്തം ഭരണഘടനയിൽ പുനർ നിർണയിക്കേണ്ടതാണ്.

Clause 94 മുതൽ 100 വരെയുള്ള Clause കളിൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായേയും കാതോലിക്കോസിനെയും രണ്ടായിട്ടാണ് കാണിക്കുന്നത്. അത് ഒന്നായി കണ്ട് സിനഡിന്റെ പ്രസിഡന്റ് എന്ന നിലയിൽ കാതോലിക്കോസിനു ഭരണപരമായ അധികാരവും ഉത്തരവാദിത്വവും നൽകേണ്ടതാണ്.

Clause 101, പ്രസക്തിയില്ലാത്തതിനാൽ ഒഴിവാക്കാൻ ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. അതിനു പകരമായി കാതോലിക്കോസിന്റെ അധികാരത്തിൻ കീഴിൽ ഏതാനും ഭദ്രാസനങ്ങളെ ഉൾപ്പെടുത്തി പാത്രിയർക്കീസിനെ വാഴിക്കുകയും വേണം.

Clause 102, 103, മലങ്കരയ്ക്കു എന്നുള്ളത് മാറ്റി സഭയ്ക്ക് എന്നാകണം.

Clause 108 ൽ ആകമാന സുന്നഹദോസിന്റെ "ആകമാനം" എടുത്തുകളയണം.

Clause 110 ൽ സെമിനാരി പ്രവേശനത്തിന്നുള്ള മിനിമം ക്വാളിഫിക്കേഷൻ പരിശുദ്ധ സുന്നഹദോസ് പുതുക്കി നിർദ്ദേശിക്കേണ്ടതാണ്.

Clause 111 - നു വേണ്ട മാറ്റങ്ങൾ വരേണ്ടതാണ്.

Clause 112 സഭയ്ക്കു ആവശ്യമുള്ള എപ്പിസ്ക്കോപ്പന്മാരെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനു ആവശ്യമായ നിയമാവലികൾ ഉണ്ടാകേണ്ടതാണ്. ഇപ്പോൾ സുന്നഹദോസ് അംഗീകരിച്ച് നടപ്പാക്കി വരുന്ന നിയമവലി ആവശ്യമെങ്കിൽ പരിഷ്കരിച്ച് നിയമസാധുത്വം നേടണം.

Clause 110, 111 കഴിഞ്ഞ് 112–നും ഇടയ്ക്ക് ഒരു പ്രത്യേക Clause ആയി കോർ എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ തുടങ്ങിയ ബഹുമതി സ്ഥാനങ്ങളിലേക്കു തെരഞ്ഞെടുപ്പിന് നിയമാവലി ഉണ്ടാക്കണം.

Clause 114, പാത്രിയർക്കീസിനെ കുറിച്ചു പറയുന്ന ഭാഗം ഒഴിവാക്കണം.

Clause 120. റിശ്ശീസ 2 അണ എന്നത് മാറ്റി 5 രൂപയാക്കണം. റിശ്ശീസ 18 വയസ്സു കഴിഞ്ഞ സ്ത്രീയും പുരുഷനും കൊടുക്കണം. അത് 10–ാം Clause-ൽ പറയുന്ന കുടിശ്ശികയിൽ രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടതുമാണ്.

കൂടുതലായി ചേർക്കേണ്ട Clause കൾ

സഭാംഗത്വം നൽകുക, സഭയിൽ നിന്നും നീക്കം ചെയ്യുക. ശിക്ഷണ നടപടിയെടുക്കുക, വിവാഹമോചന നടപടിക്രമങ്ങൾ, ഇതര സഭകളിൽ നിന്നും വിവാഹത്തിലൂടെ സഭാംഗത്വം നൽകുന്ന രീതി മുതലായവയെക്കുറിച്ചു നടപടിക്രമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കണം.

അവസാനമായി ചേർക്കേണ്ടത് Residuary Clause. ഭരണഘടനയിൽ പറയാത്ത കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ളത് കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടത് ആരാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കണം.

അടിയന്തിര പ്രാധാന്യം നൽകേണ്ടത്

9. മലങ്കര അസോസിയേഷൻ കൂടുന്നതു സംബന്ധിച്ച നടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ എത്രയുംവേഗം പുതുക്കേണ്ടതാണ്.

V. മാധ്യമ- ജനസമ്പർക്ക വിഷയങ്ങൾ
(Media & Communication)

1. മലങ്കരസഭാചരിത്രം വസ്തുനിഷ്ഠമായി അവതരിപ്പിക്കുന്ന പല വാല്യങ്ങളുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥം ദീർഘകാല അടിസ്ഥാനത്തിൽ തയ്യാറാക്കി പ്രസിദ്ധീകരിക്കണം.

2. സഭയുടെ നിലപാടുകൾ വ്യക്തമാക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥം അടിയന്തിരമായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കണം. മലയാളത്തിലും ഇംഗ്ലീഷിലും പ്രസിദ്ധീകരിക്കണം. പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗം ഊന്നിപറയുന്ന "പത്രോസിന്റെ പരമാധികാരം, അന്ത്യോഖ്യാ - കൃപയുടെ ഉറവവിടം" എന്നീ ആശയങ്ങൾ എത്ര മാത്രം ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസത്തിന് വിരുദ്ധമാണെന്ന് ഇതിൽ വ്യക്തമാക്കണം. എന്തുകൊണ്ടാണ് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ കേസ് കൊടുക്കാൻ നിർബന്ധിതമായത് എന്ന ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം നൽകണം. 1958-ലെ കോടതിവിധിയും സമാധാന ഉടമ്പടിയും യാക്കോബ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ഏകപക്ഷീയമായി ലംഘിച്ചതും, മലങ്കരയിൽ ഒരു സമാന്തര ഭരണം സൃഷ്ടിക്കാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചതുമെല്ലാം വ്യക്തമാക്കണം. കാതോലിക്കാ ബാവായും കൂട്ടരും വ്യവഹാരപ്രിയരാണെന്നും അവരാണ് കേസുകൾ കൊടുത്തതെന്നുമുള്ള പാത്രിയർക്കീസ് പക്ഷത്തിന്റെ പ്രചരണം തിരുത്തണം.

3. സഭയുടെ PR ഓഫീസിന്റെ ചുമതലയിൽ ദിനപ്പത്രത്തിന്റെ Format ൽ ഒരു ക്രമമായ News Bulletin എല്ലാ ഇടവകകളിലും എത്തിക്കാൻ നടപടിയെടുക്കണം. അതിനുള്ള ചിലവുകൾ സഭാ ബജറ്റിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണം. അതുപോലെ Internet സൗകര്യങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തി, യുവതലമുറയ്ക്ക് വിവരങ്ങൾ നൽകി, അവർക്ക് സഭയോടുള്ള ബന്ധത്തെ ബലപ്പെടുത്തണം. സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക വെബ്സൈറ്റ് ഉണ്ടാക്കണം.

4. നമ്മുടെ ജനങ്ങളുടെ മനോവീര്യം കെടുത്തുന്നവിധം സഭാ നേതൃത്വത്തെ പരസ്യമായി വിമർശിച്ചും സഭയുടെ ഇടവകകളിലും ഭരണസമിതികളിലും മറ്റും സ്വാഭാവികമായും ഉണ്ടാകാവുന്ന ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളെ പെരുപ്പിച്ചു കാണിച്ചും, ഇതര സഭാംഗങ്ങൾക്കിടയിൽ നമ്മെ പരിഹാസ്യരാക്കുന്നവിധം സഭാംഗങ്ങൾ തന്നെ ലഘുലേഖകൾ പത്രങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത് കർശനമായി തടയണം.

ആദരപൂർവ്വം സമർപ്പിക്കുന്നത്
സബ്കമ്മിറ്റിക്കുവേണ്ടി
ഒപ്പ്
കൺവീനർ

Kottayam
23-3-2005

Sub Committe Members

1. Fr. Dr. Jacob Kurian
2. Fr. Dr. O.Thomas
3. Fr. Dr. Johns Abraham
4. Mr. M. G. George Muthoot
5. Fr. Dr. K. M. George (Convener)

Recording Secretaries of Sections

6. Dr. T. A. George
7. Prof. E. Jacob John
8. Dr. M. E. Kuriakose
9. Prof. Jacob Kurian Onattu
10. Dr. K. T. Markose

(സബ് കമ്മിറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ട് 24-2-2005-ൽ കൂടിയ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയോഗത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ച് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലെ ചർച്ചയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിണ്ടും സബ് കമ്മിറ്റി തയ്യാറാക്കി സമർപ്പിച്ച റിപ്പോർട്ട്.)

❑

3

മലങ്കര അസോസിയേഷൻ പ്രതിനിധികൾ ശ്രദ്ധിക്കുക

തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിസഭയുടെ പ്രധാന ഭരണനിർവ്വഹണ സമിതിയായ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലേക്ക് പുതിയ അംഗങ്ങളെ കണ്ടെത്താനുള്ള ഒരുക്കത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലൂടെ പരിശുദ്ധസഭ കടന്നുപോകുന്നു. അതിശക്തമായ വെല്ലുവിളികളെ സഭ നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ഈ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി വളരെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതാണ്. എല്ലാവർക്കും സഭാമാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളാകുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടായാൽ അത് സ്വാഭാവികം. എന്നാൽ ആരെയാണ് സഭാമാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗമായി തെരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടത് എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനം മത്സരിക്കുന്നവരുടെ ആഗ്രഹമല്ല, മറിച്ച് സഭയുടെ ആവശ്യവും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നവരുടെ കാര്യപ്രാപ്തിയുമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ തെരഞ്ഞെടുപ്പിന് ചില മാനദണ്ഡങ്ങൾ അനിവാര്യമാണ്.

1. സഭാവിശ്വാസ ജീവിതത്തിലും കൗദാശിക അനുഭവത്തിലും തീക്ഷ്ണതയുള്ളവർ ആയിരിക്കണം.

2. ഇടവകതല ആത്മീയപ്രസ്ഥാനങ്ങളിലെ പങ്കാളിത്വവും നേതൃത്വവും വിലയിരുത്തപ്പെടണം.

3. സഭയുടെ ചരിത്രത്തെപ്പറ്റിയും കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ പ്രസക്തിയെപ്പറ്റിയും പൂർണ്ണമായ അറിവും ബോധവുമുള്ളവരായിരിക്കണം.

4. സഭാമാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിസ്ഥാനം ഏതെങ്കിലും രാഷ്ട്രീയ-മത-സാംസ്കാരികമണ്ഡലത്തിലെ സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കുള്ള കുറുക്കുവഴിയായി കാണുന്നവർ ആയിരിക്കരുത്.

5. സഭയുടെ നീതിക്കായുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ രാഷ്ട്രീയ, സാമൂഹിക, സാംസ്കാരിക മണ്ഡലങ്ങളിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തുവാൻ കഴിവുള്ളവർ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയും, സ്വന്തം സ്ഥാനമാനങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ ഇത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിശബ്ദത പാലിക്കുന്നവരെ ഒഴിവാക്കുകയും വേണം.

6. സഭാമാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിസ്ഥാനം സഭയുടെ ഏതെങ്കിലും സമിതിയിലേക്കുള്ള പാലം മാത്രമാണെന്ന് ചിന്തിക്കുന്നവരെ ഒഴിവാക്കണം. വ്യക്തിപരമായ നേട്ടങ്ങൾക്കു വേണ്ടി സഭാമാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തണം.

7. മത്സരിക്കുന്നവരുടെ സ്വഭാവം, കുടുംബജീവിതം എന്നിവ വളരെ ഗൗരവത്തോടുകൂടി വിലയിരുത്തണം.

8. മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി പോലുള്ള ഉത്തരവാദിത്വ സമിതികളിൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടാൽ ഒരു ചോദ്യമെങ്കിലും ചോദിക്കുവാൻ ധൈര്യമില്ലാതെ വെറുതെയിരിക്കുന്നവർ സഭയ്ക്ക് ഭാരമാണ് എന്ന ചിന്ത നമ്മെ കൂടുതലായി ഭരിക്കണം.

9. വ്യക്തിതാൽപര്യങ്ങൾക്കോ, പ്രാദേശികതാൽപര്യങ്ങൾക്കോ, രാഷ്ട്രീയമായ താൽപര്യങ്ങൾക്കോ അടിമപ്പെടാതെ സഭയുടെ ഭാവി മുന്നിൽ കണ്ട് ഇടവകപ്രതിനിധികൾ സമ്മതിദാന അവകാശം വിനിയോഗിക്കണം.

10. 'ഞാൻ യോഗ്യൻ' എന്ന് സ്വയം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നവരെ ഒഴിവാക്കുകയും സഭയ്ക്ക് വേണ്ടവരെ നിഷ്പക്ഷമായി വിലയിരുത്തി തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും വേണം.

11. സഭാമാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിസ്ഥാനം ചിലർക്ക് മാത്രം അവകാശപ്പെട്ടതല്ല. കഴിവുള്ളവരും, ആത്മാർത്ഥതയുള്ളവരും, സേവനതല്പരരുമായ എല്ലാവർക്കും ആ അവസരം ലഭിക്കണം.

ഇടവകകളെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് പരിശുദ്ധ സഭയ്ക്കു വേണ്ടിയാണ് അസ്സോസിയേഷൻ പ്രതിനിധികൾ വോട്ട് ചെയ്യുന്നത് എന്ന ബോധ്യം ഉൾക്കൊണ്ട് സഭയുടെ ഭാവി മാത്രം മുന്നിൽ കണ്ട് പ്രവർത്തിക്കുവാൻ യോഗ്യരായവരെ -വൈദികരെയും, അത്മായക്കാരെയും- തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ സർവ്വശക്തൻ ഏവരെയും അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

(*ബഥേൽ പത്രിക*, 2012 ജനുവരി)

മലങ്കര അസോസിയേഷൻ ഘടനയിൽ എങ്ങനെ വ്യത്യാസം വരുത്താം

അഡ്വ. പി. റ്റി. വറുഗീസ്

ഓഗസ്റ്റ് 10-നു കൂടുന്ന മലങ്കരസഭ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ ആലോചനാവിഷയങ്ങളിൽ ഒന്ന് മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷന്റെ ഘടന മേലിൽ എങ്ങനെ വേണമെന്നുള്ളതാണല്ലോ. ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ചു മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ നിന്നു നിയുക്തമായിരിക്കുന്ന പ്രത്യേക കമ്മിറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ട് എന്താണെന്നറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അസോസിയേഷന്റെ പേരിൽ പള്ളി പ്രതിനിധികളായി മൂവായിരത്തിൽപരം ജനങ്ങൾ ഒരിടത്ത് ഒന്നിച്ചു കൂടുന്നതിനുള്ള ചെലവും അസൗകര്യങ്ങളും ലഘൂകരിക്കണമെന്നും, അങ്ങനെ കൂടിയാൽതന്നെ ഉണ്ടാകുന്ന പ്രയോജനം നാമമാത്രമാണെന്നുള്ള ആക്ഷേപം ദുരീകരിക്കണമെന്നും ഉള്ള ഉദ്ദേശ്യമാണല്ലോ ഈ വിഷയം ചർച്ചയ്ക്കു വെയ്ക്കുവാനുള്ള കാരണം. കഴിയുമെങ്കിൽ ഇത്ര ബൃഹത്തായ ഒരു യോഗസജ്ജീകരണം ഒഴിവാക്കണമെന്നു സഭാംഗങ്ങൾ ഏവരും ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നു വേണം വിചാരിപ്പാൻ. ഇടവകജനങ്ങളുടെ പ്രാതിനിധ്യം ഉള്ളതായിരിക്കണം അസോസിയേഷൻ എന്ന കാര്യത്തിൽ തർക്കമില്ല. ഭരണഘടന സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതും ആ തത്വമാണെന്നു ഭരണഘടന 71-ാം വകുപ്പു വായിച്ചാൽ അറിയുവാൻ കഴിയും. അസോസിയേഷന്റെ അംഗസംഖ്യ ഇരുനൂറിൽ അധികം കൂടാതെയിരിക്കുന്നത് അഭിലഷണീയമായിരിക്കുമെന്നു പൊതുവെ ഒരു അഭിപ്രായം ധ്വനിക്കുന്നുണ്ട്. ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രസ്തുത വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കാം.

71-ാം വകുപ്പിൽ പറയുന്നത് അസോസിയേഷൻ യോഗാംഗങ്ങൾ ഇടവകയോഗങ്ങളിൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടണമെന്നാണ്. ഇടവകയോഗങ്ങളാൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നവരാണല്ലോ മെത്രാസന ഇടവകയോഗാംഗങ്ങൾ (വകുപ്പ് 46). ആ സ്ഥിതിക്ക് അസോസിയേഷൻ അംഗങ്ങളെ മെത്രാസന ഇടവകയോഗാംഗങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുത്താൽ പോരെ? ഇടവക ജനപ്രാതിനിധ്യം എന്നുള്ള തത്വം വിടുന്നില്ല. അത് ഇടവകജനങ്ങളുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് അല്ലെന്നും പറഞ്ഞുകൂടാ. ഓരോ മെത്രാസന ഇട

വകയോഗവും അതതു ഭദ്രാസനത്തിൽ നിന്ന് 7 പട്ടക്കാരെയും 14 അയ്മേനികളെയും തെരഞ്ഞെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ അസോസിയേഷന്റെ അംഗസംഖ്യ 210-ൽ നിറുത്താനും സാധിക്കും. ഇടവകയോഗങ്ങളുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ ഫലവും വരും. അംഗസംഖ്യ കുറയുമെന്നു മാത്രം. ഇങ്ങനെയൊരു വ്യതിയാനം നടപ്പാക്കുന്നതിന് ഇപ്പോഴത്തെ നടപടി അനുസരിച്ചുള്ള ഒരു അസോസിയേഷൻ കൂടാതെ വേറൊരു മാർഗ്ഗം എന്താണെന്നാണു പ്രശ്നം.

അന്ത്യ തീരുമാനം

റൂൾ കമ്മിറ്റിയിൽ കൂടിവരുന്ന ഭേദഗതികൾക്ക് അന്ത്യതീരുമാനം വേണമെങ്കിൽ അവ ഒടുവിൽ അസോസിയേഷനിൽ വരണം. അതായത് അംഗസംഖ്യ മേലാൽ ചുരുക്കുന്നതിനും മറ്റുമുള്ള ഭേദഗതി അവസാനമായി പാസ്സാക്കുന്നതിന് ഇപ്പോഴത്തെപ്പോലെ വിപുലമായ രീതിയിലുള്ള അസോസിയേഷൻ യോഗം തന്നെ ഒരു തവണയെങ്കിലും കൂടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആ ഭാരവും കൂടി ഒഴിവാക്കാൻ കഴിയുന്ന മാർഗ്ഗം ഉണ്ടോ എന്നാണു നോക്കേണ്ടത്.

ഭരണഘടന 129-ാം വകുപ്പിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നുണ്ട്. “ഈ നിയമത്തിൽ അടങ്ങിയ തത്വത്തിനു വിരോധമല്ലാത്ത ഉപചട്ടങ്ങളെ ഇടവകയോഗം, മെത്രാസന ഇടവകയോഗം, മെത്രാസന കൗൺസിൽ എന്നീ സ്ഥാപനങ്ങൾ അപ്പഴപ്പോൾ പാസ്സാക്കി റൂൾ കമ്മിറ്റി വഴി മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ കൊണ്ടുവന്ന്, മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ അനുമതിയോടുകൂടി നടപ്പിൽ വരുത്തിക്കൊള്ളാവുന്നതാകുന്നു.” ഏറ്റവും എളുപ്പമായതും എന്നാൽ ഭരണഘടനയോടു യോജിച്ചതുമായ മാർഗ്ഗം ഉണ്ടോ എന്നാണു ചിന്തിക്കേണ്ടത്. 129-ാം വകുപ്പിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഓരോ മെത്രാസന ഇടവകയോഗവും, താഴെ പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം വരത്തക്കവണ്ണം ഓരോ നിശ്ചയം പാസ്സാക്കി കമ്മിറ്റി വഴി മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിക്ക് അയച്ചു അവിടെയും പാസ്സാക്കപ്പെട്ടാൽ, ആ വിധത്തിൽ രൂപവൽക്കരിക്കപ്പെടുന്ന അസോസിയേഷനു നിയമപരമായി വല്ല അസാധുത്വവും ഉണ്ടോയെന്നാണു ചിന്തിക്കേണ്ടത്. നിശ്ചയത്തിന്റെ ഏകദേശരൂപം - “71-ാം വകുപ്പിൽ അസോസിയേഷൻ അംഗങ്ങളെ തെരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടത് ഇടവകയോഗമാണെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഇടവക പ്രാതിനിദ്ധ്യം എന്ന തത്വത്തെ വെടിയാതെയും, പല പ്രായോഗിക വിഷയങ്ങളെ പരിഗണിച്ച് അസോസിയേഷന്റെ അംഗസംഖ്യ പരിമിതപ്പെടുത്തേണ്ടതാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തെ ആദരിച്ചും മേലാൽ ഓരോ മെത്രാസന ഇടവകയോഗത്താൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന 7 പട്ടക്കാരും, 14 അയ്മേനികളും, കൂടാതെ നിലവിൽ ഇരിക്കുന്ന മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളും ചേർന്നി

ട്ടുള്ള യോഗം മലങ്കര അസോസിയേഷൻ ആകുമെന്ന്, ഈ യോഗം അഭിപ്രായപ്പെടുകയും, ഈ നിശ്ചയം ക്രമപ്രകാരം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനു റൂൾ കമ്മിറ്റി വഴി മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കണമെന്നും തീരുമാനിച്ചു."

സംശയം

129-ാം വകുപ്പിൽ പറയുന്നതു ബൈലായെപ്പറ്റിയല്ലേ, ഇതു ബൈലാ ആകുമോ എന്നൊരു സംശയം ഉന്നയിച്ചേക്കാം. തെരഞ്ഞെടുപ്പിലെ തത്വം വിടാതെ 71-ാം വകുപ്പിന്റെ ഉപവകുപ്പായിട്ടോ, അഥവാ പ്രോവിസോ ആയിട്ടോ ഇതിനെ പരിഗണിക്കരുതോ. ഇടവകയോഗങ്ങളുടെ പ്രാതിനിധ്യമുള്ള ഒരു സമിതി മുറപ്രകാരം പാസ്സാക്കുന്ന നിശ്ചയത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുവാൻ ആരും മുതിരുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. നടപടി ക്രമാനുസരണമാണോയെന്നു നോക്കിയാൽ മതി. വ്യയഹേതുകവും, അതിവിപുലവുമായ ഒരു സമ്മേളനം കഴിയുമെങ്കിൽ ഒഴിവാക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം സഭാംഗങ്ങൾ ഏവരും സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നതാണ്. അതിലേയ്ക്ക് ഇതോ ഇതല്ലെങ്കിൽ വേറെ മാർഗ്ഗമോ ഉണ്ടോയെന്നു ചിന്തിക്കുന്നതിനു സഭാംഗങ്ങളുടെയും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളുടെയും ശ്രദ്ധ പതിയുവാൻവേണ്ടി മാത്രം എഴുതിയിട്ടുള്ള ഒരു ലേഖനം ആണിത്.

(മലയാള മനോരമ, 1967 ഓഗസ്റ്റ് 5)

(മുൻ പാത്രിയർക്കീസ് ഭാഗക്കാരനായിരുന്ന പെരുമ്പാവൂർ വയലിപ്പറമ്പിൽ അഡ്വക്കേറ്റ് പി. ടി. വർഗീസ് യോജിച്ച മലങ്കരസഭയിലെ അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയിലും റൂൾ കമ്മറ്റിയിലും (1959 - 1970) അംഗം ആയിരുന്നു. 1967-ലെ സഭാ ഭരണഘടനാ ഭേദഗതി, 1966-ലെ മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി - വർക്കിംഗ് കമ്മറ്റി നടപടിക്രമം, 1970-ലെ അസോസിയേഷൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പു നടപടി ചട്ടം എന്നിവയുടെ രൂപീകരണ പ്രക്രിയകളിൽ സജീവ പങ്കാളിത്തം വഹിച്ചു. 1977 ജൂൺ 28-ന് 85-ാം വയസിൽ അന്തരിച്ചു. 1967-ൽ അസോസിയേഷൻ അംഗങ്ങളുടെ എണ്ണം 200 പരിമിതപ്പെടുത്താൻ ലേഖകൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ 2017-ൽ മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി അംഗങ്ങളുടെ എണ്ണം 200 കടന്നു എന്നതു ശ്രദ്ധിക്കുക. ഈ കൃതിയിലെ ആദ്യ ലേഖനം - ഒരാൾക്ക് എത്ര മെത്രാൻ വേണം - ഇതിനോട് ചേർത്ത് വായിക്കുക - എഡിറ്റർ)

മലങ്കര അസോസിയേഷനും സഭയുടെ ഭാവിയും

ഫാ. ഡോ. കെ. എം. ജോർജ്

ആധുനിക ജനായത്ത വ്യവസ്ഥകൽ മിക്കതും പാലിച്ചുകൊണ്ട് ഭരണാധികാരികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ക്രിസ്തീയ സഭയാണ് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ. മലങ്കരസഭയുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷനായ കാതോലിക്കാബാവാ മുതൽ ഇടവകപള്ളി കമ്മറ്റിയംഗം വരെയുള്ള വരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ ജനങ്ങളുടെ ശബ്ദം നിർണ്ണായകമാണ്. ജനശബ്ദം ദൈവശബ്ദമാണ്, (Vox populi vox Dei) എന്നൊരു ലത്തീൻ പഴഞ്ചൊല്ലുണ്ട്.

തത്ത്വത്തിൽ ഇങ്ങനെയാണെങ്കിലും ഒരു തിരഞ്ഞെടുപ്പു വരുമ്പോൾ ജനങ്ങളുടെ ശബ്ദത്തെ ഏതെല്ലാം വിധത്തിൽ സ്വാധീനിക്കാനും മാറ്റിയെടുക്കാനും കഴിയുമോ അങ്ങനെയെല്ലാം ചെയ്യാൻ സ്ഥാനാർത്ഥികൾ ശ്രമിക്കും. ചിലർ ന്യായമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കും. മറ്റുചിലർ ആശാസ്യമല്ലാത്ത വഴികൾ തേടും. സ്ഥാനാർത്ഥികളെക്കുറിച്ചും അവരുടെ പശ്ചാത്തലത്തെക്കുറിച്ചും സാധാരണ ജനങ്ങൾക്ക് വലിയ ധാരണ കാണുകയില്ല. ഒരു കമ്പനിയിൽ ഉന്നത ഉദ്യോഗസ്ഥരെ റിക്രൂട്ട് ചെയ്യുമ്പോൾ അവരുടെ മുൻചരിത്രം അഥവാ track record കർശനമായി അന്വേഷിക്കാറുണ്ട്. മുൻ ഉഴവുചാലുകളിൽ കുഴപ്പക്കാരനാണെങ്കിൽ അതൊക്കെ ആവർത്തിക്കാനുള്ള സാധ്യത വളരെ കൂടുതലാണ്. നിർണ്ണായകമായ ഒരു പരിശോധനയാണിത്. ക്രിമിനൽ പശ്ചാത്തലമുള്ള അധാർമ്മികനായ ഒരു വ്യക്തിയാണെങ്കിൽപ്പോലും ധാരാളം പണവും പരസ്യവും പ്രചരണവും ഉപയോഗിച്ച് ജനങ്ങളുടെ ശബ്ദത്തെ തനിക്കനുകൂലമായി മാറ്റിയെടുക്കാൻ കഴിയും. അതുകൊണ്ടാണ് ഇൻഡ്യാപോലെയുള്ള ജനായത്ത രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്താൻ വിപുലമായ അധികാരമുള്ള ഇലക്ഷൻ കമ്മീഷനെ നിയമിക്കുന്നത്. ജനങ്ങളെ വ്യാജപ്രചരണം, പണം എന്നിവ ഉപയോഗിച്ച് അനാശാസ്യ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ സ്വാധീനിക്കുന്നത് തടയാൻ ശക്തമായ നിയമങ്ങളുണ്ട്. എങ്കിലും ചില വീരന്മാർ നുഴഞ്ഞുകയറും. ഭരണത്തിന്റെ തലപ്പത്ത് അവരെത്തും.

പക്ഷേ കുറെക്കാലം കഴിഞ്ഞ് അവരെ തീഹാർ ജയിലിലും മറ്റും കാണാം. ഇതാണ് നിയമത്തിന്റെ ശക്തി.

മാതൃകാപരമായ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തി, രാഷ്ട്രത്തിനുകൂടി മാതൃക കാണിച്ചുകൊടുക്കേണ്ട സഭയിൽ ഇത്രയും വലിയ നിയമവ്യവസ്ഥകളൊന്നുമില്ല. കാരണം കുറച്ചൊക്കെ ധാർമ്മികബോധവും ലജ്ജയും തന്റെ അയോഗ്യതയെക്കുറിച്ചുബോധവുമുള്ള ആരും ഭരണനേതൃത്വത്തിലേക്ക് മൽസരിക്കയില്ല എന്നൊരു പൊതുധാരണ സഭയിൽ നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു. നല്ല ഉദാഹരണമാണ് മെത്രാൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പ്. ഇപ്പോൾ നിലവിൽ വരുത്തിയിരിക്കുന്ന സ്ക്രീനിംഗ് പ്രക്രിയയിൽ വിദ്യാഭ്യാസം, പ്രായം, സാക്ഷ്യം തുടങ്ങിയവ സംബന്ധിച്ച് വ്യക്തമായ നിയമങ്ങളുണ്ട്. എന്നാൽ അങ്ങനെ യാതൊരു നിയമവും അടുത്തകാലം വരെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കാരണം, വളരെ യോഗ്യരെന്ന് എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്ന വ്യക്തികൾപോലും ആ സ്ഥാനത്തിന് തങ്ങൾ അനർഹരാണ് എന്ന് വിശ്വസിക്കയും അതിൽനിന്ന് പിൻതിരിയാൻ ശ്രമിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു ഒരുകാലത്ത്. ഇപ്പോൾ, സംഗതികൾ തലതിരിഞ്ഞു. അപ്പോൾ പുതിയ നിയമവ്യവസ്ഥകളും വന്നു. എന്നാൽ ഏതു ചട്ടങ്ങളെയും നിയമങ്ങളെയും മറികടന്ന്, അത്ര 'ഓക്സിയോസ്' അല്ലാത്ത ചിലർക്കും കയറിപ്പറ്റാനുള്ള ഓട്ടകൾ എപ്പോഴും ഏതു നിയമ സംവിധാനത്തിലും കാണും. ന്യായമായ തെരഞ്ഞെടുപ്പു വ്യവസ്ഥകളൊന്നുമില്ലാത്ത കേരളത്തിലെ ഒരു സഭയിൽ അൻപതുലക്ഷം രൂപാവരെ പേശി പലർക്കും മെത്രാൻ സ്ഥാനം കൊടുക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് ശക്തമായ കേൾവിയുണ്ട്. നീതിക്കുവേണ്ടി വാദിക്കുന്ന ചിലരൊക്കെ സ്ഥാനത്തിനുവേണ്ടി ഇത്തരം അനീതിയുടെ മുദ്രപ്പത്രത്തിൽ നിരന്തരം ഒപ്പിട്ടുകൊടുത്തുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. സുവിശേഷം മാത്രം പറയുന്ന ഒരു പുതിയ സഭയിൽ ഒരാൾ മെത്രാൻ സ്ഥാനം ലഭിക്കാൻ കോടികൾ മുടക്കിയ കഥയും രഹസ്യമല്ല. ശക്തമായ ഭരണഘടനയും നിയമാനുസൃത തെരഞ്ഞെടുപ്പുമുള്ള ഒരു സഭാസംവിധാനത്തിൽ അങ്ങനെയൊരു സംഗതി ഉണ്ടാവാൻ ഇടയില്ല.

ധാർമ്മിക മാനദണ്ഡങ്ങളൊക്കെ മെത്രാൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പിന് മതി, മറ്റ് സ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക് അതൊന്നും വേണ്ട, ആർക്കും കയറി നിൽക്കാം, എന്നൊരു ധാരണയും ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പരത്താൻ പലരും ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. ഇത് ശരിയല്ല. "ദൈവജനം" എന്നും "യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരം" എന്നും വിളിക്കപ്പെടുന്ന സഭയുടെ ഭരണസംവിധാനത്തിലേക്ക് തെരഞ്ഞെടുപ്പ് വരുമ്പോൾ ആത്മീകമായ മാനദണ്ഡങ്ങൾ അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. അതു നിർബന്ധമായും വച്ചില്ലെങ്കിൽ, സ്വാഭാവികമായും പണം, പ്രചരണം, ഭീഷണി എന്നിവ ഉപയോഗിച്ച് അനർഹർ സ്ഥാനം

നേടും. ഇവിടെ “ജനങ്ങളുടെ ശബ്ദ”ത്തെ, സ്വാർത്ഥതാൽപ്പര്യങ്ങളുടെ ശബ്ദമാക്കി മാറ്റിമറിക്കാൻ കഴിയും എന്നു നാം മറക്കരുത്.

ഇൻഡ്യൻ സിവിൽ സർവ്വീസിന്റെ കർശനമായ ഉന്നത പരീക്ഷകൾ പാസ്സായി വരുന്ന മിക്ക ഐ. പി. എസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെക്കാളും ഒരു പക്ഷേ നന്നായി തന്ത്രങ്ങൾ മെനയാനും എതിരാളിയെ നേരിടാനും കഴിവുള്ളവരായിരിക്കും രാജ്യത്തെ വൻകൊള്ളത്തലവന്മാരും അധോലോക നേതാക്കളും. പക്ഷേ അവരെ അല്ല നാം പോലീസ് സംവിധാനത്തിന്റെ തലപ്പത്ത് വയ്ക്കുന്നത്. കാരണം കൊള്ളത്തലവന്റെ ആത്യന്തിക ലക്ഷ്യം കൊള്ളയും കൊള്ളിവെപ്പുമാണ്, രാജ്യത്തിന്റെയും ജനങ്ങളുടെയും ക്ഷേമമല്ല, യാതൊരു തത്വദീക്ഷയും ഇല്ലാതെ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ നേതാക്കളായി കരുതുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദുർബലന്മാരുണ്ടാവാം. ഭയം, സ്ഥാനമോഹം, പ്രതികാരബുദ്ധി തുടങ്ങിയ വികാരങ്ങളാവാം അതിനു പുറകിൽ.

അപ്പോസ്തോല പ്രവൃത്തികളിൽ, ഏഴ് ശെമ്മാശ്ശന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ഭാഗം ശ്രദ്ധേയമാണ്. ആദിമസഭയിൽ, ഭക്ഷണം വിളമ്പുന്നത് സംബന്ധിച്ച്, സ്ത്രീകൾ തമ്മിലുണ്ടായ തർക്കങ്ങൾ പരിഹരിച്ച്, ഊട്ടുപുരയിൽ ക്രമസമാധാനം പാലിക്കാനാണ് അവരെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്. കുറെ തടിമിടുക്കും പ്രായോഗികബുദ്ധിയും ധാരാളം മതി ഈ ജോലിക്ക്. പക്ഷേ അപ്പോസ്തോലന്മാർ മാനദണ്ഡങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കി ഇങ്ങനെയാണ് സഭയോടു പറഞ്ഞത്: *“ആകയാൽ സഹോദരന്മാരെ, ആത്മാവും ജ്ഞാനവും നിറഞ്ഞു, നല്ല സാക്ഷ്യമുള്ള ഏഴു പുരുഷന്മാരെ നിങ്ങളിൽത്തന്നെ തിരഞ്ഞുകൊൾവിൻ. അവരെ ഈ വേലക്ക് ആക്കാം’ (6:3).* ആ ഏഴുപേരിൽ നിന്നാണ് സ്തേഫാനോസ് ശെമ്മാശൻ ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി അതിശക്തമായ സാക്ഷ്യം വഹിച്ച, സഭയുടെ ആദ്യരക്തസാക്ഷിയായിത്തീർന്നത്. സഭയിൽ ഏതു സ്ഥാനത്തേക്കു തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തുമ്പോഴും അപ്പോസ്തോലന്മാർ മുന്നോട്ടുവച്ച മൂന്നു മാനദണ്ഡങ്ങൾ-ആത്മാവും ജ്ഞാനവും നല്ല സാക്ഷ്യവും-സുപ്രധാനമാണ്.

മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ നൂറാം വാർഷികം ആഘോഷിക്കുമ്പോൾ, സഭയ്ക്ക് പരിശുദ്ധാത്മനിറവും ജ്ഞാനവും പൊതുസമൂഹത്തിൽ നല്ല സാക്ഷ്യവുമുള്ള ഒരു നേതൃനിര ഉണ്ടാകണം എന്ന ലക്ഷ്യത്തെ നാം ഉയർത്തിപ്പിടിക്കണം. വെറും രാഷ്ട്രീയ പ്രേരിതമായ മാതൃക നാം വർജ്ജിക്കണം. നല്ല പരിശീലനം ലഭിച്ച നമ്മുടെ വൈദികരും ഇടവക ജനങ്ങളും ചേർന്നാണ് വാസ്തവത്തിൽ സഭയുടെ ജീവനാഡി സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. അവരെ നിരാശപ്പെടുത്തുകയും ചിന്താക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ശൈലികൾ മേൽത്തട്ടുകളിൽ നിന്നുണ്ടാ

യാൽ അത് നമ്മുടെ ജനങ്ങളെയും വൈദികരെയും നിരാശപ്പെടുത്തും. സെമിനാരി പരിശീലനം ലഭിച്ച യുവ വൈദികർക്ക് വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടില്ലാതെ അവരുടെ കുടുംബം പുലർത്തുന്നതിനും കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും സഹായിക്കുന്ന മാന്യമായ ശമ്പള-സേവന വ്യവസ്ഥകൾ ഉണ്ടാക്കുകയും നമ്മുടെ സമൂഹത്തിന്റെ മാറിവരുന്ന അജപാലന സാഹചര്യങ്ങളോടു ക്രിസ്തീയമായി പ്രതിസ്പന്ദിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ തുടർപരിശീലനം അവർക്ക് നൽകുകയും ചെയ്യേണ്ടത് സഭയുടെ അടിയന്തിരാവശ്യമാണ്. പരിശീലനം ലഭിച്ച നമ്മുടെ വൈദികരുടെ നല്ല പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നമ്മുടെ ധാരാളം ഇടവകകൾ ഇന്ന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ട്. സഭയുടെ പ്രധാന മൂലധനം വിശ്വാസികളായ ജനങ്ങളും അവരെ നയിക്കുന്ന ഇടവകവൈദികരുമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇടവകതലത്തിലുള്ള അജപാലനശുശ്രൂഷയിൽ നമ്മുടെ ശക്തിയുടെ നല്ല പങ്ക് നാം വിന്യസിക്കണം.

ആവശ്യത്തിനും അനാവശ്യത്തിനും ഭദ്രാസനങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കയും അവയ്ക്ക് ആനുപാതികമായ ഇടയസന്നാഹങ്ങൾ ഒരുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടും മിഷൻ എന്ന ആശയം മുൻനിർത്തി ഒരു ഭദ്രാസനമോ മെത്രാനെയോ സൃഷ്ടിച്ചില്ല എന്നൊരു വലിയ കുറ്റം നമുക്കുണ്ട്. ആന്തരിക സംഘർഷങ്ങളിൽ നിന്നും അന്തർമുഖത്വത്തിൽ നിന്നും സഭയെ എല്ലാക്കാലത്തും മോചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് അതിന്റെ മിഷണറി ദൗത്യബോധമാണ്. ദുഃഖപൂർണ്ണവും വഞ്ചനയുള്ളതുമായ ഈ ലോകത്തിൽ മനുഷ്യർ ആദ്ധ്യാത്മികമായി എന്താണ് അഭിലഷിക്കുന്നത് എന്നു മനസ്സിലാക്കിയും യേശുക്രിസ്തു എന്തിനുവേണ്ടിയാണ് മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്തത് എന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞും, സ്നേഹവും വിശ്വാസവും പ്രത്യാശയുമുള്ള ജീവിത മാതൃക ലോകത്തിനു കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നതാണ് മിഷൻ. സ്നേഹവും സമാധാനവും നീതിയും സത്യവും വസിക്കുന്ന ഇടങ്ങളാണ് മനുഷ്യൻ തേടുന്നത്. ക്രിസ്തീയ സഭയുടെ ദൗത്യം ഇത്തരം ഇടങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കയാണ്. നമ്മുടെ അജപാലന ശുശ്രൂഷ ഈ ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് നീങ്ങാൻ സഹായിക്കുന്ന ഒരു നേതൃനിര നമുക്ക് കരുപ്പിടിപ്പിക്കാം.

(എഡിറ്റോറിയൽ, പുരോഹിതൻ)

സഭാ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളിൽ ഉത്തരവാദിത്വത്തോടെ പങ്കുചേരുക

ഫാ. ഡോ. റെജി മാത്യു

മലങ്കരസഭയുടെ ഭരണസാരഥ്യം വഹിക്കുവാൻ മുന്നോട്ടു വരുന്നവരുടെ സംഖ്യ മുമ്പത്തെക്കാളും വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നത് സ്വാഗതാർഹമാണ്. എന്നാൽ മലങ്കര അസോസിയേഷനിലും അതുവഴി മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലും കയറിപ്പറ്റുവാൻ ഇക്കൂട്ടർ കാണിക്കുന്ന അമിതമായ ആവേശം ആത്യന്തികമായി സഭയെ വളർത്തുന്നതിനാണോ അതോ സഭാഗാത്രത്തെ തളർത്തുന്നതിനാണോ മുഖാന്തരമായി തീരുന്നത് എന്നു ചിന്തിക്കുന്നതു നല്ലതാണെന്നു തോന്നുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും അസോസിയേഷൻ അംഗങ്ങളായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുവാൻ നമ്മുടെ ആളുകൾ ഇടവകതോറും നടത്തിവരുന്ന പ്രചരണവും മറ്റും തികച്ചും ലജ്ജാകരമായ പ്രവണതകളിലേക്ക് നീങ്ങിയ സാഹചര്യത്തിൽ ചെറിയ ഇടവകകളിൽപോലും മണിക്കൂറുകളോളം നീണ്ടുനിന്ന പൊതുയോഗങ്ങളും രഹസ്യ വോട്ടെടുപ്പുകളും മറ്റും പല ഇടവകകളെയും ഭിന്നിപ്പിന്റെ ആത്മാവിൽ എത്തിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഇതിനൊക്കെ പുറകിൽ ചില രാഷ്ട്രീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും സഭയുടെ ഉന്നത പദവികളിലേക്കുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മത്സരിക്കുവാൻ തയ്യാറെടുക്കുന്ന ചില സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെയും ഏജന്റുമാർ പ്രവർത്തിച്ചു എന്നു കൂടി കേൾക്കുമ്പോഴാണ് സംഗതിയുടെ ഗൗരവത്തെപ്പറ്റി നാം മനസ്സിലാക്കുന്നത്. മലങ്കരസഭയുടെ അസോസിയേഷനും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയും ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക രാഷ്ട്രീയ കൂട്ടുകെട്ടിനു അടിയറവ് പറയേണ്ട സമിതികളല്ല. ആരെങ്കിലും അങ്ങനെ ചിന്തിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ അവർ സഭാസ്നേഹം ഉള്ളവരല്ല എന്നും പറയേണ്ടി വരും. ഈ സഭ ഇരുപതു നൂറ്റാണ്ടു പിന്നിട്ടത് ഒരു അധികാരസ്ഥാനത്തിന്റെയും പിൻബലമില്ലാതെ സത്യത്തിലും നീതിയിലും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചതിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ്. ഇതിനു നേതൃത്വം നൽകിയ വൈദികരും അവൈദികരും പ്രവർത്തിച്ചത് സഭയ്ക്ക് എന്റെ ഭാഗത്തുനിന്ന് എന്തു കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കും എന്ന മനോഭാവത്തോടെയായിരുന്നു; അല്ലാതെ സഭയിൽ നിന്ന് എനിക്കെന്തു കിട്ടും എന്നുള്ള ചിന്തയിലല്ല. സ്ഥാനമാനങ്ങൾ അല

ങ്കാരങ്ങളായി കരുതുന്നവരെയും അവയിലൂടെ സമൂഹത്തിലെ അധി കാരകേന്ദ്രങ്ങളായി തീരുവാൻ ഉദ്യമിക്കുന്നവരെയുമല്ല ഈ സഭ യ്ക്കാവശ്യം. ഇക്കാര്യത്തിൽ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരും അർപ്പണബോധ മുള്ള അമ്മമാരും കെട്ടിയുയർത്തിയ ചില മൂല്യങ്ങൾ നാം കൈവിടാതെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്.

ഇത്തരുണത്തിൽ ഒന്നാമതായി, നമ്മുടെ വിശ്വാസവും പൈതൃകവും മുറുകെ പിടിക്കുന്നവർ വേണം അടുത്ത അഞ്ചു വർഷം സഭയെ ഭരി ക്കേണ്ടത്. രണ്ടാമതായി, ക്രമമായി ആരാധനയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നവരും ഭക്തിയോടെ വി. കുർബാന അനുഭവമുൾപ്പെടെയുള്ള ജീവിതനിഷ്ഠ യുള്ളവരുമാണ് നേതൃസ്ഥാനത്തേക്കു വരേണ്ടത്. മൂന്നാമതായി, അപ്പോ സ്തോലിക കാലം മുതൽ പറഞ്ഞുവരുന്നതുപോലെ സ്വന്തം കുടുംബത്തെ ശാന്തമായി നയിക്കുന്നവരുമായിരിക്കണം ഉന്നതസമിതി കളിലിരുന്ന് സഭയെ നയിക്കേണ്ടത്. നാലാമതായി, പൊതു സമിതിക ളിൽ വരുന്ന വിഷയങ്ങൾ പഠിക്കുവാനും അർത്ഥവത്തായി ചർച്ച ചെയ്യു വാനും കഴിവുള്ളവരായിരിക്കണം നമ്മുടെ നേതാക്കന്മാർ. അവസാന മായി, സഭയെ സംബന്ധിച്ച് സ്വപ്നങ്ങൾ കാണുന്നവരും നല്ല ദർശനമു ള്ളരുമാകട്ടെ സഭയെ നയിക്കുന്നത്. സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലേ ക്കുള്ള സ്ഥാനികളെ പരിചയത്തിന്റെയോ, ബന്ധത്തിന്റെയോ, രാഷ്ട്രീയ ചായ്‌വിന്റെയോ, അനുകമ്പയുടെയോ മാത്രം അടിസ്ഥാനത്തിൽ തിര ഞ്ഞെടുക്കാതെ, ഇത് ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിൽ കണക്കു ബോധിപ്പിക്കേണ്ട വിഷയമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി ചിന്തിച്ചും പ്രാർത്ഥിച്ചും തിരഞ്ഞെടു പ്പിൽ നമുക്കു പങ്കുചേരാം.

(ജോർജിയൻ മിറർ, 2012 ഏപ്രിൽ-ജൂൺ)

മലങ്കരസഭാ സമിതികളുടെ രൂപവും ഭാവവും ഭാവിയും

പി. തോമസ്, പിറവം

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ഇടവക, ഭദ്രാസന, സഭാതല ങ്ങളിലെ ഭരണസമിതികളിൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നവർ സാധാരണ ക്കാരേക്കാൾ ആത്മീയനിലവാരവും സമൂഹത്തിൽ നല്ല സാക്ഷ്യവും മാതൃകാജീവിതവും സഭാപരിജ്ഞാനവും ഉള്ളവരായിരിക്കേണ്ടതാണ്. മുമ്പൊക്കെ സ്വന്തം അയോഗ്യതാബോധവും തങ്ങളെക്കാൾ യോഗ്യരാ യവരാണ് തൽസ്ഥാനങ്ങളിൽ വരേണ്ടതെന്ന ബോദ്ധ്യവും മൂലം മത്സര രംഗത്തേക്ക് വലിയ തള്ളിക്കയറ്റം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ രാഷ്ട്രീയ സാമൂഹ്യരംഗങ്ങളിലെ മൂല്യച്യുതി സഭാരംഗത്തേക്ക് സന്നിവേശിച്ചതി നാൽ സമ്മർദ്ദതന്ത്രം, ഭീഷണി, പണം, രാഷ്ട്രീയസ്വാധീനം, പ്രചാരണം, ഗ്രൂപ്പുപ്രവർത്തനം, കോക്കസുകൾ തുടങ്ങിയവയിലൂടെ അനർഹരായ വർ ഭരണസമിതികളിൽ ഇടം കണ്ടെത്തുന്നുണ്ട്. ഇത്തരക്കാരുടെ സ്വാധീ നംകൊണ്ട് ലോകത്തിന് അനുരൂപരാകരുതെന്ന ശ്ലൈഹികവചനം മറ ന്നുകൊണ്ട് സഭ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ലോകാനുരൂപമായിക്കൊണ്ടിരി ക്കുന്നു.

അതുകൊണ്ട് സഭയുടെ വിവിധ ഘടകങ്ങളിൽ ഭരണരംഗത്ത് പ്രവർ ത്തിക്കുന്നവർ തങ്ങളുടെ നിലവാരം ആത്മീയരംഗത്ത് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്ന മാനദണ്ഡങ്ങൾക്കനുസൃതമാണോ എന്ന് സ്വയം വിലയിരുത്തേണ്ടതാണ്. പ്രത്യേകിച്ചും മേൽത്തട്ടിൽ, സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി പോലുള്ള സമി തികളിലെ അംഗങ്ങൾ, അവരെ സാധാരണക്കാർ മാതൃകായോഗ്യരായി കാണേണ്ടവരും കാണുന്നവരുമാകയാൽ, തീർച്ചയായും സ്വയപരിശോ ധന നടത്തണം. അടുത്ത അഞ്ചു വർഷത്തേക്ക് സ്ഥാനത്ത് തുടരേണ്ടി യിരിക്കുന്ന ബഹുമാന്യരായ അംഗങ്ങൾ, സ്വയം വിലയിരുത്തുന്നതിലൂടെ തങ്ങൾ ഏതെങ്കിലുംതരത്തിൽ കുറവുള്ളവരെന്ന് ബോദ്ധ്യമായാൽ, അത് തിരുത്തി സ്ഥാനന്യായേനയുള്ള നിലവാരത്തിലേക്ക് വളർന്ന് ചുമ തലാനിർവ്വഹണത്തിന് പ്രാപ്തരാകുവാൻ സാദ്ധ്യതയുണ്ട്.

ഇടവകയെയും ഭദ്രാസനത്തെയും സഭയെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുവാൻ സാധാരണ വിശ്വാസിയെക്കാൾ എന്ത് അധികയോഗ്യതയാണ് തനിക്കുള്ളതെന്നാണ് ഓരോരുത്തരും വിലയിരുത്തേണ്ടത്.

1. കുടുംബാരാധനയിലും ദേവാലയാരാധനയിലും സജീവവും ആത്മാർത്ഥവുമായ പങ്കാളിത്തമുണ്ടോ?

2. ഇടവകതലത്തിലും സമൂഹത്തിലും ഉത്തമ സഭാംഗം എന്ന സാക്ഷ്യം ലഭ്യമാണോ?

3. സണ്ടേസ്കൂൾ മറ്റ് അദ്ധ്യാത്മികപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ എന്നിവയുടെ പഠനപരിപാടികൾ യഥാവസരങ്ങളിൽ പ്രയോജനപ്പെടുത്തി സഭാപരിജ്ഞാനവളർച്ച സാധിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

4. ഇടവകതലത്തിലും ഭദ്രാസനതലത്തിലും ഉള്ള സഭാസംവിധാനങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രവർത്തനരീതിയെക്കുറിച്ചും സഭാഭരണഘടനയെക്കുറിച്ചും വേണ്ടത്ര അവബോധമുണ്ടോ?

5. പള്ളിക്കമ്മിറ്റിയിലും ഭദ്രാസന ഭരണസമിതിയിലും മലങ്കര അസോസ്യേഷനിലും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലും, തന്നിൽ നിക്ഷിപ്തമായ ചുമതലകളെക്കുറിച്ചും ദൗത്യത്തെക്കുറിച്ചും ബന്ധപ്പെട്ട സമിതികളുടെ പ്രവർത്തനരീതികളെക്കുറിച്ചും യഥാർത്ഥ ജ്ഞാനമുണ്ടോ?

6. സഭയുടെ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിയെ കുറിച്ചും അതിന്റെ പുരോഗതി, ഭാവി എന്നിവയെ കുറിച്ചും സുചിന്തിതമായ ഉൾക്കാഴ്ചയുണ്ടോ?

സഭാസമിതികളിൽ ഇന്ന് അംഗങ്ങളായിരിക്കുന്നവർ വിവിധ തരക്കാരാണ്.

1. തങ്ങളുടെ നിസ്വാർത്ഥമായ മാതൃകാജീവിതം, സഭാസേവനം ആദിയായവകൊണ്ട് അംഗീകാരം നേടി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർ. മറ്റു വിഭാഗങ്ങളിൽ പെടുന്നവരുടെ തള്ളിക്കയറ്റത്താൽ ഇങ്ങനെയുള്ളവർ അംഗുലീപരിമിതമായിരിക്കും.

2. ശരാശരി സഭാംഗത്തിന്റെ നിലവാരം മാത്രമേ ഉള്ളുവെങ്കിലും തങ്ങളെത്തന്നെ യോഗ്യരായി കരുതി, സ്വയം പ്രചാരണം നടത്തി വോട്ടുനേടി ജയിച്ചു വന്നവർ. നിലവിലുള്ള സമിതികളിൽ ഒട്ടേറെയും ഇക്കൂട്ടത്തിൽപെടും.

3. സഭാപരിജ്ഞാനം വേണ്ടത്ര ഇല്ലെങ്കിലും, സഭാപ്രവർത്തനങ്ങളോട് സഹകരിക്കുന്നവരും സാമ്പത്തികപിന്തുണ നൽകുന്നവരും.

4. സാമൂഹ്യവും സാമ്പത്തികവുമായ ഉന്നതനിലയുള്ളതിനാൽ തന്റെ

സഭയിലെ സമിതികളിൽ തങ്ങളുടെ സ്ഥാനം അനിവാര്യമെന്ന് സ്വയം കരുതി മത്സരരംഗത്തു വന്ന് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർ.

5. സഭാരംഗത്ത് തങ്ങളുടെ സാന്നിദ്ധ്യംകൊണ്ട് തങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ നേതൃനിരയിലേക്ക് കയറ്റം കാംക്ഷിച്ച് അവിഹിതസ്വാധീനവും സമ്മർദ്ദവും വിലപേശലും മറ്റും കൊണ്ട് വോട്ടു നേടി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട, സഭാപ്രവർത്തനത്തേക്കാൾ മുഴുസമയ രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തനം നടത്തുന്നവർ.

6. നിർണ്ണായകനേരങ്ങളിൽ സഭയുടെ പൊതുതീരുമാനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ രാഷ്ടീയപ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും അതിന്റെ നേതാക്കൾക്കും പ്രയോജനകരമാക്കുന്ന രീതികളിൽ വഴിതിരിച്ചുവിടുവാൻ സഭാസമിതികളിൽ കണ്ണുംപാർത്തിരിക്കുന്ന മുഴുവൻസമയ രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകർ.

ഒന്നു മുതൽ നാലു വരെയുള്ള വിഭാഗത്തിൽ പെടുന്നവർക്ക് ആത്മാർത്ഥതയോടെ സ്വയപരിശോധന നടത്തി സന്ദർഭത്തിനൊത്തുയർന്ന് തിരുത്തലുകൾ വരുത്തി ഭാവിയിൽ തങ്ങളുടെ ചുമതലകൾ അർത്ഥപൂർണ്ണമായി നിർവ്വഹിക്കുവാൻ കഴിയും; കഴിയണം.

അഞ്ചും ആറും വിഭാഗത്തിലുള്ളവരുടെ ലക്ഷ്യം സഭയുടെ ഉന്നമനമോ ദൗത്യനിർവ്വഹണമോ അല്ലാത്തതിനാൽ സഭാസമിതികളിൽ ചേരിതിരിവിനും പ്രയോജനകരമല്ലാത്ത വിവാദങ്ങൾക്കും മാത്രം ഇട വരും. പലപ്പോഴും തങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്ക് വേണ്ടതെല്ലാം മുൻകൂർ ആസൂത്രണം ചെയ്ത് ഇക്കൂട്ടർ സമിതികളെ ഹൈജാക്ക് ചെയ്ത് കൊണ്ടുപോകും; സാധാരണ അംഗങ്ങൾ അവരുടെ കെണിയിൽ വീണുപോകയും ചെയ്യും.

സഭാസമിതികളിൽ ഭരണചുമതലയിലുള്ളവരെ ആവശ്യത്തിനും അനാവശ്യത്തിനും എതിർക്കുന്ന ഒരു രീതി കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. പാർലമെന്റ്, നിയമസഭ തുടങ്ങിയ രംഗങ്ങളിൽ ഭരണപക്ഷത്തോട് എതിർക്കുന്ന പ്രതിപക്ഷത്തിന്റെ റോളിലാണ് പല സഭാസമിതിയംഗങ്ങളും പ്രതികരിക്കുന്നത്. രാഷ്ട്രീയരംഗത്തുള്ളവരും അവരോട് അനുഭാവമുള്ളവരും ഇതിന്റെ മുൻനിരയിൽ കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. സഭാദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിന് ഇന്നത്തെ പാർലമെന്റും നിയമസഭയും മറ്റും സഭാസമിതികൾക്ക് മാതൃകയാക്കാൻ പറ്റിയവയല്ലെന്ന് നാം തിരിച്ചറിയണം. അവയെ പോലും തിരുത്താൻ പറ്റിയ ലോകത്തിന്റെ ഉപ്പായി തീരുകയാണ് സഭയുടെ ദൗത്യം. സഭയെ അവയുടെ പുളിച്ച മാവ് പുളിപ്പിക്കരുത്.

ഭരണനേതൃത്വത്തിലുള്ളവർ സമിതിയംഗങ്ങളെ വിശ്വാസത്തിലെടുക്കാത്തതും, നടപടികൾ സുതാര്യമല്ലെന്ന് സംശയിക്കുന്നതരത്തിൽ

പെരുമാറുന്നതും, അനാവശ്യ തർക്കങ്ങൾക്കും സമിതിയോഗങ്ങളുടെ സമയനഷ്ടത്തിനും ഇടയാകുന്നുണ്ട്. സഭാരംഗം സുതാര്യമാക്കുകയാണ് പോംവഴി. ഭരണരംഗത്ത് ഒന്നും ഒളിക്കുന്നില്ലെന്നും ഒളിക്കേണ്ടതില്ലെന്നും ഉള്ള അവസ്ഥയുണ്ടാകണം.

മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി പോലുള്ള സഭാസമിതികളുടെ കാര്യപരിപാടികൾ കാലാനുസൃതമായി പരിഷ്കരിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ തീരുമാനങ്ങൾ പലതിനും തത്സമയം മുതൽ പ്രാബല്യമുള്ളതാണ്. യോഗാന്ത്യത്തിൽ അന്നത്തെ തീരുമാനങ്ങൾ യഥാവിധി രേഖപ്പെടുത്തി പ്രഖ്യാപിച്ച് അദ്ധ്യക്ഷൻ ഒപ്പുവച്ചാണ് നടപടികൾ അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടത് (വളരെ സുപ്രധാനമായ യോഗനടപടികളുടെ രേഖകൾ പിന്നീട് നോക്കിയപ്പോൾ ചുമതലക്കാരിൽ ആരുടെയും ഒപ്പില്ലാത്തതായി കണ്ടിട്ടുണ്ട്. കാലാവധി കഴിഞ്ഞ കമ്മിറ്റിയുടെ മിനിട്സ് പുതിയ കമ്മിറ്റിയിൽ വച്ച് അംഗീകാരം വാങ്ങുന്ന നടപടിക്കും രേഖ കണ്ടെത്താൻ സാധിക്കും.). യോഗത്തിനു ശേഷം മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു വരുന്ന യോഗത്തിൽ മിനിട്സ് പാസ്സാക്കുമ്പോൾ പലപ്പോഴും നടന്ന കാര്യങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയതിനെക്കുറിച്ച് തർക്കങ്ങൾ ഉളവാകാറുണ്ട്. അജണ്ടാ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് അംഗങ്ങളും ഭാരവാഹികളും യോഗ സമയത്തു മാത്രം ചിന്തിക്കുകയും അഭിപ്രായം പറയുകയും ചെയ്യുന്നതിനു പകരം, അല്പം ഗൃഹപാഠം ചെയ്തിട്ടു വരികയും, തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ രേഖാരൂപത്തിൽ നൽകുകയും ചെയ്താൽ മിനിട്സ് യോഗാവസാനം കൃത്യതയോടെ രേഖപ്പെടുത്തുവാനാകും. സമിതി തീരുമാനങ്ങൾ രേഖാരൂപത്തിൽ നിന്ന് വേണം പ്രസ്താവിക്കുവാൻ.

സഭയുടെ ആത്മികനവോത്ഥാനവും സമാധാനവും ഭരണഭദ്രതയും സംബന്ധിച്ച് 2004 ഡിസം. 7-ലെ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി നിയമിച്ച ഉപസമിതിയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങളിൽ പലതും ഇനിയും നടപ്പിലായിട്ടില്ല. Lay Ministry & Lay Leadership ശക്തിപ്പെടുത്തണം എന്ന നിർദ്ദേശം പ്രായോഗികമാക്കിയിട്ടില്ല. 1900-ത്തിന് തൊട്ടുള്ള കാലഘട്ടത്തിലെ സഭാപ്രതിസന്ധികളിൽ അയ്മേനികളുടെ നേതൃത്വം എത്ര ശക്തമായിരുന്നു! അക്കാലത്തെ നേതാക്കളുടെ പ്രാഗത്ഭ്യവും കഴിവും വൈദികനേതൃത്വം തിരിച്ചറിയുകയും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇന്ന് എല്ലാ നേതൃത്വവും വൈദികരിലേക്ക് കേന്ദ്രീകരിക്കപ്പെടുകയാണ്. സഭയിലെ പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലും ഇതര രംഗങ്ങളിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാവുന്ന സമർത്ഥരായ അയ്മേനികൾ ഉണ്ടെങ്കിലും അവിടെയൊക്കെ പരിചയരഹിതരായ വൈദികർ നിയോഗിക്കപ്പെടുന്നു; അവർ Trial and Error രീതിയിൽ കാര്യങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്യുന്നു!

ഇടവകാടിസ്ഥാനാധിഷ്ഠിതമല്ലാത്ത സഭാസേവന സരണികളിലേക്ക് Special Ministries-ന് വൈദികർ ഉണ്ടാകണമെന്ന ഉപസമിതിയുടെ നിർദ്ദേശവും പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. സഭയ്ക്ക് ഇടവകേതര രംഗങ്ങളിൽ മുന്നേറ്റത്തിനുതകുന്ന ഈ കാര്യം ത്യാജ്യകോടിയിലാണ്. ഇടവകശുശ്രൂഷയല്ലാത്ത എത്രയോ മേഖലകളിൽ നമുക്ക് വൈദികപരിശീലനമുള്ളവരെ ആവശ്യമുണ്ട്! ഭദ്രാസനതലത്തിൽ ആത്മികനവോത്ഥാന പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് സംഘടിതമായ സംവിധാനം വേണമെന്ന നിർദ്ദേശവും ഫലപ്രദമായിട്ടില്ല.

ആനുകാലികപ്രസക്തമായ കാനോൻ പുസ്തകമുണ്ടാകണമെന്ന നിർദ്ദേശത്തിന്റെ കാര്യവും തഥൈവ. ഭരണഘടനയ്ക്ക് മുഖവുരയും, മറ്റ് അവശ്യം വേണ്ട തിരുത്തലുകളും വേണമെന്ന നിർദ്ദേശവും പ്രയോഗത്തിലായിട്ടില്ല. റീശീശാ പിരിവ് ഇപ്പോൾ പുരുഷന്മാർക്കേ ഉള്ളൂ. സ്ത്രീകൾക്കും ഭരണരംഗത്ത് പ്രാതിനിധ്യം വന്ന നിലയ്ക്ക് റീശീശാ പിരിവ് അവർക്കും ബാധകമാകേണ്ടതുണ്ട്.

സാമ്പത്തികരംഗങ്ങളിലും മറ്റും മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് പ്രഗത്ഭ്യമുള്ള ഉപദേശകരെ കണ്ടെത്തണമെന്ന നിർദ്ദേശവും ഏട്ടിലേ ഉള്ളൂ. സഭയുടെ വിവിധരംഗങ്ങളിലെ ജോലികൾ ചുമതലക്കാർ പാർശ്വവർത്തികളെ ഏൽപ്പിച്ച് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനു പകരം ക്വട്ടേഷൻ സമ്പ്രദായം സത്യസന്ധവും സുതാര്യവുമായി പ്രാബല്യത്തിലാക്കണം.

മീഡിയാ തുടങ്ങിയ രംഗങ്ങളിൽ കഴിവും പരിചയവുമുള്ളവരുടെ അഭാവം, സഭയുടെ അന്തസ്സ് ഇടിയുന്നതിനു കാരണമായിട്ടുണ്ട്. സഭയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ തുടങ്ങിയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ താൽപ്പര്യവും യോഗ്യതയും പരിചയവും ഉള്ളവരെ കണ്ടെത്തി ഉപയോഗപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. തൽസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഇടവകയുടെ ചുമതലയുള്ള വൈദികരെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നത് രണ്ടു രംഗത്തും വീഴ്ചയ്ക്കേ ഇട വരൂ.

ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ച കാര്യങ്ങൾ ചില പൊതു നിരീക്ഷണങ്ങൾ മാത്രമാണ്. വിശദമായ വിദഗ്ദ്ധ പഠനം ആവശ്യമുള്ള കാര്യങ്ങൾക്ക് ഒരു രൂപരേഖയായി മാത്രം ഇതിനെ കണ്ടാൽ മതി.

(*ജോർജിയൻ മിറർ* 2012 ഏപ്രിൽ-ജൂൺ)

(ലേഖകൻ 2002-2007 കാലത്ത് കണ്ടനാട് മെത്രാസനത്തിൽ നിന്നുള്ള അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയംഗമായിരുന്നു)

ആരെ ഞാൻ തെരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടു?

ഷാജൻ മാത്യു ചെങ്ങന്നൂർ

"**അ**ധികാരം ദൈവത്തിൽ നിന്ന്" (വി. ലൂക്കോസ് 10:19).

"ദൈവത്താലലല്ലാതെ ഒരധികാരവുമില്ല" (റോമർ 13:1).

അണ്ഡകടാഹത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാവായ ദൈവം അതിന്റെ മകുടമായി മനുഷ്യനെ നിർമ്മിച്ച് ആക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നു. സാമൂഹ്യജീവിയായ മനുഷ്യന്റെ സുഗമമായ ജീവിതയാത്രയ്ക്ക് നിയമങ്ങളും, ചട്ടങ്ങളും, ദൈവാത്മപ്രേരണയാലും, ആവശ്യകതാബോധ്യത്താലും ഉണ്ടാകുകയും, അതിന്റെ ഭംഗിയായ പാലനത്തിനായി വേണ്ട സംവിധാനങ്ങൾ ക്രമീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ക്രിസ്തീയ സഭയുടെ ആരംഭത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ചൈതന്യം ഉൾക്കൊണ്ട് സഭയെ നയിക്കുവാനും, പരിപോഷിപ്പിക്കുവാനും, വിശുദ്ധ അപ്പോസ്തോലന്മാരും തുടർന്ന്, അവരാൽ കൈവെപ്പ് ലഭിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മൂപ്പന്മാരും, ശുശ്രൂഷകന്മാരും, മറ്റ് സ്ഥാനികളും ഉണ്ടാകപ്പെട്ടു.

വി. ലൂക്കോസ് 10:18–ൽ ഭൗതികമായ എല്ലാ ശക്തികൾക്കും എതിരെ കർത്താവ് താൻ തെരഞ്ഞെടുത്തവർക്ക് അധികാരം നൽകുന്നതായി കാണുന്നു. താൻ തെരഞ്ഞെടുത്ത് അധികാരം നൽകിയ സ്ഥാനികളോട് കർത്താവ് നൽകുന്ന ഉപദേശങ്ങളിൽ നിന്നും തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്നും നേതൃത്വസ്ഥാനികൾക്ക് എന്നേക്കും ഉണ്ടാകേണ്ട ഗുണങ്ങൾ അല്പമായി വിശകലനം ചെയ്യാം.

1. 'തനിക്ക് മുമ്പായി ഈരണ്ടായി അയച്ചു' (വി. ലൂക്കോസ് 10:1)

നേതൃത്വസ്ഥാനികൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ മുൻഗാമികളായി പ്രവർത്തിക്കണം. ക്രിസ്തുസന്ദേശവാഹകരാകണം. ക്രിസ്തുവിന്റെ താല്പര്യസംരക്ഷകരായി നേതൃത്വത്തിൽ വരുന്നവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാകണം. ഈരണ്ടായി അയച്ചുവെന്നതിൽ നിന്നും അവർ സുതാര്യരായിരിക്കണമെന്നും, പാരസ്പര്യതയോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ ആയിരിക്കണമെന്നും കർത്താവ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. കൂടെയുള്ളവരുടെ കുതികാൽ വെട്ടി, നേതൃത്വ

സ്ഥാനത്തേക്ക് സൂത്രങ്ങൾ മെനഞ്ഞ് ഇടിച്ചു കയറി വരുന്നവരും, അങ്ങനെ തുടരുവാൻ വെമ്പുന്നവരും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നത് ദൈവേഷ്ടക്ക് വിധേയമായി നാം സമ്മതിദാനം വിനിയോഗിക്കുന്നതു മൂലമാണോ? അതോ വേറെ വാതിൽ വഴി വരുന്നവരാണോ? എന്ന് നാം ദൈവാത്മാവിൽ ചിന്തിക്കണം.

2. "തന്റെ കൊയ്ത്തിന് വേലക്കാരെ അയക്കേണ്ടതിന് അപേക്ഷിപ്പിൻ" (വി. ലൂക്കോസ് 10:2)

പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരായിരിക്കണം നേതൃത്വത്തിലുള്ളവർ. പ്രാർത്ഥന, ദൈവവുമായുള്ള സൗഹാർദ്ദമാണ്, കൂട്ടായ്മയാണ്.

കൗദാശിക ജീവിതത്തിലും, യാമപ്രാർത്ഥനകളിലും പങ്കെടുക്കാതെയും, കുടുംബാരാധനയ്ക്ക് നേതൃത്വം നൽകാതെയും, സംബന്ധിക്കാതെയും, സൺഡേസ്കൂൾ പഠനം പോലും ഇല്ലാതെയും സ്ഥാനമോഹികളായി ഇടവക/സഭാതലത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഉത്സാഹം കാട്ടുന്നവർക്ക് താല്പര്യം പരിശുദ്ധ സഭയുടെ ഉയർച്ചയല്ല. തനിക്കു ശേഷം പ്രളയം എന്നു ചിന്തിക്കുന്നവരെയല്ല മറിച്ച് കൂടുതൽ പ്രവർത്തകരെ നേതൃത്വത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നവരെയാണ് കർത്താവ് നേതൃത്വസ്ഥാനികളായി കാണുന്നത്. സ്ഥിരംകുറ്റികളായി നിൽക്കാതെ മറ്റുള്ളവരേയും വളർത്തിയെടുക്കുന്നവരെയാണ് ആവശ്യം.

3. "ചെന്നായ്ക്കളുടെ നടുവിൽ കുഞ്ഞാടുകളെപ്പോലെ അയച്ചിരിക്കുന്നു" (വി. ലൂക്കോസ് 10:3)

നേതൃത്വസ്ഥാനം സുഖകരവും, ആശ്വാസദായകവുമല്ല. മുള്ളും പറക്കാരയും നിറഞ്ഞതാണ്. പ്രതിസന്ധികൾ നിറഞ്ഞതാണ്. കാർമേഘപടലാവൃതമാണ്. സഭാഗാത്രത്തിന്റെ വിഷമങ്ങളെ, വെല്ലുവിളികളെ സന്തോഷപൂർവ്വം ഏറ്റെടുത്തുകൊണ്ട് ശാന്തിയുടേയും സമാധാനത്തിന്റേയും പാതയിൽ ജനങ്ങളെ സേവിപ്പാൻ കഴിയുന്നവരായിരിക്കണം നേതൃത്വസ്ഥാനികൾ.

4. "സഞ്ചിയും, പൊക്കണവും, ചെരിപ്പും എടുക്കരുത്. വഴിയിൽ വച്ച് ആരെയും വന്ദനം ചെയ്യുകയുമരുത്" (വി. ലൂക്കോസ് 10:4)

എന്താകും എന്ന ഉൽകണ്ഠയോടെ ശുഭാപ്തി വിശ്വാസമില്ലാത്തവർ നേതൃത്വത്തിൽ വരുന്നത് ദോഷകരമാണ്. പണത്തിനുവേണ്ടിയും, പ്രശസ്തിക്കുവേണ്ടിയും സ്ഥാനമോഹികളാകുന്നവർ സമൂഹത്തിന് ശാപമായിത്തീരും. അവർ അഴിമതിക്കും, അത്യാഗ്രഹത്തിനും കൂട്ടാളികളാകും. പണവും, സ്വാധീനവും അർഹത നിശ്ചയിക്കുന്ന അപചഃയുതിയിലേക്ക് കാര്യങ്ങൾ താഴ്ന്നിറങ്ങും. അങ്ങനെ അധികാര/നേതൃത്വസ്ഥാന

ങ്ങളിലേക്ക് നുഴഞ്ഞിറങ്ങി കയറിക്കേറുന്നവർ നിൽക്കരുതാത്ത സ്ഥാനത്ത് നിൽക്കുന്ന ആപൽസ്ഥാനികളാണ്. സൂക്ഷിക്കുക.

5. "എങ്കിലും ഭൂതങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു കീഴടങ്ങുന്നതിലല്ല, നിങ്ങളുടെ പേർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതിലത്രേ സന്തോഷിപ്പിൻ" (വി. ലൂക്കോസ് 10:20)

എന്തെങ്കിലുമൊക്കെ കാട്ടിക്കൂട്ടി പത്രതാളുകളിൽ പേർ വരുത്തുവാൻ വെമ്പുന്നവരും, മാധ്യമങ്ങളിൽ നിഴലിച്ചുനിന്ന് സ്വയം പ്രശസ്തി വരുത്തുന്നവരുമല്ല കർത്താവിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിലെ നേതൃത്വസ്ഥാനികൾ. തന്റെ സഭയുടെ, സമൂഹത്തിന്റെ ശ്രേയസ്കരമായ ഉയർച്ചയ്ക്ക് നിശബ്ദതയോടെ ധീരമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാണ് സ്ഥാനത്തേക്ക് വന്നുചേരേണ്ടത്. എളിമയുടെയും താഴ്മയുടെയും മാതൃകകളായി നേതൃത്വസ്ഥാനികൾ/അധികാരസ്ഥാനികൾ ശോഭിക്കപ്പെടണം.

6. "വിശ്വസ്തരും സമർത്ഥരുമായിരിക്കണം" (2 തിമൊഥെയോസ് 2:2)

'അത്യല്പത്തിൽ വിശ്വസ്തൻ, അധികത്തിലും വിശ്വസ്തൻ' എന്ന് നമ്മുടെ കർത്താവ് പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഇടവകതലത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ച് വിശ്വസ്തതയാർജ്ജിച്ചവർ പടിപടിയായി സഭയുടെ ഉത്തമനേതൃത്വസ്ഥാനികളായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടണം.

കാര്യകാരണസഹിതം വിഷയങ്ങളെ അപഗ്രഥിച്ച് പഠിക്കുവാനും, പഠിപ്പിക്കുവാനും, അവതരിപ്പിക്കുവാനും സമർത്ഥരായവരായിരിക്കേണം നേതൃത്വത്തിൽ വരേണ്ടത്.

മദ്യപ്രിയനും, തല്ലുകാരനും ഏഷണിക്കാരനും, (1 തിമൊഥെയോസ് 3) കേൾക്കുന്നവരെ മറിച്ചുകളയുന്നതിനല്ലാതെ ഒന്നിനും കൊള്ളാത്ത പൊള്ളയായ വാഗ്ദാനങ്ങളും, പ്രലോഭനങ്ങളും നടത്തുന്ന (2 തിമൊ. 2:14) വരേയും നാം സൂക്ഷിച്ചൊഴിയണം.

പുത്തൻകാവിൽ കൊച്ചുതിരുമേനി ഉരുവിടുമായിരുന്നതുപോലെ 'എന്റെ ദൈവം എന്റെ സഭ' എന്ന കാഴ്ചപ്പാടോടെ സഭയെ ദർശിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ ആയിരിക്കേണം ആധുനിക സഭയെ നയിക്കുവാൻ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടേണ്ടത്.

എനിക്ക് ശേഷം പ്രളയം എന്ന മനോഭാവം പുലർത്തി മറ്റുള്ളവരുടെ കഴിവും, സാദ്ധ്യതയും അവഗണിച്ചും, തുരങ്കം വെച്ചും, സ്ഥിരം സ്ഥാനികളാകുന്നവരെ വിശ്വാസികൾ തിരിച്ചറിയണം. സ്വയം സ്ഥാനാർത്ഥിത്വം പ്രഖ്യാപിച്ച് ഇടവകതലത്തിൽപോലും നല്ലൊരു സേവനം കാഴ്ചവെക്കു

വാൻ കഴിയാതെ സാധാരണ സഭാംഗത്തിന്റെ നിലവാരം മാത്രം പുലർത്തുന്നവർ; ശാസ്ത്രസാങ്കേതികവിദ്യയിൽ ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വത്തെ തന്നെ ചോദ്യം ചെയ്തു വരുന്ന പുതുപുത്തൻ തലമുറയ്ക്ക് നല്ല മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശകരായി ബുദ്ധിപൂർവ്വം, വിവേകപൂർവ്വം ദൈവാശ്രയബോധത്തിലും പരിശുദ്ധാത്മനിറവിലും സഭയെയും സമൂഹത്തെയും നയിക്കുവാൻ കഴിയുമോയെന്ന് വിശ്വാസസമൂഹം വിലയിരുത്തി വിധിയെഴുതണം.

പരിശുദ്ധ സഭയുടെ ആദ്യ തെരഞ്ഞെടുപ്പായ ഏഴു ശെമ്മാശന്മാർക്കായി തിരഞ്ഞപ്പോൾ എടുത്ത മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശമായ മൂന്ന് കാര്യങ്ങൾ നമ്മളും പിന്തുടരേണ്ടതാണ്. ''ആത്മാവും, ജ്ഞാനവും, നല്ല സാക്ഷ്യവും" (അപ്പോസ്തോലപ്രവൃത്തികൾ 6:3). അങ്ങനെയുള്ളവർക്കായി നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കാം, അങ്ങനെയുള്ളവരെ കണ്ടെത്താം, അങ്ങനെയുള്ളവരെ നമ്മുടെ ആധുനികസഭയുടെ നായകരായി നമുക്ക് തെരഞ്ഞെടുക്കാം. ഏറാംമൂളികളെയല്ല, യഥാർത്ഥമായി സഭയെ സ്നേഹിച്ച് കാര്യകാരണസഹിതം വിഷയങ്ങളെ വിലയിരുത്തി ധീരമായി സഭയെ നയിക്കുന്നവരെ നമുക്ക് തേടാം. അതിതീക്ഷ്ണ പ്രതിസന്ധിഘട്ടങ്ങളിൽ സഭയെ സ്നേഹിക്കുകയും, നിസ്വാർത്ഥമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും, സ്ഥാനമാനങ്ങൾ വെച്ചുനീട്ടിയിട്ടും അവയൊക്കെ ബഹുമാനപുരസരം തിരസ്കരിച്ച് സ്ഥാനങ്ങൾ ഏറ്റുവാങ്ങാതെ സഭയെ തീവ്രമായി സ്നേഹിക്കുകയും, ഉജ്ജ്വലമായി സേവിക്കുകയും ചെയ്ത യശഃശരീരരായ കെ. സി. ചാക്കോ, കെ. സി. മാമ്മൻമാപ്പിള, പത്രോസ് മത്തായി മുതലായ അത്മായ നേതൃത്വനിരയിൽപ്പെട്ടവരും, അന്നത്തെ രീതിയനുസരിച്ച് ആയുഷ്ക്കാലം തുടരാമായിരുന്നിട്ടും അള്ളിപ്പിടിച്ചു കിടക്കാതെ ഏഴു വർഷം മാത്രം വൈദികട്രസ്റ്റി സ്ഥാനത്ത് തുടർന്ന്, സ്തുത്യർഹ സേവനം നിർവ്വഹിച്ച ശേഷം സ്ഥാനംമാറിക്കൊടുത്ത് നല്ല കീഴ്വഴക്കം സൃഷ്ടിച്ചു കർത്തൃസന്നിധിയിൽ വിശ്രമിക്കുന്ന മണലിൽ യാക്കോബ് കത്തനാരും നമ്മുടെ ചിന്തയ്ക്ക് ഊർജ്ജം പകർന്നു നൽകട്ടെ, നമ്മുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിനെ സ്വാധീനിക്കട്ടെ. കർത്താവും ദൈവവുമായവൻ സഹായിക്കട്ടെ, അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

(ബഥേൽ പത്രിക, 2017 ജനുവരി)

സാക്ഷ്യമുള്ള പുരുഷന്മാരെ തെരഞ്ഞെടുത്തു കൊൾവിൻ

ജേക്കബ് ഉമ്മൻ, മുളക്കുഴ

2017 മാർച്ച് ഒന്നിന് പുതിയ മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസ്സിയേഷനിൽ പങ്കാളികളാകുവാൻ ലഭിച്ച വിലപ്പെട്ട ഉത്തരവാദിത്വം തിരിച്ചറിഞ്ഞുകൊണ്ട് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ ഇലക്ഷൻപ്രക്രിയകളിൽ കടന്നുവരുന്ന വികലമായ ചില പ്രവൃത്തികളിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടുവാനും ഫലപ്രദമായ ചില പരിഹാരങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുവാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നു. കോട്ടയം അസ്സോസിയേഷന്റെ പ്രധാന അജണ്ട 2017–22 കാലത്തേക്കുള്ള സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പാണല്ലോ. ഈ തെരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ പ്രാധാന്യവും തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ അവലംബിക്കേണ്ട പല സംഗതികളും ബഥേൽ പത്രികയുടെ കഴിഞ്ഞ ലക്കങ്ങളിൽ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഈ മത്സരത്തിൽ സ്ഥാനാർത്ഥികളാകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരുടെ പ്രചരണപരിപാടികൾ ഒന്നാം ഘട്ടം പിന്നിട്ടതായി മനസ്സിലാകുന്നു. അസ്സോസിയേഷൻ അംഗങ്ങളുടെ ഭവനം തുടർച്ചയായി സന്ദർശിക്കുന്നതും ആവർത്തിച്ചുള്ള ഫോൺവിളികളും ഈ പ്രാവശ്യം പതിവിലധികമായി കാണുവാൻ കഴിയുന്നു. ഒരു പ്രാവശ്യം സന്ദർശിച്ചിട്ടും കാര്യങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചിട്ടും തൃപ്തി പോരാതെ തുടർ സന്ദർശനങ്ങളും ലഭ്യമായ സ്വാധീനം എല്ലാം ഉപയോഗിച്ച് നടത്തുന്ന പ്രേരണതന്ത്രങ്ങളും പലപ്പോഴും വിജയത്തിനുള്ള മാനദണ്ഡമായി തീരാറുണ്ട്.

2004–ൽ പരുമല അസ്സോസിയേഷനിൽ മെത്രാൻതെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ അവലംബിച്ച പ്രചരണരീതികളിൽ നിന്നു പാഠം പഠിച്ച് തുടർന്നുള്ള രണ്ട് അസ്സോസിയേഷനുകളിൽ ഗുണപരമായ മാറ്റം വരുത്തുവാൻ ചുമതലപ്പെട്ടവർക്ക് കഴിഞ്ഞു. 2008–ൽ പാമ്പാക്കുടയിലും 2010–ൽ ശാസ്താംകോട്ടയിലും മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ 14 പേരെ സൂക്ഷ്മനിരീക്ഷണം നടത്തി ഏറ്റവും യോഗ്യരായവരുടെ 'ബയോഡേറ്റാ' അയച്ചുകൊടുത്ത് കുറ്റമറ്റ രീതിയിൽ ജനാധിപത്യത്തിന്റെയും എപ്പിസ്കോപ്പാമാരുടെയും മാനം കാക്കുവാൻ സഭാനേതൃത്വത്തിന് കഴിഞ്ഞു.

ഈ രണ്ടു പ്രാവശ്യവും സ്ക്രീനിംഗ് കമ്മിറ്റി ചെയർമാനായി പ്രവർത്തിച്ച നമ്മുടെ ഇടവകമെത്രാപ്പോലീത്താ അഭി. തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് തിരുമേനി കാണിച്ച പ്രാഗത്ഭ്യവും നിഷ്പക്ഷമായ പ്രവർത്തനവും സഭാതലത്തിലും പൊതുസമൂഹത്തിലും പ്രത്യേകം ചർച്ചാവിഷയമായി. ആ നല്ല മാതൃകയുടെ ചുവടു പിടിച്ച് ഏറ്റവും യോഗ്യ രായവരെ കണ്ടെത്തുവാൻ അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനി തന്നെ ഒരു പൊതു പെരുമാറ്റച്ചട്ടം നടപ്പിൽ വരുത്തിയാൽ ആ മാതൃക മറ്റു ഭദ്രാസനങ്ങളും പിന്തുടരാവുന്ന രീതിയായി പരിണമിക്കുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല.

സഭയുടെ വിശ്വാസ-ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ സാമാന്യപരിജ്ഞാ നമുള്ളവരും സൺഡേസ്കൂളിൽ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസമെങ്കിലും പൂർ ത്തിയാക്കിയവരും കുടുംബത്തിലും സമൂഹത്തിലും മാതൃകാപരമായ ജീവിതനിഷ്ഠ പാലിക്കുന്നവരും ആരാധനയിലും മറ്റ് ആദ്ധ്യാത്മിക കർ മ്മപരിപാടികളിലും സംബന്ധിക്കുന്നവരും ഈ സ്ഥാനത്തേക്ക് തെര ഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുവാനുള്ള സാഹചര്യം ഉണ്ടാകുന്നത് നല്ലതാണ്.

ഇടവകയിലും ഭദ്രാസനതലത്തിലും സഭാതലത്തിലും ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളവരും സഭയുടെ വളർച്ചയ്ക്ക് സൃഷ്ടിപരമായും രചനാപരമായും സംഘടനാപരമായും ചെറിയ തോതിലെങ്കിലും സംഭാവനകൾ നൽകുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള വർക്കും അതിനനുസൃതമായ അംഗീകാരങ്ങൾ നൽകണം. സമ്മതിദാ നാവകാശം അസ്സോസിയേഷൻ അംഗങ്ങൾ വിനിയോഗിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി ഇത്തരത്തിലുള്ള കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള സാഹ ചര്യം ഉണ്ടാകണം. ഭദ്രാസന നോമിനേഷനു വേണ്ടി കൂടുന്ന തെരഞ്ഞെ ടുപ്പുയോഗം ഉച്ചയ്ക്കു ശേഷം രണ്ടു മണിക്കൂർ കൊണ്ട് പരിമിതപ്പെടു ത്താതെ രാവിലെ 10 മുതൽ സ്ഥാനാർത്ഥി പരിചയപ്പെടുത്തൽ (Meet the candidate) പ്രോഗ്രാം ക്രമീകരിച്ച് 5 മിനിറ്റ് വീതം ഓരോ സ്ഥാനാർ ത്ഥിക്കും നൽകിയാൽ അവരുടെ പ്രവർത്തനമികവും മാനേജിംഗ് കമ്മി റ്റിയംഗം എന്ന നിലയിൽ തങ്ങൾ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുവാനുദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രവർത്തനപദ്ധതികളും അവതരിപ്പിക്കുവാനുള്ള അവസരം ലഭിക്കും.

മെത്രാൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ സ്വീകരിച്ചതുപോലെ സ്ഥാനാർത്ഥിക ളുടെ ഒരു ബയോഡേറ്റാ ഭദ്രാസനത്തിൽ നിന്ന് അച്ചടിച്ച് അസ്സോസി യേഷൻ അംഗങ്ങൾക്ക് കൊടുക്കുന്ന രീതിയും അവലംബിക്കാവുന്ന താണ്.

ഇങ്ങനെയൊക്കെ മാതൃകാപരമായ പെരുമാറ്റച്ചട്ടം പ്രാവർത്തികമാക്കി യാൽ ഇന്നു കാണുന്ന ഭവനങ്ങൾ തോറുമുള്ള പ്രചരണപരിപാടികളും പരക്കംപാച്ചിലുകളും അവസാനിപ്പിക്കാം. അത്യാവശ്യമെങ്കിൽ ഒരു സന്ദർ

ശനവും, ഒരു ഫോൺവിളിയും മാത്രം മാന്യമായി ഉപയോഗിക്കേണ്ട സ്ഥാനത്ത് തുടർച്ചയായുള്ള ഭവനസന്ദർശനങ്ങളും സ്വാധീനങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചുള്ള പ്രേരണകളും ഒക്കെ നടത്തുന്നതിലുള്ള ഔചിത്യം ഓരോരുത്തരും സ്വയം ചിന്തിച്ച് പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നത് നല്ലതാണ്.

മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസ്സോസിയേഷന്റെ നടത്തിപ്പ് സംബന്ധിച്ച് 2016-ൽ നിലവിൽ വന്ന നടപടിച്ചട്ടം അവസാന ഖണ്ഡിക പരാമർശിക്കുന്ന പെരുമാറ്റച്ചട്ടം പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തിയാൽ അണിയറകളിൽ ആരാലും അറിയപ്പെടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്ത, അതുല്യപ്രതിഭകളെ സഭയുടെ എക്സിക്യൂട്ടീവിൽ അണിനിരത്താം. വിവിധ മേഖലകളിൽ മാറ്റുരച്ച വിദഗ്ദ്ധ വ്യക്തികൾ അണിചേരുമ്പോൾ അവരുടെ അറിവും അനുഭവവും സൃഷ്ടിപരമായും ക്രിയാത്മകമായും ആത്മിക - ഭൗതിക - അധികാര ശുശ്രൂഷാ തലങ്ങളിൽ ചലനാത്മകമായ കർമ്മങ്ങൾ സാധ്യമാക്കുവാൻ സംഗതിയാകും. അതുവഴിയായി സഭയുടെ കൊമ്പ് ഉയരുവാൻ ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ കെട്ടുപണിക്കായി നമ്മുടെ ചിന്തയും വിവേചനാധികാരവും ഉത്തരവാദിത്വത്തോടെ നിറവേറ്റുവാൻ നമുക്ക് പ്രതിജ്ഞയെടുക്കാം.

(ബഥേൽ പത്രിക, 2016 ഡിസംബർ)

സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ സംവാദം നടത്തണം

ഡോ. ലെജു പി. തോമസ്

കഴിഞ്ഞ ലക്കം ബഥേൽ പത്രികയിലെ ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസിന്റെ *കൂടപ്പെടുന്നവരും നാമാകണം...* എന്ന ലേഖനം ശ്രദ്ധേയമായി. മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി എന്നല്ല, സഭയിൽ നടക്കുന്ന എല്ലാ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾക്കും 'മാനദണ്ഡവും നടപടിക്രമവും പെരുമാറ്റച്ചട്ടവും' ഉണ്ടാകണം. കൂടുതൽ അർഹതയും യോഗ്യതയുമുള്ളവർ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടാൻ ഇതു സഹായിക്കും. സഭാ – മെത്രാസന തലങ്ങളിൽ അറിയപ്പെടുന്നവരെയും വിവിധ രംഗങ്ങളിൽ സംഭാവന ചെയ്യുന്നവരെയുമാണ് തെരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടത്. സഭയ്ക്ക് പ്രഥമ മുൻഗണന നൽകുന്നവരാണ് ഈ സമിതികളിൽ വരേണ്ടത്. സ്വന്തംകാര്യങ്ങൾക്ക് സഭയെ ഒരു ചവിട്ടുപടിയായി കാണുന്നവരെ പൂർണ്ണമായും ഒഴിവാക്കണം. രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികളുടെ സജീവപ്രവർത്തകരും ഔദ്യോഗിക ഭാരവാഹികളും സഭാസമിതികളിൽ അംഗങ്ങളാകുന്നത് സഭയ്ക്കും സമൂഹത്തിനും നല്ലതല്ലാത്തതിനാൽ അങ്ങനെയുള്ളവർ ഒഴിവാകുകയാണ് ഉത്തമം.

തെരഞ്ഞെടുപ്പുകാലത്തെ വോട്ടുപിടുത്തം മാത്രമാണ് പലരുടെയും സഭാപ്രവർത്തനം. യാതൊരു സഭാപ്രവർത്തനവുമില്ലാത്തവർക്കും സഭയിൽ ഏത് ഉന്നത പദവിയിലും കയറിപ്പറ്റാവുന്ന സ്ഥിതിയാണിന്നുള്ളത്. കക്ഷിരാഷ്ട്രീയ ശൈലിയിലുള്ള തെരഞ്ഞെടുപ്പ് സഭയ്ക്ക് ദോഷം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. വീടു സന്ദർശിച്ചുള്ള വോട്ടുപിടുത്തം കർശനമായി നിരോധിക്കണം. വോട്ടർമാർ ഈ പ്രവണത നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തണം. ആത്മാർത്ഥതയും അറിവും അനുഭവസമ്പത്തും പ്രായവും പക്വതയും കഴിവുമുള്ളവർ രംഗത്തു വരാത്തതിനും വരുന്നവർ പരാജയപ്പെടുന്നതിനും മുഖ്യ കാരണം ഇതാണ്. അർഹതയും യോഗ്യതയുമുള്ളവർക്ക് വീടുകൾ കയറിയിറങ്ങേണ്ട കാര്യമില്ലല്ലോ. മുൻകാലങ്ങളിൽ യോഗ്യനായ ഒരാളെ മറ്റുള്ളവർ സ്ഥാനാർത്ഥിയാക്കുകയായിരുന്നു; ഇപ്പോൾ എല്ലാവരും സ്വയം സ്ഥാനാർത്ഥിയാകുകയാണ്. പണം, സമയം, ആരോഗ്യം

എന്നിവ ധാരാളമുള്ള ആർക്കും സഭാസമിതികളിൽ സ്ഥാനം ലഭിക്കാവുന്ന ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി മാറണം.

കാലം കഴിയുന്തോറും കാര്യവിവരമുള്ള അംഗങ്ങളുടെ എണ്ണം സമിതികളിൽ കുറഞ്ഞു വരുന്നതായി കാണുന്നു. മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ നടക്കുന്ന ചില സംഭവങ്ങൾ ലജ്ജാകരമാണ്. ആരാണ് അല്ലെങ്കിൽ ഏതു സമിതിയാണ് ചില ചട്ടങ്ങൾ രൂപീകരിക്കേണ്ടതെന്നു പോലും ആർക്കും നിശ്ചയമില്ല. ഭരണഘടനയ്ക്കും നടപടിക്രമങ്ങൾക്കും കീഴ്വഴക്കങ്ങൾക്കും യാതൊരു വിലയുമില്ല. ഈ അവസ്ഥയ്ക്ക് ഒരു മാറ്റം വരുത്താൻ കഴിവുള്ളവരെ വേണം തെരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടത്.

ചില പദവികൾ സമ്പന്നർക്കു മാത്രമായി സംവരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. പണം കൊടുത്തു പോലും വോട്ടർമാരെ സ്വാധീനിക്കുന്നവരുണ്ട്. യോഗ്യരായ സാധാരണക്കാർക്ക് രംഗത്തു വരാൻ സാധിക്കാത്ത സാഹചര്യമാണ് ഇന്നുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ പണച്ചെലവിനു നിയന്ത്രണം വേണം. വീടു സന്ദർശിച്ചുള്ള വോട്ടുപിടിത്തം ധാരാളം പണച്ചെലവുള്ള കാര്യമാണല്ലോ.

അനൗപചാരികമായ ഒരു തെരഞ്ഞെടുപ്പു പ്രക്രിയ കുര്യൻ തോമസ് നിർദേശിച്ചിരുന്നല്ലോ. അതോടൊപ്പം ഒരു കാര്യം കൂടി ചെയ്യാവുന്നതാണ്. സ്ഥാനാർത്ഥികൾ പരസ്പരം അറിഞ്ഞും വിലയിരുത്തിയുമല്ലല്ലോ രംഗത്തു വരുന്നത്. മലങ്കര അസോസിയേഷൻ വിളിച്ചു കൂട്ടുന്നതു സംബന്ധിച്ച് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ നോട്ടീസ് കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചാലുടനെ ഇടവകമെത്രാപ്പോലീത്താ തന്റെ ഭദ്രാസനത്തിൽ നിന്നു മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലേക്കു മത്സരിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നവരെ പരസ്യ കല്പന വഴി വിളിച്ചുകൂട്ടണം. ഇപ്രകാരം ഒരു യോഗം കൂടുന്നതിനു നിയമതടസ്സമൊന്നുമില്ല. തന്നെയുമല്ല, "സഭയെ സേവിക്കാൻ" ഇറങ്ങി പുറപ്പെട്ടവരിൽ എത്ര പേർ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കല്പന അനുസരിച്ചു വന്നു കൂടും എന്നറിയാമല്ലോ.

ഇതു മൂലം പരസ്പരം പരിചയപ്പെടാനും സ്വയം വിലയിരുത്താനും മറ്റുള്ളവരെ വിലയിരുത്താനും സ്ഥാനാർത്ഥികൾക്ക് അവസരം ലഭിക്കും. ഒരു സംവാദം തന്നെ നടക്കട്ടെ; സദസ്സ് വേണമെന്നില്ല. അനുഭവസമ്പത്തും പ്രായവുമുള്ള മികച്ച സ്ഥാനാർത്ഥികൾക്കു വേണ്ടി മറ്റുള്ളവർ പിന്മാറാനുള്ള പ്രേരണയുണ്ടാകട്ടെ. ഇതു മൂലം സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ തള്ളിക്കയറ്റം ഒരു പരിധി വരെ നിയന്ത്രിക്കാൻ സാധിക്കും. തെരഞ്ഞെടുപ്പു പെരുമാറ്റച്ചട്ടത്തെ പറ്റിയും ഒരു പൊതു ചർച്ചയാകാം. എല്ലാവർക്കും സ്വീകാര്യമായ തെരഞ്ഞെടുപ്പു പ്രചരണരീതി സ്വീകരിക്കാം (ഇടവകാംഗങ്ങൾക്കുള്ള നിർബന്ധ വരുമാനം ഇടവകയോഗം തീരുമാ

നിക്കുമ്പോൾ സാമ്പത്തികമായി ഏറ്റവും പിന്നിൽ നിൽക്കുന്നവരെ ഭാര പ്പെടുത്താതെ നിശ്ചയിക്കുന്നതുപോലെ). സ്ഥാനാർത്ഥികൾ വോട്ടർമാ രുടെ ഭവനം, ജോലിസ്ഥലം തുടങ്ങിയവ സന്ദർശിച്ച് വോട്ടു പിടിക്കുന്നതു ശരിയല്ലെങ്കിലും പരിമിതമായ രീതിയിൽ ഫോൺ ചെയ്തും അഭ്യർത്ഥന അയച്ചും വോട്ടു പിടിക്കട്ടെ. നിശ്ചിതരൂപത്തിലുള്ള ബയോഡേറ്റാ ഭദ്രാ സനകേന്ദ്രത്തിൽ നിന്നും അയയ്ക്കുന്നത് നല്ലതാണ്. വൈദികയോഗ ങ്ങളിലും ഭദ്രാസനതലത്തിൽ നോമിനേഷനു വേണ്ടി കൂടുന്ന യോഗ ത്തിലും സ്ഥാനാർത്ഥികൾക്ക് സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്താൻ (മീറ്റ് ദ കാൻ ഡിഡേറ്റ്) അവസരം നൽകണം.

പെരുമാറ്റച്ചട്ടങ്ങൾ നിയമപരമായി അടിച്ചേൽപ്പിക്കാവുന്നതല്ല. എങ്കിലും ഇവ പാലിക്കുമെന്ന് ബന്ധപ്പെട്ടവർ തീരുമാനിച്ചാൽ യഥാർത്ഥ ത്തിൽ അർഹതയും യോഗ്യതയുമുള്ളവർ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടാൻ ഇടയാകും.

സ്ഥാനാർത്ഥികളെപ്പറ്റി വ്യക്തമായി വിലയിരുത്തി വേണം വോട്ടു ചെയ്യുന്നത്. ഇടവകയ്ക്കു വേണ്ടിയാണ് വ്യക്തിപരമായല്ല അസോസി യേഷൻ അംഗങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ വോട്ടു ചെയ്യുന്നത് എന്നതിനാൽ ഇടവകയിലെ വൈദിക - അത്മായ പ്രതിനിധികൾ കൂടിയാലോചന നടത്തിയായിരിക്കണം ഏതു സ്ഥാനാർത്ഥിയ്ക്ക് വോട്ടു ചെയ്യണമെന്ന് തീരുമാനിക്കേണ്ടത്. കുര്യൻ തോമസ് കൊണ്ടുവന്ന ഈ ആശയം എല്ലാ വരും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. പകുതി പേരെയെങ്കിലും ഈ കൂടിയാലോ ചന വഴി നിശ്ചയിക്കുകയും ശേഷിച്ച സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ കാര്യം അംഗ ങ്ങളുടെ ഇഷ്ടത്തിന് വിടുകയും ചെയ്യാവുന്നതാണ്.

മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലേക്കുള്ള വൈദിക അംഗങ്ങളെ ഭദ്രാസന ത്തിലെ വൈദികഅംഗങ്ങൾ മാത്രം ചേർന്ന് നിശ്ചയിക്കുന്നത് തെറ്റാ ണെന്നുള്ള കുര്യൻ തോമസിന്റെ നിലപാടിനെ താത്ത്വികമായി സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ വൈദികസംഘയോഗത്തിൽ ഒരു സമവായമു ണ്ടാക്കി മത്സരം ഒഴിവാക്കുന്നതല്ലേ നല്ലത്? വൈദികർ പരസ്പരം മത്സ രിച്ച് വോട്ടർമാരുടെ വീടുകൾ കയറിയിറങ്ങി വോട്ടുപിടിക്കുന്നത് നിരു ത്സാഹപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. വൈദികസംഘം പോലെ അത്മായ അംഗ ങ്ങൾക്കായി ഒരു വേദിയില്ലല്ലോ. അത്മായക്കാരെ ഒരു ചട്ടക്കൂടിൽ കൊണ്ടുവരുന്നത് പ്രായോഗികമല്ലല്ലോ.

വാൽക്കഷണം: ഒരു അവിവാഹിത പട്ടക്കാരൻ ഇന്ന് ഏതെങ്കിലുമൊരു പ്രസ്ഥാ നത്തിന്റെ കേന്ദ്രഭാരവാഹിയായാൽ നാളെ മെത്രാൻസ്ഥാനം ഉറപ്പാക്കാം. അതു പോലെ ഏതെങ്കിലുമൊരു പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭദ്രാസനഭാരവാഹിയായാൽ ഏതു ചെറുപ്രായക്കാരനും അടുത്ത മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ സീറ്റ് ഉറപ്പ്. കാര്യവിവ രവും അനുഭവസമ്പത്തുമുള്ള മുതിർന്നവരെല്ലാം ഔട്ട്!!!

(ബഥേൽ പത്രിക, 2016 ഒക്ടോബർ)

മലങ്കര അസോസിയേഷൻ: ഇനിയും ശ്രദ്ധിക്കാതെ പോകുന്ന ചില അപാകതകൾ

ഫാ. ഐപ്പ് പി. സാം, തോട്ടപ്പുഴ

അടുത്ത വർഷം (2017) മാർച്ച് മാസത്തിൽ മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ യോഗം കൂടേണ്ടതാണല്ലോ. അടുത്ത അഞ്ചു വർഷത്തേക്ക് സഭാഭാരവാഹികളായ വൈദികട്രസ്റ്റിയെയും അൽമായട്രസ്റ്റിയെയും അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയെയും ആ യോഗം തെരഞ്ഞെടുക്കും. 1970-കളിൽ രൂപീകൃതമായ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടപടിച്ചട്ടം അനുസരിച്ചാണ് തെരഞ്ഞെടുപ്പു നടക്കുക. കഴിഞ്ഞുപോയ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളിൽ സാങ്കേതികതത്ത്വങ്ങളിൽ സംഭവിക്കാമായിരുന്ന ചില പ്രശ്നങ്ങളിലേക്കാണ് ഇവിടെ വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത്.

ഒരു ദിവസം മാത്രം ആയുസ്സുണ്ടായിരുന്ന "അസോസിയേഷൻ അംഗത്വപദവി" അഞ്ചു വർഷത്തേക്ക് കാലാവധി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതു കാലോചിതമായി വരുത്തിയ ഒരു ഭേദഗതിയാണ്. അതുപോലെ മാറ്റം വരുത്തേണ്ട അനിവാര്യമായ ഒരു സംഗതിയാണ് ജയിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ ക്വോട്ടാ നിശ്ചയിക്കുന്നതിൽ നിലവിലുള്ള അപാകത.

പ്രിഫറൻസ് വോട്ടിംഗ് സംവിധാനം കുറ്റമറ്റ നിലയിൽ നടത്തുന്നതിന് നമ്മെക്കൊണ്ട് സാധിക്കും. യൂണിവേഴ്സിറ്റി സെനറ്റ് തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള പ്രിഫറൻസ് വോട്ടിംഗ് നടത്തുന്നത് ഈ വിഷയത്തിൽ കാര്യക്ഷമതയുള്ള ഒരു ടീമിനെ ഉപയോഗിച്ചാണ്. അതുപോലെ സഭാസംവിധാനത്തിലും കാര്യക്ഷമതയുള്ള ഒരു ടീമിനെ ഉപയോഗിച്ചാൽ നിലവിലുള്ള പോരായ്മകൾ പൂർണ്ണമായി പരിഹരിക്കപ്പെടും.

ട്രസ്റ്റിമാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ സ്ഥാനാർത്ഥികളായി അഞ്ചു പേർ രംഗത്തുണ്ട് എങ്കിൽ ഓരോ വോട്ടർക്കും എല്ലാ സ്ഥാനാർത്ഥികൾക്കും പ്രിഫറൻസ് വോട്ട് രേഖപ്പെടുത്താം. വോട്ടറുടെ മുൻഗണനാക്രമത്തിൽ ഒന്നാമത്തെ ആളിന് '1', രണ്ടാമത്തെ ആളിന് '2', മൂന്നാമത്തെ ആളിന് '3' എന്നിങ്ങനെയാണ് വോട്ടുകൾ രേഖപ്പെടുത്തുന്നത്. യോഗത്തിൽ

പങ്കെടുക്കുവാൻ അർഹരായ 1000 പ്രതിനിധികൾ (total votes) ഉണ്ട് എന്ന് സങ്കല്പിക്കുക. അതിൽ 900 പേർ യോഗത്തിൽ പങ്കെടുത്തു (registered votes) എന്നും അവരിൽ 100 പേർ (ബോധപൂർവ്വം?) വോട്ടെടുപ്പിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിന്നു എന്നും കരുതുക. അപ്പോൾ 800 പേരാണ് വോട്ടു ചെയ്തത് (polled votes). നമ്മുടെ നടപടിച്ചട്ടം അനുസരിച്ച് വോട്ടു ചെയ്ത 800-ന്റെ പകുതിയിലധികം (400+1) പേരുടെ വോട്ടാണ് വിജയിക്കുവാൻ ആവശ്യമായി വരുന്നത്. 100 വോട്ടുകൾ അസാധുവായി (invalid votes) എന്നും സങ്കല്പിക്കുക. സാധുവായി പരിഗണിച്ച 700 വോട്ടുകളിൽ (valid votes) നിന്ന് 401 വോട്ട് നേടണം. യഥാർത്ഥത്തിൽ 351 വോട്ടു നേടുന്ന ആൾ വിജയിക്കേണ്ടതാണ്. ഒന്നും രണ്ടും പ്രിഫറൻസ് വോട്ടുകൾ രേഖപ്പെടുത്തുകയും മൂന്നാം വോട്ട് രേഖപ്പെടുത്താതെ നാലും അഞ്ചും വോട്ടുകൾ രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്താൽ നമ്മുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ആ ബാലറ്റ് അസാധുവായി പരിഗണിക്കും. ഇതും തെറ്റായ നടപടിയാണ്. ഈ രീതി അവലംബിക്കുമ്പോൾ അസാധുവോട്ടിന്റെ എണ്ണം ഗണ്യമായി വർദ്ധിക്കുവാനാണ് സാദ്ധ്യത. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒന്നും രണ്ടും പ്രിഫറൻസ് വോട്ടുകൾ സാധുവും നാലും അഞ്ചും വോട്ടുകൾ മാത്രം അസാധുവുമാണ്. 2004-ലെ വൈദികട്രസ്റ്റി തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ 487 വോട്ട് (16%) അസാധുവായി. അതുകൊണ്ട് രണ്ടാം റൗണ്ടിലാണ് വിജയിയെ നിർണയിച്ചത്.

ആദ്യ റൗണ്ടിൽ വിജയിയെ കണ്ടെത്താൻ കഴിയാതെ വരുമ്പോൾ വോട്ടെണ്ണൽ രണ്ടാം റൗണ്ടിലേക്കു കടക്കും. ആദ്യ റൗണ്ടിൽ ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ വോട്ടു നേടിയ ആളിനെ ഒഴിവാക്കി, അയാളുടെ ബാലറ്റ് പേപ്പറിലെ രണ്ടാം മുൻഗണനാ വോട്ടുകൾ മറ്റു സ്ഥാനാർത്ഥികൾക്കു കൈമാറിയാണ് രണ്ടാം റൗണ്ട് വോട്ടെണ്ണൽ. ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്ഥാനാർത്ഥി പകുതിയിലധികം നേടുന്നതു വരെ വോട്ടെണ്ണൽ പ്രക്രിയ തുടരും.

മേൽപ്പട്ടതിരഞ്ഞടുപ്പ് ഇതിലും സങ്കീർണമാണ്. ഇവിടെ വൈദിക-അയ്മേനി പ്രത്യേകം ഭൂരിപക്ഷം വേണം. ഹാജരായ വോട്ടർമാരുടെ (registered votes) അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ക്വോട്ടാ നിശ്ചയിക്കുന്നത്. മുകളിൽ പറയുന്ന ഉദാഹരണത്തിൽ 900-ന്റെ പകുതിയിലധികം (450+1) പേരുടെ വോട്ടാണ് വിജയിക്കുവാൻ ആവശ്യമായി വരുന്നത്. സാധുവായ 700 വോട്ടുകളിൽ 451 വോട്ട് നേടുക ശ്രമകരമാണ്. ഇതു വൈദിക-അയ്മേനി പ്രത്യേകം നേടുകയും വേണം.

യോഗത്തിൽ പങ്കെടുത്തതിൽ ഗണ്യമായ ഒരു ഗ്രൂപ്പ് വോട്ടെടുപ്പ് ബഹിഷ്കരിച്ചാലും വോട്ട് അസാധുവാക്കിയാലും അസോസിയേഷൻ യോഗത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം പോലും നടക്കാതെ വന്നേക്കാം.

നിലവിലുള്ള നടപടിച്ചട്ടത്തിൽ ചില ഭേദഗതികൾ വരുത്തിയാൽ ഒന്നാം റൗണ്ടിൽതന്നെ വിജയിയെ കണ്ടെത്താം. അതിന് പങ്കെടുത്ത

ആളുകളുടെയോ ചെയ്ത വോട്ടിന്റെയോ എണ്ണത്തിന്റെ 50% പരിഗണിക്കുന്നതിനു പകരം സാധുവായ വോട്ടുകളുടെ (valid votes) 50% പരിഗണിച്ചാൽ സങ്കീർണ്ണമായ സാഹചര്യം ഒഴിവാക്കാം. വിജയിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ ക്വോട്ടാ നിശ്ചയിക്കുന്നതിനുള്ള ഈ സാങ്കേതിക അപാകത ഒഴിവാക്കിയാൽ അസോസിയേഷൻ യോഗങ്ങൾ കാര്യക്ഷമമായും ഫലപ്രദമായും പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടും.

(ബഥേൽ പത്രിക, 2016 ഏപ്രിൽ)

(ലേഖകൻ 2012-2017 കാലത്ത് ചെങ്ങന്നൂർ മെത്രാസനത്തിൽ നിന്നുള്ള അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയംഗമായിരുന്നു. 'മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ യോഗം കൂടി തെരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തുന്നതു സംബന്ധിച്ച നടപടി ചട്ടങ്ങൾ' 2016-ൽ പരിഷ്കരിച്ചപ്പോഴും 'എപ്പിസ്കോപ്പാ സ്ഥാനികളുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പു സംബന്ധിച്ചുള്ള മാനദണ്ഡങ്ങളും നടപടിക്രമവും' പരിഷ്കരിക്കുന്നതിനുള്ള നക്കൽ (2016) തയ്യാറാക്കിയപ്പോഴും പ. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ ലീഗൽ കമ്മീഷൻ മേൽപ്പറഞ്ഞ നിർദേശങ്ങൾ പരിഗണിച്ചിട്ടുണ്ട്. - എഡിറ്റർ)

സഭാ ഭരണ സംവിധാനങ്ങൾ മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള ചില നിർദേശങ്ങൾ

വർഗീസ് ജോൺ, തോട്ടപ്പുഴ

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ ഭരണ സംവിധാനങ്ങൾ മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനും കൂടുതൽ കാര്യക്ഷമമാക്കുന്നതിനും കടന്നു കൂടിയിരിക്കുന്ന ചില അപാകതകൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനും ഭാവിയിൽ ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന ചില നിയമ-സാങ്കേതിക പ്രശ്നങ്ങൾ ഒരു പരിധി വരെ ഒഴിവാക്കാനും സഭാഭരണഘടന കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കുന്നതിനും സഹായകമാകാവുന്ന ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുന്നു.

ഇവയിൽ പലതും അടിയന്തരസ്വഭാവമുള്ളതാണ്. ആ ക്രമത്തിൽ തന്നെ ഇവ പരിഗണിക്കുകയും പരിഷ്കരിക്കുകയും നടപ്പാക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ്, വർക്കിംഗ് കമ്മറ്റി, അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി, റൂൾ കമ്മറ്റി തുടങ്ങിയ സമിതികളുടെ പരിധിയിൽ വരുന്ന വിഷയങ്ങൾ അതാതു സമിതികൾ നേരിട്ടും അല്ലാത്ത വിഷയങ്ങൾ റൂൾ കമ്മറ്റിയുടെ ശുപാർശകൾ സ്വീകരിച്ചും നടപ്പാക്കുന്നതാണ് ഉചിതം.

(1) അസോസിയേഷൻ നടത്തുന്ന മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും കൂട്ടു ട്രസ്റ്റിമാരുടെയും മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെയും തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളുടെ വോട്ടിംഗ് സമ്പ്രദായം അതേപടി തുടരേണ്ടതാണ്. മുൻകാലങ്ങളിൽ ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ നോട്ടീസ് കല്പന അയയ്ക്കുമ്പോൾ തന്നെ വോട്ടിംഗ് സമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റി ആവശ്യമായ ബോധവൽക്കരണം നടത്തണമെന്നു മാത്രം. എന്നാൽ കൗണ്ടിംഗ് നടത്തി വിജയിയെ നിർണയിക്കുന്ന രീതിയിൽ ചില അപാകതകളുണ്ട്. അവ അടിയന്തരമായി പരിഹരിക്കേണ്ടതാണ്. ഭാഗ്യവശാൽ, അന്തിമഫലം മാറിപ്പോകത്തക്കവിധം ഗുരുതരമായ കുഴപ്പമൊന്നും ഇതുവരെ സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്നു മാത്രം. ഈ ലക്കത്തിൽ ഫാ. ഐപ്പ് പി. സാം എഴുതിയ 'മലങ്കര അസോസിയേഷൻ ഇനിയും ശ്രദ്ധിക്കാതെ പോകുന്ന ചില അപാകതകൾ' എന്ന ലേഖനം കാണുക.

(a) ആദ്യമായി മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും കൂട്ടു ട്രസ്റ്റിമാരുടെയും തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ കൗണ്ടിംഗ് നടത്തുമ്പോഴുള്ള അപാകത വ്യക്തമാക്കാം. 2004 ലെ വൈദിക ട്രസ്റ്റി തെരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ കൗണ്ടിംഗിൽ വന്ന ആശയക്കുഴപ്പം ഉദാഹരണം. ഈ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഫാ. ഡോ. ഒ. തോമസ് ഒന്നാം റൗണ്ടിൽ തന്നെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടേണ്ടതായിരുന്നു. നടപടിചട്ടങ്ങളിലെയും വിജ്ഞാപനത്തിലെയും അപര്യാപ്തതയും ഇവ തമ്മിലുള്ള പൊരുത്തക്കേടുകളും കാരണം കൗണ്ടിംഗ് അനാവശ്യമായി രണ്ടാം റൗണ്ടിലേക്ക് കടക്കുകയായിരുന്നു. പോൾ ചെയ്ത വോട്ടുകളിൽ ഗണ്യമായ ഒരു ഭാഗം (487 = 16%) അസാധുവായതിനാൽ (Invalid votes) വോട്ടെണ്ണൽ പ്രക്രീയ സങ്കീർണ്ണമായി. അതിനാൽ പോൾ ചെയ്ത വോട്ടുകൾക്കു (Polled votes) പകരം സാധുവായ വോട്ടുകളെ (Valid votes) മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കി വേണം വിജയിയെ നിർണയിക്കാനുള്ള ക്വോട്ടാ (Quota) നിശ്ചയിക്കേണ്ടത്. രാഷ്ട്രപതി-ഉപരാഷ്ട്രപതി-രാജ്യസഭാ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ ഉദാഹരണം. അതുപോലെ രണ്ടിലധികം സ്ഥാനാർത്ഥികൾ മത്സരിക്കുമ്പോൾ അംഗങ്ങളിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും ഒന്നാം വോട്ടു മാത്രം ചെയ്താലുള്ള സങ്കീർണ്ണമായ സ്ഥിതിയും തരണം ചെയ്യണം. അതിനുള്ള മാർഗം നടപടിചട്ടത്തിലും വിജ്ഞാപനത്തിലും ഉൾപ്പെടുത്തണം. ഈ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മുൻഗണനാ വോട്ടുകൾ 1, 2, 4, 5, ... എന്നിങ്ങനെ ക്രമം തെറ്റിയെഴുതിയാൽ വിജ്ഞാപനത്തിൽ പറയുന്നുപോലെ ബാലറ്റ് പേപ്പർ പൂർണ്ണമായി അസാധുവാകുകയില്ല. 1, 2 വോട്ടുകൾ സാധുവും 3, 4, 5, ... അസാധുവും ആണ്. ഒന്നാം വോട്ട് രേഖപ്പെടുത്തിയില്ലെങ്കിൽ മാത്രമേ ബാലറ്റ് പേപ്പർ പൂർണ്ണമായി അസാധുവാകുയുള്ളൂ. 2004-ൽ അസാധുവിന്റെ എണ്ണം കൂടാൻ കാരണം ഈ നിബന്ധനയാണെന്നു കരുതുന്നു.

(b) മേൽപ്പട്ട തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ, ഹാജരായ അംഗങ്ങളിൽ ഗണ്യമായ ഒരു ഭാഗം വോട്ടു ചെയ്യാതിരിക്കുകയോ പോൾ ചെയ്ത വോട്ടുകളിൽ ഗണ്യമായ ഒരു ഭാഗം അസാധുവാകുകയോ ചെയ്താൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പു പ്രക്രീയ സങ്കീർണമാകും. ഇവിടെയും സാധുവായ വോട്ടുകൾ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കി വേണം വിജയിയെ നിർണയിക്കാനുള്ള ക്വോട്ടാ (ആനുപാതിക വീതം) നിശ്ചയിക്കേണ്ടത്. ഇതിനായി സഭാഭരണഘടന 113-ാം വകുപ്പിലെ "ഹാജരുള്ള" എന്ന വാക്ക് മാത്രം നീക്കം ചെയ്താൽ മതി. ശേഷം കാര്യങ്ങൾ നടപടി ചട്ടത്തിലും വിജ്ഞാപനത്തിലും ഉൾപ്പെടുത്തിയാൽ മതിയാകും. കൂടാതെ 'എപ്പിസ്കോപ്പാ സ്ഥാനികളുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പു സംബന്ധിച്ചുള്ള മാനദണ്ഡങ്ങളും നടപടിക്രമവും' ബി 5 (7) ൽ പറയുന്നതുപോലെ അവസാനഘട്ടത്തിൽ ശതമാനം കൂട്ടി

വിജയിയെ നിർണ്ണയിക്കുന്നത് ഗണിതശാസ്ത്രപരമായി ശരിയായ നടപടിയല്ല. ഇങ്ങനെ ചെയ്താൽ കൂടുതൽ വോട്ട് കിട്ടിയ ആൾ പരാജയപ്പെടാനും കുറഞ്ഞ വോട്ട് കട്ടിയ ആൾ വിജയിക്കാനും സാധ്യതയുണ്ട്. ഒരു വൈദിക വോട്ടിന് ഒരു അയ്മേനി വോട്ടിന്റെ ഇരട്ടിയിലധികം മൂല്യം (weightage) ഉണ്ടാകും. ഭാഗ്യവശാൽ 2008 ലും 2010 ലും ഇതു സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്നു മാത്രം. ഈ 'മാനദണ്ഡങ്ങളും നടപടിക്രമവും' തയ്യാറാക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ തന്നെ ഈ അപാകതകൾ ഞാൻ ശ്രദ്ധയിൽപെടുത്തിയതാണ്. അതുകൊണ്ട് വൈദികരുടെയും അയ്മേനികളുടെയും സാധുവായ വോട്ടുകളിൽ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ഭൂരിപക്ഷം ലഭിച്ചവരുടെ മാത്രം ആകെ വോട്ട് കണ്ടുപടിച്ച് ഏറ്റവും കുറവു കിട്ടിയവരെ ഒഴിവാക്കുന്ന രീതിയാണ് നല്ലത്. ഇതിന് സാധുവായ ബാലറ്റ് പേപ്പറുകളുടെ എണ്ണത്തെയോ അതിലെ ആകെ വോട്ടുകളുടെ എണ്ണത്തെയോ അടിസ്ഥാനമായി സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്. വോട്ടു ക്രമത്തിൽ അവസാനത്തെ ഒന്നിലധികം പേർക്ക് ഈ വോട്ട് തുല്യമായി വന്നാൽ കുറഞ്ഞ വൈദിക വോട്ട് ലഭിച്ചവരെ ഒഴിവാക്കാം. തുല്യത വീണ്ടും തുടർന്നാൽ നറുക്കിട്ട് ഫലം നിർണയിക്കാം. അൽപം സങ്കീർണമാണെങ്കിലും ഏറ്റവും കുറവ് വൈദിക വോട്ടും ഏറ്റവും കുറവ് അയ്മേനി വോട്ടും ലഭിച്ചവരെ ഒന്നിടവിട്ട് നീക്കം ചെയ്യുന്ന 2004 ജൂൺ 10 വരെ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന രീതിയും നല്ലതാണ്. ബി 5 (2), ബി 5 (3) എന്നിവയിലും ചെറിയ മാറ്റങ്ങൾ ആവശ്യമുണ്ട്. ഇതോടൊപ്പം 5-ാം നിർദേശം കൂടി കാണുക.

(2) 1970-ൽ നടപ്പാക്കി, 1989-ൽ ഭേദഗതി ചെയ്ത, 1997-ൽ മുദ്രണം അവസാനിച്ച, 2002-ൽ കാലഹരണപ്പെട്ടെങ്കിലും ഇപ്പോഴും നിലവിലിരിക്കുന്ന 'മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ യോഗം കൂടി തെരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തുന്നതു സംബന്ധിച്ച നടപടി ചട്ടങ്ങൾ' കാലോചിതമായി പരിഷ്കരിക്കണം. അസോസിയേഷനിലെ അംഗസംഖ്യ 1:2 ആനുപാതത്തിൽ ആയിരുന്ന കാലത്ത് അന്നത്തെ സ്ഥിതിയനുസരിച്ച് തയ്യാറാക്കിയ നടപടിചട്ടങ്ങൾ, 2002-ൽ ആനുപാതിക പ്രതിനിധ്യം നിലവിൽ വന്ന സാഹചര്യത്തിൽ അപര്യാപ്തമാണ്. വ്യക്തതയില്ലാത്ത ഉപവകുപ്പ് (ഭാഗം 5: വകുപ്പ് 9: ഉപവകുപ്പ് 4) കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കണം. മുകളിൽ പറയുന്ന ഒന്നാം നിർദേശം നടപ്പാക്കാൻ നടപടി ചട്ടങ്ങളിലെ 2:6:4 ഉം 4:7:2 ഉം ഉപവകുപ്പുകൾ ഭേദഗതി ചെയ്യണം. ആവശ്യമെങ്കിൽ ബ്രഹ്മവാർ സമൂഹം പോലുള്ള പ്രത്യേക വിഭാഗങ്ങൾക്ക് അവരുടെ സമൂഹത്തിൽ നിന്നു തന്നെ മേൽപ്പട്ടക്കാരെ വാഴിക്കാൻ അവസരം ഉണ്ടാകുന്ന രീതിയിൽ വേണ്ട ഉപചട്ടങ്ങൾ രൂപീകരിക്കണം. 1970-ൽ നടപടി ചട്ടങ്ങൾ പാസ്സാക്കിയതും 1989-ൽ ഇതു ഭേദഗതി

ചെയ്തതും റൂൾ കമ്മറ്റിയുടെ ശുപാർശപ്രകാരം മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയാണ്.

(3) അസോസിയേഷൻ യോഗ നടത്തിപ്പിന് പൊതുവായ ഒരു നടപടിക്രമം ഉണ്ടാകണം. സഭാഭരണഘടന 127-ാം വകുപ്പനുസരിച്ച് മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി പാസ്സാക്കുന്ന ഭരണഘടനാഭേദഗതികൾക്ക് എതിരായോ അനുകൂലമായോ പ്രമേയങ്ങൾ വന്നാൽ എങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്യണമെന്ന് ആർക്കും നിശ്ചയമില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇക്കാര്യത്തിനെങ്കിലും അത്യാവശ്യമായും ഒരു നടപടിക്രമം ഉണ്ടാകണം. 2012 മാർച്ച് ഏഴിനു കൂടിയ അസോസിയേഷൻ യോഗത്തിൽ 1967, 2006, 2011 വർഷങ്ങളിലെ ഭരണഘടനാ ഭേദഗതികൾ പാസ്സാക്കാനായി ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസും ഞാനും ചേർന്ന് ഒരു പ്രമേയം നൽകിയിട്ട് യാതൊരു നടപടിയും ഉണ്ടായില്ല. 2011-ലെ ഭരണഘടനാ ഭേദഗതികൾ ഭാഗികമായോ പൂർണ്ണമായോ നിരാകരിക്കുന്ന ഏതാനും പ്രമേയങ്ങൾ വന്നത് ഒരു നടപടിക്രമത്തിന്റെ അനിവാര്യത വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയുടെ അംഗസംഖ്യ 159-ൽ 174 ആയി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനെതിരായും പ്രമേയം വന്നതായി അറിയുന്നു. അഭിവന്ദ്യ തോമസ് മാർ തീമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ നിയുക്ത കാതോലിക്കാ സ്ഥാനത്തേക്കുള്ള 1992 സെപ്റ്റംബർ 10ലെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു പ്രമേയം 2004 ജൂൺ 10ലെ അസോസിയേഷൻ യോഗത്തിൽ കൊണ്ടുവരാൻ ഞങ്ങൾ ശ്രമിച്ചതു വിജയിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ 2006 ലെ വ്യവഹാരവും അനിശ്ചിതാവസ്ഥയും ഒഴിവാക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നു എന്നുള്ള വസ്തുതയും ഈ അവസരത്തിൽ സ്മരിക്കുന്നു. (ഞങ്ങൾ അന്ന് അസോസിയേഷൻ അംഗങ്ങളല്ലാത്തതിനാൽ അംഗങ്ങളെക്കൊണ്ട് അവതരിപ്പിക്കാനാണ് ശ്രമിച്ചത്). അസോസിയേഷൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പു നടപടി ചട്ടങ്ങൾ ആറാം ഭാഗം പത്താം വകുപ്പ് ഒന്നാം ഉപവകുപ്പ് (6:10:1) ഇത്തരം പ്രമയേങ്ങളെ തടയുന്നു. ഈ വകുപ്പ് ഫലത്തിൽ സഭാഭരണഘടന 127-ാം വകുപ്പ് അസോസിയേഷനു നൽകുന്ന അവകാശത്തെ നിഷേധിക്കുന്നതായി ഭവിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് പ്രമേയങ്ങൾ നിരാകരിക്കുന്നത് വ്യവഹാരത്തിലേക്കു നയിക്കാനും സാദ്ധ്യതയുണ്ട്. 1965 വരെ അസോസിയേഷൻ യോഗത്തിൽ പ്രമേയങ്ങളും എതിർ പ്രമേയങ്ങളും ചർച്ചകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. നിയന്ത്രിതവും പരിമിതവുമായ രീതിയിൽ ഇത് അനുവദിക്കുന്നിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്.

(4) മലങ്കര അസോസിയേഷൻ യോഗ നടപടികളുടെ മിനിറ്റ്സ് യോഗത്തിനു ശേഷം ആദ്യം കൂടുന്ന മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്ന പതിവ് ഇപ്പോഴുമുണ്ടെന്നു കരുതുന്നു. അതിന്റെ printed copy മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയംഗങ്ങൾക്ക് നൽകുന്നതു നല്ലതാണ്. അടുത്ത

മലങ്കര അസോസിയേഷൻ യോഗത്തിൽ ഈ മിനിറ്റ്സ് അവതരിപ്പിക്കുകയും വേണം.

(5) സഭാഭരണഘടനയിൽ ആവശ്യമായ ഭേദഗതികൾ വരുത്തണം. മലങ്കരസഭയിൽ ഐക്യത്തിനുള്ള സാധ്യത ഇനിയുമുള്ളതിനാൽ സമഗ്രമായ ഭേദഗതികൾക്ക് ഇപ്പോൾ ശ്രമിക്കരുത്. വ്യവഹാരം തുടരുന്നതിനാൽ പ്രത്യേകിച്ച് 1, 2, 3, 4, 5, 101, 114, 118 വകുപ്പുകളിൽ തൽക്കാലം ഭേദഗതി വരുത്തുന്നത് അപകടമാണ്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ സഭയുടെ പേരോ സഭയുടെ പ്രധാന മേലദ്ധ്യക്ഷന്റെ സ്ഥാനപ്പേരോ പരിഷ്കരിക്കുന്നതിനു സമയമായിട്ടില്ല. മുകളിൽ പറയുന്ന നിർദേശം (1 ബി) നടപ്പാക്കാൻ ഭരണഘടന 113-ാം വകുപ്പിലെ "ഹാജരുള്ള" എന്ന വാക്ക് നീക്കം ചെയ്യണം. സിനഡ് സെക്രട്ടറിയ്ക്ക് ഭരണഘടനാപരമായ പദവി നൽകണം. അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറിയുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ നോമിനേറ്റഡ് അംഗങ്ങളുടെ വോട്ടവകാശത്തെപ്പറ്റി വ്യക്തത വേണം. വോട്ടവകാശം ഉണ്ടെങ്കിൽ/ഇല്ലെങ്കിൽ ആ കാര്യം ഭരണഘടനയിൽ വ്യക്തമാക്കണം. 2006, 2011 വർഷങ്ങളിൽ സഭാഭരണഘടന ഭേദഗതി ചെയ്തിട്ടും ഇത്രയും സംവാദമുണ്ടായ ഈ വിഷയത്തിൽ ഒരു അന്തിമ തീർപ്പുണ്ടാക്കാതെ പോയത് ശരിയായില്ല. ഇടവക മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയിൽ സ്ഥാനമൊഴിയുന്ന സെക്രട്ടറിയെയും ഉൾപ്പെടുത്തണം. (മലങ്കര സഭാ മാസിക 2012 മാർച്ച് ലക്കം പേജ് 19, 23, 24 കാണുക). വനിതകൾക്ക് ഇടവക തലത്തിനു മുകളിൽ പങ്കാളിത്തം നൽകാനുള്ള പരിപാടി അഞ്ചു വർഷത്തേക്ക് മാറ്റിവയ്ക്കണം. ഇടവകതലത്തിലെ പങ്കാളിത്തം അവലോകനം ചെയ്യാനുള്ള അവസരം ലഭിച്ചിട്ട് മാത്രം ഈ കാര്യം ആലോചിച്ചാൽ മതിയാകും.

(6) മേൽപ്പട്ട തെരഞ്ഞെടുപ്പിന് നിലവിലുള്ളതുപോലെ വൈദിക ട്രസ്റ്റി, അയ്മേനി ട്രസ്റ്റി, അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി, മെത്രാസന സെക്രട്ടറി, അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി, മെത്രാസന കൗൺസിൽ തുടങ്ങി സഭയിലെ എല്ലാ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾക്കും ഒരു 'മാനദണ്ഡങ്ങളും നടപടിക്രമവും' ഉണ്ടാകണം. ഓരോ സ്ഥാനിയ്ക്കും കുറഞ്ഞ പ്രായപരിധി നിശ്ചയിക്കണം. സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ പണച്ചെലവിനു നിയന്ത്രണം വേണം. അവർ സമർപ്പിക്കുന്ന നാമനിർദേശ പത്രികകളുടെ എണ്ണം നിയന്ത്രിക്കണം. ഏറ്റവും കുറഞ്ഞത് സ്ഥാനാർത്ഥികൾക്കും വോട്ടർമാർക്കും പൊതുവായ ഒരു പെരുമാറ്റചട്ടം ഉണ്ടാകണം. കൂടുതൽ അർഹതയും യോഗ്യതയുമുള്ളവർ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടാൻ ഇതു സഹായിക്കും. കാലം കഴിയുന്തോറും കാര്യവിവരമുള്ള അംഗങ്ങളുടെ എണ്ണം സമിതികളിൽ കുറഞ്ഞുവരുന്നതായി കാണുന്നു. രാഷ്ട്രീയ ശൈലിയിലുള്ള തെരഞ്ഞെടുപ്പ് സഭയ്ക്ക് ദോഷം ചെയ്യു

ന്നുണ്ട്. വീടു സന്ദർശിച്ചുള്ള വോട്ടു പിടുത്തം നിരോധിക്കണം. ആത്മാർത്ഥതയും അറിവും കഴിവുമുള്ളവർ രംഗത്തുവരാത്തതിനും വരുന്നവർ പരാജയപ്പെടുന്നതിനും മുഖ്യ കാരണം ഇതാണ്. മുൻ കാലങ്ങളിൽ ഒരാളെ സ്ഥാനാർത്ഥിയാക്കുകയായിരുന്നു; ഇപ്പോൾ എല്ലാവരും സ്വയം സ്ഥാനാർത്ഥിയാകുകയാണ്. സഭയെ ഒരു സാമുദായിക സംഘടനയായി കാണാൻ പാടില്ലല്ലോ. 'ബഥേൽ പത്രിക' 2012 ജനുവരി ലക്കത്തിലെ ലേഖനങ്ങൾ (പേജ് 5, 11 – 17) ശ്രദ്ധേയമാണ്.

(7) ആത്മീയ സംഘടനകളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഏകോപിപ്പിക്കുന്നതിനും പരിപാടികൾ നടത്തുന്നതിനും ഓരോ സംഘടനയുടെയും അഖില മലങ്കര/കേന്ദ്ര വൈസ് പ്രസിഡന്റ്, ജനറൽ സെക്രട്ടറി തുടങ്ങി രണ്ടോ മൂന്നോ മുഖ്യ ഭാരവാഹികൾ അടങ്ങുന്ന ഒരു ഏകോപന സമിതി ഉണ്ടായിരിക്കണം. അതിന് ഒരു സെക്രട്ടറി/കൺവീനർ ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഇദ്ദേഹത്തെ ആത്മീയ സംഘനകളുടെ പ്രതിനിധിയായി അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണം. ഇത്തരം സമിതികളും ഭാരവാഹികളും ചില മെത്രാസനങ്ങളിൽ ഇടവക-ഡിസ്ട്രിക്ട്-മെത്രാസന തലങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ചെങ്ങന്നൂർ മെത്രാസനത്തിലെ സുവിശേഷസംഘവും ഇടവകതലത്തിലുള്ള പാരിഷ് കൗൺസിലും ഉദാഹരണം. ഓരോ സംഘടനയിലെയും അംഗത്വത്തിന്റെ പ്രായപരിധി പുനർനിർണയിക്കണം.

(8) ഇടവക പൊതുയോഗ നടത്തിപ്പിന് പൊതുവായ ഒരു നടപടിക്രമം ഉണ്ടാകണം. ഇടവകയോഗം നടത്തുന്ന തെരഞ്ഞെടുപ്പിന് ഒരു നടപടി ചട്ടമുള്ളതും നല്ലതാണ്. അതുപോലെ മെത്രാസന ഇടവകയോഗത്തിന് ഒരു നടപടിക്രമവും അവിടെ നടക്കുന്ന മെത്രാസന സെക്രട്ടറി, കൗൺസിൽ തുടങ്ങിയ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾക്ക് ഒരു പൊതുവായ നടപടി ചട്ടവുമുണ്ടാകണം. പല അവസരങ്ങളിലും പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന സാഹചര്യമുള്ളതിനാൽ, ഇടവക വിഭജനത്തിന് ഒരു 'മാനദണ്ഡങ്ങളും നടപടിക്രമവും' ഉണ്ടാകണം.

(9) മലങ്കര അസോസിയേഷൻ, മെത്രാസന ഇടവകയോഗം എന്നിവയുടെ കാലാവധി ഏകീകരിക്കുന്നത് (Co-terminus) നല്ലതാണ്. ചെങ്ങന്നൂർ, കൊച്ചി, അഹമ്മദാബാദ് തുടങ്ങിയ മെത്രാസന ഇടവകയോഗവും കൗൺസിലും ആ രീതിയിലാണ് പോകുന്നത്. എന്നാൽ അങ്കമാലി, കോട്ടയം സെൻട്രൽ തുടങ്ങിയ ചില മെത്രാസനങ്ങൾ വ്യതിചലിച്ചും പോകുന്നുണ്ട്. ആവശ്യമെങ്കിൽ ഒരു പൊതുയോഗത്തിന്റെ കാലാവധി ഏഴു വർഷം വരെ വർദ്ധിപ്പിച്ചോ മൂന്നു വർഷം വരെ കുറച്ചോ 2017 മാർച്ച് 31-ന് കാലാവധി പൂർത്തിയാകത്തക്കവിധം ഇത് ഏകീകരിക്കാ

വുന്നതാണ്. അതാതു മെത്രാസന പൊതുയോഗത്തിന്റെ മുൻകൂട്ടിയുള്ള അനുവാദം വാങ്ങണമെന്നു മാത്രം. കൊച്ചി, അഹമ്മദാബാദ് തുടങ്ങിയ മെത്രാസനങ്ങളിലെ ഇടവകകളിൽ നിന്ന് 2012 - 2017ലെ അസോസിയേഷനിലേക്കും മെത്രാസന ഇടവകയോഗത്തിലേക്കും അംഗങ്ങളെ ഒരുമിച്ചു തെരഞ്ഞെടുത്തത് അനുകരണീയമായ മാതൃകയാണ്. ഇപ്പോഴേ ശ്രമിച്ചാൽ 2017 ആദ്യം എല്ലാ മെത്രാസനങ്ങളിലും തെരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തി 2017 ഏപ്രിൽ ഒന്നിന് ആരംഭിക്കുന്ന സാമ്പത്തിക വർഷം തന്നെ (2017 ഏപ്രിൽ ഒന്നിനോ അതുകഴിഞ്ഞുള്ള ഒന്നു രണ്ടു മാസത്തിനകമോ) മെത്രാസനങ്ങളിൽ പുതിയ ഭരണസമിതി നിലവിൽ വരുത്താവുന്നതാണ്. മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയിലെയും മെത്രാസന കൗൺസിലിലെയും അംഗങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് ഉൾപ്പെടുന്ന കമ്മറ്റികൾ രൂപീകരിക്കേണ്ട ആവശ്യം വരുമ്പോൾ (ഉദാ: - ചില കോളജ് കൗൺസിലുകൾ) അക്കാര്യം സുഗമമാക്കുന്നതിന് ഇതു സഹായിക്കും.

(10) കേരളത്തിലെന്നല്ല, ഇന്ത്യയിലെ തന്നെ ക്രൈസ്തവസഭാ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരിൽ പ്രഥമസ്ഥാനീയനാണ് ഒരു സ്വതന്ത്ര സഭയുടെ തലവനെന്ന നിലയിൽ മലങ്കരസഭാദ്ധ്യക്ഷനായ പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാ ബാവാ. ക്രൈസ്തവലോകത്തെ സഭാദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ ഇടയിലും ബാവായ്ക്ക് സമുന്നതമായ സ്ഥാനമാണുള്ളത്. റോമൻ പോപ്പും എക്യുമെനിക്കൽ പാത്രിയർക്കീസും കോപ്റ്റിക് പോപ്പും അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസും അർമേനിയൻ കാതോലിക്കാമാരും എത്യോപ്യൻ പാത്രിയർക്കീസും അസിറിയൻ പാത്രിയർക്കീസും ഉൾപ്പെടെ 'പരിശുദ്ധ' (His Holiness) എന്നു സംബോധന ചെയ്യപ്പെടുന്ന 15 - 20 സഭാതലവന്മാരിൽ ഒരാളാണ് പരിശുദ്ധ ബാവാ. ആ നിലയ്ക്ക് സ്ഥാനത്തിനനുസരിച്ചുള്ള ആദരവ് ലഭിക്കുന്ന പരിപാടികളിൽ മാത്രമേ പരിശുദ്ധ ബാവാ പങ്കെടുക്കാവൂ. കർദിനാൾ - മേജർ ആർച്ച്ബിഷപ്പ്, കർദിനാൾ - പാത്രിയർക്കീസായാൽ പോലും മുൻഗണനാക്രമത്തിൽ ബാവായുടെ സ്ഥാനത്തിനു താഴെയാണ്. അതുപോലെ നമ്മുടെ സഭയുടെ പരിപാടികളിൽ മാർത്തോമ്മാ മെത്രാപ്പോലീത്താ വരുന്ന പക്ഷം അദ്ദേഹത്തിന് സ്ഥാനത്തിനനുസരിച്ചുള്ള ആദരവ് നൽകണം. പരുമല പള്ളി കൂദാശാ സമ്മേളനത്തിലും (2000) കാതോലിക്കേറ്റ് ശതാബ്ദി സമാപന സമ്മേളനത്തിലും (എറണാകുളം, 2012) അദ്ദേഹത്തിന് ചങ്ങനാശേരി (മുൻ) ആർച്ച്ബിഷപ്പിനു താഴെയുള്ള സ്ഥാനം നൽകിയത് ശരിയായില്ല.

(11) പിൻഗാമിയെ തെരഞ്ഞെടുക്കാതെ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ-മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനത്ത് ഒഴിവുണ്ടായാൽ പിൻഗാമിയുടെ സ്ഥാനാരോഹണം വരെയുള്ള സഭാഭരണത്തിന് സഭാ ഭരണഘടന 73, 74, 106 വകുപ്പുകൾക്ക് വിധേയമായി ഒരു നടപടി ചട്ടമുണ്ടാ

കണം. ഇത് പരിശുദ്ധ എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സിനഡിന്റെ നടപടി ചട്ടങ്ങളുടെ ഭാഗമാക്കിയാൽ മതിയാകും. (സിറിയക് ഓർത്തഡോക്സ് സഭാഭരണഘടന മൂന്നാം അദ്ധ്യായം മാതൃകയാക്കാവുന്നതാണ്). മലങ്കര അസോസിയേഷൻ ഇപ്പോൾ അഞ്ചു വർഷ കാലാവധിയുള്ള ഒരു സ്ഥിരം സമിതിയായതുകൊണ്ട് ഒഴിവുണ്ടാകുമ്പോൾ പിൻഗാമിയുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിനായി ഇതു വിളിച്ചുകൂട്ടുന്നതിന് പ്രയാസമില്ല.

(12) 1947 ഓഗസ്റ്റ് 29നു കൂടിയ അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി തയ്യാറാക്കിയ നക്കൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പു ചട്ടങ്ങളുടെ മാതൃകയിൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ എല്ലാ അവകാശങ്ങളും സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി നോമിനേഷന് ചില മാനദണ്ഡങ്ങൾ ഉണ്ടാകണം. (മലങ്കരസഭാ മാസിക (1947) 1123 ചിങ്ങം ലക്കം പേജ് 2, 23 കാണുക). ആകെയുള്ള 81 അംഗങ്ങളിൽ *15 പേരെ സമുദായത്തിന്റെ വിവിധ സ്ഥാപനങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതിനും മറ്റുമായി മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ നോമിനേറ്റു ചെയ്യേണ്ടതാണെ*ന്ന് 1951 മേയ് 17-നു കൂടിയ മലങ്കര അസോസിയേഷൻ യോഗത്തിന്റെ നാലാം പ്രമേയത്തിൽ പറയുന്നു. സ്ഥാനമൊഴിയുന്ന വൈദിക ട്രസ്റ്റി, അയ്മേനി ട്രസ്റ്റി, അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി എന്നിവരെയോ അവർ വീണ്ടും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നപക്ഷം മുൻ ഭാരവാഹികളെയോ നോമിനേഷൻ വിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണം. കോട്ടയം/നാഗ്പൂർ സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പൽ അല്ലെങ്കിൽ വൈസ് പ്രിൻസിപ്പൽ/സീനിയർ ആദ്ധ്യാപകൻ വൈദികസെമിനാരികളുടെ ഒരു പ്രതിനിധിയായി ഉണ്ടായിരിക്കണം. ആത്മീയ സംഘടനകളുടെ പ്രതിനിധിയായി ഏകോപന സമിതി സെക്രട്ടറി/കൺവീനർ ഉണ്ടായിരിക്കണം (7-ാം നിർദേശം കാണുക). ക്നാനായ സമുദായം, സ്ലീബാദാസ സമൂഹം, ബ്രഹ്മവാർ സമൂഹം (കൊങ്കിണി) എന്നിവയ്ക്ക് തെരഞ്ഞെടുപ്പിലൂടെ പ്രാതിനിധ്യം ലഭിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവർക്കും നോമിനേഷനിലൂടെ പ്രാതിനിധ്യം നൽകണം. സന്യാസ സമൂഹങ്ങൾക്കും പ്രാതിനിധ്യം നൽകണം. ശേഷിച്ച സീറ്റുകളുടെ പകുതിയിലേക്ക് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ നേരിട്ടു നോമിനേഷൻ നടത്തണം. ബാക്കി പകുതിയിലേക്കുള്ള നോമിനേഷൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ തന്നെ പരിശുദ്ധ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് അംഗങ്ങളുടെ ആലോചന കൂടി പരിഗണിച്ച് നടത്തുന്നതായിരിക്കും നല്ലത്. ഇത് സഭാതലവന്റെ മേലുള്ള സമ്മർദ്ദങ്ങൾ കുറയ്ക്കാനിടയാക്കും. മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി യോഗത്തിൽ മെത്രാസന സെക്രട്ടറിമാരെ ക്ഷണിക്കുന്നതുപോലെ ആത്മീയ സംഘടനാ കേന്ദ്ര ഭാരവാഹികളെയും ക്ഷണിക്കുന്നതു നല്ലതാണ്.

(13) മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി നോമിനേഷൻ, നാമനിർദേശം ചെയ്യപ്പെടുന്ന അംഗങ്ങളും സഭാമക്കളും വാർത്താമാധ്യമങ്ങളിൽ കൂടി മാത്രം അറി

യുന്ന രീതി നല്ലതല്ല. അസോസിയേഷൻ യോഗത്തിന്റെ ഉപസംഹാര പ്രസംഗത്തിനു മുൻപായി നോമിനേറ്റഡ് അംഗങ്ങളുടെ ലിസ്റ്റ് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്. അതുപോലെ നോമിനേറ്റ് ചെയ്യപ്പെടുന്ന അംഗങ്ങൾ മുൻകൂട്ടി അറിയുകയും വേണം. അവർക്ക് അസൗകര്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഒഴിവാക്കണമല്ലോ. മുൻകാലങ്ങളിൽ അസോസിയേഷൻ കഴിഞ്ഞ് ഒരാഴ്ച വരെ വൈകി നോമിനേഷൻ നടന്നിട്ടുണ്ട്. ഒരു യോഗത്തിലും പങ്കെടുക്കാത്ത നോമിനേറ്റഡ് അംഗങ്ങളെ വീണ്ടും നോമിനേറ്റു ചെയ്ത് ആ സീറ്റ് ഉപയോഗശൂന്യമാക്കുന്നതു നല്ലതല്ല.

(14) വർക്കിംഗ് കമ്മറ്റി രൂപീകരണത്തിനും മാനദണ്ഡങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതു നല്ലതാണ്. അംഗസംഖ്യ കാലോചിതമായി 15 ആയി വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. സ്ഥാനമൊഴിയുന്ന അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറിയെ ഉൾപ്പെടുത്തുന്ന പതിവ് തുടരേണ്ടതാണ്. നിയുക്ത കാതോലിക്കാ, സിനഡ് സെക്രട്ടറി എന്നിവർ അംഗങ്ങളല്ലെങ്കിൽ അവരെ എക്സ്ഒഫീഷ്യോ അംഗങ്ങളാക്കേണ്ടതാണ്. 1934-1951 കാലത്ത് വർക്കിംഗ് കമ്മറ്റിയെ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയായിരുന്നു (അന്നത്തെ ഭരണഘടന വകുപ്പ് 85). ആ നിലയ്ക്ക് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഒരു വൈദികനെയും ഒരു അയ്മേനിയെയും മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയിൽ നിന്ന് നാമനിർദേശം ചെയ്യുന്നത് നല്ലതാണ്.

(15) അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി യോഗത്തിന്റെ ചോദ്യോത്തരത്തിന്റെ 90% സഭയിലെ സ്കൂളുകളെ കുറിച്ചുള്ളതാണ്. മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയുടെ സമയത്തിന്റെ നല്ല പങ്കും സ്കൂളുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയങ്ങൾ അപഹരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് വർഷത്തിൽ ഒരു യോഗം സ്കൂളുകളുടെ പ്രവർത്തനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യാനായി മാത്രം മാറ്റി വയ്ക്കാവുന്നതല്ലേ ? ഈ കമ്മറ്റിയിൽ സ്കൂൾ മാനേജരും ബന്ധപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥരും നിർബന്ധമായും പങ്കെടുക്കണം. മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി യോഗത്തിൽ ഗൗരവമുള്ള പ്രമേയങ്ങൾ അനുവദിക്കുകയും ഗൗരവമില്ലാത്തവ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുകയും വേണം.

(16) മലങ്കരസഭയിലെ പള്ളികളുടെ / ഇടവകകളുടെ ഒരു ഏകീകൃത സമ്പൂർണ്ണ ലിസ്റ്റ് മെത്രാസനം തിരിച്ച് ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഇപ്പോൾ പാത്രിയർക്കീസ് ഭാഗത്തിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലുള്ളതും 1974ലെ സഭാക്കേസിൽ പെട്ടതുമായവ ഉൾപ്പെടെ എല്ലാം (അന്നത്തെ 1064 പള്ളികൾ) ഇതിൽ ഉൾപ്പെടണം. മലങ്കര അസോസിയേഷൻ അംഗങ്ങളുടെ ലിസ്റ്റ്, സഭാദിനപ്പിരിവു ലിസ്റ്റ്, സഭയുടെ വെബ്സൈറ്റ്, മെത്രാസന ഡയക്ടറികൾ തുടങ്ങി ഔദ്യോഗിക സ്വഭാവമുള്ള എല്ലായിടത്തും ഈ ലിസ്റ്റ് തന്നെ ഉപയോഗിക്കണം. 2002ലെ അസോസിയേഷൻ സമയത്തു തയ്യാറാക്കിയ

ലിസ്റ്റ് ഒരു അടിസ്ഥാന രേഖയായി സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്. അസോസിയേഷൻ അംഗങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതും പിരിവ് നൽകാത്തതുമായ പള്ളികളെ ലിസ്റ്റിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കരുത്; പള്ളികളുടെ പേരിനു നേരെയുള്ള കോളം ഒഴിച്ചിട്ടാൽ മാത്രം മതി. ലിസ്റ്റിൽ നിന്ന് പള്ളികളെ ഒഴിവാക്കുന്നത് ഗുരുതരമായ ദീർഘകാല പ്രത്യാഘാതം ഉണ്ടാക്കുന്ന നടപടിയാണ്. 2012ലെ അസോസിയേഷൻ പ്രാഥമിക ലിസ്റ്റിൽ ചില മെത്രാസനങ്ങളിലെ പള്ളികളെ വിട്ടുകളഞ്ഞത് ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസും ഞാനും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചപ്പോൾ അന്തിമ ലിസ്റ്റിൽ അവയെ ഉൾപ്പെടുത്തിയ കാര്യം ഈ അവസരത്തിൽ സ്മരിക്കുന്നു.

(17) നമ്മുടെ സഭയുടെ മാനവശേഷി ശാക്തീകരണ വകുപ്പിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അഭിനന്ദനാർഹമാണെങ്കിലും കുറച്ചു മേഖലകളിൽ കൂടി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സഭയിലെ Professionalsന്റെ ഒരു വിവരശേഖരണം നടത്തണം. സഭാജീവിതം നയിക്കുന്നവരും സ്ഥാനമോഹമോ സ്വാർത്ഥ താൽപര്യമോ ഇല്ലാതെ ആത്മാർത്ഥതയും അറിവും കഴിവും സന്മനസുമുള്ള നിരവധി അംഗങ്ങൾ സഭയിലുണ്ട്. പല മേഖലകളിലും സംഭാവന നൽകാൻ കഴിയുന്ന അവരെ കണ്ടെത്താനും മനസ്സിലാക്കാനും അവരുടെ സേവനം ഉപയോഗിക്കാവുന്ന മേഖലകളിൽ ഉപയോഗിക്കാനും സഭയ്ക്കു കഴിയണം. അവരെ സഭയുടെ മുഖ്യധാരയിലേക്കു കൊണ്ടുവരണം. സഭയുടെ ഒരു സുപ്രധാന വകുപ്പ് എന്ന നിലയിൽ ഈ വകുപ്പിനെ ശക്തീകരിക്കുകയും പ്രവർത്തനങ്ങൾ വിപുലീകരിക്കുകയും വേണം.

(18) മലങ്കരസഭയിൽ ശാശ്വത സമാധാനമുണ്ടാകണം. അത് ഐക്യത്തിലൂടെ ആയിരിക്കണം. വിഭജനം ശാശ്വത പരിഹാരമല്ല. വിഭജനം വീണ്ടും വിഭജനത്തിലേക്കു നയിക്കും. സുദൃഢവും വ്യവസ്ഥാപിതവും ഭരണഘടനാപരവുമായ അന്ത്യോക്യൻ-മലങ്കര ബന്ധമുണ്ടാകണം. കോപ്റ്റിക്-എത്യോപ്യൻ, കോപ്റ്റിക്-എറിത്രിയൻ സഭകൾ തമ്മിലുള്ള ഉടമ്പടികളുടെ മാതൃകയിൽ ഒരു അന്ത്യോക്യൻ-മലങ്കര ഉടമ്പടിയുണ്ടാകണം. മലങ്കരസഭയിലെ ഇരുവിഭാഗങ്ങളിലും ഉൾപ്പെട്ട ഏതാനും പേർ ചേർന്നു തയ്യാറാക്കിയ ഒരു നക്കൽ ഉടമ്പടിയും അനുബന്ധ ലേഖനങ്ങളും വിശ്വസ്നേഹദർശനം (2010 ജനുവരി-മാർച്ച്) എന്ന പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ ചേർത്തിരുന്നു. ഇത് പ. ഇഗ്നാത്തിയോസ് സക്കാ പ്രഥമൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ, പ. ആരാം കാതോലിക്കാ, പ. ആബൂനാ പൗലോസ് പാത്രിയർക്കീസ് തുടങ്ങിയ സഭാതലവന്മാർക്കും അന്ത്യോക്യൻ സുറിയാനി സഭയിലെ സീനിയർ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്കും മലങ്കരസഭയിലെ ഇരുകക്ഷികളിലെയും എല്ലാ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്കും സഭാഭാരവാഹികൾക്കും സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. പലരും

അനുകൂല അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിച്ചെങ്കിലും മുൻകൈയെടുക്കാൻ ആരുമില്ലാത്തതാണ് പ്രശ്നം. ഇതിനെ പറ്റി പഠിക്കുന്നതിന് ഈ വിഷയത്തിൽ താൽപര്യമുള്ളവര ഉൾപ്പെടുത്തി ഒരു സമിതി രൂപീകരിക്കണം. അതിൽ ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായും രണ്ടു വൈദികരും രണ്ടോ മൂന്നോ അയ്മേനികളും ഉണ്ടായിരിക്കണം. സഭാഭാരവാഹികളിൽ ഒരാളും ഒരു അഭിഭാഷകനും ഉൾപ്പെടണം. അതിനുശേഷം ഏതെങ്കിലും ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാദ്ധ്യക്ഷന്റെ (പ. തെവദ്രോസ് മാർപാപ്പാ/പ. അരാം കാതോലിക്കാ) മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ ഉഭയകക്ഷി ചർച്ച നടത്തണം. മലങ്കരയലെ പ്രശ്നപരിഹാരത്തിന് നേരിട്ടുള്ള ചർച്ച മതിയാകും. മദ്ധ്യസ്ഥൻ നിർബന്ധമെങ്കിൽ കൽദായ സഭയുടെ ഡോ. മാർ അപ്രേം മെത്രാപ്പോലീത്തായെ മാത്രം നിയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായുടെ കീഴിൽ പാത്രിയർക്കീസുമാരെ വാഴിച്ച് പ്രകോപനമുണ്ടാക്കരുത്. അർമേനിയൻ സഭയിലെ സാഹചര്യം വ്യത്യസ്തമാണ്.

(19) പള്ളികൾക്ക് വലിയ കത്തീഡ്രൽ, കത്തീഡ്രൽ, മഹാ ഇടവക, വലിയ പള്ളി, ആഗോള/പൗരസ്ത്യ (മരിയൻ/മാർതൊമ്മൻ/ജോർജിയൻ/ഗ്രിഗോറിയൻ) തീർത്ഥാടന കേന്ദ്രം തുടങ്ങിയ പദവികൾ നൽകുന്നതിന് കേന്ദ്രതലത്തിൽ ഒരു പരിശോധനാ സമിതിയും (എപ്പിസ്കോപ്പൽ സിനഡ്/വർക്കിംഗ് കമ്മറ്റി ആയാലും മതി) മാനദണ്ഡങ്ങളും നടപടിക്രമവും ഉണ്ടാകണം (2012 ജൂൺ ലക്കം മലങ്കരസഭാ മാസികയിലെ ഫാ. ഡോ. ടി. ജെ. ജോഷ്വായുടെ ലേഖനം കാണുക). തിരുശേഷിപ്പ് പ്രതിഷ്ഠയ്ക്കും നിയന്ത്രണം വേണം.

(20) വൈദികർക്ക് റമ്പാൻ കോറെപ്പിസ്കോപ്പാ, കോറെപ്പിസ്കോപ്പാ, റമ്പാൻ തുടങ്ങിയ സ്ഥാനങ്ങൾ നൽകുന്നതിന് കേന്ദ്ര തലത്തിൽ ഒരു പരിശോധനാ സമിതിയും (എപ്പിസ്കോപ്പൽ സിനഡ് ആയാലും മതി) മാനദണ്ഡങ്ങളും നടപടിക്രമവും ഉണ്ടാകണം. അവർക്ക് ഏകീകൃതമായ ഒരു വേഷക്രമം വേണം.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ ഭരണഘടനയനുസരിച്ച് മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയുടെ സുപ്രധാനമായ സബ് കമ്മറ്റിയാണ് റൂൾ കമ്മറ്റി. സഭാ ഭരണഘടനയുടെ മൂന്നു വകുപ്പുകൾ (126, 127, 129) റൂൾ കമ്മറ്റിയെ പറ്റി മാത്രമുള്ളതാണ്. മറ്റു സബ് കമ്മറ്റികളെ പറ്റി പൊതുവായ പരാമർശങ്ങൾ (86, 109) മാത്രമേയുള്ളൂ. കാര്യക്ഷമമായി പ്രവർത്തിച്ചാൽ ഒട്ടനവധി കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന ഒരു ഉപ സമിതിയാണിത്. 1970-ൽ അസോസിയേഷൻ നടപടി ചട്ടങ്ങൾ പാസ്സാക്കിയതും 1989-ൽ ഇതു ഭേദഗതി ചെയ്തതും റൂൾ കമ്മറ്റിയുടെ ശുപാർശ പ്രകാരം മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയാണ്. 1965 – 1970 കാലത്തെ പോലെ റൂൾ കമ്മറ്റിയെ നന്നായി ഉപയോഗിച്ചാൽ ഇവയിൽ പല കാര്യങ്ങളും

നടപ്പാക്കാൻ കഴിയും. ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ കാര്യവിവരമുള്ള വ്യക്തികളെ ഉൾപ്പെടുത്തിയുള്ള സമിതികൾ രൂപീകരിച്ച് അഭിപ്രായങ്ങൾ സ്വീകരിക്കണം. സഭയുടെ മുൻ ഭാരവാഹികൾ, വരണാധികാരികൾ, ട്രിബ്യൂണൽ അംഗങ്ങൾ തുടങ്ങിയവരുടെ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കണം. ഇവരിൽ പലരും നിർദേശങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുള്ളതായും അറിയുന്നു.

വിദഗ്ദ്ധരായ ഏതാനും പേരെ ഉൾപ്പെടുത്തി (കാലപരിധിയില്ലാത്ത) ഒരു സ്ഥിരം സമിതിയുണ്ടാക്കുകയും ആ പ്രത്യേക സമിതി സഭാ ഭരണഘടനാഭേദഗതി, അസോസിയേഷൻ നടപടി ചട്ടങ്ങളുടെ പരിഷ്കരണം, തെരഞ്ഞെടുപ്പ് സമ്പ്രദായ പരിഷ്കരണം, ഇടവക - മെത്രാസന തെരഞ്ഞെടുപ്പു നടപടിചട്ട രൂപീകരണം, എല്ലാ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾക്കും ബാധകമാക്കേണ്ട മാനദണ്ഡ-നടപടിക്രമ-പെരുമാറ്റചട്ട രൂപീകരണം തുടങ്ങിയ വിവിധ വിഷയങ്ങൾ പഠിച്ച് നിർദേശങ്ങളും ശുപാർശകളും സമർപ്പിക്കുകയും ആ നിർദേശങ്ങൾ ബന്ധപ്പെട്ട ഔദ്യോഗിക സഭാസമിതികൾ ചർച്ച ചെയ്ത് പാസ്സാക്കി നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്യാവുന്നതാണ്. ബന്ധപ്പെട്ട ഔദ്യോഗിക സഭാസമിതികളിൽ നിന്നുള്ള അംഗങ്ങളും ഈ പ്രത്യേക സമിതികളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം.

പിൻകുറിപ്പ്

2012 അവസാനം തയ്യാറാക്കി 2013 ജനുവരിയിൽ പ. കാതോലിക്കാ ബാവായ്ക്കു സമർപ്പിച്ച നിർദേശങ്ങളിലെ അപ്രസക്ത ഭാഗങ്ങൾ മാത്രം ഒഴിവാക്കി തയ്യാറാക്കിയതാണ് ഈ ലേഖന പരമ്പര.

സഭയുടെ പി.ആർ.ഒ. പ്രഫ. പി.സി. ഏലിയാസിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ 2013 ഫെബ്രുവരി 14ന് പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാ ബാവായുമായി ഈ വിഷയങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്നതിന് ഈ ലേഖകന് അവസരം ലഭിച്ചു. തുടർന്ന് മലങ്കര സഭയുടെ പരിശുദ്ധ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ്, വർക്കിംഗ് കമ്മറ്റി, റൂൾ കമ്മറ്റി, മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി തുടങ്ങിയ സമിതികളിലെ അംഗങ്ങൾക്കും മുൻ ഭാരവാഹികൾക്കും മെത്രാസന സെക്രട്ടറിമാർക്കും താൽപര്യമുള്ള മറ്റു വ്യക്തികൾക്കും ഇതിന്റെ പകർപ്പുകൾ അയച്ചു.

സഭാ ഭരണഘടന പ്രകാരം റൂൾ കമ്മറ്റി ഈ വിഷയങ്ങൾ പരിഗണിക്കുമെന്നാണ് പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ 2011-നു ശേഷം റൂൾ കമ്മറ്റി കൂടിയിട്ടില്ല. 2013 ഫെബ്രുവരിയിൽ കൂടിയ പരിശുദ്ധ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് മുമ്പാകെ ഈ വിഷയങ്ങൾ വരികയും നിയമവിദഗ്ദ്ധരുമായി ആലോചിച്ച് നിർദേശങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുന്നതിന് സുന്നഹദോസ് രൂപീകരിച്ച ലീഗൽ കമ്മീഷനെ ചുമതലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഇരുപതിൽ അഞ്ചു നിർദേശങ്ങൾ (1, 6, 8, 11, 17) പരിഗണിച്ച് നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുന്നത് സഭാഭരണക്രമത്തിന് ഗുണകരമായിരിക്കുമെന്ന് 2014

ഫെബ്രുവരി 11-നു കൂടിയ ലീഗൽ കമ്മീഷൻ കണ്ടെത്തി. മൂന്നു മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും 2014 ഓഗസ്റ്റിൽ കൂടിയ സുന്നഹദോസ് നാമനിർദേശം ചെയ്ത ഒരു വൈദികനും മൂന്ന് അഭിഭാഷകരും ചേർന്നതാണ് ലീഗൽ കമ്മീഷൻ. 2016 ജനുവരി-ഫെബ്രുവരി മാസങ്ങളിൽ ലീഗൽ കമ്മീഷൻ കൂടുകയും മുൻഗണനാക്രമത്തിൽ വിഷയങ്ങൾ പരിഗണിക്കുകയും 'മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ യോഗം കൂടി തെരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തുന്നതു സംബന്ധിച്ച നടപടി ചട്ടങ്ങൾ' പരിഷ്കരിക്കുകയും ആയത് ഫെബ്രുവരി 26ന് പരിശുദ്ധ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ലീഗൽ കമ്മീഷനും സുന്നഹദോസും ഈ വിഷയങ്ങൾ പരിഗണിച്ച അവസരങ്ങളിൽ മലങ്കര സഭയുടെ ഒരു സമിതിയിലും അംഗമല്ലാത്ത ഈ ലേഖകനെയും പ്രത്യേകമായി ക്ഷണിച്ചത് വിനയപൂർവം സ്മരിക്കുന്നു. തുടർന്ന് മറ്റു വിഷയങ്ങൾ പരിഗണിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

ഈ നിർദ്ദേശങ്ങളിൽ നല്ല പങ്കും കഴിഞ്ഞ രണ്ടു പതിറ്റാണ്ടു കാലമായി പലപ്പോഴായി ഈ ലേഖകൻ സഭയുടെ ഉന്നതതലത്തിലുള്ള പല ഭാരവാഹികളുടെയും ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നാൽ ഈ വിഷയങ്ങളിൽ ആരും ഒരു നടപടിയുമെടുത്തതായി കാണുന്നില്ല. അടിയന്തരമായി ശ്രദ്ധ കൊടുക്കേണ്ട പല കാര്യങ്ങളും ഇവയിലുണ്ട്. പത്തു വയസ്സുള്ളപ്പോൾ ആരംഭിച്ച സഭാ പഠനവും പൊതു പഠനവും നിരീക്ഷണങ്ങളും നൽകിയ പരിമിതമായ അറിവുകളും അനുഭവങ്ങളും സഭയുടെയും സഭാതലവന്റെയും പൊതുവായ നന്മയ്ക്കായി പങ്കു വയ്ക്കുന്നെന്നു മാത്രം.

'മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ യോഗം കൂടി തെരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തുന്നതു സംബന്ധിച്ച നടപടി ചട്ടങ്ങൾ' കാലോചിതമായി പരിഷ്കരിക്കുന്നതിനും മെത്രാസന - ഇടവക തലത്തിലുള്ള തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾക്കും സമാനമായ നടപടി ചട്ടങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുന്നതിനും ആവശ്യമായ നടപടികൾ കൈക്കൊള്ളുന്നതിന് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ കൂടിയായ പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാ ബാവാ തിരുമേനിയോട് ഈ യോഗം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു എന്ന് ഒരു പ്രമേയം 2012 ഓഗസ്റ്റ് 9-ന് കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരിയിൽ ചേർന്ന അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി യോഗത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിന് ഫാ. ഐപ്പ് പി. സാം സമർപ്പിച്ചിരുന്നെങ്കിലും അവതരിപ്പിക്കാൻ അവസരം ലഭിച്ചില്ല. എന്നാൽ അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി 2003-ൽ സമാനമായ ഒരു പ്രമേയം പാസ്സാക്കിയിരുന്നു. ഇതിന്മേൽ യാതൊരു നടപടിയുമുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നാണ് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞത്. (മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി ഇപ്പോൾ പാസ്സാക്കാറുള്ളത് അനുമോദന-അനുശോചന-പ്രതിഷേധ-ഭക്തി-നന്ദി പ്രമേയങ്ങൾ മാത്രമാണല്ലോ !!!).

ഇപ്രകാരം ഒരു രേഖ തയ്യാറാക്കുന്നതിന് ലേഖകനെ പ്രേരിപ്പിച്ചത് ഈ സംഭവമാണ്. ഇതു തയ്യാറാക്കി പരിശുദ്ധ ബാവാ തിരുമേനിക്കു സമർപ്പിച്ചതിനു തൊട്ടുപിന്നാലെ സഭയുടെ മുഖ്യ ഭാരവാഹികൾക്കും പിന്നീട് മറ്റുള്ളവർക്കും സമർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. വൈദികട്രസ്റ്റി ഫാ. ഡോ. ജോൺസ് ഏബ്രഹാം കോനാട്ട്, മുൻ വൈദികട്രസ്റ്റി ഫാ. ഡോ. ഒ. തോമസ്, മുൻ അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറിമാരായ ശ്രീ. എം. ടി. പോൾ, ശ്രീ. എ.കെ. തോമസ്, ഡോ. അലക്സാണ്ടർ കാരയ്ക്കൽ എന്നിവരും ഇപ്പോഴത്തെ വർക്കിംഗ് കമ്മറ്റിയംഗം കുരുവിള എം. ജോർജ്, മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയംഗങ്ങളായ ഫാ. ഫിലൻ പി. മാത്യു, അഡ്വ. മാത്യൂസ് കോശി കുളങ്ങര, അഡ്വ. ബിജു ഉമ്മൻ, മുൻ അംഗങ്ങളായ പ്രൊഫ. ജോസഫ് കെ. അലക്സാണ്ടർ, പ്രൊഫ. ഇ. ജേക്കബ് ജോൺ, അഡ്വ. കെ. കെ. തോമസ് തുടങ്ങിയവരും തങ്ങളുടെ പ്രതികരണങ്ങൾ അറിയിച്ചു. അഭിപ്രായങ്ങൾ ചോദിച്ചപ്പോൾ മാത്രം പ്രതികരിച്ച ചുരുക്കം ചില വ്യക്തികളുമുണ്ടെന്നുള്ളത് വിസ്മരിക്കുന്നില്ല.

(ബഥേൽ പത്രിക 2016 ഏപ്രിൽ, മെയ്, ജൂൺ ലക്കങ്ങൾ)

(മേൽപ്പറഞ്ഞ നിർദേശങ്ങൾ (പ്രത്യേകിച്ച് 1, 2) കൂടി പരിഗണിച്ചാണ് 'മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ യോഗം കൂടി തെരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തുന്നതു സംബന്ധിച്ച നടപടിചട്ടങ്ങൾ' 2016-ൽ പരിഷ്കരിച്ചത്. 'പരിഷ്കരിച്ച അസോസിയേഷൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പു നടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ' എന്ന ലേഖനത്തിൽ തുടർനടപടികൾ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

2016 ജൂലൈ - ഓഗസ്റ്റ് മാസങ്ങളിൽ 'എപ്പിസ്കോപ്പാ സ്ഥാനികളുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പു സംബന്ധിച്ചുള്ള മാനദണ്ഡങ്ങളും നടപടിക്രമവും' പരിഷ്കരിക്കുന്നതിനുള്ള നടപടികൾ പരിശുദ്ധ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ ലീഗൽ കമ്മീഷൻ ആരംഭിച്ചു. മേൽപ്പറഞ്ഞ നിർദേശങ്ങളിൽ പലതും സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ലീഗൽ കമ്മീഷൻ തയ്യാറാക്കിയ നക്കൽ പരിശുദ്ധ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് (2016 ഓഗസ്റ്റ് 11), വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റി (2016 സെപ്റ്റംബർ 10) എന്നീ സമിതികളിൽ അവതരിപ്പിച്ചു ചർച്ച ചെയ്ത് അംഗങ്ങളുടെ നിർദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിന് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ (2016 സെപ്റ്റംബർ 13) വിതരണം ചെയ്തു. മേൽപ്പട്ട തെരഞ്ഞെടുപ്പിന് സാവകാശമുള്ളതിനാൽ തുടർ നടപടികൾ നീട്ടിവച്ചു - എഡിറ്റർ)

അസോസിയേഷൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പു നടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ: അല്പം ചരിത്രം

വർഗീസ് ജോൺ, തോട്ടപ്പുഴ

മലങ്കര അസോസിയേഷൻ യോഗങ്ങൾ വിളിച്ചുകൂട്ടുന്നതും നടത്തുന്നതും ക്രമവൽക്കരിക്കുന്നതിനാണ് 'മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ യോഗം കൂടി തെരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തുന്നതു സംബന്ധിച്ച നടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ' ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്. "ഈ നടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ ഭരണഘടനയിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്കു വിധേയമായ ഉപചട്ടങ്ങളാകുന്നു'' എന്ന് ഇതിന്റെ പ്രഖ്യാപനത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്.

"മലങ്കര അസോസിയേഷൻ യോഗങ്ങൾ വിളിച്ചു കൂട്ടുന്നതിനെയും അവകളുടെ നടത്തിപ്പിനെയും സംബന്ധിച്ച് നടപടിക്രമങ്ങൾ നിർദേശിക്കുന്നതിന് ഒരു സബ് കമ്മിറ്റിയെ നിയമിക്കേണ്ടതാകുന്നു" എന്ന് ശ്രീ. എം. ഏബ്രഹാം അവതരിപ്പിച്ച പ്രമേയം 1966 ഡിസംബർ 27-നു കൂടിയ അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി പാസ്സാക്കുകയും അതനുസരിച്ച് പ. കാതോലിക്കാ ബാവാ ഒരു സ്പെഷ്യൽ കമ്മിറ്റിയെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. നടപടിച്ചട്ട രൂപീകരണത്തിന്റെ ആരംഭം ഇങ്ങനെയാണ്.

ഈ ചട്ടങ്ങളുടെ നക്കൽ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ സമർപ്പിക്കണമെന്ന് 1967 ജൂലൈ നാലിനു കൂടിയ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി തീരുമാനിച്ചു. സ്പെഷ്യൽ കമ്മിറ്റി തയ്യാറാക്കിയ നടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റി വരുത്തിയ ഭേദഗതികളോടെ 1967 ഓഗസ്റ്റ് പത്തിനു കൂടിയ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ സമർപ്പിച്ച് വിശദമായ ചർച്ചകൾ നടത്തി. എല്ലാ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾക്കും നടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുന്നതിന് റൂൾ കമ്മിറ്റിയെ ചുമതലപ്പെടുത്തി.

അന്നത്തെ (1966-1970) റൂൾ കമ്മറ്റിയിൽ മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ (പ്രസിഡന്റ്), ഫാ. പി. പി. ജോസഫ്, ഡോ.

എ. ടി. മർക്കോസ്, ചാക്കോ ജോർജ്, പി. ടി. വർഗീസ്, കെ. കോരുത്, കെ. എൻ. ചാക്കോ, ജേക്കബ് സ്റ്റീഫൻ, കെ. ടി. മാത്യു, എം. സി. പോത്തൻ, പി. സി. ഏബ്രഹാം (അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി/ കൺവീനർ) എന്നീ 11 അംഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.

1967 ഡിസംബർ 27-നു കൂടിയ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി, നടപടിച്ചട്ടങ്ങളിൽ ചില ഭേദഗതികൾ കൂടി നിർദേശിച്ചു. റൂൾ കമ്മിറ്റി തയ്യാറാക്കി സമർപ്പിച്ച നടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ 1968 ഫെബ്രുവരി 22-നു കൂടിയ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി ആവശ്യമായ ഭേദഗതികൾ വരുത്തി അംഗീകരിച്ചു.

1969 ഫെബ്രുവരി 27-നു കൂടിയ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അസോസിയേഷൻ നടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ വീണ്ടും ചർച്ചയ്ക്കെടുത്തു. ഈ നടപടിച്ചട്ടങ്ങളിലെ ചില വ്യവസ്ഥകൾ സഭാഭരണഘടനയ്ക്കു വിരുദ്ധമാണെന്നും മറ്റു ചില വ്യവസ്ഥകൾ അസോസിയേഷൻ അംഗങ്ങളുടെയും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയംഗങ്ങളുടെയും അവകാശങ്ങളെ ഹനിക്കുന്നവയാണെന്നും വിമർശനം ഉണ്ടായതിനാൽ അഭിപ്രായമറിയാനായി റൂൾ കമ്മിറ്റിക്ക് അയച്ചുകൊടുത്തു. റൂൾ കമ്മിറ്റി വേണ്ട ഭേദഗതികൾ വരുത്തി 1969 ഒക്ടോബർ 20-നു കൂടിയ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ സമർപ്പിച്ചു. വീണ്ടും ചില ഭേദഗതികൾ വരുത്തി മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി പാസ്സാക്കി. പ. ബസേലിയോസ് ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ 1970 ഫെബ്രുവരി ഒന്നിന് ഇത് നടപ്പിൽ വരുത്തി.

ഈ നടപടിച്ചട്ടങ്ങളിലെ വോട്ടിംഗ് സമ്പ്രദായം ഉൾപ്പെടെയുള്ള ചട്ടങ്ങൾ ആദ്യവസാനം പരിശോധിച്ച് ആവശ്യമായ ഭേദഗതികൾ നിർദേശിക്കാൻ മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ (പ്രസിഡന്റ്), ഫാ. പി. പി. ജോസഫ്, പി. സി. ഏബ്രഹാം (അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി/കൺവീനർ), എം. ഏബ്രഹാം, കെ. ചെറിയാൻ, പി. എൻ. നൈനാൻ, പി. ടി. വർഗീസ് എന്നിവരടങ്ങുന്ന സബ് കമ്മിറ്റിയെ 1970 ജൂൺ 25-നു കൂടിയ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി നിയമിച്ചു. ഈ സമിതിയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ 1970 ആഗസ്റ്റ് 27-നു കൂടിയ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി ഭേദഗതികളോടെ അംഗീകരിച്ചു. പരിഷ്കരിച്ച നടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ 1970 സെപ്റ്റംബർ 15-ന് പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാ ബാവാ നടപ്പിൽ വരുത്തി.

സ്പെഷ്യൽ കമ്മിറ്റി, റൂൾ കമ്മിറ്റി, വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റി, മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി എന്നീ സമിതികൾ നാലു വർഷം നിരന്തരമായി ചർച്ച ചെയ്താണ് ഇതു തയ്യാറാക്കി നടപ്പിൽ വരുത്തിയത്. അസോസിയേഷന്റെ അംഗസംഖ്യ കുറയ്ക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയുള്ള നിർദ്ദേശം സജീവമായി ചർച്ച ചെയ്തിരുന്നതും കാലതാമസത്തിന് കാരണമായി. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ മലങ്കര അസോസിയേഷൻ കൂടുന്നതിന് പല പ്രാവശ്യം തീയതി നിശ്ചയി

ക്കുകയും മാറ്റി വയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. 1968-ൽ അന്തിമരൂപം വരുത്തിയ നടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ 1969-ലും 1970-ലും പരിഷ്കരിച്ചു (മലയാള മനോരമ ദിനപത്രത്തിന്റെയും മലങ്കരസഭാമാസികയുടെയും പഴയ ലക്കങ്ങൾ പരി ശോധിച്ചാണ് ഈ കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കിയത്. മലങ്കര നസ്രാണികൾ ആറാം വാല്യം 119-139 പേജുകളിലെ 'ശബ്ദരഹിതസമരം' എന്ന അദ്ധ്യായ ത്തിൽ ഇസ്സഡ് എം. പാറേട്ട് പറയുന്നതു കൂടി കാണുക).

ഈ നടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ അനുസരിച്ചാണ് 1970 ഡിസംബർ 31-ന് മലങ്കര അസോസിയേഷൻ യോഗം കൂടിയത്. തുടർന്ന് ആറ് അസോസിയേഷൻ യോഗങ്ങൾ (1974, 1977, 1980, 1982, 1985, 1987) ഇതനുസരിച്ചു നടന്നു.

ഈ നടപടിച്ചട്ടങ്ങളിൽ വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റി നിർദ്ദേശിച്ച ഭേദഗതികൾ 1989 ഏപ്രിൽ 14-നു കൂടിയ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗീകരിച്ചു. റൂൾ കമ്മിറ്റി തന്നെയാണ് ഇതിനുള്ള ആദ്യ നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചതെന്ന് കരുതുന്നു. ഒട്ടേറെ ഭേദഗതികൾ നിർദേശിക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും അത്യാവശ്യ മുള്ള വളരെ ചെറിയ ഭേദഗതികൾ മാത്രമാണ് അന്നു വരുത്തിയത്. ഇതനുസരിച്ച് ഭേദഗതി ചെയ്ത നടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ 1989 ജൂൺ ഒന്നിന് പ. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ നടപ്പിൽ വരുത്തി. മൂന്ന് അസോസിയേഷൻ യോഗങ്ങൾ (1989, 1992, 1994) ഇതനുസരിച്ച് നടന്നു.

1995-ലെ സുപ്രീംകോടതി വിധിക്കു ശേഷം അനുബന്ധം 1, 2 എന്നി വയിൽ ആവശ്യമായ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തി 1997-ൽ അച്ചടിച്ചു; എങ്കിലും സുപ്രീംകോടതി വിധിയനുസരിച്ചുള്ള മാറ്റങ്ങൾ പൂർണമായും ഇതിൽ ഉൾക്കൊണ്ടിട്ടില്ല. കാലഹരണപ്പെട്ട അവസ്ഥയിലാണെങ്കിലും ഇപ്പോഴും നിലവിലുള്ളത് ഈ നടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ തന്നെയാണ്.

അസോസിയേഷൻ നടപടിച്ചട്ടങ്ങളുടെ ആറാം ഭാഗം പത്താം വകുപ്പ് മൂന്നാം ഉപവകുപ്പ് അനുസരിച്ചാണ് മേൽപട്ടസ്ഥാനികളുടെ തെരഞ്ഞെ ടുപ്പു നടപടിക്രമം കാലാകാലങ്ങളിൽ തയ്യാറാക്കിയിരുന്നത്. ആറാം ഭാഗം പത്താം വകുപ്പ് ഒന്നാം ഉപവകുപ്പ് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിക്കു നൽകുന്ന അവകാശം ഉപയോഗിച്ച് മേൽപ്പട്ടസ്ഥാനികളുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് സുഗ മമായി നടത്തിവന്നു. 2007 ഡിസംബർ ആറിനു കൂടിയ പ. എപ്പിസ്കോ പ്പൽ സുന്നഹദോസ് അംഗീകരിച്ച് 2008 ഫെബ്രുവരി 20-ന് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ പ്രസ്താവിച്ച് പ്രാബല്യത്തിൽ വരുത്തിയിട്ടുള്ള 'എപ്പിസ് കോപ്പാസ്ഥാനികളുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് സംബന്ധിച്ചുള്ള മാനദണ്ഡങ്ങളും നടപടിക്രമവും' ആണ് ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ളത്. ഇത് സഭാഭരണഘടന 107, 113, 128 വകുപ്പുകളും അസോസിയേഷൻ നടപടിച്ചട്ടങ്ങളുടെ നാലാം ഭാഗവും അനുസരിച്ചുള്ളതാണെന്ന് കരുതുന്നു.

നടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ ഭേദഗതി ചെയ്യാനുള്ള നടപടിക്രമം ഒരിടത്തും പറയുന്നില്ല. ആറാം ഭാഗം പത്താം വകുപ്പ് മൂന്നാം ഉപവകുപ്പ് ഭേദഗതിക്കു വേണ്ടിയുള്ളതല്ലെന്നു കരുതുന്നു. അടിയന്തരഘട്ടത്തിലും നടപടിച്ചട്ടങ്ങളുടെ പരിധിയിൽ വരാത്ത വിഷയങ്ങളിലും പ്രസിഡന്റിന് ഇടപെടാൻ വേണ്ടിയുള്ളതാണതെന്നാണ് ഈ ലേഖകന്റെ അഭിപ്രായം.

അസോസിയേഷനിൽ നിന്ന് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലേക്ക് നേരിട്ടു മത്സരിക്കാൻ അവസരം നൽകുന്ന വകുപ്പ് (നടപടിച്ചട്ടങ്ങളുടെ അഞ്ചാം ഭാഗം ഒൻപതാം വകുപ്പ് നാലാം ഉപവകുപ്പ്) വ്യക്തതയില്ലാത്തതും പല വിധത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കാവുന്നതും ആശയക്കുഴപ്പം ഉണ്ടാക്കുന്നതുമാണ്. ആറാം ഭാഗം പത്താം വകുപ്പ് ഒന്നാം ഉപവകുപ്പ് ഫലത്തിൽ സഭാഭരണഘടന 127-ാം വകുപ്പ് അസോസിയേഷനു നൽകുന്ന അവകാശത്തെ നിഷേധിക്കുന്നതായി ഭവിക്കുന്നു.

ഭരണഘടന ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നതുപോലെ റൂൾ കമ്മിറ്റി സമർപ്പിക്കുന്ന നിർദേശങ്ങൾ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി പാസ്സാക്കി വേണം നടപടിച്ചട്ടങ്ങളും ഭേദഗതി ചെയ്യേണ്ടത് എന്നാണ് ഈ ലേഖകന്റെ അഭിപ്രായം.

(ബഥേൽ പത്രിക, 2015 ഒക്ടോബർ)

പരിഷ്കരിച്ച അസോസിയേഷൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പു നടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ

വർഗീസ് ജോൺ, തോട്ടപ്പുഴ

മലങ്കര അസോസിയേഷൻ യോഗങ്ങൾ വിളിച്ചുകൂട്ടുന്നതും നടത്തുന്നതും ക്രമവൽക്കരിക്കുന്നതിനാണ് 'മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ യോഗം കൂടി തെരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തുന്നതു സംബന്ധിച്ച നടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ' ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്. "ഈ നടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ ഭരണഘടനയിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്കു വിധേയമായ ഉപചട്ടങ്ങളാകുന്നു" എന്ന് ഇതിന്റെ പ്രഖ്യാപനത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്.

"മലങ്കര അസോസിയേഷൻ യോഗങ്ങൾ വിളിച്ചു കൂട്ടുന്നതിനെയും അവകളുടെ നടത്തിപ്പിനെയും സംബന്ധിച്ച് നടപടിക്രമങ്ങൾ നിർദേശിക്കുന്നതിന് ഒരു സബ് കമ്മിറ്റിയെ നിയമിക്കേണ്ടതാകുന്നു" എന്ന് ശ്രീ. എം. ഏബ്രഹാം അവതരിപ്പിച്ച പ്രമേയം 1966 ഡിസംബർ 27-നു കൂടിയ അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി പാസ്സാക്കുകയും അതനുസരിച്ച് പ. കാതോലിക്കാ ബാവാ ഒരു സ്പെഷ്യൽ കമ്മിറ്റിയെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. നടപടിച്ചട്ടരൂപീകരണത്തിന്റെ ആരംഭം ഇങ്ങനെയാണ്. സ്പെഷ്യൽ കമ്മിറ്റി, റൂൾ കമ്മിറ്റി, വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റി, മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി എന്നീ സമിതികൾ നാലു വർഷം നിരന്തരമായി ചർച്ച ചെയ്ത് തയ്യാറാക്കിയ നടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ പ. ബസേലിയോസ് ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ 1970 ഫെബ്രുവരി ഒന്നിന് നടപ്പിൽ വരുത്തി.

ഈ നടപടിച്ചട്ടങ്ങളിലെ വോട്ടിംഗ് സമ്പ്രദായം ഉൾപ്പെടെയുള്ള ചട്ടങ്ങൾ ആദ്യവസാനം പരിശോധിച്ച് ആവശ്യമായ ഭേദഗതികൾ നിർദേശിക്കാൻ മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ (പ്രസിഡന്റ്), ഫാ. പി. പി. ജോസഫ്, പി. സി. ഏബ്രഹാം (അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി/കൺവീനർ), എം. ഏബ്രഹാം, കെ. ചെറിയാൻ, പി. എൻ. നൈനാൻ, പി. ടി. വർഗീസ് എന്നിവരടങ്ങുന്ന ഒരു സബ് കമ്മിറ്റിയെ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി നിയമിച്ചു. ഈ ഉപസമിതിയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ 1970

ആഗസ്റ്റ് 27-നു കൂടിയ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി ഭേദഗതികളോടെ അംഗീകരിച്ചു. പരിഷ്കരിച്ച നടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ 1970 സെപ്റ്റംബർ 15-ന് പ. കാതോലിക്കാ ബാവാ നടപ്പിൽ വരുത്തി. ഈ നടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ അനുസരിച്ചാണ് 1970 ഡിസംബർ 31-ന് മലങ്കര അസോസിയേഷൻ യോഗം കൂടിയത്. തുടർന്ന് ആറ് അസോസിയേഷൻ യോഗങ്ങൾ (1974, 1977, 1980, 1982, 1985, 1987) ഇതനുസരിച്ചു നടന്നു.

ഈ നടപടിച്ചട്ടങ്ങളിൽ വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റി നിർദ്ദേശിച്ച ഭേദഗതികൾ 1989 ഏപ്രിൽ 14-നു കൂടിയ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗീകരിച്ചു. റൂൾ കമ്മിറ്റി തന്നെയാണ് ഇതിനുള്ള ആദ്യ നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചതെന്ന് കരുതുന്നു. ഒട്ടേറെ ഭേദഗതികൾ നിർദേശിക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും അത്യാവശ്യമുള്ള വളരെ ചെറിയ ഭേദഗതികൾ മാത്രമാണ് അന്നു വരുത്തിയത്. ഇതനുസരിച്ച് ഭേദഗതി ചെയ്ത നടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ 1989 ജൂൺ ഒന്നിന് പ. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ നടപ്പിൽ വരുത്തി. മൂന്ന് അസോസിയേഷൻ യോഗങ്ങൾ (1989, 1992, 1994) ഇതനുസരിച്ച് നടന്നു. 1995-ലെ സുപ്രീംകോടതി വിധിക്കു ശേഷം അനുബന്ധം 1, 2 എന്നിവയിൽ ആവശ്യമായ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തി 1997-ൽ അച്ചടിച്ചു. അതിനു ശേഷം ഏഴ് അസോസിയേഷൻ യോഗങ്ങൾ (2002, 2004, 2006, 2007, 2008, 2010, 2012) നടന്നു.

ഈ ചട്ടങ്ങളിൽ കാലാനുസൃതമായ മാറ്റങ്ങൾ ആവശ്യമായതിനാൽ നക്കൽ തയ്യാറാക്കുന്നതിന് പ. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ ലീഗൽ കമ്മീഷനെ പ. കാതോലിക്കാ ബാവാ ചുമതലപ്പെടുത്തി. ലീഗൽ കമ്മീഷൻ തയ്യാറാക്കിയ നക്കൽ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് (2016 ഫെബ്രുവരി 26, ഓഗസ്റ്റ് 11), വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റി (2016 സെപ്റ്റംബർ 10) എന്നീ സമിതികളിൽ അവതരിപ്പിച്ച് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ (2016 സെപ്റ്റംബർ 13) വിതരണം ചെയ്ത് അംഗങ്ങളുടെ നിർദേശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച് അന്തിമരൂപം നൽകി. പ. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ പൗലോസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ 2016 സെപ്റ്റംബർ 30-ലെ 236/2016-ാം നമ്പർ കല്പന മുഖാന്തരം നടപ്പിൽ വരുത്തി. അച്ചടി സംബന്ധമായ സാങ്കേതികപ്രശ്നങ്ങൾ നിമിത്തം ഈ നടപടിച്ചട്ടങ്ങളോടൊപ്പം കൊടുത്തിരുന്ന അനുബന്ധങ്ങളിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള ഫാറങ്ങളുടെ മാതൃക പൂർണ്ണമായിരുന്നില്ല. ആയത് പൂർത്തീകരിച്ച് ആവശ്യമായ ഭേദഗതികളോടെ പുനഃപ്രസിദ്ധീകരിച്ച് 2016 ഒക്ടോബർ 25-ലെ 257/2016-ാം നമ്പർ കല്പന മുഖാന്തരം നടപ്പിൽ വരുത്തി.

മെത്രാപ്പോലീത്താമാരായ ഡോ. മാത്യൂസ് മാർ സേവേറിയോസ് (ചെയർമാൻ), അലക്സിയോസ് മാർ യൗസേബിയോസ്, ഡോ. സഖ

റിയാ മാർ അപ്രേം (കൺവീനർ), നാമനിർദേശം ചെയ്യപ്പെട്ട ഫാ. ഡോ. ജോൺസ് ഏബ്രഹാം കോനാട്ട് (വൈദിക ട്രസ്റ്റി), അഡ്വക്കേറ്റുമാരായ കെ. കെ. തോമസ്, കുളങ്ങര മാത്യൂസ് കോശി, ബിജു ഉമ്മൻ എന്നിവരാണ് ലീഗൽ കമ്മീഷൻ അംഗങ്ങൾ. നടപടിച്ചട്ട രൂപീകരണത്തിന് ഈ ലേഖകൻ പ്രത്യേക ക്ഷണിതാവായി പങ്കെടുത്തു.

സങ്കീർണമായ തെരഞ്ഞെടുപ്പുപ്രക്രിയകൾ ലളിതമാക്കിയത് ഉൾപ്പെടെ കാലികമായ ഒട്ടേറെ പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തിയിട്ടുള്ളതാണ് പുതിയ നടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ. പ്രധാന പരിഷ്കാരങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

(1) പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ/മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ/പിൻഗാമി (നിയുക്ത കാതോലിക്കാ) സ്ഥാനത്തേക്കുള്ള തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ നിലവിലുള്ള വോട്ടിംഗ്-കൗണ്ടിംഗ് സമ്പ്രദായത്തിന് (STV/preferential vote) മാറ്റമില്ലെങ്കിലും വിജയിയെ നിർണയിക്കുന്നത് polled vote-നു പകരം valid vote-നെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയായിരിക്കും (ഭാഗം 2, വകുപ്പ് 6, ഉപവകുപ്പ് 4, പേജ് 10).

(2) കൂട്ടുട്രസ്റ്റികളുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിലെ preferential vote സമ്പ്രദായം നിർത്തലാക്കി. ഏറ്റവും കൂടുതൽ വോട്ടുകൾ കിട്ടുന്ന വ്യക്തികളെ വിജയികളായി പ്രഖ്യാപിക്കും. നേരത്തെ പകുതിയിലധികം വോട്ടുകൾ നേടണമായിരുന്നു (ഭാഗം 3, വകുപ്പ് 7, ഉപവകുപ്പ് 6, പേജ് 11).

(3) ഒരു സ്ഥാനാർത്ഥിയ്ക്കു വേണ്ടി സമർപ്പിക്കാവുന്ന നാമനിർദേശ പത്രികകളുടെ പരമാവധി എണ്ണം മൂന്ന് ആയിരിക്കും. നേരത്തെ ഇതിനു പരിധിയില്ലായിരുന്നു (ഭാഗം 6, വകുപ്പ് 10, ഉപവകുപ്പ് 4, പേജ് 16). പത്രികയിൽ സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ സമ്മതം രേഖപ്പെടുത്തണം.

(4) അസോസിയേഷനിൽ നിന്ന് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലേക്ക് നേരിട്ടു മത്സരിക്കാൻ അവസരം നൽകുന്ന വകുപ്പ് കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കി. നാമനിർദേശപത്രികയിൽ ഒപ്പിടേണ്ട അംഗങ്ങളുടെ കുറഞ്ഞ എണ്ണം 30-ൽ നിന്ന് 100 ആയി ഉയർത്തി (ഭാഗം 5, വകുപ്പ് 9, ഉപവകുപ്പ് 4, പേജ് 13).

(5) ട്രിബ്യൂണലിന്റെ കാലാവധി, ഒഴിവുനികത്തൽ എന്നിവയ്ക്കുള്ള വകുപ്പ് (ഭാഗം 1, വകുപ്പ് 4, ഉപവകുപ്പ് 2, പേജ് 5) പുതിയതായി ചേർത്തു.

(6) ട്രിബ്യൂണൽ തീരുമാനപ്രകാരമോ യഥാസമയം തെരഞ്ഞെടുപ്പു നടക്കാതിരുന്നതു മൂലമോ പ്രതിനിധികൾ ഇല്ലാതെ വരുന്ന ഇടവകകൾക്ക് നടപടിക്രമങ്ങൾ പാലിച്ച് ഒഴിവു നികത്താവുന്ന വകുപ്പുകൾ (ഭാഗം 1, വകുപ്പ് 4, ഉപവകുപ്പ് 6, 8; പേജ് 6, 7) പുതിയതായി ചേർത്തു.

(7) നടപടിച്ചട്ടങ്ങളുടെ ഭേദഗതിയും സ്ഥാനികളുടെയും അംഗങ്ങളുടെയും പ്രായം, യോഗ്യത, പെരുമാറ്റച്ചട്ടം എന്നിവയും നിശ്ചയിക്കാവുന്ന

വകുപ്പ് (ഭാഗം 6, വകുപ്പ് 10, ഉപവകുപ്പ് 8, പേജ് 17) പുതിയതായി ചേർത്തു. നടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ ഭേദഗതി ചെയ്യാനുള്ള നടപടിക്രമം പഴയ നടപടിച്ചട്ടങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരുന്നില്ല.

(8) 'പ്രതിപുരുഷൻ' എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന അസോസിയേഷൻ അംഗം 'പ്രതിനിധി' എന്നായിരിക്കും വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്.

(9) അസോസിയേഷൻ നടപടിച്ചട്ടങ്ങളിലെ നടപടിക്രമങ്ങൾ ആഴ്ചക്കണക്കിനു പകരം ദിവസക്കണക്കിൽ പറയുകയും ആവശ്യാനുസരണം ഇടവേളകൾ പുനഃക്രമീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതനുസരിച്ച് യോഗത്തിന് 120 ദിവസത്തിനു മുമ്പായിരിക്കും നോട്ടീസ് കല്പന. നേരത്തെ 15 ആഴ്ച (105 ദിവസം) മുമ്പായിരുന്നു.

(10) അനുബന്ധമായി ചേർത്തിരിക്കുന്ന ഫാറങ്ങളും നാമനിർദേശപത്രികകളും മറ്റും നടപടിച്ചട്ടത്തിനനുസരിച്ച് പരിഷ്കരിച്ചു. അസോസിയേഷനുമായി ബന്ധപ്പെട്ട രേഖകൾ സഭാകേന്ദ്രത്തിലേക്ക് അയച്ചു കൊടുക്കുന്നതു പോലെ നേരിട്ടും എത്തിക്കാവുന്നതാണ്.

(11) എപ്പിസ്കോപ്പാ/മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനത്തേക്കുള്ള തെരഞ്ഞെടുപ്പിന് 2007 ഡിസംബർ ആറിനു കൂടിയ പ. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് അംഗീകരിച്ച് 2008 ഫെബ്രുവരി 20-നും പിന്നീട് ആവശ്യമായ ഭേദഗതികൾ വരുത്തി 2009 ഒക്ടോബർ 22-നും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ പ്രസ്താവിച്ച് പ്രാബല്യത്തിൽ വരുത്തിയിട്ടുള്ള 'എപ്പിസ്കോപ്പാ സ്ഥാനികളുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് സംബന്ധിച്ചുള്ള മാനദണ്ഡങ്ങളും നടപടിക്രമവും' ആണ് നിലവിലുള്ളത്. പരിഷ്കരിച്ച നടപടിച്ചട്ടത്തിൽ ഇതു വിശദമായി ചേർക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലാത്തതിനാൽ അതനുസരിച്ചുള്ള മാറ്റം വരുത്തി (ഭാഗം 4, വകുപ്പ് 8, ഉപവകുപ്പ് 1, 2; പേജ് 12).

നിലവിലുള്ള മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയംഗങ്ങൾ അടുത്ത അസോസിയേഷനിലേക്ക് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലായെങ്കിൽ, അടുത്ത മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലേക്കു വീണ്ടും മത്സരിക്കണമെങ്കിൽ ഭരണഘടന ഏഴാം വകുപ്പ് അനുസരിച്ചുള്ള യോഗ്യതയുണ്ടായിരിക്കണം എന്നു ലീഗൽ കമ്മീഷൻ ശുപാർശ ചെയ്തു. അസോസിയേഷൻ അംഗങ്ങൾ അല്ലാത്തവർ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലേക്കു മത്സരിക്കുമ്പോൾ പാലിക്കേണ്ട നടപടിക്രമങ്ങൾ ഇവർക്കും ബാധകമായിരിക്കണം.

(*ബഥേൽ പത്രിക*, 2016 ഡിസംബർ)

(പരിഷ്കരിച്ച അസോസിയേഷൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പു നടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ അനുസരിച്ചാണ് കോട്ടയം എം. ഡി. സെമിനാരിയിൽ 2017 മാർച്ച് ഒന്നിന് മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ യോഗം ചേർന്നത് - എഡിറ്റർ)

"കൺഫ്യൂഷൻ തീർക്കണമേ..."

വർഗീസ് ജോൺ, തോട്ടപ്പുഴ

മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ യോഗത്തിലേക്ക് ഇടവകകളിൽ നിന്നുള്ള പ്രാതിനിധ്യം നിശ്ചയിക്കുന്നതിന് സഭാഭരണഘടന ഏഴാം വകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള അംഗങ്ങളുടെ എണ്ണവും പേരുകളും ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ കൂടിയായ പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാബാവായിൽ നിന്ന് കല്പന (240/01.10.2016) ലഭിച്ചതോടെ വൈദികർ പതിവുപോലെ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലായി. 2001 മുതൽ ഇതു തന്നെയായിരുന്നു സ്ഥിതി.

"മലങ്കര അസോസിയേഷനിലേക്ക് ഇടവകതലങ്ങളിൽ സഭാഭരണഘടനപ്രകാരം അർഹതയുള്ള ഇടവകയോഗാംഗങ്ങളുടെ സംഖ്യ അനുസരിച്ച് പ്രതിനിധികളെ പുതിയതായി തെരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാകയാൽ നാം ഈ കല്പന പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു" എന്ന് കല്പനയിലും "ഭരണഘടന 7-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള ഇടവകയോഗാംഗങ്ങളുടെ വിവരങ്ങൾ" എന്നു ഫോം എ യിലും പറഞ്ഞിരുന്നു.

ഇടവകയിലെ പ്രായപൂർത്തിയായ എല്ലാ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെയും സംഖ്യയാണോ കുമ്പസാരിച്ചവരുടെ സംഖ്യയാണോ (മിക്ക ഇടവകകളിലും ഇല്ലാത്ത ഇടവകയോഗരജിസ്റ്റർ എന്നു പറയപ്പെടുന്ന രജിസ്റ്ററിൽ പേരുള്ള) യോഗ്യരായ ഇടവകാംഗങ്ങളുടെ മാത്രം സംഖ്യയാണോ നൽകേണ്ടത് എന്നുള്ളതാണ് അച്ചന്മാരെ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കിയത്. ഒരു ഇടവകയിൽ 21 വയസ് പൂർത്തിയായ 1100 സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുണ്ടെങ്കിൽ കുമ്പസാരിച്ചവർ 800-ഉം 7-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള ഇടവകയോഗാംഗങ്ങളുടെ സംഖ്യ 300-ഉം ആയിരിക്കും. അപ്പോൾ ആ ഇടവകയുടെ പ്രാതിനിധ്യം നിശ്ചയിക്കുന്നതിന് അടിസ്ഥാനമാക്കുന്നത് 1100-നെയാണോ 800-നെയാണോ 300-നെയാണോ? 1100 ആണെങ്കിൽ നാല് പ്രതിനിധികളുണ്ടാകും; 800 ആണെങ്കിൽ മൂന്നും 300 ആണെങ്കിൽ രണ്ടും. കൺഫ്യൂഷൻ ഉണ്ടായതിന് അച്ചന്മാരെ കുറ്റപ്പെടുത്തിയിട്ടു കാര്യമില്ലല്ലോ. സഭാ-മെത്രാസനകേന്ദ്രങ്ങളിൽ അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ "മുൻപതിവു പോലെ ചെയ്യുക" എന്നായിരുന്നു മറുപടി. അവസരം കിട്ടിയ

പ്പോൾ പ. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ ലീഗൽ കമ്മീഷനെ കുറ്റപ്പെടുത്തിയവരുമുണ്ട്.

ഇടവകയുടെ പ്രാതിനിധ്യം നിശ്ചയിക്കുന്നത് ആ ഇടവകയിലെ 21 വയസ് പൂർത്തിയായ പുരുഷന്മാരുടെ എണ്ണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണെന്നും സുപ്രീംകോടതി ഉത്തരവുപ്രകാരമാണ് 7-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചെന്നു കല്പനയിൽ പറയുന്നതെന്നുമായിരുന്നു 2002 അസോസിയേഷനു വേണ്ടി 2001-ൽ കണക്കെടുത്തപ്പോൾ വാക്കാൽ നൽകിയ നിർദേശം. 2006-2007-ലെ സ്ഥിതിയും ഇതു തന്നെയായിരുന്നു. 2011-ലെ ഭരണഘടനാഭേദഗതിക്കു ശേഷം 21 വയസ് പൂർത്തിയായ എല്ലാ അംഗങ്ങളുടെയും (സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ) അടിസ്ഥാനത്തിൽ 2012 അസോസിയേഷന്റെ പ്രാതിനിധ്യം നിശ്ചയിച്ചു. അപ്പോഴും കല്പനയിലെ നിർദേശം 7-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചെന്നു തന്നെയായിരുന്നു. ഇത്തവണ 2012-ലെ അവസ്ഥ ആവർത്തിച്ചുവെന്നു മാത്രം. മെത്രാസനഇടവകയോഗത്തിന്റെ പ്രാതിനിധ്യം നിശ്ചയിക്കുമ്പോഴും ഇതേ പ്രശ്നമുണ്ട്.

മെത്രാസനഇടവകയോഗം, മലങ്കര അസോസിയേഷൻ എന്നിവയിലേക്കുള്ള ഇടവകയിൽ നിന്നുള്ള അംഗങ്ങളുടെ എണ്ണം (പ്രാതിനിധ്യം) നിശ്ചയിക്കുന്ന സഭാഭരണഘടനാവകുപ്പുകളിൽ (46 b, 71 c) 2011-ലെ ഭേദഗതിയിലൂടെ പ്രാതിനിധ്യത്തിന് ഫലത്തിൽ മാറ്റമുണ്ടായിട്ടില്ല (2006-ലും 2011-ലും ഭേദഗതി ചെയ്ത സഭാഭരണഘടനകൾ താരതമ്യം ചെയ്യുക). "100 അംഗങ്ങൾ വരെ ഒരു അയ്മേനി" എന്നതിനു പകരം "200 അംഗങ്ങൾ വരെ ഒരു പ്രതിനിധി" .... "2000-ന് മുകളിൽ അംഗങ്ങൾ 10 അയ്മേനികൾ" എന്നതിനു പകരം "4000-ന് മുകളിൽ (അംഗങ്ങൾ) 10 പ്രതിനിധികൾ" എന്നു ചേർത്തു. ഇടവകയോഗത്തിൽ സ്ത്രീകളെ കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ അംഗങ്ങളുടെ സംഖ്യ ഇരട്ടിയായെങ്കിലും പ്രതിനിധികളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിപ്പിക്കാതെ അതേപടി നിലനിർത്തുകയാണുണ്ടായത്. സ്ത്രീകൾ കൂടി ഉൾപ്പെടുന്ന ഇടവകയോഗത്തിൽ നിന്ന് പുരുഷന്മാർ മാത്രം തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നതിന് "തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന അയ്മേനികൾ" എന്നതിനു പകരം "തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന പുരുഷന്മാർ" എന്നും ഭേദഗതി ചെയ്തു.

1997-ലെ സുപ്രീംകോടതി ഉത്തരവുപ്രകാരമാണത്രേ ഇടവകയോഗാംഗങ്ങളുടെ സംഖ്യ അടിസ്ഥാനമാക്കുന്നത്. താൽക്കാലിക അയോഗ്യതയുള്ളവർ (കുമ്പസാരിക്കാത്തവരും കുടിശികയുള്ളവരും) ഒഴിവാക്കപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് ഈ സംഖ്യ ഒരിക്കലും ഇടവകയുടെ അംഗബലത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നില്ല എന്നതാണ് വാസ്തവം. പ്രായപൂർത്തിയായ 2500 സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുള്ള ഒരു ഇടവകയിലെ ഇടവകയോഗാംഗങ്ങളുടെ എണ്ണം ഇന്ന് 1500 ആണെങ്കിൽ അടുത്ത കൊല്ലം 2000 ആയിരിക്കും. വീണ്ടും ഒരു കൊല്ലം കഴിയുമ്പോൾ 1000 ആയിരിക്കും. അതേസമയം

പ്രായപൂർത്തിയായ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ സംഖ്യയിൽ കാര്യമായ മാറ്റ മുണ്ടാകുകയില്ല.

നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് നിയോജകമണ്ഡല അതിർത്തിനിർണയം നടത്തു ന്നത് വോട്ടർമാരുടെ സംഖ്യയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയല്ല; തൊട്ടുമുമ്പ് നട ത്തിയ സെൻസസ് പ്രകാരമുള്ള ജനസംഖ്യയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ്. എന്നാൽ 18 വയസ്സ് പൂർത്തിയായതുകൊണ്ടോ വോട്ടേഴ്സ് ലിസ്റ്റിൽ പേരു ള്ളതുകൊണ്ടോ മാത്രം ഒരാൾക്ക് വോട്ടു ചെയ്യാൻ കഴിയണമെന്നില്ല. അർഹരായ വോട്ടർമാർ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത വരുടേത് ഉൾപ്പെടെ എല്ലാവരുടെയും പ്രതിനിധിയെയാണ്.

സഭയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം (ഇടവകരജിസ്റ്ററിൽ പേരുള്ള) എല്ലാ ഇടവകാംഗങ്ങളുടെയും സംഖ്യയെ അടിസ്ഥാനമാക്കുന്നതാണ് അഭികാ മ്യമെങ്കിലും പ്രായപൂർത്തിയായ ഇടവകാംഗങ്ങളുടെ സംഖ്യയെ അടി സ്ഥാനമാക്കുന്നതാണ് കൂടുതൽ സൗകര്യവും പ്രായോഗികവും (ഇത് 2011 മുതലുള്ള സ്ഥിതി; അതിനു മുമ്പ് പ്രായപൂർത്തിയായ പുരുഷന്മാ രുടെ മാത്രം സംഖ്യ). 2006, 2011 വർഷങ്ങളിൽ സഭാഭരണഘടന ഭേദഗതി ചെയ്ത അവസരങ്ങളിൽ ഇക്കാര്യം ഈയുള്ളവൻ ബന്ധപ്പെട്ടവരുടെ ശ്രദ്ധയിൽപെടുത്തി. പക്ഷേ, “സുപ്രീംകോടതി ഉത്തരവല്ലേ, അതിനെ മറികടക്കാൻ സാധിക്കുമോ?” എന്നായിരുന്നു മറുപടി. സഭാഭരണഘടനാ ഭേദഗതിയിലൂടെ ഇതിനെ മറികടക്കാം എന്നായിരുന്നു ചില സീനിയർ വക്കീലന്മാരുടെ അഭിപ്രായം.

പ. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ ലീഗൽ കമ്മീഷൻ 2016 ജനു വരി 19-ന് യോഗം ചേർന്നപ്പോൾ പ്രത്യേക ക്ഷണിതാവായിരുന്ന ഈയു ള്ളവൻ ഈ വിഷയം ഉന്നയിച്ചു. അതനുസരിച്ച് മെത്രാസന ഇടവക യോഗം, മലങ്കര അസോസിയേഷൻ എന്നിവയിലേക്കുള്ള ഇടവകയിൽ നിന്നുള്ള അംഗങ്ങളുടെ എണ്ണം (പ്രാതിനിധ്യം) നിശ്ചയിക്കുന്ന സഭാഭര ണഘടനാവകുപ്പുകളിൽ (46 b, 71 c) “ഇടവകയോഗത്തിലെ അംഗ ങ്ങളുടെ സംഖ്യ അനുസരിച്ച്” എന്നതിനു പകരം “ഇടവകയിലെ 21 വയസ് പ്രായം തികഞ്ഞ എല്ലാ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെയും സംഖ്യ അനുസരിച്ച്” എന്ന ഭേദഗതി വരുത്തേണ്ടതാണെന്ന് ലീഗൽ കമ്മീഷൻ ശുപാർശ ചെയ്തു. ഈ ഭേദഗതി നിർദേശത്തിന് 4-ാം വകുപ്പുമായി പൊരുത്തക്കേടുണ്ടോ എന്നു പരിശോധിക്കേണ്ടതാണ്. മറ്റു വകുപ്പുക ളുമായി പൊരുത്തക്കേടുണ്ടെങ്കിൽ അതും പരിഹരിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്.

പക്ഷേ, ഇതു നടപ്പാക്കണമെങ്കിൽ സഭാഭരണഘടന (വകുപ്പ് 127) അനുസരിച്ച് റൂൾ കമ്മിറ്റി അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ ഭേദഗതി സമർപ്പിക്കേണ്ടതും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി പാസ്സാക്കേണ്ടതുമാണ്.

നിർഭാഗ്യവശാൽ റൂൾ കമ്മിറ്റി 2011-നു ശേഷം കൂടിയിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് പഴയ അവസ്ഥയ്ക്ക് ഇതുവരെ ഒരു മാറ്റമുണ്ടായിട്ടില്ല.

ആവശ്യമായ ഗൃഹപാഠം ചെയ്യാതെ ലാഘവത്തോടെയും ധൃതിയായും 2006-ലും 2011-ലും സഭാഭരണഘടന ഭേദഗതി ചെയ്തപ്പോൾ (ഉദാ:- 6, 7 വകുപ്പുകൾ) പല പൊരുത്തക്കേടുകളും സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് നിയമപണ്ഡിതമതം. സഭ യോജിച്ചുനിന്ന കാലത്ത് രണ്ടര വർഷത്തെ നിരന്തരമായ തയ്യാറെടുപ്പുകളോടെയും ചർച്ചകളിലൂടെയുമാണ് 1967-ൽ സഭാഭരണഘടന (വകുപ്പുകൾ 6 - 44) ഭേദഗതി ചെയ്തത് എന്ന കാര്യം ഈ അവസരത്തിൽ സ്മരിക്കുന്നു.

ഇടവകയോഗാംഗത്വം അടിസ്ഥാനയോഗ്യതയാക്കണം

തെരഞ്ഞെടുപ്പിലൂടെയോ നാമനിർദേശത്തിലൂടെയോ മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ (വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലും) അംഗമാകുന്നതിനുള്ള അടിസ്ഥാനയോഗ്യത ഇടവകയോഗത്തിലെ അംഗത്വമായിരിക്കണം. ഇതു പലപ്പോഴും പാലിക്കപ്പെടുന്നില്ല എന്നുള്ളതാണ് വസ്തുത.

ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസ് *നിങ്ങളുടെ പൗരത്വം എവിടെയാകുന്നു?* എന്ന ലേഖനത്തിൽ (ബഥേൽ പത്രിക 2015 ഡിസംബർ പേജ് 10-12) ഉന്നയിക്കുന്ന പ്രസക്തമായ ഒരു പ്രശ്നമുണ്ട്. "... ഈ കാരണത്താൽ ഇടവകയോഗത്തിൽ പ്രതിനിധിയായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടാതെ ഭദ്രാസനകൗൺസിൽ, മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി എന്നിവയിലേക്കു മത്സരിക്കുന്നവർ നിശ്ചിതദിവസം ഇടവകയോഗത്തിലെ സക്രിയ അംഗമാണെന്ന സാക്ഷ്യപത്രം കൂടി നാമനിർദേശപത്രികയോടൊപ്പം ഹാജരാക്കണമെന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരിക്കണം. തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുമ്പോൾ അംഗമായിരിക്കണം എന്നതിനാൽ ഭദ്രാസന പൊതുയോഗം/മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ എന്നിവയിലേക്ക് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അംഗങ്ങൾക്ക് ഈ നിബന്ധന ബാധകമല്ല..... ഇത്രയുമൊക്കെ നിബന്ധനകളുണ്ടായിട്ടും അടിസ്ഥാനയോഗ്യതയെപ്പറ്റിയുള്ള ഈ നിയമം നിർബാധം ലംഘിക്കപ്പെടുന്നു എന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. സഭാഭരണഘടനയുടെ 71-ാം വകുപ്പിന്റെ മറവിലാണ് ഇതു നടക്കുന്നത്. മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷനിൽ നിലവിലുള്ള മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയംഗങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുമെന്ന് ഈ വകുപ്പ് വ്യക്തമാക്കുന്നു. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പുതിയ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയംഗങ്ങളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന അസോസിയേഷൻ യോഗത്തിൽ ഇവർക്കു പങ്കെടുക്കാം. ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വീണ്ടും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി മെമ്പറാകാം. അടിസ്ഥാനയോഗ്യതയായ

ഇടവകയോഗത്തിലെ സജീവ അംഗത്വം ഇവിടെ പരിഗണിക്കുന്നില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ, ഒരിക്കൽ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി മെമ്പറായാൽ പള്ളിയുടെ മാസവരി പോലും കൊടുക്കാതെ ശിഷ്ടായുസ് സുഖമായി സഭ ഭരിച്ചു കഴിയാം! രണ്ടാമത്തെ കൂട്ടർ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലെ നോമിനേറ്റഡ് അംഗങ്ങളാണ്..... ഇപ്രകാരം കടന്നു കൂടുന്നവരുടെ അടിസ്ഥാനയോഗ്യത പരിശോധിക്കുന്നില്ല... ഇതു രണ്ടും വ്യക്തമായ ഭരണഘടനാലംഘനങ്ങളാണ്. ഇരു കൂട്ടരും നിശ്ചിത തീയതിയിൽ സ്വന്തം ഇടവകയിൽ സജീവ അംഗമാണെന്ന് സാക്ഷ്യപത്രം ഹാജരാക്കാൻ നിയമപ്രകാരം ബാദ്ധ്യസ്ഥരാണ്...."

ചുരുക്കത്തിൽ, ഒരിക്കൽ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയംഗമായാൽ വീണ്ടും വീണ്ടും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടാൻ മിടുക്കുണ്ടെങ്കിൽ, കുമ്പസാരിക്കാത്തവനും കുടിശിഖയുള്ളവനും സ്വന്തം ഇടവകയോടു ബന്ധമില്ലാത്തവനും ന്യൂ ജനറേഷൻ വിഭാഗങ്ങളിൽ കൂടിനടക്കുന്നവനും ലിവിംഗ് ടുഗതർ കാരനും ക്രിമിനൽ പശ്ചാത്തലമുള്ളവനും മരണം വരെ ആ സ്ഥാനത്തു തുടരാം. ഒരിക്കൽ ഒരു സ്വകാര്യസംഭാഷണത്തിൽ പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാ ബാവാ തിരുമേനി ഞങ്ങളോട് ഇക്കാര്യം പങ്കുവച്ചിരുന്നു.

"നിലവിലുള്ള മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയംഗങ്ങൾ അടുത്ത അസോസിയേഷനിലേക്ക് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലായെങ്കിൽ, അടുത്ത മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലേക്കു വീണ്ടും മത്സരിക്കണമെങ്കിൽ ഭരണഘടന ഏഴാം വകുപ്പ് അനുസരിച്ചുള്ള യോഗ്യതയുണ്ടായിരിക്കണം; അസോസിയേഷൻ അംഗങ്ങൾ അല്ലാത്തവർ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലേക്കു മത്സരിക്കുമ്പോൾ പാലിക്കേണ്ട നടപടിക്രമങ്ങൾ ഇവർക്കും ബാധകമായിരിക്കണം" എന്ന് പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാബാവായുടെ ആഗ്രഹം കൂടി പരിഗണിച്ച് ലീഗൽ കമ്മീഷൻ ശുപാർശ ചെയ്തു. നോമിനേഷനു വേണ്ടി മെത്രാസനതലത്തിൽ നടക്കുന്ന വോട്ടിംഗിന് സ്വീകരിക്കുന്ന നാമനിർദേശപത്രികയോടൊപ്പം ഇടവകവികാരിയുടെ സാക്ഷ്യപത്രം കൂടി ഇങ്ങനെയുള്ള മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയംഗങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചാൽ മതിയായിരുന്നു. ലീഗൽ കമ്മീഷന്റെ ഈ ശുപാർശ നടപ്പായിട്ടില്ല (എന്തുകൊണ്ട് എന്നു ദയവായി ചോദിക്കരുത്!). അതുകൊണ്ട് പഴയ അവസ്ഥയ്ക്ക് ഇതുവരെ ഒരു മാറ്റവുമുണ്ടായിട്ടില്ല.

ലീഗൽ കമ്മീഷൻ ശുപാർശ ചെയ്ത ചില തെരഞ്ഞെടുപ്പു പരിഷ്കാരങ്ങൾ നടപ്പാക്കണമെങ്കിൽ താഴെ പറയുന്ന ഭരണഘടനാ ഭേദഗതികൾ അത്യാവശ്യമാണ്.

(1) മേൽപട്ടസ്ഥാനത്തേക്കുള്ള വിജയിയെ നിശ്ചയിക്കുന്നത് ഹാജരുള്ള അംഗങ്ങളുടെ എണ്ണത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കുന്നതിനു പകരം സാധു

വായ വോട്ടിനെ (valid vote) അടിസ്ഥാനമാക്കിയായിരിക്കണം. "അസോസിയേഷനിൽ ഹാജരുള്ള" എന്ന വാചകം ഭരണഘടന 113-ാം വകുപ്പിൽ നിന്നു നീക്കം ചെയ്താൽ മതിയാകും.

(2) മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനത്തേക്ക് മേൽപ്പട്ടക്കാരനും, മേൽപ്പട്ടസ്ഥാനത്തേക്ക് അവിവാഹിത/സന്യാസിപട്ടക്കാരനുമാണ് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടേണ്ടതെന്ന് സഭാഭരണഘടനയിൽ വ്യക്തമാക്കണം (97, 113 വകുപ്പുകൾ).

പുതിയതായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി, യോഗ്യതയും അർപ്പണമനോഭാവവുമുള്ള അംഗങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളിച്ച് റൂൾ കമ്മിറ്റി രൂപീകരിക്കുമെന്നും ആ കമ്മിറ്റി വിളിച്ചുകൂട്ടുമെന്നും മുകളിൽ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമായ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുമെന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

(ബഥേൽ പത്രിക, 2017 മാർച്ച്)

(ലേഖകൻ ഇപ്പോൾ (2017-2022) ചെങ്ങന്നൂർ മെത്രാസനത്തിൽ നിന്നുതിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയംഗമാണ് - എഡിറ്റർ)

ഈ കണക്ക് ശരിയാണോ?

ജോസഫ് അലക്സാണ്ടർ

പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാ ബാവാ തിരുമനസ്സിന്റെ തൃക്കൈ ചുംബിച്ചുകൊണ്ട് സമർപ്പിക്കുന്നത്.

മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ വിതരണം ചെയ്ത എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പു സംബന്ധിച്ചുള്ള മാനദണ്ഡങ്ങളും നടപടിക്രമങ്ങളും എന്ന സർക്കുലർ B 5 (8) ൽ കാണുന്ന Mathematical logical error എന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയ ഒരു കാര്യം അവിടുത്തെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

B-5 (8) "അസ്സോസിയേഷൻ യോഗത്തിൽ.... അർഹരായിരിക്കുന്നവരാണ്. ഇപ്രകാരം യോഗ്യരായവർ ആവശ്യത്തിലധികം വന്നാൽ അവരിൽ നിന്നും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടേണ്ടവരെ നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന് *വൈദികരിൽ നിന്നും ലഭിച്ച വോട്ടിന്റെ ശതമാനവും അല്മായക്കാരിൽ നിന്നും ലഭിച്ച വോട്ടിന്റെ ശതമാനവും ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്നതാണ്.* ഏറ്റവും കൂടുതൽ ശതമാനം വോട്ടു കിട്ടിയ, സഭയ്ക്ക് ആവശ്യമുള്ളത്രയും സ്ഥാനികൾ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതായി യോഗാദ്ധ്യക്ഷൻ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതാണ്."

1. ഇവിടെ ഒന്നാമതായി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുവാനുള്ളത് ശതമാനങ്ങൾ തമ്മിൽ കൂട്ടുവാൻ പാടില്ല.

2. ശതമാനങ്ങൾ തമ്മിൽ കൂട്ടിയാൽ കിട്ടുന്ന വാല്യു ശതമാനമാണെന്നും പറയാൻ പാടില്ല.

3. ഇപ്രകാരം കൂട്ടുമ്പോൾ രണ്ടു പേർക്കു തുല്യമായി വരുമ്പോൾ എന്തു ചെയ്യുമെന്നു പറയുന്നില്ല.

താഴെ പറയുന്ന ഉദാഹരണം ഇത് തെളിയിക്കും.

വൈദികരുടെ പോൾ ചെയ്ത വോട്ട് 1000 എന്നും അവൈദികരുടെ പോൾ ചെയ്ത വോട്ട് 3000 എന്നും കരുതുക.

A, B എന്ന രണ്ട് മെത്രാൻ സ്ഥാനാർത്ഥികൾക്ക് ലഭിച്ച വോട്ടും ശതമാനവും.

	A	%	B	%
ലഭിച്ച വൈദികരുടെ വോട്ട്	600/1000	60	800/1000	80
ലഭിച്ച അവൈദികരുടെ വോട്ട്	2400/3000	80	1800/3000	60

ശതമാനങ്ങൾ തമ്മിൽ കൂട്ടുമ്പോൾ A യ്ക്കും B യ്ക്കും 140 വീതം കിട്ടും. അങ്ങനെ കൂട്ടുന്നത് ശരിയല്ല. ഇവിടെ അവലംബിക്കേണ്ട ശരിയായ രീതി ശരാശരി വോട്ടിന്റെ ശതമാനം കാണുക. അല്ലാത്തപക്ഷം രണ്ടു വിഭാഗത്തിലും കിട്ടിയ വോട്ടുകൾ കൂട്ടി ആർക്കാണ് കൂടുതൽ കിട്ടിയത് എന്ന് തീരുമാനിക്കുക.

Percentage of combined average ആണ് കാണേണ്ടത്.

$$A = \frac{600+2400}{1000+3000} = \frac{3000}{4000} = 75\%$$

$$B = \frac{800+1800}{1000+3000} = \frac{2600}{4000} = 65\%$$

1. ഇവിടെ വൈദികരുടെയും അവൈദികരുടെയും വോട്ടിന്റെ മൂല്യം (weightage) തുല്യമാണ്.

2. വൈദികരുടെ വോട്ടിന് അല്മായക്കാരുടെ വോട്ടിനേക്കാൾ മൂല്യം കൂടുതലുണ്ടെങ്കിൽ അത് എത്ര ഇരട്ടി എന്ന് വ്യക്തമായി പറയണം.

3. അപ്പോൾ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ വോട്ടിന്റെ മൂല്യവും പട്ടക്കാരുടെ വോട്ടിന്റെ മൂല്യവും തുല്യമാണോ എന്നും വ്യക്തമാക്കണം.

4. അങ്ങനെ മൂല്യം കൂട്ടിയാൽ എല്ലാ സ്ഥാനാർത്ഥികൾക്കും വൈദികരുടെ വോട്ട് 50% കൂടുതൽ ലഭിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യത ഉണ്ട്.

ഈ സാഹചര്യങ്ങൾ വളരെ ചുരുക്കമായേ ഉണ്ടാകുവാൻ സാദ്ധ്യതയുള്ളു. എങ്കിലും നടപടിചട്ടങ്ങൾ രൂപംകൊടുക്കുമ്പോൾ അപൂർവ്വ സാഹചര്യങ്ങളും കണക്കിലെടുത്ത് പ്രതിവിധി കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തുന്നത് നല്ലതായിരിക്കും എന്നുള്ളതാണ് എന്റെ എളിയ അഭിപ്രായം.

എന്ന് അവിടുത്തെ ആത്മീയ പുത്രൻ

22-10-2016

(2016 സെപ്റ്റംബർ 13നു കൂടിയ അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ അംഗങ്ങൾക്ക് വിതരണം ചെയ്ത 'എപ്പിസ്കോപ്പാ സ്ഥാനികളുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പു സംബന്ധിച്ചുള്ള മാനദണ്ഡങ്ങളും നടപടിക്രമവും' സംബന്ധിച്ച് കോട്ടയം മെത്രാസനത്തിൽ നിന്നുള്ള മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയംഗം (2012-2017) ജോസഫ് അലക്സാണ്ടർ പ. കാതോലിക്കാ ബാവായ്ക്കു സമർപ്പിച്ച അഭിപ്രായം - എഡിറ്റർ)

“**പി**റ്റേദിവസം മോശ ജനത്തിനു ന്യായം നടത്തുവാൻ ഇരിക്കുകയും പ്രഭാതം മുതൽ പ്രദോഷംവരെ ജനം മോശയുടെ അടുക്കൽ നിൽക്കുകയും ചെയ്തു. മോശ ജനത്തിനു ചെയ്യുന്നതെല്ലാം അവന്റെ അമ്മായിയപ്പൻ കണ്ടിട്ട് അവനോടു പറഞ്ഞത്: നീ ജനത്തിനു ചെയ്യുന്ന ഈ കാര്യം എന്ത്? നീ മാത്രം ഇരിക്കുകയും രാവിലെ മുതൽ സന്ധ്യ വരെ ജനമെല്ലാം നിന്റെ അടുക്കൽ നിൽക്കുന്നതും എന്തിന്? മോശ തന്റെ അമ്മായിയപ്പനോടു പറഞ്ഞത്: ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാടു ചോദിപ്പാൻ ജനം എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നു. അവർക്ക് എന്തെങ്കിലും കാര്യം ഉള്ളപ്പോൾ അവർ എന്റെ അടുക്കൽ വരികയും ഞാൻ അവർക്കു തമ്മിൽ ന്യായത്തീർപ്പു നടത്തുകയും ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകളും ചട്ടങ്ങളും അവരെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മോശയുടെ അമ്മായിയപ്പൻ അവനോടു പറഞ്ഞു: നീ ഈ ചെയ്യുന്ന കാര്യം നന്നല്ല. തീർച്ചയായും നീയും നിന്നോടു കൂടെയുള്ള ജനവും തളർന്നു പോകും. എന്തെന്നാൽ ഈ കാര്യം നിനക്കു കഠിനമാണ്; തനിച്ച് അതു ചെയ്യുവാൻ നിനക്കു കഴിയുകയില്ല. ഇപ്പോൾ എന്റെ വാക്കു കേൾക്കുക; ഞാൻ നിനക്കു ആലോചന തരാം; ദൈവം നിന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കട്ടെ. നീ ജനത്തിന് ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള ഉപദേശകൻ ആയിരിക്കുക. അവരുടെ കാര്യം ദൈവമുമ്പിൽ കൊണ്ടുചെല്ലുക. കല്പനകളും ചട്ടങ്ങളും പാലിക്കുവാൻ നീ അവരെ സൂക്ഷ്മതപ്പെടുത്തുകയും അവർ പോകേണ്ട വഴിയും ചെയ്യേണ്ട പ്രവർത്തികളും അവർക്കു കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക.

ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്ന ഭക്തന്മാരും സത്യസന്ധരും കൈക്കൂലിയും വഞ്ചനയും വെറുക്കുന്നവരുമായ പുരുഷന്മാരെ നീ കണ്ടുപിടിച്ച് അവരെ ആയിരങ്ങൾക്ക് അധിപതിമാരും, നൂറുപേർക്ക് അധിപതിമാരും, അമ്പതു പേർക്ക് അധിപതിമാരും ആയി നിയമിക്കുക. അവർ എപ്പോഴും അവർക്ക് ന്യായാധിപന്മാരായിരിക്കട്ടെ. വലിയ കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അവർ നിന്റെ അടുക്കൽ വരട്ടെ. ചെറിയ കാര്യങ്ങൾക്ക് അവർ തീർപ്പു കല്പിക്കട്ടെ. അവർ നിന്നോടു കൂടെ ഭാരം വഹിച്ചു നിന്റെ ഭാരം കുറയ്ക്കുമല്ലോ. നീ ഈ കാര്യം ചെയ്യുകയും, ദൈവം അങ്ങനെ കല്പിക്കുകയും ചെയ്യുമെങ്കിൽ, നിനക്കു സഹിച്ചു നിൽക്കുവാൻ കഴിയും; ഈ ജനത്തിനു സമാധാനത്തോടെ തങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ പോകുകയും ചെയ്യാം. മോശ തന്റെ അമ്മായിയപ്പന്റെ വാക്കു കേട്ട് അവൻ പറഞ്ഞതുപോലെയെല്ലാം ചെയ്തു.

ഇസ്രായേലിൽ നിന്നെല്ലാം മോശ ഭക്തന്മാരായ ആളുകളെ തെരഞ്ഞെടുത്ത് അവരെ ആയിരംപേർക്ക് അധിപതിമാരായും നൂറുപേർക്ക് അധിപതിമാരായും അമ്പതുപേർക്ക് അധിപതിമാരായും ജനത്തിന്മേൽ നിയമിച്ചു. അവർ എല്ലായ്പ്പോഴും ജനത്തിനു ന്യായപാലനം നടത്തി. ഗൗരവകാര്യങ്ങൾ അവർ മോശയുടെ അടുത്തു കൊണ്ടുവരികയും ചെറിയ കാര്യങ്ങളിൽ അവർ തീർപ്പു കല്പ്പിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു....”

(പുറപ്പാട് 18:13-24, പ്ശീത്താ)